REINERI NEUHUSI IC. THALIA ALCMARIANA. ET POEMATUM...

Reinerius Neuhusius

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

non posseduto

Digitized by Google

REINERI NEUHUSII JC.

THALIA ALCMARIANA.

Et

POEMATUM JUVENILIUM

LIBRI II.

Opus Abſolutiſſimum.

TOMUS I.

AMSTELODAMI,

Ex Officinâ JOANNIS JANSSONII à WAESBERGE, & VIDUÆ ELIZÆI WEYER-STRAET.

CIↃ. IↃC. LXIX.

Digitized by Google

Digitized by Google

Illuſtribus ac Præpotentibus

RISIORUM ORDINUM

DELEGATIS IX-VIRIS.

Patriæ Patribus,

S. P. D.

REINERUS NEUHUSIUS.

ILLUSTRES DOMINI.

T*Haliam Alcmarianam*, quæ tanquam Hiſtoria eſt, Principis Populi, & *Batavorum* & *Friſiæ*, ſoli Veſtræ Dignitati & Auſpiciis inſcribo. Ad quod pium ac honeſtum propoſitum non una me impulit, fateor, cauſa & argumentum. Qui, quando memoriâ mecum repeto Beneficia præteriti temporis, quibus me, civem Veſtrum, non ſemel honoraſtis, ad Illorum magnitudinem totus tacituſque obſtupe-

Digitized by Google

ſtupeſco. Vos, Illustres Domini, poſt *Parentis mei* in Remp. Veſtram merita, meum quoque Nomen & Officia pari Honore eſtis proſequuti. Primum deſignatâ mihi in *Academiâ Veſtrâ*, unà cum ampliſſimis præmiis ac Privilegiis, *Hiſtoriarum & Eloquentiæ Profeſſione*. Deinde, in ſpem patriæ formandæ Juventutis, clariſſimo *Civitatis Leoverdianæ Rectoratu* mihi in manus oblato. Utramque hanc Spartam quod prompto & parato animo non acceperim, neſcio, quod non Fatum ab *Alcmariâ* Divinitus tunc iſti negotio intervenerit. Ad illa accedunt,

Illustres Domini.

In dies nova Monumenta ſingularis Veſtræ propenſionis in Me & Muſas meas. Qui cum meis laboribus in Provinciâ Veſtrâ frui non potueritis, nunc, quotannis tamen, *Florem & Nobilitatem Friſicæ Juventutis* ultrò ad nos, Studiorum cauſâ, commeare

faci-

facitis. Quo nomine & merito noſtra etiam CIVITAS generoſè nunc, audit. Et, ut olim, ſic & nunc, *utrâque ſuâ Pallade* egregiè inclareſcit. In æternis quoque Faſtis & Annalibus æternum & immortale, à *Friſiorum ſummo Oratore*, PIERIO WINSEMIO, hoc Famæ ſuæ MONUMENTUM habitura.

Alcmariæ Civitati Divinitus ac peculiare hoc datum videtur, ut cum ſola vinci Regiis armis non potuerit, clariſſima ingenia ex illa liberâ & intactâ ſervitio Civitate ederet. quæ terræ, in quâ aërem hauſerant, oblita, ex cœleſtium & naturæ rerum indagatione, non ſine miraculo præſentis ævi, inclareſcerent.

Hæc fuit cauſa, ILLUSTRES DOMINI, quod hanc *Thaliam meam* ſub Veſtri Nominis Auſpicio, prodire nunc in publicum voluerim. Quæ, ut dixi, penè Hiſtoria eſt *Utriuſque Gentis, Principum Virorum.* Quorum alii, cum *Illuſtribus* AURIACIS & NAS-

NASSOVIIS, de medio ſublati, nunc Feliciter agunt in Cœlis. Alii adhuc in terris ſuperſtites, & in Imperio conſtituti, Virtutes ſuas, ſingulari cum ſapientiâ, domi foriſque exercent. Agite, ILLUSTRES DOMINI, ut quemadmodum, ab ipſis Majoribus Veſtris, perpetua hæc VOBIS eſt *Laus*, & *Gloria*, ita & nunc præſertim, Auguſtiſſimo PACIS hoc temtempore, Bonarum Artium Studia, Earumque ſapientiſſimos Nutritios ac Magiſtros ſummo ſemper in pretio habete, fovete, conſervate.

POEMATUM JUVENILIUM Libellos duos, quos THALIÆ noſtræ ad finem adjunximus, *Nobiliſſimis Juvenibus* FRISICÆ JUVENTUTIS, *Diſcipulis meis* inſcripſi in teſſeram perpetui erga illos affectus & amoris.

Cæterum, Fâxit Optimus Maximus in Cœlis DEUS, ut *Illuſtriſſimum* FRISIORUM *Nomen*, quod incomparabili Majorum Fide, Fortitudine, Sapientiâ eſt comparatum,

ſem-

ſemper *novâ Virtute Factorumque acceſſione*, in omnem Æternitatem clarius pulchriuſque eniteſcat! *Dixi.*

Alcmariæ in Muſeo meo. cIↃ. IↃc. LXVIII. *Kal. Decemb.*

Illuſtribus Veſtris
NOMINIBUS, ac NOBILITATI
Addictiſſimus,
REINERUS NEUHUSIUS,
Gymn. Alcm. XXX
Annorum RECTOR.

Digitized by Google

Ad

Clariſſimum Virum,

D. REINERUM NEUHUSIUM, JC.

Gymn: Alcm. Rectorem.

PUlchra ALCMARIA, *ter beata, felix*
Ter ALCMARIA, *quò novem Sorores*
Pindi culmina contulere, & undam
Quæ doctos creat irrigatque Vates,
Acceſſit proprius tuuſque Apollo,
Legum conſcius, inclytuſque fandi,
Et linguæ ſimul artifex diſertæ,
Et rarus ſimul inclytuſque Vates.
Hunc vitæ eximium ducem regendæ,
Hunc Vatem colat, exprimatque, & unum
Dicendi artificem colat Juventus.

DANIEL HEINSIUS.
cIↃ. IↃC. LVIII.

Digitized by Google

REINERI NEUHUSI, IC.

THALIA ALCMARIANA.

EXCESSUS

Illuſtriſſimi, Fortiſſimi & Generoſiſſimi

PRINCIPIS

GUILIELMI FREDERICI,

Com. Naſſ. &c. FRISIÆ. GRONINGÆ.

OML. ET. DR. Præfecti.

Poſtquam infeliciter propriis armis tractatis, & fatali ſclopeti ictu vulneratus, piiſſime diem ſuum obiit Leoverdiæ,

CIↃ. IↃC. LXIV. XXI. Octob.

F*Riſiadæ* Illuſtres, Quorum Fama inclyta Terris,
Extra anni Soliſque vias, & Sidera Cœli,
Jam dudum geminos Factis impleverat Orbes,
Naſſovium lugete *Ducem*! Lugete peremptum,
Communis *Patriæ Patrem*, Atlantemque Salutis,
Ereptum tanquam ſacris penetralibus Ignem.
Auriaci Magni *Generum*, *Ameliæque Nepotes*,
Injuſtas, eheu! lacrymas lugete cadentes,

Immemoreſque ſui. *Decus* indelebile *Gentis*
Naſſoæ, *Gvelphaque* Domus, pars maxima *Regum*
Europæ, & *Friſiæ*, poſt tot Decora alta Parentum,
Eheu! pallentes Erebi conceſſit ad umbras.
In dubiis rebus, *Princeps Guilielmus* ademptus
Eſt nobis. Iterumque manu & *Ductore* caremus,
Si quando auxilium *Libertas Belgica* poſcat
In furias, Martemque novum. Proh! Concidit Ille,
Concidit Ille alter Fabius, Marcellus & alter
Concidit: Antiquos Friſios qui in Sceptra reponat,
Et Patrii Cineris Vindex, Fratriſque, Atavûmque,
Jam ſeſe medium objiciat moriturus in agmen.
Prô dolor! occubuit, fatalibus obrutus armis,
Et propria ſe cæde necat, dum *Martius Heros*
Arma, ſatis ſibi ſueta, probat. Sed, pulvere cœco,
Tartareâque animam furtim exhalante Mephiti.
Neſcius ipſe ſui, nec jam ſatis aptus ad arma;
Quæ ſolitus tractare manu, quando iret in Hoſtem,
Et gereret veteres adverſum Bella Philippos.
Occidit Ille *Ducum Phœnix*, ſpes tanta Nepotum,
Auriacaque Domus Lumen, Columenque *Senatus*,
Et Friſii Tutela Fori: Protector Honeſti,
Juſtitiæque tenax, & ſervantiſſimus Æqui.
Fatorum Lex iſta fuit, Superûmque voluntas:
Quam turbare loco, Votiſque avertere, nulli
Fas eſt in terris. Regum movet Æacus urnam,
Magnorumque Ducum. Nec ſors hæc pauperis infra
Cæſareas Aquilas, & Majeſtate potentum eſt.
At tantâ *Pietate Virum*; Quem non timor unquam
Arguit indecorem, rigido in Certamine Martis,
Non acie in pulchrâ, aut caſtris, ſed vulnere tali
Perdere, quis duri vel nunc ſibi Miles Ulyſſis
Temperet à lacrymis? Nec tu, *Leoverdia*, Fletus
Hic teneas: Planctuſque tuos, *Groninga*, recuſes
Funeſtis properare rogis. Quando ipſe *Sicamber*,
Et *Morini*, *Tungrique* dolent: Mœſtique *Britanni*
Has etiam, juxta *Batavos*, odêre Cupreſſos;
Et tota *Auriaci* miſero ſtupet Aula tumultu,
Naſſoviduмque Domus; tali quæ fulmine tacta,

Paula-

Paulatim, vereor, concuſſo vertice, nutet,
Stratus humi tanquam palmes. Miſerêre Potentum
Fortunæ, *Deus Alme.* Tuæ miſerêre *Sionis*,
Iſacidumque Gregis. Nec faxis, *Belgica*, & ingens
Gloria *Naſſovidum* ſimul à radicibus imis
Exſtirpata ruat. Sed Claro hoc Sanguine ſurgant
Atlantes Generoſi iterum. Qui, fortibus auſis,
Pro *Patriâ* atque *Focis* nunquam ſe offerre remittant.
Scilicet, hæc fuerant, quæ nos *Fax* illa *Coruſca*
Præmonuit nuper. Quam non Bella horrida tantum,
Unica nec Peſtis miſerandâ eſt ſtrage ſecuta.
Sed tota eſt nobis unde Hydra renata malorum,
Tot Capitum. Cujus nondum ſatiata voluptas.
Friſiadæ Illuſtres, juſtum renovate Dolorem,
Aſcanioſque Illo genitos de ſanguine *Teucrûm*,
In *Friſia*, *Patriaque* diu aſſervate Salutem.

In Secundas Nuptias
Nobiliſſimi & Ampliſſimi VIRI,
D. JOANNIS à NYENBURCH, IC.
Illuſt. ac Præpp. DD. Ordd. Weſt-Friſiæ Præſidis:
ET
Nobiliſſimæ Præſtantiſſimæque Virginis,
IDÆ CROMHOUT,
Celebratas Amſtelodami VIII. Kal. Martias,
cIↄ. Iↄc. LVI.

Extra anni ſoliſque vias ALCMARIA dudum
Iverat, Heſperiâ poſt tergum Calpe relictâ,
Et Muſis & Marte potens. Non unius orbis
Anguſti ſpatio quæ famam inſcripſit Olympo,
Victriceſque manus. Sed adhuc in ſanguine Lauros
Oſtendit, Tarteſſe, tibi; ſeſeque tuetur
Intrepidam Albanos contra, Vetus area Laudum
Heroum, & Batavâ pro Libertate cadentûm.
Hæc primos ignes jam tunc ſubjecit Amanti,

Digitized by Google

Et Thalami ſpem certa dedit. Quo educere fœtus
Maturos, ſerâ & moliri in gente nepotes,
Ad Patriæ poſſes olim, haud inglorius, uſum.
Invênit ſpes iſta viam. Promittitur iiſdem
Auſpiciis, NEOBURGE, Tibi CROMHOUTIA, Conjux
Altera, non uno Fortunæ inſtructa paratu.
Par annis animiſque Viro, placitiſque benigna
Moribus; Ingenio nulli, aut Virtute, ſecunda.
Majorum Illuſtri ſerie, ac Natalibus altis,
Et Generis ſplendore, & avitâ in Stirpe Suorum,
Uſque potens. Qua non aliud Dîs AMSTELA majus,
Ex Paphiæ Templis, Saturni aut Æde vetuſtâ,
Munus ferre queat. Quamvis ſecurior ara
Egeriæ in vallem, Te Divûm ad limina ducat,
Idaliumque nemus, Virgo, tot Dotibus aucta,
Una Deos omnes, quos hîc, ad Tybridis undam,
Majeſtas arcana colit, certamine pulchro
Depoſcit, Laudumque ardet de jure paciſci.
Una ſuis Ithacum blandis quæ inflectat ocellis
Penelope, ac decimum ſponſos eludat in annum,
Fœminei exemplo ſexus. Quæ dignior omni
Electro, Regumque opibus, ſub Veſpere ſero;
Velleribuſque illis, Socios quæ mittitis, Indi,
Ad Batavos, huc Eoo de cardine Mundi,
Et, miranda Operum tantorum, in honore reponis,
AMSTELA: nunc gemino merces quæ dividis Orbi,
Æterni caput Imperii, Roma altera Terris;
Omnibus his plus eſt, CROMHOUTIA. Sola perenne
Quæ Pietate Decus, Dotem & metitur Honeſto.
Infra ſe ducens, quicquid plebecula vilis
Æſtimat, ac pretiis ſolitis expendit avari
Ambitione Fori. Quæ, de meliore metallo,
Unius obſequio Virtutis, & unius auræ
Divinæ afflatu, pennis ſublimiùs acta,
In ſolo caſtos defigit CONJUGE vultus.
Gracchorum ut Matri ſimilis, fœcunda Nepotes
Ipſa ſuos patriis olim Virtutibus ornet:
Dum Populi aſſertor Brutus depugnat in hoſtem,
Commiſſoſque ſibi Cives vir Pace gubernat.

PIERI-

Digitized by Google

PIERIDES, Vos hoc Divûm referatis ad aures
Conjugium. Quo nunc, opulenti ad flumina Tyæ,
AMSTELA & ALMERIÆ Veneris, convallibus IDÆ
Conveniunt, pariterque genus, cum ſanguine miſcent,
Fortunaſque ſuas. In ſpem ſurgentis Iuli,
Aſcanioſque novos, tantæ incunabula Gentis,
Per veterum Faſtos. Cœlo mandata referte,
Ut SPONSO SPONSÆque diu ſua ſtamina currant
In Terris, Aſtroque novo ſe porrigat Hebe
Ad cyathos, crinemque ſecet Proſerpina ſerò.
Donec, ſponte ſuâ, Fatorum ex ordine, vitæ
Jam dudum ſaturos AMBOS, fractoſque ſenectâ
Cum CHRISTO in cœlis maneat FELICIOR Ætas.

In Natalem Septuageſimum Secundum

Nobiliſſimi Viri,

D. JACOBI à TEYLINGEN IC.

Cos. Senat. & Scholarchæ Alcmariani.

cIↃ. IↃC. XLI. V. *Decemb.*

DUm Batavi certant armis, & bella Tyranni
Expediunt, jurantque omnes in prælia gentes,
Et nuſquam miſero ſe pandit pacis aſylum,
Annua ſolennes referunt Tibi ſacra Decembres,
Inclyte TEYLINGI. Medioque in ſanguine Martis,
Qui tantas Heroum animas ſub Tartara miſit,
Tot Regum ſubvertit opes, Tu Pallada curas,
Et vitam ſecurus agis, claræque ſenectæ
Præmia & haud uno meruiſti Laurea Phœbo.
Fortunate SENEX! ut Te, poſt multa laborum
Tædia, nunc blando rerum Fortuna paratu
Adſpicit, & variis ornant proſcenia Divûm

Digitized by Google

Muneribus! Tecum LIBERTAS aurea ſumpſit
Incrementa ſui, impatiens & ferre tyrannum,
Excuſſit ſervile jugum, melioribus addens
Auſpiciis animos, certâ & ſpe pectora firmans.
Sacraque RELLIGIO, Satanæ ſopita tenebris,
Effulſit meliore comâ. Verumque Fideſque
Deſcendit cœlo, Jovâ ſpondente ſerenum
Delubris ariſque diem, Bataviſque ſalutem.
Hos ita diverſos caſus tua reſpicit Ætas,
Aonidum TEYLINGE Pater. Nunc altera ſurgunt
Sæcula, & in Batavis Divûm admiramur honores,
Æmulaque Auſoniæ Belgarum nomina gentis.
Jam longè latéque ſolo dominamur & alto,
Nec ſimplex fortuna beat. Percurrit utrumque
NASSOVIUS Mavors orbem, Victorque peragrat
Aſtrorum Soliſque vias, quà Lucifer Indos
Urit, & Eois accendit lampada terris;
Quà Scythiam & gelidas Alpes devexit Olympus,
Parrhaſiique nitent glacialia ſidera ponti.
Nuſquam aberit Naſſoa ratis, dum rebus agendis
Stat ratio, virtuſque calet. Nam Patria ubique
Fortibus, & nunquam mens exulat inclyta Belgis.
Ad majora fati, Regum ſectamur amores,
Et vilis jam Sponſa domi eſt, jam fœdera nobis
Albion, & ſocios Thalamos promittit Ierna,
AURIACO vitâ incolumi. Sic priſtina rerum
Mutavit nunc ſcena locum, Virtuſque Batavûm
Celſior ad ſeros poſthac itura Nepotes.
Felix, magne Virûm! Si poſt tot lubrica rerum,
Et varios mundi caſus, tua duret in annos
Neſtoreos virtus animi, nullamque Senectæ
Sentiat æternùm TEYLINGI gloria labem.

Nobi-

Digitized by Google

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND

à NYENBURCH,

Cos. *Alcmariano & Scholarchæ.*

Kal. Jan. cIↄ. Iↄ. CXLIV.

NOs canimus læti JANI bifrontis honorem,
Et Genio jam quiſque ſuo ſacriſque litamus,
Felices nimium Batavi, rebuſque ſecundis
Extra Fortunam ac rerum faſtigia rapti,
Icariis petimus ſtulti ſublimia pennis.
Neſcia deliciis animorum ponere legem
Mens hominum, atque inter fallacis gaudia mundi
Alternas meminiſſe vices. GERMANIA ſola
Quod ſatis edocuit, Phrygiis æquata ruinis,
Conclamata diu. Bojorum & maſcula virtus
Cæſareis protrita Aquilis, & ad uſque remotos
Dalmatiæ fines, & plus quàm barbara Ponti
Arva relegata. Et ſpatiis contermina cœli
Majeſtas, Palatine, tua. Hæc nos cernimus omnes
Impunè, & mediis remos lentamus in undis:
Nil moniti alterius damno, affectique periclis.
Securi quid ſera dies, quid portet Olympus,
Quid crinita ſuis portendant ſidera flammis.
Aut in vicino bellum civile BRITANNIS
Horrendi canat, ac dirùm crepitantibus armis
Trux ſecum Bellona ferat. Nos Sole ſub ipſo
Stertimus, ac molles in ſpondâ carpimus auras;
Ignari, quæ ſancta Sion ſuſpiria ducat,
Quam triſtes agitet gemitus ſub veſpere ſero,
Et totas pulſet ſingultibus aëra noctes.
Quis ſcit, an adjiciant non iſtis noſtra ruinis
Sæcula Dî Superi, & fervens vindicta Tonantis
Evomat in Belgas rabiem; accenſuſque furore
Conturbet noſtros inviſâ clade penates.

 Cum

Digitized by Google

Cum Tameſin pax alma colat, biliſque reſidat
Albionum, & placidos glutinet Concordia cives,
Fœderibus junctos iterum. Non Odera cæſis
Corporibus, fuſoque virûm jam ſanguine ſtagnet,
Et priſcam feriat Teuto cum Cæſare pacem.
Tum Rheno Moſæque Patri ſua reſtet Erinnys,
Atque alio Batavos cogat migrare colonos
In pejus mutata fides. Sic ſumma poteſtas,
Quæ ſervare modum neſcit, ſub pondere iniquo
Ipſa ſibi eſt oneri, magnis atque excidit auſis.
Ancipiti ſtas, Belga, loco, quando adſpicis omnes
Te circum caſus, juſtoque examine pendis
Auſpicium cœptorum operum. Flammam inter, & ignes
Suppoſitos cineri fallaci improvidus erras,
Non uni objectus Furiæ. Miſerere Salutis
BELGARUM, miſerere Deus. Præſaga malorum,
Undique quæ cœlum involvit nunc nubibus atris,
Averte à CHRISTI populo. Promittimus ultro
Nos monitis legum faciles, & ad omne paratos
Obſequium, cultumque Tui. Fac, magne Creator,
LIBERTAS, tanto Belgis quæ ſanguine conſtat,
Tartareos contra aſſultus, Maurûmque furores
Stet ſubnixa diu. Rurſumque in fœdera gentes
Belligeræ coëant, ac centum vincta catenis
Gradivi delubra ſiant: Paciſque ſerenæ
Per terras iterum ſe blanda oſtendat imago.

Alcma-

Alcmaria Plorans,

In triſtiſſ. Exceſſum

Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,

D. CORNELII à TEYLINGEN,

Conſulis & Senator. Alcm.

Illuſt. ac Præpp. Ordd. Weſt-Friſ. Præſidis.

Æt. 49.

EHeu! quam *Batavis* lux hæc dedit una ruinam!
Quam ſubito facta eſt *Gloria* noſtra minor!
Dum *Patriæ* paſſim *Patres* gradiuntur ad umbras,
Et ſacri *Princeps Ordinis* ipſe ruit.
Nobilium dum grande *Decus*, Manus altera *Muſis*,
Teylingus, moritur, *Currus Equuſque* meus.
Cujus *Avus*, vindex Albani ſanguinis olim,
Hæc iterum nobis *Mœnia* tuta dedit.
Securâ ut liceat *Portarum Clave* teneri,
Et non *Panitio* ſubdere colla *Deo*;
Vimque pati, *Tarteſſe*, tuam. Priſcoque ſub hoſte
Servitii veteris tam malè ferre jugum.
Poſteritas, hoc una Domus non labitur *Uno*.
Altius hoc penetrat Vulnus ad oſſa *Viri*.
Libertas, ſanctique Lares; *Tecta* ipſa *Sionis*
Hoc ſua, fatali ut Sidere, damna gemunt,
Octobriſque dies non tam mihi læta revertit,
Quam Læta hæc *Proavis* exſtitit illa Dies.
I, Præco, Lapide ex alto fer juſſa per Orbem,
Et dic: Hæc *Batavis* tota ſit *Atra Dies*.
Et *Lacrymas* præter nemo, præterque *Dolores*,
Lamenta & quiſquam *Publica* quidquid agat:
Efferimus *Columen* noſtræ *Atlantemque* Salutis,
Et Famæ, ô Cives, *Pignora prima* meæ.
Ac, vereor, nobis ne Funera tanta *Bonorum*,

 Omnia

Omina majoris ſint quoque vera mali.
Paulatimque ſuos Superûm Clementia rivos
Claudat, & ingratis fons minus ille fluat.
Avertat tamen iſta *Deus*! per viſcera, perque
Hanc Dextram & Lauros *Alcmaria* ipſa rogo.
cIↄ. Iↄc. LXI.

Lacrymæ Bergenſes,

In

Triſtiſſimum Exceſſum,

Illuſtris & Generoſiſſimi Heroïs,

D. ANTONII STUDLER, Equitis,

Senatoris Alcmariani, &c.

Bergarum in Kennemariâ

Toparchæ, piiſſime defuncti Alcmariæ,

Ipſis Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LXVI.

NUper Ego, in Batavis, *Studleri Numine*, Clara
Berga ſteti, mediiſque Caput ſublimius Aſtris
Extuleram: nulli jam tunc certamine Laudum
Inferior. Cœlo tenus, exſpatiata per ipſa
Templa Deûm, Superûmque domos. Ubi candidus Æther
Perpetuis fulget radiis, & luce ſerenat.
Hoc pulchro Auſpicio, *Divini Heroïs*, agebam
Finitimos inter cunctos, pollenſque potenſque,
Invidiam ſupra, & dentem Livoris iniqui.
At nunc *Fatorum*, heu! Furiis & Fulmine tacta
Spes mea, *Berga*, jacet; jacet, heu! Spes noſtra Decuſque,
Spes, heu! noſtra jacet. Quando dedit ampla ruinam
Studleri Domus, & Tanti cecidere *Penates*;

Nunc

Nunc Fauni, Dryadeſque dolent; nunc Mænala celſa
Ingeminant duros planctus; triſteſque Napææ
Ilicibus tacito ſuſpendunt pectine chordas,
Et Pan Arcadico queritur ſe judice victum.
Ruri nullus honos; nullus, qui gramine læto
Paſcit Oves, cogitque feros in retia Cervos.
Flent Agri circum, muſſant ad aratra Coloni,
Stat mutum Pecus in ſtabulis; Vox ipſa remittit,
Inque tuas fas eſt iraſci, *Jane*, Calendas.
Ipſos Quadrupedes, ſtare ad præſepia mœſtos
Crediderim, *Dominumque* ſuum jam poſcere tergo
Seſſorem, ac fruſtra ſuetos ſibi ſcandere Currus
Porticibus vacuis: Longe proſcribitur unde
Et Venus, & Charites, & quæ Convallibus iſtis,
Nobiſcum toties *Divæ*, ceciniſtis ad auras.
Proque meo *Phœbo*, nunc ipſa Silentia terrent,
Ipſa ſuas damnat ſacras Sapientia voces:
Tænarias tanquam fauces, atque Oſtia Ditis,
His etiam naſci in terris miretur *Apollo*.
Hoc iterum Chaos, & ſpiſſâ caligine nubem
Studleri Mors atra tulit. Quo *Sidere* nobis
Erepto, paſſim in tenebris, & Nocte profundâ
Erramus, totidemque novas offendimus Umbras.
Hos tamen haud ſolum patitur nunc Funeris ictus
Berga ſuos. Etiam Veſtro de Vulnere Sanguis,
Almeriæ Proceres, fluit hîc, Batavûmque *Senatus*
Auguſte. In Quorum Roſtris Suada iſta potentis
Eloquii toties pro *Libertate* loquuta eſt,
Quando aliquid Magni *Patrum* Conſulta ferebant.
Ad plures Dolor iſte venit, cum ſumma Virorum
Sternuntur Capita, & Majeſtas occidit unà,
Imperii, ac vitiis hominum vindicta paratur.
Hoc unum miſeros rebus ſolatur in arctis,
Quod *Phœnix* iſto *Patris* de Funere Nobis
Reſtet adhuc. Cujus ſub Tegmine *Nominis Alti*,
Auſpiciiſque piis, & vitâ inſigniter actâ
Floreat Illuſtri *Bergarum* in *Gente* Poteſtas.

Lacrymæ

In

Triſtiſſimum Obitum

Incomparabilis Viri,

D. THEODORI à VRYBURCH, M.

Publici Ærarii Tribuni. Cataractarum, per Noort-Holl. & Weſt-Friſiam, Provinciæ Præfecti,

Conſulis. Senatoris. Scholarchæ.

Alcmariani.

SIc etiam *Alcmariam* magno in mœrore relinquis,
 Vryburgi, ô Animæ portio chara meæ.
Deſtituiſque *Pios omnes*, hoc funere acerbo,
 Hinc, inde Auxiliis, Conſiliiſque tuis.
Et *Patriam*, *Patriæque Patres*, *Patriæque* ſalutem
 Eheu! in mediis deſeris uſque malis.
Non ſeſe anguſtis ſpatiis Dolor iſte coërcet,
 Aut brevibus claudi finibus ille poteſt.
Plus ultra tendunt Lacrymæ. *Battavia* tota
 Luget, & in planctus non ſatis una Domus.
Omnes in Fletum Muſæ ſolvuntur *Athenis*,
 Et *Latio* ſupereſt nil niſi triſte queri.
Curia Conſiliis jam nunc vacat, Exule tanto,
 Atlantemque ſuum, *Præſidiumque* dolet.
Quo modo jam *Sextum* Reſpublica *Conſule* Pompas
 Duxerat, ac fido ſub Duce *Troja* ſtetit.
Invidiam contra, & dentem Livoris iniqui,
 Ipſos Semideos quæ ſolet umbra ſequi.
Quantum eſt, ô *Proceres*, quod non in Manibus iſtis
 Perdimus? exſtincta eſt Lampas ut illa Jovis.
Quod *Patria* induxit triſti caligine noctem:
 Unde ſuum, vix eſt, quæ ferat, hora, diem.

Quid

Digitized by Google

Quid loquar, aut ſileam? ſtupet hoc in vulnere Vates,
Et tota exanimis noſtra *Thalia* jacet:
Egeria in ſacris, ſanctique in *Apollinis* Æde
Tam ſibi propitios nunquam habitura Deos.
Almeria Cives, Tuque ô pia turba, *Senatus*,
Proſequere *Hunc* lacrymis nocte dieque *Virum*.
Sub Cujus toties, quando gravis ingruit imber,
Palladio Pietas ſartaque tecta fuit.
Præcedunt noſtræ fatali in pulvere Muſæ,
Et quos in Patriam nobilis ardor agit.
Occubuit Veteris Recti Cœleſtis Imago,
Conſtans in Rebus, Tertius ipſe Cato.
Occubuit, nunc Phœbo ipſo ſua damna loquente,
Occubuit Batavæ Simplicitatis Honos.
Et vere, ut pridem Cognato in funere dixi,
Alcmariam nimium *Fata Siniſtra* manent.
Ipſis Non. Jan. CIↃ. IↃC. LXIV.

In

Conſulatum Ultimum.

SIc, Sextum, *Vryburge* Tibi Reſpublica Faſces
Credit, & Imperium vult niſi tale pati.
Hoc quod fallacis quæſitum haud artibus ævi,
Sed toties ultrò, Civis amore, datum.
Felices illi populi! quos, talibus Aſtris,
Conſilio in Batavûm, reſpicit æqua *Themis*.
Tuque mea *Alcmaria* inprimis: Cui, luce ſerenâ
Et pulchro hoc iterum Sidere, natus Honor.
Magne Potenſque *Deus*, pro tanto hoc munere nobis
Conceſſo, par eſt Gratia nulla Tibi.
Ipſis Natalitiis Chriſtianæ
Salutis CIↃ. IↃC. LXI.

Strena Ultima.

VIximus, & vitæ nobis pars magna peracta eſt,
Mecœnas. Sed, laus Superis, non futilis ævi
Viximus ad morem. *Pietas*, cultuſque Deorum,

Digitized by Google

Primum, quod placuit nobis: Sola Anchora rebus
In dubiis. Quibus, ut pennis nitatur in altum
Nec ſemper Mens ſerpat humi, Reverentia *Muſis*
Addita, & *Aonidum* ſumus auſi intrare Penates,
Seceſſus &, *Conſe*, tuos. His uſque Trophæis
Stamus adhuc; fortemque Animum, Livore ſubacto,
Invictaſque manus etiam ipſâ in Morte tenemus.
Magnanime Ænea, pudor eſt dare vela retrorſum
Oceano. Quo ſacra Deûm, quo maximus ardor,
Et famæ nos aura vocat, pergamus eodem,
A puppi ſpirante Noto. Spolia ampla ſuperſunt
Infractis hoc Marte Viris. Spes ipſa Nepotum
In Batavis, tanto rerum molimine creſcet
In majus. Nunquam caruit ſucceſſibus audax
Iapeti Genus, ut Cœli ſe in parte locaret
Jam medium, Superûmque domos ac regna teneret.
Hæc placuit coram Phœbo, Vir Magne, jocari,
Liminioque Deo. Qui ſi, *Te Conſule* Nobis
Propitii redeant, faxim, pia *Vatibus* agna,
Candidulique cadant divina tomacula porci.

Ipſis Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXI.

Ad

Nobiliſſimum Virum,

D. ANTONIUM STUDLER,

Bergarum in Kennemariâ

TOPARCHAM.

Cum Hagis ad me mitteret Verſus Laureatos,

De

Fuſis Fugatiſque Britannis.

NOBILISSIME VIR:

QUas mittis nobis *Lauros* ex hoſte *Britanno*,
Hæc *Laurus* toto pectore grata fuit.
Cum quâ non mutem *Pactoli* divitis aurum;
Non gemmas omnes, quas vehit unda Tagi.

Belgica

Belgica Libertas iſto ſub tegmine *Lauri*
Jam pridem viſa eſt Fronde virere novâ.
Et rurſum in patulas auras attollere frontem
Lætior & cunctas ire per orbis aquas.
Carolus has nobis, quas prendimus, invidet Arces,
Nec poterit ſtomacho concoquere iſta ſuo.
Qui ſupra cœlos ipſos, ſupra iverat *Aſtra*,
Nec ſcelerum *Ultorem* credidit eſſe *Deum*.
Qui non naturæ contentus finibus ipſis,
Se penes *Imperium* judicat eſſe *Maris*.
Haud aliter quam ſi, veterum de more Gigantum,
Turbaret magnum, prò pudor! axe *Jovem*.
Diſcite *plus ultra* non unquam tendere, *Reges*,
Non Regum patitur ſceptra ſuperba *Deus*.
Terrarum in Dominos nutu *Deus* imperat unus,
Cûi ſoli Terræ, cûi famulantur Aquæ.
A quo fonte fluit, quod de *Temone Britanno*,
Stratus humi ut palmes, *Carolus* ipſe cadat.
Aſcue, quod poſſis è carcere ſcribere *Regi*,
Et, *Barclaje*, tuâ morte docere tuos.
Ut videant, quam ſit fruſtrà ſe opponere Fatis,
Et legem Omniſcii ludificare Dei.
Salve, *Ancile novum*, delapſum ex Æthere ſummo!
Præſidium *Batavis* dulce, *Ruytere, meis*.
Salve, ô Belgarum Decus inſuperabile, *Trompi*,
Heroës Ambo, Marte fideque pares.
Vos Genti Iſacidûm *Moſes & Joſua* facti;
Vos verè, in terris, *Currus equuſque* Dei.
Vobis debemus partos hos jure *Triumphos*,
Vobis æternum hæc debita *Laurus* erit.
Et Superis placuit per vos hæc edere facta,
Orbis quæ geminus cum ratione ſtupet.
Forſitan, in tales ſervati protinus uſus,
Cæſa etiam ut *Pacem* & *Fœdera Porca* ferat.
Chriſtiadæque omnes, conjunctis viribus in ſe,
Fortius auſpiciis in *Babylona* ruant.
Et cunctos doceant *Exemplis Talibus* Hoſtes,
Nitatur ſemper quod *Bona Cauſa Deo*.

cIↃ. IↃC. LXVI. Idib. Julii.

Epita-

Digitized by Google

Epitaphium
In
Triſtem Exceſſum,
DD. FEYONIS à SCHELTEMA,
Collegii Maritimi per Friſiam
SENATORIS GRAVISSIMI. &c.

ALMERIÆ nuper NATI ploravimus Umbras,
Cum mea tota Domus, mœſtaque Pallas erat.
Nobiliumque Cohors FRISORUM, in ſyrmate longo,
Hos tales fleret, non ſine jure, rogos.
Aſcanium ſequitur, fatali ex lege Tonantis,
Nunc, Patriæ & Patrum, Gloria, FEYO Pater.
Quam cuncti lugent, quos ardor tangit Honeſti;
Quos Veri conſtans urget & urit amor.
Felices Animæ! quibus hæc eſt ſcena peracta,
Æternique patet janua celſa Poli.
In Terris nihil eſt, quàm turbida Mortis imago;
Quàm rabidæ Febres; Peſtis & ira Deûm.
Et Furiæ, quibus inde Forum, quibus Ambitus illinc
Accendit variis pectora noſtra malis.
In Cœlo FRANCISCUS agit, meliore Magiſtro,
Et diſcit quanti noſtra ſit empta Salus.
Et Tu, Magne Virûm, SCHELTMANO à Sanguine Splendor,
Hîc cernes, Magnum quàm ſit in Orbe Nihil.
Deſpiciens omnes fumoſâ in ſtirpe Coronas,
Et fluxas vanæ Nobilitatis Opes.
FRISIA contulerat meritas ex ordine Lauros;
Sed nondum Meritis hæc tulit æqua tuis.
Nunc Cœlum majora dedit. Quando inclyta Virtus
Ingenii pretio Te ſuper Aſtra tulit.
Diſcimus Exemplis iſtis juveneſque ſeneſque,
Hoc tali vitæ claudere fine diem.

CIↃ. IↃC. LXVI.

In

In Obitum
Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,
D. THEODORI à NYENBURCH,
Reip. & Eccl. Alcm.
Senatoris Eximii.
Ad
Fratrem Unicum
D. JOHANNEM à NYENBURCH,
Cos. Alcm.

SIc Mors Auguſtos auſa eſt intrare Penates
Et turbare iterum tecta Laremque Dei.
De medio Procerum, cum non pudor admonet illam,
Triſtia Nyburgi rumpere Fata Domus.
Virtutemque ipſam, nec non Decora alta Parentum
Mittere decretis ſub juga ahena ſuis.
O nimiùm nobis Batavis Sors aſpera! Quando
Præcipuâ haud parcis Nobilitate Viris.
A quibus exemplum Pietas cœleſtis habebat,
Relligioque ſuum fœnoret ipſa decus.
Et quorum Auſpiciis, *corrupti his moribus ævi,*
Sæpius auxilium Publica cauſa ferat.
In vulgo facilè invenias capita improba: quorum
Non ſatis in pœnam funere ſanguis alat.
Ut non, tam longè vitiis graſſantibus, Unum
Hunc ſaltem è vivis aggrediare Virum.
Debuerat Fati non legibus ille teneri,
Quam ſupra cunctos uſque probârat amor.
Et non præſentis ſæcli ſeduxerat error;
Aut inconſtantis moverat aura Fori.
Debuerat Pylios & Neſtora vincere, quiſquis
Hac tali in terris vixerat ante Fide.
Id metuo, ne quid nobis fatalibus Aſtris
In Batavis iterum deſtinet alta dies.
XI. *Kal. Novemb.* CIƆ. IƆC. LXIV.

Muſæ

Digitized by Google

Muſæ Plorantes,

In

Triſtiſſimum Obitum,

Clariſſimi, Doctiſſimi, Literatiſſimique

Viri,

D. JOHANNIS GESTRANI, Med. D.

Et

Inclytæ Reip. Alcm. Archiatri.

ERgò etiam in Fatis, ut, pullâ in veſte, Camœnæ
Extremum hunc, GESTRANE, tibi ſolvamus honorem,
Perpetuiſque tuas decoremus floribus umbras,
Suppliciter triſtes. Quæ vix hinc amplius auſæ
De nobis, Medicoque aliquam ſperare ſalutem
Corporibus. Tuus ille animi tam dexter Apollo
Curandique Homines, divina potentia, terras
Deſtituit tandem. Vetereſque uno ordine Achivos,
Helladaque, & totam rapuiſti Phocida tecum
Sub tenebras. Pauci ut ſuperent, quibus enthea mentis
Vis vigeat, magnique aliquid præcordia ſpirent:
Triſtior unde ſuas febres ſolabitur æger.
Jure ire in lacrymas, & fletus ire jubebor
Infelix. Nam tota domus Phœbea fatiſcit
Mole ſuâ, & cunctis caſum excidiumque minatur
Illa dies, quâ nos Divûm delubra ſubimus
Atrati pariter Proceres, pariterque Juventus
Aonidum. Juxta effigies, claroſque Virorum
Attoniti ſtantes tumulos. Mentemque manumque
Dejecti, vix officiis ſolennibus iſtic,
Quod ſatis, ô Thymbræe Pater, defungimur. Olim
Scilicet, hæc nobis dederat cœlo Omina Titan,
Majoris præſaga mali. Tamen hactenus ipſos
Non tetigit Mors ſæva Deos, Socioſque Deorum,
Ingenuos Phœbi Vates: Quibus illa pepercit
Numinibus. Donec tandem, cum fœnore multo,

GESTRA-

GESTRANUM, ſacræ turbæ, ſanctique Senatus
Proſternit Caput. Et cunctas, cum Pallade Lauros
Inde MACHAONIIS langueſcere fecit in Hortis.

cIↃ. IↃc. L.

In Obitum
Nobiliſſimi Viri,
D. CORNELII ab EGMOND, à NYENBURCH,
utriuſque, proximi Alcmariæ lacus, Wartæ
& Schetmeræ, Aſſeſſoris.
Ad
Mœſtiſſimum Patrem
D. THOMAM ab EGMOND, à NYENBURCH,
Cos. Alcm. &c.

FLevimus, Heu! Charæ nuper Tibi Conjugis um-
Mecænas, triſtis noſtraque Muſa fuit. (bras,
Cum plus quàm geminos Manes Domus una doleret,
Jamque minor tantæ Gloria ſtirpis erat.
Erepto Alcmariæ Magno tunc Conſule Fratre,
Præcipuâ Tecum Nobilitate Viro.
Continuant ſortes iſtas adverſa Deorum
Numina, & in pœnas incubuêre novas.
Quando fatali nunc rurſum concidit ictu
Ille, meo quondam in pulvere, primus Eques.
Aſcanius tuus ille, olim ſpes, gloria Gentis (mus.
Inclyta, & EGMONDÆ lauſque, decuſque Do-
Evaſit tuus, en! mundi ludibria felix
FILIUS, & Cœli celſa Theatra tenet.
Aligerûm raptus ſacris ſuper ardua pennis,
Nubila, in adſpectum contuitumque Dei.
A multis ſæcli maculis monſtriſque remotus
Longius, optatæ gaudia Pacis agens.
Non cernens oculis, hic quid multitia peccent,
Perque malas artes, Ambitio ipſa, pares.
Hæc mera Libertas. Hæc ipſâ in morte Trophæa;

Hoc

Hoc ſpolium, victo quod quis ab Hoſte ferat.
Cum quibus haud Regum Faſces, Decora alta Parentum,
Sceptraque ſunt titulis æquiparanda ſuis.
Vidimus Alciden mox hunc pugnare Tonantis
Auxilio, & fortes ſtringere in arma manus,
Atque ipſas Erebi precibus convellere portas,
Et ſibi tot votis ſternere ad Aſtra viam.
Nil metuens duros animo tolerare labores,
Stet modò, per Chriſti vulnera, certa Fides.
Plus ultrà pugnat: Donec Victoria parta eſt,
Et geminis alis evolat illa ſuis.
Interea dubiis nos hîc jactamur in undis,
Incerti quò nos Pontus & aura ferant.
Victima Mavortis, per proxima bella futuri,
Aut, forſan, telis, Tiſiphone, atra tuis.
Tu, NEOBURGE Pater, Nato gratâre triumphos,
Cumque illo cupias ſic bene poſſe MORI.

cIↃ. IↃC. LXIV.

In Obitum

Ampliſſimi & Conſultiſſimi Viri,

D. CORNELII SCHAGEN, Med. D.

Illuſtri Reip. Alcm. à Secretis & Conſiliis.

Ætatis LXV.

QUò tua, prô! tandem Sors nunc, *Alcmaria*, vergit?
Quò Legum Pietas, quò tuus ibit Honor?
Paulatim emoritur Majeſtas illius Urbis,
Pridem quæ magni Delicium Orbis erat.
SCHAGENIO moriente ruunt tabulata Salutis
Publica, & Auguſti Nomina clara Fori.
Neſtoris in morem, moderantem fræna Theatri
Attoniti toties Quem ſtupuere Patres.
Deſiit Hic Neſtor magnæ in conſeſſibus Aulæ,
Deſiit & Patriæ verba diſerta loqui:
Quando opus in Batavis nunc Defenſoribus iſtis,

Qui

Digitized by Google

Qui Martem gladiis, nec minus ore gerant.
Loricam hanc ſacram quis nunc ſibi poſcet Achilles?
Atque iſtos Cæſtus ſumet & arma ſibi.
Belgica dum variis agitatur Cymba procellis,
Tutaque ſunt nobis vix ſatis arma domi.
Albionum Furiis hinc inde minantibus iras,
Quæ multo pulſant pectora noſtra metu.
Heu! quantùm patitur Reſpublica Funere ab iſto!
Quàm Cœlum hoc ſolitæ deſtituêre Faces!
Hunc decuit ſupereſſe Togæ, ſupereſſe labori
Longius, & Patriæ conſuluiſſe ſuæ.
Quam nox non uno tenebrarum involvit amictu,
Et nunc, inductis nubibus, atra tegit.
Exequias iſtas, Cives, & grande Cadaver
Haud ſatis ad tumulum ſufficit uſque ſequi.
Altius hæc penetrant. Totus tremit Ordo Senatus,
Et nemo à Lacrymis temperat inde ſibi.

cIↄ. Iↄc. LXV.

Piis Manibus

Fortiſſimi & Excellentiſſimi

Heroïs,

D. ERNESTI ab AYLUA,

Friſicæ Militiæ

Chiliarchæ Strenuiſſimi.

DUm Batavo gliſcit Mavors terrâque marique,
Et rurſum forti bella gerenda manu;
Auriaci nobis ſperandus militis uſus,
Qui toties fregit divitis arma Tagi.
Et nunc adverſum furias Papalis Erinnys,
Albionumque paret prælia dira manus.
His opus eſt caſtris, hôc ære atque Ægide: quando
Non unus noſtras Hannibal ante fores.
Naſſovidûm Virtus ipſo de marmore duro,
Et mediis iterum eſt elicienda rogis.
Ut Patriæ Patribus, Libertatique Batavûm

Auſpi-

Auſpicio Superûm, proſpera cuncta fluant!
Ayluanæ Gentis Pietas, & nobilis ardor
Hoc voluit rigidi ſiſtere Martis opus;
Ut, bene compoſitis rebus, ſub Pace ſerenâ,
Et patulæ fagi tegmine Belga foret.
Erneſti hæc humeris, Atlantis more vetuſti,
Inniti moles Bellica viſa fuit.
Sed, Fati vis major agit tranſverſa Piorum
Sæpius in terris vota, fidemque Fori.
Nec fas ex toto famæ pertexere ſummam,
Propoſitique ſui demeruiſſe decus.
Ayluani Proceres, quibus eſt *Dis æqua poteſtas*,
Pulchrior hoc vobis funere partus honos.
Friſiadûmque Labor Cœli ſe terminat *Aſtris*,
Pro Patriâ hi tales cum cecidêre *Duces*.

XII *Kal. Jan.*
cIↃ. IↃC. LXVII

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT à NYENBURCH,

Conſuli & Senatori Alcm. &c.

Scholarchæ.

TErra poluſque coit Belgarum in fata. Ruinam
Spectamuſque oculis quiſque malumque ſuum.
Et ni corripiat populos in bella furentes
Omnipotens, cuncti turba miſella ſumus.
Nec facile eſt caſus iſtos ſuperare ferendo,
Aut lacrymis planctus æquiparare ſuos.
Fanda, infanda ferunt juratæ in fœdera gentes,
Menſurâque ſui jam mala noſtra carent.
Indomitos olim ſtetimus gens maſcula contra
Finitimos, furias, trux & Ibere, tuas.
At nunc diſtrictas non unâ parte ſecures
Cernimus, & cuivis vulnera noſtra patent.
Uſque adeo, ut nulli ſit formidabile, honeſto
Ante ſuos caſus, funere velle mori.

Hæc

Hæc vulgi eſt animis paſſim ſententia fixa;
Hæc vox eſt populi, judiciumque tui.
Nos meliora Deûm ſperamus Numina Vates,
Nunquam infelices qui ſumus ante diem.
In lætis vigil excubitor, qui temperat horas,
Moliturque ſuâ ferrea ſceptra manu;
Qui poterit ſolo vel nutu ſternere Reges,
Et magnos unâ voce movere Duces.
Hic etiam imponet bellaci fræna Britanno,
Pontificemque trucem ſub juga fortis aget.
Jane, tuis, ſpero, auſpiciis, hæc proximus annus
De cœlo nobis donet & acta probet.

Kal. Jan. CIↃ.IↃC.LXVI.

Pro Auſpicio Novi Anni

CIↃ.IↃC.LXVI.

Ad

Nobiliſſimum Virum,

D. JOANNEM à NYENBURCH,

Conſulem & Senat. Alcm. &c. Scholarcham.

SÆcula jam nobis, *Mecænas*, aſpera ſurgunt,
Et tota humano ſanguine ſtagnat humus.
Hinc, inde *Albionum* populo minitante ruinam,
Tanquam fatali in limine *Belga* foret.
In commune malum variis coëuntibus hydris,
Quæ turbant armis otia noſtra feris.
Ut non cum ſolo vigeat Mars Rege Britanno,
Tarpejuſque furens Bella Miniſter agat.
Plurima ſed noſtris incumbunt Numina terris,
Irarumque ſatis non Deus unus habet.
Non aliter quam ſi facti nos fabula Belgæ,
Et ſpolium toties hoſtibus uſque novis.
Adde iſtis, numero majora, domeſtica monſtra,
Quæ noſtrûm in tacito pectore quiſquis alit.

Hæc,

Digitized by Google

Aſſociet ſe virgo viro. Concordia gliſcant
Fœdera: nec tædas violent adverſa jugales
Fata Deûm. Spurcique abſit dictator Amoris
Improbus: ut generoſa virûm virtuſque Parentum
Accedat Pylios, volvendis menſibus, annos.
His nuper flammis, & Amorum percitus igne
Auriacus, totum rigidis ſuſpendit in armis
Gradivum. Tunc nulla ſonant per caſtra tumultus,
Non lethale manus ferrum, non miſſile telum
Aſperat in rabiem. Triplici miramur in Oſtro
Nassoviden, ſuetum bellis armiſque coruſcis
Imbellem ſacris Hymenæi advolvier aris.
Lemniaco ſic igne Deus Genialis adurit
Pectora Terrigenûm. Nec, qui ſapit omnibus horis,
Cæco in Amore ſapit. Pariter deludimur omnes,
Protinus ut tacitos intrat Virguncula ſenſus,
Idaliuſque ſui fulmen vibravit amoris.
Sed, felix Lanschote nimis! Qui triſte Tribunal,
Verboſumque Forum, & mendacis Jurgia Codri
Permutas Rachaele piâ. Tetricique Catonis
Grande ſupercilium blandis deponis in ulnis,
Purpureoque ſinu ſponſæ. Quàm mollia fandi
Tempora concedit Vati Southolmia virtus:
Nec ſonti Gyaros, latebroſi aut carceris antrum
Decernit Judex. Ubi nil, quàm Gaudia læta,
Halcyonumque dies, & tardæ Sidera noctis
Pronubus ille Puer votis præſcribit Amantum.

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO SONNEVELT. IC.

Senat. & Cos. Alcm.

Cum ipſo die natali vitæ periculum evaderet.

Sic tua, Sonveldi, fauſto Natalia nuper
Omine præluſit Titan, Clarumque dedêre
Nominis augurium de cœlo Oracla, ſub ipſis
Lucinæ ſacris. Quæ lux penè una fuiſſet
Par vitæ mortiſque parens, eademque Sepulcri

 Janua,

Janua, quæ vitæ blandos indulſerat hauſtus.
Auſpiciis, ô Magne Virûm, ſervate ſecundis,
In Patriæ commune bonum, Sanctæque Sionis
Præſidium. Tales longùm trux Atropos urnas
Oderit, ac centum nodis adſtringat ahenis.
Nec jus faſque ſiat Nemeſi tam clara Virorum
Nomina, & ingentes animas detrudere ad Orcum.
Sunt quos Fatali damnet Rhamnuſia letho;
Sunt, Bacchi Veneriſque greges, turpeſque Luperci,
In quos jure ſuas Minos exerceat iras.
Illis vita levis, facile & reſecanda. Nec ullos
Hinc patitur Phœbus manes. Hîc Delphica plorant
Atria, & antiquis incumbit Roma ruinis,
Si non Pieridum Myſtis, Procerumque ſaluti
Parcitis Eumenides. Tunc nobis occidit, omnis
SOL radiis, cœlumque atris immergitur umbris,
Deficiente Deo. Superi ſervate Camœnas
In Batavis. Longumque Viris & Vatibus iſtis
Conſtet Honos nomenque ſuum, quod Juppiter alti
Trans mundi evexit ſpatium, cœloque locavit.
Hos inter clarâ, SONVELDI, luce refulges,
Ingenio & Virtute tuâ, quâ, Solis ad inſtar
In cœlo, Tu nunc Batavâ in Tellure coruſcas.
Vive diu, VIR Magne, precor Natalibus illis,
Auſpiciis & macte tuæ Virtutis, ut Artes
Palladias, Civeſque tuos in tuta reponas (Muſæ
Otia, & ALCMARIAM repetant, TE CONSULE,
RELLIGIOque ſuum temerata inſtauret honorem.

In Obitum

Nobiliſſimi, Ampliſſimi, Doctiſſimi Viri,

D. JACOBI à TEYLINGEN, IC.

Conſulis, Senatoris, Scholarchæ Alcmariani.

CIↃ. IↃCXLIII. *prid. Kal. Sept.*

SIc meritò triſti ſordes ALCMARIA luctu,
Et vacat à curis Curia toto ſuis.

Nec

Digitized by Google

Nec fas in populi litem TRIA VERBA Senatum
Farier. Hîc altum jurgia cruda ſilent.
Judicis has partes agit Æacus. Impiger urnam
Qui movet, & ſortes elicit inde ſuas.
Qui facit, involvat tacitum cortina tribunal,
Et Conſi ſileat Numen in æde ſacrâ.
Mutemuſque omnes TEYLINGI in funere veſtem,
Sentiat atque ſui vulnera quiſque mali.
Heu! quibus infelix animos Proſerpina curis
Concoquis, & telis pungis acerba tuis.
TEYLINGI nobis mors eſt non unius Urbis:
Hæc ſecum multas contrahit urna neces.
Hoc rurſum *Pietas* nunc Funere pulſa receſſit,
Et mox à Templis exiit alma *Fides*.
Simplicitaſque fugam celerem molitur: & ipſe
Poſthumus in terris reppetit aſtra *Pudor*:
Cum quo tot morimur Muſæ; tot nomina ſacra
Pieridum: Cives, Roſtra, Lycea, Scholæ.
Et pubes tota in lacrymis, queruloque fatiſcit
Murmure, præſidiis hactenus orba ſuis.
Sic eſt: occaſum Solis, ſive adſpicis ortum,
Nemo Fatorum ferrea jura fugit.
Omnia trux violat Lethum: Cenſumque Genuſque
Proterit: hîc nulli ſiſtere ſponte datur.
Prævia Naturæ lex eſt: ſub Tartara cogi,
Et bibere Ætnæo pocula plena mero.
Huc rapimur cuncti, cunctorumque urna movetur:
Et quicquid retro eſt, mors Erebuſque tenet.
Rara ſed Elyſios TEYLINGI fama per agros
Errat, & à Fatis nomine major ovat.
Mens ubi compedibus non irretita malorum,
Libera cœleſti paſcitur Ambroſia.
Quæ ſeſe Empyreis hinc felix inſerit aſtris,
Et coram in cœlis ſidera cuncta notat.
Manè rubeſcentes Auroræ conſpicit ignes,
Utque ſolet Phœbi ſurgere nocte ſoror.
Cernit Amiclæos, Ledeïa ſidera, Fratres:
Tollat ubi gelidum Parrhaſis Urſa caput,
Ut ſua detorquet glacialia plauſtra Bootes,

Digitized by Google

Et ſeſe Oceani mergit Orion aquis.
Omnia Cœlorum ſupra TEYLINGIUS aſtra,
Aliger æterno pendat ab ore Dei.

EPITAPHIUM.

Hîc Ego, poſt vitæ Scyllam, infeſtaſque Charybdes
TEYLINGUS poſui corpus & oſſa rogis.
Deteſtorque libens, quos mundus ſpondet honores;
Nil ubi, quàm fallax faſcinat ora fides.
Et virtus dudum cum Virgine pulſa receſſit,
Ac Pietas paucos intemerata manet.
Hunc veſanus honor noctesque dieſque fatigat;
Illum ſollicito torquet in ære labor.
Sunt, quibus hoſtilis grata eſt injuria linguæ,
Et lis alterius diſſidiumque placet.
Has tempeſtates inter tutela Clientum
Fluctuat, at lites lite rependit Eris.
Me nunc cum magno delectat Numine vita,
Et malè pacati diſplicet unda fori,
Gratia, CHRISTE, Tibi: quod nunc, meliore Magiſtro,
Profiteor Divûm grande Salutis opus.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGM. à NIEUBURCH,

Conſuli & Senat. Alcm.

SCHOLARCHÆ deſignato.

MAgne Virûm, Patriæ curas qui in pectore volvis
Jugiter, & nullâ pateris torpeſcere vitam
Segnitie, aut molles inglorius exigis annos.
Qui vivis non Ipſe Tibi, pro moribus ævi,
Quando quiſque ſuum Genus & Natalia jactat;
Sed tantùm commune juvas, melioribus orte
Auſpiciis, & grande decus poſtponis Avorum
Conſilio populi, tutoque in pace Quiriti.
Magne Virûm! tua dum latè Prudentia regnat,
Et virtus roburque animi ſe terminat aſtris,
Thymbræus dat ſceptra Tibi, doctamque Minervam
Credi-

Digitized by Google

Credidit, àc ſacræ Pubis moderarier Ædem,
Teylingi poſt Fata, jubet. Sic crederis Unus,
Qui fragili Almeriam non tantùm in Lumine pictam,
Sed vis ingeniis florentem, & Pallade vivâ
Immortale ſui nomen tranſcribere ſæclis.
Magne Virûm! nate in tutelam haud unius ævi,
Nunc etiam, tantos inter ſublimis honores,
Non dedigneris Phœbi delubra tueri,
Aonioque humeros iterum ſupponere colli.
Aſpicis, ut cladem Cannenſem paſſa juventus,
Et duplex jam Sparta vacet. Reparabile damnum
Hactenus: ac facilè rurſum coitura cicatrix,
Si Procerum favor ingenuas adſpexerit Artes.
Hîc tua, Nieuburgi, Quem jam fecere Scholarcham
Pierides, plus docta manus ſapienſque medela
Speratur paſſim populo. Quo judice, ſpero,
Olim ſervatos Cives pax alma reviſet,
Et Muſa æternis clareſcet noſtra trophæis.

Cl. Viro,

D. CASPARI BARLÆO,

Lectis Ipſius de claſſe Hiſp. Triumphalibus.

Militat Auriacis Divinum Numen in armis,
Et Batavo Bellona ſubeſt. Suprema tenemus,
Non auſi ſperare magis. Victoria pennis
Applaudit cumulata ſuis. Maria omnia circum
Et terras Nassoa volant vexilla: nec unus
Sufficit in laudes orbis. Garamantas & Indos
Illuſtrat famâ Auriacus. Mars Belgicus ultra
Promovet Herculeas audacia cœpta columnas,
Nec parvo contenta fames. Quà nubifer Atlas,
Quà ſurgit Pindi vertex, & Pelion auras
Ingenti ſpectas cumulo, jam Belga triumphos
Enumerat. Toto fulgent Mavortia mundo
Signa, nec Europæ ſpolium ſe finibus arctat.
Felices armis Batavi! Felicia Fata
Naſſovidum, Celſuſque Pater! cui militat æther,

Cui Mars in partes, in prælia jurat Olympus.
Macte Deo! Dux CELSE. Uno non copia cornu,
Non ſimplex Te Fama beat. Tarteſſia nuper
Vicimus, & toties tulimus ſpolia ampla Batavi;
Sub juga miſſus Iber toties. nunc præda Philippus
Eſt iterum, nutatque Tagus. pugnamus ubique
Victores Belgæ: proprios Victoria fines
Ignorat, vimque ipſa ſtupet: nunc ultima Thule,
Jam victas dat Duna Manus. Hîc Gallia cernit
Exuvias, Hiſpane, tuas. Hîc Albion audit,
Exanimes Maurorum animas ad Tartara cogi,
Tot Tameſin ſorbere rates. Sic Trompius acer
Cantabricas plectit furias, Patriæque Tyranno
Inferias & juſta parat. Mors occupat undas,
Fit rogus ipſa Tethys, Pontus commune ſepulchrum;
Fataleſque aperit Nereûs ſub fluctibus urnas,
Ac tellus jam morte caret. ſub Veſpere ſero
HEYNIUS auratum rurſus de Colchide vellus
Abſtulit à Morinis. Terris dominantur & alto
Naſſovius Scriptique Patres: quà vellera Seres
Purpureis intingit aquis; quà ſole remoto
Lucifer Eois radios depromit ab undis.
Hoc felix, FREDERICE, nimis, quod gloria tantæ
Virtutis dignum cœlo ſortita Poëtam.
Majeſtate tuâ quot circum tempora lauros,
Quot cœli variâ memoras ſub parte labores,
CELSE Ducum, rutilis tot facta illuſtria ſtellis
Inſeruit BARLÆA chelys: quâ nomina magnis
AURIACIS majora dedit. Quo digna renaſci
Alite Grajugenûm fama & Romana vetuſtas;
Quo poſſit non Belga mori. Supereſte Batavis,
Et regnate diu PRINCEPS, & Magne POETA.

Clariſſ.

Clariſſ. Viro,

D. PIERIO WINSEMIO, IC.

Hiſtoriographo Friſiæ, & Eloq. Profeſſori,

Cum de cauſis corruptæ Eloquentiæ perorasſet.

NOn ſemper laus, Roma, tua eſt, ſic eſſe diſertum,
Doctaque ſuaviloquis nectere verba modis.
Nec ſolis Grajis reſerat ſua ſcrinia Phœbus,
Mæonioque uni debitus omnis honos.
Frisia nunc etiam veteres tentare Quirites
Audet, & Eloquiis eſſe ſuperba ſuis.
Majeſtas hæc tota tua eſt, ô maxime Vatum
Winsemi: Patriæ gloria prima tuæ.
Lactea Te multùm ditavit copia fandi,
Et toties Suadæ grande tonantis honor:
Sive per Heroum libeat decurrere laudes,
Fortiaque in tabulas facta referre Ducum;
Seu tragico exceſſus regum decorare cothurno,
Aptaque Naſſoviis dicere verba rogis;
Vel Feſcenninum thalamis inducere carmen,
Sideraque in verſus cuncta vocare tuos;
Hæc tibi materies. Iſtis Facundia Campis
Per varios numeros exſpatiata ruit.
Ut ſcena eſt rerum, talem Tu ſumis amictum,
Et potes in cunctos Proteus ire modos.
Jam ſe Maronis gravitas in carmine promit;
Jam lepidi verſas molle Naſonis opus.
Aut Tullî attonitos imitatur pagina nervos;
Aut cauſam in roſtris voce diſertus agis.
Nunc Latias artes multâ caligine ſeptas
Eruis è tenebris barbarieque ſuâ.
Ac velut ingenti quondam Piſiſtratus ore:
Sic tua per Friſiæ Suada theatra ſonat.
Corrupti Eloquii cauſas depingis Apelles,
Et medicam contra porrigis ipſe manum;
Oſtendiſque ſimul quàm tali occurrere morbo,
Poſteritaſque ſibi tuta cavere queat.

Digitized by Google

Hoc eſt grande Tui pretium, clariſſime Vates,
Communiſque fori calculus iſta probat.

In Natalem Septuageſimum tertium
Nobiliſſimi Viri,
D. JACOBI à TEYLINGEN. IC.
Cos. Senat. & Scholarchæ Alcm.
cIↄIↄcXLII. V. *Decemb.*

POſt Septem denos, & ternos incipis annos
Ordiri geniale ſacrum, Clariſſime Vates
TEYLINGI. Redeuntque iterum nova gaudia Phœbo
Auſpiciis, Lucina, tuis: quæ pectora dulci
Pertentas motu, plenumque furore poëtam
Inſanire facis, blandumque exſculpere carmen.
TEYLINGI, nobis das otia, cura laborque
Ut paulùm Aonius ſuſpenſâ Pallade ceſſet;
Ac cum Thymbræo brumales dividat umbras
NEUHUSIUS, præter ſolitumque ſerenius Ille
Os vultumque gerat. Quem quamvis blandula Mater
In partem ærumnaſque trahat, ſævique dolores
Jam gravidi obtundunt uteri; tamen ille Dionem,
Aſcaniique omnem ſecludit pectore curam;
Soli TEYLINGO Natalia feſta precatus,
Tithoniquedies, & ſerâ in ſtirpe Nepotes.
Utque ſuos victrix repetat Germania Faſces,
Excutiente Deo captivis vincula collis,
Sævaque tempeſtas, quam nunc protrudit Ierne,
Albionumque furor, flammis civilibus ardens,
Subſidat rurſum, coëantque in fœdera Gentes.

Nobiliſſimo Viro,
D. THOMÆ ab EGMOND, à NIEUBURCH.
Præſidi Weſt-Friſiæ, &
Cos. *Alcmariano.* Kal. Jan. cIↄ. Iↄ cXL.

ERgò novos reparat Lampas Titania Soles,
Et Jani lux ſacra redit. Bis ſena per aſtra

Circuit-

Digitized by Google

Circuit Annus iter longum, ſtimulatque jugales
Phœbus equos, fervetque rotis flagrantibus æther.
Sic nos ad metam ſubitò maneſque chaoſque
Crudelis Libitina rapit; ſic terminus ævi
Qui properat, cunctos fatalis præmonet horæ.
Adſunt, Mecœnas, ſolatia: Corpora tantum
Debemus magnæ Matri. Sed ſpiritus aſtra
Pura tenet, nullumque animus, pars optima noſtri
Sentiet exilium. Cœlo ſecura triumphat
Mens hominum, nullis obnoxia legibus Orci.
O quàm tunc ſupra nebulas & nubila mundi
Ambroſiâ ſe paſcet homo! quàm blanda voluptas
Afficiet lætas animas: ô quanta bonorum
Copia; quàm noſtris obludet ſenſibus illic
Majeſtas auguſta Dei! tunc ſacra Tonantis
Templa, Sionæas arces, cunabula Chriſti,
Sed non quas olim dederant præſepia cunas, (bis
Cernam oculis tangamque manu: nondum obvia no-
Se pandit Cortina poli. Mortale tenemus
Hoſpitium, & mundi fragilem ſectamur amorem
In tenebris; ſtat prona ſuis fiducia terris.
Magne Deus, vitæ Pietas veſtigia ſignet,
Dum vitâ ſupereſſe velis, carniſque teneri
In vinclis. Tu da, nobis quod proroget ævi
Infelix Clotho, templis accedat Olympi,
Ac cœli nos parte loces, quando Æacus urnam
Extremus movet, & noſtrum fatalis Erinnys
Educet nomen, nigrumque ad Tartara coget.
Hæc Jani ſuſpendo ſacris: Tu, Magne Virorum,
Accipe Pieridum ſolennia vota Sororum.

Nobiliſſimo Viro,

D. ADAMO FORESTO, Med. Cl.

Cos. Alcmariano. Kal. Jan. cIↃ. IↃ. CXL.

NUnc ſua defeſſus redit in Natalia Titan,
MECOENAS, Solemque dies melioribus urget
Auſpiciis, longoſque fugat lux ſacra Decembres.

Omnia cum Phœbo rotat orbis. Sidera mentes
Humanæ ſequimur, cœlumque imitamur agendo
Mobilitate ſuâ. Tentat majora fovetque
Ingenium virtuſque virûm. Nova naſcitur Anni
Effigies cum Sole novo, moleſque laborum
Et Famæ nunc creſcit honos. Mortalia tantùm
Nos patimur, vitæque levis prætervolat umbra,
Et tacito properat ſenium pede, vadimus omnes
In mortem, coguntque truces oblivia noctes.
Heu miſeris! Quorum ingenium cum corpore lethum
Occupat, & tumulo mentes Proſerpina claudit:
Quos non cura ſui tangit, nec cura ſalutis
Iſacidum, Fatoque pari mors deſtinat Orco.
O utinam! Minos non ſceptra ligonibus æquet,
Non rapiat cum pube ſenes, cum Pallade vulgus,
Tunc, FORESTE, Tibi foret inter gloria primos,
Et robur vitæ juvenilis. Parcite Parcæ
Muſarum Patriæque Patri. Procul eſto Batavis
Triſte chaos, longumque ſiat reverentia Muſis.
Sed, fruſtra Fatis legem bilemque movemus
Pierides, vocat ingenti clamore ſepulchrum,
Et Locus Elyſius; nullo diſcrimine gaudet
Æacus, in cunctos rabiem furiaſque minatur.
Ergò, da DEUS alme frui Paradiſidos hortis,
Cœlituumque choris, da, quos indulſeris annos,
Et quicquid ſupereſt ævi brevis, illud Olympo
Accedat, CHRISTOque libens Patriæque locemus.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO à TEYLINGEN. IC.

Cos. & Scholarch. Alcm. Kal. Jan. cIↄ Iↄ. CXLI.

MAgne Vir, Aſtrææ lumen venerabile Divæ,
Sinceràque mihi Myſta probate fide:
Accipe, quæ memori mitto tibi carmina mente,
Carmina Pieridum nobile mentis opus.
Accipe, nec torvâ digneris fronte Poëtam,
Officii teſtes qui jubet eſſe Deas.

Verba

Verba & vota fero, ſolennia dona Camœnis;
Non aliud nobis divite fonte fluit.
Vive diu, vitâque vale, Vir clare Virorum,
Contingatque tibi læta ſenecta, precor.
Corporis officium mens docta & ſana gubernet,
Sit prompta ingenio Suada Themiſque ſuo.
Clade domus careat, careant & labe propinqui;
Præſidiis creſcat publica cauſa tuis.
Curia longævum te Judice tuta fruatur,
Annumeret Pylii ſæcula longa Deus.
Soſpite Te, Batavos pax & tranquilla reviſant
Otia, præcipiti turbine Roma cadat.
Roma cadat, ſubitoque ruat Papalis Erinnys,
Erigat in miſerâ templa Sione Deus.
Hæc ſunt, Mecænas Jani quæ parturit aſtrum,
Tempore ſolenni quæ Tibi Fata precor.
Audiat omnipotens Muſas & vota Juventæ,
Magne Vir, & felix hinc novus Annus eat.

Ad Illuſtrem Virum,

D. JACOBUM CATZ, Equitem &c.

Annum Climactericum egreſſum.

PLaudite Pierides: nondum mors atra Poëtam
Abſtulit; aut Lauri gloria ſpreta jacet.
Poſt ternos redeunt ſoles bis ſenaque Luſtra
Auſpicio VATI candidiore dies.
Et meliore comâ jam Phœbum cinxit Apollo,
Gaudia Theſpiadum læta ciente choro.
CATZIADÆ terris proſcripſit Juppiter urnas,
Parcarum & duras alligat ille manus.
Nec vult Naſſoviam triſti cumularier aulam
Funere. Mors tantum jam ſtupet ipſa Virum.
Quo ſemel ad manes Lethæaque Flumina rapto
Diffluat à lacrymis Fœmina Virque ſuis.
Et minus in rerum ſapiat ſolertia caſus,
Orba patrociniis Suada Themiſque ſuis.
Quo Batavus priſcos nunc æquat jure Quirites;

Quo domita eſt crudi barbarieſque Fori.
Cujus in Eloquiis, Tripodum ceu ſacra, vetuſtas
Plurima divino Flamine digna leget:
Quo cæcas animi poterit diſpellere nubes,
Ingenii & vitiis ſubdere ſæpè facem.
Felix, ô nimiùm felix Parnaſſia pubes,
Quæ toties Tanti penſilis ore Viri.
Quique illo auguſtos pangis ſub Vate triumphos;
Aut coram ſacros combibis aure ſonos,
Illa eſt quæ meritò diſtinguat Purpura Vatem,
Quòd juxta AURIACUM ſit tibi, Muſa, locus.
Hîc geminos Phœbo dabitur proſpectus in orbes,
Unde ſalutifero concinet ore melos.
Hîc nunquam tabulis tua nomina ſerior ætas
Eximet. Hîc, CATZI, laudis arena tuæ eſt.
Grâtulor. Et, curas qui nunc poſt terga relinquis,
Inceptaſque novum currere Solis iter;
Perge bonis Avibus: ſacriſque juvantibus aſtris
Accede ad Pylii ſæcula longa ſenis.

cIↄ. Iↄ. cXLI.

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO CORENIO. IC.

Senat. Scab. & Scholarchæ Alcm.

Pro *Auſpicio Anni* cIↄ. IↄcXLIV.

ECce recurrerunt ſua nunc Natalia Jano,
CORENI, facimuſque Deo ſolennia vota
Pro Patriâ, pro Lege, & Libertate Batavûm.
Unanimes ferimurque ſacri ad Delubra Tonantis,
Ut, cum Sole novo, teſtantes gaudia plauſu,
Pro tanta bonitate poli, cadat hoſtia pinguis,
CHRISTE Tibi: nomenque tuum celebremus ovan-(tes,
Ut vox per totam fiat exaudita Sionem.
Si repetam primâ benefacta ab origine mundi,
Queis nos; immeritos toties, ſine fine, beaſti,
Lingua ſtupore riget; ſuffundimus ora pudore;
Vixque auſim ſtellata oculis convexa tueri.

Proti-

Protinus, ut Stygio ſum factus præda Draconi,
Et me culpa reum tenebris damnavit Abyſſi,
In Te, magne Deus, vitæ mea crimina clemens
Suſcipis, & centum validis poſt terga catenis,
Inferni adſtringis Furias. Sic morte piandus
Perpetuâ, in CHRISTO rurſum naſcente renaſcor.
Et plus quàm clypeo ſeptemplice tectus Achillis,
Manibus Ætnæis, famuliſque obluctor Averni.
Adde tot à cœlo manantes, Numine dextro,
Divitias doteſque animi: Queîs, Fluminis inſtar,
Irrigat Iſacidum cœleſtis gratia turbam.
Jure tuum Numen modulis & carmine ſacro
Proſequimur; cunctique tuis advolvimur aris,
CHRISTE potens. Cui ſacra facit nunc mundus uter-
Nec tantùm Batavi in laudes obſtringimur uni. (que,
Hoc JANI Te luce precor, ſanctiſſime Jeſu,
Ut nos nulla dies benefacti operumque tuorum
Arguat immemores. Sed quos indulſeris annos
In putidâ hac carne & mundi compage, Saluti
Quiſque ſuæ, ac Divûm ſemper tribuamus Honori.

Honori Nuptiarum
Nobiliſſimi & Conſultiſſimi Viri,
D. JOANNIS à COETENBURCH Advoc. &
Ingenuæ lectiſſimæque Virginis,
CORNELIÆ BUYSSECOOLS.

Poſt vaſti Oceanum Juris, Legumque procellas,
Et malè pacati murmura rauca fori,
Cypridos in blando tua navigat æquore puppis,
Atque HELICON facta eſt ſola PUELLA tuus.
Judice, qui nuper, multùm mutatus ab illo,
Totus Acidalii Numinis igne cales.
Pro Paulis Deciiſque artem nunc diſcis amandi,
Ut Veneris miles ſtrenuus arma quatis.
Neve probas quicquam veterum conſulta Quiritum,
Quæ ſcripſit Latio Romulus ipſe Pater.

Cuncta Dionææ ſordent præ Virginis arrhâ,
Quâque ſolet juvenem dote beare Venus.
Ite procul Muſæ. Batavis nova conditur Alba,
Quæ mox Iulos Aſcanioſque dabit.
Et ſeri ut maneant generoſâ in Stirpe Nepotes,
Aggredimur pulchrum poſteritatis opus:
Illa Tori Virtus, ne fabrica concidat orbis;
Aut redeat terris triſte & inane chaos, (Heros
Hanc mundi haud paſſus ſtragem COETEBURGIUS
Lucinam in partes poſcit opemque ſuam.
Et Thalamo ſolers incumbit, & urget amantem;
Sarciat ut tanti damna metumque mali.
Mox CORNELIADEM mediis complexus in ulnis
Tu Conjux, inquit, Tu mihi Mater eris:
Et pulchrâ facies olim me prole Parentem,
Cum peraget curſus Cynthia nona ſuos.
Fac, ô magne Deus, SPONSIS ſua gaudia vortant
In Dextrum; & longâ Pace fruatur amor.
Publica Conjugium Res eſt. His artibus omnes
Vivimus, & Mundo ſumma perennis ineſt.

Nobiliſſimo Viro,

D JACOBO à TEYLINGEN. IC. & Cos. Alcm.

Ut Libros ſuos Poëmatum edat.

Kal. Jan. cIↃ. IↃ CXLII.

INclyte TEYLINGI, Flos illibate Batavûm;
Et Famæ & Generis nobilitate potens:
Fauſta ſerenato, precor, ut Tibi gaudia cœlo,
Soſpite Te nobis, proximus annus agat:
Et ſolito melius poſſis curare Minervam,
Præſidiis longùm quæ ſtetit aucta tuis.
Neuhuſiumque tuis ſæpè oblectare Camœnis,
Seu Lyricum nobis promis & edis opus;
Sive per Heroum graderis præconia plectro;
Aut faciles Elegos Syrmaque grande rotas.
Fac, ô Magne Virûm, fac ut nox alta tenebris
Sopiat ingenii ne monumenta tui:

Nec

Nec lateant ſemper lucem perrumpere digna,
Pieridum toties quæ placuere choris.
Jam canis Iſacidum res pulchro carmine geſtas,
Et populum Vates Myſtica ſacra doces.
Jam numeris fortes Batavos inſcribis & arma,
Et dignum Auriacâ concinis aure melos.
Scilicet haud unâ Muſas tibi lege revincis,
Cujus ad innumeros vena diſerta modos.
Hactenus ingenii proles ſi incude tenetur,
Luce novâ lucem viderit illa novam.
Et poſt bis ſeptem recreet fœtura Parentem
Luſtra, Caballini tincta lepôre vadi.
Ut nos ad JANI redeuntes limina ſacri
Gratemur Muſis & Tibi fauſta tuis.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGM. à NIEUBURCH,

Coſ. & Senat. Alcm. Præſidi Weſt-Fr. prid. Kal. Jan. 1642.

ILle dies lætis, Mecœnas, emicat aſtris,
Fundere quo ſolita eſt noſtra Camœna preces:
Et coram Superis animo depromere grates,
Annuaque ad feſtos thura cremare focos.
Ille dies cœlo nobis deſcendit ab alto,
Qui revehit mundo grande ſalutis opus.
Quo ſe Virgineos Chriſtus transfudit in artus,
Quoque Deus aſſumpto ſanguine, natus Homo eſt.
Hos pridem thalamos, & magni ſacra Tonantis
Iſacidum cecinit relligioſa cohors.
Quorum pars etiam fuimus nos magna Sacrorum,
Qui violas cunis ſparſimus atque roſas;
Et quoque ſolennem CHRISTO devovimus Aram,
Nequicquam noſtrâ tunc pietate rudes.
Felix! natales illos qui pectore ſervat,
Quique Dei cunas ſemper amore fovet.
Et non purpureæ bullam ſublatus ad aulæ
Sectatur lubricæ ſortis & orbis opes.

Illi tranquillos liceat producere ſomnos,
Dum ſtruit incautas trux Satan inſidias.
Illi fas tacitæ mentis ſe involvere Aſylo,
Nec crebris animum ſollicitare malis.
Illum non triſtes Furiæ de nocte flagellant,
Non ſcelerum aſſiduus diſcruciatve metus.
Omnia ſunt illi parva incunabula CHRISTI:
Hoc uno felix dives & eſſe queat.
Cætera Fortunæ rotat inconſtantia conſtans:
In Chriſto fallax non habet aura locum.
Qui Domino fidit, ſpemque illo ponit in uno,
Non illi invidies ulla nocere poteſt;
Quamvis Tartareas Phlegethon conſurgat ad artes,
Et Stygius contrà Dæmonis aſtus agat.
Mergite me Procerum decumanis fluctibus iræ,
Et fiam indicto jure modoque reus:
Fert cœlo Patronus opem, charumque Clientem
Complexu Patrio præſidioque teget.
Interea ſine nube dies Aurora reducat,
Et noſtra infeſto crimine vita vacet.
Ut, qui felici Auſpicio nunc naſcitur Annus,
Eventu nobis proſperiore fluat:
Et nos in CHRISTO variis Virtutibus aucti,
Diſcamus, MUNDUS quod ſit inane NIHIL.

Ad Nobiliſſimum Virum,

D. JAC. à TEYLINGEN. IC.

Cos. Senat. & Scholarch. Alcm.

Cum Pſalmos Davidis Lyrico Carmine vertiſſet.

TEmpore quo vacuos ageres ſine faſcibus annos,
Nec Conſul dictata dares, & publica rerum
Majeſtas tutore ſuo clavoque careret,
Jeſſæi numeros, & plectra Davidica curis
Involvis, Vir Magne, tuis. Cum Curia diſcors
In lites odiumque ardent, Tu Roſtra Forumque,
Et partes, quas in ſapiens, vulguſque ruebat,
Tranquillus cauteque fugis; melioribus addens
Auſpi-

Auſpiciis animum. Cum magno Interprete Divûm
Sacra Sionæo modulatus carmina plectro,
Fata Deumque canis. Sic Te Pietaſque Fideſque
Authore in majus ſurgunt. Te, Numine læſo,
Vapulat Impietas; Te nunc Cenſore tremiſcit
Belgarum mundique nefas. Tu priſca ſalutis
In lucem, TEYLINGI, refers Myſteria Vates,
Et civem parere doces, ac pace ſerenas.
Poſteritas mirare Virum: Quo Eccleſia CHRISTI
Splendorem ſortita novum, ſuper æthera fulget
Clarior, & rutilis ALCMARIA ſurgit in aſtris.

Ampliſſimo Viro,

D. PETRO PAEU, Rei Numm. Præfect.

Cum Alcm. Cos. deſig. Kal. Jan. cIↃ. IↃ. CXL.

PLaudimus Aonides Nymphæ, Doctiſſime PAWI,
Curia Conſiliis noſtra quòd aucta tuis:
Et jam Naſſovio meruit ſub Principe Virtus,
Civili ut lauro condecorandus eras.
Debetur paucis hæc tecum gloria, Phœbe,
Nec fas ignavâ ſceptra tenere manu.
Pectora delegit Princeps ſolertia vatum;
In quos Belgarum grande reclinet onus.
Mens humilis non nata Togæ, rebuſque gerendis:
Pieridum Myſtas poſtulat illud Ebur.
Quorum præſidiis, cum nubilus ingruit horror,
Publica res nullo turbine fracta ruit.
Relligio antiquum decus incorrupta reſervat,
Et ſine labe Fides templa forumque tenet.
AURIACO ſic cura Tui, Patriæque ſalutis
Pulchra ſtetit, votis adſtipulante Deo.
Nec Vatum mens læva fuit de Faſcibus iſtis;
Cum præſaga boni ſidera Phœbus amet.
Sub Jani auſpiciis hos exordiris honores,
Et feſto gaudent annua Feſta tuo,
Soſpitet hæc, DEUS, AURIACI ſub Numinis umbra,
Almeriuſque tuo Nomine creſcat honor.

Et

Et qui nunc Lato diſtinguis pectora Clavo,
Neſtoreos vivas Halcyonumque dies.
Conſule Te, nobis Auguſti ſæcla revertant,
Et ſpes ſit, Muſas naſcier orbe novo.

Clariſſimo Viro,

D. ADRIANO SNELLIO. Med. D.

Oratori, Theologo & Scholarchæ.

Kal. Jan. cIↃ. IↃ. CXLII.

GRande decus Divûm, SNELLI, doctæque Minervæ
Splendida fax; Animæ portio prima meæ:
Auſpicio Jani ſolennem mittimus arrham,
Candidus ut nobis proximus Annus eat.
Non aliter fas eſt mundi natalis honorem
Ingredier vati Pieridumque choro.
Claudimus antiquum, & poſt terga relinquimus annum,
Invehiturque novis Lucifer albus equis.
Jamque renaſcentur redivivo tempora Phœbo,
Sideribuſque poli blanda juventa redit.
At nos ſubſequimur ſpatio breviore Tonantem,
Nec venit hæc iterum quæ ſemel hora fugit.
Vita homini brevis eſt, ſerie cumulata dolorum,
Undique lethiferis vita referta malis.
Arguit, heu! miſeros primævi injuria lapſus;
Hîc ſentit labem quiſque malumque ſuam.
Nec fas effugere eſt Hederæ cultoribus umbras,
Magnorum aut ulli flectere Fata Deûm.
Lex omnes nos una manet: poſt tempora lucis
Reddamus tenebris corpora fracta ſuis.
Illò Mæonides, vitæ cum ſtamina Clotho
Rumperet, ingenio ceſſit, & arte ſuâ.
Et Tullus dives potuit nil Fata morari,
Cum ferus inferret Cerberus ore necem.
Illò tergeminos proſcripſit Parca Quirites,
Tot Juvenum fortes egregiaſque manus.
Nec domuit rigidum tot bellis Hannibal Orcum,
Nec ſpolium Macedo de Styge grande tulit.

Illò migravit, qui terram & monſtra ſubegit,
Infelix trifidæ fabula Tiſiphones.
Huc quoque Neritius Fato tendebat Vlyſſes,
Et Priami mœſto funere rapta domus.
Scilicet in cunctos furit irrevocabile Lethum,
Et Lacheſis nemo ſpicula dura fugit.
Semper hiat, gelidaſque movet trux Æacus urnas,
Et quicquid retro eſt, Styx Erebuſque tenet.
Poſt tergum ſequitur tacito Plutonia greſſu,
Telaque in incautos oblita felle jacit.
In tuto nihil eſt nobis, dum veſcimur aurâ:
Jugiter inſidias mors parat atra ſuas.
Hunc rapit in primo vernantem pubis honore,
Illum rugoſâ fronte manuque ſenem.
Sive tuo Eloquio Cœli myſteria pandas,
Cum Suada ingentem perſonat ore Deum;
Sive meas verſem ſacro moderamine Muſas,
Et ſtudiis operer, docta Minerva, tuis:
It juxta comes Invidies, ac clara laceſſit
Nomina Tartareis eruta Parca vadis.
Hæc ſolùm noſtri ſuperant ſolatia caſus,
Quod ſit & in terris vita probata Deo.
Et nihil interius ſcelerum nos arguat illo
Judice, quod triſtes incutiatque metus.
Non mors ſic nobis morti eſt. Nos gloria cœli
Cominus exſpectat contuituſque Dei.
Nec refert, Nemeſis quod falcem & cruda ſubimus
Imperia: Iſacidum non capit urna gregem.
Protinus è terris animam tollemus in aſtra,
Cœlicolis coram pars ubi magna ſumus.
Fruſtra igitur nobis celeri pede labitur Annus,
Paulatim & minuit corpora Tempus edax.
Intrepidi Fatorum umbras & regna tuemur:
Mors Homini æternæ Janua Lucis erit.
Hoc ſacer Janus, taxit, Doctiſſime SNELLI,
Ut mens in ſano corpore ſana ſiat:
Et nos ſic longùm vitæ ſtatione fruamur,
Ritè ut diſcamus Vivere, ritè Mori.

In

In Cunas FILIOLI
Reverendi & Clariſſimi Viri,
D. JOANNIS KNYFFII, Eccl. Alcm. Miniſtri;
Nati ad Natalitia Chriſtianæ Salutis.

DUm cœli Cunas, CHRISTI & Præſepe celebras,
Iſacidumque canis grande Salutis opus :
Et Populo enarras Divûm Myſteria Vates,
Eloquioque potens plenus & ore Dei ;
Naſcitur ad Jani ſacrum & Cunabula JESU,
Non ſine propitio ſidere, FILIOLUS.
Ingenio Proles magno par digna Parente,
Quæ non Auſpiciis unius orta Dei.
In CHRISTO æternæ lucis ſortitur honorem;
A JANO vitæ computat orſa ſuæ.
Sic Lucina Tibi non uno proſpera Fato ;
Sic venit ex omni parte beatus amor.
Salve nate Puer, ſalve felicibus orte
Auſpiciis, claræ digna propago Domûs.
Digna, Sionæas olim quæ protegat arces,
Quæ Domini paſcat ſacra per arva gregem.
Inque ſui referens dotes exempla Parentis
Non rudis Eloquii prædicet ore Deum.
Sic nunquam Almeriâ morietur KNYFFIUS urbe,
Deque novo ſemper germine ſurget honor.
Semper in illuſtri vivet pôſt funera laude,
Et poterit nullo tempore fama mori.
Alitis hoc fauſti monuit prænuncia Vatem,
Et præſaga dedit ſidere ſigna polus.
Ac placuit Phœbo natales jungere ſacros,
KNYFFIDES ut Thalami pignore lætus ovat ;
Et de Virgineo prognatum ſanguine JESUM
Edocet, ac magni diſſerit acta Dei.

Ampliſ-

Ampliſſimo Conſultiſſimoque Viro,

D. CLEMENTI BONO, IC. Advoc. Cl.

ACcipe Pieridum quæ donat opuſcula Vates,
Jamque aliquâ nobis parte favere velis.
Bile caret, nullo nec turget Epiſtola felle;
Non eſt cur placeat littera noſtra minus.
Si libertatem, ſi publica commoda laudem,
Si precer, ut conſtet Belgica firma diu;
Et contra Mauros, ſartos tectoſque Batavos
Aſſerimus, nullus non quoque civis agit.
Odimus Hiſpanos, inviſaque regna Philippi,
Libera quo nemo ſub Duce ſceptra gerit.
Concordes animos ſed cætera turba ligamus:
Ara Deum ſupplex illa, vel illa probat.
Quiſque ſuum vero colimus pro Numine Numen,
Metimur cuncti pro ratione Deum:
Quamvis una via eſt, cœli quæ terminat arces,
Et non ad Superos ſemita lata patet.
Diſcite juſtitiam mortales, diſcite vitam
Uni diverſam ſubdere ritè Deo.
Eſt prece, non pretio, quâ poſſis fidere CHRISTO,
Hìc opus: à meritis gratia nulla tuis.
At non fas nobis operas damnare fideles;
Gratia ſed Chriſti, non opus illud agit.
Cur melius poſthac ſtatuas de Pallade noſtrâ:
Sis CLEMENS nobis, & BONUS eſto Bonis.
Hoc precor, ut cunctos ſervet fiducia CHRISTI,
Et nos voſque ſuo ſanguine purget, Amen.

In Natalem Nobiliſſ. Viri,

D. JACOBI à TEYLINGEN, IC.

Cos. & Scholarch. Alcm.

Cum vitæ ſuæ annum LXXI. ingrederetur, v. Dec.

OPtime TEYLINGI, Batavæ Virtutis Ocelle:
Cui Patriæ debet nomina multa Salus.

Hic

Hic tibi Natalis ter fauſto ſidere vortat,
Septem poſt denos qui tibi primus adeſt.
Fauſtus eat felixque novus qui naſcitur Annus,
O Patriæ clarum ſidus honoſque Togæ.
Publica cura tuis humeris ſecura quieſcit,
Curia conſiliis ſtatque caditque tuis.
Unius ad triſtes Foresti horreſcimus urnas,
Qui tam crebra ſuo funere damna dedit.
Hæc ſi luxatis defecerit Anchora rebus,
Heu! quàm nos dubii ventilat unda maris.
Induat atratam mœrens Alcmaria veſtem,
Et lacrymas cœli flebilis addet Hyas.
Dii talem noſtris Muſis avertite cladem,
Et facite inveniat ne nova pœna locum.
Fauſtus eat redeatque tuus Natalis Olympo,
Mecænas, luſtris luſtra tot adde, precor.

aliud.

Qui tibi ſub gelido natalis naſcitur anno,
Hic Patriæ longùm ver geniale fuit:
Integra cum firmis florerent robora nervis,
Pingeret & roſeas gratia blanda genas.
Nunc, ô Teylingi, canâ nive tempora ſparſus,
Subtrahis Aoniis ver juvenile choris.
Et propior Letho Virtus tua computat annos,
In Patriam toties vita probata bonis.
Hoc ſuperos unum ſacrâ ſub luce precamur,
Natalis redeat ſæpius hora tui.

aliud.

Indite nunc ſacro ſolennia vincula Vati:
Natalem priſco ducite more diem.
Ut centum rigidis poſt tergum vincta catenis,
Hoc minus injiciat Parca ſevera manum.

Responsio N. Viri.

Quod mî longius apprecaris avum,
Natalemque iterare ſæpè lucem,
Qui ſepten-decies ſupra Decembres,

Hunc

Hunc ſolem intuitus, vagiſque mundi
Jactus, ſuſque ſecus, diu procellis,
Cui jam mens hebet, ingeniq́ue vires
Fermè rebus inutiles agendis:
Affectu ex animi, ſcis, benigni
Prodire. O Charitum decus, ſacræque
Antiſtes Themidos, honorque Vatum!
Charum, at, ſi videas, citis Amicum
Luctari maris æſtuantis undis,
Mortem inter gelidam, truceſque ſluctus,
Optes longius hunc abeſſe portu,
Duris ſeminecem & teri periclis;
Gratâ nec potius frui quiete?

Reverendo Cl. Viro,

D. ADR. SNELLIO, Eccl. Alcm. M.

Med. Doct. & Scholarchæ. Kal. Jan. cIↄ. Iↄ. cxl.

JAnus adeſt, Pelagi nunc Hircus mergitur undis,
Et Puer Iliades in ſua ſigna redit.
Sic Sol alterno percurrit ſidere mundum,
Perque ſuas regnant noxque dieſque vices.
Nunc ſenio Natura riget, modo pube Juventæ
Florida, difformi Numine læta viget.
Non ſic æthereos homines mutamur ad ignes,
Non patitur tales vitaque morſque vices.
Ætas prima, graves inter confecta labores,
Præcipiti Boreâ ceu foret acta, fugit.
Altera quæ rerum curas animoſque viriles
Induit, innumeris plena ſcatenſque malis.
Tertia vix homini, fracto niſi robore, reſtat:
Quando caput niveum ruga ſenilis arat.
Fabula ſic miſeri ſumus, & res ludicra mundi,
Ingenii & formæ vita decuſque perit.
Quid reliquum quæris? queruli tormenta doloris,
Et breve poſt ſenium vermibus eſca ſias.
Sed, quid Ego hæc ingrata ævi mortalis & orbis
Conqueror? in cœlis vita perennis erit.

Nulla

Nulla ubi canities, ubi nullus terminus ævi:
Omnia cum CHRISTO ſunt ubi flore novo.
Tempora perpetui veris, ſine nubibus æther,
Formoſum pellit nox ubi nulla diem.
Hîc Solem Lunamque ſuis metirier ôclis
Fas erit, & magni Numina noſſe poli.
Ambroſiam plenis Divûm contingere menſis,
Et liquidum puro promere fonte merum.
Non illò penetrat putris contagio carnis;
Non dolor, ira, metus, ſternit amorque viam.
Pulchra Sionæo Pietas in vertice fulget:
Deliciis animi cœlica regna ſcatent.
Hîc, SNELLI, divina tuis jungam oſcula labris;
Oſcula quæ nato porrigit ipſe Deus.
Interea tibi læta precor præſagia Jani,
Ut poſſis CHRISTI paſcere Paſtor oves;
Et Muſis præferre facem, vitæque redemptor
Optatam miſeris ferre Machaon opem.

EPITHALAMIUM
in Nuptias
D. ÆGIDII SCHAGEN, Sponſi,
& MARIÆ BOSCH, Sponſæ.

PLaudite Cyprigenæ: doctas viciſtis Athenas,
Et nullum in terris non ſuus ignis habet.
Urimur hîc omnes fatalis vulnere teli,
Ac ſua qui ſentit vulnera, læſus amat.
Pectoris ingreditur tacitas Cytherea medullas.
Nec facile eſt vulnus diſſimulare ſuum.
Sive ſenex, primo vernas ſeu flore juventæ,
Hoc uno pueri deſipitiſque ſenes.
Virginitas fit præda Virûm, virtuſque puellæ
In pugnam, & Veneris prima trophæa venit.
Virginitas potuit rigido riſiſſe Catoni,
Otiaque in blandâ Daphnide Phœbus amat.
Sordet Majeſtas, Heroumque æmula Virtus,
Cum ſua laſcivus pectora verſat Amor:

Nec

Nec tum aliquis tetricas leges ediſſerit author,
Nec gravis expendit jura ſevera Fori.
Expers litis Amor. Faciunt & Cypridos ignes,
Rideat AURIACO nunc Erycina Deo.
Ipſe Panomphæus Danaën ſub turribus altis,
Ingenio & formâ captus, adulter amat.
In Venerem Batavus ruit & Tarteſſia Pubes;
Et plus quàm noceant bella, reſarcit hymen.
Deperit hic molli vernantem pube Neæram;
Hic ſua Penelopen gaudia ſponſus amat.
Mincia Pierium trahit in ſua baſia Vatem;
Huic Roſſa ad numeros apta modoſque venit.
Eſt, qui collaudat per Carmina docta Corinnam,
Et nil quam Thaïdos ſuavia pluris emit.
Quiſque ſuas patimur Flammas ſtimuloſque juventæ,
Statque adamantæâ lege revinctus Amor.
Hìc nulli ceſſare licet, quando alma Dione
Ad ſua militiæ caſtra Scholamque vocat.
Non fas Idalias animo ſecludere curas;
Aut ſemel accepto colla levare jugo.
Sic ſtatuit natura parens: quæ provida mater
Ingenerat ſocii ſemina cuique tori.
Exprimis effigiem generoſi SCHAGEN Amoris:
Quem MARIÆ totum ſub juga traxit amor;
Et Charitum Virtus in mutua fœdera jungit,
Ingenio Thalami conciliante fidem.
Pulchra potenſque tibi deſcendit MARIA cœlo,
Divinis animi MARIA plena bonis.
Gratia quam multis ſelegit millibus unam,
Et vitæ Probitas rara Pudorque beat.
Felix! Qui in MARIÆ SYLVA venatur amores,
Proliferique ferit ſemina caſta Tori.
Hoc faxint Superi! Frondes ne SYLVA caducas
Hæc alat, & MARIÆ non Moriatur Amor.

Digitized by Google

MARIA BOS.

Anagramma

AMBROSIA.

ADſpicis, & titulum miraris, Lector, Amoris,
Maria cur poſſit dicier *Ambroſia*.
Ambroſiam pleno quod flumine *Maria* promit,
Et *Sylvam* blandi SYLVA lepôris alit.
Ambroſia & *Nectar* cibus immortalis Amantûm:
Maria ſic facta eſt *Nectar* & *Ambroſia*.
Ambroſiæ virtus *Mariæ* inſtillavit Amores:
Quæ Charitum dotes aſſerit una ſibi:
Sic nunc *Ambroſiis* epulis accumbere Divûm
Fas erit, & *Mariâ*, Sponſe, & Amore frui.
Ales ſigna dedit: *Maria* cum Conjuge Conjux
Ambroſiam toto pectore & ore bibes.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND à NIEUBURCH.

Cos. Alcm. Kal. Jan. cIↃ. IↃ. CXLI.

LÆta renaſcenti qui tempora dividis orbi,
Da Batavis felix proximus Annus eat.
Da Pietas, da priſca Fides in templa revertat,
Relligioque ſuum tollat in aſtra caput.
Curia Pieridum ſub curâ & Pallade longùm
Floreat, & Muſis aurea ſæcla fluant.
Sit procul Ambitio fraudes exoſa doloſque,
Ut jus cuique ſuum conferat alma Themis.
Deſcendat læto Pax & Concordia cœlo,
Noſtraque Libertas ſartaque tecta ſiet.
Et quæ nunc Regum celebrat Sponſalia mundus,
Naſſovio eveniant ter benè fauſta Duci.
Albionumque Torus Batavis in gaudia vortat,
Et Regum terris otia faxit Amor.
Cæſareas Aquilas regumque inviſa Batavis

Nomi-

Nomina Lethæis obruat Orcus aquis.
Et meritam Tarpeja luant Capitolia pœnam,
Scortorumque greges in ſua Fata ruant.
Sanguinis effuſum ſatis eſt, ô Rector Olympi,
Totaque Chriſtiadum terra cruore natat.
Hinc ab Hyperboreo proſerpunt bella cubili,
Parte aliâ Heſperidum terret ab hoſte metus.
Graſſatur toto peſtis Vulcania mundo,
Et bella Euphrates Eridanuſque ciet.
Ergò aderis, ô magne Deus, cœleſtibus iris,
Et Martis furias pelle furore tuo.
Sic Belgæ unanimes, animis & fœdere juncti,
Dicemus grates ſæcula cuncta Tibi.
Tu quoque, Mecænas, cujus ſub Numine Pallas,
Et rarâ Virtus Nobilitate viget;
Utere felici auſpicio, Janique Kalendis
Cum charâ toties Conjuge ſoſpes agas.

Ad Collegam ſuum,

D. JACOBUM PETREIUM, cum in Inſulam MARCKEN, *ad Eccleſiæ Miniſt. vocaretur.*

SIc Batavûm Muſas longè poſt terga relinquis,
Et toto Ingenium dividis orbe tuum.
Almerios, Petreje, Lares, Patriæque lepôrem
Permutas triſti Tethyos hoſpitio.
Inſula nunc petitur medio circumflua ponto,
Torpet ubi fœdò Muſa ſepulta ſitu.
Nullaque Pieridum reſonant Oracula Vatum,
Neve aliquis Phœbi plectra chelynque movet.
Sic Cyrrhâ procul, & dulci Permeſſidos undâ,
In tacito tecum littore ſolus agis.
Solus ad undoſi vives commercia mundi,
Triſtiaque Oceani regna, minaſque maris.
Solus Apollineo modulabere gutture carmen,
Threïcios nemo ſed bibet aure ſonos.
Plurima mandabis fallacibus irrita ventis,
Delicias toties quæ peperere mihi.

Digitized by Google

Audiet hæc Nereus forſan ſub fluctibus unus;
Sæpè dabunt aures piſcis & unda ſuas.
Hinc aberit longè ſacri Facundia roſtri,
Melleaque Aonii Suada Venuſque chori.
Annua ſolennis cedent ſpectacla triumphi,
Hîc tibi Palladius non quoque Circus erit.
Pulvere nec ſacro certabit læta juventus,
Moribus & ſtudiis tincta juventa tuis.
Non tecum Collega ſacros ſociabit amores,
Deditaque officiis noſtra Minerva tuis.
Barbarus in Batavis, Scythicæ novus incola terræ,
Barbarico dici ſub Jove jure queas:
Ni tua Te Virtus, & Religionis avitæ
Cura magis ſineret Sole Deoque frui.

Nuptiis

D. JOANNIS BRUNONIS, SS. Th. Cand.

Collegæ Sui.

ERgò, Caballini dubias poſt æquoris undas,
Navigat in portu jam tua, Sponſe, ratis.
Et vix Palladiâ redimitus tempora fronde,
Protinus ingenii penſa coronat Amor.
Dulcis Amor MARIÆ lepidos pellexit amores,
Et quicquid blando pectore Cypris alit.
Annuis: ac toto mox pectore concipis ignes,
Impatiens *Mariæ* ferre patique moras.
Omnia præ *Mariâ* ſordent, oblite Malorum:
Quæ ſola inflammat corque jecurque tuum.
In *Mariâ* pleni fontem admiraris amoris,
Et divûm carpis Nectar & Ambroſiam.
Dumque oculis formam *Mariæ* circumſpicis ardens,
Faſcinat hîc oculos forma Venuſque tuos.
Vinceris inſidiis *Mariæ*, & vinciris amando,
Nec potes in charâ conjuge nolle jugum.
Felix! in *Mariâ* lentas qui dividis umbras,
Illius à labris mella favoſque trahis.
In *Mariâ* puri nihil eſt quàm ſuccus amoris;
Morum

Morum blanditics, doſque ſecunda, Pudor.
Adde tot illecebras facundi cordis & oris:
Gratia quæ doctâ ſculpſerat ipſa manu.
Plaudite Pierides: Tuque ô Parnaſſia Pubes
Plurima fac *Mariæ* vota preceſque toro.
Exulet ut lætis tempeſtas horrida Tædis,
Et nullum inveniat ſollicitudo locum.
Turgeſcant plenis genialia gaudia rivis,
Et ſemper molli puppe feratur Amor.
Et nihil in *Mariâ* qui nunc deprendit Amari,
Hoc ſerò diſcat: Quod ſit *Amaror, Amor*.

PROSOPOPOEIA Illuſt. Alcm. Civitatis
Ad Cl. Theologum,
D. ADRIANUM SNELLIUM. Med. Doct.
Contra Crimen læſæ Veritatis, Calumniam.

IMprobe, quiſquis eris, noſtram temerare Minervam,
Quæ rabies te cogit iners? quæ dira nocendi
Prodiit Inferni latebris injuria: Tantum
Quæ auſa Viri tentare apicem, noſtræque ſalutis
Nobile præſidium? Dic, ô Plutonia peſtis,
Dic caput inviſum Superis, Stygiæque paludis
Victima, quid tantum vomuiſti virus in auras?
Unde omnes ſtupuere animæ: quas alma Tonantis
Relligio Virtuſque manet. Non ſoſpite Belgâ,
Dum libertati, dum fas & jura Batavis,
Turpius Ætnæis crimen ſeſe extulit undis.
Adjuro tua ſacra, Deus! qui talia cernis
Coram oculis, liquidoſque moves ad ſingula ſenſus,
Hoc peccaſſe fuit. Sic mendax Spiritus Orco
Falſa docet, peſtemque ſuis adfricat alumnis.
Heus! Batavi, quò jura Fori; quò pulſa receſſit
Incorrupta Fides Patriæ? nunc Sceptra Deoſque
Ungue ſuo premit invidies, ac dente laceſſit.
Surgunt audaces Nimrodi è gente Cyclopes;
Debellare Jovem, mundique evertere ſolem
Auſa manus, priſcas iterum factura tenebras.

Adde, quod Iſacidum ſcelerata Calumnia Vatem
In pugnam crimenque vocat. Jamque inclyta Virtus
Carnificem ſubitura ſuum, Solatia Divos
Poſcit, ovans animis, & ſpe ſua damna rependens.
Tu, SNELLI, tecum patimur commune periclum,
Vindictam permitte Deo, tantique doloris
Tædia contemnat mentis tranquilla poteſtas.
Cum longè exitium Famæ ſectoribus iſtis,
Et dederit meritas infida calumnia pœnas,
Semper honos, nomenque tuum laudeſque manebunt.

aliud.

Invide, dum rodis nomen famamque piorum,
Stringis carnifices in tua fata manus.
In propriam ſævis animam violentus, & hoſtem
Non niſi te ſolum nocte dieque times.
Aëra Livor iners tremulaſque diverberat umbras,
Nec cadit in tantum culpa puſilla virum.
Fruſtra Virtutis ſolium, Scelerate, laceſſis,
Virtus innumeris altior una malis.
Conſcia mens recti linguæ perjuria ridet,
Pulchrius ac tanto tollit in aſtra caput.

aliud.

Zoïle, quid Stygium virtuti obtendis Avernum,
Inque Deos armas tela faceſque tuas?
Scilicet ingenii cœcutis lumen ad illud,
Nec potes à tanto cernere ſole jubar.
Et clam nunc rodis, qui prodere crimina palam
Grande ſcelus metuis Tartareumque nefas.

aliud.

Adſpicis, ut ſummas flagrat Jovis ignis in arces,
Sic etiam Heroum pectora Livor amet?
Utque ruit patulum Nereus diffuſus in æquor,
Cum placidas turbat nulla Charybdis aquas:
Sic vitam qui mentis inops ſine dente maligno
Tranſigat, & nullo nomina Marte probet.
Hoc laudum ſatis eſſe ratus, ſi vixerit æquus

Omni-

Digitized by Google

Omnibus, & nunquam nomen in ore ſiat.
Felix! quem toties percuſſit fulmine Momus,
Qui toties Momum ſub juga traxit ovans.

aliud.

Quiſquis in excelſo faſces & ſacra tueris,
Diſce malas linguas invidiamque pati.
Ars regni prima eſt, mendacia ſpernere vulgi,
Et corrivalem ferre patique ſuum.
Exerit hoc Virtus tantò ſe clarior, illa
Opprimitur quantò percutiturque magis.

aliud.

Quid ſupra telum poſitos, ô Mome, laceſſis?
Mille paras capiti ſpicula, Mome, tuo.
Odiſti quem, Livor iners, fruſtraque remordes,
Inceptus ridet, rodit & ille tuos.

aliud.

Inculpata mihi ſi vita & fraudibus expers,
In me nil juris Momus & oſor habet.
Nil conſcire ſibi, virtutemque addere factis,
Hæc animi rupes firma tenaxque mei.
Omnia ſi nobis Acheron Satanaſque minetur,
Hac meus æternùm rupe triumphat honor.

aliud.

I nunc, Livor iners, artes dum mille nocendi
Inſtruis, inque pios vulnera vimque paras.
In te ſponte ruis, nulla eſt infamia rebus,
Inclyta quas multo judice fama probat.

aliud.

In Christi Vatem quid, dira Calumnia, Linguæ
Tela jacis, telis dum ruis ipſa tuis?
Ipſa tuo exitio violentos ſubjicis ignes,
Et ſenſim propriis diſcruciere malis.

Digitized by Google

Illuſtri Viro,

D. JACOBO CATZIO, Equiti, &c. Summo ſupremæ apud Batavos Curiæ Advocato & Penſionario; Academiæ Curatori.

NUnc rerum ſummas Vates molimur habenas;
Præcipuo in Belgis ſtatque Poëta loco.
CATZIUS in Batavis afflatus Numine ſacro,
Conſilio tractat Publica Sceptra ſuo.
In Phœbo ſic creſcit Honos, & Pallada curat
Majeſtas Patriæ Naſſoviique labor.
Debetur, VIR Magne, tuis hæc gloria factis.
Inferior meritis gloria tanta tuis.
Qui ſublime ſapis, loqueriſque oracula Mundo,
Et tantùm curis incoquis alta tuis.
Mantua Virgilio Vati, Verona Catullo;
Divino quantum Græcia Mæonio:
CATZIADÆ tantum Muſis doctoque lepôri
Debemus Belgæ Pierideſque Deæ.
Protinus in terras Aſtræa hoc Vate revertit,
Et melior nobis luxit ab axe dies.
Viſæ omnes gaudere Deæ: quas alta Pyrene,
Quas Parnaſſus habet, ſacraque Cyrrha rigat.
Primatum jam Muſa tenet, neque Vatibus iſtis
Amplius in Belgis Barbara turba ſumus.
Et faciem vultuſque novos Reſpublica ſumet,
Præſidiis tanti conſiliiſque Viri.
Scilicet hic cedris & Apolline digna loquetur;
Hoc uno poſſunt farier ore novem.
Eſt CATZI divina tuæ Facundia Suadæ:
Hyblæos redolet lingua diſerta favos.
Threïcius Vates, doctuſque audiris Arion,
Alter & Amphion Mæoniuſque ſenex.
Qui Tripodum ſacris, qui plenus voce Sibyllæ
Attonita Eloquio Roſtra Forumque tenes.
Felices Batavi! Quibus hoc cum Principe Vatum
Alloquio teritur protrahiturque dies.

Gratu-

Gratulatio ad Nobiliſſ. & Præſtantiſſimum,

D. JOHANNEM à NIEUBURCH,

LL. Cand. *Divina providentia* Hoſtium Duynkerkanorum manibus elapſum.

SIc Tibi, NIEUBURGI, generoſi pectoris ignem
Elicuit virtus! Armatam Pallada miles
Sic quoque inermis agis: Phœbo Martique Satelles,
Non uno mucrone potens. Sic vincula palmis
Avertit divina manus; dux æthere ſummo
Adſtitit, & trepida ſolvit formidine mentem.
Viciſti ſic arte dolos, quos more Pelaſgo
Bellator callet Morinus: velut impete pulchro
Rumpit aper tereteſque plagas, & gaudet aprico;
Aut Cerva infelix, liquefacto tempora plumbo,
Læſa fugit manibus. Quantùm laudabilis illa
Vis animi caſuſque fuit! Mirabitur ætas
Altera. Prædatrix poſſet Duynkerka dolere,
Hoc facinus non eſſe ſuum. Sic Clœlia quondam
Exemplo par Ipſa Tibi; ſic Coclite Tybris
Obſtupuit; tantiſque addis miracula rebus.
Quod durum, meminiſſe juvat; quantumque tuliſti,
Hoc Famæ compenſat honos. Si Gallia votis
Excidit, in Laudes Belgarum gloria ſervit,
Non tanti Liger & Rhodanus, non Sequana tanti;
Aut fulvum tranaſſe Tagum. Sunt Littora nobis
AURIACI; hic dives pandit ſua cornua Rhenus.
Hic quoque Romanas reſonant Capitolia Muſas,
Et Themidi delubra patent. Hæc area reſtat
In Laurum Laudeſque tuas, Generoſa Batavûm
Progenies. Hic vera piæ ſolatia Matri
Invenies; hoc ſacra probant Oracula ſignis.

Digitized by Google

In expugnatam Hiſpaniarum Claſſem
XXI. Oct. clↄ. Iↄcxxxix.

HOc juvat, hæc feſſis bello ſolatia Belgis;
Hæc Patriæ ſperata ſalus: quando impia Claſſis
Hiſpani, longùm furiis agitata per æquor,
Dulce meis Batavis ſpolium, flammam inter & ignes,
Mergitur Oceano. Herculeas trans ipſe Columnas
Exuitur Mavors armis, Maurûmque poteſtas
In cladem ſtat prona ſuam. Tot Belga triumphos
Enumerat, Victor Populus: vaſtoque profundo
Imperat, occiduo Albionum ſub littore gentis,
Teſte Deo Pelagi, & latè terraque marique
Perpetuò Dictator agit. Tibi, Maxime TROMPI,
Flos Virtuſque Virûm: Qui nunc manus altera Magni
AURIACI, magnum ſurget ſuper æthera nomen
Talibus auſpiciis. Tantis caligat in auſis
Mens Hominum. Batavûm pugnas animoſque viriles
Ipſe ſtupet Nereus: Vitreos victoria Divos
Tangit, & audaces mirantur Numina Belgas.
Ergò animoſa phalanx, Tarteſſia Claſſis Iberi,
In noſtros armata rogos, ſervata Piorum
In jugulum, toto Ætnæas bibit ore paludes.
Et pro ſanguineis epulis, pro cæde cruenta
Tot miſerûm, quas tunc animas ſitibunda petivit,
Lethiferis jam turget aquis ventremque ſaburrat
Gurgitis infandi dapibus. Sic dira tyrannis,
Sic tandem Alcmariæ venturaque deſuper urbi
Barbaries eluſa Deo. Tibi, Rector Olympi,
Magne potenſque Deus, pro tanto munere grates
Solvimus, æternùm dicturi Fata Nepotes.

In glorioſam Mortem,

D. ALEXANDRI PICARD, Cognati,

In Inſulâ S. Laurentii quondam Præfecti.

ERgò iterum Herculeas ſuperamus Marte Columnas,
Et ſtupet in Maurûm vulnera Naſſovius.

Obſtu-

Obſtupuit nuper generoſos Duna Labores,
Cum foret in mediis præda Philippus aquis.
Jam Belgæ victore novo viciſtis Iberum,
Veſtraque felici ſidere claſſis ovat.
Immatura tamen Victoria colligis ignes,
Dum malè PICARDI ſanguine facta via eſt;
Dum nimium vitæ crudeli funere victor
Occubat, & pretium non tulit ipſe Sui.
Altera MAURITII manus, & ſpes altera Belgis
Hîc cadit, & famam ſanguine laudis emit.
Purpuream que animam mediis effundit in armis,
Ut Patriæ ſolvat vota fidemque ſuæ.
Magne Heros! Magni nomen Cognominis olim
Ingenio tribuit non niſi Magna tuo.
Qui Macedo Scipioque tuis, dum vita ſinebat,
Nec Ducis Æmathii nomine, ſpeque minor.
Has clades, Hiſpane, probas, & in hoſte fateris,
Cum toties validas ſtrinxit in arma manus.
Prô dolor! illa manus manes & frigora ſentit,
Occiduiſque jacet tota cremata rogis.
Sed corpus parſque illa minor diviſa Batavis,
Tu ſolido ſemper pectore Belga manes.
Nunc & ovas moreriſque ſimul; ſed vivere tanti
Non fuit, ac talem te potuiſſe Mori.

PROSOPOPŒIA Sacra

Ad Ampliſſimum, Spectatiſſimumque Virum,

D. PETRUM PAEU, Excos. Alcm. &c.

Filiolæ

COMPATREM. Kal Jan. cIↄ. IↄcXLIV.

NUper feſtus erat tuus ô, natalis, IESU,
Cum caneret laudes terra poluſque tuas.
Inque meis cunis, quantumvis balbula, cunas,
Pro more infantum, ſum modulata tuas:
Cum primùm intuita hanc lucem, felicibus orſis,
Ac me vagitus prodiit ipſe tener.

Digitized by Google

Teque ultrò cum teſte, PAVI, Baptiſmatis undæ
Tradita, ut in cœlo ſic ſine labe forem.
Et nunquam Stygias raperer damnata ſub umbras,
Vel fierem admiſſi criminis acta rea.
Gratia, magne Deus, quod me Genitricis ab alvo,
Tot fœdam maculis, judiciique ream,
Sanguine purgâris CHRISTI, rurſumque renata
Muter, & in mores tranſierimque novos.
Sic cecini, Lucina fave, tremulo ore Tonantem,
Et cum thure pio carmina læta dedi.
Nunc quoque nos miſeros JANI lux alma reviſit,
Reſque agitur nobis ſeria, ſole novo.
Ut vitiis hominum ſuccenſum Numen adorem,
Et pro quaſſatâ vota SIONE feram.
Felicemque Tibi, chariſſime COMPATER, Annum
Gratuler, & prompto teſter Amore fidem.
Ne ſimiles feriant, ut nuper, corpora morbi,
Nec Parca extremum claudat avara diem.
Sed totidem poſſis vitæ ſuperaddere luſtris
Luſtra, poteſt Pylius quot numerare ſenex.
Et me florentem vegetâ ſpectare juventâ,
Quando animi ſenſus farier ipſa queo.
Et ſine judicii mentiſque interprete linguam
In non indoctos ſolvere ſponte modos.
Longa via eſt. riſu primùm cognoſcere matrem
Cœpimus, & cunas altera bruma videt.
Multa dies reliqua eſt nobis, ſi faverit æther,
Antè meas variet cana ſenecta comas.
Sed Fato id conſtat. Rerum cui ſumma poteſtas
Metitur ſpatiis cuncta creata ſuis.
Hoc precor, Auſpicio redeuntis, COMPATER, Anni,
Sive diem videam, ſive recondar humo;
Ut Tibi, cum Phœbo curſus reparante relictos,
Dives inexhauſto copia fonte fluat.
Et longùm ſuperet præſens in pectore virtus,
Eveniatque Tibi non ſine laude MORI.

In

In Doctiſſima Poëmata

Nobiliſſimi Viri,

D. JACOBI à TEYLINGEN, IC.

Cos. Alcm. & Scholarchæ.

ADſpice Batavicâ, Lector, Permeſſide Vatem,
Cujus ab Eloquio Suada lepoſque fluit.
Qui procul à priſcis abhorrens moribus ævi,
Numinis ad nutum plectra chelynque movet.
Et niſi Naſſovios & amico fœdere Muſas
Ad ſua grandiloquo carmine ſacra vocat.
Exulat hîc omnis quondam vulgata Poëtis
Fabula; Virtuti ſed locus ille patet.
Abramidæ leges & magni juſſa Tonantis
Hic canit; ingenii ſola trophæa ſui.
Aut in perjuros pugnat Facundia Mauros,
Et Batavûm cauſam voce Patronus agit.
Illius à Genio victrix Alcmaria famam
Accipit, æterno nomen honore ſuum.

Cl. Viro,

D. JOANNI PICARD, Med. & V. D

M. cognato. Kal. Jan. CIↃ. IↃ. CXL.

QUid tibi vis Jani feſto pro munere donem
Inter Fortunæ munera tanta tuæ;
Carminibus Vatum nihil eſt, cum Cenſibus iſtis:
Contenti parvo ſobria turba ſumus.
Larga tibi centum diſtendunt ubera vaccæ,
Florida purpureos meſſis inumbrat agros.
Nos ſatis ingenti colimus cum dote Minervam;
Hîc ſua Pieridum præmia cenſus habet.
Iſta levis Boreæ ſpolium fatique ruina:
Hæc ſunt Aoniis munera nata jugis.
Nec tanti, PICARDE, facis ludibria mundi,
Ut non ingenui ſit tibi vatis amor.

Pegaſidum nobis naſcuntur carmina ruri:
Illa manet noſtros area dives agros.
Spes bona, vota, preces, meriti fiducia CHRISTI,
Paupere cum Muſâ ruſcula noſtra colunt.
Hæc ſacris poſſum Donaria ferre Kalendis,
Ut Batavis benè ſit, Naſſovioque Duci.
Et tibi cum ſacrâ Thalami conſorte Valere
Contingat, Pylii poſt tria ſæcla Senis.
Audiat hæc Janus, Batavoque hoc ſpondeat æther
PICARDO felix proximus Annus eat.

Ad Tarpejam Meretricem.

Ex Oratione Triumphali.

SIc Te inviſa dies, & ineluctabile fatum
In pœnas mortemque trahit: cum Numinis ira
Et CHRISTO devota cohors cœlum omne ciebit
In bellum cladeſque tuas, Gens impia Scorti
Romulei. quando Babylonem deſtruet imâ
Radice, & ſeros acuet Vindicta nepotes,
In Maurûm librata neces, & nomina magni
Cæſaris, Auſtriacique domos exoſa tyranni,
Æquabit penitus terris, totamque ruinis
Everſam gentem tenebris damnabit opacis.
Applaudet tandem felix Victoria pennis,
Et Babylon ſua damna feret, Tarpejaque Roma
Corruit in caſum præceps. Cum Cæſare magno
Hiſpanus dabit ingentem pulchramque ruinam.
Tu, Dilecta Deo, plauſus teſtata ſecundos
Abſterges triſtes lacrymas, nec jam amplius ulli
Stillabunt oculis imbres. Dabis Odera teſtem
Lætitiæ, Rhenuſque fluet plaudentibus undis,
Non caſus memor antiqui. Crudelia quondam
Quæ paſſi, nova nunc animis ſolatia portant.

Nobiliſſ.

Nobiliſſimis Viris-Juvenibus,

D. THEOD. & JOANNI NIEUBURGIIS, IC.

Cum Galliam meditarentur.

ERgò fatales iterum conſcenditis urnas,
Magnaque pars dubii reſtat aranda maris.
Sed faxit meliora Deus, quàm Fata tulere
Nuper, ab inviſo cum foret hoſte metus.
Vade Deûm Soboles, quò gloria mentis honeſtæ,
Quò Vos Phœbei Numinis urget amor.
Nobilitas, quæ parta domi eſt, ſine labe revertat
In Patriam, Ingenii pulchra ſcatenſque bonis.
Obvia ſe vobis rerum prudentia pandat,
Et quicquid clauſo pectore Conſus habet.
Quæ placuit nuper Batavis Induſtria Muſis,
Jam quoque Borbonios geſtit adire Deos.
Nec ſeſe ſpatiis tam mens auguſta coarctat,
Ut Virtus uno claudier orbe queat.
Dilecti Superis Juvenes! Quos optima morum
Effigies aris conſecrat atque focis.
Quos Proavum Virtus Patriæ devovit amori,
Et cum natali luce reſpexit Honor.
Publica res olim quorum ſub nomine pulchra
Creſcet, & Aonidum gloria major erit.
Tu nunc, magne Liger, generoſi pectoris ignem
Virtutum flammis paſce foveque tuis.
Et benè NIEUBURGI Themidos Myſteria Docti
Fac redeant ſacrâ fronde Togâque Domum.

Nobiliſ-

Digitized by Google

Nobiliſſimo, Ampliſſimoque Viro,

D. ADAMO FORESTO,

Med. D. Cos. Alcm. & Rei Nummariæ
Adminiſtro Primario.

Cum D. JOANNIS FORESTI, IC.

De Galliarum R. DELPHINI Natalib. Carmen ad me mitteret.

MAgne Vir, Alcmariæ Decus & tutela Minervæ;
Cui Batavus curas credit, opeſque ſuas:
Non hîc Borboniæ canimus Cunabula prolis,
Non Regum Thalamos, Sceptra, Ducumque Toros;
Sed Magni cunas Domini, Natalia JESU;
Virtute, Ingenio Nomina digna tuo.
Expectata diu ſoboles deſcendit Olympo,
Quo generi humano vita ſaluſque redit.
Quo placat ſeſe ira Dei, infernique poteſtas
Corruit, & Satanæ, concutiturque labor.
Purpura non Regum, nec ſunt Cunabula tanti,
Qualia DELPHINO Rhenus Ararque parant.
Plus CHRISTI præſepe valet viliſque ſupellex;
Plus ſtabuli nudum ſtramen honoris habet.
Si tibi, Magne Ducum, flammis colluceat æther,
Totius & mundi fauſta precetur honos.
Hîc cœlum inſolito teſtatur gaudia plauſu,
Veſtiturque novo lætus honore polus.
Angelicæ cecinere tubæ. Sol lumine pulchro
Naſcenti puero præbuit ipſe facem.
Tu, Ludovice, Tagum ſi forti Marte fatigas;
Si parêre Tibi Bactra Thulemque facis:
Nos hîc Tartareum tantis Natalibus Orcum
Vicimus, & ſpolio cedit Avernus iners.
Ipſaque mors mortem patitur. Stat Janua vitæ,
Noctes atque dies nunc adaperta piis.
Nec formidamus Stygio ſub gurgite pœnam
Amplius. In CHRISTO noſtra renata Salus.

Salve!

Digitized by Google

Salve! noſtra Salus JESU. Salve inclyta proles:
Magni Nate Dei, Cœlicolûmque decus.
Qui nunc nudus, inops, prodis de Virginis alvo,
Nobiſcum æterna pace & amore cois.
Ergò omnes tua nunc circum præſepia CHRISTE,
Plaudimus & cunis oſcula blanda damus.
Fac, ô Dive Puer, nobis cum Flamine Sancto,
Ad vitæ extremum vivere, ſemper ades.
Et Tibi, Mecœnas, ſuperet tranquilla ſenectus,
Curarumque expers, & ſine clade Torus.

Nobiliſſ. Ampliſſimoque Viro,

D. JACOBO à TEYLINGEN. IC.

J. V. D. Cos. Alcmariano Scholarchæ.
Kal. Jan. 1639.

NUnc ſua MECŒNAS, redit in Natalia JANUS;
Nunc ſacra nobis luce December abit.
Demigrat ſic triſtis hyems, tenuemque minatur
Canitiem terris exiguumque gelu.
Progreditur formoſa dies, cum læta ſuſurro
Mulcebit Zephyrus rura ſacrumque nemus.
Nos ubi triſtis hyems, & mors ſemel occupat um-
Non Ver, non nobis ulla Juventa redit. (bris,
Umbra ſumus ſtipulæque leves, ſpoliumque ſepul-
Ac mundi tantum ſcena, & inane Nihil. (chris
Dii faciant! ſic tota ſiat non ſubdita Morti
Vita, ſed Ingenio ſit fuga parta tuo.
Et Tibi perpetuum ſit fas Helicona tenere,
Cumque novem Muſis conſenuiſſe Seni.
Iſta precor JANI auſpiciis. Det proximus Annus,
Ex voto & meritis Fata venire tuis.
Vive diu faſceſque tene. Vis nulla neſaſque
Demetat Ingenii fila decuſque tui.
Corruat in caſum Babylon. Germania rurſus
Libera, conſpicuum tollat in aſtra Caput.
Et Belgas Pax læta beet, ſintque otia Muſis,
Dirorum & ceſſent prælia Terrigenûm.

Mars

Mars ſedeat ſuper arma ferox, ſatiataque bellis
 Belgica, pacificis læta triumphet agris.
Et Tu, TEYLINGI, poſſis ut Neſtoris annos
 Vivere, & æthereas ſerus adire domos:
Cui ſummus ſe credit honos: rerumque poteſtas
 Quem titulis donat condecoratque ſuis.
Hæc precor, eveniant! ut cum nos Alme reviſes
 JANE, cadat ſacris Victima digna tuis.

EPITHALAMIUM,

Ampliſſimo Viro,

D. AHASVERO à VIERSEN, IC.

Quæſtori Prov. Fr. Nunc illuſt. ac Præpot. DD. Ord. Ad Batavos Delegato.

Aëre tam blando, Veriſque tepentibus auris
 Quis non Idaliam Cyprida blandus amet?
Et ſua candidulis ſubmittat colla lacertis,
 Proliferique ferat ſemina læta tori?
Ceſſit hyems, gelidæ cœlo ceſſere pruinæ:
 Nunc alium nobis ventilat aura Jovem.
Non Boreas Aquiloque truci circumvolat umbrâ,
 Præcipiteſque Noti prælia fronte gerunt.
Pax habet Æoliam. Non claſſem triſtis Orion,
 Arcturuſque ſuo ſidere turbat aquas.
Æquora tuta ſilent; taciteque ſtrepentibus undis,
 Rara procelloſam verberat aura ratem.
In ſua cum Geminis redierunt cornua Tauri,
 Et lætos aperit Ver geniale ſinus.
Nunc terris ſua vita redit, cœlique calore
 Concipiunt animas pinguia rura ſuas.
Parturiunt Elementa ſimul, Naturaque rerum
 Solvitur in fœtus luxurioſa novos.
Najades hîc, illic vitreas ad fluminis undas
 Theſtylis in læto gramine paſcit oves.
Mollibus & Zephyris, gratiſſima Filia Veris,
 Friſiacos pulchra veſte coronat agros.

Hæc

Hæc inter reſonat Volucrum concentibus æther,
  Et limoſa ſuis rana coaxat aquis.
Adſpicis, ut petulans Cyhterea invitet Adonim,
  Detineatque ſuum mollis Eliſa Virum?
Omnia prætendunt vitæ ſocialis amorem,
  Et nihil eſt, cui non jam ſuus ardor ineſt.
Dic mihi, SPONSA, tuos quid diſtulit hactenus ignes;
  Cur venit in venas tam tibi ſera Venus?
Quæ blandum ſic Dipſas anus diſſuaſit amorem,
  Et tanto fecit corda rigere gelu?
Dum ſua Triptolemus redimitus tempora ſertis
  Præbet Amalthææ florea mella Capræ:
Et Ver eſt roſeum, virideſque imitata Napæas
  Gramineo ducit ceſpite Nyſa choros.
Dum calet omnis Homo, noſtroque ardeſcimus igne;
  Et ſequimur Venerem quiſque jugumque ſuum:
Uſque adeone ferox ſolum calcare recuſes,
  Quod cognatus Amor monſtrat & urget iter?
An Tibi VIERSENIUS nondum inſpiraverat ignem,
  Miſcueratque tuis oſcula blanda genis?
Qui nunc flammigeris urit tua pectora telis,
  Et te blanditiis brachioliſque fovet.
VIERSENIUS ſolùm rutilis tibi deditus aſtris:
  Solus, GEERSMA, tuos dignus inire toros;
Et tibi baſiolis tenerum penſare Pudorem;
  Quod furor eſt, tantis non licuiſſe Procis.
VIERSENIDEN adamare docet tua, JISCKIA, Virtus;
  VIERSENII eſt Virtus, JISCKIA Tu quod ames.
Hic Tibi Vis & Flamma fuit: quo Conjuge poſſet
  Ipſa ſuum Juno diſſimulare Jovem.
Ille tibi vivum defudit in oſſa calorem,
  Et primùm in thalamos Duxque comeſque fuit.
Prima viam tentas illo Ductore per umbras,
  Et ſolvis timidæ vincla Pudicitiæ.
Hoc ſecura mali, Leges nunc diſcis Amantûm;
  Quicquid ſub tenebris noxque toruſque tegit.
Quas Virgo laudare ſoles, nunc oderis artes,
  Perſona nimiùm diſpare ludit Hymen.
Vere novo blandos ſic, JISCKIA, concipis ignes,

Digitized by Google

Et grave poſt frigus pectore tota cales.
Tota Cupidineis incendis corda favillis,
Et pateris centum viva volenſque rogos.
VIERSENIO dabis amplexus & candida colla,
Et quodcunque tori poſtulat officium.
Non illo poteris noctes horrêre nivales,
Non longas hyemes Icarioſque Canes.
Purum nectar alit generoſa in pectore Virtus
VIERSENII: Flammas viſque virilis habet.
Hoc voluit Natura Parens ſub Judice certum,
Quid valeat docto miſta lepore Venus.
Quid pudor & niveo poſſint in pectore Mores,
Et Pietas animi Relligioque Fori.
Hîc etiam, tua ſe virtus ubi tollat in altum,
Invenit. Hîc illi Scena locuſque datur.
Militat in vitium, ſceleri contrarius armis
VIR tuus. In vitium Miles & Uxor ades.
Fortunati Ambo! quorum ſub fœdere blando
Liberior nobis aura Fideſque redit.
Fata Deuſque ſinat, Vos, inter Theſſala Tempe,
Aurea VIERSENIÆ ducite ſæcla Domus.

Ampliſſimo Viro,

D. PETRO PAEU, Cos. & Senat. Alcm.

In obitum Uxoris.

JUſta tui luctus ratio, Clariſſime PAWI,
Prô dolor! & toto pectore vulnus alis.
Dum pia Te CONIUX, nunquam reditura ſub auras,
Deſerit, Heu! Tanti fida miniſtra Viri.
Quæ, dum vita fuit, Virtutum plena trophæis,
In Batavis meruit non potuiſſe mori.
Fœmina, ſed ſexu major: quæ clara Sabinas
Æquet, & ingenium, Porcia priſca, tuum.
Pone modum lacrymis, Mecœnas, pone dolorem:
Naturæ legem turpe dolere viros.
Hæc Conjux mandata dedit: Tu rumpere noli
Ultima Conjugii pacta fidemque tui.

In

Digitized by Google

In Cœlis tua nunc Uxor ſecura triumphat,
Complexu in medio contuituque Dei.
Nec rurſum cupiat terris avulſa renaſci,
Et putrida mundi carne toroque frui.
Nos hominum furias inter ſtreperoſque tumultus
Fortunæ fluxas ſollicitamus opes.
Et mox Elyſias etiam tranabimus undas:
Omnibus eſt vitæ linea ſumma, Mori.
Pone tuis metas lacrymis, Ampliſſime Pawi,
Ingenio Fatum triſtitiemque doma.
Et nunc Aonias oculis dignare Camœnas:
Quod Schola, quod Pallas Te quoque docta rogat.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO à TEYLINGEN. IC.

Cos. Senat. & Scholarchæ Alcm.

Kal. Jan. cIↄ. Iↄcxliii.

Nuper Lucinæ ſacris pia Thura ferebam,
Quando poſt Septem denos illuxerat annos
Tertius à cœlo Titan. Nunc Annua mundi
Tempora, nataleſque tuos celebramus, Jane.
Utraque lux Vatum numeros & carmina poſcit,
Officiumque pium. Teylingo ſacra parantur,
Pierides, tantique Viri præconia cœlo
Sculpimus. Et feris ſignamus nomina faſtis,
Delicias, Thymbræe, tuas. Quo Conſule nunquam
Pœnitet Aonidum vario pede ducere campos,
Et famâ me tollere humo, nomenque vetuſtis
Addere imaginibus. Creſcit ſub Pallade laurus
Talibus auſpiciis, & circum tempora ſerpunt
Florentes Hederæ. Virtus antiqua, Fideſque
Hoc Authore ſemel Batavo ſe in pectore promit.
Felices! quando tales Reſpublica norit
Scipiadas, clarumque ſui diffuderit orbis,
Teylingo ſub vate, Genus. Quippe æmulus olim
Auſoniis iterum cernit nunc Belga Catones,

Et

Et nova Palladias expectat purpura Muſas.
Hoc unum reſtat: Virtus tua prorogat annos
In longum. Donec populos pax alma reviſat;
Bellorumque ſatur mundus, ſpontè oderit arma,
Gradivumque patrem: Soli qui ſpargit utrique
Nubila, & Eoos turbat cum veſpere fluctus.
Et Tibi, TEYLINGI, penſo feliciter acto,
Uſque decem decies Titan compleverit orbes.

Votum Novi Anni,

Ad Cl. Virum,

D. ADRIANUM SNELLIUM, Eccl. Alcm. & Med. Doct. *Kal. Jan.* clↃ. IↃcXXXIX.

STulta ſuperſtitio dum falſum Numen adorat,
Et Jano nunc vota facit, dum degener orbis
Deſipit, antiquumque tenet: caligine pulſâ,
Cernere plus nobis fas eſt, qui Numine certo
Nitimur, in caſſumque preces non fundimus unquam,
Eventu nec vota carent. Hac parte litamus
CHRISTIADES. Nil picta juvant ludibria trunci,
Nil Jano devotus Honor. Tu maxime rerum
Arbiter, alme Deus, noſtræ ſpes una ſalutis
Unus amor columenque hominum. Tua Numina ſup- (plex,
Et Nomen quicunque colit, non illius unquam
Irrita vota pudor, ſpes aut incerta ſequetur.
Te ſolùm SERVATOR, opem, Te poſcimus omnes
Auxilium ſortemque bonam: Duodena per Aſtra
Dum Phœbus tranſegit iter, Mundoque reducit
Anni feſta Novi. Major nunc naſcitur ætas,
Et creſcit cum luce Labor, vitæque propinquat
Terminus, ac ſubitò in ſenium labentibus annis,
Imminet exitio Mundus, patiturque Senectam.
Huc ades, ô SERVATOR, opem fer rebus in arctis,
Et Sponſæ ſuccurre malis. Ecleſia, CHRISTE,
In caſum ſtat prona ſuum, Satanaſque minatur
Iſacidum Genti excidium. Trux Cerberus ipſe

In-

Intonat, & fidos vocat in certamina Fratres,
Juratas in bella manus. Conclamat ubique
Quas Erebo poſſit trahere in ſua caſtra phalanges.
Addit ſe ſocium, & rutilis ſupereminet armis
Fax tanti Hiſpanus belli Satanæque ſatelles,
Edoctus cumulare neces, & mittere Letho
Inſontes. Tarpeia manus ſcelerumque miniſtra
Ferrum igneſque crepat Babylon. Nil linquit inauſum
Inferno ſacrata cohors, ſi perdere gentem
Et Chriſti delubra queat. Tandem adſpice Sponſam
Sponſe tuam, miſerere animæ tam dira ferentis.
Maturet vindicta Dei, Patriſque capeſſe
Imperium. Tarde ſuſpenſi ſigna furoris
Compenſet gravitate Deus. Satis impia Clotho
Sanguinis, & miſeræ fecit diſpendia gentis
Trux Babylon. Pleno manarunt ſanguine rivi,
Et ſtragem jam terra ſtupet. Pro Marte cruento
Deſcendat Pax læta polo: ſic oderit arma
Et rabiem Bellona ſuam. Sic aurea rurſum
Teutoniæ, ac Batavûm naſcentur ſæcula terris.
Hæc ſacrâ Te luce DEUS, Janique Kalendis
Poſcimus: Hæc noſtræ ſolennia vota Camœnæ.
Et Tu, Magne Virûm, Fama Clariſſime SNELLI,
Ut longùm ſupereſſe queas, vivuſque valenſque
Inſervire Deo: Variis erroribus actos
Lucrari CHRISTO, & priſcas damnare tenebras.

In Nuptias,

Ampliſſimi & Conſultiſſimi Viri,

D. JOANNIS GWALTHERI, J.V.D.

ET

CATHARINÆ JORRITSMA.

SIc Manes inter celebrat GWALTHERUS Amores;
Et ſequitur triſtes Vita Venuſque rogos.
Sat tumulo mortique datum. Stat prona Dione
Dulcia proliferi condere jura Tori.

Connu-

Connubiis Lucina favet. Dat jura Cupido,
Et Mundi imperium nunc Erycina tenet.
Odit amor lacrymas & triſtia funera: Luſus,
Oſcula, Conjugii pignora curat Amor.
Sic facilè amiſſos reparabit Friſia Cives;
Et multo Auriacus milite tutus erit.
Baſia ſi ceſſent, nocturnaque prælia lecti,
Belgica præſidiis jam foret orba ſuis.
Tu primus poſt tot Mortes & funera, JANE,
Das riſum Muſis materiemque joci.
Conſociat tecum pulchros CATHARINA lepores,
Virgo Leonini gloria prima ſoli.
Sic curæ ceſſêre ultra Garamantas & Indos:
Obtenebrant animum nubila nulla tuum.
Illius adſpectu Pylius juveneſcere poſſet,
Viribus & Tithon fortior eſſe ſuis.
Sic pudor & pietas oculis ſcintillat honeſtis;
Ambroſius tanto manat ab ore lepor.
Pugnat Majeſtas inter ſe & Gratia rara:
Agnoſcit laudes vix Venus ipſa ſuas.
Fallor? an illa graves expugnet Forma Catones;
Et rigidus Mores ſtipes amare queat?
Hanc GWALTHERE, Deus jungit tibi fœdere Nympham:
Judicio poſſit quæ Venus eſſe meo.
Quod Paris Oenonæ, forti Briſeis Achilli;
Æmonioque Duci Laodameia fuit.
Porcia quod Bruto; quod noſtra Boëthia nobis;
Quod fuit Iſaco caſta Rebecca ſuo.
Hoc, Heros, CATHARINA Tibi, tot dotibus aucta;
Candore, ingenio, nec probitate minor.
Sic placitum Superis, Thalami qui fœdera jungunt:
In votum pronam Cyprida Sponſus habet.
Ibitis hinc atræ, feralia Nomina, Mortes,
Et Thalamo quicquid triſte nocere poteſt.
Odimus hîc Tumulos, inviſaque ſpicula Lethes.
Triſtia conjugii damna rependet Amor.

Alcma-

In
Auſpicatiſſimas Nuptias
Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Juvenis,
D. CORNELII CORNELII ZEEWENHUSEN,
ALCMARIANI,
Utriuſque Juris & Philoſophiæ Doctoris, pridem Creati:
ET
Eminentiſſimæ Lectiſſimæque Virginis,
FLORENTIÆ du RIEU, Delphenſis.

MOx Patriæ Proceres ſublimius ire per altum
Spectârunt oculis Te, ZEEWENHUSE, ſuis.
Cùm, coram ſacro Phœbi comitante Senatu,
Hîc canerent Laudes plena Theatra tuas.
Et miraretur tunc INCLYTA LEYDA Triumphos:
Uni quos dederat Cura Laborque Tibi.
Hanc DUPLICEM tamen, & Gemmis, Auroque CORONAM,
Pieridum in Templis, non peperiſſe ſatis.
Viſa eſt in majus ſeſe Mens Ardua ferre,
Et non in Geminâ ſiſtere poſſe Togâ: (RORES,
Quam THEMIS & SOPHIÆ tulerant, ſic jure, SO-
Et, poſt tot Noctes, Sudor & Algor habent.
Converſa in VENEREM tota eſt ſententia Vati,
Et Paphiæ Muſis plus placuêre Deæ:
Quæ rigidas iſtas Cautes, & ſaxa Laborum
Hinc jam lenirent Melle & Amore ſuo.
Nulla mora eſt. Artes pridem qui noverat omnes,
Hanc etiam in prædam non minus Arte valet.
Exponit cur ritè Dolos & Retia; Solers
Quâ poſſit MITEM fallere parte FERAM.
Forſan, notus Amor facilè Huic veſtigia ſignat,
Et ſcit, quò tacitè ſenſus Amantis eat.
Ambages omnes fugiens, flexuſque viarum
Incurvos, tales promit ab ore ſonos:
Tu mihi Sola places Batavis, FLORENTIA, Delphis;
E multis, VIRGO, Tu mihi Sola places.

D Tecum

Tecum Ego pervigiles optem traducere Noctes;
Condere vel longos, Sole morante, Dies.
Tecum ſecretas Naturæ expendere cauſas,
Et Magni Tecum diſſerere acta Dei.
Non potuit JUVENI infixas avertere Flammas
Jam dudum Fatis debita Virgo ſuis.
Et dat victa manus, Caſto ſuffuſa Pudore,
Jamque SUI cernit Nomina blanda VIRI.
Neve aliis poſthac deſideret Ignibus uri,
Quam CORNELIADÆ hoc Fomite & Igne Sui!
O nimium Dilecte Deo! Cui, talibus Aſtris,
In Thalami Sociam, ducitur apta VENUS.
Et Cujus Lateri ſe nunc FLORENTIA jungit:
Unde SEEWENHUSII Floreat ipſa DOMUS.
Quæ totidem FLORES, FLORENTI in Stirpe, renaſci,
FLORENS FLORE NOVO, viderit uſque ſibi.
cIɔ. Iɔc. LXIV.

Clariſſimo Conſultiſſimoque Viro

D. JOHANNI CHRISTENIO,

Novo Illuſtris Amſtelæ Sideri,

Profeſſori Celeberrimo.

NObile Depoſitum *Amſteliæ, Chriſtenius*, Urbis
Poſt Ancile ſacrum, Batavûm ſe immiſerat Aulæ
Sœlitus. Et cunctas, quas nox abſconderat, artes,
Nunc, poſtliminio, rurſum in ſua ſceptra reponit:
Multa ferens ſecum venientis commoda ſecli.
Inprimis veneranda *Themis*, tibi: & ultima noſtris
Excita quæ terris, *Aſtræa*; Hoc, unica, Vate
Quæ ſalva eſſe potes, priſcumque tenere Curule,
Et ſellam majore Foro. ne Barbara tellus,
Ut quondam, Gothicumque chaos gens tota nefanda,
Servitio premat, ac Latias in priſtina leges
Exilia ire volet. Quo tandem, Numine læſo,
Occupet, heu! noſtras vetus ignorantia terras.
Chriſteni, cœlo nobis delapſe ſereno,

Illam

Illam age, quam Procerum votis ſpem rite dediſti,
Illuſtra totidem numeris, pulchriſque laborum
Exemplis & in acta refer. Patet *Orbis & Urbis*
Majeſtas, facile ad Solem quæ currit utrumque
In famam nomenque tuum. Quæque inclyta factis
Per populos terraſque novas, *de more vetuſto*
Purpureis veſtras violis dignabitur Umbras.

cIↃ. IↃC. LXII.

In Honorem

Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,

D. JOHANNIS à NYENBURCH, Cos. & Senat. Alcm. &c.

Cum, poſt ingentia in Patriam Merita,

Celſiſſimo HOLL. ET WESTFR.

ORDINUM

Collegio adſcriberetur.

SIc tua, NYBURGI, Pietas it Sidera ſupra,
Atque aperit cœli Templa ſerena Tibi.
Semper ad alta magis Titulis majoribus, urgens,
Et Populi applauſu Præmia ſumma ferens.
Quos meritò Famæ titulos *Alcmaria* donat:
Non ignara, cui ſe ſacret illa Viro.
Primùm quæ tribuit Faſces & nomina magni
CONSULIS, ingenio munera digna tuo.
Totque aliis fruſtra ſperandos nuper Honores;
Obſequio & votis una parata tuis.
Nunc quæ Te niveo vectum ad Capitolia curru
Vult *Patriæ Summos* inter habere *Patres*.
Plaudimus his Vates Sacris, & Honoribus iſtis,
Nec fas eſt Muſis jamque ſilere meis.
Quæ fremuêre omnes certatim, Helicone ſub altò,
Signaque lætitiæ certa dedêre ſuæ.
Haud Dîs ignaris ipſis: quos noſtra THALIA
Moverat ad numeros, carmina docta, ſuos.
Quos omnes unus, Mecum, ſimul ardor habebat,

Felicem hunc multo teſte probare *Diem*.
Magne VIRÛM! Tibi quam Spartam nunc credidit
Hanc orna *Verâ Relligione, Fide*. (Æther,
Exemploque tuo, quid poſſit vivida Virtus,
Cum totâ nobis poſteritate proba.

CIƆ. IƆC. LXVI.

In Obitum

Reverendi Senis, Typographi Celeberrimi,

D. JOANNIS JANSSONII.

De Republicâ literariâ, immane quantum meriti.

AD

Clariſſimum & Doctiſſimum Virum, Generum Mœſtiſſimum,

D. J. ALMELOVEEN Ultrajectinum,

Eccleſiaſten in MYDRECHT.

NOn vacat à Muſis, prodire in funus Amici,
Et SOCERI comitem Manibus eſſe tui.
Vincula nos ſtringunt, & vis non una Laborum,
Invidet hoc penſum Siſyphus ipſe mihi.
JANSSONIUM lacrymis iſtis ego proſequar abſens,
Fas quibus eſt lacrymis illacrymare ſuis.
AMSTELII Proceres quos mors hæc proxima tangit,
Exequiis iſtis nunc ſua thura dabunt.
Hi, totidem tædas inter totidemque cupreſſos,
JANSSONIO facient debita JUSTA meo.
Cui ſe devincit ſæcli non unius ætas;
Sed mundi immenſus, quem tulit ille, labor.
Nos TE, *Magne Senex*, ultra hæc humana, BEATUM
Dicimus, & fatis plaudimus uſque tuis.
Quod non Herculeis ſudans incudibus, hujus
In terris vitæ nunc patiâre jugum.
Sed, liber tandem curis, & carcere liber
Corporis, in cœli pulvere victor agas.
ALMERIÆ Cives, haud inficianda Minervæ

Nomi-

Nomina, Pieridum tangit & iſte dolor.
Suppliciterque Deum, per viſcera noſtra, precamur,
AMSTELA majoris ne ſit origo mali.
Et, tandem, ſtricto Batavûm cervicibus enſe,
Subſiſtat telis ANGELUS iſte minax!

cIↃ. IↃC. LXIV.

In
Triſtiſſimum Obitum
Reverendi, Clariſſimi, Doctiſſimi Viri,
VERNERI ab ENSCHEDE,
Eccleſiaſtæ Alcmariani,
Chriſtianæ Pietatis Exemplo Eminentiſſimi.

SIc iterum ABRAMIDÆ plorant ſua damna NEPOTES,
Et Mors MYSTARUM in Pulpita ſacra furit.
Quando nunc, nimiùm Fatis properantibus, Eheu!
Dux GREGIS, inter OVES, protinus Ipſe cadit.
ENSCHEDE, Divini Verbi tam NOBILIS AUTHOR,
Nunc ſubitò Vitæ terminat acta ſuæ.
Atque opere in medio nondum vergente ſenectâ,
Deficiens, Populum privat amore ſui.
Alternant ſic Fata vices. Modò, FASCIBUS Altis
Everſis, Spolium eſt Purpura & Aula potens.
Ut ſecura fides nuſquam, ſub fornice Cœli;
Aut hîc Terrarum in finibus ulla ſiet.
Crediderim, ad totidem Manes, raptoſque Penates,
Sufficiat portas haud patuiſſe novem.
MAGNE DEUS, quid noſtra, precor, Te vulnera rurſum,
Admonet, irata vellere cruda manu?
Atque ipſum, in mediis, Solem obſcurare tenebris,
Ut vix, in Batavis, ſit ſine nube, dies?
Sit ſatis Irarum. Spatiumque dediſſe furori
Sit ſatis. Hæc, flexo poplite, vota damus.
Nos vitam, ſine labe, tibi promittimus, ultrà
Nunquam fracturi, quam damus ore, fidem.

SPONSA tua ingeminans triſtes, hoc Funere, caſus,
HUNC ſibi præreptum luget acerba VIRUM.
Quem fidum lateri Comitem, de millibus unum,
Legerat, & verè viderat eſſe Pium.
Ac dignum meliore loco: tranſque Æthera vectum
In Thalamos raperet, contuitumque ſuum.
Hoc petimus, PATER OMNIPOTENS, ut Dotibus (iiſdem,
Reſtituas nobis, Ingenioque Virum.
Qui vitæ exemplo, qui ſacro munere Fandi
Eloquiiſque piis pectora noſtra riget.
Et longùm, Incolumis maneat Res tota Batavûm;
Pro noſtrâ & vigiles jugiter URBE Deus.
Tiſiphoneque ſuas quæ ſic gravis explicat alas,
Tartareis iterum nunc caput abdat aquis.
Sic pariter, REX MAGNE, tuas gradiemur ad Aras,
Et dabimus Templis maſcula Thura tuis.

cIↃ. IↃC. LXIV.

Illuſtri Viro,

D. GUIDONI PATINO,

Medicorum facile Principi,

Profeſſori Regio.

Hîc etiam in Batavis ſurgit ſublimius Oſtro
Regali, nomen, Clare *Patine*, tuum.
Et neſcis, quâ parte poli tua Laurea, Phœbo
Proxima, cum *Superis* debeat uſque coii.
Qui major terris ſubjectis, major & ortu,
Occiduoque die, tollis in aſtra caput.
Omnibus exemplum Medicæ virtutis & artis:
Cûi nec poſteritas viderit ulla parem.
Vive diu, *Patine*, Deo, Druidumque Camœnis,
Et Rex in longum Te *Ludovicus* amet.

Alcmariæ cIↃ. IↃC. LXII.
Kal. Julii.

EPI-

Digitized by Google

EPITHALAMIUM
In Honorem Nuptiarum
Præſtantiſſimi Juvenis,
GELDOLPHI STUILINGH,
Et
Ornatiſſimæ Virginis,
ANNÆ SYMS,

DUm furit AMSTELIAS ad Ripas improba LETHE,
Et Mors per cunctas it violenta domos:
ALMERIÆ fervet Pulchri Certamen AMORIS,
Et finem hîc blandus vix Hymenæus habet.
Scilicet, Humano Generi ne Nomina deſint,
STULINGI, tuus hæc Damna reſacrit Amor.
Et vis Connubiis Cannarum avertere Cladem,
Ne Batavum in ſerâ Stirpe relinquat Honos.
Rem facis Egregiam, Patriæ nunc utilis Armis,
Quæ meritò grates debeat inde Tibi.
Nam ſi deſineret nobis PIUS ARDOR amandi,
Unde ſibi præſens fœneret Orbis opes?
In Chaos antiquum rueret mox Dædala Mundi
Machina, & hic fruſtra Sol daret ipſe Diem.
De nihilo in nihilum redigi ſic omnia ſpectes,
Et pulchrum hoc Tantæ concidere Artis opus.
Ut vix in Terris, Rerum qui tractet habenas,
Qui par Imperio & Faſcibus aptus agat.
Ergò alacri ſtudio, JUVENES, in Amoribus iſtis
Advigilet veſter nocte dieque Labor.
Ut ſua contingant ſic ſupplementa NEPOTI,
Et VIRTUS habeat Pignora cara ſui.
Nos, THALAMO comites VATES, pia Thura TONANTI
Omine pro Fauſto, Vota Preceſque damus.
Et, quantum in Muſis, Jovis hanc avertimus Iram,
Ut meliore POLUS Sidere rurſus eat.

Et, pro Funeribus tantis, pro cladibus iſtis (MOR.
MAGNATUM, SPONSOS nunc novus urat A-
STULINGIque Faces, & Tædæ, Igneſque Jugales
ALMERIÆ revehant TEMPORA LÆTA ſuæ.
Et GENERUM & NATAM videat PATER Ipſe SENATOR
Hinc nunc PROLIFERI Lege coire TORI!

cIↄ. Iↄc. LXIV.

Nobiliſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THOMÆ ab EGMONT

à

NYENBURCH,

Conſuli, Senatori, & SCHOLARCHÆ

Alcmariano.

SOl ruit, & noſtræ, *Mecænas*, Veſpera vitæ
Paulatim, FATO nil remorante, venit.
Et, quæ pars melior, Generoſæ mentis acumen,
Ingeniique decus non ſicut ante fuit.
Quando de nobis ANNI prædantur euntes,
Quæ quondam primæ grata fuere Togæ.
Sed, lucri eſt ſic poſſe mori. Sic denique dextro
Auſpicio, incipimus vivere, CHRISTE, Tibi.
Ut, cum deficiant ſquallenti corpora tabo,
Tunc mens hæc tanto robore major agat.
Longius à portu nam qui ſe credidit alto,
Naufragio queritur proximus eſſe ſuo.
Nos quoque, jam dudum procul à tellure remoti,
Mortiferas inter penè natamus aquas:
Ut moneat nos Hora, manu contingere ripam,
Et non tam longè credere vela Mari.
Paremus monitis, oculoſque ſub aſtra tenentes,
Sic fugimus Syrtes, Oceanique minas.
Oramuſque Deum, ut tacitis qui Ductor in undis,
Impactam in ſcopulos dirigat Ille ratem.
Nec nos Lethæis mergat crudeliter undis,

Antè

Antè caput victrix tollat in Aſtra SION.
Et nos ſæpè tuas celebremus, JANE, Calendas,
Sitque domi Victor BELGA, foriſque tuus.
Aut fidâ coëat nobiſcum PACE Britannus,
Ac ceſſet triſte hoc: *Arma Virumque Cano.*
cIↃ. IↃC. LXVII. *Kal. Jan.*

Illuſtri & Excellenti Viro,

D. CAROLO PATINO,

Medico Pariſienſi.

Antiquitatum Scrutatori incomparabili.

IN *Morinis* etiam *Patinum Numen* adorat,
Ingenuam quiſquis Pallada ſanus amat.
Jamque *ſtupet Natura Duos, Natumque, Patremque,*
Et dubium, primam cûi ferat illa facem.
Phœnices Ambo, ac famæ melioris amantes,
Et rarum ingenii Par gravitate ſui.
Hoc unum inventis *Guidonis Carolus* addit,
Ut veterum excutiat ſcrinia ſacra Ducum.
Et ſeſe in mediæ mittat penetralia Veſtæ,
Miretur que illic Cœlipotentis opus.
Ad quæ *Rex* illi veſtigia Regia ſignat,
Et vult *Atlante Hoc* munia tanta geri.
Plus auro, plus ære nites, plus vellere Phryxi,
Carole, dum *magni* rem facis ipſe *Jovis*.
Alcmariæ cIↃ. IↃC. LXII.
Kal. Julii.

Digitized by Google

Ad

Nobiliſſimum & Prudentiſſimum Virum,

D. JOANNEM à NYENBURCH IC.

Conſulem & Senatorem Alcmarianum, &c.

Cum Ampliſſimi Senatus authoritate Scholarcha deſignaretur.

NOn unus te mactat honor, famâ inclyte Conſul,
Nec laurus meritis ſufficit una tuis.
In plures penetras, jam dudum dignus, honores,
Officioque tuo celſior ipſe venis.
Egregiis olim titulis viguêre parentes,
Antiquâ celebres Nobilitate Viri.
Tu faſces iſtos ultra, majoribus urgens
Auſpiciis, graderis celſa ſub aſtra poli,
Et, terræ à ſpatiis, Phœbi ſuper ardua vectus,
Pieridum turbæ rite capeſſis ebur.
Salve, Magne Virûm! Decus indelebile noſtrum;
Palladii ſalve, Clare *Scholarcha*, chori.
Et, poſt Herculeos humeris quos ſuſcipis auſus,
Huic etiam Spartæ nobile ſubde jugum.
Nec tuus ingenuum hoc, poſt munia plurima, munus
Nunc quoque *Muſarum* ferre recuſet amor.

cIↃ. IↃC. LXV. *V. Id. Julii.*

Ad

Illuſtrem & Conſultiſſimum Virum,

D. JOHANNEM BOURICIUM, Sup. Fr. Curiæ Senatorem.

Cum Librum ſuum de JUDICIIS *ederet.*

PAr quondam Superis viſa eſt Romana poteſtas,
Majeſtaſque illic extulit ipſa caput.
Et quot tunc Patres pulvino vidit Equeſtri,
Tot Rex hic Pyrrhus credidit eſſe Deos.

FRI-

FRISIA ſic toto facies eſt orbe ſecunda,
Quæ nulli antiquo cedit Honore Togæ.
Gratulor Hos Patriæ *bis ſex ex ordine* Patres,
Queis populi ſeſe tam bene credit Honos.
Et Quorum Auſpiciis, tot noxia Crimina contra,
Ipſam illic Themidem Di voluere loqui.
BOURICI tuus hic Splendor, poſt HECTORA Patrem,
Diffundit totâ ſe regione poli.
Quando novus ſolvis *Judex* Ænigmata Legum;
Et, quæ ſint *Partes Judicis*, Ipſe doces.
cIↃ. IↃC. LXV.

Gratulatio
Ad
Ampliſſimum Virum,
D. THEODORUM à VRYBURCH. Conſ. Alcm. &c.
Cum Illuſtribus ac Præpp. DD. Ordd. Holl. & Weſt-Fr.
Suffragiis Cataractarum Provinciæ
Senator præficeretur.

NOn ſatis eſt *Fontes* & *Flumina ſacra Sororum*,
Hactenus auſpiciis, *Magne Vir*, ire tuis.
Et *Patrum* cenſus intra tua tecta *tenere*,
Aut curare foris munia ſacra *Togæ*:
Palladaque & totum ſancto regere ore *Senatum*,
Albneriæque tuæ ſcribere *Jura Foro*:
Additur *Oceanum* curis frænare poteſtas,
Conſiliiſque tuis ponere *clauſtra Mari*.
Hinc, inde *Aggeribus* ruptis, jam latior unda.
Ne formidatis exſpatietur aquis.
Illaque ſe mediis *Veſtæ penetralibus* addens,
Exitium pecori, ruricolæque ferat.
Salve, Magne Virûm! facture Nepotibus umbram,
O decus, ô Patriæ ſpes columenque tuæ.
Illud opus magnæ molis, magnique laboris.
Hoc tantæ felix ſuſcipe molis opus.
Studleri labor egregius, *Magnique Toparchæ* *
Conſilium, & *Soceri* mens generoſa mei, †

Intrepidos jungent humeros, onerique ſubibunt,
Hercule non uno ut ſtet gravis iſte labor.
Illuſtres Virtute Viri, quos gloria cœlo
Extulit, his curis vos ſupereſte diu.
Et Patriæ noſtræ, dulces ante omnia fines,
Contra vim tumidi protegite uſque *Maris*.

* *Nobiliſſimus Vir*,
* D. JACOBUS vander MOIRE,
Dominus in Herencaſpel.

† *Nobiliſſimus Vir*,
D. JACOBUS vander NIEU-
STAT, *Cos. Alcm.*

Ad Illuſtrem Virum,
D. GUIDONEM PATINUM, Doct. Med.
Pariſinum. Prof. Regium,
Cum Epigramma noſtrum in Numiſmata Caroli filii, Regi legendum obtuliſſet.

SIc etiam ingenui vates plus tendimus ultrà,
Inque Jovis ferimur templa, Deûmque domos.
Pace tuâ, *Patine*, mihi laus evenit iſta,
Et cum Rege loqui, copia, poſſe, datur.
Finitimis coram invidiam quod, forſan, habebit,
Nec tacito poterit lividus ore pati.
Quo, *Vir Magne*, tibi poſthac ego thure litabo,
Propitias iſtum qui mihi rite Jovem?
Atque humilem Almeriæ civem Regalibus illic
Auribus imbellem das reſonare lyram?
Hoc pro Rege precor: felix Huic militet æther,
Et ſemper Reges maximus inter agat.
Pacatumque regat Proavûm virtutibus orbem,
Auguſto nunquam, *Cæſaribuſque* minor.
CIↃ. IↃC. LXIV.

Reveren-

Digitized by Google

Reverendo Clariſſimo Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO,

Annum Climactericum ingredienti

cIↃ.IↃC.LXVI.

TU nunc, *Chare Socer*, violentis febribus uſtus,
Intra tecta domus ſemiſepultus agis.
Nec potes officiis, nec ſacro munere fungi,
Ingenii ſolitâ pro ratione tui.
Tanquam ſi ſacris hinc hoſtibus undique preſſus
Libera non aditu mœnia civis habet.
Ut Tarteſſiaco noſtra hæc Urbs milite quondam
Cum circumventa eſt obſidione gravi.
Arripe materiem Fati melioris, & aude
Sperare in propriis hinc meliora malis.
Non ſemper lateri noſtro gravis incubat hoſtis,
Aut mala de cœlo damna minatur Hyas.
Erepta eſt poſitis laqueis Alcmaria victrix,
Illam cum victus deſeruiſſet Iber.
Tu quoque *Chare Socer*, depulſis febribus iſtis,
Corporis hoc ipſo robore major eris.
Et cum ſolenni, Natalia ſacra, triumpho,
Hinc iterum Auſpiciis ingrediêre novis.
Mortiferumque Annum, multos qui miſit ad Orcum,
Divinâ felix exſuperabis ope.

VIII. *Octobris.*

In Mortem

EJUSDEM.

M*Ortiferum* haud potuit tranſcendere KNYFFIUS (annum,
Illi qui Fato proximus annus erat.
Paullum ultra medium ſpatium provectus Iulî,
Cum magnæ Matri reddidit oſſa ſuæ.
Viribus exhauſtus nondum, nec flore ſenectæ
Maturus. Fato ſed properante diem.
TERMINUS hîc hæſit vitæ. Nec fas fuit ultra

D 7 Penſa

Penſa ſuæ vitæ ferrea ferre pedem.
Sic ſequimur, Natura, tuos, in pulvere, ductus,
Et, licet invitum, Mors ſua quemque manet.
Magne Socer, ſatis in terris tua profuit ætas,
Canitieſque Tibi ſic veneranda ſatis.
Octo in Luſtra docens Divini Oracula verbi,
Exemplum, & raræ ſedulitatis opus.
Almeriæ Cives, voſque inclyta nomina, *Muſa*,
Fatorum memores illius eſte Viri.

Alcmariæ cIↃ. IↃC. LXVII.
XVIII. *Julii*.

Ampliſſimo Viro,

D. THEOD. à VRYBURCH, Conſ. Alcm.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXI.

HIc mihi non uno decurrit pagina voto,
In votum totus ſcribitur, ecce, liber.
Tota *Thalia* mihi *VryburgI* in nomine ſurgit,
Et naſci hoc ſolo judice digna fuit.
Lumine quo noſtris oculis, & ab axe remoto,
Sic etiam cupiam vix ſupereſſe mihi.
Utile ſed Muſis, neuter ſua lumina claudat,
Et longum Patriæ vivat uterque ſuæ.
Vive animi pars magna mei, vive, Optime Conſul,
Vivant *VryburgI* Pignora chara domus.
Cunctaque præteritis vovi quæ ſedulus annis,
Hæc, voveo, præſens *Annus* ut iſta ferat.

cIↃ. IↃC. LXI.

Nobiliſſimo Prudentiſſimoque Viro,

D. JACOBO vander MOERE,

Domino in Herencaſpel, &c.

NOn Batavus tantum, *Mecænas*, fervet in armis,
Et contra Albionas fortia bella gerit;
Cernimus hîc etiam, quantum, terrâque marique,

LILIA

LILIA finitimis ſint inimica ROSIS.
Quæ nunc de Magno (faxit Deus Omen in iſtis!)
Ipſo CHRISTOPHORO clara trophæa ferunt.
Speramus, Signa iſta meus mox Belga ſequetur;
Aut PAX, quæ bellis pulchrior, arva petet.

pridie Kal. Jan.
cIↄ. Iↄc. LXVII.

AD

Rariſſimi Ingenii, & Eruditionis Juvenem,

D. ROMANUM de HOOGHE, Amſtelod.

Cum in celeberrimâ Lugd. Bat. Academiâ
Illuſtri Juriſconſultorum Ordini adſcriberetur.

SIc tandem Patres inter, ROMANE, Togatos,
Palladio Victor, Pulvere, Clarus ovas.
Inferiorque tuo nec quicquam *Nomine*, ſolùm
Excelſa in Batavis, *Arduaque* ipſa petis.
Nil animo vulgare unquam complexus & annis.
Gloria ſed ſemper *Quem* ſua tollit humo.
Almeriæ toties quod mirabantur *Athenæ*,
Quando mihi exemplum grande Laboris eras.
Et meritò potuit *Magnatibus* uſque probari
Ingenium, ac Linguæ Suada diſerta tuæ.
O *Major Juvenum!* Quem nunc *Plus* provocat *Ultra*
Adgenitus veræ laudis, & artis amor.
Quem non Sirenes ullæ, Circæaque monſtra
In ſua, per vetitum, retia blanda trahent.
Non ſecurus amor vitæ, ſanctique pudoris,
Tramite nec rectô devius error aget.
Longè alias olim, Nobis Doctoribus, artes,
Convictu in ſacro, qui benè doctus eras.
Quo rurſum in Terras de Cœlo *Aſtræa* revertet
Judice, & ad ſolitum *Curia* ſcandet ebur.
Amſtelaque ipſe ſuos rimabitur altius ortus,
Cæſareumque feret Celſa ſub Aſtra *Caput*.
Da dextrum, *Pater*, Augurium; Da proſpera ſigna:
Perpetuò ut *Laurus* floreat illa *Foro*.

Sub

Digitized by Google

Sub cujus placidâ convalle, & tegmine fido
Inveniat tutum ſic *Themis* ipſa larem.
Et, quæ divitiis *Urbs Orbi* maxima, doctis
Vatibus hæc etiam maxima ſemper agat.

Ad Rev. & Cl. Virum,

D. PETRUM SCHACKIUM,

Eccl. Alcm. Paſt. Celeberr.

Cum illuſtrem Eccl. Hagienſis Vocationem magno & generoſo animo recuſaſſet.

SIc demum pietas & honeſti gloria, *Schacki,*
In cœlum, à terris, te ſuper aſtra tulit.
In Batavis quando nunc pulchram *Amaryllida* ſpernis,
Et plus Alcmeriæ te juvat *Urbis honos.*
Totque Deûm, Procerumque domos, & tecta Potentum
Infra res noſtras ponere mactus amas.
Dant iſtam mentem *Superi* tibi, Candide *Schacki,*
Quo mens non hominis, nec meus ardor agit.
Vota Preceſque piæ fecêre hæc otia nobis,
Ac taciti virtus Numinis illa fuit.
Iſacidæ cuncti lætantur munere in iſto,
Poſtque graves nubes, viſa renata ſalus.
Magne Deus, *Solymæ* hîc pacem, delubraque ſerva
In longum, & tanti ſit tibi cura viri.
Sub cujus linguæ eloquio, Suadâque potente
Finitimis cunctis turba ſuperba ſumus.

cIↃ. IↃC. LXIII. *Idib. Feb.*

In triſtiſſimum Obitum

Incomparabilis Viri,

D. JOHANNIS ANTONIDÆ van der Linden,

In illuſtri Batav. Acad. Medic. Facultatis Profeſſoris Primarii.

LEIDA ſuum Nomen jam dudum æquavit Olympo,
Sub Geminoque ſibi Sole Trophæa videt.

Sexcen-

Sexcentis plus clara Viris: Quos atra Cupreſſus,
Prò dolor! atque Erebi flebilis unda tenet.
Has dederat Laudes non unâ ex PALLADE Laurus;
Hâc propriâ Phœbi Laurus in ÆDE fuit:
Cujus tot Populi vitam duxêre ſub Umbrâ,
Hippocrateſque ſuum jactat & Ipſe Genus.
LEIDA, tuum Nomen, par Immortalibus Aſtris,
Nunc iterum in Cineres cernimus ire ſuos.
Ipſos Magnates, & Summa Papavera quando
Falce manuque ſuâ Mors truculenta metit.
Et, poſt VORSTIADEM, Centum Caput Artibus il-
Nunc *Heroa Novum* Tartara adire facit. (lud;
LINDANUM & Fato Batavis ſubducit iniquo,
Vultque ſimul Cunctas hîc periiſſe Deas.
Quis furor, ô Superi! Cognatis parcite, quæſo,
Numinibus. Semper nec Jovis ira premat.
COCCEJI vox Sacra docet, quam vulnere multo
Saucia Pieridum facta ſit inde Domus:
Cui tunc à Friſiis, ut primâ penè Juventâ,
Chara fuit tanti Fama ſtupenda Viri.
Si tibi nec ſatis eſt Lacrymarum, ô LEIDA: Dolorem
Hunc, inter Druidas, Sequanaque ipſe dolet.
PATINusque, illic *Pater* &, *Natuſque* cruentis
Hæc Lacrymis cupient Buſta rigare ſuis.
Hoc agite, Æternas LINDANI Manibus Aras,
ILLIUS & Centum ponite Thura Focis.

cIↃ.IↃC. LV.

GRATI-

Digitized by Google

GRATIARUM ACTIO
AD
Optimum Maximum
IN COELIS DEUM.
Quando à truculentiſſima PESTILENTIA
Inclytam
CIVITATEM ALCMARIAM
Paterno ſuo amore liberaſſet.
cIↃ. IↃC. LVI. Menſe Novembri.

TAndem etiam longo ſolvit ſe Alcmaria luctu,
Auſpiciis, DEUS alme, tuis. Iterumque fugatâ
Pieridum à templis, & noſtræ mœnibus Urbis
Tiſiphone, tantò nobis Sol gratior exit.
Et poſt fatales, quos Sirius hauſerat ignes,
Jam meliore meas exſpectant ſæcula Muſas
Omine. Dum puro ſalientem ſanguine venam
Ire vides; nec crudeli ſuccumbere Morti
Tot pecudum dulces animas, vivamque Tonantis
Effigiem. Cœli morbo quæ protinus orta eſt
Tempeſtas, ſatis incenſos depaſcitur artus,
Pabulaque infecit ſatis, atque incanduit æſtu
Inſolito. Nova Lux, totidem poſt funera & umbras
Exoritur ſplendore novo. Lethumque, Chaoſque,
Quæſitæque nocent nobis non amplius artes.
Stant vinctæ ſortes Fatorum, & ferreus ordo
Eumenidum. Stygiis nec jam caput altius undis
Alecto in lucem attollit, ſpargitque venenum
Interius. Squallet, cum Pollinctore, miniſter
Sandapilæ. Et, quicquid potuit ferale timeri
Antè Toro, Thalamique novas incîdere leges,
Sublatum ex oculis. Puro datur axe tueri
Felices Signorum ortus. Hyadaſque ſiniſtras,
Et ſidus, Saturne, tuum nil triſte minari.
Non Tellure gravem nunc exhalante Mephitin

Per

Per Populos, viruſque ſuum properantibus Aſtris
Clade novâ. Poſt tot lacrymas & Funera, rurſum
Neglectum reparare genus Thallaſſius urget.
Cum Superis tandem Pax eſt ſancita. Fideſque
Et probitas redit exemplis illuſtrior ævo,
Quàm nuper. Muſiſque ſacris convalle locatis
Pieria, volet hinc majoribus ire per altum
Remigiis Pallas, virtutem atque addere factis.
Illa Dei vindicta fuit; Qui funere acerbo
Tot Batavûm egregias animas detruſit ad Orcum,
Et pœnâ graviore dedit, morboque fameque,
Oſſa minutatim tabeſcere. Cœlitus, inquam,
Diſtrictus pridem miſeris cervicibus enſis,
Qui tot fata tulit. Vitiis alimenta dediſtis,
Mortales; unde ira ſuas effudit habenas
In majus. Totumque Deum indignatio cepit
Acrior, ut tantos agitaret mente furores.
At nos, ô Batavi, primum, radicibus imis,
Si ſegetem juvet uſque mali, PECCATA NEFASque,
Eruere ex animis, Vatumque Oracula factis
Ponè ſequi, plus quàm clypeo ſeptemplice tecti
Jam ſumus, & Furias omnes ridemus ab alto.
Nec fugiet rurſum Teucer Salamina Patremque
Inde novus. Carpet ſua quiſque ſub arbore poma,
Et, recubans Fagi ſub tegmine, lentus in umbra,
Adſpiciet Cœlum ſolitis ſe ferre quadrigis.
Tu porrò PATER OMNIPOTENS, pia mœnia ſerva
ALMERIÆ. Procerum Faſces, populique ſalutem
Aligerûm defende choris. Ne, poſt grave Bellum,
Inſanamque Famem, Ætnæis ſe attollat ab undis
Peſtis. Et, incautum vitians contagio vulgus,
Aonias iterum, Pimplæo à vertice, Muſas
Ire procul mandet. Nos ſacras prêndimus aras
Relligione novâ. Stratique altaria circum,
Spondemus nivei divina tomacula porci,
Et volumus non eſſe mali. Tu, Magne Redemptor,
Terrarum Cœlique Sator, fac ire ſerenis
Auſpiciis, quos nunc Soles oſtendis ab alto
ALMERIÆ Populo, & PHŒBO vis eſſe ſalubres

Fac

Fac memores nobis animos, & gloria tanti
Vileſcat nunquam meriti. Dum ſidera current,
POSTERITAS hinc grata tuos agnoſcat amores.
Et, quantò, factis noſtris, tua munera, CHRISTE,
Sunt majora; Tua hoc etiam, quod comprobet ætas,
MAJESTAS tantò major celebretur in Orbe!

ALCMARIA TRIUMPHANS
De
PACE PUBLICA,
Celebratâ
Inter Potentiſſimum Hiſpaniarum Regem,
PHILIPPUM IV.
Et Illuſtriſſimos Fœderati Belgii
ORDINES,
Anno Reparatæ Salutis Chriſtianæ CIↃ. IↃC. XLVIII.
5. Junii.

INcrepuere ſatis Mavortia Claſſica, Belgæ,
Et Regum ſudavit ebur. Fœcunda malorum
In pœnam Bellona diu crudelibus armis
Intonuit, feros acuens in bella Nepotes.
Nulla ſalus, Gradive, tibi. Dehinc otia Rheno
Promittunt faciles Divi. Sat prata biberunt
Sanguinis, & rupit Balearica machina muros.
Sat dubios in ſe populos Diſcordia traxit;
Sat terrâ pelagoque in vulnera viribus itum eſt
Auriaco Heſperioque Duci. Nunc Ægida triſtem,
Bellantûmque manus Batavo proſcribimus axe.
Nunc, quæ ſera licet Tityrum reſpexit amantem
Libertas, famam ſeris annalibus infert:
Porrigitur tanti Regis dum Dextera nobis.
Et Pacem hoſpitiis & Fœdera jungimus ambo.
Ceſſerunt ſic arma togæ, Bætiſque Taguſque,
Accipiunt lætantem animis genialibus auram.
Terribileſque olim galeæ, lituique, tubæque,

Loricæ, clypei, metuendaque tela, ſariſſæ ;
Obſita plena ſitu, Janum ſubiere recentem,
Auſpiciis, Auguſte, tuis. Fomenta malorum
Mittite ad Euganeos, placido nunc æquore, Patres
Hîc alter Pellæus erit, vincendus & alter
Hannibal; hîc Scythicum poſſis frænare Draconem
Caucaſeumque tuis ſubmittere faſcibus orbem.
Aut, ſi tantus amor belli tibi, Belgica pubes,
Ut nequeas generoſum animi ſedare furorem,
Fortiter in Vitium pugna, affectuſque rebelles,
Et nequam imperio motus parêre jubeto.
Pulveris hîc ſatis eſt ubi te præſtabis Achillem,
Hectoraque, & priſcas Heroum imitabere Lauros.
At, pia Poſteritas, non eſt Victoria tanti,
Quàm Pacis ſecura fides. Quàm Libera tandem
Imperia, Aſſertore Deo, Virtute parari.
Armorum cuncti ſaturi ſumus, inque Ferarum
Jam morem vixiſſe pudet. Pax una beatos
Efficit. Hæc Divûm nobis commercia donans
Ambroſiâ immortali animos & pectora nutrit.
Bella gerânt alii. nos pulchra in regna locati
Cingimur in Batavis Ramo felicis Olivæ.

Nobiliſſ. & Ampliſſimo Viro,

D.THOMÆ ab EGMONT à NIENBURCH,

Illuſt. ac Præpp. DD. Ordd. Holl. & Weſt-Fr.
à Conſiliis, SCHOLARCHÆ, &c.
Kal. Jan. IƆC. XLVIII.

ECce laborantem Cœli ſub pondere Phœbum,
Et bis ſena ſuis ſuperantem ſigna quadrigis :
Ut, poſt Arctoæ glacialia frigora Brumæ,
Auſpicio nobis Zephyros meliore redonet.
Sic nos à ſimili Cœlorum ardeſcimus igne,
Et ſequimur Titana ducem. Pars ætheris alti,
Mens Hominis, paullum divis divûmque labore
Inferior. Motus Aſtrorum imitamur agendo,
Et rapimur juxtà pennis. Quippe æmula virtus

Dat

Dat ſtimulos animis. Flammamque in pectore gignit
Ambitioſa fames, & pulchri fomes Honeſti.
Acta virum ſua quemque probant. Segneſcere probro
Ducitur, & longè requies proſcribitur omnis
A Batavo, invitoſque labor calcaribus urget.
Hîc, ô Magne Virûm, primas & pondera rerum
Prima tenes. Hic egregiis pia cura lacertis
Se exſerit, atque ingens ſudoribus area trita eſt.
Hîc nulli ceſſare datum. Labor actus in orbem,
Atque alia ex aliis curis mox cura recurrit.
Uſque adeò Imperii arcanum, faſceſque fatigant
Mole ſuâ Patriæ Atlantes. Fiducia regni,
Libertas, Populique ſalus cervicibus iſtis
Incubat. His tantum jugulis avertimus Hoſtem,
Et tot Naſſoâ numeramus in Æde triumphos.
  Terrarum Cœlique Parens, quando impiger urget
Auſpicio nunc Phœbus equos, decumanaque ſurgunt
Æquora, & horrendo metuendi gurgite fluctus,
Felicem adſpira Batavûm conatibus auram:
Ut, cum ſole novo, nobis, cœlique juventâ,
Aurea Saturno ſub Principe ſæcla revertant.

Honori Nuptiarum
Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,
CORNELII à TEYLINGEN,
Conſulis Alcmariani, SPONSI,
ET
Nobiliſſimæ Excellentiſſimæque Virginis,
HESTERÆ DE BYE,
SPONSÆ.
cIɔ.Iɔc.LII.

ERgò jam lætos tua janua colligit ignes,
Teylingi, & Patriæ egregius contingis ovanti,
Dum, non Pellæo minor, in Capitolia ducis
Penelopen, victis rivalibus. Ac Tibi totum

Ilion

Ilion expugnas: tanto defunctus honore
Vi Superûm. Et quanquam lenta pugnâris arena,
Oppoſitos rumpis ſcopulos, Alpemque nivemque;
Et tandem in media ponis vexilla Suburra.
Heroum Soboles! Druſorum à ſanguine celſo,
Et Batavi Imperii *Comitum* Natalibus altis
Qui numeras Genus, hoc tali ſudore paratur
Iphigeneia Tibi. longa atque illuſtris Honorum
Pagina. Quæ juxta ſordent vel Perſica regna,
Et Trifolinus ager, dictuſque à Vimine Collis,
Elyſiiſque ſuis tribuit quæ ſanctior ætas.
Heſtera plus toto Pactolo arridet, & auro,
Quod Tagus, aut Indus fulvis evolvit arenis,
Blanditurque ſui vitio mortalibus ægris.
Digna Jovis thalamo Conjux, atque altera Juno!
Pro cujus merito ac titulis tot bella gerantur
In Batavis, decimumque potens Procus ambiat annum.
Digna, pios animi Mores Quæ in Imagine viva
Exprimat, & Veteres generoſa in ſtirpe *Foreſtos*
Nobilibus Sponſi Proavis, & laudibus addat.
Hunc à cœleſti Genium nos traximus arce,
Inſtinctu, Natura, tuo. Graviore catena
In Venerem, & pulchros rapti Ganymedis amores.
Nec, certè, in terris major cuſtodia cenſus,
Tranquillique animi portus, quàm tollere dulcem
Hæredem, atque Toro totas effundere habenas.
Nullum Numen abeſt, ſi Conjux moribus æqua
Ducitur: ingenuum numerat quæ in Dote pudorem.
Cum Qua, Phœbe, Tibi liceat producere vitam,
Intactam vitiis: Secura & in otia nato
Cui ſic obrepit non intellecta Senectus.
Has ultrò patimur Vates in pectore flammas:
Qui licet in blandis Muſarum amplexibus ipſi
Naſcimur, & ſocia ſemper cum Pallade ſoles
Dividimus. Cunctos Homines hac clave teneri,
Alma parens ſanxit Venus: æterniſque Hymenæis,
Atque aliam ex alia generando ducere prolem.
Tale Tibi Sidus, *Teylingi*, eluxit Olympo,

Heſtera,

Digitized by Google

Heſtera, Diva potens. Quæ Famæ & Nominis alti
Materies auguſta tui eſt. Quæ Nectare plena
Iliaco, Hyblæiſque favis, ſaturataque dulci
Ambroſiâ, in Sobolem ſtillabit roſcida *Mella,*
Frugiferæ inſtar *Apis.* Quæ docta & ſedula Mater,
Tu dum Jura Fori, Faſceſque & Sceptra tueris,
Perpetuò ſacram ſervabit in Æde Minervam.

Nobiliſſimo & Ampliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT à NIEUBURCH. *Illuſt. & Præpp. D. D. Ordd. Weſt-Fr. Dep. Conſuli & Scholarchæ Alcmariano.*

DUm Pater Auriacus ferro rem fortiter urget
In Morinis, iterumque ſibi parêre coëgit
Heſperiam, & noſtris longè de finibus arcet
Vulturium: Tu, *Nieuburgi Generoſe,* Potentes
Belgarum PROCERES inter pars magna, Senatum
Conſilio curâque regis. Sic grandibus Ambo
Auſpiciis clari, natique & rebus agendis.
Ille etiam pulchro Patriam cuſtode tuetur,
Tarteſſique domat populos, qui fomite vivo
Accendit flammam: plenoque Æraria cenſu
NASSOO parat, & lituis alimenta miniſtrat.
His gerimus bellum auxiliis, totieſque triumphos
Molimur Belgæ. Felicius aurea muros
Perrumpit nebula, & portas â cardine vellit,
Quam ferri diſtricta acies. Hac arte litamus
In Batavis, vilique animam mercede locamus,
Et Maurum toties pretio expugnamus & ære.
Hæc, Patriæ Patres, Gradivo cuditis arma,
Hæc Vos cura domi laſſat. FREDERICUS in hoſtem
Depugnat, Martemque foris gerit. Integer ævi
Sanguis. at Heroum laurus ſed carpitur annis,
Temporis immitis ſpolium. Viſque improba lethi
Uno virtutes omnes abſorbet hiatu.
Et nunc, Sole novo, moles operoſa laborum
Incrementa facit: cumque Annis cura revertit
Præte-

Digitized by Google

Præteritis major. Sua quemque exorſa fatigant.
Auriacum Martis rurſum furor armaque verſant,
Et nova ſpes prædæ ſtimulat, num Veſpere toto
Excuſſiſſe Tagum poſſit, ſceptriſque Philippos
Exuere, & Batavo ſperatam inducere Pacem.
Te, *Vir Magne*, tui Faſces & Purpura cogunt
In majus laxare animum, curaque ſenili
Imperio populos regere & ſervare Quiritem
Innocuum, Muſaſque ſimul. Me grandia Vatem
Sollicitant; Phœbuſque novâ cum luce laborem
Aggravat. Aſcaniuſque tuus formandus in artes
Ingenuas. Et, quod tacitum, *Vir Magne*, remordet
Neuhuſium, ſolidas ac grandes reddere grates
Muneribus: quibus illuſtris tua dextera turget
In Thalamos Muſaſque meas. Da, CHRISTE Redemptor,
Proxima felici reparat quæ ſidera Titan,
Iſacidum populo ſint proſpera. Tuque meæ ſpes,
NIEUBURGI, columen rerum, & tutela Batavi,
Cum Nato & charâ longum Junone perennes.

cIↃ. IↃC. XLVI.

IN OBITUM

Nobiliſſimi, Ampliſſimique Viri,

D. CORNELII à SONNEVELT, IC.

Conſulis & Senatoris Alcmariani, Senatus Maritimi

ASSESSORIS, &c.

Piiſſimè Defuncti Alcmariæ,

cIↃ. IↃC. LIV. XVIII. Kal. Febr. Æt. ſuæ LIV.

EHeu! ſic iterum, JANI ſub limine primo
Nobis, in Batavis, non Ilias una malorum
Naſcitur à Cœlo. Superûm Vindicta parata eſt,
VULCANO hinc ſuperante Domos, inde ÆQUORE Terras,
Humano generi certam properare ruinam.

Tanquam Bella parum BELGÆ nocitura geramus,
Et nuſquam Auriacus ſudet ſub caſſide Mavors:
Securi, quâ clade foris, quibus undique Gentes
Diſſideant inter ſe odiis, ſtrepituque ferantur.
Plus patimur. Noſtrique pares haud preſſibus iſtis
Sunt humeri. Molem Alcides perferre recuſet
Ipſe operis tanti. Res & ſub pondere deſit.
Has lacrymas luctuſque augent tua Funera nobis,
Et Batavûm Populo, Phœbique in vertice MUSIS,
Inclyte SONVELDI. Cui vix, plaudente Senatu,
TERTIA cum Lato concredita PURPURA Clavo,
Hîc nunc ponis opus, Cœleſtem allectus in Aulam,
Atque alias, meliore Foro, formandus in Artes.
Magne Virûm! TUA TE PIETAS & conſcia VIRTUS
Ultra orbis ſpatium longè provexit, & ASTRA
Nunc Cœli COGNATA facit comprendere dextris.
Tu nos, heu! triſti rerum ſub cardine, CONSUL,
Deſeris, ac fidum PATRIÆ ſubducis ACHATEM.
Qui toties Civem ingenuum, cauſaſque Piorum,
Et Commune Bonum auxiliis & fortibus auſis,
Plus quàm Fortunas proprias, tractare ſolebas.
Diſcite, Mortales, Vitæ ſubducere ſummam,
Et vitiis purgare animos. Innataque culpæ
Crimina prætextu nullo, vel jure tueri.
HEROIS tanti Laudem & veſtigia factis
Exprimite. Hoc ſanctis pariter conatibus omnes
Unum agite. Hanc, deceat cunctos, his caſibus ævi,
Prælucere FACEM, & Virtutem accendere Terris.
LAMPADA quam nobis pulchre SONVELDIUS HEROS
Prætulit, ac denſâ ſeptum caligine VERUM
A tenebris clarum in SOLEM Lucemque reduxit.

Ad

Ad Nobiliſſimum & Generoſiſſimum
VIRUM,
D. ANTONIUM STUDLER,
EQUITEM.
Bergarum in Kennemariâ Toparcham, &c.
Cum ad me Territorii ſui deſcriptionem miſiſſet,
cIↄ. Iↄc. LV. prid. Kal. Octobris.

Hic ſpectat medius viridi de ceſpite pulchrum
Naturæ STUDLERUS opus; Magnique Tonantis
Terrigenas erga magnum admiratur amorem,
Hîc de præcipiti, ſublimis in aëre, cernit
Undique ſaltantes lætos, ad Flumina lata,
Nympharum Satyrûmque choros. Hîc, vallibus imis,
Ludere capreolas certatim in pulvere Circi,
Et quicquid priſco majeſtas contulit ævo
In cenſum doteſque ſuas. Quò purius omnes
Ire Jocos, & delicias, ſine nube, videmus
Se toto laxare ſinu. Terrâque marique
Creſcit ubi cunctis ripis & littore, quicquid
Olim Mygdonius, Phrygiæ ſub finibus ipſis,
Alcinouſque ſenex Phæacum legit in hortis.
Non aliter quam ſi fœcundos purpura campos
Veſtiat, & multo Pactoli ludat in auro
Undique læta ſeges. Talem, ſub ſidere ſacro
Falcigeri quondam faciem Natura creatis
Addiderat rebus. Quando pulcherrimus ordo,
Et cœli radiantis honos miracula terris,
Auctoremque ſui fatali inſcripſerat ævo.
Cum faſtidirent ipſi ſua Sceptra Potentes,
Unius in Sylvæ contenti valle jacêre,
Immemores, Fortuna, tui. Longeque remoti
Ingenio à miſeris, natis circum Atria, curis,
Securum in vacuis degebant montibus ævum.
Inter Hamadryadum numeros, & carmina docta
Vatis Apollinei, lætos aut Phyllidis ignes,

Auribus arrecti. Nunquam meliore Theatro
Quiſquam habitet priſco magnorum à ſanguine Regum;
Aut grege Socratico: Quos mens atque ardua cœli
Cognitio vulgi tunc oblivi ſcier artes
Fecit, & in Magnæ Matris detruſerat Antrum.
Unus Muſarum hîc dulcis ſeceſſus, & aula,
Ingeniique locus. Solito quà pulchrius edat
Ipſa novum cœlo carmen demiſſa Thalia.
Certat ubi Pomona ſuis & Delia blandis
Muneribus; Faciliſque furit per pectora Vatum
Aliger ipſe Puer. Felici hoc cardine mundi;
Hoſpitioque Deûm, ne ſola hîc Cypria ſecum
Exulet, & Tantas Dominas Spes fallat inanis
Conjugii, Proliſque labor cogatur in arctum.
Grande Equitum, STUDLERE, Decus. Qui vertice toto
Hîc ſupra es, Tituliſque tuis Auguſtior Ipſe
In Populos das jura tuos; Batavûmque Salutem
Conſiliis animoque regis, Defenſor Honeſti,
Hoc cupiam TE in Honore diu, Patriæque Tibique,
Uſque etiam in ſeros vitam producere Natos,
Et Natos Natorum, & qui naſcentur ab illis.

IN OBITUM
Reverendi & Doctiſſimi Viri,
D. JOHANNIS SNELLII,
Theologi Clariſſimi.
Eccleſiæ Alcmarianæ Paſtoris Vigilantiſſimi.
cIↃ. IↃC. LII. III. Kal. Sept. Æt. XLIX.

SIc iterùm irati miſcent aconita Tonantes,
Et Superûm nos bella manent. Erebumque Chaoſque
Cernimus in Batavos non unâ incumbere peſte.
Armorum formido Foris, vis tanta nocendi,
Intonat horrendum, ac diverſi partibus orbis
Gliſcit

Gliſcit amor ferri, Fratrumque injuria gliſcit:
Invidia ſcelerum artifices ſtimulante Britannos.
Morborum formido Domi, Febriſque Fameſque
Incubat, & collo trahitur pars longa catenæ,
Curarumque cohors. Tanquam ſi gurgite vaſto
Oppoſitas rumpat moles, & littora latè
Indomitus Nereûs. Clademque aut funera paſſo
Romano, rurſùm Pallor ſua Templa reviſat.
Non aliter Batavo ſequitur de vulnere ſanguis,
Et nos in pœnas veteris trahit orbita culpæ,
Contemptuſque DEI; Pietas neglecta, Fideſque
Iſacidum, ac toties ferventi tincta veneno
Pectora, & in turpes admiſſa Licentia Mores.
Sancte Pater SNELLI, tua vis hæc enthea ſæpè
Eloquio profeſſa fuit, caſuſque futuros
Majeſtate manus pinxiſti ante ora Senatus.
Sed mens læva fûit, nec res eſt credita Belgis,
Cum ſolitus nigrum vitiis præfigere Theta.
In Peccata omnes miſeri, temone ſub uno
Currimus, & Recti vix eſt ſemunica nobis.
Luxuria incumbit terris, creataque ducit
Ambitio Magnatum animos, ceù fallere viſco
Docta, atque in prædam corvos ſuſpendit hiantes.
O quoties Populo tali regione viarum,
SNELLI, Ductor eras! Quoties præcordia circum
Ludebas rectâ facie, ſtrictiſque lacertis!
Cornea ſed nobis tunc fibra, & ferrea durus
Corda ſilex habuit: Tripodes cum vera loquuntur,
Et Divinum aliquid præſagis Vatibus exit.
Sic ſapimus ſerò, & clypeum poſt vulnera læſi
Sumimus, ignari Fatorum ac Numinis iræ.
Virtutem nemo incolumem ſuſpendit in æquâ
Lance; ſed amiſſam ex oculis, cœloque receptam
Optat quiſque ſibi. Tunc vox eſt una: periſſe
Frontem de rebus, ſacrumque Helicona Minervâ
Deſtitui, ac ſteriles tantùm reſtare cathedras.
Matura eſt Vindicta DEI! Cœlumque ſiniſtris
Ominibus terrens, certi dat ſigna furoris
In mortale Genus. Sunt hæc præludia tantùm,

Digitized by Google

Auſpiciumque mali. Liquido quod Sirius ipſe
Nunc probat exemplo, dum lampade quaſſat Olympum,
Et, ſine more, truces flagrat violentus in iras.
O SNELLI, nimium tua fortunata favilla eſt,
Securuſque jaces nimiùm! Dum colligis eſcas
Aure animiſque ſacras, & Divûm dogmata, coram
Jam CHRISTO Doctore, ſapis. Verumque Fidemque
Colluſtras oculis Virtutum in imagine vivâ,
Et malè diſcinctos hoc vitæ in carcere rides.
Manibus ex iſtis purum naſcetur amomum,
Et violæ; Famæque tuæ divina propago,
Semper laude recens, ævum tranſcendet & annos,
Cujus Candorem dudum deſiderat Æther,
Aligerûmque chorus. Priſco Cui pectus Honeſto
Incoctum fuit, atque Animus meliore metallo.
ALMERIÆ Cives, Dîs depellentibus agnam
Cædamus. Noſtrumque illud nunc vivere triſte
Emendet DEUS! Et Saturni temperet Aſtrum
Hactenus inviſum nobis! Sic flevimus urnam
Jam ſatis. Ambroſiâ in cœlis & nectare vivit
SNELLIUS. Hîc toto Quem nunc ex aſſe Beatum
Libertas facit, & civem tranſcripſit Olympus.

Digitized by Google

In Obitum
Nobiliſſimæ, & eminentiſſimâ Virtute
Matronæ
CATHARINÆ de GRAEF.
Ad Nobiliſſimum & Ampliſſimum Virum, *Mæſtiſsimum Illius Conjugem*,
D. JOHANNEM à NYENBURCH, IC.
Conſulem & Senatorem Alcmarianum,
cIↄ. Iↄc. LIII. Non. Sept.

HAs primùm nobis lacrymas & Funera fecit
Pleias infelix. Atris quæ nubibus acta
Triſtibus Agricolis ſolito torrentior exit,
Ac damnum commune creat. Quis dicere falſum
Solem auſit; veroſque etiam haud portendere luctus?
Quod non una probat Nemeſis; non una ſecuris
In cladem renovata ſuam. Flagrare videtur
In majus Vindicta DEI. Nec jam amplius uſquam,
In Batavis, nobis allucent Aſtra Salutis.
Atque utinam! tali non GRAVIA tacta fuiſſet
Sidere, Saturnumque ſuum ſenſiſſet Iberus.
Sic non atratos lugeret Curia Faſces;
Non ſua differret triſtis vadimonia Prætor;
Damnaretque Toros, & ſpem ſurgentis Iuli,
Nondum nupta viro, Virgo. Nam, Funere tanto,
Eheu! lamentiſque ſuis, miſeroque ululatu
Aonidum obſtupuêre chori. SOBOLEMQUE PATREMQUE,
Ac cadem charos involvit cura PROPINQUOS.
Non, SUANEBURGE, tuum, ſatis eſt, pro vulnere tanto,
Defleviſſe caput. Deerat præda altera, Magni
Illa Jovis Conjux, præſtantibus inclyta factis,
GRAVIA: cûi flavum ſecuit Proſperpina crinem;
Elyſiiſque dedit ſanctum in Convallibus ævum.

Magne Virûm, NEOBURGE, tui Solatia caſus,
A Sæclis Natura dedit. Quæ, Legibus æquis
Fatorum, à charo Pyladem divellit Oreſte.
Et non perpetuò vult nos amplexibus uti
Felicis Thalami. Quin prima, & proxima Letho
Hora fuit, quando primùm nos ſacra revinxit
Cortina, atque auſi fatalem ſcandere Lectum.
Spes etiam ampla Tibi, CONSUL, de CONJUGE tantâ,
NATORUM: Cui jam ludit non unus in aulâ
ASCANIUS, Parioque iſto ſub marmore vivit.
Eſto animis factoque potens. Tua GRAVIA terris,
Et tenebris, nunc exul agit; Cœloque recepta
Sub pedibus calcat nubes. Et, imagine major,
Angelicas inter turmas, ſacroſque Hymenæos,
Cum Superis lætos agitat gaviſa triumphos,
Ac ſine labe aliquâ jam PURA in LUCE refulget.
Dî! quantum eſt, cum nos, exempti hoc carcere mundi,
Implemus noſtris geminos Virtutibus axes:
Et Morimur, vitæ tandem ſtatione peractâ,
Exemplo, CATHARINA, tuo. Quæ, MAXIMA MATRUM
In Batavis, feros acuis PIETATE Nepotes:
Ac VETERIS nobis RECTI veſtigia ſignans,
Ritè doces, quæ nos deceat ſacra orbita Rerum.

In

Digitized by Google

In Secundas Nuptias

Ampliſſimi & Prudentiſſimi Viri,

D. ADRIANI SEVENHUSEN,

Cos. Alcm.

Et Eminentiſſimâ Virtute ac Familiâ Virginis,

MARIÆ CORENIÆ.

DUcere ſic plenam Curis, ſine CONJUGE, vitam,
Diſplicuit, SEVENHUSE, Tibi. Nec inertia talis
Faſcibus æqua ſuis. Multò magis ille Maritus,
Ac ſolidæ plus laudis amans, qui Numinis alti
Inſtinctu, medio è populo, ſibi divite Cenſu
Virtutum, & factis illuſtrem, ac nomine Avorum
Penelopen quærit. Cum quâ celebrare Tonantem
Obſequio majore licet. Partæque Salutis
Depoſitum rectâ tunc demum expendere lance,
In Thalami Convalle piâ. Seu, nocte ſerenâ,
Complexus inter tacitos, & murmura blandi
Conjugii. Seù, quando ſuos Sol lætior ortus
Extulit, & puro invitat nos menſa ſalino.
Ergò ſatis fuit in tenebris offendere Larvas
Nocturnas, ſolâque domo, & caligine claudi
Tænariâ. Satis in viduo jacuiſſe cubili
Tot mala perpeſſum, & falſâ ſub imagine rerum
Deſertos vidiſſe Lares. Satis edere planctus
Turturis in morem, Fatum lugentis amicæ
Comparis. In melius rapitur mens alta quadrigis
Æthereis: quando veteri mœrore ſolutus,
Nunc alios ignes tacito ſub pectore nutris,
Magne Pater Patriæ. Et ſacras CORENIA tædas,
Poſt dudum reſides ignes, promittit amorum:
Imperiique volet tecum de jure paciſci.
Quæ virtute ſuâ priſcas imitata Sabinas,
Fœmineum exſuperat ſexum. Præclara Batavûm
Progenies, tantique olim Generoſa Parentis

FILIA, & in multas Magnatûm innexa Coronas,
Hæc pulchrâ nunc lege Tori ſub mutua tranſit
Officia, ac toties natas circum atria curas
Leniet alloquiis, aderitque in parte laborum.
Altera Cornelia, à Superis dimiſſa ſecundis
Auſpiciis. Soli tibi nubere digna Marito,
Sola tibi Fatis jam tot ſervata per annos,
Cuî nunc Gracchus eris. Neque enim ſine Numine Divûm
Talia fas naſci noſtris connubia ſæclis.
Vox Populi, & ſancti quæ vox probat ipſa Senatus,
Et totidem cupiant in tempora currere Vates.
AUGUSTI THALAMI! Voſque ô contermina cœlo
Nomina, & egregio nunc juncti fœdere Amantes,
Vivite felices, Canâ nive tempora ſparſi,
In Pylios annos. Et, quod Natura negavit,
Terrigenis vitæ ſpatium, melioribus olim
Sideribus Vobis rutilus concedat Olympus!

cIↄ. Iↄc. LVIII. Prid. Kal. Julii.

Gratulatio Nuptialis

Ad

Ampliſſimum Virum,

D. THEODORUM à VRYBURCH.

Cos. Alcm.

D. E.

FILIA SPONSA.

SIc VENUS alma tuos, VRYBURGI, ingreſſa Penates,
FILIOLIS blandum ſub corde inſpirat amorem
Conjugii. GENEROSQUE novos, ſpem Gentis adultæ,
Uſque etiam in ſeros, iſtâ de Stirpe, Nepotes
Promittit, cum Dote piâ. Feliciter olim

AMSTE-

AMSTELA, dives opum, de Cœlo hos junxit amores,
Ut Patriæ, forſan, poſſit prodeſſe Saluti
Talibus auſpiciis. Vos ô, quibus integra vitæ
In Batavo eſt Virtus, nunc his applaudite Tædis,
Et Procerum memori Thalamos ſignate lapillo.
Scilicet, haud nata eſt ſemper parêre PARENTI
Filia; ſed tacito præſentit Numine ferri
Ad proprium ſe quæque VIRUM. Cùm nubilis ætas,
Atque animi, jam præcipites in Libera Regna,
Excutiunt cervice jugum. VENTIDIA prima eſt,
Quæ Salamina ſuam quærit terrâque marique
Sub Ductore novo. Paribus quam paſſibus æquans
MARIA, mox iiſdem ventis petet ardua Cypri
Culmina, GERMANA non inferiora ſequuta.
Audaces Batavæ medium tentare profundum
Tethyos ignotæ! Nil ſæva Ceraunia Ponti,
Æoliosque truces metuentes Sidere noctes,
Et quaſcunque minax Septentrio cominus umbras
Incutiat nobis. Sola hæc non cura fatigat
Molliter in dulci recubantes parte cubilis.
Nos VATES, pia turba, TORIS aſſurgimus iſtis
Ingenui. Et, Superûm nutus ad vota vocantes,
ALMERIÆ geminas SPONSIS ſacrabimus Aras.

cIↃ. IↃC. LIX. V. Id. Feb.

Digitized by Google

In Editionem Operum

M. TULLI CICERONIS,

Ex accuratiſſimâ editione

A. VIRI

D. CORNELI SCHREVELI,

Med. D.

Gymnaſii Lugd. Bat. Rect.

NOn jam, Roma, tibi Linguæ facundia ſoli
Eſt propria, ac tantis rapis arma invicta lacertis
Antoni contra gladios. Sua præmia laudis
Inde etiam noſtri pulchrè meruere Batavi:
Una omnis jurata manus, genſque obvia factis,
Et ſceleri, Catilina, tuo. Qui protinus omne
In vitium armati, divino fulmine Suadæ
Rem gerimus, tonitruque pio per aperta volantes
Sternimus audaces hoc oratore Cethegos.
Salve Romuleæ decus indelebile Gentis,
Arpinas generoſe. Tuo qui munere fandi
Straviſti tot caſtra Ducum, forteſque maniplos
Auſonii per regna fori. Quo Vindice ſolo
Gaudet Libertas ſe purâ in luce renaſci,
Ut cedant ſic arma togæ, Victorque Senatus
Jam dudum belli furias exoſus & iras,
Finitimos latè populos in pace gubernet.
Haud potuit noſtro majora SCHREVELIUS orbi
Scribere, quam ſummum SCRIPTOREM reddere luci
Majeſtate ſuâ, & Gothicas damnare tenebras
Eloquii ſplendore novo. Veterumque Quiritum
Conſilia, ac tantæ miracula prodita genti
Ad ſeros etiam Batavûm transferre nepotes.

CIↃ. IↃC. LVIII.

Nobi-

Digitized by Google

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT
A
NIEUBURCH,

Illuſt. ac Potentib. Ordd. HOLL. & WEST-FR.
à CONSILIIS.

Conſuli, Senatori & Scholarchæ Alcm.

SIc iterum in lacrymas Nobis orcheſtra parata eſt,
Mecœnas, lugentque ſacræ ſua damna Sorores,
Et Phœbi ſtat clauſa domus. Dum, CONJUGE raptâ,
Parte animi mediâ, triſtes proſternor ad aras,
Neſcius ipſe mei. Tanquam ſi Sidera cœli
In noſtros irata Toros, nec Funera nobis
Sat fuerit tunc prima pati. Nova vulnera reſtant
In cladem caſuſque meos. Flos ipſe Juventæ,
Et ſenii ſpes una mei, columenque meorum,
Eheu! eripitur nobis NEOSTADIA. Tantis
Pulchra animi Matrona bonis; tot dotibus aucta
Virtutum, ut nulli Batavûm virtute ſecunda.
Hæc propria eſt, *Dilecta*, tibi data gloria rerum,
A Fatis victura tuis, ævoque ſequentum.
At nos tot ſcopulos inter, ſævaſque procellas
Jactamur miſeranda cohors, inhumataque turba.
Ignari, quid Fata parent, quod fulmen ab Arcto
Ingruat Europæ, gelidaque à parte Trionum
Quis furor in noſtras olim deſæviat oras.
Sorte ſuâ, forſan, læti, quos optima mortis
Conditio in tutam vallem, portuſque recepit,
Contra tot belli furias, Gothicumque Tyrannum.
Qualia fas miſeros monſtra exhorreſcere Belgas.
At tu, Magne Deus, Cujus ſtant omnia nutu
Æterno, fac me falſum nunc dicere Vatem
Iſta, precor. Nec, quæ Superûm ſententia menti

Firma ſedet, noſtris hanc ſit tenuiſſe Camœnis,
Atque ultrò ſic velle Deos adſciſcere teſtes
Humanorum operum, Divinorumque potentes.
Nos votis precibuſque piis clementia cœlo
Numina Terrigenûm in partes, Hac Luce, vovocamus
Innocui. Ne tantæ animis Cœleſtibus iræ,
Utque faces iterum Bellorum, atque arma Gigantum
Experti, pulchrâ pro Libertate Batavûm
Non etiam egregium nobis ſuccurrat in armis
Velle Mori, & Patriæ depellere finibus hoſtem.
Sic poſſem lugere minus tot nomina charæ
Odiliæ ſurrepta mihi, Batavûmque ſalutem,
Communeſque meo cauſas præferre dolori,
Privatoque Lari. Et, defenſâ fortibus armis
Relligione Patrum, melius ſperare ſiniſtris,
Et gaudere magis tot Regum inſontibus Aris.
Audiat hæc, utinam! Cœlum nunc auribus æquis,
Mecœnas, Soleſque novi nova gaudia noſtris,
Auſpicio meliore, velint portendere Belgis!

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LIX.

In Conſulatum Quintum,

Ampliſſimi & Prudentiſſimi Viri,

D. THEODORI à VRYBURCH,

Med. D.

Senat. & Scholarchæ Alcm.

VIII. *Kal. Jan.* cIↃ. IↃC. LIX.

I, Quintùm Almeriæ in Populos nunc accipe Faſces,
Vryburgi, & Latum dimittens pectore Clavum,
Sic iterum Auſpiciis lætis Capitolia ſcande.
Quo cuncti gaudent famæ melioris amantes,
Et Phœbi quos tangit amor. Procul urbe remotum

Sed

Sed Te ſola juvat Pacis tranquilla poteſtas,
Et tacito gaudere ſinu. Satur uſque laborum,
Nec plauſoris egens toties aulæa manentis.
Uno contentus, ſi publica ſcrinia tractes
Innocuâ puraque manu. Mars unde Leoque
Belgicus, in Gothicas poſſint plus ire ruinas;
Et Dani ſe tollere humo victoria felix
In Cœlum pennis. Atque hinc, ingentibus auſis,
Libertas priſcâ ſe Relligione tueri.
Mecœnas, Tu quos titulos & Nomina ſpernis,
Sume libens tamen, in Patriæ communis honorem;
Et regnato diu. Donec, Te Conſule nobis,
Ingenuas iterum Muſas reſpexerit Æther,
Nec ſacra erubeat Sylvas habitare Thalia.

Reverendo, Clariſſimoque Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO.

Eccl. Alcm. Paſt.

SCHOLARCHÆ. *Kal. Jan.* cIↃ. IↃC. LI.

SIc Te noſtra SALUS, recubantem ſtramine duro
Vidimus, & naſci, Virgine Matre, Hominem.
Adventuque tuo Myſteria priſca tenebris
Eruta nunc vero teſte probare Fidem.
Magne DEUS! toti præbes miracula Mundo:
Nec fas eſt nobis Numina mente ſequi.
Naſceris in terris, quem non capit ambitus ullus.
Eſque Unus pariter FILIUS, atque PATER.
Ut *Genitor*, nutu cœlum terraſque creaſti.
Ut *Genitus*, Sathanâ victor ab hoſte redis;
Exſaturaſque tuas ſacris altaribus iras,
Nec vis ut pœnam ſentiat ipſe reus.
His pridem nobis Lux eſt Circenſibus acta.
Hîc ſunt, quas cunas Spiritus intus alit.
Altera nunc Iſaï depoſcit pugna Nepotes,
Quiſquis ubi dextro prælia Marte ferat.
Deque ſuis vitiis Spolium exuviaſque reportet,
Quas, Pheretri, vobis mactus ovanſque ſacret.

Scili-

Scilicet, exurendus Homo vetus eſt, & amati
Criminis à nobis eſt reſecandus amor.
Omnia cum CHRISTO nova ſunt. Nova temporis (ætas.
Fermenti veteris mica nec ulla manet.
Meta moduſque gulæ nequam figendus, & acri
Virtutem ſtimulo quemque docere decet.
Ipſe, Stygis Domitor, ponens præputia JESUS,
Fatidicum nobis prævius urget opus.
Et nos officium in ſeros protollimus annos?
Nos miſeri in medium ſtertimus uſque diem?
CHRISTUS ab octavâ carnem ſecat. Illius umbra
Nos ſumus. Hic noſtra eſt nocte dieque Pharus.
Huc ſolum, in Patriæ rebus Populoque regendo,
Collimare Hominem mente animoque juvet.
Huc, Thymbræe, tuæ Veneres, ſpectantque lepôres,
Pura per Hyblæum, qui niſi mella legis.
Hæc Suadæ vis magna tuæ, Doctiſſime KNYFFI,
Edocet. Hoc campo Lingua diſerta tua eſt.
Quo toties coram communis vapulat error,
Senſaque peccati conſcia civis habet.
O! utinam! tua ſic pateat Facundia latè,
Ut nuſquam Auſpiciis pullulet Hydra novis.
Cumque ſuis ANNIS ANIMI ad meliora recurrant,
Majeſtaſque DEI tempore major agat!

Nobiliſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. CORNELIO à SONNEVELT, IC.

Tertium Conſuli, &c.

SIc iterum Faſces mandat ſuprema poteſtas
Almeriæ, SONVELDE, Tibi Procerumque voluntas,
Et Populi favor in meritos aſſurgit Honores,
Obluctante ſuo fruſtrà Livore veneno.
Parta meis etiam non una eſt Laurea Muſis,
Talibus Auſpiciis Et jam vicinus Apollo,
CONSULE TE, in cœlum lætis ſe applauſibus effert,
Auguſtumque diem ſignat meliore lapillo.

Magne

Magne Virûm, Tibi ſub nati Cunabula JESU
Hic contingit Honos. Quando ipſa Altaria circum
Sacra facis, CHRISTUMque ulnis ſtringenſque lacertis
Olim promiſſos mundo grataris amores.
Credo equidem non iſta piis ſine Numine Divûm
Eveniunt: Quorum Virtus & Præmia ſemper
Deſcripta in Tabulis Fatorum & cortice ſacro.
Tu ne delatas, *Mecœnas* ſperne ſecures,
Ac Titulos, quos Fata probant. Illuſtrior unde
Per populos perque ora virûm diffundit Honores.
Unus, cum paucis, Patriæ Qui inventus Achilles,
Et par Imperio pulchris cervicibus Atlas:
Eſto diu felix porrò, & majoribus uſque
Auſpiciis animos magis in ſublimia tolle,
Delicium Phœbi noſtri, Suadæque medulla,
SONVELDI. DEUS ex alto Tibi proſperet omne
Conſilium, quod pro Patriâ Patriæque ſalute,
Et cauſâ meliore capis. Te Conſule, rurſum,
Magne Heros, cœlo Batavis PAX alma revertat,
Halcyonumque dies, atque aurea ſæcula Muſis!

cIↄ. Iↄc. LIII. Kal. Jan.

In Triſtiſſimum Exceſſum

ILLUSTRIS VIRI

D. CASPARIS BARLÆI,

In inclyto

AMSTELODAMENSIUM GYMNASIO

Poëtæ ac Profeſſoris Celeberrimi.

AMSTELA, qui debes non uni nomina Ponto,
Hîc plorare tuum eſt. Trepidant formidine Lauri,
Et Phœbi nunc nutat apex. Non ſcæva Charybdis
Quod nocuit, Claſſemque furens in Littora Nereus
Egerit; aut Gemini Batavis Spes excidat Indi:
Sed, quod Tænariæ Solem abſcondêre tenebræ;
Quod, Cyrrhâ labente retrò, Reſpublica tota

Pieri-

Pieridum mutet, temeratâ Pallade, veſtem.
Hîc nunc fatales ſuperamus vulnere Cannas;
Hîc totus ſudat triſtes Parnaſſus in imbres.
Nec tantum Eous ſero cum Veſpere Ganges,
Aut Rhenus ſua Fata dolent: Sunt inclyta Regum
Nomina, quæ multum à priſco ſplendore remittunt.
Hîc plus Pyramidum ſacris, plus vellere Phryxi
Perdimus. Alternis non hæc Fortuna rependit;
Non Labor; Herculeis non ipſa Induſtria nervis.
Omnibus eſt numeris major jactura Minervæ,
Et Caſus, BARLÆE, tuus, Cui nulla Nepotum
Sæcla parem ſimilemque dabunt. Dum vita ſinebat,
Unus qui Sophiæ clauſiſti in pectore dotes,
Ac toties cedris, Auguſto & digna locutus.
Magne Virûm! Tua quis nunc per veſtigia tutus
Iverit, ac tantos Regum ſociârit amores
Cum Batavo? partoſque novo ſub Sole Triumphos,
Totque Aquilas, tot Signa canet redivivus Apollo?
Naſſovioſque Patres in famam & ſceptra reponens,
Olim belligeros Martem proſcribet ad Iſtros?
Principe proſtrato Vatum, Victoria muta eſt,
Ac ceſſant oracla loqui. Gens Barbara, Belgæ,
Credimur, & pauci Aonidum læta arva tenemus.

cIↄ. Iↄc. LVIII.

PIIS MANIBUS

Clariſſimi Viri,

PIERII WINSEMII, IC.

Hiſtoriographi Friſiæ,

Eloquentiæ & Hiſtoriarum Profeſſoris.

FRiſia, poſt Morinos Naſſôo ſanguine tinctos,
Non tibi flebilior luxit ab axe dies,
Quàm cum WINSEMIO, Sacrorum ex ordine Vati
Fatalem injiceret mors truculenta manum.
Et FAX illa Virûm, Lethæo exſtincta veterno,
Viſa eſt, ingenio deficiente, mori.

Hic

Hic nunc de medio Romanas ſuſtulit Artes;
Hic Phœbi clauſit poſt ſua terga fores.
Atque uno rapiens cœleſtes agmine Muſas,
Horrendo damnat Pulpita docta ſitu.
Vixque ſuæ Genti veſtigia nuda relinquit,
Poſteritas per quæ ſerpere tuta queat.
Hic Patriæ Æneadas vicinâ à morte reduxit;
Hic Proavûm pulchrè geſta legenda dedit:
Cum penè in noctem Libertas iverat atram
Friſica, & Auguſti conticuere Patres.
Cæſareis nec jam Trabeis ſe oſtenderet orbi
Amplius, Ingeniis Terra ſuperba ſuis:
Winsemii hoc debes calamo, *Gens Inclyta*, Phœbo
Qui toties de Te digna locutus erat;
Et nunc fumoſa Lauros in imagine pingens
Reſtituit luci Nomina tanta ſuæ.
Hîc plorare tuum eſt plenis, ô *Friſia*, rivis:
Fulmine jam tacta eſt Palladis alma Domus:
Succedatque humeris qui Cœlum hoc fulciet Atlas,
Hactenus in dubio eſt, mens neque læva videt.
Nam poſt Pierii Manes, Triviæque ruinam
Pieridum ſapimus turba Scholæque minus.

BRITANNIA FUGIENS,

Ductu & Auspicio

Fortiſſimi ac Inviƈtiſſimi Herois,

MARTINI TROMPII,

Summi Maris apud Batavos

Præfecti.

Viderat ad Batavos portari è Colchide Vellus
Albion, & dites fluctibus ire rates.
Metiturque oculis oneratas ære carinas,
Et ſpe jam dudum devorat iſta ſibi.
Noſtra, *ait*, hæc præda eſt, ponto quæ navigat: Arma,
Arma, Viri Fortes. Nos ea præda manet.

Quin

Quin agite, Ætnæi Fratres, Acheronta movete,
Et pro me Stygiis militet Orcus aquis.
Jamque faces, jam ſaxa volent; jam ſulphura latè
Spargite: ne qua ſuo puppis ab igne vacet.
Sit furor in curſu, facieſque accenſa feratur
In rabiem, & nullas ſiſtat anhela neces.
Priſca Thyeſtææ redeant nunc fercula menſæ
Sanguine jam fuſo nec ſatietur humus.
Immortale mihi eſt odium cum Gente nefandâ,
Jamque mihi Batavus Carolus alter erit.
Haud tulit iſta animis æquis Dux Trompius acer,
Pro Batavûm Populo pectora fida gerens.
Jamque videns procul Æmyliâ de Puppe Britannos,
Hic ſecum magni diſſerit acta Dei.
Invitatque ſacras in Bellum & prælia turmas
Aligerûm, ut Patriæ cedat acerba lues.
Et nunquam Harpyis iſtis, peſtique futuræ
Sit Spolium innocuus prædaque Belga ſuus.
Arma amens capit, atque oculos in ſidera torquens,
O Dextrum nobis annue, Numen, ait:
Nos ſumus antiquâ Batavûm de Gente Nepotes,
Et multùm ſacris dedita turba tuis.
Claſſe veho mecum Socios, charoſque propinquos,
Quos lucri ducit ſpes, & honeſtus amor.
Quos defenſa novo Libertas objicit Hoſti,
Et non irritat cœcus ad arma furor.
Vix ea fatus erat cœlo gratiſſimus Heros,
Cum ſubitus toto perſonat axe fragor,
Et mare velivolum ventis agitatur & undis,
Noſtraque vix tuto remige Claſſis agit.
Terribilemque unà concuſſerat agmine Martem
Balckius, & forti moverat arma manu.
Nos pariter flammis, & honeſtâ accendimur irâ,
Jamque ſubit ſolitus pectora laudis amor.
Hæc ſpectat mediis Morinus tranquillus in undis,
Galliaque hæc oculis eminus acta legit.
Certant Heroes Ambo furialibus armis,
Et dudum dubiis Victor inerrat aquis.
Donec Trompiadæ felix alluxerat æther,

Et

Et per cæſa virûm corpora facta via eſt.
Inque ſuum Tameſin fugitivus BLACKIUS intrat,
Auſpiciis impar inclyte TROMPI, tuis.
I nunc, & Batavûm Claſſes contemne, Britanne;
Atque unâ ex pugnâ diſce LEONIS opus.
cIↄ. IↄC. LIII.

IN NUPTIAS
Nobiliſſimi, Magnifici & Conſultiſſimi Viri,
D. JOACHIM ab ANDREE, IC.
Equitis, Senatorii Ordinis per Friſiam Præſidis,
Et Nobiliſſimæ Matronæ,
SOPHIÆ de VERWOU.

DUM Patriam infeſtat *Friſorum* gurgite vaſto
Nereidum violenta manus; Boreæque Notique
Æolides, Hœdique truces, & ſævus Orion
In Belgas nunc bella parant. Dum Pontus & Æther,
Infenſi ob culpas hominum, ſuprema minantur
Infelix Europa Tibi, nova Monſtraque Pyrrhæ.
Jamque Ceres vaſtata undis, ſpes totius anni,
Aggeribus latè ruptis; ac triſtè Colonos,
Sylvanumque Patrem, Sata læta, boumque labores
Dî violant: Quando obſcurâ de nocte ſepulti
Prorumpunt Manes, horrenteſque evocat umbras
Indomiti Rector Pelagi, mirabile viſu!
Tu, Priſcæ *Heroum* Decus indelebile Gentis
Andree, in Cyprii deſcendis Prælia Martis
Et bellum Idaliæ Matri, feſtoque Hymenæo
Indicis, ſed jure pio. Vir Strenuus inſtas,
Ac dudum reſides ignes, deſuetaque tractas
Arma tori: albeſcenſque caput, Catonaque grandem
Exuis, ac veteres iterum crudeſcere pugnas
Inſtituis. Quas non potis eſt exſtinguere Flammas
Oceanus, non triſtis Hyas, non fœta malorum
Illuvies, vaſtumque ſuis ululatibus Æquor.
Vis & Amor *Sophiæ* tumidos contemnere fluctus
Fecerat;

Digitized by Google

Fecerat; ut ſudum mediis convallibus Idæ
Ver ageret; lætumque daret benè conſcius Ales
Augurium cœptorum operum. Sic gnara futuri
Sophia, nequicquam cœli perculſa ruinis,
Pro tempeſtatum ſignis, pro fulmine diro,
Diluvioque tuo, Nereûs, egurgitat imis
Pectoribus dulci rorantia Flumina melle,
Verbaque, quæ rigidas doceant adamare Sabinas,
Et poſſint Pylio paulatim inflectere ſenſum,
Ut tantum non velle queat. Tu, Magne *Senator*,
Curia Cûi Primo *Friſorum* aſſurgit, & omnis
Aſtrææ ſe credit Honos. Cui cuncta ſupellex
Aonidum veteriſque patent Myſteria Romæ,
Hîc etiam blando victus ſuccumbis Amori.
Conjugiique jugum, Judex, Parteſque Clientum,
Dum litem facis eſſe tuam, non Ipſe recuſas.
Magne Virûm! *Sophiæ* Titulos ſubſternis *Equeſtres*,
Ac rurſum ſecurus amas, poſt prima Diones
Fœdera: quæ quondam Lacheſis fœdârat iniquo
Funere. *Naſſovio* coram *Procerumque* Coronâ
Altera regna paras, Natiſque Ætate Senectâ
Exemplo vis eſſe Pater. Sic Friſica ſurgent
Nomina, & adverſum furias crudelis Erinnys
Supplementa dabunt numeroſâ in ſtirpe Nepotes,

AUSPICATISSIMIS NUPTIIS
Clariſſimi & Conſultiſſimi VIRI,
D. HENRICI DRUYF, J.V.D.
Advoc. Senatoris Alcmariani,
Et Eminentiſſimæ Lectiſſimæque Virginis,
MARGARETÆ à TEYLINGEN,
Celebratis Alcmariæ cIɔ Iɔc. LIII. *Prid. Kal. Decembris.*

INtonet horrendùm ſtrictis mucronibus Orbis
Jam totus; tumidoque ruat Mavorte Britannus

In

In Batavos: Nihil hæc faciunt ad *Pallada* noſtram,
Et *Themidos* Delubra tuæ, Doctiſſime *Druyſſi*.
Dictat Amor medio Belli in diſcrimine Leges,
Et Phœbum vult ponè ſequi. Lituoſque tubaſque
Terribiles inter ſub caſſide nubere Muſas.
Creſcit honor pretiumque Tori. Nec jam amplius ullam
Penelope ipſa timet cumulatâ in morte repulſam.
Scilicet, ad Cannas quæ nuper cæſa Juventus,
Ac nimiùm Pelagi crudelibus acta ſub undis,
Conjugiis reparanda novis. Hæc cura fatiget
Aonidum meritò Myſtas, turbamque Togatam;
Decrepitique ſenis nunc oſſibus implicet ignem,
Ac dudum reſides animos incudibus aptet.
Druyſſius hîc primùm non æquâ mente ferebat,
Deucalionæos fluctus effervere rurſùm,
Et Pyrrham chaos antiquum, nova monſtra, parare.
A Thalamo petit auxilium. Votiſque peractis,
Fit ſupplex, Lucina, Tibi. Sanctéque precatur,
Egregiam ut *Forma*, *Virtute*, & *Dote* Puellam
Sortiri queat, Auſpiciis & Numine Divûm.
Audiit orantem Venus. Et, Lectiſſima *Patrum*
Progenies, ſpes pulchra Tori, *Teylingia Nympha*,
Deſcendit Cœlo. Quæ Tecum jungere dextram,
O *Druyſſi*, Qui rara tui ſolertia ſæcli,
Et miſcere Genus parat, atque incumbere proli;
Virtuteſque omnes uni ſociare Marito.
O Fortunatum, natum Te *Virgine* Tali,
Magne *Virûm*! Cujus tanto Fortuna paratu
Obſcævat multorum oculis, animiſque malignis,
Qui nunc non unâ Lauro Tibi Regna paraſti
In Batavis. Inde ad majorem iturus Honorem,
Et Trabeam, ac Faſces, raræ & faſtigia Laudis.
Mollibus in Violis currat modò lætior ætas,
Et ſemper calcare Roſas! Nova ſemper in orbem
Lætities redeat; Flos, & primæva Juventæ
Robora! Nec quicquam placitum interturbet amorem.
Uſque novo toties ſpumet *Vindemia Muſto*,

Ambro-

Ambroſioſque *Ambo* Divino *Nectare* ſuccos
Ducite, & à ſacris abſint abſynthia Tædis!
Belgarumque unà Lauros & Tempora læta
Jam pridem ſignet Vates meliore lapillo!

NUPTIÆ THEOLOGÆ.

In honorem

Reverendi, Doctiſſimi, Clariſſimi Viri,

D. JACOBI TRIGLANDII,

Eccleſiaſtæ Alcmariani Eminentiſſimi.

Et Præſtantiſſimæ, Lectiſſimæque Virginis,

JOHANNÆ de MAREEZ.

Celebratæ Amſtelodami cIↃ. IↃC. L.
13. *Decemb.*

DIvitias & Opes larga dant dote Parentes;
Cœlicolûm *Prudens Uxor* ab axe venit.
Tu nunc, *Triglandi*, Fortunâ ac conjuge felix,
Auſpicio & Divûm mactus, utrumque tenes.
Plena Deo propiore Tibi nunc Ducitur Uxor:
Quam rigat Amſtelii ripa beata Tagi.
Tanquam uni totum natura expenderit aſſem.
Virtutum & ſpoliis ſolus opimus agas.
Sed nihil eſt, Mundi exuviis extendere Famam,
Et vitam immanis ducere more Feræ.
Aut vegeto Herculeas jactare in Corpore vires,
Cum pingit teneras purpura rara genas.
Quòd mollem candore nivem *Mareſia* vincat:
Cui par Sideribus fulget ab ore jubar.
Quòd Proavûm Genus, ac Titulos oſtendat Avorum,
Fortunæque Bonis aucta potenſque fiet.
Hæc Nihili, *Triglande* Pater. Pro tempore tantùm
Hæc tua ſunt. Majus Corpore Munus habes.
Longè aliam Tibi promittit *Mareſia* Dotem,
Abramidæ qualem Diva Rebecca ſuo.
Quos non Tempus edax Cenſus conſumit ab uſu;

Nec

Digitized by Google

Nec ſecum Fati vis violenta rapit.
Hic Cœlo eſt oriundus amor: Tibi Pronuba major.
Hîc aliâ Genio ſternitur arte Torus.
Deſcendunt ſtatuæ in ſobolem, ſeroſque Nepotes,
Et quæ nunc Vobis plenior arca Foro eſt.
Hîc Pietas, hîc caſta Fides ſua fœdera jungunt;
Hîc una coëunt Myſtica Sacra jugo.
Effigies hæc, Chriſte, Tui eſt. Quando impiger urges
A Superis *Sponſæ* brachia ferre tuæ.
Scilicet, eſt nupſiſſe parum, ſi corpora ſpectes.
Plus eſt, Pectoribus nubere poſſe Deo.
Atque alios Noſtras Batavis procudere Matres
Aſcanios. Quorum ſurgit in Aſtra labor.
Tales ſunt *Vobis* Animi, Dilecta Tonantis
Nomina. Quos, Cœlo teſte, revinxit amor.
Et Thalami in lætos amplexus Pronuba ſervat,
Ut fœcunda legat Pignora uterque parens.
Alma fave, Lucina, Toro. *Mareſia* Patrem
Nuncupet, & *Lætæ* Munia *Matris* agat.

Nobiliſſimo & Ampliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONT à NIEUBURCH,
Weſt-Friſiæ Præſidi.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. L.

ERgò Cimmerias mundo proſcribimus umbras,
Et melior Batavis naſcitur axe dies.
Paulatimque fugam glomerans duodena per aſtra
Cynthius, ignivomos altius urget equos.
Moxque alium inducet rebus Natura colorem,
Vitaliſque Hominem Spiritus intus alet.
Cumque novo Phœbo vegetas intendimus alas,
Et nidum ſtruimus quiſque laremque ſuum.
Inſtamus cuncti ardentes operique futuro,
Exemploque ſuo nos Elementa trahunt.
Cœlicolûm ſequimur normam. Labor actus in orbem
Pieridum ſacris, Agricoliſque redit.

Magne virûm, ſua dum properat per ſidera Titan,
Tu patere, ut properem ſolvere penſa tibi.
Officiumque animi grata celebrare Camœna,
Et facilem votis conciliare Deum.
Qui Te, quique Tuos, cunctis labentibus annis,
Soſpitet, & multo proluat imbre poli.
Unde etiam in vatum fortunas area major
Panditur, & noſtri creſcit mago Tori.
Tunc minus Almeriæ civem vixiſſe pigebit,
Cum mihi de veſtro conſtet amore magis.
Quo ſi Palladiæ turbæ nobiſque carendum eſt,
Ipſa mihi vitæ lux inimica foret.
Optatos igitur reditus age, Lucifer alme,
Et nos luce tuâ candidiore bea.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. LUCÆ VINCKIO,

Eccl. Alcm. Miniſtro, Theologo ſummo.

CLare Vir, in Batavis dum te tenuere Tonantis
Auſpicia, & noſtri molliit aura ſoli,
Rem facis: ac nomen ſeris annalibus addens,
In tua Naſcentes facta ſtupere vides.
Almeriæ quod vincat amor, Tempe altera Belgis,
Et ſacer, antiqua ſede, *Sionis* honor.
Olim quæ mundo Nutricula clara virorum,
Ingenio & famâ nomina magna tulit.
Inter finitimos quæ toto vertice ſupra eſt,
Ingenitæ & multum nobilitatis habet.
Nos ubi Palladiæ, quantum licet, addimus arti,
Et Phœbo & meritis pars quoque magna ſumus.
Tu, VINCKI, divina animis & fulmine terres
Pulpita: Nos Muſis otia læta damus.
Quid tandem impellat Batavos migrare Quirites;
Aut alio tutum quærere ſole larem?
Hîc benè qui vitam colimus, Divûmque labores,
Et Mecœnati nomina grata ſumus.
Purpura Cauſidicum vendat. Me tangit honeſti

In

In parvo Titulus, convenienſque labor.
Et tuus hîc magno ſub judice regnat Apollo,
Et potes Iſacidûm paſcere ritè gregem.
Eſt aliquid vixiſſe ſibi, & majoris abollæ
Pondera, cum curis ſpernere poſſe Fori.
Fulſerit hæc nobis porrò feliciter aura,
Et tandem his jaceant molliter oſſa locis!
Nec nos pœniteat Rhenum & ſpreviſſe Sicambros;
Hîc ſtruere Almeriæ tecta laremque ſibi!

Reverendo Viro,

D. ADRIANO SNELLIO, Med. D.

Eccleſiaſtæ & Scholarchæ Alcm.

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. XLV.

SIc curas inter vitam glomeramus & annos;
Sic non eſt fluxi temporis ulla fides.
Extremuſque dies, quamvis non paſſibus æquis,
A tergo ſequitur corpora noſtra comes.
Craſque tuos forſan mors interrumpet honores:
Ultima lux nobis craſtina forſan erit.
Fabula nos nati Letho ac ludibria Parcis,
Obviaque in vermes præda rogoſque ſumus.
Interea vires animi protollimus ultra:
Et medio ludit Cymbula noſtra ſalo.
Hoc uno in terris & vitâ nomine magni,
Quod nos fama ſuâ poſthuma tollet humo.
Nec, quæ ſunt vulgo in votis ſolennia, nobis
Ullâ etiam in vivis parte placere queant.
Militiês melior nos ſacrâ exercet arenâ,
Qui ſibi commiſſum quiſque tuemur opus:
Tu tibi juratam Suadâ mulcendo Sionem;
Nos Muſis animos erudiendo rudes.
Quod facere, ô SNELLI, multos poſſimus in annos,
Haud falſum nobis juſſerit eſſe DEUS!

Digitized by Google

GRATULATIO
Ad Eminentiſſimâ Virtute & Doctrina Juvenem
D. GERBRANDUM BERCKHOUT,
In Illuſtri Academiâ Batavâ,
Sub Præſidio Nobilis & Magnifici Domini Rectoris
D. JACOBI MÆSTERTII,
J C. Equitis, Domini de Rooſenburch, Miſterton, &c.

De Utroque Jure Reſponſurum CIↃ. IↃC. LIII. *ad diem* XXVI. *Martii.*

DEliciæ quondam noſtris, Generoſe, Camœnis,
BERCKHOUTI, & Priſcâ de Nobilitate Parentum
Sideribus *Fax* orta novis, ſic tollere Famam
Per Populos, perque Ora decet, majoribus uſque
Auſpiciis. Coramque Viris, Equitumque Coronâ
In mediâ, antiquum Decus oſtentare Suorum.
Macte novâ Virtute! Tuis præconia Factis,
Et Lauros *Themis* ipſa parat. Jamque ire Togatos
Inter, & Auguſti poteris pars eſſe *Senatus*,
Patritiâque olim claudes veſtigia Lunâ.
Non Batavo licet eſſe rudi. *Plus* tendimus *ultra*
Succeſſu magnorum Operum. Quippe ardua rerum
Ipſa Juventa ſapit: Titulis minor ire recuſans,
Et Sacris, Aſtræa, tuis. Capitolia ſurgunt
Altera, & hic nobis Decios Pauloſque paramus
Nunc alios. Quales multos incudibus iſtis,
Et virtute ſuâ, finxit MÆSTERTIUS Heros.
Herculeâque manu ſecum Qui eduxit Olympo
Erigonen, pulchroſque docet ſua Jura Nepotes.
Hoc felix Ductore paras committere pugnam,
BERCKHOUTI, ſtringiſque ferox pro Faſcibus arma,
Defendiſque Fori cauſas. Et pulvere ab iſto
Sordidus, affectas animoque & viribu[illegible]lam.

Ut

Ut nunc ille tuæ Gentis, Dux TROMPIUS acer,
Albionum in Claſſem, tanquam LEO fervidus inſtat,
Marcelluſque novus Spoliis exultat opimis.
Gratulor Ingeniis iſtis fortiſſima Divûm
Pectora: Libertas quorum ſub Nomine gliſcit
In majus. Tu Sacra domi, ſub Pallade noſtrâ,
Ritè colens, doctâ mulcebis voce Quirites:
Ille, foris Rem Belgarum à Livore Tyranni
Incolumem præſtans, Victor, dabit Otia Terris.
Durate: adverſi & Martis terrore carentes,
Pro PATRIA atque *Focis*, animam objectate furori.
Non dubium, cauſâ ſuperis meliore litamus,
Et tandem, exuto Solio ac temone *Britanno*,
In Batavis nobis *Felix* alluxerit *Aſtrum*.

Ad Nobiliſſimum Juvenem,

GUALTERUM à LANSCHOT.

Cum in utroque Jure Lauro Doctorali inſigniretur Lugd. Batt.

cIↃ. IↃC. LIII. 4. Id Julii.

OMnia dum latè ſtrictis mucronibus ardent,
Et geminus Bellis intonat axe polus.
Faſque pium nullo colitur ſub Judice; Tu nunc
LANSCHOTI, pulchro protegis ore reos:
Viſque Togam, Batavæque apium meruiſſe Coronæ,
Et non Auſoniis Patribus ire minor:
Ut, quæ in præcipiti caſu ſtant Sceptra potentum,
Tu fulcire manu, conſilioque queas.
Et vulgi ſtudiis Aſtræam opponere totam,
Quando opus eſt rigidis Legibus, atque minis.
Talem Te decuit pro majeſtate Tuorum;
Et me jam tacito Judice Talis eras:
Cujus in amplexum Themidos ſe oracula tandem
Spontè darent. Patria & cui benè credat onus.
Nec vatem fallit generoſo pectus Honeſto
Nobile. Centeno hoc gutture Fama probat.
Hoc unum in vivis optem, LANSCHOTE, Senatus

In Batavis ultrò Te ſibi quærat Honor.
Pilea præludunt jam nunc & purpura Equeſtres,
Cum cenſu titulos mox Tibi ſcena dabit.

IN NUPTIAS
Reverendi & Doctiſſimi Viri,
D. HENRICI KYFTII,
Eccleſiaſtæ Alcmariani Præſtantiſſimi:
Et Eminentiſſimâ Pietate ac Virtute Virginis,
VENTIDIÆ à VRYBURGH;
Celebratas Alcmariæ CIƆ. IƆC. LIII.
VI. *Id. Decemb.*

PRima Tibi CONJUX, Fatorum ex ordine, KYFTI,
In gremium Magnæ Matris conceſſit, Olympo
Jam civis. Plorare ultrà, Quos Juppiter æquus
Abſtulit è terris, ſtulta eſt clementia. Major
Non debet dolor eſſe Viri, quàm Numiha nobis
Et Natura ſinit. Nil noſtra hæc cura quietos
Sollicitat. Maneſque pios haud triſtia tangunt
Officia, & toties lacrymis adſperſa cupreſſus.
Illi Cœlicolûm in mediis conſeſſibus errant,
Afflati propiore DEO. Lucemque peroſi
Mortalem, nullâ noſtri ratione moventur.
Nobis in vivis quærenda eſt altera Vita
CONJUGIIS: ut non tacitè labentibus annis
Deſcendant ſtatuæ Majorum, atque inclyta fama,
Nec veteres omnes pereant ſine Imagine Lauri.
Macte animo! dignam Batavo moliris arenam,
Dum rurſùm vis eſſe Pater, Doctiſſime KYFTI.
Hæredeſque novos illuſtri à ſanguine quærens,
Haud vacuum ſinis eſſe Torum. Qui *Virgine* pulchrâ
Nunc lætus, Titulos alios ac gaudia totâ
Mente agitas, *Sponſamque* oculis ac pectore ſignans,
Deſuetos jam pridem animos, atque arma retractas.

Matu-

Maturéque novos ſentis penetralibus ignes,
Ac raperis flammam in mediam, atque incendia totus,
Ut primùm auſpiciis dextris VRYBURGIA Virgo,
Et Virtus oblata Tibi Natalibus orta
Clara ſuis, nulli Batavûm Pietate ſecunda,
Aut Formâ, vel Dote minor. Quæ ſola ſubire
Complexus eſt digna tuos, Magnique Tonantis
Ingenuum Myſtam facere amplâ prole Parentem.
Quæ ſola, ô KYFTI, tot nunc è millibus una,
Quam rapiant totidem Sponſi è complexibus iſtis,
Ni meliora DEUS Fatorum arcana gubernet.
I nunc & primas hinc jam obliviſcere Tædas,
Magne VIRûM. Spatiumque novo da ritè furori,
Et regnum ſine fine para, non unius ævi,
Cum JUNONE tuâ, ſerâque in Stirpe Nepotum.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND à NIEUBURCH, *Cos. Alcm. &c.*

PLaudite Pierides: ſua ſunt natalia mundo.
Nunc bis ſena novus ſidera Phœbus init.
Incipiunt blandi Batavis procedere ſoles,
Et pede præcipiti præterit acris hyems.
Jam pariter dedimus Chriſti ſacra oſcula cunis.
Jam Pietas totum ferbuit igne ſuo.
Res ad vota fluunt reduci feliciter anno,
Auſpiciumque ſui non malè Janus habet.
Nam mediis roſa frigoribus violæque reſurgunt;
Deque ſuo gemmæ palmite pene tument:
Ceu longæ hic nobis præludant gaudia pacis;
Ceu natura ſuis diffluat ipſa jocis.
Exceſſit Sors noſtra fidem. Plus tendimus ultra,
Plurimaque in Belgas otia ſpondet amor.
Qui nunc non uni terrorem incuſſimus orbi,
Et Gades ultra nomina clara ſumus.
Hic, *Frederice*, labor tuus. At Victoria major,

Si datur Auriaco ſub Duce pace frui.
Et ſemel inviſum Martem vincire catenis,
Turbidus ut nullo ſanguine Rhenus eat.
Sitque quies, Germane, tibi. Rurſumque rebellis
In ſua cum Carolo jura Britannus eat.
Pierides, vos hæc Divûm referetis ad aures:
Non ſemper Divis convenit eſſe malis.

Ad Nobiliſſimum Virum
D. JANUM ab EGMOND à NIEUBURCH, JC. &c.

Pro novi Conſulatus auſpicio A. cIↃ. IↃc. XLVII. Kal. Jan.

Cum mitterem varii generis Strenas.

ADſpicis hîc Muſis Felicia dicere Vatem,
Hîc fieri noſtræ jam bona verba Scholæ:
Ordiri ſacras iterum ſua penſa Sorores,
Et Phœbum officii quemque monere ſui,
Utque Deo Batavâ pro Libertate litemus;
Quàm nobis curæ ſitque Sionis amor.
Hîc lacrymæ rerum teſtes. Has elicit una
Non Lacheſis nobis, ira vel una Dei.
Quiſque ſuos patimur manes. Commune periclum eſt.
Iratus furias Orbis & Orcus agit.
Hic latè terris bellorum incendia flagrant;
Ignibus hîc ſævis æſtuat unda maris.
Civiles alibi lites dominantur & iræ,
Exitiis ardent templa forumque ſuis.
Relligio vili eſt. Terras Aſtræa reliquit.
Non alio colitur Faſque nefaſque modo.
Laudatur Probitas, Pax & Concordia mundo:
Repperit haud nullum Pax Probitaſque locum.
Hæc contra pugnat vates. Cœlum ire ſecundis
Auſpiciis, mentes & jubet eſſe pias.
Paxque larem inveniat, ceſſetque in vulnera ferrum,
Concordeſque animos jungat utrinque Deus.

Et,

Et, Quos jam Geminos involvit purpura FRATRES,
Incolumes nobis proximus Annus agat.

Ampliſſimo Doctiſſimoque Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

MEDICO.

Publ. Aer. Præf. & Senat. Alcmariano.

Cum SCHOLARCHA *deſignaretur*

Anno cIↃ. IↃC. XLV.

DUM pia *Naſſovio* cura eſt defendere civem,
Et Patriæ tutum ſuppeditare larem;
Regnandique vices alternos fundere in annos,
Ut pax ſit Batavis ſartaque tecta quies:
Almeriæ Proceres *Ædem* reparare *Minervæ*,
Cumque novo Phœbi ſidere, cura ſubit.
Hoc etiam magnum ad populi conferre ſalutem
Robur, & imperiis addere grande decus.
Omine ſe primus læto *Vryburgius* offert:
In quem Pieridum Muſa reclinet onus.
Et, poſt Corenii fatum lacrymabile: cujus
Auſpicio redeat Pallas honoſque novus.
Sic Phœbi in ſeros fundunt ſe ſceptra nepotes,
Succeduntque ſuis publica fata locis.
Jam nova lætities *VryburgI* in nomine nobis
Naſcitur, & Muſas excipit alma *Trias*.
Felices nimium! ſi Defenſoribus iſtis
In Batavûm liceat claudere fata ſolo.

Digitized by Google

Honori Nuptiarum
Ampliſſimi & Spectatiſſimi Viri,
D. THEODORI BAART,
Illuſt. Ordd. Friſ. ad Comitia Deleg. & Prætoris:
Et Nobiliſſimæ Virginis,
VIBRANDÆ à BOOTSMA.

IN Batavis etiam format Cytherea Poëtam,
Et trans Oceanum cogimur ire pedes.
In cauſa eſt, *Baardi*, Friſiæ Pater inclyte gentis,
Ille tuus tantâ Conjuge lætus amor.
Quæ tot Majorum titulis ac luce ſuperbit,
Perque ſui memores exſpatiatur Avos.
Bootſmâi facit illud amor, pronæque Diones
Auſpicio thalami nobilitatus honor.
Ite procul, dixi, veterum præſcripta Catonum;
Hîc aliud nobis, Myſta ſevere forum.
Hîc condit nova regna Venus, nova parturit aula,
Proliferuſque iterum fœdera ſancit Hymen.
Hîc jam deſponſos exſpectat Sponſa maritos.
Hîc non eſt Themidi; non tibi Conſe, locus.
Nobilibus cunis & curis atria ſurgunt:
Friſiacis hîc eſt meſſis opima toris.
Quod poterit magni *Prætoris* Stemmata Faſtis
Inſerere, atque Togas continuare Togis.
Et ſpe ſub blandæ pacis nova pignora Phœbo
Sufficere, & priſcis reddere nomen Avis.
Emicet unde novus *Bootſmano* à ſanguine ſplendor,
Heroumque magis conſpiciatur Honor.
Felices Thalami! quos rara potentia Cœlo
Junxit, & in Patriæ diſtulit Æther opem;
Uno quo coëunt compreſſo ac fœdere, quicquid
Jungere Sors, Probitas, Doſque opulenta poteſt.
Sit longùm Spes illa tori, Par Nobile! Longùm
A Thalamis iſtis abſit & atra dies.

Augu-

Digitized by Google

Auguror. En, Cygni bis ſex in nube ſerenâ
Candida lætitiæ ſigna dedère ſuæ.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND
à NIEUBURCH,

Conſuli, Senatori, & Scholarchæ Alcm.

Kal. Jan. cIↃ. IↃc. XLV.

ADſpicis, ut læto rutilent nova ſidera cœlo?
Ut Phœbi reducis gaudia quiſquis agat?
Nec quemquam videas, quem lucis tædeat almæ,
Quique volet celeres ocyus ire dies?
Naſcimur hoc pacto cuncti, volumuſque renaſci;
Nec vitæ ſaturum ſera ſenecta facit.
Vivimus: & lucro eſt, quæcunque ſupervenit hora.
Sic vitæ quiſquis dote ſuperbus agit.
Vivere ſed *Chriſto* vita eſt longiſſima. Scenam
Si quis amat mundi longius, hoc nihili eſt.
Sic nunquam morière, Virûm ter Maxime: vitam
Qui Patriæ impendis Pieridumque choro.
Tu Pylios poſſis, *Mecœnas* vivere in annos,
Propitius nobis donet ab axe Deus.

Ampliſſimo Viro,

D. THEOD. à VRYBURCH, MED. D.

Conſuli & Scholarchæ Alcm.

Kal. Jan. cIↃ. IↃc. XLVII.

DUm Patriæ lætâ gratantur voce Quirites,
Et Divûm Batavis quiſque precatur opem:
Me pia *Vryburgi* pro nomine cura remordet,
Ac penſi immemorem non ſinit eſſe mei.
Nec ſatis eſt, aliis felicia ſæcla renaſci,
Utque ſuis Zephyris publica navis eat.
Nos pelagi immenſis etiam jactamur in undis.

Et procul à portu naufraga turba ſumus.
Vita mare infeſtum noſtra eſt : totieſque perimus,
Arte regat quaſſam ni cynoſura ratem.
Hæc Cynoſura, DEUS, quo vaſta per æquora Typhi
Tendimus in Latium, velaque læta damus.
Hoc ſarti tectique ſumus Ductore, nec unquam
Offendet ſidus, dira Lacæna tuum :
Quamvis ſe totam Pleias deſtillet in imbres,
Ætnæaſque ſimul jungat Erinnys aquas.
Mecœnas, nihil eſt, quod ſors portendit iniqui :
Navigat in tuto Belgica cymba ſalo.
Oſtendit terris rerum præſagia Pollux,
Inque ſuo Caſtor clarior orbe micat.
Et, poſt tot furias bellorum, ac turbida mundi,
Halcyonum nobis tempora Titan aget.

In piiſſimum Exceſſum,

Reverendi, Clariſſimi, Doctiſſimique Viri,

D. JOANNIS HENRICI VINCKII,

Eccleſiæ Woerdanæ Paſtoris & Scholarchæ Vigilantiſſimi & Primi.

XVII. Maji, CIↃ. IↃC. LIII. Defuncti.

SIc tandem ad paucos Pietas primæva revertit,
Caſtaque Simplicitas exulat orbe ſuo.
Deteriora manent infami ducta metallo,
Quæque ſuis vitiis impia turba nocet.
Angelicæ vox illa tubæ, vox plena lepôris,
Frangere quæ toties pulpita docta ſolet,
Nunc ſilet. Et denſâ circum caligine ſepta,
Humanum in terris damnat, & odit opus.
Magne Pater *Vinckj*, Sanctorum hîc facta laborum
Meta tibi. Hîc vitæ eſt anchora jacta tuæ.
Et Superis viſum *Woerdæ* ſub mœnibus altis
Natorum in gremio claudere fine diem.
Emeritæ tanquam ſolatia pulchra ſenectæ,
Et vitæ in vivis præmia clara tuæ.

Qui

Qui per *Luſtra Decem*, divini Oracula Verbi
   Ritè docens, Columen grande Sionis eras.
Qui toties ſacram miſſus *Legatus* ad *Aulam*,
   Firmaſti noſtræ voce Salutis opus;
Nunc vitæ emenſus ſpatium, & Circenſe Theatrum,
   Diſſolvi hoc fragili corpore ſponte cupis,
Sic nihil in mundo certum eſt mortalibus ægris:
   Sanguine Divorum ſquallet & ipſa Domus.
Nec lacrymis rerum tempeſtas ſufficit una,
   Inſolitas ipſo Sole ſtupente vices.
Hinc terrente novis monſtris & fulmine Marte;
   Inde gravi Letho concutiente toros.
Omnibus his major luctus: quando Æthere ab alto
   In *Chriſti* ſacros intonat ira Lares.
Et Divina tacent modulari Carmina Vates,
   Inque ſuum ceſſant Laudibus ire *Deum*.
Tunc tenebræ incumbunt nobis non unius Orci;
   Tunc tota eſt ſacri fabula muta Fori.
Magne DEUS! tuus ille labor, punire nocentes,
   Et rurſum à nobis grande fugare malum.
In Quo, ceu ſacro Ancili, res noſtra recumbit,
   Et dubiis ſperat *Belgica* rebus opem.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. ADRIANO SNELLIO,

Med. D. & Oratori Theologo,

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. XLVII.

SNELLI, flexanimis eloquiis potens,
Docte & delicias nectaris Attici,
   Rarumque dilectæ Sioni,
      Socraticæ & columen Minervæ:
Dic, quo jam Batavûm res poſita eſt loco,
Quò ſe infida ſemel vorterit alea?
   Regumque ſecreti labores
      Anne modum ſtatuent malorum?
Accenſus furiis mundus inhorruit,
Inſaniſque ſtrepunt cuncta tumultibus;

Mavorſque fatalem ruinam
Chriſtiadûm populo minatur.
Maturum ſcelus eſt. Non Pietas, Fides
Incorrupta locum jam tenet amplius.
Dudumque mores priſci parentum
Ex oculis animiſque pulſi.
Sceptrorum Ambitio turpis adultera
Peſtem terrificam de Styge parturit.
Fraudes malignæ, Vis, Dolique
Interius vitiant medullas.
Quis pacem hîc feriet litibus aſperis,
Funeſtique rogum exſtinxerit ambitus?
Utroque Phœbi ſub receſſu
Continuis premimur procellis.
Hic in ſe validis Rhenus & Odera
Certant vulneribus. Danubius rapax
Illic malorum eructat Orcum
Gorgoneis furiatus armis.
In caſum Tameſis parte aliâ ruit,
Natique in patrio funere geſtiunt.
Cladeſque Fatorum ſiniſtræ
Deſpoliant miſeros Britannos.
O ſi Cœlipotens viderit hæc Deus!
Confringatque ſemel Palladis Ægida;
Pacemque componant Nepotes,
Auſpicio redeuntis anni!

In

Digitized by Google

In Obitum
Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,
D. ARNOLDI BARDESII,
Domini in Riſum, &c.
AD
Nobiliſſimum Filium,
GUILIELMUM BARDESIUM,
Convictorem ſuum.

QUantula res hominum; quantumque in rebus inane,
Hoc nos *Bardeſii* funera mœſta docent,
Et tantâ de ſtirpe rogus confunditur orbis
Talibus exſequiis ipſe pudore ſui.
Nunc coram, lacrymis qui prima exordia damnat,
Lucinæque atros increpat uſque dies.
Nec quicquam cui grande poteſt, magnumque videri,
Quod pretium vulgo grande decuſque facit.
Tu, *Guilielme*, recens redivivi *Patris* imago,
Cui Nemeſis tantà mole relinquit opus,
Tot nunc in ſerie circumſpice Buſta Tuorum,
Et ſemper fluxi temporis eſto memor.
Fruſtra Nobilium titulis confidis Avorum;
Bardeſii fruſtra ſidera lambit apex.
Auguſtos etiam ſternit mors æqua penates.
Non regum celſas præterit iſta domos.
Una lege omnes Lethæa ad flumina cogit.
Pauperis & Crœſi divitis una via eſt.
Fabula mortales mundo ſumus: inque theatro
Ille ſuas partes ſuſtinet; ille ſuas.
Dos animi ſolùm, ac Virtus generoſa propago eſt:
Hæc nequit arbitriis ſubdere Parca ſuis.
Fundamenta locent alii Carthaginis altæ,
Pyramidumque ſtruat barbara Memphis opus:
Eſt Pietas longe ſupra. Vis major in illo eſt,
Quod laudem priſcæ Simplicitatis habet.

Quæ-

Quæque tibi toties vivus digeſſit in aurem
    Cycnæâ, memini, tunc quoque voce *Pater*.
A teneris hæc diſce, Puer. Sapientia prima eſt,
    Fortunæ dotes inter, amare Deum.
Magna tuis humeris ſe credit cura nepotum.
    Credit *Laviniæ* ſe tibi *Matris* honos.
Palladii tantùm tituli; formandaque nobis
    Mens ſupereſt puri cognitione DEI.

Ad Inſignia Mauſolei
In Templo majore
ALCMARIÆ.

B*Ardeſii* hic cernis fumoſâ in Stirpe *Coronas*,
    Et partum antiquâ Nobilitate Decus.
Sed nihil eſt, jactare *Genus*. Nihil, eſſe Potentem:
    Una eſt in cœlis noſtra *Corona Deus*.

In Triſtem Obitum
Ampliſſimi, Conſultiſſimique Viri,
D. CORNELII KINNEMA, IC.
Senatoris Friſii, Cognati.

EHeu! poſt toties temeratæ Templa Minervæ,
    Hîc major flendi copia rurſus adeſt.
Rurſus Apollineos maculavit ſanguine Fratres
    Æacus: & Patrum nomina Parca citat.
Pridem *Buttingæ* mandavimus oſſa ſepulchris;
    Gloria *Kinmanæ* jam cadit alma Domus.
Non aliter quam ſi rem parvam fecerit Orcus
    Hactenus, & Spolio ſimplice victor agat.
Concidit auguſti Decus & tutela Senatus,
    Kinnema; Patritiis uſque oriundus Avis.
Quo ſimul exſtincto, Pietas ſua vulnera ſentit,
    Friſiaci grandis fitque ruina Fori.
Poſteritas Themidem vix ut fulcire labantem
    Poſſit, & antiquo Conſus honore frui.

Quis

Quis furor, ô Superi, Sellas damnare Curules?
In Patriæ ac toties ſtringere tela Patres?
Fallor? an, Ambitio, ſolâ hac mercede litabis?
Et nos ad pœnas mens quoque læva trahet?
Si, quoties peccant homines, tua fulmina mittas,
Omnipotens: orbus protinus Orbis erit.
Quando ſortilegis oracula pandere Delphis;
Nec dabitur Phœbo Juſtitiaque frui.
Siſte fugam, DEUS! ex toto nec tolle Quirites:
Tu veteri nobis nomine, *Stator*, ades.
Pace, tua rurſum Cœlis Aſtræa revertat,
Ac tandem pœnas oderis ipſe tuas.
Jam ſatis in Batavis fatales planximus urnas,
Jam pedibus trita eſt triſtis arena ſatis.
Hoc optem: Soles alios atque Aſtra renaſci:
Unde novum repetat Friſidos Aula Decus.

Ampliſſ. Doctiſſ. Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

Medico Clariſſ. Coſ. & Senat. Alcm.
SCHOLARCHÆ.

SIc abeunt nobis, poſitis cum Faſcibus, Anni;
Sic nihil hîc certum mobile tempus habet.
Prima dies melior, fatis felicibus acta eſt:
Quæ ſequitur, firmam non habet, hora fidem.
Sollicitas inter curas producimus ævum,
Alternantque ſuas ſpeſque metuſque vices.
Et brevis hîc vitæ ſummæ quod reſtat inani,
Hoc puncto minus eſt, par levibuſque notis.
Omnibus hæc miſeris ſcena eſt mortalibus una,
Hac lege in vitam venimus, hac morimur.
Auriacos eadem verſat fortuna triumphos.
Non aliqua hîc mutum purpura nomen habet.
Sceptra ſuos patimur manes. Fallaxque vetuſtas
Infido Regum turbine verſat ebur.
Ars tua, Phœbe, jacet. Sunt, nuda vocabula, Muſæ.
Ingenii ſenſim deperit ipſe labor.

Uno

Uno deciduos ſoles ſolamur honeſto.
  Eſt, uni vitam vivere, vita, Deo.
Et mundi ſpreviſſe nefas; juſtumque fidemque
  Inter opes animi conſtituiſſe ſui.
Quali, *Mecœnas*, Virtute & moribus ornas
  Illuſtrem in ſerâ Poſteritate domum.
Ut Proavûm titulos titulis ingentibus æques,
  Materiâ nunquam deficiente ſibi.
Optime *Vryburgi*, quo non mihi carior alter,
  Vive diu tali nomine, vive diu.
Vive meis Batavis, & noſtris vive Camœnis!
  Sæcula *Neuhuſio* ſic quoque læta fluent.

Reverendo, Doctiſſimo Viro,

D. ADRIANO SNELLIO,

Med. & Theol. Eximio.

NOndum, quam nuper Belgarum in tecta vocabam,
De Cœlo Pax alma venit. Nondum impius enſis
Totius Europæ lacrymis & ſanguine paſtus,
Deſiit iraſci. Nondum fatalis Erinnys
Faucibus Ætnæis peſtem intercluſit hiantem.
Eſt facies eadem rerum. Bella, horrida bella
Crudeli Mars ore tonat. Lituoſque tubaſque,
Et Phlegetontæis intincta aconita favillis
Deſpumare nequit. Quà paullum publica ceſſat
Tiſiphone prohibere metum, civilibus ardent
Cuncta rogis, ſocioſque lares diſcordia turbat.
Quando erit, ut poſitis miteſcant ſæcula bellis,
Ut ferri deſpecta acies in aratra colono
Cedat, & armorum, per terras, amplius uſus
Nullus erit, placitoque incumbat quiſquis amori?
Vovimus hæc toties ſancto modulamine Vates;
Sed Superis canimus ſurdis. Stant atria clauſa
Cælicolûm, & nemo votis accommodat aurem.
Ira manuſque Dei laxis graſſantur habenis,
Et vix in pœnam peccantum, & crimina noſtra

Indi-

Indignante polo, ſuffecerit Orbis & Orcus.
Alme Pater, tu nos oculis non adſpice ſemper
Sic trucibus. non ex merito tua fulmina mitte
In ſontes. Tandem redit in præcordia virtus
Jam lapſis, meliorque animis ſententia ſurgit.
Exoriare, novum, poſt tot feralia, ſidus,
Sidera: quo Cœlis victrix Aſtræa refulgens
Chriſtiadûm blandâ componat Pace Labores.

In Opus Theologum

Doctiſſimi & Reverendi Viri,

D. JOHANNIS BRUNONIS,

Eccleſiaſtæ Egmondani.

Hic Solymæ pleno manant de fonte liquores,
Majeſtaſque DEI jam ſine nube patet.
Hîc digito Cœlum cœcis aperitur. & ingens
Chriſtiadûm ſeſe laxat arena gregi.
Recta via eſt, Lector. Pulſâ caligine, Verum
Cernimus, & ſolito purius aſtra micant.
Brunonis Pietas accendit lampada terris!
Illius & tenebras Suada manuſque fugat.
Jam nihili poſthac, faſtu turgeſcere inani;
Torque animum vitiis contaminare, nihil.
Caſta DEO mens eſt. Caſta hîc præcepta leguntur:
Tota ſuum laudat pagina caſta DEUM.
Sic etiam in nobis habitat mens ætheris alti,
Et pro parte aliquâ nitimur eſſe Boni.
Exemplo vixiſſe juvat. Non ſcire Tonantem,
Eſt ſatis. Hic totâ mente colendus erit.
Fallit enim ſpecies, & pulchra vocabula. Vitam
Emenda, ac magno finge Deoque parem.
Hîc te, *Bruno*, Ducem præſtas. veſtigia Patris,
Et Patruûm, & Fratris prævia mactus inis.
Vive DEO dignus porrò. Et, quæ prima juventus
Munia non confert, altera portet hyems.

cIↃ. IↃC. XLVI. Kal. Nov.

Reve-

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. ADRIANO SNELLIO,

Doctori Medico, & Theologo Inſigni,

SCHOLARCHÆ.

INtimis, *Snelli*, mihi chare fibris,
Vir Bonis Doctiſque ſimul probate:
Artibus centum, ſtudiiſque ſacræ
Tincte Minervæ;
Hoc precor Jani gelido ſub aſtro,
Numen ut curam capiat *Sionis*,
Poſtque tot caſus Solymæ, beatas
Protegat urbes.
Alma Pax terras iterum ut reviſat,
Et furor belli, tetricæque lites
Exſpuant omnem ex animis trifauci
Gutture peſtem.
In novum fœdus coëat Britannus.
Rexque civiles reprimens tumultus
Oderit Martem, revocetque priſcos
Mitis amores.
Belga ſub magni clypeo Tonantis
Caverit quicquam temere auſpicari.
Fluctuat ſæpe, inſtabiliſque Regum
Gratia fallit.
Tuque Batavûm, *Frederice*, curam
Fidus Aſſertor gere. nec remitte
Liberam gentem ſolitis tueri
Sedulus armis.
Et, Pater *Snelli*, venerande myſta,
Vive Tithoni bene ſoſpes annos.
Et manus vinclis Stygiis ſolutas
Collige *Chriſto*.
Voſque Muſarum dociles alumni
Creſcite in longum. & tumulo *Nehuſi*,
Fila cum vitæ Lacheſis reſolvit,
Spargite Flores.

cIɔ. Iɔc. XLVI.

Nobi-

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT à NIEU-BURCH, *Illuſt. D.D. Ordd. Belgic. Deput. Conſuli & Scholarchæ Alcm.*

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LIII.

QUem nuper Batavis felicem vovimus annum,
  Hic totus Batavis triſtis & ater erat.
Omniaque in pejus, fatis ivere ſiniſtris,
  Inque ſuo pretio victima nulla fuit.
Abſcondente caput Phœbo ſub nubibus atris,
  Luxerit ut nobis candida nulla dies.
Eheu! quàm noſtris votis contraria Divûm
  Numina! quàm vatum nil valuêre preces!
Et fruſtrà ſpes noſtra fuit. Cœleſtibus iris,
  Immenſiſque ſcatet terra poluſque malis.
Ut merito poſſit vates diffidere rebus,
  Ac dubitet, JANO teſte, vocare Deos.
Non aliter quàm ſi ſedeat mens omnibus una
  Eruere Imperium, Belgica clara, tuum.
Et nos finitimis in prædam offerre Tyrannis,
  Vt vix de Batavo fama ſuperſtes agat.
Non uno ſerpente malo per viſcera noſtra;
  Sive domi ſpectes tempora, ſive foris.
Hinc in barbariem hoſpitibus vergente Britanno,
  Inde parum tuto in fœdera, fortè, Tago.
Emiſſæque omnes ſtygio de gurgite peſtes,
  Quæ Libertatis Pilea noſtra petunt.
Incumbis, Saturne, gravi quoque ſidere terris,
  Et vix eſt aliquâ libera nube dies.
In thalamo ut cupiat non jam nova nupta cubare,
  Qui nunc plus aloës, quàm ſibi mellis habet.
Et non, ut quondam, delectet tempora Muſis
  Addere, & Ingenii pandere vela ſui.
Sidera promittunt ſe cuncta adverſa Batavis,
  Et ſordent toto nunc Helicone Deæ.
Haud aliter, quam ſi phialis fatalibus ortis,

Hic

Digitized by Google

Hîc verum inveniat ſeptima plaga locum.
Fatorum ſeries, æternis vincta catenis,
Ducta ſuis urnis nomina magna citat.
Nec requiem à Nemeſi faciunt tot funera paſſim,
Cum mors in cunctos ſtringat avara manus.
Nec dum omnem explevit numerum Proſerpina. Falcem
Librat adhuc. Belgis multaque reſtat Hyems.
Crediderim, Polus in rabiem converſus & Orcus,
Deucalionæas uſque minetur aquas.
Et centum pariter concurrant agmine Curæ,
Sitque minor furiis Juppiter ipſe ſuis.
Sola tua eſt noſtris oculis hîc obvia Dextra,
OMNIPOTENS. Solus Tu medicina malis.
Tu potes adverſos evertere funditus Hoſtes,
Et facere, ut pœnæ deſinat iſta Trias;
Et rurſum in fractas vires, animoſque labantes
Hinc ſolito melior ſanguine vena fluat.
Da Pater augurium, & cœlo res adſpice noſtras!
Sic ſatis Iſacidum fulmine tacta Domus.
Tuque meæ fidum Columen, *Neoburge*, Salutis
Ipſum canitie Neſtora vince Senex!
Et malè fundatam, Pelago turbante, Carinam
In portum fidâ ducere perge manu.
Ut nulla ad Rheni ripas admiſſa Celæno
In Batavos ſtrictis unguibus ire paret.
Et nos hinc alium faciat tranare ſub axem,
Stant ubi Sarmatico flumina vincta gelu.
Barbarieſque tuas Muſas exſtinguat & artes,
Ut careant tuto Numina noſtra Lare.
Diî prohibete nefas! Nobis gravis alea jacta eſt,
Multaque terribilis damna minatur Hyas.
Et formidandâ Belli vis ſurgit ab Arcto,
Belgica quo, Cœlo ceù foret icta, ſtupet.
Et triſtem, avertat niſi ſumma Potentia, cladem
Libertas metuat Relligioque ſibi.
Exoriâre aliquis poſt tot fatalia, Phœbus,
Sidera; & in vatum ſit magis ore fides.
Ut, quæ fœdifragus nobis nunc Marte minatur
Albion, hæc illi proxima Bruma ferat.

Et

Digitized by Google

Et nos in tutum Aonides pacemque recepti,
Tollamus magnum celſa ſub aſtra DEUM.

IN OBITUM
Clariſſimi & amiciſſimi Viri,
D. MARCI ZUERII BOXHORNII,
Eloquentiæ & Hiſt. Prof. Ordin.

LEIDA, tuos luctus & triſtia fata dolemus,
Non tantum Belgæ unanimes Heliconis in umbrâ,
Mutatâ nunc veſte domi. Commune ſepulchrum,
BOXHORNI Manes, & gloria vatis adempti.
Ulterius dolor iſte ſuas exporrigit urnas.
Longè ultra Rheni ripas, à Gadibus uſque
Auroram & Gangem, tractus ſe mittit in omnes.
Nec ſarcire poteſt facilè hæc diſpendia quiſquam
In Batavis. Licet iſta diu deſueverit auris
Eſſe rudis. Tantum eſt, Latias penetralibus imis
Exeruiſſe artes, & pulchro munere fandi
Attoniti toties moderari fræna theatri.
Magne Virûm! tua nos quando facundia traxit
In ſcenam, viſi à terris ſublimius ire
In cœlum, & plus quàm digni mortalibus auſis.
Eſſe Aquilas, Regum volucres, in nubibus altis,
Ingenio attollente alas ſub lactea cœli
Heroum ſpatia, Elyſiis contermina campis.
Nunc altâ nos nocte premi teſtatur Apollo
Infandum ipſe dolens. Poſt hæc incommoda, *dixit,*
BOXHORNIque obitus, nemo ſe tantus in æde
Palladiâ, tanto dignum jactabit honore.

cIↃ. IↃC. LII.

Ampliſ-

Digitized by Google

Ampliſſimo, Clariſſimoque Viro,

D. THEODORO VRYBURGIO,

MED. D.

Conſuli, & Senat. Alcm.

SCHOLARCHÆ.

ECce ſeneſcentis Lux ultima tranſiit Anni,
Et novus exacto naſcitur orbe dies.
Scilicet Æterni nihil ut ſperemus Amantes,
Et fati quiſquis ſit memor uſque ſui.
Computet inque diem, quantum non auferat hora
Quæque ſibi, & facies omnibus una, MORI.
Nos tamen in Divûm leges peccamus & aras,
Juſtitiæque ſacrum non benè gliſcit opus.
Atque Animus vitio non uni præbet arenam,
Et ruimus fræno liberiore nimis.
Cur meritò accenſa eſt flammis vindicta Tonantis,
Eluat ut noſtrum peſte, vel igne ſcelus:
Annonæque graves immittat ab axe procellas,
Terribiliſque ſuis ſtagnet Avernus aquis.
Sed, facilis DEUS in veniam, mitiſque vocari:
Qui fruſtrà noſtras non ſinet ire Preces.
Quare, *Mecænas*, nova dum primordia lucis
Annus agit, vatum ſuſcipe vota, precor;
Et Nobis Muſiſque fave. Clariumque tribunal
Fac multò in majus, Te duce, ſurgat opus:
VryburgIque Domus ſit vero nomine *Aſylum*
Virtuti, & ſacris, Phœbe diſerte, tuis!
Larga DEI bonitas, plenoque opulentia cornu
Affundat gravido commoda multa ſinu!
Angelus obſervet ſacri veſtigia greſſus,
Ne trepidum lædant aſpera ſaxa pedem:
Ut Gallina ſuos alarum tegmine pullos
Protegit, & plumis pignora parva fovet.
Sit privata DEO, ſit Res Huic publica curæ,
Stetque Fides firmo Relligioque loco!

Nulla

Digitized by Google

Nulla ſuis viduet peſtis cultoribus urbes;
Nulla foris turbent jurgia, nulla domi!
Lectus ſit luctus expers! Secura dolore
Mens vacet, & firmi corporis hoſpes agat!
Unde tuæ accedant anni ſpatiumque ſenectæ,
Et vitam reſecet non niſi ſera dies!
Mens corpuſque ſuo fungantur munere! Mentem
Vis divina regat; gaudia corpus alant!
Aonideſque meæ thyrſo ſtimulentur honorum,
Et ſuus ex merito Vatibus adſit amor.
Almeria ſe tollat honos quoque Nomine veſtro,
Et ſe finitimis utilitate probet!
Aureaque à cœlis nunc illi ſæcla recurrant,
Sitque diu Muſis hoſpita blanda meis!
Et ſacras illic teneat *Vryburgius* Arces,
[illegible]que DEûM laudes plurimus ore canat.
U[illegible] Tali vigeat Patrono nobile Verum,
Et Virtus teneat ſartaque tecta Larem!
Et pia poſteritas numeret non una Triumphos,
Gratenturque ſibi talia Sceptra SCHOLÆ.
Kalendis Jan. cIↃ. IↃC. LIII.

Ad Cl. & Reverendum Virum,

D. JOHANNEM KNYFFIUM,

Cum Auſpiciis Senatoriis SCHOLARCHA deſignaretur,

cIↃ. IↃC. LVIII. Kal. Mart.

EXcipit Aonidum nutantem KNYFFIUS axem,
Et rurſùm ſacra ceſſat in Æde dolor.
Jam nova lætities Latias diffuſa per arces,
Majeſtaſque ſuum priſtina ſervat ebur.
Nondum effœta ſuos fœtus Natura negavit;
Aut pejora ſibi dant Elementa locum.
Antiquâ Nobis Soboles gravitate revertit,
Par Tripodum ſacris, dignaque forma DEO.
Quod docet Eventu feliciter alea jacta,
Inque Tuam, KNYFFI, Dextera Scena Domum.

Nos faciles Muſæ tantis aſſurgimus ultrò
  Laudibus, & multo teſte probamus opus.
Diî porrò auſpiciis faveant! Diî Cœpta ſecundent!
  Inque tuos adſit copia plena Lares.
Plurima cœleſti Sapientia ſtillet ab ore,
  Ut noſtram poſthac Pallada totus ames.
Illud Amicitiæ Nomen vicinia debet,
  Et tecum in CHRISTO fœdus, amorque DEI.
Longùm habeat multùm Lacheſis quod torqueat in Te,
  Stamina nec nigro vellere facta fient:
Ut ſub præſidiis iſtis Eccleſia creſcat,
  Et caput ingenuum tollat in aſtra SION,
Huc aderis, Prætexta tuis in vota Camœnis,
  Perque Deûm pulchras pulpita ſparge roſas.
Prævius exemplis, ac ſacro percitus œſtro,
  In plauſus primum jure Poëta feror.
Ilicet auguſtæ fulgens ſuper æthera tædæ,
  Et ventura Boni ſidera Caſtor habet.

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. MARTINO BRUNONI,

Eccl. Alcm. Paſt. Vigilantiſſ.

SCHOLARCHÆ.

QUam facies mutata Tori! quàm Conjuge nullâ
  Jam furor, & priſcæ deperiere faces!
Pro vitæ conſorte piâ, pro jure mariti
  Antiquo, triſti pocula felle bibo.
Et totus feror in lacrymas; noctemque diemque,
  Funeſtos planctus anxius inter ago.
Flebilis auroram video luceſcere vates,
  Veſpere cùm ſero nil niſi flere meum eſt.
Febricitant omnes mecum, mea cura Camœnæ,
  Aonidumque minus fervet in æde labor.
Ad mutos affixa lares nunc fiſtula mœret,

Pri-

Priſtinaque Ingenio vena Venuſque deeſt.
Sic ſumus ergò pares animi cruciatibus ambo,
Et patimur Nemeſin quiſque jugumque ſuum:
Unius afflictos recreat fiducia CHRISTI,
Vulnera qui ſolum noſtra levare poteſt.
Nil deſperandum eſt miſeris, qui fulmine tacti:
Sæpe etiam offenſi lenior ira Dei eſt.
Sic poterit tandem & precibus miteſcere cœlum,
Et ſolito Ambobus lætior ire dies.

cIↄ. Iↄc. LI.

IN NUPTIAS

Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Viri,

D. GERBRANDI SCUTTERI, V. D. M.

Et eximiæ lectiſſimæque Virginis

MARIÆ KNIIF,

Celebratas Alcmariæ, cIↄ. Iↄc. LVI. Kal. Julii.

ERgò nunc geminis Spoliis, *Scuttere* triumphas:
Nec peperit ſimplex præmia tanta Labor.
Uno conflictu *Junonem* & *Pallada* ſubdis,
Cumque *Diis* dextro prælia Marte feris.
Hoc equidem Herculeo eſt animo tolerare laborem:
Hoc eſt invictis regibus eſſe parem.
Ingrederis primum ſacri Delubra Tonantis,
Daſque operam ſtudiis demeruiſſe Deum.
Inde novas curas, ſubitumque Promethea quæris,
Qui lateri Sociam formet, & orſa Toro.
Omnia conceptis reſpondent Sidera votis;
Et dubium eſt, Spes ſit, Sparta vel ipſa, prior.
Hic in te blandos SPONSÆ miraris ocellos:
Quâ, Pylius, viſâ, non volet eſſe ſenex.
Quæ portum dabit, ac feſſis erit anchora Muſis:
Altera conſiliis Porcia, Brute, tuis.
Illic te Patrum in Chriſto Venerabilis Ordo

Digitized by Google

Accipit, & tantis Teſtibus acta probas.
Non unâ Te ſorte reor, *Scuttere*, beatum:
Hæc qui te circum gaudia rara vides.
Adde, quod ingenti, *Socero*, tibicine fultus;
Fortunæ & nondum ſcena peracta tibi.
Hoc poteris Typhi infames vitare Charybdes;
Hoc rectum vitæ carpere tutus iter.
Molirique animo, quod ſero veſpere famam
Augeat, & pleno Numine donet opes.
Abramidæ Soboles! Authorem agnoſcite tanti
Muneris, & mundo luceat alma Fides.
Inque Deum Aſſaraci Domus inclinata recumbat;
Ac Pietas Thalami regula prima ſiet.
Et, quos de cœlo dederit Lucina Nepotes,
Hi magnum enarrent Cœlipotentis opus.
Exemploque Patrum ac Soceri, labentibus annis,
Conſpicua tollant laude ſub aſtra caput.

Solatium Funebre

Ad Ampliſſimum Virum,

D. HENRICUM DRUYF, JC.

Super immaturâ morte

Chariſſimæ Conjugis

MARGARETHÆ à TEYLINGEN.

cIↃ. IↃc. LIV. Septembri.

SIc tua lætities, ô Præſtantiſſime *Druvi*,
Conjugio in primo parva breviſque fuit.
Nec datur à pulchrâ fieri Te Conjuge Patrem
Sæpiùs, & ſeris addere nomen Avis.
Orbatus vitæ Sociâ, ſolamine rerum
Tantarum, recubas triſtis inerſque toro.
Jamque tuæ Themidi, puro quæ lumine nuper
Fulſerat, exorta eſt nubibus atra dies.

Muta-

Mutavitque faces nobis averſa Deûm mens,
Et ſpatiis iiſdem non benè fertur Amor.
Diſce, meo exemplo, lacrymas abſtergere triſtes,
Fatorum & legem ferre, patique Deum.
Et noli adſcriptam Superis mortalibus ulnis
Amplecti, ac thalamum rurſus inire tuum.
Noli divinos illi cum Numine nexus,
Et cumulum tanti vimque negare Boni.
Cœlicolûm noli clauſam Convallibus illam
Poſſe iterum tecum lege coire tori.
Plus cœlo terrâque tenet tua *Margaris* illic,
Quæ meliore ſuo fœdere juncta Deo.
Omnibus extricata malis, curiſque ſoluta
Omnibus, & nullo pondere preſſa ſuo.
Tota ſui juris. Nos, triſti in carcere carnis,
A tergo ſequitur longa catena mali.
Nos rabies non una Fori, liſque una fatigat;
Pluribus objecta eſt noſtra carina vadis.
Frænandus dolor ergò tuus, *Clariſſime Druvi*,
Et mens non curis attenuanda ſuis.
Qui fulgere vides ſtellas & ſidera ſupra
Jam Tibi *Teylingæ* nomina chara tuæ:
Cujus Virtutem cœleſtis buccina in omnes
Protinus hinc terras Famaque voce canit.

Digitized by Google

IN NUPTIAS
Ampliſſimi, Clariſſimique Viri,
D. PIBONIS à DOMA, JC.
Illuſt. Fr. Ordd. à Secretis, SPONSI.
ET
Eximiæ Eminentiſſimæque Virginis
JOSINÆ ab AYSMA,
SPONSÆ.
Celebratas Leoverdiæ XIX Kal. Feb. cIↄ. Iↄc. LV.

FElices Thalami ! Quos nunc, Leowerdia, coram
Adſpicis. Auſpiciis attonita ipſa tuis.
Maxima *Friſorum* duo Lumina, Fœdera lecti,
Aſcaniiſque ſuis regna futura parant.
Doma revertentes Cythereæ colligit ignes,
Et viduas noctes odit, amatque toros.
Qui, ſatis in Patriam curis & pondere fractus,
A Venere & dulci Cypride poſcit opem.
Nec ſua perpetuum vult tempora tradere Conſo,
Nec torpere gravi corpora plena ſitu.
Sæpe valedicens ſtudiis, ſine fine, moleſtis;
Iratus Themidi ſæpius ipſe ſuæ.
Jam fruſtra Batavas Orator miſſus ad oras,
Pro populo ſolitus tantus & ore loqui.
Omnibus his Titulis & Famâ & honoribus auctus
Non animus requiem ſufficit ipſe ſibi.
Deerat ad rerum ſummam nova purpura, JUNO
Altera: quæ priſcos mox repararet Avos.
Quæque Fori lentas curas leniret amando,
Et ſua mixta jocis oſcula blanda daret.
Nupta Senatori magno, felicibus aſtris,
JOSINA eſt oculis obvia, Sponſe, tuis.
AYSMANA de ſtirpe ſuos quæ conſpicit ortus,
Et rarâ Ingenii dote fideque valet.
Friſiacas inter toto quæ vertice ſupra eſt,

Pro-

Provocat & cunctas pectore & ore Deas.
Altera Penelope meruit quæ jure vocari,
Ipſaque vel Latio Porcia nupta Duci.
Andromacheque ſui amplexus ſubitura mariti,
Et Grajas ſuperans Romulidûmque nurus.
Pierides, Vos hæc Divûm referatis ad aures,
Multaque Tarpeio victima cæſa cadat.
Rara avis in terris, ſi Quintilianus ametur;
Cumque ſuâ felix Pallade juncta Venus.
Concurratque ſimul cum ſanguine ſtemmatis alti
Mens generoſa Domi, Famaque pulchra Foris.

APOTHEOSIS
Ampliſſimi & Prudentiſſimi Viri,
D. JOHANNIS LAURENTII CLOCK,
Conſulis & Senatoris Alcmariani,
Nuper Illuſt. ac Præpp. DD. Ordd. Weſt-Friſiæ Præſidis.
Anno cIↃ. IↃC. LIII. IV. Id. Auguſti Æt. LVI. piiſſimè Defuncti.
Ad Doctiſſimos & Præſtantiſſimos Juvenes,
D.D. LAURENTIUM & JACOBUM CLOCKIOS,
S.S. L.L. Candidatos
FILIOS MOESTISSIMOS.

TAndem etiam ordinibus Divûm, tabuliſque Silentum
Clockius inſeritur Consul. Primaque Senectâ
Maturè ſe tollit humo; ſacrumque Salutis,
Antè Noti, Boreæque truces, pelagique procellæ
Cuncta doment, prêndit portum, ſecurus arenæ:
Nobis in tenebris ac multâ nocte relictis
Inter mille minas Fatorum, atque Æquoris undas.
Quos circum non una Canis, non una Charybdis

Digitized by Google

Nocte dieque ſonat, vivis animata favillis.
Hinc in perniciem noſtram, cum Veſpere ſero,
Albionum populo ferrum lethale parante;
Inde metus alios, Superûm flagrantibus iris,
Trudente in Belgas Mavorte, aliaque Chimærâ.
Felix ille Virûm! Spiſſæ qui Pleiadis ignem,
Saturnumque, gravem Populis, evaſit; & ævi
Tempora, quæ nullo dici potuere metallo.
Hoc unum Patriæ civi, Sceptriſque Potentum
Vulnus grande facit: quod, poſthac, LAMPADE tali
Exſtinctâ, involvet ſeros caligo Nepotes.
CLOCKIADÆ, Juvenes Ambo, lectiſſima Muſis
Nomina: Quos VIRTUS, ævo rariſſima noſtro,
Et PIETAS facit Hæredes in Facta PARENTIS
Inclyta, non iſtas lacrymis puerilibus urnas
Spargite. Plus Famæ Vobis ac Nominis alti
Naſcitur à Fatis. Rerum prudentia majus
A Tumulo pretium capit, ac illuſtrius exit,
Jam fractâ demum Invidiâ, vulgique furore.
Sed, rara in terris Avis eſt, hoc tempore Ferri,
Qui plenus propiore DEO, ſe devovet iſtis
Exemplis, Tantumque HEROA imitatus agendo,
Emeritis unà poſuit cum FASCIBUS annos.

Ad Nobiliſſimos Conjuges,

D. JOHANNEM à NIBURCH, IC.

ET

CATHARINAM de GRAEF.

EPITHALAMIUM.

ERgò non uno, *Niburgi,* Marte triumphas,
   Laurea Victori nec ſatis una Tibi.
Auriacum juxta ſpoliis incedis opimis:
   Atque etiam feſtâ fronde revinctus ovas.
Hic Libertatem ſed duris aſſerit armis,
   Proque Aris Batavûm bella Fociſque gerit.
Ultrices aquilas in campum immittit apertum

Sau-

Saucius; Heroo & ſanguine tingit humum.
Tu glomeras Cyprio facilem in certamine Martem;
Nemo ubi vulnificâ cuſpide læſus obit.
Nec rabidos inter ſanguis profunditur hoſtes;
Nec fera præcipites aſperat ira metus.
Vidimus *Auriacum* toties flammam inter & ignes,
Cominus audaci ſtringere tela manu.
Sæpè acie in primâ caput objectare periclis,
Inque trucis Mauri Mœnia ferre pedem.
Tu non in *Gravia* crudos offendis Iberos,
Vincenda aut fortis non Cataracta tibi.
Non te ſollicitat Tungrorum in limine Mavors,
Objiciuntque ſuas Pergama celſa minas.
Securus Tu bella geris, ſub Matre Dione:
Quâ non tam gravis eſt in ſtatione labor.
Nequicquam horreſcis commiſto ſulphure glandes,
Iliacoſque times triſtis adire rogos.
Non pelagi hîc rabiem pateris, nec Oriona ſævum,
Emiſſamque hyemem, Parrhaſioſque notos.
Vincula non tergo ſentis, quæ barbarus hoſtis
In Batavi quondam libera colla tulit.
Hîc alius carcer validâ te compede ſtringit:
In quo feſtivo carmine ludit Hymen.
Hîc alius longè venis calor æſtuat imis;
Hîc tincta Idalio ſpicula melle volant.
Miſſile non ferrum præcordia & ilia ſcindit,
Hîc dulci morſu ſaucius urit amor.
Sæpius in multam vigilas ad lumina noctem;
Sed ſervat nullas dura catena fores.
Sponte patent vobis ſacræ penetralia Veſtæ;
Non opus armato hîc milite; ſponte patent.
Blanditiis pugnas & divite munere fandi:
His Juno vinci dotibus ipſa queat.
O ſi *Naſſovio* pronus ſic militet æther,
Præbeat ut Batavis Bætica terra jugum.
Aut coëant Morini nobiſcum fœdere pacis,
Accipiatque novum Flandria juſſa Ducem;
Quam tibi confectum facile eſt ſine ſanguine bellum,
Et manibus ceſſit *Gravia* victa tuis.

Gravia plus totâ quæ ſenſum inflectere *Gandâ*
Poſſit, & ingenii dote placere ſui.
Non fuerit vobis tanti aut Romana Sacerdos
Ilia, Penelope totque petita procis.
Illa dies aderit, quando ſe Ganda Batavis
Junget, & Auriaco nubere victa volet.
Gravia ſed vobis Una eſt pro mille triumphis,
Nec ſpolium Belgis grandius eſſe poteſt.
In Quâ ſolus habes, quicquid formoſa Lacæna,
Andromache quicquid contulit alma viro.
Sic voti reus, ex toto præferre Maritum
Incipis, & ſocii condere jura Tori.
Poſthac proliferi fructus capturus amoris,
Gravia quos utero mox tibi plena dabit.
Primitias Thalami dulces, & clara Parentum
Nomina: dilectæ poſteritatis opus.
Hoc faxis, Pater omnipotens: in ſera Nepotum
Sæcula *Niburgi* fama ſuperſtes eat.

cIↃ. IↃC. LIV.

Nobiliſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THOMÆ ab EGMONT à NIEUBURCH, *Conſuli, Senatori Alcm. &c.*

SCHOLARCHÆ.

EHeu! chara meæ ſub terras ivit imago
Conjugis, atque animi portio magna mei.
Nec jam felicem reſerat Sol aureus ANNUM,
Nec nitido nobis Lucifer axe redit.
Sola ſepulchrales umbras, atraſque cupreſſos,
Et querulos planctus Præfica mœſta canit.
Nec ſeram in noctem, viduo cum turture, ceſſo
Deplorare mei triſtia fata Tori.
Hîc antiqua meis oculis occurrit imago;
Sed fruſtra ſolitus pectora verſat amor.
Illic à tacito crudeſcit vulnere vulnus,
Cum video Thalami Pignora flenda mei.
Optima Conjugii dos eſt in Conjuge caſta:

Quâ

Quâ non in terris pulchrius exſtat opus.
Quæ pretioſa tibi rerum quando abſtulit urna,
Jactura eſt opibus maxima facta ſuis.
Omnia tunc uno pereunt ſolatia fato,
Et pars eſt noſtri ſic quoque rapta rogis.
Cumque Viri toties animum dolor anxius urat,
Inflammetque ſuum bilis & ira jecur:
Uxor amans lepidâ demulcet voce Maritum,
Blanditiiſque ſuis tædia cuncta levat.
Hæc Thalamum, hæc dulces Furiis opponit amores,
Fortunæque ſuæ fidere pulchra monet.
Hæc animi ſedans motus, tumidaſque procellas,
Docta ſupercilium ponere ritè docet.
Immortale Bonum in terris, Par Nobile Amantum:
Quorum mens eadem vultque, negatque eadem.
Digna Jovis ſolio facies, primoque Parentum
Concubitu! quando nullus adulter erat.
Omnibus his careo, careo, dum Conjuge Vates,
Et viduo, ah! jaceo triſtis inerſque Toro.
Nec ſupereſt horum quicquam, quo perfruar unquam,
Marmore ſub duro res mea tota jacet.
Quando mens fracta eſt curis ac Pallade crebrâ,
Nemo mihi curas, Pallada nemo levat.
Stant circum atrati teſtes, mea Numina, Muſæ:
Quæ domini toties condoluere vicem.
Flebilis eſt rerum ſtatus & Fortuna mearum.
Qui non Dilectâ Compare, ut antè fruor.
Neuhuſius pro parte ſui jam mortuus errat;
Parte ſui vivus Numina veſtra canit.
Diſſimilem Tibi, *Mecœnas*, precor, Optime, vitam,
Utque niſi ſerò, pocula noſtra bibas.
Exemploque meo, Fatis Junone perempta,
Heu! nimium triſtes experiare vices.
Ambo florentes animis ad Neſtoris annos
Vivite: & in Batavis tam ſupereſſe diu,
Donec ſera dies, infantiaque altera vitæ
Uſque etiam in canis viderit Aſcanium.

cIɔ. Iɔc. LI. Kal. Jan.

Ad latus archetypum cernis vigilare Cleanthem
Noctibus, & longè fines cuſtode tueri,
Inſidias ſcelerum contra, oſoreſque ſuperbos
Conjugii. Hic cæcas doctus vitare Charybdes,
Tænarioſque lacus, & ſpiſſæ Plejadis ignem.
Pone ſupercilium; curas jam pone, Virago
Maſcula. Tota tibi ſervit Natura paratu,
Et prorſus ſecura jaces. Ubi vipera nullo
Felle nocet, ſpargitque ſuum locuſta venenum;
Sed, puras in amore Roſas ac Lilia ſpondet
Arcitenens, pulchroſque Toro Lucina Nepotes.

PAX BRITANNICA,

CELEBRATA

Cum Celſiſſimis & Potentiſſimis

FOEDERATI BELGII

ORDINIBUS.

cIↃ. IↃC. LIV.

SIc iterum Belgæ Unanimes excuſſimus arma,
  Et Populus gemino Victor in orbe ſumus.
Atque omnis longo ſolvit ſe Patria luctu,
  Et Tellus nobis liberaque Unda patent.
Auſpiciis tandem Cœlo melioribus ortis,
  Et non incertam PACE probante Fidem.
Cognatiſque damus Dextram, poſt Bella, *Britannis*,
  Et Batavis ſpondent Dii meliora meis.
Tantis nunc Furiis in dulcia gaudia verſis,
  Et Patria ſolitos ingeminante jocos.
Pro lituo & clangore tubæ, proque Ægide torva,
  Quando Threiciam pulſat Apollo chelyn.
Tempora, quæ niveis Vatum ſignanda lapillis,
  Et, Saturne, tuo ſidere digna forent.
Nunc rurſum commune Forum eſt, Pars ultima mundi.
  Et, quà ſe pandunt littora, Belga habitat.
Navitaque, adſpectans in cœlo lætius Aſtrum,

Mox Pelago curſus liberiore dabit.
Remigiiſque ſuis Terras permenſus & Æquor,
Jam cum Sole novas invenit uſque domos.
Deerit hîc nunquam nobis Neptunia proles,
In ſobolem Oceano deficiente prius.
Quaque rates ierint, ſemper Palinurus in undis;
In medio ſemper gurgite Typhis erit.
Alteraque hîc Argo, ſi non in Colchide vellus,
Ingentes alio ſidere quæret opes.
Officiis poſthac nobis certantibus ultrò;
Ipſo etiam ſenſu depereunte mali.
Felices Animæ! quibus hæc commiſſa poteſtas,
Et Quorum hîc uti Diî voluere manu:
Ut varias liceat ſub eodem Numine terras
Viſere, & antiqui jura tenere fori.
Perque vagos orbes ſolitas extrudere merces,
Et rurſum lætis puppibus ire foras,
Omnibus hinc odiis procul, & crudelibus armis,
Quæque animos lites concutere ante ſolent.
Dulcis Amicitiæ nobis redeuntibus Aſtris,
Et nebulas Phœbo diſcutiente ſuas.
Quando perpetuis jungentur Fœdera Dextris,
Oſculaque æterni pignus amoris erunt.
Et, cum Marte, ſimul verborum injuria ceſſat,
Primaque Lethæis acta dabuntur aquis.
Fœdifragus nobis nec jam amplius audiet ANGLUS;
Imperii aſt Socius, parſque ſalutis erit.
Materies exhauſta mali eſt. Furor Iraque mentes
Deſtituunt. Priſcos PAX ſubit alma Lares.
Et juxta Pietas graditur ſucceſſibus æquis,
Inque ſuo rurſum fulget honore Themis.
Omnia ſub dulci PACIS cognomine gaudent,
Una quæ Tameſin lege Tagumque ligat.
Sic Libertatis, ſic Relligionis avitæ
In Batavis uno gloria nata die.
Tu nunquam Batavæ Fidei diffide, Britanne:
Fuco omni, ac tacitis Gens caret illa dolis.
Haud quemquam Batavus per fraudem fallere do-(ctus;
Nec mentituro decipere ore reos.

Quæ

Quæ nova finitimi populi jam monſtra putarent,
Et res in Faſtis prodigioſa foret.
Totus amans Fidei, totus defenſor Honeſti;
In Socios totus Relligione pius.
Sic utrinque redit ſacra in præcordia Virtus,
Et Pax ingenua nititur iſta Fide.
Majorumque Decus, poſthæc, terrâque marique
Pulchrius hoc tantò tollet in aſtra caput.
BELGICA, quæ gemino præbes miracula Mundo,
Et tot concilias Sceptra, Jovemque Tibi:
Non hinc in Titulos, nomenque exſurge ſuperbum,
Aut ſolito criſtas erige more magis.
Sed, ſervare modum rebus jam diſce ſecundis,
Atque unum in cœlis ſuſpice mente Deum.
Qui Libertatem, qui firmâ Rupe Sionem,
Alteraque in Batavis Pergama celſa locat.

Piis Manibus

CLAUDII SALMASII,

EQUITIS, &c.

QUid Phaëthontæis pennis nos credimus Aſtris?
Quæque negata homini eſt, tendimus ire viâ?
Scrutamurque omnes Cœlique Erebique receſſus,
Et quæ non oculus, mens neque læva videt?
Talis eras, Tu SALMASI, mirande repertor
Tot rerum; ſæcli gloria prima tui.
At nunc ſe ſpatiis iſtis levat altius Æther:
Diſcis ubi tandem grande Tonantis opus.
Et Natura ſuas aperit Tibi plenior Artes;
Jamque DEI auſpicio, doctior eſſe potes.
In Manibus ſic Terra fuit, Mundique Theatrum:
Nunc etiam Cœli celſa Theatra vides.

cIↃ.IↃC.LIII. *Idib. Octob.*

MANES

MANES TROMPII,
Summi Maris apud Batavos
PRÆFECTI.

NASSOVIOS inter medius nunc TROMPIUS errat,
Cumque iſtâ Heroum vivit ovatque manu.
Nec poterit totus crudeli occumbere Letho,
Quem ſua ſic Virtus plurima ad Aſtra tulit.
Qui toties Victor ſpoliis fulgentibus Hoſtem
Exuit, & Batavis anchora ſacra fuit.
Conſiliumque dedit *Patribus*, frænare ſuperbum
Regnatorem Aſiæ, terribilemque Tagum.
Et pridem Pelago ſævos in bella Britannos
Sollicitos fecit ducere corde metus.
In Quo tot Deciorum animas, forteſque Camillos
Scipiadaſque ſuos Belgica noſtra legit.
Cujus mors nobis ne nunc præſagia portet
Triſtia, Dii, veſtris ô prohibete ſacris.
Nam poſt Auriacos Manes, & Funera tanti
Principis, hic nobis altera dextra cadit.
Quem potuere truces Atlantem jure timere
ALBIONES, tantis inſula fœta malis.
Vivere pro Patriâ pulchrum eſt, & ſtare in arenâ;
Sed, plus, pro Patria eſt, tam bene poſſe MORI.
TROMPIUS exemplo eſt. Qui quantus vixerat ante,
Nunc etiam tantò funere major obit.
cIↃ. IↃC. LIII. IV. *Id. Aug.*

PIIS MANIBUS
Illuſtris Viri,
DANIELIS HEINSII,
EQUITIS, &c.

LAmpada ſic aliis nunc, HEINSI, tradis: &, ipſis
Jam faſtiditis Artibus, Aſtra petis.
Hic Qui tot coram ſpectas illuſtria vatum

Nomi-

Nomina, & Aonidum celſa Theatra Scholæ.
Quæ plus nunc recreant animos, quàm priſca Quiritum
Pagina, & inviĉtæ gloria tanta Togæ.
Æthereum hîc oculis melioribus adſpicis orbem.
Græcia jam tota eſt, totaque Roma nihil.
Cernis adorandum nunc ſacrâ in valle Tonantem,
Quoque Authore ſemel noſtra renata ſalus.
O benè, poſt pulchrè partas in imagine Lauros,
Iſtâ cûi liceat Spartâ & honore frui!

cIↃ. IↃc. LV. *Menſe Martio.*

IN NUPTIAS

Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Viri

ANTONII DANBURG,

In Inſulâ Texaliâ V. D. M.

Et Lectiſſimæ Præſtantiſſimæque Virginis

JOHANNÆ BATEMANS.

Celebratas Leidæ cIↃ. IↃc. L. *Prid. Non: Septemb.*

INter Nereidum turmas, regna invia Muſis,
Aſperaque horrendis littora fœta Notis,
Incaluit ſacræ Veneris DANBURGIUS aſtro,
Et nil, quàm Thalami pignora remque ſtudet.
Altera molitur Generis cunabula noſtri:
Dignum opus Auſpiciis, Pyrrha, & amore tuo.
LEIDA Vale: Tuus hîc Cyprio nunc percitus œſtro,
Longè alias ànimi ventilat igne Faces.
Nunc tua Majeſtas, hic ſpretâ Pallade, languet;
Pieriæ & dudum deperiere Deæ.
Non juvat Auriaci, ceu quondam, cura Lycei:
Quo pulchrum Ingenii ſæpè probavit opus.
Sola ſibi totum poſcit BATEMANNA Maritum.
Nec fas hîc aliis Vatibus eſſe locum.
Sola in Hyperboreis, trans Ponti littora, arenis
ANTONIO ire comes vult BATEMANNA ſuo.

Sola

Sola Sionæis factura Nepotibus umbram,
TEXALIÆ gelidas molliet igne nives.
Hoc Neptunicolæ facili riſere ſacello,
Ipſaque mox partes Tethys amoris aget.
Nil malè peccatum eſt. Sunt hæc prima otia nobis.
Hoc ritu Aſcaniis conditur aula novis.
Sæpè Dionæo ſub Sidere pulchrior aura
Naſcitur, & ſudor Pallada major habet.
Cum tandem in tutam vallem deſcendere Sponſa
Cœperit, & voti culmen adeptus Hymen.
INSULA mox alias toto canet æquore leges,
Nec ſemper Boreas Baſia blanda ſinit.
Ad ſolitas quando Muſas DANBURGIUS ibit.
Jamque aliâ ducet Fœmina penſa manu.
Et multùm attoniti magna ad Myſteria Divûm,
Cernetis tumidas hîc PHARAONIS aquas.
Utilitas hæc prima Tori, ſervire Tonanti,
Et non à monitis degenerare piis.
Hoc vobis Cynoſura ſiet, PAR NOBILE Amantum,
Sive iter, in dubiis, Veſta vel Unda dabit.

IN HONOREM
Eximii & Doctiſſimi JUVENIS
D. ADRIANI SCHAGEN,
Cum Publice
DE
JURE EMPHYTEUTICO diſputaret.

UNâ, SCHAGENI, nuper Vertigine Civem
Te dedimus. Populo ritè favente Tibi.
Nunc majore Foro liber dominaris, & Aulæ
Pondera ſubtili pendis ab ingenio.
Mature in Cœlum raperis conamine pulchro,
Et Magni Spartam, PATRIS ad inſtar, agis.
Deſudas totâ depalleſcis ve Cathedrâ,
Ne juxta Trabeam deſtituantur Opes.
Aut careant ſeri Conſulto & Lege Nepotes,

Quo

Digitized by Google

Quo Batavis Pyrrhæ monſtra redire queant.
Chare DEO Juvenis! geminis Virtutibus auras
Dum prêndis, Corpus, ceu leve, ſerpit humi.
Ut priſcæ rurſum Leges in Honore ferantur,
Et benè ſit Latio, Mens tua pulchra ſtudet.
Quæ Te prima ſuis rapuêre incendia flammis,
Hæc animi rapiant interiora magis.
Et nunquam Labor impediat curſum ante furorem,
Ingenuis Comes eſt Mentibus iſte Furor.
Ecce Tibi è longo Capitolii in parte reductâ,
Arte laboravit quam THEMIS ipſa, TOGAM.
Pileaque & Lauri ramos, cum principe Gemmâ
Sardonyche, & Dotem Cypridos, atque Fori.
I nunc SCHAGENI, & Martem generoſus in armis
Exerce. Hîc oculis obvia præda tuis.
Hîc totus cataphractus ades. Sub Pallade noſtra
Spiret amor, noſtro Numine tutus erit.
Vix primæ cecinêre tubæ, nubeſque remota
Orcheſtræ, emicuit lætior axe dies.
Doctoreſque omnes, Proceres Certaminis hujus,
Talia Naſſoviis intonuêre Scholis:
Legibus aſſertis, Aſtræâ Virgine ſalvâ,
Inclyta SCHAGENIO parta Trophæa manu.

cIɔ. Iɔc. LI. *Prid. Kal. Mart.*

IN OBITUM

Reverendi, Clariſſimique Viri,

D. MARTINI BRUNONIS,

Eccl. Alc. Miniſtro eminentiſſimo, &

SCHOLARCHÆ.

VIx âperit lætis Titan ſucceſſibus annum,
Et ſua tranquillus jubila Janus agit:
Aoniam in multo luctu ſol adſpicit Ædem,
Et rurſum triſtis nubila Phœbus habet.
Sic nihil eſt aliquo nobis ſub ſidere tutum,
Mixtaque ſunt raris gaudia noſtra jocis.

Sic

Sic ſubſcribendum eſt ultrò cœleſtibus iris:
Qui ſcenæ tantùm nomina muta ſumus.
Incerti, cùm manè diem lux aurea promit,
Quid certi humanis veſpera ſera ferat.
Ecce Dei Myſtam nobis nox abſtulit una,
Optârunt toties Quem mea vota Senem,
Et ſupereſſe diu in laudes & Palladis artes,
Ingenuumque ſuo vertice ferre jugum.
Invidit Batavis trux iſtas Præfica Lauros,
Et tanti Superis Sidus abeſſe Viri.
Ad meliora citant Cherubini pulpita Vatem,
Jamque alia in cœlis Hic Face dignus erat.
Semper ubi Aligerûm turbæ ſeſe arduus infert,
Et Divûm nectar pleniùs ore bibit.
Hic tenues umbras rerum ac diſcrimina doctus;
Illic immenſi conſpicit acta Dei.
Cernit adorandos ſine fuco ac fœnore cenſus:
Unde procul partes diſſimulantis erunt.
Hîc alios animi Pietas benè computat annos;
Hic vera apparet jam ſine nube Fides.
Cumque Deo auguſtos agitat Collega triumphos,
Quando Erebi coram vincula fracta videt.
Agnoſcit nullas ubi priſca inſania ſordes,
Nec ſibi conſuetum crimen adulter amat.
Hinc lacrymas procul, & luctum proſcribimus omnem;
Hic nihil infandum mens generoſa ſinit.
Iſacidûmque pias animas hic purior aula
Excipit, & carnis non grave laſſat onus.
Huc graderis nunc, Bruno Pater. Securus ab omni
Et rugâ, & maculis, Terrigenûmque dolis.
Huc ſeſe geminis Candor tuus explicat alis;
Diſcis ubi pulchrum Cœlipotentis opus.
Et, quæ non homini Myſteria prendere fas eſt,
Hæc nunc ſunt oculis obvia cuncta tuis.
Eheu! chara Tui periit pars altera nobis;
Altera pars melior ſuccubuiſſe nequit.
Cujus ab exceſſu claudenda eſt janua Muſis,
Et multò ſapimus docta Lycæa minus.

cIɔ. Iɔc. L.

In
Natam, bonis Auſpiciis,
FILIOLAM,
Nobiliſſimo, Ampliſſimo, Spectatiſſimo VIRO,
D. D.
CORNELIO à TEYLINGEN, JC.
Conſuli Alcmariano,
ET
West-Friſiæ Præſidi, &c.

ERgò tenes, TEYLINGE PATER, plus Colchide totâ,
Quando nunc pleno nectare MELLA bibis.
Securus, quid GALLUS agat, quid fœdera PATRUM
In Populi Pacem conſtituêre foris.
HESTERA nunc MATER plauſus ſupereminet omnes,
Magnanimûmque Ducum ſub pede calcat ebur.
FILIA dum Thalamo tanto, ſpes ſera NEPOTUM,
Naſcitur, & PRISCIS Nomina reddit AVIS.
Inque novos BATAVÛM COMITES jam Regna reſurgunt,
Nobilitaſque ſibi plus placuiſſe poteſt.
Gaudeat ipſa, licet pulchrâ LATONA Diana,
Et Nioben longè ſpreverit iſta VENUS:
Hîc TEYLINGA ſuos cœlo nunc jactat Alumnos,
Et felix Superas provocat Ipſa DEAS.
Argumenta ſuo properans Generoſa MARITO,
Baſia poſt toties ingeminata Toro.
Hoc unum Vates opto penetralibus imis,
Omine ſit læto FILIA nata ſuo.
Et PATER & MATER, congreſſi hoc ſæpè DUELLO
AUGUSTA repetant Nobile STIRPE Genus.
Unde ſuos Batavi fructus & Gaudia carpant,
Poſteritaſque ſibi non niſi MELLA legat!
Ipſis Kal. Julii. CIↃ.IↃC.LVII.

Ad

Ad Reverendum, Clariſſ. Doctiſſimumque Virum,
D. CHRISTIANUM SCHOTANUM. V.D.M.
S. Theol. Profeſſorem.
Cum Illuſtrem FRISIORUM Gentem
Perpetuâ Hiſtoriâ illuſtraſſet.

SIc iterum nobis Majeſtas Gentis Avitæ
  In ſcenam titulo ſplendidiore redit.
Friſia, Nobilium Genitrix tot clara Virorum,
  Protenus à terris tollit in aſtra caput.
Schotani Auſpiciis feliciùs exit in altum,
  Qui pridem in multâ nocte latebat, Honor.
Et tandem Populo inventus par Scriptor & Author,
  Quo veteri redeat fama decuſque Togæ.
Scilicet haud tanti, Annales terrâque marique
  Scribere: ubi vatem copia dives alit.
Trojugenûmque Duces tabulâ jactare capaci;
  Vel totum in Grajos ſe penetrare ſinus.
Hîc rem Cimmeriis tenebris involverat atra
  Caligo, & prorſus copia nulla fuit.
Omnia quæ, poſtliminio, majore cothurno
  Ad numeros cernit currere quiſque ſuos.
Nec dubium. Sera hæc olim lætabitur ætas,
  Friſia quod veſtrâ ſic eguiſſet ope.
CIƆ. IƆC. LVII. *Kal. Jun.*

Ad

Ad Doctiſſimum & Præſtantiſſimum

Juvenem

D. CHRISTIANUM CONSTANTINUM
ROMPFIUM,

Magni BOHEMIÆ REGIS, & Celſiſſ.
PR. AUR. Archiatri Filium.

Cum in Acad. Lugd-Batt.

MEDICINÆ DOCTOR renunciaretur,
cIↃ. IↃC. LVII.

ERgò iterum, *Auriacæ* mediis conſeſſibus Aulæ,
Tergeminis Spoliis *Phœbus* onuſtus ovat.
Victoreſque novos ſuus in certamina pulvis,
Et plus quàm Phryxi velleris urget honor.
ROMPFIUS, æternæ *Lauri* ſuccenſus amore,
Conciliat Superûm Sceptra, Jovemque ſibi.
Nec patiens humiles inter reptare myricas,
Libera Pegaſeo fertur in aſtra gradu.
Ut nunc Phyllyrides nunc & Podalirius alter
In terras Batavo viſus adeſſe redux.
Et, quas Divini *Genitoris* ab ubere traxit,
Artibus his aliis utilis eſſe queat.
Sic paribus Proavûm veſtigia paſſibus æquans,
Et Medicâ Medicum Gente Domoque ferens.
Patritius ſanguis, quo nunc non percitus œſtro
Priſca *Palatini* nomina ſacra refers!
Et Decus & Famam non uno Teſte mereris,
Attonito in laudes protinus orbe tuas.
Magnus *Eques* tanto applaudit *Studlerus* Honori,
Et partem Auſpiciis vendicat inde ſuis.
Qui pulchrum *Aſcanium* docto ſub pollice, & iſto
Artificis Ductu vult minus eſſe rudem.
Et nos de Cyrrhâ Vates aſſurgimus illis
Ultrò etiam Titulis, Ingeniique bonis.
Terque quaterque illos Felici dicimus Aſtro

Pro-

Digitized by Google

Progenitos: Quorum ſic benè ſurgit opus.
Et coram Phœbo, Patriæque Atlantibus ipſis,
Qui poterit plauſus ritè probare ſuos.
Diîs, ROMPFI, curæ pietas tua. Nobile tantis
Inceptis olim cœlitùs omen ineſt.
Diî porrò inflamment ſacrum penetralibus ignem,
Unde tuus multam ſentiat æger opem.
Et, quæ ſub Magno LINDANO, & *Patre* Cleanthe,
Hauſerat Ingenii Spiritus ille, probes!

In auſpicatiſſimos Natales
Illuſtris & Generoſi Viri,
D. ANTONII STUDLER, *Equitis*.
Bergarum in Kennemaria Toparchæ.
Ipſis Idibus Auguſti cIↄ. Iↄc. LVII.

PLaudite nunc dulces nobis ante omnia Muſæ,
Threïciamque meus pulſet Apollo chelyn.
Jam nova progenies cœlo prognaſcitur alto,
Et, *poſt Luſtra Decem*, lætior annus adeſt.
Studleri natalis adeſt nunc Cæſaris ipſo
Sidere, & *Auguſtis Idibus* ille venit.
Plauſimus hîc omnes animis atque omine læto,
Et fuit ex toto Candidus ille dies.
Conſedêre Duces pariter de Stirpe Batavûm,
Et flos de mediâ Nobilitate Virûm.
Gracchorumque piæ Matres, & Porcia nobis
Altera Brute, tuæ ſpes rediviva Togæ.
Libantes auro pateras & pocula cuncti,
Ut Patriæ felix ceſſerit ille dies:
Quo nunc formoſo Daphni ſua ſacra parantur,
Officiiſque ſui tot famulantur agri.
Talem ſæpè diem exoptat *Studleria* Proles,
Et *Valckenburgii* mens Generoſa ſibi.
Unde facem novus Aſcanius ſuccendere poſſit,
Et vetus in Batavis ſurgere rurſus Honor.
Quali nunc opus eſt, inter tot nubila, Luce,

Frigore

Frigore non unâ nocte tegente diem.
Vivite præluſtres Animæ. Vos vivite longùm,
Heroum ſoboles, Nomina celſa Virûm!
Vivite, & in ſeros tranſmittite Sceptra Nepotes,
Exhilarentque pios Annua Liba Lares.
Inprimis, *Studlere* Pater, ne vellere nigro
Incîdat vitæ ſtamina Parca tuæ.
Sed, quæ de Lauro fuerat Tibi nexa Corona,
Nectatur capiti crebra Corona tuo.

Nobiliſſimo & Ampliſſimo Viro,
D. THOMÆ ab EGMOND à NIEUBURCH;
Illuſtribus ac Præpotentibus Belgii
Ordinibus à Conſiliis, & SCHOLARCHÆ.

VIta omnis, retrò nobis proaviſque peracta,
Vallis, & innocui ſanguinis ara fuit.
Sanguine Libertas Belgarum exordia ſumpſit,
Inque ſuo, major, ſanguine, facta, natat.
Sanguine creverunt lauri, crevêre Triumphi:
Hoc uno Populis fama decuſque ſumus.
At nunc, *Chriſtiadæ*, lacrymarum claudite rivos;
Nunc crudele ſuo ſanguine ceſſet opus.
Odimus Arma, Viros. Melius nunc omen, Oliva, eſt;
Bellorum ſtudiis eſt quoque Belga ſatur.
Excute nunc alios Phœbi de pulvere Myſtas,
Et, pro tot lituis, jam lyra docta ſonet.
Quæque diu rigido ceſſerunt otia Marti,
Hæc iterum cedant otia, Muſa, tibi.
Majus opus moveant Proceres conamine ſacro,
Atque alio fortes prælia Marte gerant.
Altera Pallas ovet victrix; proque Ægide torvâ
Fulgeat antiquâ conſpicienda Togâ.
JANUS ſigna dedit, Mecœnas. Numine veſtro,
Et reditu, ſpondet proximus Annus opem.
Pr[illegible]tata eſt. Cecidit bene teſſera, Phœbe,
[illegible]æque tuæ gloria major erit.

CIↃ. IↃC. XLIX. *Kal. Jan.*

Digitized by Google

Ampliſſimo, Prudentiſſimoque Viro,

D. THEODORO à VRYBURGH,

Med. Claſiſſ.

SCHOLARCHÆ.

ERgò Sauromatas ultra Thulemque remotam,
Finibus à Batavûm miſimus arma procul.
Alteraque Auguſti redierunt tempora Muſis,
Et fœdo torpent, Mars, tua regna ſitu.
Nunc agimus toto Belgæ; Gens Libera, Mundo,
In Terris nullo nos cohibente metu.
Amſtela Danubium bibit, & nunc Rhenus Iberum:
Cunctaque jam priſcâ littora lite carent.
Quaque rates ierint, plauſus de puppe ſequuntur.
Nulla per offenſas navigat alnus aquas.
Vincitur centum validis Bellona catenis,
Et dolor, & rabies, intus & ira fremunt.
Cuncta domi tranquilla; foris tranquillaque cuncta,
Et Pax auſpicio candidiore placet.
Attendit pia vota Deus. Paciſque ſereno
Mulceri Iſacidûm pectora mœſta jubet.
Felix Belga nimis! poſſis ſi commoda mente,
Fortunam ex æquo ferre patique tuam.
Si, quoties nobis reparat ſua ſidera Titan,
Cædatur toties victima grata Deo.
Et nos hinc olim ne ſæcli injuria tanti
Arguat ingratos immemoreſque BONI.

cIↃ. IↃC. XLIX. *Kal. Jan.*

Gra

Gratulatio ad
Illuſtrem & Nobiliſſimum Virum,
D. CHRISTIANUM MOLLIUM, JC.
ET
Potentiſſimi Principis Electoris
BRANDENBURGICI
AD
Præpotentes Fœderat. Prov. Ordines
LEGATUM, &c.

SIc Te, Magne Virûm, Phœbi clementia cœlo
Extulit, & merito donat honore Themis.
Qui tot Virtutum ſpoliis incedis opimis,
Faſcibus intentus conſilioque Ducum.
Et nunc ad Batavos dignus, lanugine primâ,
Brandenburgiaci Principis ore loqui.
Nunc coram *Auriaco* ſecretas pandere voces,
Multaque in Ameliæ fundere verba ſinum.
Omine ſe oſtendant terris ut cuncta ſereno,
Et populo Regum concilietur amor.
Mactus ades nobis, Procerum Fax inclyta, MOLLI,
Pectoris ingenii dote fideque potens.
Mactus ades fauſtuſque. Et claram in Conjuge ſtirpem
Illuſtra Ingenii nobilitate magis.
Sic fiet, Tua quæ Virtus cum *Principe* creſcit,
Unà cum Batavis creſcat amorque tuus.
Et plures hederæ circum tua tempora ſerpent,
Nec ſatis in Lauros unus Apollo ſiet.
Magne *Socer*, dabit illuſtres hæc fama Nepotes,
Excipietque tuas hinc nova palma fores.
Majorum Decus, & tituli cum laude reſurgent
In majus, vires ſufficiente Deo.
Principis optatus felix modò proſperet æther,
Labaturque ſuis Odera lenis aquis.

cIↄ. IↄC. XLVIII.

Carmen Funebre
In Obitum
Nobiliſſimæ Matronæ,
DODONÆÆ à TADEMA.
Ad mœſtiſſimum Conjugem,
D. PIBONEM à DOMA, JC.
Illuſtrib. Friſ. Ordd. à Secretis.

SIc etiam tangunt feralia Numina Muſas,
 Et patimur thalami vulnera quiſque ſui:
Pro ſolitâ Lauro foribus funeſta cupreſſus
 Imminet, & lacrymæ mœſta per ora fluunt.
Pierideſque ſuam mutant in funere veſtem,
 Et ſua non tantum Friſia buſta dolet.
Certatim glomerant Nymphæ, velut agmine facto,
 Ad deplorandum fata viceſque tuas.
Materies ſumus indoctis doctiſque per urbem,
 Et flendi officium ſacraque quiſquis agit.
Atque utinam! noſtri facies non iſta doloris,
 Ut quoque jam laceret publica cauſa comas.
Tutius eſt oculos alienis paſcere damnis,
 Et fontem proprii præteriiſſe mali.
Multaque vicinis narrare pericula rebus,
 Cum tua tranquillis cymbula ludit aquis.
At nunc, heu! noſtris patet iſte doloribus ictus,
 Neuter & offenſi tutus ab igne Jovis.
Doma Dodonæas tacitus ſpatiatur ad aras,
 Et ſecum queritur triſtia damna miſer.
Nec, veluti quondam, Batavam cum conderet Albam,
 In Patriæ cauſas ore diſertus agit.
Neuhuſii thalamo divina *Boethia* rapta eſt:
 Cujus non uno fulmine tacta domus.
Sic pariter Vates, pariter lugemus amores,
 Infanduſque ſubit mutua corda dolor,

Hoc

Digitized by Google

Hoc uno tantum felices: Aethere in alto
 Quod ſua poſſideat pignora quiſque tori.
Et nunc cum CHRISTO genialia gaudia vitæ
 Carpimus, & partim cælica turba ſumus.
cIↄ. Iↄc. LII.

Ampliſſimo, Clariſſimoque Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

MED. D.

Ærarii Præf. Coſ. Senat. Scholarcha Alcmar.
Kal. Jan. cIↄ Iↄc. L.

SIc Tibi *Mecænas*, rurſum Reſpublica, Faſces,
 Credit, & Auriaci nomine Conſul ades.
Utilis imperiis, & rebus natus agendis,
 Ingenio meritis conveniente Togæ.
Bellua multorum capitum ſic arte regenda eſt,
 Quæ didicit tantum fræna modeſta pati.
Judicis hîc ratio & prudentia laxat habenas;
 Hic Legum adſtringit vincula dura magis.
Ure, ſeca, & pœnas multorum crimina poſcunt:
 Sæpè etiam Judex munia Patris obit.
Heu! quam difficile eſt normam ſervare Catonis;
 Et non obliqua flectere vela manu.
Sed jus faſque pium dubia non pendere lance,
 Legitimumque reo ſiſtere cuique forum.
Hîc multum Themidos fallit prætextus inanis;
 Hîc quæſita vetus ſportula crimen habet.
Incumbunt multi gazis oriente petitis,
 Negligiturque animi cultus, honorque Dei.
Sejanos veteres quoque noſter parturit orbis:
 Unde minor feritur gloria, Druſe, tibi.
Hæc nova jam facies Batavis, regnare per artes,
 Et priſcam fuco diſſimulare Fidem.
Oderit hæc hominum portenta & monſtra juventus,
 Matureque ſuum diſcat amare Deum.
Hic faſces, *Tu Mecœnas*, & lumina præfers,
 Virtutem ut ſolio ſplendidiore loces.

Nos eadem ingredimur macti veſtigia laudum,
Nec Muſis noſtris iſta negata via eſt.
Nulla mora eſt. Tu nunc, Titan, felicibus Aſtris
Annum aperi, & magnum confice lætus iter.
Ut pariter Phœbo meritum inſtauremus honorem,
Noſque Deo dignos poſthuma fama ferat.

HONORI NUPTIARUM

Ampliſſimi, & Doctiſſimi Viri,

D. ANDREÆ SCHAGEN-STEYN, JC.

Advoc. & Scab. Alcm.

Et Lectiſſimæ Solertiſſimæque Virginis,

MARIÆ à MOLENVLIET.

Celebr. cIↃ. IↃc. LI. VI. *Kal. Sept.*

AUrea dum noſtri nunc Sæcula vivimus ævi;
Dum Pacis fruimur tranquillo ſole Batavi,
Bellaque Arauſiadum felicia damnat Iberus, (rit,
Schagenius Pulchram Thalamis Amaryllida quæ-
Nec natus vult eſſe Sibi: tantumque futuri
Temporis anguſtos reditus impendere Muſis.
Cum charâ conſorte Tori, cum Conjugè blanda
Partiri vult dona Deûm. Auſpiciumque ſalutis
A Face Virginea, Veneriſque ordirier aſtris.
Conſultò facimus: Si quando eſt rara voluptas,
Illam non unus rabido ſub dente gulaque
Concluſam teneas. Poſcit boletus amicum,
Fercula nec quis ſolus amat. Cum ſurgit orexis,
Da convivam aliquem jucundi in parte laboris.
Non ſapit iſte cibus, quamvis mihi tubera mittas,
Si ſale, ſi ſocia caream lepidoque ſodali.
Viderat illa Themis, vacuum indignata cubile,
Cum Nympham egregia Virtute & moribus æquam,
De meliore luto finxit cui pectora Titan,
Adjunxit caſto lateri: Quæ carmine docto,
Alterniſque tuam recreet concentibus aurem.
Tunc dixit Dea: Schageni, poſt ritè ſubactam
Pallada,

Pallada, poſt tot ſudores, MOLEVLIETIA Conjux
A Fatis promiſſa Tibi eſt. Ut Jurgia Baldi
Temperet, ac lentos curarum ſopiat ignes,
Et rarò ſine Lite Forum. MOLEVLIETIA Mater
Ingentes promittit Avos, nidumque loquacem,
Cum locuplete penu. Geminos ſic jungit Amantes
Ipſa Themis, tædaſque probat. Revireſcite, Lauri,
Præ foribus, poſteſque novis ornate coronis,
Pierides. Nubit Virgo, Zonamque relinquit.

Ad Nobiliſſimum Virum,

D. CORNELIUM à SONNEVELT, JC.

Cum à Muſis Alcmarianis vicinus ſalutaretur,
cIↃ. IↃC. LIII. *Kal. Maji.*

SIc tandem ingrederis magni penetrale FORESTI,
Illuſtrem & titulis vis habitare Larem.
Vicinoſque Deos, patulâ ſub Apollinis umbrâ,
Viſere, & ex toto demeruiſſe Tibi.
Gratulor auguſtos, SONVELDI Clare, Penates,
Et deſideriis Tecta petita tuis.
Gratulor Aonidum ſacris, quod limine in ipſo
Hic iterum antiquâ ſede FORESTUS agat.
Mutatoque ſui jam tantùm nomine, priſcâ
Virtute inveniat noſtra Minerva Virum.
Sic nil perdidimus. Nobis FAX altera nata eſt,
Et SOL auſpicio candidiore redit.

IN HONOREM

Præſtantiſſimi & Doctiſſimi Viri-Juvenis,

D. PETRI à SANEN,

Cum in Illuſtri Academiâ Geldro-Velavica,
J. U. D. *ſalutaretur* cIↃ. IↃC. LIV.

PIlea ſic redeunt ſacris auguſta Camœnis,
Priſtinaque in ſolito Laurus honore viret.

Digitized by Google

Jam, procul à terris, Armis trans Æquora vectis,
Ejurante ſuas Marte Ereboque faces.
Quando Pieriæ nunc ſtringunt arma Sorores,
Inque ſuo ſudat pulvere ſacra THEMIS.
Et Mars in lingua eſt. Et habet ſua caſtra Minerva;
Jamque aliâ prorſus Bella movenda manu.
Nec trux Alecto Furiis, aut anguibus Hydra
Natum de ſæva Colchide virus alit.
Incude hîc aliâ formamus, Apolline, Vates;
Hîc pulchrè cauſas Tribonianus agit.
Hîc pluteos cernis voce ac ſubſellia frangi,
Eloquiiſque audis Roſtra diſerta ſuis.
Pro ſtreperis Belli lituis, proque ære coruſco,
Sardonychem doctas irradiare manus.
Aonioſque Patres celſa ad Capitolia ferri
Sublimes in Equis, conſpicuoſque Togis.
Deſiit Ira ſuos intendere Civibus enſes;
Deſiit in Batavis & ferus eſſe furor.
Aurea PAX pulchrâ conglutinat omnia lege:
Quæ noſtras iterum ſpes jubet eſſe ratas.
Sic meliùs multò PHŒBI pugnatur arenâ,
Triſtis ubi fuſo ſanguine nemo litat.
Nemo telorum jactu demittitur Orco,
Altera vel circum Pergama raptus obit.
Hæc coram ingenuo ac forti nunc SANE, Sicambro
Bella geris, Spoliis uſque ſuperbe tuis.
Marcellique inſtar, prædâ jam mactus opimâ,
Cæſareâ primus Victor in Arce ſedes.
Unde ſerenato Cœli Te ſidere multus
Servat Honos Patriæ, Conſilioque Patrum.
Haud mora. Sume Togam, & Dictatorem indue felix.
Fortuna Auſpiciis militat ipſa tuis.

In

In falſò denunciatum mihi OBITUM,
Clariſſimi Viri,
D. WERNERI ENSCHEDE,
Eccleſiaſtæ Alcmariani deſideratiſſimi.

SPonſa Dei, magno ſibi nunc Atlante peremptò,
Iſacidum triſtes perſonat ore domos.
Flebilibuſque modum numeris apponere neſcit,
Impoſitumque ſibi non bene ferre jugum.
Ingemit, ac flexo tendens cum poplite palmas,
Gloria quò noſtri priſca receſſit! *ait:*
Quò nunc ſe veterum abſtruſit facundia Patrum?
Quò fugit, ſociâ cum Pietate, Fides?
Relligioque, Pudor, Divûm reverentia, Mores
Ingenui, & Virtus quóve tulere pedem?
Deêrat adhuc rerum ſummæ, raptandus ad umbras
ENSCHEDE, primævæ Simplicitatis Honos.
Flos Virtuſque Virûm! Cujus vis enthea labris,
Eloquiiſque inerat vox quoque digna Deo.
Rara Pudicitiæ veteris veſtigia reſtant;
Rara avis in terris, ENSCHEDE qualis erat.
Dixerat: & Lacrymis humectans grandibus ora
Almeriæ Populos Fata notare jubet.
cIↄ. Iↄc. LII. *Kal. Sept.*

Ampliſſimo Viro,
D. THEODORO à VRYBURCH,
MED. D.
Conſuli & Scholarchæ,

ERgò iterum Brumæ longas poſt terga tenebras
Linquimus, & puro ſidere Phœbus adeſt.
Deque ſuis rurſum laribus nidóque loquaci
Dulce ſonat Veris nuncia carmen: Ave.
Quale tuus quondam Carmen FORESTUS amabat,
Cum ſolita ad turres iſta rediret avis.

Illa eadem cœlo nobis gratiſſima venit,
Nunclat hybernos dum procul ire dies.
Pieridaſque meas ſtimulis majoribus urgens
Palladis auſpicio fortiùs ire jubet.
Quod toties factum veſtro ſub nomine, CONSUL:
Anchora Qui ſtudiis una, decuſque meis.
Unum addo Vates votum, per ſacra Thaliæ;
Neuhuſii melius fas habitare Deas.
Quod facilè eſt: Tecti ſi tantùm pervius uſus,
Et vicina meo Bibliotheca Toro.
Cætera ſunt Lauris noſtris & Apolline digna,
Et mea non uno marmore fulta Domus.

cIↃ. IↃC. LIII.

In Auſpicatiſſimas Nuptias,
Generoſi & Fortiſſimi Juvenis,
D. JACOBI ab OUDESTEIN,
PRO-CENTURIONIS,
SPONSI.
Et eximiæ lectiſſimæque Virginis,
CLARÆ BASS,
SPONSÆ.
Celebratas Alkmariæ cIↃ. IↃC. LII.
XII. *Kal. Auguſti.*

QUis Furor iſte novus, lituos animare tubaſque,
Et medio, in Bellum, tempore Pacis agi?
Ut tam crudeles flagret Neptunus in iras?
Ut Batavûm Claſſes Aequora tota citent?
ALBIONUMque metus Procerum ſe miſceat Aulis,
Pergama quo poſſint ipſa timere ſibi?
Deteſtata piis nunc matribus arma, QUIRITES,
Sumere, Vos Pietas relligioſa vetat.
Teſſera nos eadem ſancti devinxit amoris,
Una Salus geminos jungit, & una Fides.

Vulne-

Vulneraque in charos quæ mox properanda Britannos,
Civibus illa forent vulnera, Belga, tuis.
Hæc melior BELLONA, Viros quæ parturit Orbi;
Quæ Phœbo Lauros donat, & arma Togæ;
Quæ Generi Hæredem, ſeriſque Nepotibus annos
Prorogat, & PRISCO STEMMATE cudit Avos.
Qualibus in Morinis fas eſt pugnare ſariſſis:
Cum nulli hæc noceat miſſa ſariſſa manu.
His, OUDESTENI, Te nunc præſtabis Achillem
Auſpiciis: pulchro & prælia Marte feres.
Speratamque aciem, & ſacram luſtrabis arenam:
Olim quam tanti fecerat ipſe DEUS.
Nullus ubi circum Thalami tentoria miles;
Nec ſua turbatus Nereus arma quatit.
Sed, CLARA attollit Vexillum, & Caſtra tuetur:
Et partes pulchrè Martis Amantis aget.
I nunc, & felix animam committe DUELLO:
Argumenta Viri Nox dabit una Tibi.

In Conſulatum Tertium

CL. VIRI,

D. THEODORI à VRYBURCH,

Med. Doct.

CIↃ. IↃC. LIII.

ITe leves animæ, turpis quas ambitus urit,
Et prece quæſitus per mala raptat honor.
Ingenui non eſt, Solium prenſate per artes,
Perque nefas ſacram ſollicitare Togam.
Hoc eſt Imperium in Populos Civemque tenere,
Quando Te Populus Civis & omnis amat;
Atque ultro ad Faſces & Dictatoris Honorem
Publica Majeſtas eligit ipſa ſibi.
Ut nunc in Geminis oſtendit FRATRIBUS Æther,
Quos Patriæ ad Clavum Curia ſpontè vocat.
Quod rarum exemplum eſt ſæcli pejoris & ævi,

Quo pudor exſtinctus, fugit & alma Fides.
Prælustres Animæ! priſcis cognata FORESTIS
Nomina, qui facti de meliore luto,
Vos primi in ſacris ſemper Circenſibus eſte,
Et Titulo meritos ornet Equeſtris Honor.

Reverendo Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ Alcmariano & Scholarchæ.

VIderat intrepidos animos, fera corda Gigantum,
Plenaque peccatis pectora noſtra DEUS;
Inſolitiſque hominem, veluti communis Erinnys,
Criminibus nocuas conſcelerare manus.
Cur meritò, offenſis juſtis, accenſus ad iram
Omnipotens, in nos cælitùs arma parat.
Et, totis nobis caſtris contrarius urgens,
Haud uno in pœnas fulmine & igne furit.
Hinc ſtagnante ſuo paſſim Mavorte cruore,
Exitium unde ſibi Belgica tota timet.
Inde novas peſtes promente incudibus Ætnâ,
In furias ipſo non Acheronte ſatis.
Parte aliâ trucis Oceani ſurgentibus undis,
Quæ feriunt vaſto Carbaſa noſtra mari.
Non ſecus ac Superis ſit viſum exſcindere Belgas,
Olim tam forti Nomina parta manu.
Et Libertatem, titulis felicibus auctam,
Totam de Batavo tollere velle Foro.
Quæ mala ne ſerpant progreſſu, ac latius errent,
Oramus Vates ſupplice voce DEUM.
Ut cum SOLE novo, rabies ſubſidat Averni,
Exſtinguatque ſuas Numinis ira faces.
Et, pro Funeribus totidem ac formidine rerum,
Exoriare, tuo lætior orbe, dies!
Abſterſis tandem ut lacrymis, poſitoque dolore,
Sic iterum ſolito more Triumphus eat.
Tuque DEI referens laudem & præconia, KNYFFI,
Grateris Batavis aurea ſæcla meis.

Pridie Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LIII.

CL. VI.

Digitized by Google

CL. VIRO,

D. HENRICO BRUNONI,

Pro-Rect. Hornano.

FUneſtos nobis Hornano à littore manes
Mittis, & officii vis meminiſſe mei.
Sic pulchrè, ſic ritè facis: Qui Funera chartis
Illinis, & Batavos diſcere Fata jubes.
Non aliena meis ſunt hæc quoque ſacra Camœnis,
Cui toties cinis eſt, & Chelys illa domi.
Exequiiſque piis, ingenti & honore ſepulchri
Proſequor inſignes Palladis arte Viros.
Quos inter primus Genitor tuus. Inde caterva
Mox alia, & noſtræ plurimus urbis honos.
Sic, Clario, Nos, teſte, pares. Paribuſque litamus
Auſpiciis Vates, turbaque caſta ſumus.
Pro Xenii mittis Tu munere funera nobis,
Quod Tragici exemplum, nobile Vatis opus.
Materiâ informi, verſuſque à matre rubentes
Nos damus, Almerius qualia Phœbus amat.
Pro ſacra Vobis ſint hæc donaria Strenâ,
Annuaque in votum verba preceſque cape.
Et, qualem in tabulis hìc Mecænatibus Annum
Apprecor, eveniat talis & iſte Tibi!

Kal. Jan. cIↃ. IↃc. LIII.

Ampliſſimo Viro,

D. PIBONI DOMA, JC.

Ad Comitia Belgic. Ordd. nuper

LEGATO.

Cum de Rectoratu Leowerdiano meum amicè diſſereret.

FRuſtra Tu me, DOMA, vocas ad Friſidos oras,
Conatus fruſtra eſt omnis, amorque tuus.

In Batavis nobis benè jam fundata carina eſt,
  Reſque meas iſtic anchora firma tenet.
Invenies alios, quibus hæc eſt debita Sparta,
  Per tot luſtra vocat quoſque petitus Honor.
Non ego præreptum veniam ſua Sceptra merenti,
  Qui nunquam in partes ambitione feror.
Nec me, ſi vellem, ſinat hinc migrare Thalia,
  Currentique viam nemo manumque daret.
Et licet invitus Patriæ prohiberer arena,
  Sic tamen adverſùm cuncta Elementa forent.
Sideribus quoniam toti conſuevimus iſtis,
  Et nos hîc pleno nectare Muſa rigat.
Aonidaſque meas ubi nunc bis ſeptimus Annus
  Reſpicit, & civis per totidem Aſtra vocor.
Quo quoque ſub cœlo fœcundi Pignora Lecti,
  Jamque meæ coram CONJUGIS oſſa lego.
Et forſan nobis, tandem vergentibus annis,
  Promittunt alias Fata Venuſque faces.
Deſine velle meos transferre huc, DOMA, Penates:
  Quò nec me Batavus, nec ſinit ire DEUS.

Kal. Jul. cIↄ. Iↄc. LIII.

Doctiſſimo & Præſtantiſſimo Juveni,

LAURENTIO KEYSER,

ALCMARIANO BATAVO,

CUM

Juris Utriuſque Doctor Salutaretur,

A

D. DANIELE COLONIO, JC.

& Profeſſore Ordinario.

Ann. cIↄ. Iↄc. LIV. XXVI. *Octob.*

SIc iterum nobis, poſt ferrea tempora Belli,
  Aurea de cœlo nata Minerva redit.
Et LAURI fœcunda ſeges, ſub Pallade noſtrâ,

In

In medio Batavûm gliſcit ubique foro.
Doctorum & tam turba frequens, & meſſis opima,
Ilias ut ſæclo non ſatis una fiet.
Et, certò credam, naſci compendia rerum,
Et brevior Muſis inde reperta via.
Hanc in Te nuper, CÆSAR, radiare Coronam
Vidimus, Ingenio digna trophæa tuo.
Qui noſtro patiens te fingi pollice, pulchrè
Nominis ad famam præſcia ſigna dabas.
Plus ſatis eſt Legum Batavis, ſed Legibus æquam
In Batavis vitam ducere, Roſtra volunt.
Grande animi & pretium eſt, Virtutem extendere factis,
Et ſervare ſuam ſic ſine labe Togam.
Exemploque ſuis præferre Nepotibus arma,
Quæ tibi tranquillum dent ſine labe Forum.
Nec tibi *perluces*, dicatur, *Cretice*; nec te,
Nec mores animi vita probata probat.
CÆSAREAS ſemper Leges & Jura tueri
Convenit. à rectis moribus orta Themis.
Singula quæ noſtros jubeam retinere Quirites,
Hæc, ſpero, exemplis ſingula, CÆSAR, ages.
Pergite ſic, *Macti Juvenes*; ſpes inclyta noſtri
Temporis, ac feræ Poſteritatis honos.
Sub Quorum Auſpiciis & Ductu ALCMARIA major
Audit, & Invidiam noſtraque Pallas habet.

S. P.

Reverendo & Doctiſſimo Viro,

D. ANDREÆ WINCKELIO,

Nunc V. D. M. in Eccleſ. Nardenſi.

SCire tuâ refert, pars ô fidiſſima noſtri,
WINCKELI, valeam quod benè, quodque mei.
Sic tibi conveniat benè ſi cum Pallade ſacrâ,
Gratia, pro meritis talibus, eſto Deo.
Nos agimus veſtri memores in Apollinis Æde,
Inque meo fixum pectore Nomen habes.

Friſia

Friſia ſed Fratri nuper nova vulnera fecit,
Cujus nunc turbat mors inopina lares.
MARGARIS ad manes conceſſit & oſſa Parentum,
Subjectam & pedibus morte reſignat humum.
Cernit ubi charam cognatâ in valle Sororem,
Angelicos inter læta recepta choros.
Sic mecum primos terris mandavit amores,
Et gemitum vidui turturis inſtar agit.
Pangite, Pierides, nobis lacrymabile carmen:
Bis videt exſtinctas janua noſtra faces.
Bis ſpolium Fatis vivi ſumus. inque dolores
Sic pariter Fratres nos, comiteſque ſumus.
Hoc inde exemplis moniti, ut meliora ſequamur,
Obſervetque ſuos præfica noſtra dies.
VIVERE nam noſtrum nihil eſt, quàm tramite certo,
Naturæque modo diſcere ritè, MORI.

Ex tempore Idib. Febr.
CIƆ. IƆC. LVI.

Doctiſſimo Viro,

D. NICOLAO JUNGIO. V.D.M.

Affini ſuo. tertiâ Prole Patri.

Sub exceſſum Fratris.

INgemit ad triſtes dum Frater Conjugis urnas,
Tu Thalami, Affinis, gaudia lætus agis.
Et pro funereis epulis, atraque Cupreſſo,
Tu, Pater, Herculeâ tempora fronde tegis.
Diſpare ſic Fato miſeris mortalibus ævum
Ducitur, & mutat fors malefida fidem.
Nullaque tam præbet faciem Fortuna ſerenam,
Cuî non mille notas imprimat una dies.
Hunc oriens ſpectat natum felicibus aſtris,
In ſolium & magni ſurgere ſceptra Jovis.
Illum Tarpejo modò fulmen dejicit unum,
Inque ſuo rurſum pulvere mœſtus agit.
Nil certum ſub ſole vides. Regumque Ducumque
Nomina nec Fati libera ſorte ſui.

Naſci-

Naſcimur, & morimur, ſic mundi lege receptum.
Felix! ſi vivas, ut moriâre pius.
Hoc unum, quo Chriſtiadæ nos tollere in aſtra
Poſſumus, & noſtri non meminiſſe mali.
cIↄ. Iↄc. LIII. *Idib. Mart.*

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT, à NIEUBURCH,

Illuſtr. & Praepp. Holl. & Weſt-Fr.

Ordinibus à Conſiliis.

Senatori & Scholarchæ Alcmar.

QUando erit, ut noſtris Muſis, NEOBURGE, revertas,
Et precer, hîc coram, proſpera multa Tibi?
Quæ nunc, diviſi ſpatiis, per rura, per undas,
Ignotis toties ſcribimus uſque viis?
Lenta mora eſt, SOLEM hunc noſtrâ quæ avertit ab urbe,
Et Phœbo ſpargit nubila, lenta mora eſt.
Menſque reformidat, rebus quoque lentiùs actis,
Ne res tam lentâ corruat iſta morâ.
Triptolemi poſſes, utinam! conſcendere currus,
Cumque tuis totidem jungere Martis equos.
Ut, Te venturo, Vates feliciùs Aſtrum
Exortum hinc Muſis viderit eſſe ſuis.
Ne, forſan, veteris veniant faſtidia Daphnes,
Aut placeat Virtus ſic minus ipſa ſibi.
JANE, tuum ſupplex precibus nunc Numen adoro,
Ut bene ſic vortat Vatibus iſte dies.
Et, cum Sideribus cœli ſolennibus, unà
Pulchriùs attollat PALLAS in aſtra caput.
DICTATORque meus tandem NEOBURGIUS adſit,
Qui levet Auſpiciis otia noſtra ſuis.
Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LVII.

Ampliſ-

Digitized by Google

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

M E D. D.

Conſuli & Scholarchæ Alcm. &c.

SIc, Fato exemptis Nobis, & limine mortis,
  Auſpicio Phœbus candidiore redit.
Jamque dies, alterque dies ſuccedet. & orbi
  Ipſa ſuo tacitè tarda ſenecta venit.
Felix! qui toties Annos felicibus actis
  Terminat, & puras tollit in aſtra manus.
Conſcius ipſe ſibi de vitâ haud turpiter actâ,
  Et non neglectâ Lege & Amore Dei.
Seu Caveæ in medio ſublimes tractet honores,
  Ut Populo leges ſcribat, & arma foro;
Seu, commiſſa ſibi privata negotia curans,
  In tacito ſecum vivere ſolus amet.
Felices illi! quorum ſic vita peracta eſt,
  Nullius ut vultum tinxerit inde pudor.
Sed, per Virtutum gradiens veſtigia, turbæ
  Sacrilegæ nunquam turpe ſequutus iter.
Omnibus his major, tantoque beatior, ille eſt,
  Qui, cum Sole novo, fortiùs ire volet.
Atque operi cœpto perfectum inducere honorem,
  Omnibus ut maculis mens animuſque vacet.
Quod fieri ut poſſit, *Mecœnas*, Numine dextro,
  Pro ſolito nobis faxit amore Deus!

Kal. Jan. CIↃ.IↃC.LVII.

Reveren-

Digitized by Google

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccl. Alcm. Paſt. Pr.

SCHOLARCHÆ.

VIta hominis tenuem facilè evaneſcit in auram,
Ocyus ut forti miſſa ſagitta manu.
Nec quicquam ſub ſole manet, tibicine firmo,
Quod non falce ſuâ Veſpera ſera metat.
Exemplo ſatis uſque docet quæ proximus Annus,
Qui tot Terrigenûm buſta neceſque dedit.
Et noſtrûm pleni jam circum tempora cani,
Quæque ſuos vultus ruga ſenilis arat.
Unica Fatorum ſpes eſt, ſi, lampade vitæ
Exſtinctâ, hinc medius tollar in aſtra Poli.
Semper ubi vivam curâ ſecurus ab omni,
Et mundi his nebulis, invidiæque minis.
Da rectos nobis animos, Deus Ætheris alti,
Ut cum Sole novo, ſpes ea certa ſiet.
Nec malè defunctis nobis, ſub Apolline, penſo,
Detur inoffenſo ſic pede poſſe Mori.
Quandocunque placet. Sive hic ſit terminus Arvi,
Seu plures hyemes juſſerit ire Deus.
Semper ad excubias, & Claſſica ſacra, parati,
Et non difficiles carnis inire viam.

Kal. Jan. CIↃ.IↃC. LVII.

MAR-

MARTINUS BRUNO
REDIVIVUS
Ad Clariſſim. Parentem,
D. JOHANNEM BRUNONEM,
Eccl. Egmond. Paſt. Vigilantiſſ.

SIc pridem pietas BRUNONUM priſca revertit
In terram. Et cineres ultra, ſæcliqueſenectam
Una Domus toties videt incrementa ſuorum.
Semper prole novâ felix, ſi deficit una:
Unde iterum novus alterius de funere Phœnix,
Et virtus ſe tollat Avûm. Cunabula læta
Quod tua nunc coram teſtantur, JANE. Parentem
Fleverunt omnes nuper ſuper æthera Nymphæ,
Et communis erat luctus gemituſque Batavûm,
Hac in morte viri. Rurſum, felicibus Aſtris
Ecce, Parens nunc alter adeſt Redivivus ad auras
MARTINUS redit, & rurſum ſe gaudia promunt
Aethera per purum. Salve, Pater inclyte, Salve
Tali prole, Pater! Patrem qui in ſceptra reponis,
Alternis iterum imperiis, Fatoque Sionis.
Aurea lux! Mater quâ MARIA talia carpit
Poma ſibi, donatque viro. Marceſcere nunquam
Digna Arbor: ſeris factura Nepotibus umbram,
Quam non triſtis hyems, rapido non Sirius æſtu
Exuret; ſed quæ fœcundâ in margine ripæ
Protrudet plures iſto de ſtipite fœtus.
Tu, MARTINE, tuum numera meliore lapillo
Natalem, & felix hanc vitæ ordire Palæſtram,
Exemplo magnorum Atavûm, clarique Parentis.
Iſacidûmque ſacro thyrſo percuſſus & œſtro,
Hinc in divinas laudes adoleſce Tonantis:
Ut tibi commiſſum poſſis perferre laborem,
Ac firmis ſupereſſe oneri cervicibus Atlas.

Ex tempore poſt paroxyſmum febrilem.
cIↃ. IↃC. LII. III. Non. Octob.

Ad

Ad Illuſtrem & Generoſum Virum,

D. ANTONIUM STUDLER, Equitem,

Toparcham Bergenſem, &c.

Illuſtris Bergarum Heros, Vir digne Batavûm
Nomine, & antiquo ſtemmate digne tuo.
Hoc pro te ſupplex, redeunte ad limina Phœbo,
Jam Superos omnes oro, Deumque precor:
Studleri auſpiciis ut Res ſtet Publica felix,
Atque hinc in longum floreat iſta domus.
In quâ ſpe nobis nunc promittente Nepotes
Cernimus *Iulos Aſcanioſque* tuos.
Vivite, *prælustres Animæ*, melioribus aſtris,
Ac toties ſoles hinc reparate novos.

cIↃ. IↃc. LXIV.

Ad Ingenuum & magnæ Spei Adoleſcentem,

JOANNEM à NYENBURCH,

Primum lapidem ponentem

PORTÆ SCHERMERANÆ:

Cujus Avus

D. CORNELIUS à NYENBURCH,

A. cIↃ. IↃ. LXVIII, Cum

GUILIELMO I. PR. AURIACO,

Defendendæ Rel. & Libertatis ergò,

In exilium abiit. Bonis ſuis omnibus, per ſævitiam Ducis Albani, quando parere Tyranno nollet, Fiſco addictis.

Qui ab Anno cIↃ. IↃ. L XXII. *ad* cIↃ. IↃ. L XXVIII, *ſummis Reip. curis præfectus, Urbiſque Alcmarianæ Senator, plurima in Patriam beneficia exhibuit, & tempore Obſidionis, Auſpicio* PR. AURIACI, SONOYO *Duce, ad aperiendas Cataractas, quo hoſti fuga maturaretur, miſſus*

miſſus Legatus. Quod cum feliciter effectum, Hiſpanus, velut Panico terrore correptus, urbem deſeruit. &c.

NUnc alia in Batavis Rerum ſe pandit imago,
Et meliore manu Sceptra tenere licet.
Quàm tunc, Albani Imperiis cum templa Lareſque
Afflictum toties ſubdere viſa caput.
Et nulli in tutâ pacem convalle tenere,
Faſque fuit Vero Thure litare Deo.
Nunc Patriæ invictas Belgæ prætendimus aras,
Mœniaque in cœlum tollere & aſtra licet.
Quaque Duces ierant rabidi, ſævæque ſecures,
Illic nunc rigidi ſe poſuêre duces.
Almeriæ dudum Muſæ quod teſte probârunt;
Pallade non unâ clara potenſque domus.
Quæ ſuper Hiſpani tumulis, ſuper oſſibus albis,
Marmore nunc ipſo ſplendidiore locat:
Hæc ſi *Abavo*, NEOBURGE, tuo fas cernere coram,
Dic, age, nunc illi hæc gaudia quanta forent!
Teque ſibi naſci, poſt tot jam ſæcla Nepotem,
Qui ſibi defenſa mœnia in Urbe ſtruat?
Ille exul patriis, cum *Principe*, ſedibus errat,
Fortunæ & patitur plurima damna ſuæ.
Maluit & duris, pro tempore, cedere Fatis,
Ac Spolium fieri, dire PHILIPPE, tibi;
Quam Libertatis, quàm Relligionis avitæ,
Non etiam pariter jure & amore frui.
Majorum exemplo, qui pro virtutibus ipſi,
Proque bonâ cauſâ ſtantque caduntque ſimul.
Et cupiant, dulces animas deponere Letho,
Ante, Fides, quàm te ſit violare datum.
At tu pro fractis opibus, PUER, exilioque Tuorum,
Portarum illuſtri in Limine ponis opus.
Nomen & ipſe tuum ſeris annalibus addis,
Unde etiam invidiam Barbarus hoſtis alat.
Nec viciſſe volet circum ſeſe oppida tanta,
Quæ, poſt ſe victum, pulchriùs arte nitent.
Grata Deo eſt Pietas, titulo quæ gaudet Honeſti,
Et ſtat pro muris pulverulenta ſuis.

Digitized by Google

Nec metuit medias perrumpere Marte phalanges,
Ut benè ſit Patriæ, Civibus atque ſuis.
Almeria Auſpiciis meritò ſe Nominis hujus
Devovet, ac Stygiis non ea merget aquis.
Quique Abavus quondam, Auriaco cum Principe, fugit,
Illius effugiet nomen & umbra rogos.
Ereptæque domus gazæ, tot pondera rerum,
Ibunt in majus pondere preſſa ſuo.
Ac totidem in natos, Patriæ benè geſta ſalutis,
Gloriaque æternos durat ad uſque dies.
Tu nunc, NIBURGI, nunquam obliviſcere tanta
Facta Patrum, atque *Abavi* pulchra Trophæa tui.
Quo ſine non unquam Victoria nata fuiſſet,
Et victo nobis Hoſte triumphus eat.
Cujus ad imperium ſeſe effudêre paludes;
Quas ferus haud potuit ferre patique Tagus.
Tarteſſi ſic arma Ducis, Jovis ira repreſſit,
Et gens in Batavis Libera facta ſumus.

cIↃ. IↃC. LXI. *Ibid. Octob.*

Nobiliſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THOMÆ ab EGMONT à NYENBURCH,

Scholarchæ Alcmariano.

Et, poſt emeritos multorum Annorum
Maximos & HOLL. & WEST-FRISIÆ
Honores, Cupientiſſimâ Plebe,
Domum revocato,

ET

IN CONSULEM ELECTO.

QUàm bene, NYBURGI, quod, poſt tot Luſtra revertas
In Patriam, ac propriis ſedibus Hoſpes agas.
Nec Te ſubducas MUSIS, Helicone relicto,
Aut nos deſtituas Conſiliiſque tuis.
Tutius ALCMARIÆ ſe Res & CURIA habebit,

Princeps

Princeps ſi nobis Ipſe SENATOR adeſt.
Nec tam præcipites metuendi flatibus Auſtri,
Et, forſan, dubiâ triſtis in urbe furor.
Quando diſcordes animos, nova jurgia, vulgus,
Arcanique ſerit ſemina mille mali.
Ac capitum infelix tot nobis pullulat Hydra,
Lethiferuſque omni Scorpius orbe latet.
Soſpes ades, NEOBURGE, novo cum Sidere JANI,
Et Tecum PACIS fer bona multa domum.
Soſpes ades CONSUL toties; non unius Anni,
Stetque patrocinio noſtra THALIA tuo.
Omnis in Adventum PROCERUM chorus explicat (ulnas,
Et porrecta Tibi brachia quiſquis habet.
Inter quem Populi applauſum, & Suffragia ſacra,
NEUHUSIUS votum fertque refertque ſuum.
Calendis Jan. cIↃ. IↃC. LXIV.

In Nuptias

Reverendi, Clariſſimi, Doctiſſimi Viri,

D. PETRI SCHACKII, Eccleſiaſtæ

Alcmariani,

ET

Eminentiſſimæ Virginis

OBRECTHÆ STULING,

Celebratas Alcmariæ

cIↃ. IↃC. LXVII. III. *Cal. Martii.*

OMnia dum torpent glaciali frigore Brumæ,
Solum SCHACHIADEM frigora nulla premunt.
Qui, dictu mirum! Cordis penetralibus imis
Flammam igneſque inter pectus & oſſa fovet.
Virginis id, credas? blandi fecêre, lepôres,
Vimque iſtam mollis Mater Amoris habet.
Viciſti, STULINGA, Virum: quem vincere *ſervæ*
In Batavis *Urbes* non potuêre Virum.
LEIDA ſuis Armis, & doctæ Palladis Arte,

Imbel-

Imbelles primùm dat tibi victa manus.
Succubuitque ſuis mox & conatibus HAGA,
Nec ſatis hìc votis AMSTELA dives erat.
Tu major, ſupraque iſtas aſcendere vires,
Indomitaſque Hyemes, Maſcula Virgo, vales.
Frigora Quæ Zephyris mulces, & inertia corda
Blanditiis Animi docta movere potes.
Væ! STULINGA, tibi: quando in præcordia victo
Virtus SCHACKIADÆ, poſt nova bella, redit.
Vim Suadamque ſimul ſecum in ſua caſtra movebit,
Nec poteris ſemper fortior eſſe Viro.
Succumbes tandem: & SCHAKIO Spolia ampla relinques,
Ignotæ mandas cum tua terga fugæ.
Vince Viros, Virgo, & gelidas perrumpe phalanges,
Inferior facta eſt, Numine, Virgo Viro.
O utinam! longùm dederit ſors veſtra jocari;
Nobiſcum & ſimili Pace *Britannus* ovet.
Vivite, PAR SACRUM, paribus Feliciter Aſtris,
Et dignum Superis cudite PROLE Genus.

IN NUPTIAS
Doctiſſimi Viri,
D. PETRI LANGGREIS,
&
LAVINIÆ SNELLII.

ERgò agis in tuto portu, Doctiſſime LANGREIS,
Et ſcopulos longè poſt tua terga vides.
Dum magnam intendis mentem immortalibus auſis,
Et populo pandis grande Salutis opus.
Ingenii famâ, Juvenis, ſuper æthera notus,
Jamque Senes inter dignus habere locum.
Et felix nimiùm, tua ſi ſe Suada gubernet,
Et Soceri numeros impleat illa tui.
Deerat ad dotes animi, & felicius ævum
Clara Pudicitiæ dote MARITÀ tibi.

Digitized by Google

Cujus in amplexus curas, & tædia rerum,
Quandocunque libet, ponere ritè queas.
E multis igitur tibi ſola LAVINIA lecta eſt
SNELLIA. Quæ Lateri ſit comes apta tuo.
Et ſtudiis fractas vires, animumque labantem
Plus medicâ recreet ſæpius ipſa manu.
Alloquiiſque ſuis, & dulci murmure fandi
Efficiat toties ora ſerena tibi.
Ut ſecurus agas, quæ ſacra negotia tractas,
Atque animo capias liberiore Deum.
Implevit ſpes iſta ſidem. Placuitque Tonanti,
Nuberet ut ſoli SNELLIA ſola tibi.
Ac fas ſit nobis hoc dicere, Apolline teſte:
In Batavis nondum SNELLIUS omnis obit.
SNELLIADAS iterum veteres fabricabit Olympus,
Et tanti Virtus mox reditura Viri.
Cujus ab exequiis Pietas, Doctrina, Fideſque,
Et ſua Poſteritas ſacra renata videt.
Vos, Æterni ignes, & non violabile Numen,
Iſti de Cœlo ritè favete Toro.
Ut tot pulchra Virûm rurſus cognomina terris
Reddita, dent Famæ pignora viva ſuæ.
RELLIGIOque Patrum, ſolidis fundata columnis,
His thalamis vires ceperit uſque novas.
Et, qui naſcentur tali de ſanguine Nati,
Enarrent magni facta ſtupenda DEI!

cIↃ. IↃC. LVII. XII. *Kal. Nov.*

Ad

Conſultiſſimum & Præſtantiſſimum Virum,

D. DOMINICUM VOGELSANG,

Illuſtres Quæſtiones ad T. T. Inſtit. & Digeſt. edentem.

Deerat ad ſacros Myſtas, Legumque peritos,
Magnorum in Friſiis una Corona Virûm.
Quorum humeris felix Reſpublica floreat olim,
Et caſus reparet Curia læſa ſuos.

Nuper

Nuper de medio ſublatis funere multis;
Morte nimis crebras accumulante neces:
Ut nunc exiguo Latium ſe fine coarctet,
Magnaque ſit tanti facta ruina fori.
Salve, clare Virûm, ſpes VOGELSANGE Tuorum
Inclyta. Quo redeunt priſtina Jura ſimul.
Et, poſt Cimmerias, noſtro ſub ſidere, noctes
Sol major nobis naſcitur atque dies.
Exorere Auſpiciis tandem felicibus, opto,
Et tecum plures ſic tibi junge manus.
Qui Themidi poſſint ſolitas intexere Lauros,
Ac Cœlo veteres ritè referre Deos.
Te Pater Æneas, & Avunculus excitat Hector,
Illaque tot Phœbi Cenſibus aucta domus.
Quæque tuis Chartis, Juvenis, nunc illinis audax,
Hæc tibi ſint ſummi ſemita prima gradus.
Perge, Avibus lætis, & ſic te tolle ſub aſtra,
Ut nulli ingenio cedere, & arte velis.

cIↃ. IↃC. LVII.

Clariſſimo Viro,

D. THEOD. à VRYBURCH, Med. D.

Coſ. Alcm. &c.

Cum unico Fratri ſuo

D. NICOLAO à VRYBURCH,

Mœſtus parentaret.

SIc putridæ carnis vinclis exutus, in auras
Æthereas, plenus Numine, Frater abit.
Et, meliore loco terrarum hæc frivola mutans,
Angelicis gaudet proximus ire choris.
Subductuſque oculis hominum & mortalibus actis,
Immortale tenet jam ſuper aſtra decus.
Nullus ubi timor, aut mentem veſania turbat,
Nec nos in fraudes ambitio ulla rapit;
Sed totis ſuperat rivis fortuna bonorum,
Et cuncta Auſpicio candidiore fluunt.

Talis erat mortis facies optanda Batavis
    Jam noſtris, alio quos ferit enſe Deus.
Quos Parcæ nimis immites, truculentaque Fata
    Ad Styga dimittunt, & Phlegetonte domant.
Frater in amplexu hîc Fratris ſua lumina linquit,
    Et potuit Fratri dicere Frater: Ave.
Semianimiſque ſuæ coram dare brachia collo
    Conjugis, ac, tanto teſte, in amore mori.
Quæ nunc ALMERIÆ rara eſt clementia fati;
    Vixque datum paucis cum ratione mori.
Nec fas, extremum Pyladi dare munus amanti;
    Officii aut ſacram ritè probare fidem.
Id vetitum. novies Styx interfuſa coërcet.
    Et cauſam Judex inde ſeverus habet.
Libera nec nobis jam ſunt commercia rerum.
    Inque ſuos animo non licet eſſe pium.
Aut temerè eſt factum, pœnaque & vindice dignum,
    Alloquio civem ſi tueâre tuum.
Peſtis & ira Deûm ſanctum proſcripſit amorem,
    Et pars, ſe fugere hîc, magna ſalutis erit.
Hoc tanto vobis melior fortuna parata eſt;
    Qui tam dilecti clauditis ora viri:
Defunctumque piè decoratis honore ſepulchri,
    Cum poterit nulli hic jam timor eſſe rogus.
Ergò ſupervacuum, curas glomerare ſub imo
    Pectore, & infeſtas dilacerare comas.
Frater in Elyſiis lætus convallibus errat:
    Hîc tua quem coram jam CATHARINA videt.
Amborum gemitu & lacrymis procul inde remotis;
    Dum nos hîc Nemeſis, Scylla nec una manet.

CIↃ. IↃC. LVI. XX. *Auguſt.*

Nobiliſ-

Digitized by Google

Nobiliſſimo VIRO,

D. THOMÆ ab EGMOND à NIENBURCH, *Illuſt. ac Præpp. DD. Ordd. Weſt-Fr. Delegato.*

Conſuli & Senat. Alcm. &c.

M*Agne VIR*, in Batavis Summi Tutela Senatus,
Et noſtri toties fida Columna Laris.
Qui nunc in Pelagi medio moliris habenas,
Commiſſamque Tibi dirigis arte ratem:
Hîc paullùm ſubſiſte, precor. Natalia Phœbo
Dum canimus Vatum relligioſa cohors.
Neuhuſiumque tuæ, *Mecœnas*, cura Salutis
Pro ſolito ſtimulat more & amore ſuo.
Quippe nefas, ſine thure pio, ſine teſte, Poëtam,
Solennem mundo concelebrare diem.
Et facere Auſpicium, tanto in diſcrimine rerum,
Numine non primùm conciliante fidem.
Haud facilè eſt quando nunc Dictatoris honorem
Induere, ac latè ſceptra tenere manu.
Quando in bella truces acuit bellona maniplos,
Inque ſuo gaudet pulvere liber Equus.
Parte aliâ Invidies, Stygiis accenſa venenis,
Jam Patriæ Patribus vix benè credit onus.
Et nuſquam rebus dubiis eſt portus & aura,
Ut tandem tutis cymba feratur aquis.
Cum Palinure, tuis nunc artibus indiget uſus;
Et res auxilium conſiliumque vocat.
Jamque gravi moles rerum ſub pondere gliſcit:
Nec ſatis hîc Atlas ſufficit unus opêm.
Oceanum patimur totum, cumulataque ſurgunt
Æquora. Jam numeris & mala noſtra carent.
Ergò tuam, *Deus alme*, manu nunc prendimus aram,
Pro populo & ſacras fundimus ore preces.
Ut benè fortunet Batavûm res proximus Annus,
Et pax ad noſtros læta revertat agros.
Relligioque ſuum caput inter ſidera tollat;

Libertas, Manes nec patiâre tuos.
Et non in partes ſcindat Diſcordia civem,
Deque ſuo doleat plus Venus orba viro.
Paulatimque animos, quos nunc accendit in iras
Sævus utrinque furor, jungat utrinque Fides.
Et vis illa minax, gelidâ quæ ſurgit ab Arcto,
Jam properè à Divûm fulmine tacta, ruat.
Hæc auſim tua, *Mecœnas*, ad limina Vates
Mittere: Quem toto pectoris abdo ſinu.
Et cupiam, toties Phœbo ad ſua ſigna reverſo,
Hinc totidem Luſtris addere Luſtra decem.
Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LIV.

Ampliſſimo VIRO,

D. THEODORO à VRYBURCH,

Conſuli Alcmariano, *&c.*

INter gratantes primo Tibi mane Clientes,
Votaque tot Thalami ſacra, piaſque preces,
Relligio eſt, noſtras elingues eſſe Camœnas,
Et non auſpiciis cominus ire tuis.
Quem meritò numeras ſynceros inter Amicos,
Cuique animi credis ſcrinia tota tui.
Et Tripodum ſacra, ac docti penetralia Phœbi;
Hippocrateſque tuus quæ ſolet ipſe loqui.
Sportula non petitur, qualem petiiſtis avari
Romulidæ. Nobis mens niſi recta placet.
Et favor, & ſtudium de Mecœnate benigno,
Gratiaque ingenuis conciliata modis.
His Titulis contentus ago. Nihil ardor habendi
Plus Vatem ſanâ poſcere mente ſinit.
Judice quo non eſt major ſub ſole voluptas,
Quàm benè Theſæâ pectora juncta fide.
Unde procul veri ſpecies, & inanis imago:
Quale decus rerum vulgus amare ſolet.
Optima quin nobis pars vitæ teſſera, VIRTUS.
Et candore ſuo ſponte petitus honor.
Degeneres animos ac turpes odimus artes,

Et ſibi quod vitium diſſimulator amat.
Hoc mihi, *Mecœnas* Te longùm ut temperet Aſtrum,
Propitio nobis faxit ab axe DEUS!
Et ſtabili poſſit Pietas me jungere nexu,
Inque ſacras Muſas ingenioſus amor.
Tu benè conſiliis moderando Pallada noſtram,
Nos operi fidas mox properando manus.
Sic erit, ut nobis, tacite labentibus annis,
Aurea de cœlo tempora Phœbus agat.

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LIV.

In Honorem

Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Juvenis,

D. CORNELII SCHAGE HOOCHLANDT.

Cum à celeberrimo Viro,

D. JOHANNE ANTHONIDÆ van der LINDEN,

In Illuſtri Batavâ Academiâ, Medicinæ Doctor renunciaretur.

cIↄ. Iↄc. LV. XVI. Kal. April.

ERgò etiam, HOOCHLANDI noſtris dilecte Camœnis,
ALTIOR exſurgis TERRIS: Atque Æthere toto
Nunc ſupra es, propiorque Deo tua nomina miſces
Dans vitæ documenta tuæ. Nec Spiritus iſte
Entheus interius lateat, ſublimis in altum
Aëra Te Ingenii pennâ, cum Numine, tollis.
In lucem prodis mediam, plaudente coronâ
Tot Patriæ Procerum. Vixdum lanugine primâ
Conſpicuus Famæ titulis, animoque virili.
Cernitis hæc æquis oculis, ſtrictiſque lacertis,
Vos, ô diſcincti Nattæ, madidique Nepotes;
Neve aliena animos Virtus formidine pulſat?

Digitized by Google

En qualis quantuſque ruit, convallibus imis,
Ille Chori JUVENUM PRIMUS! Nulla invia tantis
Eſt via propoſitis. Macti ſudorque laborque
Perrumpunt Acheronta ſimul. Nec ſiſtere currum
In medio curſuſque datur. Spes una relicta
Accendit flammis animos, ac nutrit amores.
HOOCHLANDI, ſalve Victor! Salve, inclyta Proles
Heroum, in Batavis! Nunc eſt Victoria pulchris
In manibus. Nunc in portu tua cymba ſereno
Navigat, & puppi Muſæ impoſuere coronas.
Magne PATER, FRATERQUE, alacres in gaudia plauſus
Addite, & ingentem accipite in Capitolia læti
ASCANIUM: Amborum lateri comitem ire paratum.

Ampliſſimo, Clariſſimo, Doctiſſimoque
VIRO,
D. THEODORO VRYBURGIO,
Reip. Alcm. Conſuli, Senatori, &c.
SCHOLARCHÆ.

NOn unâ Tibi, Mecœnas, ſpe ſervit Olympus;
Aut aliquâ tantum parte beatus agis.
Inter Apollineas Lauros, & frontis honorem,
Almeriæ toties Te manet Urbis honos.
Continuant Patriæ Vobis Suffragia Faſces,
Naviget ut tuto publica cymbâ ſalo.
Irradiatque tuos felix Fortuna Penates,
Dotibus innumeris aucta potenſque nimis.
Adde, quod & ſoboles non uno ex ordine juxta
Cernitur, & Juno pulchra potenſque domi eſt.
Cujus ab effigie ludunt circum atria nati,
Et ſpes in ſerâ poſteritate manet.
Inque novam ſtirpem fundet ſe fama Nepotum,
Et Generum Socero Filia nupta dabit.
Materies felix votis, dignumque Poëtis

Exo-

Exodium! Thalamo ſpargé, Hymenæe, facem:
Ut Patrum virtus; tanto & de Stemmate ſplendor
Exeat in plures intemeratus Avos.
Deſcendatque frequens illa ab radice propago,
Quæ toties Batavûm ſoſpitet aucta Decus.
Audiit hæc Janus. modò dextera tinnit auris,
Et Pollux nobis candida ſigna dedit.
Publica ſic etiam concordent gaudia Fatis,
Et benè Pieridum nobile ſurgat opus:
Quod ſemel à tantis ſudoribus exit in altum,
Et pretium noſtro munere majus habet.
Unanimes Batavûm Proceres Concordia jungat,
Inque ſuos coëat fœdere Belga magis.
Incuſtoditos ne quis malè faſcinet agnos,
Aut fallax fabricet Troïa damna Sinon.
Inſidiiſque ſuis infeſtet dirus Ulyſſes,
Et Patriæ erodat viſcera Milvus Iber.
Cœpimus ut, Clauſo Jano, nunc Pacis in umbrâ
Securum à Bellis quiſque tenere larem:
Hoc pede felices Superi Capitolia firment,
Stetque ſatis tuto Belgica fixa gradu.
Ut pia Poſteritas, noſtro de ſanguine ſanguis,
Aurea Cumææ ſæcula Vatis agat.

Kalendis Jan. CIↃ. IↃC. LI.

In Honorem Nuptiarum

Præſtantiſſimorum Conjugum

FRANCISCI OCKERI,

ET

ADRIANÆ DE VEEN,

Cum ad Antecœnia Amorum me invitaſſent.

QUid me, quid triſtes, alieno tempore, MUSAS,
In tua CONJUGII gaudia, SPONSE, vocas?
Et Vatem vis eſſe ſacrum, quem Numina, noſti,
De Cœlo telis bis tetigêre ſuis?

Tunc, memini, Idalio me afflatum à Numine, quando
Noſtra fuit ſpatiis libera rapta Venus.
Et flos ille mihi primæ virtuſque juventæ,
Nondum Cycnæâ colla tegente comâ.
At nunc in lætos Elegos mea Muſa repugnat,
Nec Venerem atque jocos ingenioſus amo.
Permittens iſtas annis melioribus artes,
Quorum non læſa eſt de Jovis igne Domus.
Non bene quadrupedem campis immittit apertis,
Ægide qui tutum non bene pectus habet.
Nec bene proſtratus miles ſua caſtra ruetur,
Cujus res Circo haud ſufficit, atque foro.
Hunc humeris validum, & firmis decet eſſe lacertis,
Qui volet in tantos ire Poëta Toros.
Mæonióque altè ſubnixum remige pennæ,
Ut ſublime queat ſcribere Amoris opus.
Triſte ſupercilium, & rugas proſcribimus inde,
Accenſa eſt Veneris nunc ubi blanda Pharus.
Interea eſt, OCKERE, tibi quod Fauſta precemur,
Muta licet Pallas, mœſtaque MUSA mihi.
Nec facilè id nobis, ADRIANÆ in nomina ferri,
Auguſtæque tibi Virginis auſa loqui.
Alma THEMIS pridem SOCERI quæ planxit in Æde,
Nunc, ô SPONSE, tuâ plaudat in Æde THEMIS!
Et, pro non facibus lætis, mœſtaque Cupreſſo,
Carminibus lætis perſonet iſta Domus!
ALMERIÆQUE pia rurſum de Stirpe NEPOTES
Hos habeant hilares, & ſine nube, dies.
Nec ſacrum Augurium quidquam, aut pia vota remittant,
Unde minus præſens ſit cumulatus Amor!

cIↄ. Iↄc. LIX.

In

In Honorem Nuptiarum

Doctiſſimi & Præſtantiſſimi VIRI,

D. JOHANNIS KNYFF, V.D.M.

ET

Lectiſſimæ Virginis,

CATHARINÆ SEEWENHUYSEN.

DEërat ad *KNYFFI* Muſas, mutoſque Penates
Una domi Conjux, fida miniſtra Tori.
Cum quâ fas illi blandos producere Soles
Et celebrare pii ſemper Amoris opus.
ALCMARIA hanc dubiæ menti ſervaverat Aram,
Obviaque hæc oculis Virginis aſtra tulit.
In Patrias poſſit formari ubi Filius artes,
Et juxtà ſacros Myſta adolere focos.
Atque offerre *DEO* jam plus quam maſcula Thura,
Primitias animi, pignora grata, ſui.
Felix, ô *KNYFFI*, Felix! vernantibus annis,
Quem nunc de Cœlo non beat una Venus.
Quem tot circumſtant, facto velut agmine, Dotes,
Ut meritò invideat Zoïlus ipſe tibi.
Forma, Pudicities, Animi ſolertia, Candor
Unius in *SPONSÆ* viſa coire Larem.
Quæque alii pro parte ferunt, Tu tota tuliſti,
Ac Deſiderii Terminus ille tui eſt.
Auſpicioque novo, & lætis ſucceſſibus *ÆDEM*
Nunc *SACRAM* ingrediens, Numina voce tonas.
Iſacidûmque choris divinam lampada præfers,
Palpitet in tenebris ne magis alma *Sion*.
Et tantò major Pietas illuxerit orbi,
Luxurietque iterum Vinea ſacra *DEI*.
Quæ Fortuna Viri firmas in pectore vires,
Et ſolidæ robur ſedulitatis amat;
Nec molli ſubjecta colo, placitæque Puellæ

Digitized by Google

Imperio. In cœlum ſcandit at iſte labor.
Qui calcare jubet, juvenes quæ luſimus olim,
Ac præter Magnum nil niſi ſcire Deum.
Quò *CATHARINA* ſuos etiam ultrò intendit amores,
Officioque volet macta juvare Virum.
Ac pariter juncti ſacris Thalamoque parati
Unà Conjugii ferre patique Jugum.
Quare agite ô Vates, conceptis dicite verbis:
KNTFFIADÆ felix hic Hymenæus eat!
Ut, *GENITORE* ſuo non inferiora ſequutus,
Ædificet multâ Prole Toroque Domum.
Et geminas Illi quæ dat Provincia Lauros,
Laudibus æternùm ſerviat iſta *DEI*!

cIɔ. Iɔc. LIX. x. Aug.

In Nuptias

Reverendi, Clariſſimi & Doctiſſimi, VIRI,

D. ANDREÆ WINCKELI. apud inclytos

Nardenſes V. D. M.

Et Eximiæ, Lectiſſimæque Virginis,

LAMBERTÆ ROOCLAES.

DUm nos ad viduos ſuſpendimus arma Penates,
Et foribus non eſt ulla Corona meis;
Tu nunc Idalio, WINCKELI, accenderis æſtu,
Inque Virûm adſcribi caſtra, gregemque cupis.
Tantò NEUHUSII Fortunâ & Numine major,
Qui rurſum, amiſſâ Conjuge, mœſtus agit.
Macte Virûm! dum Fata ſinunt, conatibus illis
In Patrios Faſces jam tibi regna para.
Imperiumque Tori, quod ſors minus æqua negavit
Hactenus, hoc geminâ dote rependat Amor.
Ac toties fruſtra titulos hoc Marte petitos
Uſque novâ toties corrige Prole Pater:
Conjugii lex illa vetus, lex illa Cubilis
Innocui, & ſanctis Vincla probata viris.

Quo-

Digitized by Google

Quoque tui produnt ſe in pectore lentius ignes,
Hoc illo caleat mens in amore magis.
Id quod nunc ultrò tecum ROOCLASIA ſperat,
Et lateri fidum conſociare latus.
Dum mox in Batavos glacialis Bruma recurrit,
Et mundo infeſtus trux Capricornus erit.
Hinc tandem felix in Matrum nomen itura,
Et, quanquam ſerò, ſat citò nupta tamen.
WINCKELI, cui plena DEO nunc ducitur Uxor,
Et Fortuna ſuas ampla miniſtrat opes;
Poſtque graves fluctus, noctesque erroribus actas,
Navigat in portu ſic modò tuta Venus;
Vive diu, Auſpiciis lætis, in Amoribus iſtis,
Et claram in ſobolem floreat aucta Domus.
Unde leget quondam ingenuos ſibi Belga Nepotes,
Et caput extollet pulchrius ipſa SION.

cIↃ. IↃc. LVIII. Kal. Jan.

IN NUPTIAS

Reverendi, Clariſſimi, Doctiſſimique Viri,

D. BERNHARDI HOMOET,

Eccleſiæ Nyropianæ Florentiſſimæ
PASTORIS FIDELISSIMI.

Et eximiâ Pietate ac Virtute Virginis,

MARGARETHÆ van de VEN.

Celebratas Amſtelodami cIↃ. IↃc. LX.
IX. *Kal. Jun.*

ERgò etiam, COGNATE, Tibi, felicibus aſtris,
Compoſita eſt res tota domi. Pulchreque Virorum
In tabulas nunc optatas, numerumque receptus,
Ad vitæ tranquilla redis. Tandemque Camœnis
Ingenuis, paullùm ſuſpenſâ Pallade nuper,
Redditus, ad ſolitas Muſas & penſa revertis
Acrior. Hinc vivas rapiens in fomite flammas,
Ingenii fervore novo. Et quæ, ſimplice myrto,

Digitized by Google

Vis animi generoſa fuit ſopita, favillas
Inde novas rurſum capit, ardeſcitque tuendo.
Ac reſides dudum flammæ, deſuetaque Muſis
Officia, in majus, laxatis viribus, ardent,
Imperiis, Hymenæe, tuis. Hæc MARGARIS una,
Quis credat? Virtute ſuâ miracula nobis
Fecerat. Et fractas vires, animumque labantem
Leniit obſequiis jam mollibus. Ut novus intra
Sit viſus rediiſſe viri præcordia ſanguis.
Cauſa Boni tanti, ſola eſt medicina reperta,
VENNIA, *Sponſe*, Tibi. Cujus poppyſmate blando,
Et dulci ambroſiâ, roſciſque è melle labellis,
Æthereis ſuccis, plus quàm pollentibus herbis;
Hoc ſeſe tantum robur transfudit in artus.
VENNIA delicias votorum expleverat una,
Et felix Panacea fuit. Venæque priori
Auxiliatrices animoque admoverat artes:
VENNIA, pars animæ, Divûm hoc te mactat honore,
Vimque novam inſpirat, vegeto cum corpore, menti
Interius. Muſiſque tuis, Suadæque potenti
Sic facilis, fontes illos reſeravit amorum
Liberius. Quibus ipſa Tibi, ſors debita cœlo
Indulſit plus, quàm reliquis mortalibus, uni.
AMSTELA quod mediis Pater admiratur in undis,
Applauſuque ſuo ſeris Annalibus infert,
Invidiam contra, ac dentes Livoris iniqui.
Uſque adeò, COGNATE, novo jam Conjugis aſtro
In Batavis felix; ut viſa potentia Fati
Annuerit ipſa Tibi, ac votis reſponderit Æther.
Sitque unum in terris, tantum Sponſæque Tibique
Optandum: ut rurſum PAX & CONCORDIA,
Divæ,
De cœlo reduces, diverſi in partibus Orbis
Infeſtos ſibi nunc Reges in mutua jungant
Fœdera, & auſpiciis coëant melioribus Aulæ.
Voſque Animi virtute pares, & Amoribus iiſdem
Accipiat ſacras intra NYROPIA valles.

Trium-

Triumphus Danicus.

Auſpicio Illuſtrium D D. O R D D. B E L-GICORUM.

SIc iterùm, propiore *Deo*, Lux aurea nobis
Naſcitur, & cum Sole N*ovo*, victricibus armis
Latè per Batavûm terras Fortuna triumphat.
Et Mars, ceù quondam, noſter nunc viribus exit
In majus. Spatiumque ſui vult eſſe furoris
Extremos Boreæ fines, Scythiæque pruinas,
Et Belgis Te, *Suece*, trucem. Ut *Pax* læta Potentes
Inter ſe jungat Populos. Ac, Numine coram,
Componat rurſum inſtabiles *Concordia* mentes
Axe ſub Arctoo. Et facilis Clementia Regum
Sopiat Ætnæo natas de fomite flammas.
Ne ſemper Bellum, nec fuſo ſanguine, Bilis
Aſpera, cognatas virus diffundat in Aulas.
Nec ſit Homo proprii Generis deſtructor. Et ipſe
In ſeſe armatas dextras, & vulnera ferro
Dira paret. Tantiſque malum ſe laxet habenis,
Et nutet, Natura, labor tuus. Ipſaque dudum
Mole ſuâ nimium metuens ſibi machina mundi,
Impulſæ ſubeat præceps immane ruinæ.
 Magne *Deus*, *Patriæ Patrum* Tu cœpta ſecunda,
Auſpiciis & Dexter ades. Gothicumque Tyrannum
Oceanum glacialem ultra, gelidumque Bootem,
Lappionumque cavas longè trans pelle tenebras,
Extra anni Soliſque vias, & Sidera Cœli.
Victus ubi rabidas fruſtra deſpumet in iras,
Ultoremque ſibi cæſis ex oſſibus optet,
Qui Batavis olìm pulchrè ſua damna rependat.
In primis, *Pater Alme*, foris dum cuncta ſerenas
Temperie meliore poli, & ſucceſſibus æquis,
Fac etiam tranquilla domi ſint Otia nobis,
Halcyonumque dies. Ut, quod, labentibus Annis,
Sit, forſan, reliquum vitæ brevis, omne Saluti
Id noſtræ, & Superûm ſemper tribuamus Honori.
Majeſtaſque *Dei*, nullo quæ fine tenetur,

Inque

Digitized by Google

Inque dies magis auguſta excellenſque relucet,
Inter *Chriſtiadas* ſtudio majore colatur!

cIↄ. Iↄc. LX.

IN

Mœſtiſſimum Obitum,

Doctiſſimi & Piiſſimi Viri,

SIMONIS CNOLLII,

IN

Illuſtri Gymnaſio Alcmariano

Juventutis Moderatoris Vigilantiſſimi.

EHEU! ſic noſtris oritur lux atra Camœnis,
    Et nimiùm triſtis PALLADA luctus habet.
In vitæ quod flore ſuæ, Rectique tenore,
    Deſierit Muſis CNOLLIUS ire comes.
Et tantas Animi dotes melioris, & Artes
    Secum quod tacitæ ſub Stygis ima ferat.
Fruge Cleantheâ ſolitus qui fingere Pubem,
    Ac tractare ſuum voce diſertus opus.
Artificemque manu vultum, ceù pollice, ducens,
    Ingenii mores addere cuique ſuos.
Exemplar cunctis, quibus eſt formare Thaliam
    Legibus, & purâ Relligione, datum.
Ad quam, ſed pauci tantùm, ſunt Lampada nati.
    Et rara eſt; poſſit talia ſi quis, Avis.
Alcideſque novus Cœlo delapſus. Et alter
    Felici Natus ſidere, Phœbe, tuus:
Qui poterit pulchrè, ſolers moderamine linguæ,
    Et premere, & laxâ jam dare fræna manu.
CNOLLIUS hîc multis è millibus extulit unus
    Ingenuum multâ ſedulitate caput.
Et partes iſtas Doctrinæ impleverat omnes,
    Quâ quis ad has Artes utilis eſſe queat.
Quem verè liceat famâ ſuper Æthera ferre,
    Ac tali in Cœlum voce tubâque ſequi:

SIC

SIC DECUIT SPARTAM ORNARE, ET FINIRE LABORES,
AC TESTEM OFFICII CONSTITUISSE SUI.

IN OBITUM
Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Juvenis,
D. THEODORI SCHAGEN.
Cum, in proximo Honoris limine, ad Rhodanum in Galliis,
MEDICINÆ CANDIDATUS,
Diem ſuum obiiſſet.
Ad Mœſtiſſimum Ejus Patrem,
Conſultiſſimum & Cl. Virum
D. CORNELIUM SCHAGEN, JC.
& Med. Doct.
Penſionarium Alcmarianum.

Nil miror, *ter Docte Senex*, quod flumine largo,
Torrentiſque inſtar, fletibus ora riges:
Nec facilè accipiant iſti ſolatia caſus,
Nec tua ſe Medicâ mens tueatur ope.
Ira dolorque mihi pariter præcordia pulſant,
Atque odi Muſas protinus ipſe meas:
Dum video pulchrè partas marceſcere Lauros,
Et Juvenem tantum primo in Honore mori.
Virtutemque iſtam, quæ nunc ſe oſtendere pridem
Cœperat in terris, ſic cadere ante diem.
Quo nemo major, mentiſque capacior altæ
Nuper ſub noſtrâ Pallade miles erat.
Excellens animi Juvenis. Cui Gratia rara,
Et vita à teneris Numine plena fuit.
Quem doleo Patriæ ſubductum rebus acerbis,
Ac deſiderio non dare digna meo.
SCHAGENIAMque Domum non exornare Coronis
Pluribus, & ſacras continuare Togas.

Hippo-

Hippocratemque ſuum, Medicæ ſecreta Minervæ,
Quæ benè culta foris, pandere ritè domi.
Aſt aliter viſum eſt Superis. Qui ex aſſe beatum
Haud facilè admittunt Unius eſſe Larem.
Ne nimiùm blandæ Fortunæ dotibus uſi,
In ſtabili poſitas eſſe putemus Opes.
Sæpè etiam adverſis rebus Patientia major,
Atque aliquid lacrymis utilitatis ineſt.
Spes tantum macra eſt, *Proles Generoſa*, parentum,
Nec fas infido fidere quemque toro.
Cujus dum facies multum ſe ſplendida tollit,
Frangitur, & Dominum deſerit ipſa ſuum.
Quarè etiam illuſtri Druidum cecidiſſe ſub orâ
Hunc SOPHIÆ MYSTAM non nimis uſque dole.
ASCANIOque, *Pater*, potius gratâre Triumphos,
Queîs ILLUM in Cœlis excipit alma TRIAS.

Alcmariæ VII. *Kal. Sept.* CIↃ. IↃC. LIX.

IN

Amores Sæculares

Illuſtriſſimi HEROIS,

D. ANTONII STUDLER,

Equitis, &c. Bergarum in KENNEMARIA Toparchæ.

ET

Nobiliſſimæ Prudentiſſimæque MATRONÆ,

D. SUSANNÆ THIBAUT,

Cum in feliciſſimo matrimonio continuaſſent Annos XXV.

HIc eſt ille dies, quo, pleni temporis orbe,
STUDLERI Generoſa Domus *Connubia* rurſum
In terris celebrat. *Luſtris* jam *Quinque* peractis
Felicis Thalami. Rarum & memorabile Fati
Exemplum, Sanctique *Tori* Cœleſtis imago.

Quò,

Quò, paucis, mundi hoc ſæclo, mortalibus ire
Nunc datur, & vitæ ſummam producere. multis
Vix medium illius ſpatium attingentibus ævi.
  Vobis, *Illuſtres Animæ*, ſors illa paratur
In vivis, ut, poſt multorum funera & urnas,
Incolumes, rarâque Dei bonitate fruentes,
Aurea ſolennis celebretis *Tempora* Vitæ:
Fatorum tabulas ultra, ſortemque beati.
Imperii Quos ſummus *Honos* comitatur, & omnis
Majeſtas Populi in Faſces, & Sceptra reponit.
Id *Genero Natiſque Tribus* ſpectantibus unà:
Quos omnes hic ad Patrias accumbere menſas
Cernimus, & ſeris inferre Penatibus umbram.
Auguſti verè Thalami! Speſque Alma *Nepotum*
Nobilium! Quos ſera olim mirabitur ætas,
Fatidiciſque leget Mater Batavia Faſtis.
  Salve Feſta Dies! Quâ nunc Regalibus Aula
Inſtruitur dapibus, læti & Convivia curant
Romulidæ. Voxque omnis Iô, Iô omne remugit
Nympharum nemus, & ſacris convallibus, Echo,
Inter Hamadryadas, *STUDLERI* cantat *Amores*.
Salve, Feſta Dies! quâ nunc per rura, per agros,
Theſtylis exſultat. Viridi quâ in gramine Paſtor
Paſcit oves, Sylvæque novo ſe Conſule jactant.
Pierideſque ſacræ, quo tempore, lætiùs urgent
In Clivum, Famæque ſuæ in certamina fervent.
Et cuncti pariter pueri, pariterque puellæ
Jam Choreas ducunt; tacitâ & dulcedine læti
Fœmina Virque ſuos teſtantur pectore plauſus.
Nos etiam Almerli Vates qui aſſurgimus iſtis
Magnatum *Thalamis*. Cœloque Ereboque Potentem
Id petimus votis: hæc ut *Connubia* porrò
Proſpera ſint *Dominis Bergarum*, & proſpera *Natis*
Natorum. Totidemque dies, & *Luſtra* revertant
De Cœlo, Factique fidem *Deus* Ipſe reſignet!
Anno cIↃ. IↃc. LX. XXVII. Octobris.

Ampliſ-

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

Conſuli Alcmariano.

QUando Saturni, Mecœnas, Sidera nobis,
Et Patriæ, infenſis Superis, mala multa minantur,
Arctooque gravis tempeſtas detonat Axe,
Tunc regere in mediis quaſſatam fluctibus Alnum,
Hoc opus, hic labor eſt. Pauci, qui prendere clavum
Tunc auſint, Scyllaſque vadis tentare latentes,
Sed turpi dare terga fugæ; ſua lintea retrò
Flectere, degenereſque animos ſubducere nimbis.
Tu doctus ſervare vices immobilis unus
Temporibus duris, Populo acceptiſſime, Conſul
VRYBURGI. Cujus nunquam Conſtantia ſortem
Alterutram metuit. Par ſemper rebus agendis.
Sive truces Boreæ ſpirent, ſeu leniter Auſter
Sibilet; ut varias inducat Cynthia formas.
Gratulor hunc Cœlo miſſum tibi, Belga, Catonem,
Et tibi, Phœbe, Virum. Cujus ſub tegmine fido
Omnibus hinc Muſis fas eſt ſperare ſalutem.
Hoc unum, Jano ſub teſte & ſidere ſacro,
Addimus: ut, longùm crudâ viridique ſenectâ
Hîc poſſis, Vir chare, frui. Et, ſtatione peractâ
In terris, tantique ſatur ſudoris Honorum,
Haud Mario inferior, ſeptenos tangere Faſces.
Ac nunc, qui fatis revolutus naſcitur, Annus
Sit felix proſperque Tibi, Patriæque, Tuiſque,
Et toti ſemper benè vortat Apollinis Ædi.
Quo videas pulchrâ genitos de Stirpe Nepotes,
Inter tot plauſus CONSUL, Lætuſque tuorum
Primitiis, numeres non uno in limine lauros
Florentis Thalami. Tandemque in Honoribus iiſdem
Ire tuos cernas tua per veſtigia NATOS!

Kal. Jan. cIɔ. Iɔc. LX.

Su-

Digitized by Google

Super miſſâ ad me Imagine
Illuſtriſſimi PRINCIPIS AURIACI
GUILIELMI TERTII,
Ab Ampliſſimo
Senatu Alcmariano
cIↃ. IↃC. LX. XXVII. *Auguſt.*

ILluxit noſtris nimium Lux alma Camœnis,
Quâ coram AURIACI cernimus ora Ducis.
Et PUER Hic, fato Magnus, cupiente SENATU,
Nobiſcum in docto pulvere currit EQUES
Effigiemque ſuam, tantæ ſpes Inclyta GENTIS,
Seque videt titulo nunc meliore coli.
Numen ineſt iſtis, Vates mihi credite, ſacris,
Iſtaque quid taciti PRINCIPIS ora notant.
Nec fruſtra Augurium capimus de Sedibus illis:
Unde, Polo miſſus, Maximus iſte NEPOS.
Et multò nuper minor, & contractior Æther
Qui fuerat, toto nunc patet Orbe magis.
Paulatimque ſui dabit incrementa decoris
Iſta ſuis totidem REGIBUS aucta Domus.
Nos ultrò Titulis aſſurgimus ILLIUS OSTRI,
Et BATAVUM facimus Te, GUILIELME, DU-
CEM!

IN OBITUM
Reverendi & Clariſſimi Viri,
D. PETRI PRÆLINI,
Eccl. Alcm. Paſt. Vigilantiſſimi.

QUod nihil humanis fas ſit confidere rebus,
Ac labi interdum vel ſtantes poſſe columnas,
Exemplo, *Præline*, doces. Qui, Lampadis inſtar,
Et Face non unâ Virtutum, ac lumine claro
Præluxſti Populo CHRISTI. *Suadæ*que potentis
Eloquio

Eloquio vehemens, doctus præcordia circum
Ludere, & attentos animos quò ducere velles.
At nunc Te talem Muſæ lugemus ademptum
Orphea, qui ſacros lituos inflare tubaſque
Divinâ plus voce ſoles. Culpiſque nocentum
Iraſci, ac proprio Vitium ſignare metallo,
Innocuoſque pari linguæ gravitate tueri.
Eheu! ſub finem tacitè vergentibus Annis,
Saturnumque gravem Phœbo minitante Batavis,
Vergit in occaſum Myſtarum Gloria CHRISTI,
PRÆLINUS. Floſque ille Virûm, ceu turbine raptus,
Fit triſti ſpolium Fato. Prô! Numina nobis
Infeſta, ac Superûm nimiùm contraria votis
Vota Hominum. Tu, Magne DEUS, ne deſtrue porrò
Cuſtodes operum ſanctorum, in monte Sionis
Atlantes fidos. Quorum mens, Flamine Sacro,
Inſtinctuque DEI plena, in Cœleſtia tantùm
Attollit ſeſe, & ſupra mortalia ſurgit.
Nam ſi RELLIGIO nullo ſtat Vindice tuta,
Paulatimque ſuos Manes & vulnera ſentit
LIBERTAS, paſſim in tenebris erramus opacis,
Et nemo eſt, atram Noctis qui excuſſerit umbram.

cIↄ. Iↄc. LIX. Idib. Decemb.

HONORI

Clariſſimorum Juvenum

DD. GUALTHERI ET JACOBI
ZEEMANNORUM.

Cum in inclytâ Batt. Acad.

JURIS UTRIUSQUE DOCTORES
renunciarentur.

QUod rarum eſt, *Geminos Fratres, ſic Purpura major*
Inſeruit Patribus LEIDA *beata, tuis.*
Ambos florentes animis, virtutibus Ambos,

ZEE-

ZEEMANNOS; *Batavi Sidera pulchra ſoli.*
Quo pariter ſacro ſtupefactæ in vertice Muſæ,
Et viſa eſt major quàm THEMIS *antè ſibi.*
Viderat ut Legum claros hoc ordine Myſtas,
Et circum duplices ire trophæa comas.
Nec certare ſuos humili jam Marte Quirites;
Sed totidem Reges & ſibi Regna dari.
Sub quorum Auſpiciis tot Numina victa reſurgant,
Ac tandem in Latio debitus exſtet Honos.
Ne toties fruſtrà, lentâ pugnetur arenâ,
Aut ſua Cauſidicus differat acta Fori.
Sed Civem inſontem ſervet CORNELIA. *Turpem*
Sacrilegum, ac Stupri JULIA *damnet opus.*
Vobis, MAGNANIMI JUVENES, *Autoribus, olim*
Plus pretii, ac fructus Roſtra Togæque ferent.
Ne toties Gyaris & crimina Carcere digna
Offendat, mœſto Judice, læſa Fides.
Et non in pœnas, tormentaque culeus unus,
Sufficiat ſceleri Simiaque una ſuo.
Hinc aliis patet in Laudes, & præmia, Circus
Maximus, Exemplis & licet ire novis.
Hoc eſt ſub Clypeis ſudare Ancilibus. Hoc eſt
Condignos titulos MARTE *tuliſſe ſuo.*
Ac, benè re geſtâ ſeris oſtendere ſæclis,
Herculeus quantum poſſit in Arte labor.
Quo ſimul ut multi luctentur in æquore curſu,
Hoc meritò multos Gloria major habet.
Libertas & vera datur, Diis teſtibus ipſis:
Non in Feſtucâ quam rude vulgus amat.
Quâ poſſim me tollere humo, pulchreque ſubactis
Tot populi vitiis, ire per ora virûm.
MUSÆ, *noſter amor, Geminas ſuſpendite Lauros*
FRATRIBUS. Almeriæ *quod jubet* Urbis *amor.*
Cujus ab uberibus Pollux cum Caſtore vitam
Orditur. natus Sidere uterque pari.
Nunc quoque, ſupremâ Muſarum in ſede Batavûm,
Ingenii pulchrâ Laude & Honore pares.

cIↃ.IↃC.LVIII. x. Julii.

Ad

Digitized by Google

Ad Ampliſſimum Virum,

D. JACOBUM à VEEN, JC.

Prætorem Alcmarianum, &c.

Cum Generoſiſſimam Conjugem,

D. ADRIANAM BRASSERAM,

Magnæ Matri, Terræ, mandaſſet.

VIII. *Id. Maji.* cIↄ. Iↄc. LIX.

SIc meritò differt ſua nunc vadimonia Prætor,
Nec fas eſt Roſtris, cum populoque loqui.
Dum, lacrymas inter rorantes, triſtis in urbe
Buccina funereos dat niſi mœſta ſonos.
Et circum atratæ pendent in limine vittæ,
Præficaque officiis fungitur una ſuis.
Heu! cecidit Matrona potens, tota æmula Divûm,
Fœmineoſque inter Gloria prima choros.
Ad Cujus dotes animi Sapientia dudum
Ipſa ſibi, exorto hoc Lumine, viſa minor.
Ac toties ſtupuere Viri, quod pectore in illo
Et ſexu illuſtres tot viguere Faces
Ut non ſola ſuas jactet nunc Roma Sabinas,
Gracchorumque cluat nobile Stirpe Genus;
Sed toto in Batavis etiam ſit vertice ſupra
Ingenii pretio clara ADRIANA ſui.
BRASSERÆ lux alma Domus. Patriæque Quiritum
Exemplo, in famam rarior ortus Honor.
Prætoris tamen officium eſt, compeſcere Luctum,
Et juxta leges non niſi flere ſuas.
Omnia forti animo perferre, & Judicis æqui
Cedere compoſitâ de ſtatione nihil.
Proſcribunt Faſces lacrymas, fletumque Secures,
Quæ meritò prudens oderit arma THEMIS.
Poſt bene compoſitos cineres, Maneſque ſepultos,
Protinus ad ſeſe mens bona ſponte redit.

Ergò

Ergò jam repetas tua nunc vadimonia, PRÆTOR,
Et fas in Roſtris, ſit populoque loqui.

IN
Auſpicatiſſimas Nuptias,
Doctiſſimi Præſtantiſſimique Juvenis,
D. JACOBI à VRYBURCH, M. D.
Archiatri Alcmariani.
ET
Eminentiſſima Virtute VIRGINIS,
WILLEMINÆ KESSELS,
Celebratas Alcmariæ VII. Id. Nov.
cIↄ. Iↄc. LX.

HAuſerat occultos nuper *VRYBURGIUS* Ignes,
Et malè, neſcio quo, vulnere læſus erat.
Ignorans, quæ cauſa mali; quis morbus acutus,
Quique agitet mentem, nocte dieque furor.
Non ſecus ac centum pugnent ſi in corpore febres,
Et ſua peſtiferus viſcera milvus edat.
Harpyiæque omnes, acris vis illa nocendi,
Aſſiduò arrodant pectoris ima ſui.
Uſque adeò multâ confuſus imagine rerum,
Ut vix det propriis Artibus Ipſe fidem.
Riſit id alma *Venus*, ſublimi in vertice Paphi,
Et medicum cauſas edocet illa mali.
Morbus, Amor, tuus eſt, *dixit*, qui hæc vulnera fecit.
Solus, qui læſit pectora morbus, Amor.
Et fruſtra eſt, furias hinc, inde, arceſſere fibris;
Aut aliud tacito fingere corde malum.
In jecore eſt vitium, molliſque eſt flamma medullas,
Cætera pars tuta eſt. in jecore eſt vitium.
Cùi morbo, ô *Juvenis*, non eſt grave ferre ſalutem.
Una hîc eſt ægris, *VICTA PUELLA*, Salus.
Abſque ullis herbis Ponti, Anticyræque venenis;
Et magicis numeris hæc ſuperanda tibi.

K Dulci-

Dulcibus alloquiis, & molli tempore fandi,
Res ubi componi tutiùs iſta ſolet.
Mox ſeſe ad *Veneris* confert *Vryburgius* artes,
Protinus Hippocratem damnat & Ipſe ſuum.
Tu medica es mihi ſola, *Inquit*, *Keſſelia*. Sola
Fortunæ præſens Tu medicamen habes.
Vulneribuſque mèis, qui non ſatis artis habebam,
Una ſalutiferum robur, opemque feres.
Auſpiciis Cytherea favet feliciter. Æger
Et, vix conſpectâ *Virgine*, ſanus ovat.
Nec quicquam queritur ſecum de Vulnere crudo
Amplius. Huic ſolito ſanguine vena ſalit.
O felix Panacea tui, *Keſſelia*, morbi!
Anchoraque in mediis *Sacra* reperta malis.
Quæ nunc *VrybvrgI* in Thalamos deſcendere digna,
Inque Lares iſtos ferre Genuſque ſuum
Et Quam mox titulis *Sponſus* melioribus ornet,
Officiiſque piis, baſioliſque colat.
Nobile par *Juvenum*! Quando hæc jam, luce ſerenâ,
Reſpondent veſtris Sidera fauſta Toris;
Inter tot plauſus *Procerum*, & Cœleſtia dona,
Ingentem Vobis propitiate *Deum*:
Ut ſacrum hunc nunquam quicquam interturbet Amorem,
Et ſint Felici Gaudia nata Die.

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

Med. D.

Coſ. & Scholarchæ Alcmariano.

POſt Patriæ impenſos populoque fideliter annos,
Nunc datur in tutâ vivere valle tibi.
A capreis procul & turbâ, ſtrepituque Clientum,
Inque ſuburbanas ire, redire vias.
Et tot feſſa malis ſubducere pectora curis,
Ingenii, ac proprii juris & eſſe tui.
Pieridumque ſacras inſumere jugiter horas,

Cum.

Cumque tuis Muſis Aſcanioque loqui.
Aut ad vicinos colles deſcendere in hortos,
Exemplo Alcinoi, Coryciique ſenis.
Carpis ubi plenâ natos ex arbore fœtus,
Aut propriâ ſulcos dirigis ipſe manu.
Aurea Libertas hæc nunc dare ſpontè fatetur,
Quæ pridem tacito pondere preſſa fuit.
Curia perpetuis rodit præcordia curis.
Hic requiem nullo tempore Milvus habet.
Semper ubi Ambitio latices eructat Averni,
Et nocuum virus ſpargere ſueta ſuum.
Semper ubi ex aliâ curâ nova cura reſurgit,
Inque vices undam trudit ut unda ſuam.
Semper ubi infido gliſcunt certamina Marte,
Et rarò à nobis mittitur æqua Venus.
Et nihil inſtabilis verſat Fortuna theatri,
Quàm toties dubiam ſpemque metumque ſui.
Omnibus his Liber, VRYBURGI. Quando nec ipſo
Permutes vacuæ cum Jove mentis opus.
Qui nunc ex alto curas ridebis inanes,
Purpura Magnatum quas dare ſumma ſolet.
Sollicitus fido ſub Caſtore ponere nummos,
Et Patriæ cenſus annumerare domi.
Continuoſque dies in amœnâ Palladis arte,
Otiaque ingenii conterere iſta tui.
Elyſios campos, & plusquam Theſſala Tempe,
Mecœnas, toto gratulor ore tibi.
Quem nunc alta quies in partem adſcripſit Olympi,
Et cognata fides ſegregat ipſa foro.
O ſi Cœlipotens volet, ut modò proximus Annus
Decurrat ſolitâ proſperitate Tibi!
Luxurietque ſuis Domus iſta Penatibus; uſque
Semper honore novo, ſemper amore pio.
Et mea, quam pridem pulchro dignatus honore es,
Officiis certet noſtra Thalia tuis.
Inventura ſui laudes pretiumque laboris,
Si fuerit plauſus fas meruiſſe tuos.

cIↃ. IↃC. LVIII.

Digitized by Google

IN
CAROLUM II.
Regem Magnæ Britanniæ.

RES Hominum quod Fata regant, & providus ordo
Dirigat hoc Mundi grande parentis opus,
Europâ, id totâ attonitâ, Populiſque remotis,
OMNIPOTENS, Te nunc, CAROLE, teſte docet.
Qui propriis terris, regniſque ejectus Avitis,
In diverſa exul littora raptus eras.
Sed nunc in Solium tantò felicior exis,
Et major titulis in tua Sceptra redis.
Omnibus exactis, ſcelerato à ſanguine, pœnis;
Vixque ullo, à tantâ, ſoſpite, clade Viro.
Spectate hæc, cunctæ Gentes, miracula terræ,
Et quæ ſit Regum, diſcite, cura DEO.
Sit quam grande nefas legem violare Tonantis,
Et ferre in ſacri PRINCIPIS arma caput.
CAROLE, qui tantum terris jactatus & alto,
Hinc iterum totus, CAROLE, Victor ova.
Et vive, ô AUGUSTE, diu. Addictuſque BATAVIS,
Auſpicio Populos nunc meliore rege.

cIↃ. IↃC. LX.

AD
Nobiliſſimum & Prudentiſſimum
VIRUM,
D. JACOBUM van der MOER,
Toparcham in Herencaſpel. *nato Illi filiolo*
ADAMO.

ERgò etiam Heroum clarâ de ſtirpe Nepotes
Naſcuntur, VIR Magne, Tibi: Virtuſque Genuſque
Inter ſe vario coëunt certamine Laudum.
Ut careat non Vate ſuo Domus iſta Virorum
Inclyta; nec Batavo Atlantes, hoc ſanguine, fidi

De-

Digitized by Google

Deſuerint. Speſque illa Tori, labentibus annis,
Egregios nobis titulos promittat Avorum.
Semper MELLE novo, Donis Cœleſtibus illis,
Fœcundâ JUNONE Tibi. Quæ gaudet Iulo
Jam pulchro; rurſumque ſuo jam munere ADAMUM
Reſtituit terris FORESTUM, ac luce redonat.
Macte Virûm! Aſcaniis iſtis, ſpem concipe magni
Imperii. Patremque libens Te admitte vocari
Jam toties. Regum hæc Fortuna eſt maxima. Regni
Neve aliâ melius Majeſtas conditur arte.

cIↃ. IↃC. LX. *Idib. Octob.*

Ad Ampliſſimum Virum

D. HENRICUM DRUYF. JC.

Cum Supremæ HOLL. ZEEL. WEST-FR. *Curiæ* SENATOR *ſalutaretur*.

SIc meus, in Batavis, jam toto vertice ſupra eſt
DRUYFFIUS, & Summi ſcandit HONORIS ebur.
Quando nunc, par Ingenio & Virtute Theatrum
Sortitus, cauſas voce diſertus agit.
JUSTITIÆque ſacrum, arbitrio pro Judicis æqui
In Populi medio, ſedulus [illegible]
Hos Tibi [illegible] faſces ALCMARIA, DRUYFFI,
Annuit atque iſtis publicus ore favor.
Nos quoque Pierides, ſacroque ex ordine Vates
Deberi à Fatis diximus iſta Tibi.
Vive diu felix, noſtræ pars maxima Muſæ,
Perpetuoque tuum Gloria nomen amet.
Et quæ nunc triſti diſceſſu Regna relinquis,
Succeſſore novo ſoſpitet illa DEUS!

cIↃ. IↃC. LX. XII. *Kal. Decemb.*

Digitized by Google

IN
Proverbia & Cantica Salomonis,
Ampliſſimi & Conſultiſſimi Viri,
D. JOHANNIS BOURICII. Sup. Cur. Friſ.
Senatoris.

BOURICI, in terras omnes tua major imagō
    Jam dudum magni ſe tulit ore Patris.
Quem Phœbus, quem ſacra Themis, Gens tota Togata
    In Roſtris toties obſtupuêre Virum.
Auſpiciis iſtis, non inferiora ſequutus,
    Tu Divûm Thalamos in tua ſacra vocas.
Ipſius & Cœli celebras Connubia Vates,
    Dum flagrat SPONSÆ CHRISTUS amore ſuæ.
Oſcula tot blandis defigens chara labellis,
    Noſque docens illo vivere more Tori.
Tu Magnum SALOMONA tuis ſudoribus addis
    Scribentem Iſacidûm regia juſſa choris.
Et firmas probitate animos, motuſque rebelles
    Senſibus humanis hinc procul ire jubes.
BOURICI, Friſiæ Lumen, Columenque SENATUS,
    Hoc tua ſic etiam Gloria major agit,
Quod præter Faſces, & Legum vincla, Secures,
    Carmine nunc Superos nobiliore canas.

cIↄ. Iↄc. LX. *Kal. Aug.*

Ampliſſimo Conſultiſſimoque
VIRO,
D. SIMONI à VEEN, *Cognato*,
Prætori ſummo, in Grotebroeck.

ANnua ſic noſtris redeunt nunc ſacra Batavis,
    Atque iterum, optato Sidere, Janus adeſt.

Quod

Quod cuncti, quos Phœbus amat, lætantur ovantes:
Talem ſi fas eſt ſæpius ire diem.
Tempore quo nobis populus ſuffragia donat,
Inque ſuas partes Ambitus ipſe ruit.
Curia cum clavi diſtinguit ab ordine Patres,
Liberaque in cauſis Verba Senatus habet.
Et cuncti laudum ſeſe in certamina mittunt,
Servitiique ſui præmia quiſque refert.
Tu, *Cognate*, tuis meritis & nomine nondum
Quod teneas Circi in pulvere ritè locum,
Id miror magis. Ingenio Qui Rebus agendis,
Et Patriæ ſtudiis utilis eſſe potes.
Alea ſed nondum jacta eſt feliciter illi,
Selegit Myſtam Quem THEMIS ipſa ſibi.
Ac voluit pridem pennis ſublimius ire,
Quando ageres proprium, *Maxime Prætor*, opus.
Altera reſtat Hyems: quando Virtutibus iſtis
Ex merito tribuet munia largus HONOS.
Tu gravibus noli tunc te ſubducere nimbis,
Impoſitumque tibi ferre moleſtus onus.

Kal. Jan. cIↃ. IↃc. LX.

Doctiſſimo Præſtantiſſimoque

VIRO-JUVENI,

PETRO à VRYBURCH, J.U.D.

In Galliis commoranti.

QUando jam ſacrâ redimitus tempora Lauro,
Auſonii & factus pars quoque magna Fori es,
VRYBURGI, Batavæ non obliviſcere terræ,
Nec nimias illo ſub Jove necte moras:
Iſta domi Virtus debet ſe fomite vivo
Prodere, & in Patrios ferre alimenta Lares.
Sæpè malum dederat, vitiumque abſentia longa,
Paulatimque animis Gens peregrina nocet.
Ergo Pegaſeas Tu nunc inſcende quadrigas,
Remigioque celer Belgica rura pete.
Exſpectat geminis ubi nunc te amplexibus Aula

Digitized by Google

Magnatum, & reditus optat uterque parens.
Promeritamque tuis dudum virtutibus aram
Pierides ſacræ, noſtraque Muſa ſtruit,
Ergò redi, major Juvenum, tot Dotibus auƈte,
Et nunc in purâ conſpiciende Togâ.
Neve illic Loton, Circæaque pocula guſtes,
Quo minus in proprios ſit tibi cura Lares.
Incorruptus ades nobis à Gentibus iſtis,
Ac titulos ſolitæ Sedulitatis ama.

cIↃ. IↃC. LX. *Kal. Decemb.*

AD

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum

VIRUM JUVENEM,

CORNELIUM NEOSTADIUM,

Affinem. J. U. D. *& Advoc.*

POſt benè viſa foris diverſi climata Mundi,
Nunc iterum Batavo ſub Jove ſoſpes ades.
Et, quæ pollicitus quondam Patriæque Patrique
Ut decet Ingenuos, ſolvere fidus amas,
Jamque animo verſas, tua quæ ſint fata Juventæ,
Et de te quantum poſtulet Aula Patrum.
Nomina queîs debes, ſequeris ſi exempla Tuorum,
Nomine vel primæ Nobilitatis Avi.
Quem paribus deceat Te nunc æquare Camœnis,
Illius ingenio nec magis eſſe rudem.
Hic Rhodus, hic ſaltus. Reſtant FEUDALIA nobis
Altera. fac lucem viderit illa THEMIS.
Ne malè depaſcant tineæ tam nobilis agri
Depoſitum; & Patria hinc triſtia damna ferat.
Excute, quas olim ſudaſti in Pallade, noctes,
Quæque tibi ſubdit pectora magnus AVUS.
Nocte dieque patent nobis Capitolia. Nulli
Clauſa domus Phœbi; nocte dieque patet.

cIↃ. IↃC. LX. *Kal. Nov.*

Am-

Digitized by Google

Ampliſſimo Prudentiſſimoque

VIRO,

D. THOMÆ HONERDO, JC.

Mecœnati.

QUàm facilè in flammas abeat vis illa Juventæ,
Tu mecum, hæc dudum doctus, *Honerde*, vides.
Ipſa Venus ſtimulos, fomenta atque ignibus addit,
Ac tales ipſi Dii voluere jocos.
Et fruſtra eſt, ludos iſtos abolere vetuſtos:
Quos Mars exemplis comprobat ipſe ſuis.
Et Nati plenâ certatim voce probabunt,
Turbaque Majorum teſtibus uſque docet.
Nos iſtis, HONERDE, Toris thura addimus ultrò,
Auſpiciiſque piis plaudimus ore pio.
CIↃ. IↃC. LX. *Idib. Octob.*

AD

Generoſum & Magnanimum Virum,

D. JOHANNEM KIEN,

Sub Illuſt. DD.

Ordinum Cohorte prætoriâ Aquiliſerum.

Poſt ductam uxorem LANSCHOTIAM:

Jocus extemporaneus.

POſt tot ſudores, vigilatæ & tædia noctis,
Trojugenæ exemplo, tua nunc LAVINIA Virgo eſt,
Optime Battavûm, KIENI. Venatio pulchrè
Succeſſit Divæ Veneris tibi. Et, Hercule dextro,
Ilion in Batavis expugnas; Pergama Vobis
Altera. Nec Thalamos iſtos audacia Turni
Diſturbare poteſt. Facilis Rex ipſe Latinus
Externum adventare virum præſenſit, & unum
Te ſignari oculis; Te ſolum Numine, & ipſis

Te poſci Fatis. Nihil his Junonem, & Amatam
Obſtare inceptis. tua nunc LANSCHOTIA Virgo eſt;
Et Superat Mars iſte tuus, Flos prime Juventæ
Almeriæ, noſtræque olim Lux alma Camœnæ.
Id Superos precor ex animo, Vos, Nobile pignus
Cœlicolûm, in terris longùm, & feliciter Ambo
Ducite Neſtoreos annos. ac ſemine ſacro
Fœcundi, multos pariter ſudate Nepotes.

cIↄ. Iↄc. lx. *Kal. Octob.*

Doctiſſimo & Præſtantiſſimo

JUVENI,

ROMANO de HOOGHE,

In Acad. Batt.

Philoſophiæ & Juris Candidato.

Cur, ROMANE, tibi nullum nunc ſtillat ab ore
  Nectar, & in Latio ſic tua Lingua ſilet?
Qui ſolitus dulci toties me melle rigare,
  Pulpitaque Eloquiis docta ferire tuis?
Fare, age, divinumque melos de pectore prome,
  Parcentes ſpargat nec tua Dextra Roſas.
Nec ſic te Themidos dilectæ emolliat uſus,
  Nulla ut NEUHUSII ſit tibi Cura tui.
Rumpe moras omnes, *Cognate*, & vincula rumpe.
  Nec quicquam fuerit tam tibi dulce tuum,
Ut noſtri poſſis etiam oblivіſcier unquam,
  Et Phœbi haud tangat te generoſus amor.
Altius in noſtris animi penetralibus hæres,
  Hinc quàm te Fati tollat ut ulla dies.
Rumpe moras, CELSOQUE tuo pro NOMINE, perge
  Romano mecum ſæpius ore loqui.

cIↄ. Iↄc. lx. *Id. Nov.*

In

In Obitum
Clariſſimi & Conſultiſſimi Viri,
D. ANDREÆ SCHAGEN-STEYN,
Scabini Alcmariani.

MEns celſa *Andreæ Schageni* ad Sidera tandem,
Unde ſuos ortus duxerat, ivit ovans.
A terris procul & curis ſubducta. Tonantem
Cernit ubi Regni ſceptra tenere ſui.
Thymbræus non arte Pater, non Orpheus ipſe
Infandum potuit ſiſtere mortis opus.
Non totidem Nymphæ, totidemque Heliconis alu-
mnæ,
Ipſa nec è Latio turba novena Deûm.
Ivit ovans niveis Capitolia ad alta quadrigis,
Frivolaque hæc mundi ſub pede cuncta videt.
Nunc alios audit modulos ubi pectine ſacro,
Et meliora ſuæ plectra movere lyræ.
Concentuſque novos, docto modulamine linguæ,
Aligerûm toties ingeminare choros.
Non Druidûm voces, Italoſve ex arte lepôres,
Verbaque tot numeris diſſociata ſuis.
Altiùs hic ultra Cœleſtûm Spiritus urget
Ingentem fidibus concelebrare Deum.
Ingeniique ſui pennâ ſuper æthera vectus
Cum CHRISTO in Cœlis, Iò Triumphe, canit.
Nos deſideriis igitur PARADISIDOS acti,
Diſcamus ſimili claudere morte diem.
Et non velle diu triſti in convalle morari,
Ærumnaſque animi nocte dieque pati.
Sed cineri, ac propriis jam ſponte occurrere fatis,
Authoremque ſuum non ſine laude ſequi.
Et cum SCHAGENIO, cujus mens incolit arces
Sidereas, mundi ſpernere rite vices.

cIↃ. IↃC. LVIII. x. *Decemb.*

IN
Sacrarium Minervæ
Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Viri,
D. FREDERICI SCHERTHUSI.
Juriſconſulti & Philoſophi.

EN tibi, *poſteritas*, redivivæ Templa Minervæ,
Et ſacrum Auguſtæ ſedulitatis opus.
Quo nunc, poſt totidem illuſtres hac arte Magiſtros,
Hic meus in Latio jam FREDERICUS ovat.
Auſus in Oceanum Themidos ſua pandere vela,
Et plus quàm noſtram ſollicitare chelyn.
Talia promittens nobis, meliore lapillo
Quæ digna, & cedris uſque notanda ſuis.
E Veterum pulchrè ſcriptis Monumenta recludens,
Lectorem afficiant quæ novitate ſui.
In lucem, FREDERICE, tuus, fac, prodeat Infans,
Notior ut Batavis Ipſe ſit inde Pater.

Alcmariæ CIↃ. IↃC. LIX.

In Effigiem
Illuſtris AMELANDIÆ DOMINI,
D. VALERI à CAMMINGA.
FRISICÆ NOBILITATIS PRIMI.

TOllite de tabulâ, Pictores atque Poëtæ,
Artificem cuncti tollite ab ære manum.
Non æs, non tabulæ Patriæ comprêndere Patrem,
Nec poterit tantum charta referre Virum.
Mæonius Pater ipſe ſuas huc adferat artes,
Mæonio hæc Virtus alite major erit.
Hoc unum in Batavis liceat modò dicere Vati:
Hic primus Friſiæ Nobilitatis apex.

Aliud.

aliud.

Hæc Regum Friſiæ eſt facies, in Gente vetuſtâ.
Et proavûm geſtis clara, potenſque Domus.
Quo nunc Arctous meritò ſe jactitat orbis,
Et Mater nomen FRISIA majus habet.

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. JOANNI KNYFFIO.

OPtima quæ donem, gratantes inter amicos,
Munera, ſunt animi vota preceſque mei.
Sunt pietas, ſunt alma fides, ſunt ſacra Minervæ,
Et toties in Te ritè probatus amor.
Non hæc, quæ blando circumfert nomine vulgus,
Aut aliquis medio de grege lippus amat.
Sed ſoli devota Deo, devota Camœnis,
Ad Te nunc, *Knyffi*, munera ferre velim.
Ipſe ſibi vates quæ non dare, tempore duro,
Inter tot lacrymas, & ſua damna, poteſt.
Scilicet, ut fauſto currant tibi ſidera motu,
Et non è thalamo ſit tibi rapta Venus.
Virtutum tot dote potens, totque inclyta Mater
Natorum, ac felix temporis Eva ſui.
Diſſimilem noſtris vitam tibi caſibus opto,
Stetque ſuâ ſolitâ proſperitate domus.
Nec pridem triſtes mecum experiare Cupreſſos,
Injiciatque tibi mors inopina manus.
Auſpiciis ineas ſed nunc felicibus *Annum*,
Cumque tuâ longùm Conjuge ſoſpes agas.
Sitque domi, ſit fama foris virtutis honeſtæ,
NEURUSIIque tibi ſit bene junctus amor.

Kal. Jan. CIƆ. IƆC. LIX.

Sub ipſam horam triſtiſſimi exceſſus
Chariſſimæ Conjugis,

ODILIÆ NEOSTADIÆ:

ↄIↄ. IↄC. LVIII. VII. *Id. Novemb.*

SIc petis æthereæ Lucis, *Chariſſima Conjux,*
Atria, & ad CHRISTI vis latus ire comes.
Corporis exuvias jam dudum exoſa, Deumque
Solâ reſpiciens mente animoque tuum.
Exſpectans placidâ vitam componere morte,
Atque animam Patriæ reddere ritè ſuæ.
Quî dicam, *Matrona potens*, Virtutibus illud
Sic plenum pectus, pluſque virile decus?
Quæ, benè ſic rebus mundi in ſtatione peractis,
Sic poteras benè tunc dicere: *Munde Vale.*
Munde vale, & quicquid pars mundi immunda fuiſti;
Me non munditiès amplius iſta juvat.
Cœlicolas æquas, *Conjux*, hæc talia fando,
Nec vox hæc Hominem, ſed ſonat illa Deum.
Et quò non linguæ plectro ſatis itur & ore,
Illò remigiis mens avet ipſa ſequi.
Quid non fatidico hîc vates accendar ab œſtro,
Et cupiam comes hûc vir tuus eſſe tibi?
Ad loca Cœleſtûm, mea nunc ODILIA, migras,
Plus ubi quam mundi Tartara nigra vides.
Sub pedibus calcas Fortunæ ubi frivola cuncta,
Et tantò humano corpore major agis.
Hæc ego dum triſti ſic differo voce Maritus,
Deſiit in vivis eſſe Marita mihi.
Nec poſthac oculis unquam ſpectanda meorum,
Nec ſolitâ in thalamis voce vocanda mihi.
Spiritus in gremium Abrâmi felicibus alis
Aligerûm, fragili carne ſolutus, abit.
ODILIA una meos omnes exſtinxit amores,
Et ſic in geminâ CONJUGE muto togam.

Solus,

Digitized by Google

Solus, ſine Conjuge,

SACRAM COENAM

Celebraturus.

HIc ego nunc ſolus Magni Conviva Tonantis
    Melliſluo cœli nectare & ore fruor.
Solus in Æde ſacrâ mœſtum & miſerabile carmen,
    Eheu! nunc vidui turturis inſtar, ago.
Sacrificans iſtas toties non ſolus ad Aras,
    Pleniùs ut fruerer Corpore, Christe, tuo.
Nec pars illa mei menſâ meliore recumbit,
    Et purâ cernit mente animoque Deum.
Ne Tu, ne nimium à nobis, *Pater alme*, recede,
    Ut non ſit tecum hæc ultima Cœna mihi.
Tu potis es ſupplere vices & tempora rerum,
    Præſentemque tuo Flamine ferre manum.
Et, cum ſit fatis mihi ſors hæc una negata,
    Ut charâ hîc liceat nunc mihi parte frui;
Hoc tamen in ſolido ſolamine ſpeque repono,
    Me quoque cum ſolo vivere poſſe Deo.
Odiliæque meæ Virtutem extendere factis,
    Donec nos Superûm junxerit æquus amor.
Nec ſolus magni tunc ſim conviva Tonantis.
    Sed mecum hîc Conjux utraque dulcis agat.

Ejuſdem argumenti.

Quid dapibus ventrem obſcœnus, vinoque ſaburras,
    Inque gulæ partes ingenioſus abis?
Iſta Lycaonias deceant ſpectacula menſas,
    Et pudor eſt, tali vivere more pios.
Nos alio fruimur Pane & Circenſibus illic:
    Unde premet nunquam corpora noſtra fames.
Hîc vitæ cibus æternæ, ſpeſque una futuri:
    Et Fati, in cœlis, ſacra tabella mei.
Hîc vera Ambroſia, ac cœnæ cœleſtis imago.
    Hoc tali cupiam pellere pane famem.
Ite procul Bacchi latices, voſque optima pleni

Pocula

Pocula Campani nectaris, ite procul.
Nil hîc, Bacche, tuum eſt. Sunt hîc meliora Falernis
Pocula. In æternum fons ſalientis aquæ.
A Christi ſacro deſtillans ſanguine rivus,
Unde fluit noſtræ grande Salutis opus.
Quo ſemel ut nobis hauſtæ ſint flumine lymphæ,
Protinus à vitiis mens relevata ſuis.
Hic redeat mihi ſæpè dies, ſub veſpere mundi;
Pocula quo Christi ſanguine mixta bibam!

Pro felici Auſpicio Anni Novi.
cIↃ. IↃC. LX.

Magne Potenſque *Deus*, Cujus Sapientia Cœlum,
Et Terras ſolo nutu, verboque creavit;
Noſque *Homines*, quibus Ingenium, pars Ætheris alti,
Cum Ratione datum, ſolùm hos effinxit in uſus,
Authorem ut tantorum Operum, Fontemque Bonorum
Laudibus ornemus meritis, & Carmine grato:
Nos Te, Magne *Deus*, puri hoc ſub Lumine Phœbi,
Auſpiciiſque *Anni*, rurſum redeuntis in orbem
Supplicibus petimus votis: ut, Tempora, quæ nunc
Ingredimur primùm Mundi, ſint Proſpera Nobis,
Et *Patriæ*, *Muſiſque* Sacris. Nec quicquid iniqui,
Vel Culpæ veteris, commiſſi aut criminis, inde
Nobiſcum in Vitæ venturos tranſeat Annos.
Sed, multò meliore animo, & *Virtutibus* uſque
Ingenuis auctos, etiam plus provocet ultra
Nos *Pietatis* amor; mentiſque capacior altæ
Spiritus. Et, quantò minus ad Cœleſtia quondam
Viximus, hoc tantò nunc impellamur amore,
Complexuque *Dei*, magis. Et, cum Sidere pulchro,
Mutati in melius, quoque nos in pulchra feramus
Corpora. mutatiſque Animis, mentiſque figurâ,
Formemur toti Vitæ melioris in uſum.
Terrenâ fæce abſterſa, veterumque malorum
Materie. Pro quo nobis illuſtrior Orbis
Nunc ortus, nebulas omnes à mente repellat,
Noſque pares *Sancti* monitis volet eſſe *Tonantis*!

Jam

Jam clauſo & *Jani* Templo, Pax, Optima rerum,
Præcipites odiis animos, Regum aſpera corda,
Fraternis iterum vinclis conjungat amorum.
Ut cedant ſic Arma Togæ; gelidæque Triones
Inter ſe placido coëuntes fœdere Dextræ,
Extremum imponant Bellis furialibus Actum.
Sitque ſatis fuſo maculaſſe à ſanguine Tethyn,
Oceanumque Patrem. Ac longè de littore noſtro
Terribiles ungues Batavum ſtrinxiſſe *Leonem*.

In auſpicatiſſimum Conſulatum

Nobiliſſimi Viri,

D. CORNELI à TEYLINGEN,

Senatoris Alcmariani.

HActenus Aonidum mecum ingemuere ſorores,
 Nec ſimplex noſtrâ planctus in æde fuit:
Quando trux Lacheſis rapuit ſolatia nobis
 Unica, & eſt Thalami facta ruina mei.
Eheu! ereptâ generoſâ CONJUGE nobis,
 Cum totidem ſacris, deliciiſque meis.
Nunc ſe paulatim tanti poſuere dolores,
 Et lux eſt Muſis reddita clara meis.
Tu cum, TEYLINGI Conſul, Capitolia ſcandis,
 Et titulo faſces nobiliore vigent.
Sub Cujus, ſpero, auſpiciis & Numine dextro,
 Olim plus pretii noſtra Thalia feret.
Virtutumque novis [illegible] artis,
 Alcmariæque ſuus ritè revertet Honos.
HESTERA quod voveat, ſub Conſule Conjuge, Conjux,
 Filiaque ex animo, Filioluſque velint.

Ipſo natali die Servatoris Noſtri
cIↄ. Iↄc. LVIII.

Clariſ-

Clariſſimo Viro,

JOHANNI FOEKLERO,

Collegæ ſuo Conrectori.

IRritas, *Foeklere*, meas, per Carmina, Muſas,
Et nos ex animo ſic cupis eſſe tuos.
Accipe NEUHUSIUM facili tibi lege revinctum,
Ex animo totus qui cupit eſſe tuus.
Nec ſolet in Cenſus iſtos ſua ſacra negare;
Aut aliquem officiis deſtituiſſe ſuis.
Tu porrò ingenuos Myſtas ulciſcier aude,
Et nos in partes ſæpè vocare tuas.
Invenies Pyladen, charum qui curet Oreſtem,
Et, Verum ſacro qui colat ore, Virum.
Fœdera, *Foeckleri*, modò quæ promittis amorum,
Iſta mihi ſemper fœdera ſancta tene.
Debemus tali fortes concurrere pugnâ
Athletæ, & pulchro hoc Marte probare fidem.
ALMERIA ſpectante ſuas in pulvere Lauros,
Et Vatum hæc doctâ prælia digna manu.
Juverit hos ſacros inceptus Flamine ſacro,
Qui ſacram in nobis hanc fovet igne fidem.

cIↃ. IↃc. LVIII. *Kal. Novemb.*

Solatium Funebre
ad

Nobiliſſ. Virum,

D. PHILIPPUM LANSCHOT.

In Obitum Chariſſimæ Uxoris.

LANSCHOTE, interpres Juris, legumque Sacerdos,
Jure doles THALAMI triſtia fata tui.
Et mecum quereris raptæ RACHAELIS amores,
Pignora Conjugii tam pretioſa tui.

Ac

Ac diſcis propriis jam nunc amplexibus ipſe,
  Hoc noſtrum quam ſit Vivere, triſte Nihil!
Ante *bis octonos*, Vir chare, & *quattuor annos*,
  Alluxit facibus noſtra Thalia tuis.
Spemque piis Tædis dederat felicior ætas,
  Cunctorum & pro Te vota Salutis erant:
Ut plus, quam Pylios, in mutua gaudia, Soles
  Ille, Deo gratus, cœlitus iret amor.
Sed, Procerum plauſus omnes ſpes illa fefellit,
  Atque alius Fati TERMINUS iſte fuit.
Nec donis licuit ſemper præſentibus uti,
  Perpetuamque ſuæ ſortis habere fidem.
Ad multò meliora DEUS nos deſtinat alto,
  Quæ mens in terris læva nec ulla videt:
Non oculus probat humanus, nec ſenſus iniquus
  Hic capit; aut ratio perſpicit ulla potens.
Terrigenûm cunctæ res ſunt caligine merſæ,
  Et ſpiſſâ, in tenebris, nocte Ereboque latent.
Solum Divinis certa eſt fiducia rebus,
  Quæ Fati æternâ res quoque lege fluunt.
Nos olim hos noſtris modulis aptavimus Ignes,
  Atque iſtis dedimus Thura benigna focis:
Ut tranquilla forent, ſecuraque gaudia vitæ,
  Vorteret & Sponſis ſic benè cœptus amor.
At nunc ille furor plenum facit eſſe pudore,
  Et meruit Venerem vix Venus illa ſuam.
Ac tantum fragili lecta eſt mihi pulvere myrtus,
  Quæ facies herbæ ſolſtitialis erat.
Nunc Animum Æthereis Vates tranſcribimus Aulis,
  Et canitur melior Carmine Sponſa meo.
Virtuteſque iſtas, quibus eſt Alcmaria longè
  Jam minor, Elyſii valle locamus agri.
Sed, nihil hic, LANSCHOTE, tuum eſt. Mens altior iſtis
  Egreditur ſpatiis, & ſequor uſque Deum.
Nam RACHALIS, Conjux quondam tua, ſcandit Olympum,
  Et ſoror, & Conjux eſt quoque facta Jovis.

Hoc

Hoc, LANSCHOTE, tuum tamen eſt, quod dicere poſ-
ſis:
In cœlis merui Vivere parte mei;
Atque eadem, ut Fato functus, mox Regna tenebo,
Cum RACHALIque meâ tempora lætus agam.

cIↃ. IↃC. LX. 2. *Sept.*

AD
Præſtantiſſimum Doctiſſimumque
Juvenem,
PETRUM à VRYBURCH,
SS. LL. Stud.
Decumbentem ex fracto Crure.

QUod non te viſam lecto, mi PETRE, jacentem,
Et pro parte meâ, conſiliiſque juvem;
Gutturis, heu! vitium in cauſa eſt, capitiſque tumentis
Triſte malum, abſentem quod negat eſſe domo.
Inque dies totos miſerum cruciatibus urget,
Ipſo penè animo deficiente mihi.
Sic Ambo patimur manes & vulnera noſtra,
Et pariter Medico ſubdita turba ſumus.
Quod ſacras lugere Deas & Numina, credo:
Quarum nos pariter tangit & angit amor.
Parendum eſt Fatis: quibus hæc præviſa ſiniſtris
Sunt avibus. Nemo ſic ſapit ipſe ſibi.
Effugere ut cautè poſſit ventura malorum,
Quæ tacitè nobis deſtinat ipſe Polus.
Hoc quiſquis ſolamen habet, qui Numine læſus,
Exſpectet rurſum à Numine lætus opem.
Tu pridem ut poſſis, mi *Petre*, incedere recto
Tramite, & in firmos te dare ritè pedes.
Nos tempeſtatem capitis, longoſque dolores
Aeoliis olim credere poſſe notis.
Addixit Phœbus, ſignumque in nube ſerenâ eſt,
Puræ ſunt nobis, anchora ſacra, Preces.

Unde

Unde Deus datur ipſe potens in vincula victus,
  Et propior noſtris ingemit uſque malis.
V. Sept. cIↃ. IↃC. LVIII.

AD

Ampliſſimum & Doctiſſimum
Virum Juvenem,

D. JACOBUM CORENIUM,

Illuſtris Territorii Neoburgiani
PRÆTOREM.

Cum in Patriâ Academiâ utriuſque Juris Doctor ſalutaretur.

SIc meus in Famam & Faſces CORENIUS urget,
  Ingenii pennis jam procul actus humo.
Infra ſeque videt quicquid Romana Poteſtas
  Olim tot vidit Legibus aucta ſuis.
Egregiam à Latio laudem & ſpolia ampla reportans.
  Par, Marcelle, tibi; Romule, parque tibi.
Quo, memini, in Batavis, vix ſeſe clarior ignis
  Extulit, aut major Gloria parta Togæ.
Verè Delicium nobis, Floſque ipſe Juventæ:
  Quem multâ inſignem Pallas ab arte dedit.
Pandite nunc Helicona Deæ. Lauroſque Tubaſque
  Inter, honoratus verba Poëta canat.
Et PATRIÆ, & PATRI ſimul applaudamus ovantes,
  Ac Superis grates inde Senatus agat.
Scilicet una dies, quâ Phœbo naſcitur Infans,
  Toto crede mihi, longiùs orbe patet.
Nobilitaſque animi ſola eſt, extendere factis
  Virtutem, & Priſcis reddere nomen AVIS.

In

In Jobum redivivum
CL. Viri,
D. HENRICI BRUNONIS,
Apud inclytos Hornanos
Gymnaſii Prorectoris.

SIc tuus, ô BRUNO, terris quæſitus & undis
 In lucem Jobus publicaque ora redit.
Omine felici tandem redivivus. Et ipſa,
 Tænariæ è mediis faucibus, aſtra videns.
Salve nata DEO proles Generoſa! diſertas
 Jam dudum & doctas digna ſubire manus.
Et melior multò, quàm te ſors priſtina rerum
 Turbine jactaret rurſus iniqua ſuo.
Auguriis ſervata piis, Jovis alite fauſto;
 Et mundum exemplis nata docere tuis.
Hæc Jobi fortuna fuit, non unius illum
 Terribilis Fati ſuccubuiſſe malo.
Qui primùm lacrymas ac triſtes illius aras
 Vidimus, & totidem tecta repleta malis.
Poſt iterum, cum Sole novo, roreſcere nubem;
 Ac tenebras lætos excipere inde dies.
Diſcite, Mortales, nil non ſperare ſiniſtris,
 Et veſtrum pariter ferre, patique jugum.
CIↃ. IↃC. LVIII. *Kal. Jun.*

Ad Nobiliſſimum Virum,
D. CORNELIUM à TEYLINGEN,
Super nato Filiolo.
Ipſo die SANCTIS OMNIBUS ſolenni.

NAſcitur, ad Sanctos Omnes, Tibi ſidere ſancto
 FILIUS, & cœlo es non ſine teſte, Pater.
HESTERA prima ſuo ſignat Te nomine Conjux,
 Et ſe TEYLINGIS miſcuit iſta Venus.

Nunc

Nunc Illi comitem ſeſe FLORENTIUS addit,
Magnus AVI à tantâ Stirpe domoque Nepos.
Par Fati pignus melioris, Numine porrò
Propitio Divûm, nobile vive Genus.
Et Patriæ fractis ſemper ſuccurrite rebus,
Magnanimis proprium ceù fuit illud Avis.
cIↃ. IↃC. LVIII.

IN
Leporem TEYLINGANUM;
Quem dono accepi poſtridie Natalium
Filii FLORENTI.
cIↃ. IↃC. LIX. 2. *Novembris.*

HÆreo ſic totus, noſtras cur intret in ædes
Hic lepus, & cupiat non ſine Vate mori.
Fortè illi in cunis vellit FLORENTIUS aurem,
Cum cœpit blando protinus ore loqui:
I Lepus, & gravibus Vatem perſtringito verbis,
Quod non NATALIS ſit memor ille mei.
Quem mihi jam tenero felicem Urbs tota precatur:
Illâ ſed ſolus luce Poëta ſilet.
Peccavi, TEYLINGE Puer; veniamque precamur,
Ne peccem rurſum, me Lepus iſte monet.

AD
Illuſtrem & Generoſum Virum,
D. THOMAM ab EGMOND à NIEUBURCH,
Conſulem & Scholarcham Alcmarianum.

TAndem etiam noſtris aderis, *Neoburge*, Camœnis,
Caſtalidumque choris ora videnda dabis.
Tempore Quem longo noſter non vidit Apollo:
Uſque pio flagrans ſemper amore Tui.
Qui vires ſub corde novas & gaudia ducet,
Ut primùm faciem viderit ille tuam.

Non

Digitized by Google

Non ſemper, ſpero, tantis Te Curia franget
 Fluctibus, ut nunquam ſit Tibi cura SCHOLÆ:
Aonidumque vacet ſemel hîc luſtrare catervas,
 In Batavis etiam qui tua turba ſumus.
Unum oro, ne Te, *Mecœnas*, aura retardet
 Triſtior, & cauſam det RACHAELIS amor,
Quam faxit, cum *Matre*, Deus, cum *Fratre*, *Viroque*
 Ac *Natâ*, & *Socero*, Vivere poſſe diu.
Et non atratas nobis minitarier umbras,
 Ac Thalami placitum diſſociare jugum.

cIↃ. IↃC. *prid. Non. Maji.*

Ampliſſimo Viro,

D. ÆGIDIO ab OUDESTEYN. JC.

Cum illuſtris Reip. Alcm. Senator ſalutaretur.

QUos Tibi nunc ultrò titulos ALCMARIA donat;
 Muneraque adjungit faſcibus æqua tuis;
Hæc, OUDESTENI, jam longo à tempore, veſtræ
 Munera Virtutes promeruere Domus.
Quæ non ſe Patriæ devovit ſimplice Lauro,
 At multo in patriam pignora teſte dedit.
Conſulibus ſtetit illa Domus felicibus uſque,
 Et Patris & Patruûm hîc fama decuſque vigent.
Gratulor hos faſces Tibi nunc, ô Magne Virorum,
 Quattuor ante meæ, Gloria, luſtra, SCHOLÆ.

cIↃ. IↃC. LVIII. *Kal. Novemb.*

Illuſtri Viro,

D. ANTHONIO STUDLER,

Equiti.

Toparchæ in Bergen.

OMnia, quæ Patriæ, quæ Mecœnatibus opto,
 Hoc cum ſole novo, læti ſub limine JANI,
Hæc ſoli, STUDLERE, Tibi de pectore toto
Opto etiam. E paucis qui pars digniſſima cœtus

Aoni-

Aonidum. Ac, ſæclo jam deteriore, receptus.
Anchora ſacra Virûm Doctorum. Et, Apolline teſte,
Unum Phœbeæ lumen columenque Coronæ.
Æternum faxit Numen, Patriſque poteſtas
Auguſta in Cœlis! Ut, qui nunc naſcitur Annus
Sidere felici nobis, populoque Batavûm,
Hic quoque, poſt totidem ſpiſſâ caligine nubes,
Bergarum illuſtri Domino melioribus uſque
Auſpiciis ineat, melioribus exeat uſque.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LX.

Ad Ampliſſ. & Prudentiſſimum Virum,

D. THEOD. à VRYBURCH. M. D.

Coſ. & Scholarcham Alcm.

QUem ſibi candidulum Vates optaverat annum,
Hic illi totus triſtis & ater erat.
Innumeris plenus lacrymis, plenuſque malorum
Fluctibus, & dubiâ ſpeque metuque ſui.
Ac tandem, procul à terris, erroribus acta,
Illius eſt mediis obruta cymba vadis.
Atque unum id ſuperat miſero, de cladibus iſtis,
Naufragus ut lethi fluctuet inter aquas.
Eheu! ſacra meæ nuper comprênſa Senectæ
Anchora, jam triſti eſt funere rapta mihi
Uxor amans, potuit quæ ſola inflectere ſenſus,
Et curas animi ſolvere ſola Viri.
Cui, credam, ingenii ob dotes, & pectus honeſtum,
Ætas in terris non tulit ulla parem.
Hos tandem nobis vetus abſtulit Annus amores,
Auſpicioque ſuo non bona ſigna dedit.
Et quem felicem ſibi voverat ire Thalia,
Hunc infelicem, prô dolor! ire videt.
Non tamen amentes adeo, pia turba, Poëtæ,
Ut tanti incuſent criminis ore Deum.
Sive putent vanis hæc talia caſibus ire,
Et non à tacitis nutibus illa regi.
Novimus hæc certo Fatorum ex ordine duci,

Et ſerie æternâ cuncta creaſſe Deum.
Quaſque mihi gemino fecit nunc vulnere plagas,
Has etiam immiſſas cœlitus eſſe mihi.
Et quas delicias, pro tempore, junxerat æther,
Rurſum has iratos ſolvere poſſe Deos.
Scilicet æterni nihil eſt ſub ſolis utroque
Cardine. nec quicquam fit ſine teſte Deo.
Cui ſoli noſtram committere remque domumque,
Omni in fortunâ, conjugioque decet.
Aurea quæ nobis degendæ eſt regula vitæ,
Et ſemper dubiis eſt cynoſura malis.
Quo ſi jam nobis *Mecœnas*, vivere talo
Sors dederit recto, Numinaque ipſa ſequi,
Jam quoque cum Superis liceat contendere Lauro,
Proque ſui magnâ parte referre Deum.
His, precor, erudiat monitis nos proximus *Annus*,
Faſque ſit hoc hominem vivere poſſe *modo*.

Kal. Jan. CIↃ. IↃC. LIX.

Ampliſſimo Viro,

D. THEOD. à VRYBURCH. Med. D.

Cos. & Scholarchæ Alcmariano.

NUnc iterum Hiſpanus junget ſua fœdera Gallo?
Terribiliſque novo fulmine Suecus erit?
Obſtupui. Victis illis, Victoribus iſtis,
Ancipiti poſita eſt res tua, Belga, loco.
Speramus meliora. Deus punire ſuperbos,
Conſiliumque piis ſuppeditare ſolet.

aliud.

Sic creſcit gelidis nobis ſub Piſcibus annus,
Et patitur Brumam Belga nivemque ſuam.
Aonidum properant tamen hîc ſua penſa Sorores,
Nec ſolitum Phœbi Muſa remittit opus.
Eſt nobis vivus Jove natæ Palladis ignis,
Perpetuuſque tuo fomite, Veſta, focus.

Quare,

Digitized by Google

Quare, *Mecœnas*, noſtras nunc reſpice Muſas,
Si tibi cura mei, ſi tibi cura Scholæ.

aliud.

Mecœnas, gelidum poſt terga relinquimus annum,
Et tantò melior ſol tua rura videt.
Diffugêre nives, rediitque Ciconia Muſis,
Et rurſum cœlo Lux nova Martis adeſt.
Iſte calor poſſit flammis incendere totam
Pallada, & Aonidum plùs decuiſſe chorum.
Quando patent Vobis, portis bipatentibus, ipſa
Atria Muſarum, Caſtalidumque domus.

aliud.

Nunc aperit Taurus genialem cornibus annum,
Et melior nobis incipit ire dies.
Longè, poſt tergum gelidis Aquilonibus actis,
Jam Zephyro atque Noto, Veſta, favente tibi.
Diî quales faxint nobis luceſcere ſoles
Ac toties lætas ire redire vices.
Qui modò gramineos oculis luſtrabimus agros,
Carpemuſque tuas pollice, Flora, roſas.
Mecœnas, Tibi non fuerit grave viſere Muſas.
Non ſemper Muſas atra cupreſſus habet.

aliud.

Sic tandem nitidos promit lux aurea ſoles,
Et ſua, poſt Geminos, Sidera Cancer habet.
Nec jam frigoribus terret glacialibus Arctos,
Flumina perpetuo ſtantque revincta vado.
Nunc alium cœli promittunt aſtra tenorem,
Et nativus adeſt, purpura, Veris honor.
Temperies juvat iſta animos & corpora noſtra,
Pluſque ſuum Juno nunc amet ipſa Jovem.
Talia perpetuis decurrite tempora fuſis,
Et veniant multi ſic ſine nube dies.

aliud.

Dum cœlum nimio terræque ardore dehiſcunt,
Et pecus in pratis ſtrangulat atra bilis,
Tu noſtri memor, ad Muſas, hoc ſole, venito,
Quas liquidi fontes ſemper, & unda rigat.
Penè tui nobis facies ignota, tuuſque
Exulat hîc vultus pene, leporque tuus.
Et rarò mihi, *Mecœnas*, commercia tecum,
Quæ ſolet Aſcanii ſæpè iterare labor.
Nunc etiam noſtros qui ceſſat adire Penates,
Et vult Neuhuſii non lateri ire comes.
PETRE, tibi litem intendo. Qui protinus iſtam
Egregio culpam carmine & ungue lues.

aliud.

Hi ſunt Elyſii campi, nova tempora Patris
Saturni, & Superûm viva tabella chori:
Quales hîc athei ducant ſi, ſub Jove, ſoles,
Tu nunc, ô dicent, altera vita, vale.
At mens noſtra ſibi meliores ſupputat annos,
Auguſtoſque alios cœlitus ire volet.
Hoc breve ſic tranſit miſeris mortalibus ævum,
Quæ ſunt de ſtipulis gaudia nata ſuis.
Hinc ducit via nos præceps ad tempora Brumæ,
Et ſenſim Muſas obruet atra dies.
Quæ tamen ut noſtris non ſint inimica Camœnis,
Hæc tua, *Mecœnas*, cura laborque dabit.

aliud.

Quando, *Mecœnas*, tibi nunc Sol purior exit,
Et non una tuâ ludit in aure tuba,
Ac Populi vox omnis amet bona dicere Verba,
Conciliat votis cum ſibi quiſque Deum,
Solennes inter ludos & gaudia læta,
Permittas etiam Vatibus eſſe locum.
NEUHUSIUMque tuum, ſi non vetet iſta Senatus,
Reſpice pro Veſtrâ Thura Salute dare.

aliud.

aliud.

A patriâ ſic Petrus abit nunc alite fauſto,
Et vult in Druidûm ferre theatra pedem.
Illius ut gentis mores edoctus & artes,
Sic alio nobis poſſit & ore loqui.
I Soboles generoſa, tuus quò te vocat ardor,
Et magni Pietas deſtinat ire Patris.
Et, tot cum Regum famulantia videris Aſtra;
Gallicus & puro ſtillet ab ore lepos,
In Morinis optatus ades. Unde, æquore tuto,
Ad nos felici puppe feràre domum.
Collectaſque animi Virtutes faſce ſub uno,
Excutias toto noſtra ſub ora ſinu.

cIↃ. IↃC. L. *Id. Junii.*

aliud.

Martia ſe nobis aperit feliciter aura,
Et melior Muſis incipit ire calor.
Nec gravis adſpectu Batavis ſe promit Olympus,
Inſolitoque gelu, aut frigore Bruma nocet.
Cur facilè id fuerit, nunc, poſt Connubia Natæ,
Auſpicio primi veris adire Scholam.
Et Jove prognatam, veteri pro more, Minervam
Officiis iterum reſtituiſſe ſuis.

aliud.

In tranquilla redit tandem Reſpublica. Semper
Nec Batavos Regum grande laceſſit ebur.
Officiis iſtis Majeſtas Belgica pridem,
Albionum in medio, ritè operata fuit.
Nunc etiam Muſis placeat ſubmittere faſces,
Mecænas, Phœbo & Regna parare tuo.
Sæpius ut Batavi poſſint incudibus iſtis
Ingenii pretium ferre decuſque ſui.

Auſpicatiſſimis Nuptiis

D. CORNELII SCHAGEN HOOCHLANT.
ET
ANNÆ SPIEGELS.

NOn ſatis AURIACO meruiſſe in pulvere Lauros;
Et Titulos, HOOCHLANDE, tibi Nomenque Decuſque
Egregium, ad caveæ plauſum, & ſudoribus æquis
Inveniſſe foris. Palma & Victoria major
In Laudes rellicta domi: quo Sanguine ab illo
Jam redeant veteres Vobis, uno ordine Achivi,
Et Priſca de gente Patres. Pulcherrima CONJUX
Deêrat adhuc, ſine quâ tacitas traducere noctes,
Et duram perferre Hyemem, canaſque pruinas,
Conſultum non, SPONSE, Tibi. SPIGELIA, Lauris
Pieridum, nata eſt, alias intexere Lauros,
Atque operi conferre manum. Parvoſque Nepotes
In Thalamo, haud doctâ moliri in valle Sororum.
Hoc genus acre Virûm, ſolerti indagine cæcos
Naturæ penetrare ſinus. Laus illa Puellis
Eſt teneris, fractum à curis & lite Maritum
Dulcibus obſequiis, blandoque inflectere ſenſu.
Certatum ſic Marte pio, certamine in iſto,
Flos virtuſque Fori Batavûm. Viciſtis uterque,
Formoſâ digni myrto, cœptiſque Hymenæis,
Et longum Elyſiis agitare in collibus ævum.
Nos à cortinâ Vates, & purpura celſa
Magnatum, lætos Vobis gratamur Amores
CONJUGII: Et, cum SOLE NOVO, quod ſoſpitet Æther,
Convivæque probent hilares, NATALIA Sponſo.
Ut Vitæ Thalamique Dies reſpondeat iiſdem
Auſpiciis: Et, cum novies impleverit orbem
Cynthia, non unam Mater SPIGELIA prolem
Amplexu rapiat medio, lactetque mamillis.

Sed

Sed plures CORNELIADAS, pluresque JACOBOS,
Fœcundo eductos gremio protrudat in auras
Æthereas: Olim, non inferiora ſequuti,
Poſt totidem Faſces & avitæ Stirpis Honorem,
Qui pulchro LATUM dimittant pectore CLA-
VUM!

clↄ. Iↄc. LVI.

Clariſſimi Viri,

D. ADRIANI SNELLII,

Eccl. Alcm. Paſt. &

SCHOLARCHÆ

OBITUS.

EHeu! ſic magnum CHRISTI ſub Tartara Vatem
Mors rapit, & ſacrâ nutat in Æde labor.
Atque iterum veteris Recti properata ruina eſt,
Virtutum pretio deficiente ſibi.
Pieridesque ſuas oderunt præmia Lauros,
Ut primum hoc Batavo Sidus in orbe perit.
Flos virtuſque Virûm, SNELLI, tua ſcena peracta eſt,
Exemploque doces maxima quæque mori.
Et nihil in terris exiſtere Solis ob ortu,
Quod non comminuat ſera frequenſque dies.
Fabula, Parca, tibi ſumus, & pila ludicra cuncti,
Atque inſtar bullæ, magnum & inane Nihil.
Hoc tantum magni, ſtudiis quod mobile vulgus
Vincimus, & CHRISTO dedita turba ſumus.
Quodque animos mentemque uni ſacramus Honeſto,
Et coram mundo luceat alma Fides.
Quod non ſegnities aliqua, aut infamia vitæ
Addictos vitiis in ſua caſtra trahat.
Ne malè Depoſiti cuſtodes ſimus & æqui,
Quo pudeat fœdi criminis eſſe reum.
At vixiſſe Deo, pulchrum eſt. Sic vivere, nobis
Præluxti claram, Magne ADRIANE, facem.
Cœca regens hominum veſtigia legis ad unguem:
Quo non his major Ductor & Author erat.

Hinc alium ſacris Geniis delatus in orbem,
  Nunc ubi tot rerum pondere liber agis.
Sed moreris nunquam totus. Suada inclyta mentis
  Eloquiique potens fama perennis erit.
Et deſiderium Patriæ Phœboque relinquis,
  Concuſſâ nimium clade Sione tui.
Magne Deus! cohibe iratæ tua fulmina dextræ:
  Hæc eſt in pœnas una procella ſatis.
Quæque Philoctetis tardi ſananda ſenectæ
  Vulnera ſunt, illis, ô Pater, adfer opem.

cIↃ. IↃC. L.

Ampliſſimo Prudentiſſimoque Viro,

D. ARNOLDO van der GRAEF,

Senatori & Scabino Alcmariano,

Comitatus Egmondani Quæſtori.

MAgne Virûm, Latiæ Lux & Dux inclyte Muſæ,
  Pars animæ, GRAVI, dimidiata meæ;
Accipe Romanæ à nobis Cunabula Gentis,
  Olim terrarum Sceptra ſtupenda Ducum.
Quorum diffuſa eſt immenſa Potentia terris,
  Et virtute ſuâ Solem ad utrumque ruit.
Hos reges, hæc facta Virûm promittere ſæclis
  Serior eſt ætas auſaque noſtra Domus.
Tu, GRAVI, quâ fronte ſoles, Regum accipe Faſces,
  Jamque tuum Albanis Patribus adde Decus.
Hinc tecum iturus magnorum ad limina Fratrum,
  Quos Trabeæ & Clavo purpura Lata manet.
Sive per Heroas alios, Te Authore, legendus,
  Quos Delphi inſignes, Amſtelaque ipſa tenet.
Utile ſic forſan Muſis, ac proderit olim,
  Per Muſas GRAVIOS demeruiſſe ſibi.

cIↃ. IↃC. LVII. *Idib. Sept.*

Ampliſ

Ampliſſimo Viro,

D. ANTHONIO MYROPIO,

Rationum Public. Commiſſario, &c.

PErfundit tua, MYROPI, me Gratia multis
Muneribus toties, innumeriſque bonis;
Illorum ut ſuperet noſtram menſura Thaliam,
Et nequeam amplecti Verſibus iſta meis.
Haud aliter, quam ſi pleno tibi Copia cornu,
Et poſſis cenſus vix regere ipſe tuos.
Des modò, quod pulchris pluteos Scriptoribus ornet:
Munera quæ magni noſter Apollo facit.
Aut hæc, quæ poſſet mirari purpura major,
Inque ſui pretium ſollicitare Deos.
Has inter Lauros, atque inclyta dona Minervæ,
AURIACUS pulchro ſplendet in ære tuus.
Scilicet, hæc virtus, ſæpè & Sapientia prima eſt,
Quando etiam Cenſus negligere uſque ſuos.
Sparge nuces, nec pœniteat certaminis hujus:
Hoc quondam dives fœnore Pallas erit.

cIɔ. Iɔc. LVII.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO van VEEN, JC.

Prætori Alcmariano, &c.

Ipſo die Natali. Anno Æt. LI. *Kal. Jan.*
cIɔ. Iɔc. LVIII.

TEmpora dinumeras vitæ cum Solibus ipſis,
Et, quæ lux *Jano* eſt, lux quoque prima tibi eſt.
Abfuit his cunis infelix Scorpius ictu,
Et quodcunque mali nominis omen habet.
Cuncta ſerenato fulgebant ſidera Cœlo,
Et ſolito viſus pulchrior ire dies.
Non aliter naſci deberes, Optime Prætor,
Quàm Superis ipſis teſtibus, atque Deo.

Digitized by Google

Neſtoreoſque dies, & crudâ ætate ſenectam,
Ac decies luſtris addere luſtra decem.
Sub Cujus nobis major Clementia gliſcit
Faſcibus, & Batavis res magis æqua fluit.
Libertaſque ſuum caput inter nubila tollet,
Et pretium Pietas intemerata feret.
Auguſtique Lares etiam Concordibus Aſtris,
Jungere Concordi ſe niſi lege volent.
Magne Virûm, cape felicis præſagia vitæ:
Arbitriis æther militat ipſe tuis.
Speſque, Adriana, Tibi ſit tanto in conjuge major,
Quem ſine ſe naſci noluit ipſa Themis.
Et dudum Almerii Proceres, ſanctuſque Senatus
Agnoſcunt columen grande decuſque ſuum.
Nos, quibus hic epulis fas eſt accumbere Divûm,
Ad Superos ſacras fundimus ore preces:
Ut, modò quem læti canimus Natalis honorem,
Hic illi toties ritè revertat honor.
Atque idem noſtris votis conſenſerit aſtrum,
Ut naſci hos Phœbus viderit uſque Dies!

Ad Nobiliſſimum Virum,

D. ANTHONIUM STUDLER.

Equitem.

Bergarum in Kennemariâ Toparcham.

Hic iterum, Studlere, tuum ſe prodit in auras
Nomen, & à ſero vultque Nepote legi.
Quod ſi diſpliceat, cur nos facis eſſe diſertos?
Ingenio Vatum ſubjicis Ipſe facem.
Irritare meas Muſas & pulpita noli:
Poſthac nec laudes, nec tua rura canam.
Sed tibi ſi placeat noſtræ indulgere Thaliæ,
Creſcet ſub titulis ipſa Thalia tuis.
Et furere incipiam, cœleſti percitus œſtro,
Illuſtris Veſtri Nominis uſque memor.

Nobi-

Digitized by Google

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO à TEYLINGEN,

Coſ. Alcm. Weſt-Fr. Præſidi.

COnjugium, TEYLINGE, tuum, dulceſque Hymenæos,
Filiolæ & Cunas hîc mea Muſa canit.
Accipe Tu facilis noſtram, Vir Magne, THALIAM,
Et fruere in longum Melle & Amore tuo.

IN EFFIGIEM

CL. VIRI,

D. CORNELII SCHREVELII,

Gymnaſii Lugdun. Batav. Rect.

SCHREVELII, in Batavis, Muſas æquare canendo
Pieridum toto de grege nemo poteſt.
Solus qui ſæclo natus melioribus aſtris,
Virtutem ut doceat, Barbariemque domet.
Poſteritas, mirare Viri non unius acta,
Quæ ſunt unius ſed tamen acta Viri.

Illuſtri Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND,

à NIEUBURCH,

Præpot. Ordd. Holl. & Weſt-Fr. à Conſiliis.

SCHOLARCHÆ.

SIc nobis longè Geminis poſt terga relictis,
Mecœnas, gelidus jam Capricornus adeſt.
Arcturique truces, & vis immanior Euri
Inde à Riphæis montibus orta redit.
Et, pro jucundis Zephyris, pro Veris honore,
Sarmaticis nivibus cana revertit Hyems.

Par noſtræ vitæ hæc facies. Quibus acta juventa,
 Et melior retrò cernitur ire dies.
Paullatimque ſuum Pollucem & Caſtora quiſque
 Perdimus, & vitæ ſors minus æqua favet.
Prima caleſcentes venis ſubjecerat ignes,
 Quando purpureas veſtiit umbra genas.
Altera ſopitos animis exſtinxerat ignes,
 Quando jam tremulos fregerat aura ſenes.
Ut ramale vetus, ſic nos marceſcimus annis,
 Nec quicquam ex verna fronde & honore manet.
Ac tandem niſi truncus iners, niſi frigus & ipſum,
 Et ſpolium fatis ludibriumque ſumus.
Verque novum à noſtra jam dudum ætate receſſit,
 Nec ſumus, ut quondam, maſcula turba, Viri.
Ipſaque non nobis, maturis ſolibus æſtas,
 Carpere dat fructus amplius alma ſuos.
Sola ſed Autumni ſunt commoda tempora nobis,
 Quæ dant ingenio, forſitan, arma ſuo.
Atque aliqua indulgent famâ ſuper æthera ferri,
 Et non ex toto nos potuiſſe mori.
Hi fructus, hæc una ſeges, quibus horrea Vates,
 Et pariter cellas ſedula ſtipat apis.
Aurea ſed verè tunc nobis naſcitur ætas,
 Quando iterum cœlo priſca Juventa redit.
Et, poſt informes Hyemes, Scythicaſque pruinas,
 Gratior hac primâ venerit orta dies.
Proque malis animi totidem, fatiſque ſiniſtris,
 Fulſerit à Cœlis Sol meliore comâ.
Quando nec furiis Aquilo, nec Parrhaſis Urſa
 Frigoribus duris vimque metumque feret.
Et nos hinc alii, melioribus ignibus uſti,
 Ibimus ad valles, pulchrior Ida, tuas.
Dulcis ubi requies feſſos complectitur artus,
 Et nos perpetuum ver ſine nube manet.
Et nunquam rapido ferientur fulmine montes,
 Aut trux in noſtrum ſæviet aura caput.
Optime Mecœnas, quando hæc nos cura remordet,
 Quàm res ex voto vitaque noſtra fluet!
Veſtitique iterum pube & lanugine primâ,

Tunc

Digitized by Google

Tunc demum æterno fonte bibemus aquas.
Qualia Socratico nemo ſibi dogmate vitæ
Gaudia complexus, mens neque læva videt.
Erige nos tales in curas, dum ſubit ætas
Deterior nobis, Magne potenſque Deus.
Et novus hic Annus, ſua qui poſt Luſtra revertit,
Sit felix nobis, Pieridumque choro!

cIↃ. IↃC. LVIII. *Kal. Jan.*

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

MED. D.

Conſuli & Scholarchæ Alcmariano,

Super periodo mundi.

Credita res vulgo, *Mundum*, ſtatione peractâ,
Jam pridem in partes, & *Chaos* ire ſuum.
Nec tam præſentem Batavo luceſcere Solem,
Inque ſuos *Orbes* amplius *Aſtra* rapi.
Omnia ſed retrò ferri, ac jam proxima letho,
Spectare in caſus, exitiumque ſuum.
Deucalionæis velut actus fluctibus *Orbis*,
Totaque mox rerum machina mole ruat.
Ut jam nullus eat Naturæ nobilis ordo,
Nec peragant ſolitas ipſa Elementa vices.
Lucifero præbente diem non gentibus ullis,
Aut Phœbe antiquo more tenente vias.
Qui vos, qui nobis nuper rediiſtis Athenis?
Quis Cato de cœlis tertius iſta canit?
Non hæc Aſſyrio vati manifeſtat Apollo,
Non numeris Babylon noverit iſta ſuis.
Ipſos Cœlicolas fugit hora noviſſima mundi,
Et ſolum hæc, fas eſt tempora noſſe Deum.
Ponite corde metum. Jam nunc, Rubicone relicto,
Fatalem à tergo linquimus, ecce, diem.

Digitized by Google

Atque hinc, poſt veteres avias, poſt ſomnia vana,
Cernimus auſpicio candidiore polum ;
Multaque moliri redeuntem ad Limina *Janum*,
Quæ patriæ faxint otia tuta togæ.
Ante *Diem Magnum Domini*, majoribus actis
Eſt opus, atque alius reſtat in orbe labor.
Ut ſeri videant haud falſa Orâcla Nepotes,
Et capiat plenam pagina ſacra fidem.
Quippe erat in fatis totam Babylona perire
Ob ſcelus, & pœnas ante ſubire ſuas.
Judæamque omnem converſam à Numine, gentem
Tranſire in veri verba fidemque *Dei*.
Terminus hîc rerum. Perfecto & tempore, tandem,
Diſrupto mundi cardine, finis erit.
Illa dies nobis auguſto ut fulgeat Aſtro,
Mecœnas, cœli faxit ab axe *Deus* !
Tuque Tuique omnes ventura in ſecula vitam
Ducite felicem, per *Bona Multa* precor.

Kal. Jan. CIↃ. IↃC. LXIII.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO,

Eccl. Alcm. Paſt. pr. SCHOLARCHÆ.

UT properant Anni meliores, Optime KNYFFI,
Acceleratque ſuum noſtra ſenecta gradum !
Et totidem ſoles redeunt, iterumque recedunt,
Natura nunquam deficiente ſibi.
Sed nos paulatim tacito conſumimur ævo,
Corporaque interitu nec quoque noſtra carent.
Omnia Fatorum durâ ſub lege tenentur,
Et nihil æterni circulus orbis habet.
Vivamus, ſocios inter, pro tempore læti,
Et placeat cunctis ſorſque ſaluſque ſui.
Conjugibuſque vacet gelidas impendere noctes,
Inter ſeque diem frangere ritè jocis.

En!

En! ſubit à tergo fatalibus Atropos urnis,
  Stamina quæ vitæ filaque noſtra ſecat.
Nec quicquam ex iſtis, nimiùm quæ forſan amamus,
  Intactum à vitio, labe ſuâque manet.
Et Proavûm ut nemo potuit ſe opponere morti:
  Sic pariter noſtrum eſt Carnis inire viam.
Hoc unum eſt, Knyffi, tua quod vox ſæpius urget,
  Et nos in Superûm ſcandere tecta facit.
Ut benè ſubductâ quiſquis ratione, Tonantis
  Imperium factis exprimat uſque ſuis.
Hæc nos perpetuo ut teſte, exempliſque probemus;
  Omnipotens Cœli faxit ab axe Deus!
Qui Te, quique Tuos in longos ſoſpitet Annos,
  Hanc donec vitam ponere ſponte voles.

cIↃ. IↃC. LVIII. *Kal. Jan.*

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. ANDREÆ WINCKELIO,

Eccleſiaſtæ Nardenſi. Diſcipulo quondam dilecto.

Cum Amoribus inſervires.

QUæ Te, Winkeli, offendit tam dira Charybdis,
  Ut nondum votis annuat una Venus?
Fœmina res facilis ſemper, nec ad arma parata,
  Iſteque nec pugnam, aut prælia ſexus amat.
Dura & acerba Viri faciant. Quos Martis arena,
  Ac toties bello provocat apta manus.
Fœmina nunc auſa eſt animis contraria ferri?
  Fœmina nunc Thalamos nolit inire Viri?
Non audita canis. Fieri quæ poſſe negabam,
  Jam pridem fieri talia Tute vides.
Sponte ſuâ Phœbum terris inducere noctem,
  Quàm credam, ut poſſit Virgo negare Viro.
O bone Winckeli! Flammis melioribus uri,
  Atque alio dudum nomine dignus eras.
In melius converte animum. Et, ſi lentior illa,

Noli

Noli tam lentas ferre in amore moras.
Aut citò det precibus veniam, & miſereſcat Amantis;
Aut ſolam in thalamis hanc recubare ſine.
In longum, pudor eſt, ſtimulis urgere negantem :
Non mihi, quæ longum quid negat, illa placet.
Amſtela dives habet, tutò quod poſſit amari,
Et flammas animi plus recreare tui.
Plenior in Veneres ubi campus, & area major,
Unde tibi poſſis, fortè placere magis.
Turpe tibi, in nimium ferveſcere fluctibus illis,
Moliri & magnâ ſedulitate nihil.
Pulchra tibi rerum ſacrarum credita cura eſt,
Qui CHRISTI paſcis Paſtor in Æde gregem.
Inter quas, Veneris licet oblviſcier artes,
Et ſoli officiis invigilare Deo.
Ergò Virum vireſque novas & pectora ſume,
WINCKELI, atque iſtas excute mente faces.
NEUHUSIIque memor, facili lege valle Sabinam,
Quàm longum miſere ſic patiâre jugum.

cIↃ. IↃC. LVII. X. *Kal. Jan.*

Doctiſſimo Præſtantiſſimoque Juveni
D. HENRICO PICARD. SS. LL. Cand.
Cum Amicorum Album mihi offerret.

DUm luſtras alio terras ſub ſole calentes,
Et procul à Patriâ mens agit ire foris;
Invenies multas hinc, inde, PICARDE, Sirenas;
Quarum vix doctos fugeris arte dolos.
Claude animos aureſque tuas ſeptemplice cerâ,
Exemplo atque Ithaci diſce cavere tibi.
Sic tandem optatam venies in Colchida tutus,
Et plus Phryxæo vellere dives eris.

cIↃ. IↃC. LVII. *Non. Novemb.*

Nobiliſ-

Nobiliſſimo ac Generoſo Viro,

D. CORNELIO NEOBURGIO ab EGMONDT.

E Septennii convictu Chariſſimo.

Cum Collegii Schermerani ASSESSOR *deſignatus*.

SCHERMERA ritè tuis exſurgit ad æthera Muſis;
Schermera delicias dat, NEOBURGE, Tibi.
Schermera fertilibus glebis & ceſpite dives;
Schermera Pomonæ numine plena ſuæ.
Schermera quadrupedum paſcit tot millia campis;
Schermera Naiadum pulchra frequenſque domus.
Schermera commendat Venerem, ſtudiumque Dianæ;
Schermera ſquammoſum dat quoque dulce pecus.
Schermera dat Batavos latices, aliumque Lyæum;
Schermera purpurei plus placet amne Tagi.
Schermera cuncta tenet, ſapiens quæ voverit ullus;
Schermera nil cedit, clara Bamæſtra, tibi.
Schermera, crede mihi, nunc hoc deſiderat unum,
Schermera tuta tuis viribus eſſe queat.
Schermera Nobilium ſic facta Palæſtra Virorum,
Schermera non unâ quæ ſibi laude placet.
Schermera plus tollit tunc celſa ſub æthera frontem,
Schermera conſiliis cum viget alma tuis.
Schermera NEUHUSIUM quoque jam volet eſſe Poëtam;
Schermera plus magnâ, forſitan, urbe dabit.
Schermera ſic meritò ſeges eſt Tibi maxima laudum;
Schermera cum VIGIA CONJUGE ſola juvat.
Schermera, quando tuo Vatem ſub ſidere cernes?
Schermera, quando tui Ruris honore fruar?
Schermera, Dii magni facite, ut ſe terminet aſtris,
SCHERMERA que immenſis floreat aucta bonis!

cIↃ. IↃC. LVII.

IN

IN OBITUM

Ingenui & magnæ ſpei Adoleſcentis,

CORNELII van der LYN, *Cognati.*

Magni Oriental. Indiarum quondam præfecti Generalis Filii.

Convictoris chariſſimi.

SIc TE, ſic rapuit, Juvenum dulciſſime, Vitæ
In primo Nemeſis flore & honore tuæ!
Deliciaſque PATRI magno nunc ſubtrahis unus,
Et facis, ut meritò ſqualleat iſta Domus.
Unus Natorum tantorum proximus hæres,
Et ſpes in Batavo grande decuſque ſolo.
Obſtitit invidies cœli. Nec creſcere fœtus
In terris iſtos paſſus & ipſe Deus.
Quem proprium ſibi delegit Ganymedis honorem,
Et rapuit pennis Aliger ipſe Jovis.
Sic meliora metit Lacheſis, florentibus annis,
Et gliſcit vitiis fœta Senecta ſuis.
Chare Puer, nondum Titan compleverat orbem,
Quo mihi convictu, & farre probatus eras.
Prima rudimenta & Muſas à limine luſtrans,
Caſtalius nondum tinxerat ora liquor.
Ecce, tibi flavum ſcindit Proſerpina crinem,
Et Mors auſpiciis invidet ipſa tuis.
Hinc capite exemplum, Vos ô, quibus integer ævi
Sanguis, & Aonidum quos alit artis honos.
Proximus à latere hîc veſtro nunc occidit umbris,
Vobiſcum ſacri pars modò magna tori.
Cernitis, ut violis liceat nîl fidere vernis,
Et vitæ hæc prodat fabula quemque ſuæ.
Quàm ſit inane nihil, famoſo à ſanguine naſci,
Aut Lare de Herculeo ducere Stemma ſuum.
Sive opibus cenſuque ſuo per publica ferri,
Sive ſuum Proceres inter habere locum.
Hæc CORNELIADES vivâ hîc in imagine pingit,
Iſtaque,

Digitized by Google

Iſtaque, quam coram cernitis, urna docet.
Patritius ſanguis, flos illibate Batavûm,
Hoc pretium, & carnis ſunt monumenta tuæ.
Hinc cape venturi certiſſima pignora Fati,
Et Juvenem in primo diſcito flore Mori.
cIↃ. IↃC. LVIII. XXI. *Januarii.*

IN OBITUM
Clariſſimi & Doctiſſimi Viri,
D. JANI ERASMII, L.A.M.
Gymnaſii Alcmariani PRO-RECTORIS.

IMplevit vitæ ſic JANUS ERASMIUS orbem,
Et tandem ad metam venit & Ille ſuam.
Exſtinctus, poſt Luſtra decem, Soleſque gemellos,
In medio Ætatis penè vigore ſuæ.
Vos, ô Pierides, ululate in vertice, Nymphæ,
Ac tanti caſum ritè dolete Viri.
Cui flens ipſe ſuos oculos jam clauſit Apollo,
Et lacrymas viſa eſt addere Suada ſuas.
Cujus ab ore melos, quando ſubſellia verſu
Fregerat, Hyblæo dulcius ire ſolet.
Innocuique ſales, & doctè copia fandi,
Quam niſi Cecropius tinxerat ipſe lepos.
I, Fama, & claris narrato hæc Fata Sicambris:
In Batavis nobis alter ERASMUS obit.
Vir, Phœbo, Muſiſque novem dilectior unus,
Quàm quondam Daphni Phyllis amata ſuo.
Quem nihil iſtorum latuit, quæ ſerior ætas,
Aut in deliciis ſæcula noſtra putant.
Omnia complexus ſolerti indagine mentis,
Quæ veterum tabulis Roma, vel Hellas habet.
Aut vacuis, circum pictis tentoria velis,
Porticibus docuit Stôa, Scholiſque ſuis.
Hunc talem tantumque Virum, tot dotibus auctum,
Quis non, efferri funere, triſte putet?
Jamque ſuam ponat Tyrio de murice veſtem,
Et longo atratam ſyrmate verrat humum?

Terque

Digitized by Google

Terque quaterque tamen Felix, poſt vivere pulchrum,
Qui didicit pulchrâ claudere morte diem.
Et jam ſe major, mentiſque capacior altæ,
Alloquio fruitur, contuituque DEI.
Nulla ubi tempeſtas animum formidine verſat,
Aut premit aſſiduus corpora noſtra labor.
Sed nitidi ſemper ſoles, purumque ſerenum,
Et Pax æternùm nos ſine nube manet.
Hæc rerum ſumma eſt. Vos hinc revireſcere Lauros,
Atque hederas, Vates quis, niſi ſtultus, amet?
Aut cupiat ſolâ ſe famâ & imagine macrâ
A ſerâ tantum Poſteritate legi?
Alternis morimur. Tuque ô pia turba Sororum,
Nec potes inviſos effugere ipſa rogos.
Siſtite cantandi rabiem. Nos deinde ſequemur,
Atque aliis Phœbi Lampada & arma damus.

cIↃ. IↃC. LVIII. XII. *Kal. Ap.*

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ & Scholarchæ Alcm.

Cum Ejus NATALIA

Inciderent in VIII. *Octobris.*

HÆc eſt illa dies, quâ quondam Alcmaria Victrix,
Libera ſervitio colla manuſque tulit.
Et rurſum, Auſpiciis melioribus, ire Batavis
Sidera de cœlo viſa ſerena magis.
Jam nullo civem, aut Muſas turbante tumultu,
Baliſtaque gravi concutiente Larem.
Sed, poſt inviſos tot Soles, arctaque nobis
Tempora, jam ſolito pulchrius ire polum.
Quò ſe poſteritas meritò nunc jactitat ipſa
Et præſens nobis dat bona ſigna dies.
Quod rarum eſt, *KNYFFI*, mediis his orta Triumphis
Natalis vitæ nunc redit hora tuæ.
Et nos dum cuncti Alcmariæ Natalia votis
Proſequimur, pariter jam Tibi vota cadunt.

Nata-

Nataleſque tuos una comitamur ovantes,
Qui nunc parte ſui publica ſacra juvant.
Omen ineſt dextrum, ſpero, Concordibus Aſtris,
Et nil Fortuna hîc lubrica juris habet.
Conveniuntque iſtæ mirâ dulcedine Lauri,
Et res quid taciti Numinis illa tenet.
Scilicet OCTOBRIS quoties Lux alma revertet,
Divino nobis *Knyffius* ore tonet.
Inque Dei laudes jam tunc effuſior, URBI,
Atque Sibi *reduces gaudeat eſſe dies*.

In novam Editionem

I. JUVENALIS & A. PERSI.

Per

Clariſſ. Virum,

D. CORNELIUM SCHREVELIUM

M. Doct. Rect. Lugd. Batt.

TAndem etiam, Lector, nobis famulante Minervâ,
In medium *Satyras* cernimus ire forum.
Et non per ſolam vexillum ferre Suburram,
Inque ſinu tacito, Flamineaque legi.
Trita via eſt. Spatium Auruncæ hoc decurrit alum-
Et Sparta hæc illi non ſine laude fuit. (nus,
Prodiit hac nuper Vates Venuſinus arenâ,
Et multis lucem fax dedit illa ſuam.
Inde aliis orcheſtra data eſt, plauſuſque theatri,
Quos hîc in Tyrio murice & arte vides.
Cum quibus ut pulchrum eſt, ridendo dicere verum,
Et medicam morbo ferre latenter opem.
Acrius interdum aut vitiis præfigere Theta,
Et ſolido verſus tingere felle ſuos.
Cur bene SCHREVELIUS meret hoc in pulvere Lauros,
Ac titulos cernit non ſine laude ſuos.
cIↃ.IↃC. LVIII. *Non. Jun.*

Ampliſ.

Ampliſſimo Viro,

C. HENRICO DRUYFF

Senatori Alcm.

AD Te, chare *Druyſi*, mea deſtinat ire *Thalia*
Auſpiciis tanti ſartaque tecta Viri.
Nec non à Vobis plauſum deſiderat una,
Subque tuâ gaudet tutior eſſe manu.
Audiat iſta Deus! ſua qui ſic temperet aſtra,
Proximus ut *felix Faſcibus* Annus eat.

cIↃ. IↃc. LVI

Ad Prudentiſſimum Ampliſſimumque

VIRUM,

D. BIBONEM à DOMA

Illuſt. Friſ. ordd, à Conſiliis & ſecretis

Cum jam jam filium ipſius animam efflaturum mus. A quo morbo tamen reconvaluit, & vitæ ſtitutus.

SIc Batavûm imbutus Muſis, & nectare ſacro
Pieridum, Lauro neve unâ clarus & arte,
Iviſſet nunc DOMA domum. Spes magna Pa
Et Patriæ telluris amor, noſtræque Camœnæ
Grande decus. Secat, ecce, Pio Proſerpina cri
Hìc Juveni, flore in medio, & lanugine prim
Impatiens tantas Friſiis adoleſcere Lauros:
In laudem Spartamque novam. Prô! Funer
Et nimium ploranda ſuis. Sic maxima ſæpè
Terrigenûm ſtudia in nihilum evaneſcere pr
Cernimus. Et rarò optatam contingere meta
Quod quis apud Superos votis nimis acribus u
At tu, Magne Pater; cujus flagrantior æquo
Non debet dolor eſſe; tuos compeſce dolores,
Ac gemitus. Patienter habe, quod ferre neceſ

Et mutare nefas. Quando nihil accidit, olim,
Et nunc, quod non fiet. *Filius unicus*, inquis,
Hic meus, & rerum columen, ſpeſque una mearum,
Et, ſi fata volent, Sancti tutela Senatus,
Atque unus ſenio afflictis cervicibus Atlas.
In Te deſcendes, *Mecœnas optime*. Ne Tē
Conſiliis oppone Dei cœleſtibus unquam,
Edoctus meliora. Tuam. quâ vivimus omnes,
Et nati quâ quiſque ſumus, ſortem inſpice prudens,
Fatales vitæ numeros. Quibus addere fas eſt
Totius Europæ, bellis ferventibus, iras,
Humanaſque vices rerum. Num vivere tanti
Spemque metumque inter? Sic tempeſtatibus atris,
Infeſtique maris ſemper jactarier undis?
Gloria factorum Aſcanii de funere reſtat,
Et Virtus non una domi. Date Lilia plenis
Hîc calathis, Nymphæ. Lernæam evaſimus Hydrām
Cocytique lacus nigros. Cadit alea rerum
In melius, tandemque ſacram comprendimus aram,
Anchoraque in tutum jacitur. Nam, ſoſpite famâ,
Virtutumque ſibi lectis in faſce maniplis,
DOMA meus, tandem propior felicibus Aſtris,
Jam, Mundo hoc major, Cœli in regione triumphat.

Alcmariæ cIↃ. IↃC. LVIII.
Idib. Aug.

In novam Editionem

M. ANNÆI LUCANI,

Ex accuratiſſima Curâ

CL. VIRI,

D. CORNELII SCHREVELII,

Gymn. Lugd. Batt. Rect.

SIc iterum, *Lucane*, redis de Veſpere ſero,
In medium, & ſolito pulchrior ore nites.
Committens *Socerum* & *Generum* diſcordibus armis,
Et, quam ſit Fratrum gratia rara, docens.

O utinam!

O utinam! cunctos, quos lumen amabile
Adſpicit, hæc pudeat monſtra pudenda
Sub quorum auſpiciis lævis, ac peſte nefa
Olim præclari tot periêre Duces.
Exemplis, IüLE, noces. nocet æmula virt
Sceptorum, & Regum non bene junctu
Sit procul à noſtris Bellum hoc civile Bat
Nec coëant *Gener* hinc, nec *Socer* inde, n
Corduba SCHREVELIO ſtatuas & marmo
Tam benè Pharſalicâ qui movet arma n

cIↄ. Iↄc. LVII

Epigramma.

AD

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum Juve

D. HENRICUM PICA

Cognatum,

Cum in Illuſtri FRISIORUM *Acade*

DE ELOQUENTIÆ

Laudibus peroraſſet.

SIc novus Auſoniæ vindex ad Roſtra reve
Eloquiiſque ſuis FRISICA corda mov
Et quid grande meis THEMIS auribus at
LIA
Uno promittunt nunc ſociata jugo.
Dum ſpumat plenis iterum Facundia labris
Inque meâ quondam Sede PICARTUS ov
Qui cavet antiquas nos labi rurſus in umbra
Pieridumque ſacris triſte redire Chaos.
Et ſua vult tandem perrumpere nubila Sole
Ac Suadam luci reſtituiſſe ſuæ.
O benè felices, hoc ORATORE, Clientes:
Quorum pro Cauſâ hic ritè PATRONUS a

cIↄ. Iↄc. LIX

Digitized by Google

AD
Doctiſſimum & Præſtantiſſimum
VIRUM,
D. JANUM FOECLERUM,
L. A. M.
Collegam intimum.

FElicem nobis Annum, FOECLERE, precaris,
Et vis hunc naſci, non ſine Amore, Diem.
Auſpiciis animiſque iiſdem reſpondet Amori
Jam, cum SOLE Novo, noſtra THALIA tuo.
Vive diu, FOECLERE, tuâ cum CONJUGE. Felix
De Cœlo & Vobis proximus Annus eat.
Vive diu, ac toties iterum redeuntibus Aſtris,
Hic redeat Vobis ſic quoque ſæpe dies.
Ac ſerò exemplis, & funere diſcite noſtro,
Quàm miſerum in viduo ſit recubare Toro.
Vive diu, mecumque ſacros Heliconis alumnos
Ingenuâ ſolers dexteritate doce.
Almeriæ ut multos formemus pollice Cives,
Et Phœbi, in Batavis, Gloria major agat.
Tuque tuo, FOECLERA, Viro fige Oſcula blanda,
Oſcula NEUHUSIO quæ dare blanda neges.
Ut *fœcundus* agat, cœlo qui naſcitur, Annus;
Et præſens redeat non ſine Prole Dies.
Audiet hæc, forſan, JANUS. Tu maſculus eſto,
Macte Virûm, ut JANO ſis quoque teſte PATER.
Ipſis Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LXII.

Digitized by Google

In Mortem

Clariſſimi Viri, Poëtæ Eximii,

D. HENRICI BRUNC

Amici ſingularis.

Alcmariæ cIↄ. Iↄc. LXIV. X. *Kal. M*

OCcidit Ille Virûm Phœnix, pars maxima
HENRICUS BRUNO. Delicium, HOR
Occidit! Et ſecum Muſas Ille abſtulit omne
Pieridum toto ritè dolente Choro.
Qui, pridem in vivis, Divino munere Fand
Principibus potuit jure placere Viris.
Et, Batavos extra fines, extraque Sicambros
In Morinis etiam Sacra probare ſuis.
Ingenio natus populis, non Unius Orbis;
Fortunâ longè Major & Ipſe ſuâ.
Fama Viri Tanti Terras dudum evolat alis,
Oceani & vaſtis exſpatiatur aquis.
Nos ſequimur Te, Magne HEROS, per ſaxa,
Ultimaque Officia hæc MANIBUS illa
Et petimus Magnum Vates, per Vota, Tona
Ut tua ſub Tumulis molliter oſſa cub

In Natalem

Reverendi, Clariſſimi, Doctiſſimiqu
VIRI,

D. PETRI SCHACKII, Eccleſiæ A

Cum Ætatis ſuæ Annum XXXIV. ingrec
cIↄ. Iↄc. LXVI. VIII. *Apr.*

UT naſci poſſit Batavis felicius Aſtrum,
Et rurſum in terras priſca redire SA
Id Genius Tuus, Oſque ſacrum, Clariſſime S
Jam toties orat per pia vota, DEUM.

Nos etiam, poſſit Tuus ut NATALIS ab alto
Hinc toties naſci, poſcimus ore DEUM.
Utraque cauſa ſuis vigeat Succeſſibus, Opto: (LUS.
Inde ſua eſt BATAVIS, ALMERIÆ inde SA-

Ad
EUNDEM
Cum recuſaſſet vocationem LEIDENSEM.

FLeverat *Alcmariæ* Civis, Juveneſque, Seneſque,
Virginis innuptæ fleverat ipſe chorus: (ret
Cum Te, Magne SCHAKI, ſacra ad ſua LEIDA voca-
Pulpita, & ad dotes ſurgeret illa tuas.
Sed Tu, conſtanti renuas cum pectore plauſus;
Hos tales, noſtrâ plauſus in Urbe redit.
Et pueri ſimul & canis adſperſa ſenectus,
Virginis & totus riſerat inde chorus.
Riſerat & noſter, Muſarum in pulvere, Apollo,
Inque modum Saliûm noſtra Thalia ſalit.
O benè! quod, SCHACKI, planctus ſedaveris iſtos,
Materiam & dederis lætitiæ atque joci.
Proſperet illa Deus, quod non Amaryllida talem
Ambiat ingenii tam Generoſus Honor.
Sed placeat Cenſus etiam Tibi Sponſa minoris,
Quæ nunc Te proprium ſic amat eſſe ſibi.
cIↄ. Iↄc. LXIV.

AD
EUNDEM.

OMnia nunc donis & munere compita fervent,
Parcenteſque manus non, niſi pauper, habet:
Ut faciles Superos intra ſua tecta vocarint,
Propitioque illis ſidere *Janus* eat.
Aſt humiles vates ad pulvinaria divûm,
Cum tenui tantum carmine thura ferunt.
Debemus majora Tibi, *Clariſſime Schacki*,
Nec par eſt meritis noſtra Thalia tuis.
Exeat ut ſeptis noſtris tamen hoſtia parva,

M 2 Acci-

Accipe Fatidici nobile Patris opus.
Quod pretium ſanctis à manibus uſque m
Atque intra doctas vult latuiſſe ma
I, ſacrâ nunc luce, liber, penetrale ſub alt
Et præſta votis, quà potes uſque fid
Kal. Jan. cIↄ. I

Reverendo Doctiſſimoque Vi

D. JOANNI KNYFFI

QUid precer ad ſacras Tibi nunc, *Socer*
das?
Victima quæ *Jani* tempore læta cad
Munera ſunt vatum plusquàm viliſſima.
Munera, quæ populo ſunt in honor
Illa ſuis placeant cultoribus inter amicos
Et *Socerum & Generos* ſanctior urit a
Nos, vulgi officiis, nos fuco à corde remo
Sinceras *Domino* fundimus ore prece
Ut Patriæ vortant benè noſtræ cuncta ſal
Et cedant nobis proſpera cuncta do
Knyffiadæque ſui ſolito ſtent more Penare
Neuhuſii & merito ſint in honore L
Quos poterit Thalami egregiâ donare cor
Auſpiciis, pridem macta *Adriana* ſ
Hæc, precor, eveniant, Jani, *Socer alme*, F
Hæc ſit, quæ placeat victima læta ti
Prid. Kal. Jan. cIↄ. I

Ad

Ampliſſimum Virum,

D. PETRUM VRYBURG

Cum Reip. Alcm. Senator
deſignaretur.

SIc meritò in Patrios *Vryburgi*, aſſurgis H
Et Virtute tuâ munera digna capis.

Judice Quo metuam mihi non ſæcla aſpera ferri;
Aut orbam priſcâ ſimplicitate fidem.
Purus ineſt animo candor, pius ardor Honeſti,
In quem non dentes ſtrinxerit Ira ſuos.
Ambitioque potens, & fallax cura nocendi
In populum, virus ſparſerit ulla ſuum.
Extra omnem poſitus labem, & contagia Vulgi,
Solus qui metuat juſſa verenda Dei.
Felix his iterum Auſpiciis *Reſpublica*! Felix
Almeria hoc tali ſartaque tecta Viro!
Felices Muſæ VRYBURGI in Nomine quondam!
Cum PATRIS in Muſas ſic vigilaret amor.
Felices poterunt rurſum tunc eſſe Camœnæ,
FILIUS ut ſaxum hoc volverit Ipſe manu.
Atque hunc Atlantem in ſeſe ſuſceperit audax,
Ut veteri redeat Lauſque decuſque Scholæ.

cIↃ. IↃC. LXV.

Fax nova Muſarum,

Exorta III. Maji, in reditum ad urbem,

Poſt XVII *Annorum, in Comitiis* HOLL. *&* WEST-FR. *confecta feliciter Patriæ Negotia,*

Nobiliſſimi Viri,

D. THOMÆ ab EGMOND à NIEUBURCH,

Conſulis & Senatoris primi, &c.

EXoritur *Fax* una, mali prænuncia, nobis;
Quæ, credo, Europæ triſtia fata canit.
Altera *Fax* Batavûm Muſis ſolatia portat;
Dum Tu, *Mecænas*, mœnia noſtra ſubis.
Et vis in majus pulchrè ſe attollere Muſas,
Plus clarum & Phœbi ſurgere in Aſtra decus.
Sis felix ſoſpeſque diu, *Vir Maxime*, Secli
Gloria, & *Egmondæ Lux Columenque Domus.*

Ac porro Magni menſuram Nominis imp
Utilis & longum Civibus eſto tuis.
Alcmariæ
VI. *Maji*. cIↃ. IↃC. LXIV

Illuſtri Viro,

D. JACOBO van der M

Domino in Herencaſpel, &c.

Miſſo ad Ipſum Carmine in am

Rev. Viri D. PETRI SCHAC

QUàm, memini, quondam fuit Urb
Muſis,
Cum tuus in vitæ flore *Foreſtus* erat.
Teylingique mei, ſancti pars magna Senatu
Pieridum Studiis Præmia digna daren
Aſt nunc, cum bellis, jacet hoc venerabil
Numen, & eſt plenis ſordibus ipſa To
Ut pudeat meritò Vatem ſua ſacra move
Et, pro more pio, Pallade digna loqui
Tu ſuperes Fato, cum paucis, *Magne Töp*
Qui prohibes Lauros Laude carere ſuâ
Unus, Qui noſtras, hac tempeſtate, Cam
Reſpicis, & SCHAKIO Carmina dign
cIↃ. IↃC. LXVI

In triſtiſſimum exceſſum

Ampliſſimi, Prudentiſſimi, Literat
VIRI,

D. JOHANNIS STEEN-HUYSEN

Conſulis & Senatoris Alcmariæ

Septuagenarii. A. cIↃ. IↃC. LXII.

NOndum finis adeſt, Superi, furialibu
Et mors ſanguineas ponit iniqua
Ut Patriæ rurſum videamus in ordine P
Funeris hanc toties ire, redire via

Fatalemque ſuam ſtringens Proſerpina falcem,
    E primâ ut tollat Nobilitate viros?
Unius à tumulo vix reſpiramus & ictu:
    Nondum animus liber, juris & ipſe ſui;
Ecce, novum cœli concuſſum è nubibus ignem,
    Fulminaque in Phœbi triſtia miſſa domos:
Antè cicatricem vulnus quàm duxerit ipſum,
    Et mens aſſuevit ferre, patique jugum.
Eheu! STEEN-HUSIUM rapuit trux Æacus umbris,
    Qui talem in vivis non ſinit eſſe Virum.
Impatiens tantas in majus creſcere laudes,
    Clariùs & famam ferre ſub aſtra ſuam.
Cum quo nunc obeunt tot Nomina Docta, Catones,
    Et Latium antiquum, Pergamaque ipſa ruunt.
Aonidumque cohors, charo velut orba parente,
    Jam pridem noſtris cedere viſa Scholis.
Cujus & Exceſſu Reſpublica triſtior exit,
    Et Batavus multum jam ſua damna dolet.
Nam rara in terris Avis eſt, Vir Palladis Arte,
    Et plenum ſacro Numine pectus habens.
Uſque adeò vitiis hominum Divina Poteſtas,
    ALMERIÆ CIVES, credite, læſa fuit.
Nec facilè hæc noſtrâ diſcedet ab Urbe Celæno,
    Et ſe componet mitior Ira DEI;
Antè ſuis Animus maculis ſe purget iniquis,
    Et vita à turpi crimine tota vacet.
Tunc primùm nitidos Soles fulgere ſereno
    Fas erit, & purâ cernere luce diem.
Tunc totidem nobis Lacrymæ, planctuſque ſilebunt,
    Atque erit à Fatis Funeribuſque quies.
Quare, agite, & pingues incendite Thuribus aras,
    Omnis & in ſacris tranſeat acta dies.
Extremæque Horæ, LETHII, ſubducite ſummam,
    Et penſa in Cœlis ſolvite juſſa DEO.
Enthea STEENHUSII Virtus, Menſque addita Divis,
    Sarcophagi memores nos monet eſſe ſui.
Et non inſtabili fortunæ fidere quicquam,
    Aut nimiùm fluxas diligere Orbis Opes.

M 4   In

Digitized by Google

In Nuptias
Conſultiſſimi & Doctiſſimi Juvenis
D. ADRIANI SCHAGEN, Scab. Præſidis, &
*Supr. Holl. & Weſt-Fr. Curiæ Advocati
graviſſimi.*
*Cum Eminentiſſimâ Virtute & Ingenio
Virgine*
MARIA à VRYBURCH.
Celebratas CIↃ. IↃC. LXVII. III. *Non. Apr.*

HOs Procerum Thalamos felicior adſpicit Æther;
Et longâ melior res ea facta morâ eſt.
Schagenium totus Phœbi circumſtitit horror,
Inque ſuæ Themidos Numine fixus erat.
Vryburgi Generoſa domus, tot luctibus atra,
Non uno fati fulmine tacta fuit.
Singula quæ *Veneris* vetuerunt templa ſubire,
Conjugii & lentos præcipitare dies.
Aggeribus tandem ruptis, & nube remotâ,
Clarius in flammam ſe Venus ipſa dedit.
Quam non tot ſcopuli tot nomina ſacra Minervæ;
Non ipſus potuit ſiſtere Martis amor.
Perrupit Phlegetonta labor ſecurus Amantum,
Nec pollens ſatis hic Ægide Pallas erat.
Dant vinctas, poſt terga, manus Aſtræa Themiſque,
Et fervet nihil hic, Juſtiniane, tui.
Jam ludit pharetratus amor, geſtitque videri,
Et dextrâ faſces Diva Dione tenet.
Unde fori, legumque atrox proſcribitur ira,
Et fixit ſedem gratia ſola ſuam.
Amplexuſque vigent, & honeſtis baſia labris,
Et quicquid caſtus non neget ipſe pudor.
O optata dies *Sponſis*! ô læta ſerena!
Quandò ſic victor ritè triumphat Amor.
Speluncam Dido, Dux & Trojanus eandem
Devenient, acti per freta vaſta Maris.

Et

Et dabitur ſarcire malum, per mutua lecti
Gaudia, & ignavas exſuperare moras.
Cætera *Conjugibus* lætis Diî cœpta ſecundent,
Ut Pylii poſſint vivere ſæcla ſenis.
Et, Tu *Schageni*, in patriis conſidere roſtris
Auſpicio meritæ clarus honore Togæ.
Tuque referre *Pium* Nobis, ô *Sponſa*, *Parentem*,
Et Batavis *tantos* reſtituiſſe *Viros*.
Omnibus in *Pacem* ſimul adjurantibus Aſtris,
Ut ſint tuta domi, tutaque cuncta foris.

Doctiſſimo Præſtantiſſimoque Viro,

D. BORCHARDO CNIPPINGIO,

In illuſtri Gymnaſio Lugd. Bat. Conrectori,

Cum de morte CORN. SCHREVELII

Ad me perſcripſiſſet.

S*Chrevelii* manes, & triſtia funera Muſis,
Quod tua *Cnippingi* littera mœſta canat,
Id doleo ex imis, Heu fata inviſa! medullis,
Nec parvum hoc circa pectora vulnus agit.
Deliquium tunc pene animi perpeſſus, & inter
Hæc mala, vix compos mentis & ipſe meæ.
Quàm vellem lætas iſtinc tua pagina Lauros
Mitteret, ac Muſis nomina digna tuis!
Ut nuper, quando egregià de ſtirpe *Neandri*,
Deque tuo caneres, ſanguine grata mihi.
Schrevelii pietas jam dudum æquârat Olympum,
Et geminis alis ſcanderat illa polum.
Ingenio major, quàm mundi hæc frivola coram
Cerneret, in terris & grave ferret onus.
Cûi vivo Phœbi chorus aſſurrexerat omnis,
Et plauſum dederant tota theatra ſuum.
Quis furor, ô Superi? ſolio depellere Muſas,
Et turbare iterum nunc Helicona ſacrum?
Ut terras luſtrare novas, ignotaque tecta

Viſere cogatur noſtra Thalia foris?
Et Batavum involvat tenebris nox atra Lyce
Tiſiphone Stygias concutiente faces?
O Superi, per ſacra Deûm, per noſtra precan
Viſcera, ne ſerpat latius iſta lues.
Ne penitùs Muſæ priſcis pellantur Athenis,
Et ſenſim pereat Palladis iſte labor.
Siſtite Camenſem, cumulato funere, ſtragem
Et tandem refugas nunc revocate Deas.
Adverſum furias, nobis, animoſque rebelles,
Propoſitum eſt acri bella movere manu.

Alcmariæ cIↄ. Iↄc. L
III. *Kal, Sep.*

In Natalem XXXIII.
Clariſſimi Viri,
D. PETRI SCHACKII. Eccl. Alc

NEuhuſius mediis dum Sponſam amplectit
Et Sponſum redamat Sponſa *Adriana*
Officiiſque piis certant Pallaſque Venuſque,
Et pariter junctæ tot coiere Deæ,
Schackiadæ læto redeunt Natalia cœlo,
Gratior Alcmariæ lucet & axe dies:
Quo gaudet non una cohors Parnaſſidos aula
Lætitiâque fremit nec ſatis una *Sion*.
Vos cuncti, quibus eſt nunc cura incendere l
Nectere legitimis & nova ſerta Toris,
Una etiam Magno Vati perſolvite honorem
Illius & decoret victima multa lares.
Sic erit, ut Sponſo felicior annuat æther,
Et Sponſam placitus plus recreabit am
Hæc ſunt, quæ feſtâ, Tibi, *Schacki*, luce prec
Votaque de nobis quæ Paranymphus h
Tu ſemel adde tuas, ad pulvinaria Divûm,
Cum *Sponſo* ut valeat ter benè *Sponſa*, pr

cIↄ. Iↄ

Ad

Generoſiſſimum Virum,

MICHAELEM RUYTERUM,

Archithalaſſum, Feliciter

De Britanniarum Claſſe profligatâ

TRIUMPHANTEM.

GRatia ſit Superis! parta eſt VICTORIA Belgis,
Inque meas aures Iò Triumphe! ſonat.
Iò Triumphe! ſonat, per cunctas protinus oras,
Notum ubi Belgarum Nomen Honoſque fuit.
Vicimus Invictos, Pelagi nova Monſtra, BRITANNOS,
Et ſunt Communi reddita JURA Mari.
Quique ſuos nuper ſtrinxit malè ſedulus ungues,
Hic demum viſus fortior eſſe LEO.
Excutiens oculis ſomnos, animiſque veternum,
Et quicquid turpis cauſa timoris erat.
Quis, RUYTERE, Tuas valet has ad ſidera Laudes,
Hæc & in Annales acta referre ſuos?
Deficiunt apices. Bellandi Gloria nunquam
Ulli ex Majorum ſanguine major erat.
Fatis, credo, tuis major, RUYTERE, fuiſti,
ANGELUS & pugnax adſtitit Ipſe Tibi.

CIↃ. IↃC. LXVI.

Digitized by Google

Piis Manibus

Inviĉtiſſimi, Illuſtriſſimi, Fortiſſim

Principis,

PR. GUILIELMI FREDER

Com. Naſſ.

FRISIÆ, GRONINGÆ, OML.
PRÆFECTI, &c.

Hic, Spectator, habes, primo quod Solis ab
Solis ad Occaſum, mens tua jure ſtup
Magnanimûm Heroum, Quos non capit am
bis,
Hîc poſitos cineres, exuviaſque vides.
Naſſoâ de Gente Duces, Fatalia Belgis
Sidera, contuitu nec niſi digna Deûm.
His ſacris Templorum adytis, Spolia ampla
Oſtenduntque ſuâ parta Trophæa manu
Erneſti Magni ſoboles, par nobile Fratrum,
Hîc pulchrè attollit celſa ſub aſtra capu
Friſiadæ, Lauros iſtas, totidemque Triumph
Magnorum his meritis credite ritè Duc
Sub Quorum Auſpiciis Libertas Belgica crev
Publica Reſque domi tuta, foriſque fuit
Felices Patriæ Patres! Quibus, Omine certo
Hoc ipſo Princeps ſanguine natus adeſt
Succeſſorque novus. Quo, jam vergentibus
Uſque etiam à Proavis Friſia major erit

A.

cIↄ. Iↄc. L

Ad invictiſſimum
REGEM GALLIARUM,
LUDOVICUM XIV.
Cum Nobiliſſimum Virum,
GUIDONEM PATINUM, Medicum
Pariſienſem Literis adirem.

VIciſti, *Ludovice*, truces in bella Gigantes,
Et Spolium magnus nunc Tibi Turca fuit.
Europæ fines ultra progreſſus in orbem,
In quo Barbaries non niſi triſtis agit.
Et Scythicæ Gentes latis dominantur habenis,
Marſque ſuas Leges ſolus & arma tenet.
Viciſti, *Ludovice* potens, tunc Solis ab ortu,
Jamque etiam, ſero Veſpere, Victor agis.
Et Tu dum populos Vincis, nos Vincimus in Te,
Belgaque Borbonio non minor ipſe Jove eſt.
REX INVICTE, tuis aſſurgere Laudibus optem,
Et MAJESTATI dicere digna TUÆ!

ALIUD.

Cum in *Bellum Belgicum* Copias auxiliares
miſiſſet, contra
MONASTERIENSEM EPISCOPUM.

CAROLUS in bellum dum Marte potentior exit,
Et per cuncta jacit nunc Elementa manus;
Auxilio, LUDOVICE, venis Terrâque Mariquc,
Nec Vis, ut fiat Vis inimica Tibi
Fœderibus junctis BATAVIS. Quorum arma Saluſque
Borbonios etiam nunc tetigere Deos.
Magne Ducum! Tua ſic Virtus ſe terminat Aſtris,
Liliaque æternum promeruêre Decus.
Dum *Roſa* paulatim ſterili flacceſcit arenâ,
Et Res Albionum proſpera viſa minus.

Digitized by Google

Armorumque tuus metus illic terruit Orber
Quò REX, ſola Tui Militis umbra ven
Cujus ad adſpectum trepiduſque repente ref
A noſtris pridem finibus Hoſtis atrox.
Templa TIBI quoque STATORI, LUDOV
Multa ubi pro *Tanto Nomine* THURA ca
cIↃ. I

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. PETRO SCHACKIO, Ecc

Paſtori eximio.

Cum vitæ ſuæ Annum XXXI. *ingrederet*
cIↃ. IↃC. LXIII. VIII. *Apr.*
ipſo Dominico die.

NAſceris aurato, *Schacki*, ſub ſidere *Tauri*,
Et vitæ eſt teſtis nunc ſacer ipſe dies.
Quando vix primæ maturo flore juventæ
Sex tantum in terris *Luſtra* peracta Ti
Optatus fuit ille dies, plenuſque ſalutis,
Quem meritò in faſtis littera ſacra note
Debueras alio, *Schacki*, nec ſidere naſci,
Aurea nam linguæ Suada Venuſque tu
Eloquiiſque potes vel duras ducere quercus
Et plus *Threiciâ* corda movere *chely*:
Sit felix *Lux* iſta Tibi, *Vir chare* Tonanti,
Natales redeant & mihi ſæpe tui!

AD EUNDEM,

Cum Vocationem Eccleſiæ Amſtelodamen
excuſaret.

A*Lmeriæ Proceres*, Vobis, fatalibus Aſtris,
SCHACKIADÆ Pietas cœlitus orta fu
Quàm non LEIDA ſuis meritis, non HAG
AMSTELA divitiis non ferit ipſe ſuis.
Mœnibus ut tantis poſtponat Mœnia Veſtr
Et placito nolit vivere more ſibi.

Hic eſt, ſupra omnes, Animi Generoſior actus,
In quem non vires Fulminis ictus habet.
Stare loco diſcit ſic nunc prudentia major,
Et non huc illuc vertere vela mari.
Enthea quæ mentis vis eſt. Puto, maſcula Virtus,
Et res exemplo penè fideque carens.
Tres URBES certant SCHAKII pro nomine. Credas?
Fortior ALCMARIA eſt URBIBUS una TRIBUS.

cIↃ. IↃC. LXIV.

Reſponſio ad Eruditiſſimas literas,

Nobiliſſimi Viri,

D. JACOBI van der MOERE,

Domini in Herencaſpel &c.

Cum me ad ſeceſſum ſuum Schermeranum invitâſſet, XIV. *Kal. Junii* cIↃ. IↃC. LXV.

GRatius eſt, fateor, vernàntia cernere prata,
Et facili curru per nova rura vehi,
Quam Pelagi ſteriles, ad littora, radere arenas,
Et mala vicini monſtra videre maris.
Schermera plus Muſas verè recreabit agreſtes;
Et locus ingeniis hîc magis aptus erit.
Hoſtibus Oceani Furias, Scyllaſque relinquo.
Hic, in Equis, latis exſpatiamur agris.
Schermera pro ſalſis undis, pro fluctibus atris
Vatibus haud dubium læta falerna dabit.
Unde erit in ſacris major facundia menſis,
Naſcenturque pii tunc ſine dente ſales.
Clarus ubi ſolitas intendet *Knyffius* artes,
Auguſto & poterit *Kyſſtius* ore loqui:
Schackiadæque fluent divino nectare ſucci,
Vibrabitque ſui *Reckius* arma fori.
Reuſius & verſu veteres modulabitur ignes,
Hujus, crediderim, pars quoque magna chori.
Schermera, pande pias Muſis illuſtribus ulnas,
Et nos in gremium conde benigna tuum.

Sitque

Digitized by Google

Sitque dies totus nobis ſine nubibus iſte,
Accedatque jocis ingenioſus amor.
Et benè ſub Trabeis iſtis ac tegmine fagi
Mens noſtra à curis ſit relevata ſuis.
NEUHUSIUS ſeſe tantis Heroibus addet:
Qui Mæcenatem non negat uſque ſequi.

Ad

Clariſſimum & Doctiſſimum Virum,

D. BERNHARDUM HOEM

Cum Culenburgo vocaretur ad celeberrim

Eccleſiam Suollenſem.

INvidiæ nuper ſtimulis, *Cognate*, petitus,
Invidiâ hac tandem celſiùs Ipſe cluis.
Et Quem tunc Hominum pars vilior oderat,
Sublatum ex oculis nunc dolet eſſe ſuis.
Amſtela ſi Fatis, forſan, non debitus iſtis,
Fatis, crede, tuis hinc meliora manent.
Suolla Tibi in patriam Cœlo veſtigia ſignat,
Quæ ſola eſt votis debita Sparta tuis.
Suolla Tibi Delphi ſunt & Dìs Amſtela. Su
Auſpicio facta eſt ara Saluſque Tibi.
Quo non ſe Livor protendet & ambitus auda
Totus ubi deges in Jovis ipſe ſinu.
Vive diu, *Cognate*, iſto ſub ſidere felix,
Et magnis offer debita Thura Diis.

cIↄ. Iↄc. LXV

Triſtes exequiæ

Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,

D. JANI ab EGMOND à NIEUBU

Conſulis Alcmariani.

EFferimus magni, Cives, ſic Conſulis urnam
Et comitem tantis Manibus ire juvat.
Occidit EGMONDÆ STIRPIS Generoſa pro
In Batavis ſummæ Nobilitatis honos.

Occidit Aonidum decus indelebile Vatum,
Vir ſæcli, in terris, gloria rara ſui.
Ingenium, quo non unquam, præſtantius ullum
In Templis vidit ſacra Minerva ſuis.
Quo toties Patriæ ſub Dictatore poteſtas,
Et viguit Legum priſtina jure fides.
Majeſtaſque ſuis ſublimius acta quadrigis
Hinc ultra nubes & tulit aſtra caput.
Funere quo liceat vivis hoc diſcere: Nullum,
In longum hîc nobis duret & exſtet opus.
Sive domi, plus quam Reges tenuere beati,
Poſſideas unus divitis arva Tagi.
Sive per ingenuas artes tranſmiſeris annos,
Et magni ſubeas in penetrale Jovis.
Contra divinam hanc Nemeſin fruſtra arma move-(mus.
Hîc omnes pariter nomen inane ſumus.
Nobilitas, ſplendor Proavûm, virtuſque Parentum,
Omnia ſunt fatis nomina nata ſuis.
Unum eſt, quo certos quis poſſit habére penates,
Si cœlo vitæ terminet acta ſuæ.
Nec ſeſe à mundi patitur cruciatibus uri,
Nec mole hac carnis deteriore premi.
Ut nunc exemplis teſtatur maximus Auctor,
Quando ſui ſatur, & numine plenus erat.
Inviſamque diu cupiens abrumpere lucem,
Complexa eſt quando mens ea ſacra Deum.
Magne NEOBURGI, Divûm tibi grator honores,
Et, pro mortali hoc carcere, Sceptra Poli.
Unde tuos Batavos moliri in pulvere terræ
Exiguo cernis nil, niſi grande Nihil.
Ac inter dubiam Pacem, Bellique timores,
Huc, illuc toties, turbinis inſtar, agi.
Felix, ô nimium felix! qui ſidere dextro,
Hoc tecum in portu libera vela trahit,
Et non formidat crudeli ex hoſte nefandam
Barbariem & Scythicas, per nova monſtra, minas;
Sed vitam ſecurus agit, magnique Tonantis
Se ſemel in partes condidit, atque ſinum.

cIↄ. Iↄc. LXII.

IN NATALEM

Clariſſimi Doctiſſimique Viri,

D. PETRI SCHACKII, Ec

Paſtoris Celeberrimi: Cùm vitæ ſuæ a
ingrederetur XXXII. VIII. *Apri*

NOminis antè mei venient oblivia Muſ
Quàm Muſæ poterint non memin
Quas omnes novus in campum nunc elici
Cum capiti liceat nectere Serta tuo.
Natalemque diem non uno exſculpere Ve
Proque pio Officio munera ferre Dec
Sic benè NEUHUSIO præſto ſunt Numin
Ipſe parum fidat jam ſibi, Apollo ca
Extra nos rapimur, quoties Tu pulpita ſc
Incipis ad populum voce tonante lo
Pono chelyn, plectrumque meum. Faſtig
Hæc humiles terrent ardua, crede, D
Vos mecum, FELIX *Eccleſia*, Dicite, CH
Cui tanta in terris cœlitùs orta Pha
cIↃ. IↃc

In ſecundam Editionem

Gymnaſii Eloquentiæ

Patris P. M.

EDONIS NEUHU

ELoquium, Romane, tuum, quis credere
Hic etiam extremo, FRISIUS, orbe
Innumeris ſpatiis Italo Gens axe remota
Penè ſub Arctoo ſidere nata poli.
Uſque adeo pulchrum eſt, melioribus igni
Accenſamque ſibi Lampada rite ſequi
Et natas alibi ſegetes, felicibus auris
Transferre ad noſtri munera vimque

Plaudite ad hæc, Batavi. Vobis hinc aurea meſſis,
Et ſinite, in noſtris laudibus illa dari. (quendi;
Diſcimus hinc Veterum normam, formamque lo-
Et quâ ſe Orator lege modoque probet.
Cum Suada iſta Virûm Tarpeïa ſacra moveret,
Sæpius Antonio tunc metuente ſibi.
Et, fateor, tantò doceoque libentius illa,
Cum PATER ipſe, mihi prævius, iſta docet.
cIↄ.Iↄc. LXIV.

In Conſulatum Primum

Nobiliſſimi & Ampliſſimi Viri,

D. ANTONII STUDLER, Equitis, &c.

GRatulor Aonidum hoſpitio, ſacræque Minervæ,
Et Batavis Vates gratulor uſque meis,
Quod nunc SSUDLERI pietas præluceat aulæ,
Curiaque & tantum ceperit aucta Virum:
Cujus ab ingenii ſummis Virtutibus olim
Publica res poterit plus tribuiſſe ſibi.
Almeriæque Decus totis ſe effundere habenis,
Hinc in non uni ſubdita regna polo.
Felix Magnatûm cecidit ſic alea votis,
Et verè, hoc primùm gaudia nata die.
Quando mei, Patriæque Patres pulchro ordine ſacras
In manibus Faſces, Imperiumque tenent.
Vos ô, Vos longum Præluſtria Nomina Vatum
Tranquilli in terris ſceptra tenete manu.
Conſiliiſque piis, quibus eſt Diîs æqua poteſtas,
Commiſſum Vobis ducite ritè Gregem.

Errat in Augurio Poëta.

HEi mihi! quod valeant nihil hîc Suffragia noſtra,
Excidat & votis ipſe Poëta ſuis.
Magne Deus, tibi Fata queror tam lucis iniquæ,
Alea quod votis non cadat æqua meis.

Gratari

Gratari & liceat ſupremum hunc Urbis honorem,
Nec, STUDLERE, Tibi, nec Tibi Chare SOCER
ipſis Natalibus Chriſt. Sal.
cIↃ. IↃC. LXIV.

Ad

Invictiſſimum Regem Galliarum,

LUDOVICUM XIV.

Ut victricia ſua arma in Turcam expediat.

Non ſemper LUDOVICUS amet, blandæque THERESÆ
Infuſus gremio gaudia pacis agat.
Explicet arma etiam per inertia ſæcula victor,
Extremoſque Getas, Barbariemque domet.
Tempeſtas Orbi noſtro ne ſurgat ab Iſtro,
Et rurſum miſero ſanguine Rhenus eat.
Sunt LUDOVICE, Tibi fulgentes ære catervæ;
Sunt in procinctu fortiaque arma Virûm.
Sunt & opes, animique pares cœleſtibus auſis,
Sunt Tibi, neſcio quot, Nomina juncta Deûm.
Cæſaris eſt bello non res componere tantas,
Hîc opus Auſpiciis, Rex LUDOVICE Tuis.
Cûi plures etiam ſervant hinc fata Triumphos,
Et ſors in majus, deſtinat orbis opus.
cIↃ. IↃC. LXIV.

Ad

Nobiliſſimum Virum

D. ANTONIUM STUDLER. Equitem, &c.

Kal. Jan.

TUrbavit nuper ſortes temerarius Augur,
Et nimium infelix alea jacta fuit.
Cum Te, cum tantas Generoſo in pectore dotes
Non ſatis ex merito condecoraret Honor.
Nunc ut STUDLERI melioribus exeat urnis
Nomen,

Nomen, ab Auſpicio pendet, IANE, tuo.
STUDLERI in terris rara eſt Avis, Inclyta Virtus,
Quam niſi paucorum mens oculata videt.
Et ſolùm melior novit dignoſcere Pallas,
Cûi fidei, cûi plus Relligionis ineſt.
A noſtris abſit Muſis poppyſmate quemquam
Percutere, aut ficto pectore verba loqui.
Mens & lingua mihi trutinâ librantur in unâ,
Nec poſſum ingenii vim ſimulare mei.
Purâ mente Deum, pro *Te*, pro *Conjuge*, proque
Dulcibus *Aſcaniis*, nocte dieque precor:
Vobis, Illuſtres animæ, ut vergentibus Annis,
De cœlo eveniant, quæ precor Ipſe mihi.
CIↃ. IↃC. LXI.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMOND à NIEUBURCH,

Illuſt. & Præpp. HOLL. & WEST-FRISIÆ *Ordd. Deputato.* CONSULI *Alcmariano.*

De felicitate Belgarum.

DIcite nunc BATAVI, gemino gens inclyta mundo,
Quid par hîc veſtris laudibus eſſe queat?
Ingentes hinc, inde animos & Martia facta
Dudum ſub rapidis Sol ſtupet ipſe Polis.
Uſque adeo noſtris rebus fortuna quid addat,
Hoc fruſtra votis imperet ipſa ſibi.
Viderat iſta Tagus, cum non par ille LEONI,
Pacatas ultrò tenderet uſque manûs.
Et nuper populo infenſus, ſine jure, Britannus,
Et Rex, Arctoo ſub Jove, Marte potens.
Omnibus his poſitæ Leges & Fœdera Sceptris,
Omnibus his terris arma faceſque ſilent.
FELICES nimium! quando hæc faſtigia rerum
Afflatus ſacro Numine, Belga capit.

Et

Et ſecum memori ſemper ſub pectore verſa
Purpura quod Regum ſit bene fida parun
Nec ſtare æternis hominum ſub legibus Urb
Quando aliò cives Principis ira vocat.
Nunquam animo fortes magis, atque pote
Quam ſi nos clypeo protegat ipſe Deus.
Et Libertatem, tanto quæ ſanguine conſtat
Heroum, porrò vindicet æqua manus.
Virtutiſque magis ſtudio, quam Marte tim
Nitamur ſolitâ Cœlipotentis ope.
Atque animi vitiis Sapientum opponimus
Ne nos tranſverſos Ambitus ullus agat.
Improbitaſque fori veri pervertat amorem,
Et Zelus minimæ nos pietatis alat.
Ergo alacres iſto, Belgas, nos Marte probem
Contra Hoſtem & quiſquis militet ipſe ſi
Submittatque graves iras, animoſque rebell
Ut mens ſit nulli conſcia, turpe mali.
Atque unum nobis fuerit certamen honeſti
Unde ſibi Lauros quiſque Decuſque par
Hæc ſpolia ampla ſatis. Non in Mavorte cr
Aut tot cæde Virûm, fortibus ulla ſalus.
O utinam! ſancti Batavûm pars ampla Sena
Mæcenas, cœlo ſoſpitet illa Deus!
Et, cum Sole novo, nova Te fortuna beatu
Pulchrè per patrios tollat ubique lares.

cIↃ. IↃC. L

Ad Nobiliſſimum Virum,

D. JOANNEM à NYENBURCH

Iterum CONSULEM creatum

Alcmariæ.

O Benè felices Annos & Tempora! quan
Vir pius & prudens Templa Fori umqu
Et, Populos inter, doctus molitur habenas:
Exemplo, quanti ſit pia vita, docens
Hæc nunc *Alcmariæ* à ſuperis fortuna parat

CURIA cum tales promovet ipſa Viros:
Quorum humeris tutò ſeſe Res Publica credit,
Et vult non alio Marte manuque regi.
Nyburgi Generoſe, Tuis in honoribus, omnes
Teſtantur purâ gaudia mente Pii.
Sollicitaſque animo curas exire jubemus,
Et ſolito major pectora verſat amor.
OMNIPOTENS fâxit, majeſtas protinus iſta
In famam ſeræ poſteritatis eat.
Noſque diu placidam vitam ſub faſcibus iſtis,
Et ſoles multos ducere ritè ſinat:
Ut LIBERTATI ſemper ſua gloria conſtet,
Ac maneat, ſalvâ RELLIGIONE, Fides.
Tu modo ne Spartam hanc detrectes, *Optime Conſul*,
Omnibus hæc vox eſt CIVIBUS una tuis.

cIↃ. IↃc. LXIII.

Reverendo Clariſſimo Viro,

D. JOANNI KNYFFIO, Eccl. Alcm. Paſt. pr.

DUcitur adverſis Fatis mortalibus ævum,
Et Res ſtat Batavis non ſatis æqua loco.
Hinc, inde in populo variis naſcentibus Hydris,
Quæ nocuum pleno pectore virus alunt.
Paulatimque ſuo contactu in publica ſerpunt,
Et tacitè nobis damna metumque ferunt.
Unde novis iterum flagrent terroribus Urbes,
Et plus civili ſanguine roret humus.
ABRAMIDÆ VATES, Tuque ô *Clariſſime Knyffi*,
Hæc ut ne noceant, ſitque procella procul,
In Procerum medio, Divûmque penatibus altis,
Orate ingentem, per pia vota Deum.
A votis precibuſque Diem ſi ordimur & ANNUM,
Res Batavûm ſtabit ſic ſatis æqua loco.
Et, quæ nunc dubiis puppis jactatur ab undis,
Non dubium, in portu naviget illa ſuo.
Nec facilè in partes, ſtudia & contraria Patres
Hinc, cum finitimis, ire videbit IBER.

Sed

Digitized by Google

Sed melius ſe cuncta domi, concordibus Aſtris,
Inque Fori ſacro limine cuncta ferent.
Alme Pater cœli facit ſine Numine læſo,
Omnes Divinæ PACIS amemus opus.
AURIACUSque illo ſemper ſub tegmine tutus,
Tollat honoratum CELSUS in aſtra caput.
Et Tu, mi KNYFFI, fatis ſic utere dextris,
Ut ſit ſorte tuâ non Domus ulla prior.
Nec quiſquam virtute ſuâ plus ſplendeat illo,
Quo tua nos ſolita eſt Suada docere loco.

cIↄ. Iↄc. LXIV. *Kal. Jan.*

Nobiliſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THOMÆ ab EGMONT à NIEUBURCH,

Conſuli & Scholarchæ Alcmariano.

RES agitur, Batavi, plenis, hoc tempore Monſtris,
Et tutum eſt nobis non ſatis inde latus.
Dum gravis Albionum tempeſtas ſurgit ab axe,
Et ſe finitimi ad bella manuſque parant.
Diſcordantque ipſi, nullâ ratione, propinqui,
Et fratrum inter ſe gratia rara viget.
Poſthabitâ antiquâ nunc Relligione Parentum,
Quæ, quondam, his populis ſummo in honore fuit.
Extremi, vereor, ne ſint hæc ſæcula mundi,
Ac tacitè ex alto culmine, Belga, ruas.
Matura eſt vindicta Dei. Peccavimus omnes,
Et vix eſt pietas ulla fideſque foro.
In vetitum rapimur cuncti, & mens conſcia recti,
Prô pudor! haud ullo eſt conſpicienda loco:
Digni, quos meritò Tarpejum fulmen adurat,
Supplicioque gravi Tartarus ipſe premat.
Sed tu, *Magne Deus*, vitiis ne iraſcere noſtris,
Judicium inque tuum crimina noſtra voca.
In Scythicas Gentes, in Barbara nomina, Turcos,
Immaneſque Getas intonet ira poli.
Nos pia progenies, nos ſacri turba Tonantis,

Et

Et ſcelerum puri, flagitiique ſumus.
Inque novos animos, ſtudium & tranſire parati,
Siqua pios Cœlo reſpicit aura reos.
Hæc ſunt quæ Jani ſacrâ cum Luce precamur,
Et volumus magnos conbibere aure Deos.
Tuque diu poſſis, *Mecœnas*, vivere, & annos
In Patriæ laudes continuare tuos.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXV.

Reverendo Clariſſimo Viro,

D. JOANNI KNYFFIO. Eccl. Alcm. Paſt.

HActenus in tuto nobis ſtat Belgica puppis.
Et ſpes nos omnes aurea Pacis habet.
Propitiuſque Dei favor, & clementia nondum
In Batavis gentem deſerit uſque ſuam.
Præter quod diri Martis nos terreat umbra,
Et Patriæ nubes orta ſit atra meæ.
Quæ ſi prætereat nos, bruti fulminis inſtar,
Quam benè reſpondent Numina ſancta Tibi!
Securi armorum Belgæ, veterumque malorum,
Quæ pridem nobis nuncia ſæva tulit.
Hoc ego de fibris imis, *Pater optime Knyffi,*
Oro Deum, ut belli deſinat iſte furor.
Albionumque animi, poſt litem hanc, poſtque procel-(las,
In totidem invictæ fœdera pacis eant.
Cumque novis anni auſpiciis, Janique Kalendis,
Ad nos tunc redeant ſæcula blanda polo.
Quæ veteres Lauros, victricia ſigna, reportent,
Et læta in terris otia civis agat
Et nati Natæque tuæ, flos ille Juventæ
Nobilis, in vitâ, ſint & honore diu!

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXV.

Digitized by Google

Clariſſimo Viro,

D. CORNELIO SCHREVELIO. Med. D

In illuſtri Gymn. Lugd. Batt. Rectori.

Cum novâ editione donaſſet

P. OVIDIUM NASONEM.

Hîc, Duce SCHREVELIO, capitolia ad ipſa ſubimus
  Et flore antiquo, Roma videnda datur.
Omniaque in Latio, coram quæ cernere fas eſt,
  Cernimus; ac pariter turba diſerta ſumus.
Qui nos Divini NASONIS nomine pulchrè,
  Ingeniis quantum Diî tribuere, docet.
Et quo ſe virtus, & vis ingentior, extra
  Humanæ ſpatium mentis, ad aſtra ferat.
Auriacoque facit ſub judice templa renaſci
  Pieridum, & Batavis ut ſit Apollo novus.
Auguſtoſque alios in noſtris finibus optat,
  Ne qua ſui pretio deſtituatur honor.
Clara Deûm ſoboles, Peligni gloria ruris,
  Poſt veteres iterum jure renate rogos!
Cum quo tot redeunt nova nunc miracula mundo;
  Accipiuntque novas pectora verſa notas.
Feliceſque atroſque dies didicere nepotes,
  Per quos eſt fari non *tria verba* Togæ.
Ac totidem Veneris, quibus eſt fœcunda, lepores,
  Inque ſuos ſolita eſt ire Corinna toros.
Denique quo cuncti melius ſperabimus ægri,
  Nec vitium nobis, nec ſit amare, pudor.
Romulei ſacra iſta fori ne nocte vetuſtas
  Obruat, hic unus SCHREVELIO uſque labor.

cIↃ.IↃC. LIV.

Carme

Carmen Joculare
In
PRÆDAM CHRISTIANAM,
Virginem Nuptias recuſantem.
Gratæ memoriæ & amoris ergò.

NUbere quod nolis Vati, *Pulcherrima Præda*,
Et tantùm Christi *Præda* manere toro,
Hoc durum perferre mihi. Quippe unus in illam
Hactenus hos oculos *Prædam* animumque tuli.
Sed, major Tædis Hominum, puto, *Præda*, fuiſti,
Quàm tuus in *Prædam* cedere poſſit amor.
Aut pars humanis fieres, Tu *Præda*, lacertis:
Mortalis, Conjux conſcia facta Viri.
O utinam! *Prædæ* nobis pars inde fuiſſet!
Prædaque noſtra fores, quæ modò *Præda* Dei.
Nequicquam Divûm *Prædas* in vota vocamus,
In *Prædas* tales nil homo juris habet.
Cedite Terrigenæ: non eſt hæc *Præda* Batavo.
Diîs genitis *Prædæ* janua ſola patet.
Hoc unum ſatis eſt de hac *Prædâ* dicere Vati:
Nuper ego *Prædæ* talis amator eram.
Et nunc rivales habeo ſuper æthera Divos,
Qui ſoli has *Prædas* eripuere mihi.
O animæ pars, *Præda*, meæ, mea gaudia, *Præda*!
Una mihi ad ſacrum *Præda* Helicona Comes!
Una mihi in dubiis ſpes & fiducia, *Præda*.
Una mihi in vivis, *Præda*, reperta ſalus.
Te ſemper doctæ celebrabunt, *Præda* Camœnæ;
Te ſine non *Prædâ* lux mihi grata venit.
O quoties *Prædam* lacrymis adſperſimus iſtam!
Huic *Prædæ* quoties oſcula blanda dedi!
Præter me nulli *Præda* hæc eſt credita Vatum
Una hæc ſic placuit *Præda* petita mihi.
Quâ ſine ſi cogar vitam hanc traducere *Prædâ*,
Id, vereor, ne ſim, mors quoque *Præda* tibi

Et de me dulces pridem *prædetur* amores,
Qui *Prædas* omnes nos jubet eſſe ſuas.
Hoc ſolùm adverſis ſolamen: *Præda* Tonantis
Et CHRISTO in *Prædam*, *Præda*, quod una manes.
Ergò vale, Dilecta mihi *Præda* omne per ævum,
Quando Ego Te nequeo Conjuge, *Præda*, frui.
Præda vale, mea *Præda*, vale. *Prædator* honeſtus
Attamen illius *Prædæ* & amoris ero.
Et cum ſit vetitum thalamis te jungere *Prædam*,
Ponè tuas umbras hinc modò, *Præda*, ſequar.
Extremùm, mea *Præda*, vale. Nunc pulchrior Uxor
Cœlo CHRISTI, non mea *Præda*, manes.

cIↃ. IↃC. LXI.

Epigramma

Ad Ampliſſ. & Conſultiſſimum Virum,

D. H. de BLAU,

Advocatum Provin: Friſiæ & Penſionarium Leovar.
Cum pridem Judicium ſuum interpoſuiſſet

DE

FACE CORUSCA,

Viſa per Regna & Urbes Europæ.

NOn Vatum eſt Animus ſemper, ſuper omnibus, idem,
Nec Pietas unam monſtrat ad Aſtra viam.
Nos hîc, in Batavis, quos nuper vidimus Ignes,
IRATAS Cœli ſenſimus eſſe FACES:
Materiem occultam Naturæ has dixerit alter,
Cum nolit meritus verbera digna pati.
Quis Sphingem hanc ſolvet nobis, ænigmata cæca,
A Friſiis Vates, Oedipuſque novus?
Nec Te, mi BLAVI, nec me Divinus Apollo
Fatorum hos Tripodas cernere mente dedit.
Eventus probat acta Dei. Nos Panicus urget,
Inſoliti cum quid naſcitur, ecce, Metus.

Hoc

Digitized by Google

Hoc poſſum Vates, pro certo dicere: Vatem
 In Friſiis Muſas jam genuiſſe novum.
Quando nunc Cyrrhæ, media Permeſſide, fontes
 Majores nobis BLAVIUS ire jubet.
Quo fas eſt tandem Ductore, atque Auſpice, ſacram
 Pieridum in templis ritè movere chelyn.
Et, quando haud aliter defendi Pergama poſſint,
 Fortia Naſſovidem ſuſcipere arma manu.

cIↃ. IↃC. LXIV.

Epithalamium
IN
Honorem Nuptiarum,
Conſultiſſimi & Doctiſſimi Viri,
MATTHÆI SCHOOFF, J.U.D.
ET
Eminentiſſimæ Virginis,
ELISABETHÆ GOLIATH.

cIↃ. IↃC. LXIV. *Idibus Feb.*

DUm Goliatha ſuis in Bellum accingitur armis,
 Ceſſant Bella fori, Juſtiniane, tui.
Ceſſant atroces rigido cum Codice Leges,
 Et, ceſſat, quidquid Pagina triſtis habet.
Oſcula, Complexus, Poppyſmata, Jura puellæ,
 Hoc unum in Thalamis diſcere, Sponſe, tuum eſt.
Nil hîc quàm Pacis circum aures Buccina clangit,
 Solaque *Schooffiadæ* Carmina digna Toris.
Verbaque quæ placidis ſunt convenientia Tædis,
 Et læto in Muſas Omine Cypris amat.
Felix! Qui tali permutat Roſtra Duello,
 Jurgiaque & Lites dulcis Amoris agit.
Nec ſemper Puteal qui verſat, Stentora vincens
 Clamando; aut linguæ prælia dira gerit.
Sed ſecum lentos in blandâ Conjuge Soles
 Dividit, & caſti Bella Pudoris agit.

Poſteritas numeret ſerâ unde in Stirpe Nepotes,
  Et Mundi hoc pulchrum ritè perennet opus.
Mars placet hic Batavûm Egregius Ductoribus. Ultrò
  Donec det victas Ille, vel Illa manus.
Aſt hoc qui Victor, vel Victrix Pulvere; tandem
  Oſtendent uteri Pondera plena ſui.
Macti Ambo in Venerem nunc ite, & Prælia macti!
  Ut *Goliatha* brevi munia Matris agat.
Schooffiadeſque ſui Monumentum & Pignus Amoris
  Viderit in vivis Laude & honore frui.
Unus nam Labor eſt & ſpes Certaminis una,
  Fœmina quod fortem provocet ipſa Virum.
Cætera, quæ Thalamis, & Amoribus obvia, *Sponſe*,
  De Cœlo, precor, ut proſperet iſta DEUS!

FAX CORUSCA

Ad

Horrorem formidinemque ſpectantium viſa Alcm.
XXIX. *April.* CIↃ. IↃC. LXIV.

Circa octavam Veſpertinam.

QUid ſibi vult Fax illa Poli, Fax illa coruſcis
  Ignibus in Cœlo, Luminibuſque minax?
Quæ pridem à Friſiis, extremos uſque Britannos
  Inſolito Cives terruit igne ſuo?
Non dubium, Peccata hominum quin Pœna repoſcat,
  Et nunc quid Monſtri Res ea rurſus alat.
Sive iterum truculenta Lues caput exerat Orco;
  Semina vel Belli nunciet Ira Dei.
Non impunè unquam diri fulſere Cometæ,
  Aut fruſtra nobis Sol ſua Signa dedit.
Vidimus hæc quondam Pueri, cum, crine minaci,
  Oſtendit ſeſe Virga tremenda Dei:
Quæ tunc, Danubium ſupra, Rhenumque bicornem,
  Totius EUROPÆ ſanguine tinxit aquas.
Magne DEUS, noſtris prohibe hunc à finibus Ignem,
  Et Populum extingui non patiâre tuum.

AMSTE-

Digitized by Google

AMSTELA ſat furias & funera triſtia ſenſit,
Exemploque ſuo fanda, nefanda tulit.
Prodigiale rubens FAX hæc quæ viſa, ſiniſtro
Omine non iterum ſit nova cauſa mali.
Sunt Scythicæ Gentes, ſunt Barbara Nomina, longè
Diſſita, quæ Pœnas jam meruêre diu.
Illò Fatales, ſtrictis mucronibus, Ignes;
Illò ſe pleni fulminis ira ferat.
Nos humiles, DEUS ALME, tuis advolvimur Aris,
Et petimus, ne quid FAX ea Triſte canat.

Nobiliſſimo Viro,

D. JOHANNI à NYENBURCH,

Illuſt. ac Præpp.

DD. ORDINUM HOLL. & WEST-FR.

Deputato.

MAgne *Pater Patriæ*, Tibi nunc gratamur honores,
Quos pridem Pietas obtulit ipſa Tibi.
Jano teſte damus pro Te Diîs Thura Camœnæ,
Et petimus, Felix proximus ANNUS eat.
NyburgIque Domus celſis ſe terminet Aſtris,
Majorum à meritis Nobilitata Domus.
Et redeant noſtris rurſum aurea ſæcula terris,
Qualia Saturno digna fuêre Sene.
PAXque meos Batavos, firmis complexa lacertis
Reſtituat profugas ex Helicone Deas.
CIↃ. IↃC. LXVII. *ipſis*
Kal. Jan.

Digitized by Google

Alloquutio Sacra

Ad

Nobiliſſimum & Doctiſſimum Juven

D. ANTONIUM STU

Illuſtris Viri

D. ANTONII STUDLER

Bergarum in Kennemariâ Toparchæ,

Filium Primogenitum,

Cum ad exteras Regiones iter ſibi propo

ERgò agis, & Batavis, *Studlere*, excedere
   Fert animus; nec Te rura Paterna te
Viſquè foris luſtrare tuis incognita Muſis
   Nomina, & in Druidûm Te penetrare
Leida ſatis Generoſa Tibi Præcordia pride
   Finxerat, Inſignem & fecerat Arte ſuâ.
Multa patent ubi Clara tuæ Veſtigia Famæ
   Et labor exemplo eſt pluribus ille tuus.
Tempus erat VIRTUTEM alio quoque Si
   Quærere, & ad Populos, trans MARIA
A quorum Ingeniis & Moribus illa report
   Quæ forment Mores Ingeniumque mag
Vade, Deûm Soboles, quò Te vis Enthea
   Quo Generis Splendor, Nobilitaſque v
Et, cum Borbonii Majeſtas Inclyta Sceptri
   Viſa ſatis, PATRIÆ Te quoque redde t
Quæ ſibi non alios in Cenſum admittere C
   Gaudeat. Hoc tali ſanguine clara Virûn
Aligerûm Cœli Turmæ comitentur Eunt
   Adſiſtatque Tibi SPIRITUS Ipſe Dei.
Qui tua per planum ducat Veſtigia, perque
   Tot ſcopulos felix, & breve, donet iter.
Ut tandem, juſtis Titulis & Honoribus au
   VIRTUTUM accendas LAMPADA rite

Noſque Omnes, pariter Vivos, Matremque Patremque

Hic iterum invenias, ad tua regna redux.

cIↄ. Iↄc. LXIV.

Auſpicatiſſimo Honori,

Illuſtris & Nobiliſſimi Viri,

D. ANTONI STUDLER, *Equitis*,

Bergarum in Kennemariâ Domini, &c.

Cum publico applauſu Reip. Alcmarianæ

SENATOR *deſignaretur.*

ALCMARIA.

SIc, STUDLERE, Tuo tandem ſub vertice major
Nunc facta, in Cœlum nobile tollo caput.
Et cedo in Batavis, nulli: quando ipſa Virorum
Jam Virtus nobis mœnia tuta dabit.
Conſilio Procerum cecidit ſic alea felix,
Et ſeſe à noſtrâ Numina parte locant.
Nec ſemper gravis eſſe volet Deus imbribus atris,
Aut terrere minis, armaque ferre manu.
Quando etiam rediit, poſt nubila, dulce ſerenum,
Ac tumidi rurſum ſe poſuere noti.
Et, quæ perdidimus Magnatûm in Funere nuper,
Tu, STUDLERE, mihi, maxime, reddis, Eques.
Accipe quos dono Cives Tibi, Numine coram,
Et rege jam faſces, qui Tibi ritè dati.

APOLLO.

Numina nunc nobis iterum famulantur & Aſtra,
Viſaque, poſt tenebras, lætior ire dies.
Quæ poterit ſacro Muſas Helicone relictas
Splendori antiquo reſtituiſſe ſuo.
STUDLERI egregiè manus hic nunc emicat: Una
Armatum qui non Aegide pectus habet.
Et facile in lucem ac Solium mea ſceptra reponet,
Barbariemque ſuo Numine ſiſtet Eques.

Digitized by Google

Nil equidem metuam STUDLERO JUDICI
Stat benè STUDLERI Muſa patrocini

P O E T A.

Magne Vir, *Almeriâ* qui nunc agis *Urbe* Ser
Et latè Faſces Imperiumque tenes,
Vive diu : ac, tanti menſuram nominis im
Optatus longum *Civibus* eſto *Pater*.
Ac *Patriæ Patres* inter, laudeſque Tuorum,
Publica Communis ſit Tibi Cura Bon

Ad

Nobiliſſimum Ampliſſimumque Virum

D. THOMAM ab EGM
à NIEUBURCH,

Illuſt. ac Præpp. DD. Ordd. HOLL. *&* V
FRIS. *Delegatum.*

Poſt adverſam valetudinem vitæ & vir
reſtitutum.

ERigimur Vates iterum, Te ſoſpite nobis
Mecœnas, vires Muſaque noſtra capit
Et ſolito Phœbi magis exardeſcimus igne,
Quando Tibi antiquo forma colore re
Jamque nitet viridi ſub pectore maſcula V
Ingenioque decus, quod fuit ante, ma
Qui modò, dejectis animis, victique dolore
Et rapti fuimus Tartara ad ipſa ſimul.
Cum tot ferales caperet Domus una cupreſſ
Ac Trojæ hæc facies altera viſa mihi.
FRATRE prius lateri avulſo. Poſt, Conjug
Extremum Fati præcipitante diem.
Quod Patriæ Proceres fœdavit vulnere mul
Et ſecum triſtem noctem hyememque
At nunc hæc nobis ſunt funera, cauſa triun
Quando iſtas nubes excipit alma dies.
Et Tibi, qui fuerant, vultus rediere ſereni,
Viſque animi ſuperat tam generoſa tui

Defunctis eſt parta ſalus, ſuper æthere ſummo,
Gaudiaque in cœlis, qui bene vixit, agit.
Quos nemo hinc noſtrûm votis huc poſſe reverti
In terras cupiat, corporibuſque tegi.
Vita ubi perpetuò felix, experſque malorum,
Et ſemper ſummis plena ſcatenſque bonis.
Hoc unum precibus, poſt nubila, totque dolores,
In primo hoc Anni limine, JANE, rogo,
Ut meus in longum *Mecœnas* vivere poſſit,
Et Batavis felix imperitate ſuis.
Noſtraque ſit tali ſub Judice tuta THALIA,
Almeriæque diu floreat Urbis Honos!
Kal. Jan. cIↃ. IↃc. LXII.

Nobiliſſimo Viro,

D. JELTONI ab EYSINGA. JC.

Ex Germaniâ reduci.

ADſpice, quàm multâ nobis nive tempora ſparſa,
Quamque meas ornet prima ſenecta comas.
Mutatus multum, *Dices*, ab Apollinis illo,
Qui quondam, vultu, de facieque tuâ.
Hic color ut ſeris tandem mihi venit ab annis;
Sic etiam venit non ſine Honore mihi.
Non Animi tamen ex Annis mutata figura eſt,
Candoris tenet hic priſtina ſigna ſui.
Qualem me quondam licuit tibi cernere coram,
Hunc talem hoc etiam cernis in ære Virum.
Has Tabulas iſtâ ſuſpende in parte Penatum,
Quâ pendent Priſcæ Nobilitatis Avi.
Sic PRÆCEPTOREM merito dignaris honore,
Qui præcepta meæ PALLADIS unus amas.
Cætera, NEUHUSII quæ vovit Epiſtola pridem,
Hæc, EYSINGA, Tibi FRISIDOS Aula ferat.
cIↃ. IↃc. LXVI. *prid. Triumphalium*
de fugatis Britannis.

Ad

Inclytum Heroa

D. CORNELIUM TROMP

Pro-Archithalaſſum apud Batavos.

Fortiter & Feliciter pro Patria Pugnan

Contra BRITANNOS.

HOc eſt, pro Patriâ caput objectare pericli
Proque ſuis Aris & gerere arma Focis
In medias ſeſe toties immittere flammas,
Albionum ſævas nec trepidare manus.
Non aliter quam ſi tumidis in fluctibus eſſe
Mox Leo; mox Hydra, atque ipſa Chi
Proteus in cunctas doctus Te vertere formas
Ut ratio irati hoc æquoris ipſa tulit.
Trompiadæ *nomen*, velut actum *Numen* ab a
Hoſti non uni terribile uſque fuit.
Auſpiciis *Pater Ipſe* ſuis præiverat ante,
Paſſibus Hunc ſequitur *Filius* inde ſuis
Ambo animis, Ambo fortes felicibus Armis
In Batavis Ambo Scipiadæque novi.
Quos vix Poſteritas credet mortalibus armis
Sed Divûm inſtructos Marte fuiſſe par
cIↃ. IↃc

Ad Batavos.

Hæc Lux, ô Batavi, niveo eſt ſignanda lapill
Et laudem in ſerâ Poſteritate meret.
Quâ nunc de victis legimus ſpolia ampla *Bri*
Et ſolito nobis Æquora more patent.
Imperiique decus noſtrum ſe terminat Aſtri
Ac iterum felix in ſua regna redit.
Hæc gemino Populis ſub Sole ſtupenda vide
Quæ nec mens Hominum, nec ratio ip
Sceptrorum Rex Ille trium, mox ſidera lamb
Vertice, nunc Batavo cogitur ire minor

Et Libertatem, quæ tot defenſa per annos,
 Sanguine Majorum, quà datur uſque, pati.
Magne DEUS, quibus officiis tibi Belga tenetur,
 Quem facis à mediâ ſurgere rurſus humo?
Atque hunc in veteres Faſces, Soliumque reponens,
 Invidiam contra, tollis in Aſtra poli.

Ad
DEUM OPT. MAX. IN CÆLIS.

QUando iterum in pugnas Batavus prodibit, & Arma
 Audaci ſtringet CAROLUS ipſe manu,
Tu, DEUS, Adjutor nobis & Ductor adeſto,
 Et fac, ut Batavis alea dextra cadat.
Sic diſcet nimios frænare Britannia Faſtus,
 Et Jove quod ſummo debeat eſſe minor.

Kal. Auguſti. cIɔ. Iɔc. LXVI.

De Portentoſo Incendio
URBIS LONDINI, In Angliâ, XII. die & aliquot ſequentium, Menſis Sept. cIɔ. Iɔc. LXVI.

TAndem de Cœlo juſtas DEUS ardet in iras,
 Et ſtatuit pœnas Hoſtibus ille ſuis.
Nec patitur ſemper felices eſſe tyrannos,
 Quos juvat effuſi ſanguinis unus amor.
CAROLUS exemplo quod nunc oſtendit aperto,
 Cuî niſi ſola placet plena Cruore ſitis.
Et fœdam ingluviem cæſorum paſcere acervis;
 Regaleſque, pudor! tingere cæde manus.
Cujus nunc meritò ſceleri Vindicta paratur,
 Quando *Urbs* hæc flammis *Regia* tota perit.
Totque Ducum, Procerumque domus, Delubraque ſacra,
 Ante ſuos oculos, abſtulit ignis edax.
Qualia, vix credo, Annales Incendia narrant,
 Hiſtoricique docet teſte probata fides.
Nondum cæleſtes animum hæ tetigere favillæ,

Et tua Vis maior corda, BRITANNE, mo
Nondum Bella ſacræ permutas PACIS amo
Et ſaturum tantis pœnitet eſſe malis?
Inque pios Batavos meliores concipis ignes,
Quàm nunc demiſſos cœlitùs eſſe vides!
Debueras hauſiſſe aliquid de ſemine Patrun
CAROLE, quos melior fama ſub aſtra tul
Quos non Mavortis rabies, non arma cruen
Tiſiphones Furiis abripuêre ſuis.
Sed qui cum Batavis Pacem coluere propinq
Uni Animis, uni Relligione, Fide.
INCLYTE REX, ſummi Te nunc Jovis exci
Ignibus ut PACIS corripiâre novæ.

Tameſis expugnatus.

SIc iterum à Batavis pelago præfectus *Achi*
Mittitur in portus, *Magne Britanne*, tu
Ut LIBERTATEM pulchris ſibi vendicet ar
Et rem Belgarum nomine dignus agat.
Albionumque truces compeſcat Marte furor
Et cauſam ſtricto diſputet enſe ſuam.
Annuit his cœptis jam nunc felicior Æther,
Miraturque ſuas GENTIUS Ipſe manu
Quas illi ad pugnas acuit divina Tonantis
Dextera, & hoſtiles frangere fecit Ope
O nimiùm dilecta Deo Gens clara Batavûm
Cuî Deus ex alto porrigit Ipſus Opem.
Et parêre dedit Ventos & ſidera Cœli,
Ac TAMESIM iratum ſubdere ſpontè
Dicite Poſteritas, & ſæcula ſera Nepotum:
Hæc eſt non uno Numine plena dies.
Hoc eſt in titulos aſſurgere Gentis avitæ,
Et Batavum è mediâ tollere nomen hu
Quando non tugurî congeſtum ceſpite culm
Urimus; aut tectis ſubjicimuſque facen
Sed ferimur ferro circum ipſa Palatia Regum
Et penitus clauſas Ditis ad uſque domo
cIↃ, IↃC, LXVII. *Me*

In ſuperbas jactationes

ANGLORUM,

De *Piſcatorum Caſis* & tuguriis incenſis,

In littore Batavorum.

HOc tanti! imbelles Vulcano incendere puppes?
Et per nuda maris littora ferre pedem?
Hoc plus eſt, URBEM REGALEM incendere flammis,
Et tot Magnatum ſubdere tecta rogis.
CAROLE, Fatidicos Superûm ſcrutare receſſus.
Non hæc eſt Hominis; ſed manus ipſa Dei.

Reverendo Clariſſimo Viro,

D. JOANNI KNYFFIO, Eccl. Alcm. Paſt. pr.

Kal. Jan.

PEnè meas odi Muſas, & Sacra, Poëta,
Dum nequeo veteri Pallade digna loqui.
Ac ſolitam reſonare chelyn, chordaſque priores,
Ut, quondam, doctâ ſollicitare manu.
Cum ſit tam Phœbus vilis, tam ſenſus iniquus
Pieridum in ſacros, otia noſtra, Lares.
Te tamen ad Muſas noſtras pia vota ferentem,
Chare Socer, nunquam negliget artis honos.
Te, veniente die, Te, decedente, per omnes
Æternum terras, noſtra THALIA canet;
Et, quoties JANI Lux aurea fulſerit Orbi,
Solque ſuo curſu cœperit eſſe novus.
Et quoties Phœbo Fratri contraria Phœbe
Herculis Occiduo proluet imbre caput.
Nulla dies, nox nulla tuis ſine Laudibus ibit
Immemor; obſequiis uſque parata tuis.
Quod JANUS, ſpero, bifrons, ſe teſte probabit,
Et Vatem verè me volet eſſe pium.
Ut poſſis, ô *Chare Socer*, non unius Anni,
Tempora, ſed Pylii vivere ſæcla ſenis.

Donec,

Donec, felicis vitæ ſtatione peractâ,
Cæleſti hinc cupias tunc ſtatione fru
cIↄ. Iↄc. LX

Ampliſſimo Prudentiſſimoque Viro

D. THEOD. à VRYBURCH,

Conſuli & Scholarchæ Alcm. &c.

TEmpora, *Mecœnas*, quæ tot numeramus
Prævia ſunt mortis nuncia, morte
Cum tacitè nobis, non intellecta ſenectus
Fit propior, Fato corripiente gradum
Dumque aliud facere in terris mens noſtra
Diſcedit vitæ portio magna ſuæ.
Paulatimque Mori noſtra inter penſa viden
Et fieri ſubitis mancipia ipſa rogis.
Felix Ille animi! quem non hæc frivola ta
Et mundi hoc ſecum ridet inane NIH
Omniaque in terris, quæ ſic rude vulgus ad
Fortunæ hæc ſpolia, & ludicra cuncta
Qui fragiles animo ſapiens expendit honor
Et totidem ſpernit, quas petit alter, op
Sed, pauci tales, quos ſacra hæc cura fatigat
Quique animi ſanis ſenſibus illa viden
Et quicquid ſupra nubes, cœlique ſerenun
Inferius terris, pro nihiloque putant.
Nos alias ſortiti animas & pectora Vates,
Numinis auſpicio, & Cælipotentis op
Qui non inſanis pretiis metimur Honeſtun
Nec facimus magni, terra quot abdit,
His tantùm titulis in famam & nomen itur
Quos Patriæ meritus jure rependit am
Quod *quintùm*, docuere tui *Te Conſule, Faſte*
Cujus tam Civem dextera docta regit.
Et Pietas, ſtudiis animos feliciter urgens,
Ingentem toties prædicat ore DEUM.
Quem ſi Fata ſinant ſupereſſe Nepotibus u
Almeriæ nemo laudibus æquet opes.

Et jam de Phœbo, junctiſque Sororibus illi,
In Batavis felix alea jacta fuit.
Dii, quorum eſt ſervare viros, in ſæcula, fortes,
Servate hunc noſtris mœnibus, oro, Virum!
Nec facile hæc ulli veniat tam dira cupido,
Qui ſacrum hoc mittat ſub Stygis ima Caput.

Kal. Jan. cIↄ.Iↄc. LXII.

Ad

Nobiliſſimum & Ampliſſimum Virum,

D. JOHANNEM à NIENBURCH, JC.

Coſ. & Senat. Alcm. ſub Cujus præſidio & *Auſpiciis primum lapidem & fundamenta*

PORTÆ SCHERMERANÆ

Filius ipſius, natu minor, poſuit

JOHANNES à NIENBURCH,

Poſtrid. Kal. Jun. cIↄ. Iↄc. LXI.

CURIA, NIEUBURGI Conſul, Patriæque Salutis
Dum Cura in manibus, conſiliiſque tuis;
Et res Auſpiciis, uſque à Majoribus altis,
Non unâ incumbunt lege modoque Tibi,
Aſcanio, datur, ecce, tuo nova condere Civi
Mœnia, & audaci Saxa locare manu.
Ut liceat tutâ *Portarum Clave* teneri,
Et vis ſe tantò major in hoſte probet.
Edoctique novas armatæ PALLADIS artes,
Sit fas hinc contra fortiùs ire Tago.
Aggeribus valloque Urbes ſed cingere tanti
Non eſt, quàm famam Gentis Avoſque ſequi;
Quorum humeris, tanquam fidis Atlantibus, olim
Credita Libertas, Relligioque fuit.
Vix auſa in Batavis riſu cognoſcere *Matrem*,
Hinc, inde Albani cædibus acta Ducis.
Magne Virûm, NEOBURGE, tuis hæc Gloria Fatis
Debita, non uno ut Numine mactus oves.

Illuſtres

Digitized by Google

Illuſtres titulos jam dudum annalibus inſers,
. Unde Tibi in ſerâ poſteritate decus.
His quibus Ipſe tuos auguſtior addis honores,
Dum facili imperio ſubdita regna tenes.
Jamque vides pulchra, deſcendere origine NATOS,
Almeriæ rurſum qui nova tecta locant.
Et *Patris*, & Proavûm qui per veſtigia ſerpunt,
Ut poſſint totidem continuare Togas.
Gratulor iſta Tibi, Mecœnas, Soſpite Belgâ,
Numinis hæc in Te quod *bona Signa* vides.
ALMERIAMque iterum celſas exſurgere in auras,
Quam *Proavi* toties aſſeruère Tui.

Pro Auſpicio

BONÆ AMICITIÆ

Ad

Inſignem Poëtam, & J C.

D. BARTHOLOMEUM ABBA,

Amſtelodamenſem.

QUis novus, en! Vates Batavis ſe Vatibus addit,
Et dignum Phœbi concinit aure melos?
ABBA, novus Vates, mox de Parnaſſide venit,
Qui palmam Muſis præripit inde meis.
Amſtela Quem ſucco tinxit meliore Minervæ,
VONDELIIque manus pinxit, & ipſa Venus.
Ut Themidi, pariter, quod rarum eſt, militet Idem,
Tam bene Qui Phœbi munia Miles obit.
cIɔ. Iɔc. LXVI. *Idib. Apr.*

Ampliſ-

Ampliſſimo Viro,

ENGELBERTO van der MYLEN,

Advocato, Sponſo.

Miſſis *Triumphalibus* Belgicis.

INter Dilectæ, MYLI, tua baſia Sponſæ,
Hîc quoque nunc Batavi militis arma lege.
Et paullum noſtris Muſis poſtpone Dionem;
Et quicquid blandi dictat Amoris opus.
Hoc tacitè PRÆLINA rogat. Quæ Numine ab iſto
Fortiùs audebit *Prælia* inire Tori.
Non tunc tuta ſatis, flagrare Cupidine: quando
Incubuit lateri Martius iſte furor.
At nunc in cunctos ſtans imperterrita caſus,
Seu noctu Huic cupias, ſive placere die.
Felices Sponſi! Quibus, inter Publica ſerta;
Conſeritur Thalami LAUREA ſacra Domi.

cIↄ. Iↄc. LXVI.
Divi Jacobi die.

BREDA *Loquitur.*

NUper, *Naſſovios* inter, magnoſque *Philippos*,
Nobilis, in Batavis, area Martis eram.
In me, Trojugenûm Gentis, quæ fabula ficta eſt,
Belgarum Populo fabula facta vera eſt.
Quæ, fateor, tunc victa fui, pluſquam arte Pelaſgâ,
AURIACUS cum me ſub ſua jura dedit.
Non in Equo, ut quondam, trabibus qui ſtaret acernis,
Sed nudo clauſus ceſpite Victor agens.
Et furtim puppis latebroſæ abſconditus alvo,
Ipſâ tunc tacitis nocte favente dolis.
Poſt iterum, *Tarteſſe*, Tibi per bella, famemque
Infami victam me obſidione dedi.
Donec me tandem generoſi Martis Ibero
Eripuit Virtus, reddidit & Batavo.

Tandem

Tandem Ego, trigeminis exultans clara trophæis,
Totius Europæ PACIS arena feror.

Kal. Maji.
cIↃ. IↃC. LXVII.

Ad
BRITANNOS.

E Tripode eſt olim dictum: PAX UNA TRIUMPHIS
INNUMERIS POTIOR; PAX PLACET UNA DEO.
Hactenus adverſum Superos, negat iſta Britannus,
Qui PACI longè prætulit Arma tamen.
Et Populos, pridem junctos ſibi fœdere ſacro
Maluit ad Martis caſtra citare trucis,
Quàm tacita Regnum ſub RELLIGIONE tueri,
Et pulchrè tutas quærere PACIS opes.
Quis tantus Tibi, Martis amor, REX Inclyte? Neſcis,
Solâ quod placeas Pace fideque DEO?
Ergò juvet, gratumque Tibi ſit, CAROLE, firmâ
Cum Batavo Pacis Lege coire tuo.
Et rurſum antiquas in amorem adſciſcere Gentes,
Quas tanti nuper fecerat ipſe Parens.
Sit nunc è Tripode & dictum: *Pax una Triumphis*
Innumeris potior; Pax placet una Deo.

Nonis Maji. cIↃ. IↃC. LXVII.

Ad
BATAVOS.

CErtatum ſatis eſt, *Batavi*, de partibus Orbis,
Et Cuî cœrulei pareat unda Maris.
Humanæ pretium carni non ponere fas eſt,
Sanguine nec ſævas commaculare manus.
Diviſit ſua regna Deus. Mare jure tenetur
Nullo. ſed Ponti libera Sceptra manent.
Oceanuſque vagus, vaſtum qui circuit Orbem,
Omnibus ex æqua Lege, Foroque patet:

Ut

Digitized by Google

Ut pariter cepit volucres agitabilis Aër,
Et cunctas nutrit ſemine ſylva feras.
Nunc, ô, nunc, *Batavi*, peſtem hanc avertite tectis,
Et, poſt bella, datam Pace probate fidem.
PACE probate Fidem. Pax ſola eſt Optima rerum,
Et, Veri in terris regula, Amoris opus.

x. *Kal. Maji.*
cIↃ. IↃC. LXVII.

Ad
BREDAM
Sub Adventum LEGATORUM.

BREDA, tuis Orbem geminum quæ laudibus imples,
Ac toties facta es clara Palæſtra Ducum,
Nunc iterum, ſpero, Fatis melioribus ibis
In Famam, & per Te lætior Orbis erit.
Non ſtrepitu Armorum, ut quondam; ſed Pacis amore
Longè per terras & maria ipſa patens.
Quæ nunc tot REGUM accipies ſub tecta MINISTROS,
Qui pro PACE tuâ verba diſerta dabunt:
Ut tandem, Populis in mutua Fœdera junctis,
Bellorum ceſſet cauſa, Ducumque furor.
BREDA, tuos intra muros ſi ponere bella,
Et cum Brittanno Pace coire licet,
Ipſâ Te major, poteris ſic, BREDA, videri,
Et plus quàm Laudes continuare tuas.

cIↃ. IↃC. LXVII. *poſtrid.*
Non. Maji.

Ad
LEGATOS,
Bonis Avibus in Zeelandiam delatos.

SAlvete, Illuſtres Regumque Ducumque MINISTRI,
Exſpectata diu, per pia vota, Cohors.

Qui,

Qui, poſt Bellorum tam dira incendia, & ignes,
Advehitis nobis nobile PACIS opus.
Et, poſtliminiò, Populis commercia Terræ
Redditis, & curſum liberioris Aquæ.
Qualia non potuit, mediis irata ſub undis
Amplius ipſa Thetys vincula, vimque pati.
In commune omnes nati ſub ſidere Cœli,
Imperio Terræ, atque Æquoris uſque pares.
Felices Morini! qui ſacro in littore Ponti
Porrigitis lætas, jam Jove teſte, manus.
HEROASque iſtos, Dominorum juſſa ferentes,
Hîc coram primi cernitis ore loqui.
Ducite, quò properant, Vittatis navibus, ire,
Ad ſperata diu, Pergama noſtra, Viros.
Ut bene, pro Batavis, Legati munere functi,
Otia dent Sociis, Otia & ipſa Sibi.

Idib. Maji.
cIↃ. IↃC. LXVII.

Ad Opt. Max. in Cœlis
DEUM.

COnſedêre Duces, Batavos interque Britannos,
Optatæ Pacis conſociare jugum.
Ut ſacer Orbis amor, complectens omnia nexu
Æterno, Populos jungat amore duos.
Et rerum ſecura Salus, terrâque marique,
Poſt belli furias, otia rurſus agat.
Halcyonumque dies Læti, Concordia mundi,
Pulſâ de cœlo, Jubila, nube, ferant.
Tu, *Stator rerumque Sator*, DEus Optime, tantas
Res, oro, ſapiens Arbiter inter age.
Inſpiraque pios animos & Pacis amorem,
In Quorum eſt manibus condere Pacis opus.
Tu medium ſiſtas Te nunc Conſeſſibus iſtis,
Et Regum in melius dirige Corda, DEus.
Ut tandem in terris ſic ferrea deſinat ætas,
Aureaque hîc iterum Tempora Pacis eant.
Unanimes Belgæ tua tunc altaria circum

Spar-

Digitized by Google

Spargemus pulchrâ debita Thura manu.
Et, pariter junctis nobiſcum Pace Britannis,
Tollemus Sanctum Nomen in Aſtra tuum.
prid. Id. Maji.
CIↃ. IↃC. LXVII.

PAX BRITANNO-BATAVA.

A*Udiit orantes* BATAVOS DEUS Ætheris alti,
Optatæque dedit PACIS Honore frui.
Exoſus ruere in ferrum mortalia corda,
Et, nullâ Fati lege vocante, mori.
Atque inter ſeſe paribus concurrere ſignis,
Quos uno genitos ubere Mater alit.
Quos Pietas iiſdem Sacris, Ariſque revinxit,
Temporis & longi conſociârat amor.
Non illo genus humanum qui fine creârat,
Ut quis, more feræ, ſit ſibi cauſa necis.
Ut proprios artus, carnemque in viſcera condens,
In totidem clades, bella cruenta gerat.
Conſilio meliore Deus nos vivere juſſit,
Et placido in terris degere quemque modo.
Concordeſque animos etiam ipſa in morte tenere,
Cum quis in adverſis poſcit amicus opem.
Omnipotens! ſumus indigni, quod fronte ſerenâ
Nos tantis preſſos intueâre malis.
Et nos ad ſcelerum toties faſtigia raptos
Non etiam toties fulminis igne petas.
Qui cuncti in vitium propenſi, Numinis iram
In flammam atque faces ſe dare, cauſa ſumus.
Quamvis ſit Superûm longè Clementia major,
Ut toties flammis ardeat ipſa ſuis.
Poſthabitis Hominum juſtis, ob crimina, pœnis,
Protinus in pœnas non abit ira Dei.
Exemplo *Batavi* ſumus, &, Gens proxima nobis,
Albiones: fecit quos ſua culpa reos.
Et nondum ex toto fregit violentia Martis,
Nec ſpolium Fatis vis inimica dedit.

Sed,

Sed, tandem, è cœlis, Majeſtas Numinis alti
Dignata eſt oculis reſpicere alma ſuis.
Et ſimul in fidæ Pacis deſcendere legem,
Priſtinaque officii jura tenere ſui.
Magne, Potenſque DEUS, pro tali hoc munere *Pacis*,
Quis poteris grates ritè referre Tibi?
Quis numeris æquare ſuis hæc facta Tonantis?
Inque Dei laudes quis ſatis oris habet?
Non ea vis animis Batavûm, non iſta Britannis;
Tranſcendunt numeros Munera tanta ſuos.
Pro *Lituo*, Pacis *Lauri*; pro *Marte* cruento,
CHRISTIADÛM *Populo* reddita, *Pace*, Salus.
Reddita cuique ſua eſt Sors, & Fortuna bonorum,
Securuſque ſuo ſub Lare Civis agit.
Plaudite nunc, *Batavi*; nunc plaudite jure, *Britanni*;
PAX eſt nunc *Terris*: PAX quoque parta *Mari*.
CIↃ. IↃC. LXVII.

Ad
Nobiliſſimum Heroa, Virum Inclytum,
D. JACOBUM van der MOERE,
Toparcham in Herencaſpel, &c.
Cum ad Illum mitterem
FILII JULII
Primitias Poëticas.

SIc Tuus in ſacros Montes aſſurgit *Iulus*,
Primitiaſque ſuas vult placuiſſe Tibi.
Eſt aliquid, fateor, ſucci melioris in illo
Carmine, & Ingenio non caret iſte labor.
Afflatus propiore DEO, ſic Filius olim
Pieridum poterit ſe inſeruiſſe Choris.
Crede mihi, Auſpiciis non hæc ſunt ſcripta ſiniſtris:
Hic aliqua in tacito pectore vena latet.
Quæ quando capiet vires maturior ævo,
In numeros omnes exſpatiata ruet.
Sic mihi non Avium fibræ, non omine dextro
Cornix,

Cornix, non Liber dictitat ipſe Pater.
Sed ſpes pulchra fovet, Viſque Illius enthea mentis:
In quâ quid Vates prævidet ipſe Boni.
Scripſimus hæc vacui curis, ſub Veſpere ſero,
Molliter adſperſi Flore, Lyæe, tuo:
Quo MECŒNATI placuit perfundere Venam,
Ne nimiùm Vati ſobria Vena foret.

cIↃ. IↃC. LXVII. VI.
Kal. Decemb.

Honori

Clariſſimi Viri,

D. JOHANNIS BLASI, JC.

Advocati & Poëtæ Eximii.

Cum novo Commentario illuſtraſſet Scripta

Ampliſſimi Viri,

D. EVERARDI BRONCHORSTI.

QUantum eſt, in terris laudum ſtatuiſſe Trophæa,
Et cum venturâ, poſteritate loqui.
Sub juga Barbarie primùm vitiiſquè redactis;
Perpurgaſſe ſuis ſordibus inde forum!
Ne mala per civem innocuum contagia ſerpant,
Simplicitaſque vetus protinus exul agat.
Blaſius hoc fieri, Herculeo conamine contra eſt,
Reſtituens Themidi faſque fidemque ſuæ.
Cui nunc in teneris ſapientia naſcitur annis;
Orditurque potens qui nova facta Virûm.
Dum Magni eſt auſus *Bronchorſti* vellere Manes,
Illius & ſcriptis addere rite manum.
Ut, quod tanta Viri, forſan, nec viderat ætas,
Viderit hoc oculis altera cura ſuis.
Vos Batavi, quorum obtuſa eſt non amplius auris,
Blaſiadæ hæc jugi volvite ſcripta manu.
Et Phœnica novum ſic, credite poſſe renaſci,
Exuvias poſuit cum Pater ipſe ſuas.

In Albo
EJUSDEM.

TRes, duo ſufficiunt teſtes ad juris honorem,
Et cauſam hoc tutus nomine Prætor agit.
Blaſius hic noſter centenis teſtibus urget
Ingenii meritum poſſe probare ſui.
Rectè & ritè facit, corrupti his moribus ævi,
Principibus totidem perplacuiſſe Viris.
Et, cum nulla iſtas commendet littera Muſas,
In laudes unus ſufficit ipſe ſuas.

Illuſtri Viro,
D.D. THOMÆ ab EGMONDT
à
NIENBURCH,
Illuſtr. ac Præpp. Ordd. Holl. & Weſt-Fr. Conſiliario &c.

M*Agne Vir*, in Batavis rerum tutela mearum,
Et princeps doctæ Nobilitatis honor,
Hîc lege, *Neuhuſii* calamo digeſta per orbem
Pieridum ſacrâ nomina digna tubâ.
Splendeat utque ſuis divina *Alcmaria* lauris,
Et poſſit reliquis urbibus eſſe Caput.
Cuî damus hîc pulchram titulis & Apolline famam,
Ut porrò Vatem protegat illa ſuum.
Et mea non ſterili Pallas paſcatur avenâ,
Vel ſale conditus ſit minus iſte labor.
cIↃ. IↃC. LII.

Digitized by Google

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO VRYBURCH, M.D.

Conſuli Alcmariano & Scholarchæ, &c.

INclyte *Mecœnas*, cujus ſub Numine dextro
Ferre ſolet pretium noſtra Minerva ſuum,
Hic opus Auſpiciis, ac defenſoribus iiſdem,
Ut mea tranquillis Cymba feratur aquis.
Ingredior vaſtum dubiis Aquilonibus æquor,
In quo non partes Æolus unus habet.
Sed, ductu, *Palinure*, tuo, Cyclopea ſaxa
Jam fugimus dudum, Scylla nec ulla nocet.
Pergimus Aonides lato dare carbaſa Ponto:
Nobiſcum hîc magni Diîque Deæque natant.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO de VEEN, JC.

Prætori Alcmariano, &c.

MUſa rogat, paullum differ vadimonia, *Prætor*,
Et ſileant ſolito jam *Tria Verba* Foro.
Donec thure pio venerer tua templa, Sacerdos,
Auſpiciiſque tuis noſtra Thalia litet.
Hoc eſt, Cecropiâ præcinctum ſtare coronâ;
Hoc eſt, ingenuam promeruiſſe Togam,
Pallada poſt domitam, vitiis indicere bellum,
Et ſe Principibus poſſe placere Viris.

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO à TEYLINGEN, JC.

Conſuli Alcmariano.

IN Tua, TEYLINGI, ſcandunt Capitolia Muſæ,
Auſim quò magnis Vatibus ire comes.
Non aſſueta manus bellis, non Martia turba
Nos ſumus. Imbellis ſtringimus arma Togæ.

Pierides ſumus innocuæ, pia turba, Poëtæ:
Heroum in laudes ore diſerta cohors.
Hîc facili, ſpero, ſe cardine limina pandent,
Et placeat Phœbo, poſſe vacare Jovi.

Ampliſſimo Viro,

D. JOANNI STEENHUSIO, RYPP.

Conſuli Alcmariano.

NOluimus, Batavi, perituræ parcere chartæ,
Qui modò, *Centurias*, agmina tota, damus.
Teſſera militiæ noſtræ ſunt Palladis arma,
Qualia non cudit Mulciber ære ſuo.
Sunt lepidæ hîc voces, ſunt & poppyſmata docta,
Et calamo Vatis tinctile virus abeſt.
Optime *Steen-Huyſi*, quando vacat hora legenti,
Et mens non læva eſt, otia noſtra lege.

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO SONNEVELT, JC.

Conſuli Alcmariano.

S*Onveldi*, meus iſte labor, ne Numine dextro
Jam careat, faxit cura laborque tuus.
Pieridum longè jam ſaxum volvimus illud,
Et ſub Siſypheo pondere preſſus ago.
Debetur noſtris ſudoribus area major,
Et tandem in Batavis plus ſalis eſſe mihi.
Scribimus Almeriæ meritas in ſæcula Lauros,
Et toties veſtrum Littera nomen habet.
Quare age, Te noſtri memorem nunc ſiſte, Senator,
Inque tuum Vatem pondere vergat amor.
Poſt Faſces Sacri Imperii, Divûmque labores,
His tibi ſarcinulis ritè placere potes.

ALIUD,

Digitized by Google

ALIUD.

SONVELDI, pius es in caſtæ templa Minervæ,
Ingenuaſque artes promptus amare ſoles:
Et ſudare Deo, totiſque incumbere nervis,
Ut poſſit Pietas intemerata coli.
Nos etiam auxilium in partes cœleſte vocamus,
Et pro communi nitimur eſſe pii.
Auſpicio Jani Divûm inſtauramus honores,
Ut facilem nobis præbeat æther opem.
Ut benè Naſſoviis; ut ſit Pax candida Belgis,
Relligioque ſuum tollat in aſtra caput.
Ut titulos almæ Pacis lux aurea portet,
Et furias Mavors oderit ipſe ſuas.
Vatibus hæc ſumma eſt, nec quicquam quærimus ultra,
Quàm Tibi, SONVELDI, ſit bene, ſitque Tuis.

Nobiliſſimo Viro,

D. JOANNI à NIENBURCH, JC.

Conſuli deſignato.

AUrea Saturni eſt ætas, & Virgine digna,
Cum redit à cœlis in ſua Sceptra Themis.
Cum Legum probitas in civem Jura tuetur,
Et Virtus primum poſſidet alma locum.
Præreptoſque ſibi luget plebecula Faſces,
Et ſua jam Livor vincula mordet iners.
Hoc fato ſtant regna ſuo; Regumque triumphi,
Imperiumque tenet cum Jove Belga ſuo.
Quæ nova temperies aſtrorum, & digna vetuſtis
Moribus Erigone ſæcula noſtra ſubit:
Dum tua, *Niburgi*, meditatur Roſtra Juventus,
Et Pietas geminas accipit inde faces.
Quem florere di*i* *Almeriæ* Populoque Batavûm,
Omnibus in ſacris Fœmina Virque rogant.

AD EUNDEM.

Cum Novam Domum ædificaret.

PYramidum cœlo dum molem educis & *Arces*,
Nieu-Burgi verum Nomen & Omen habes.
Qui, pridem Clavi titulis & honoribus auctus,
Fundamenta *Tori* pulchra, *Forique* locas.
Et, tangens ſuperos geminis Virtutibus axes,
Officium Batavo ritè Deoque facis.
Quæ monumenra inter ſpecioſaque marmora tecti,
Dulce Tibi in Thalamo gliſcit Amoris opus.
Unde pio Generi, Fortuna ſtante Nepotum,
Arcibus atque iſtis incola clarus erit:
Et, poſt Imperii fatum, fœcundaque Matris
Oſcula, ſe tollet fama decuſque tuum,
Dii modò propitient præſentia! Staminis albi
Lanificæ & ducant penſa benigna manu!

AD EUNDEM.

Cum mitterem Nova Edit. Epiſtolas.

N*Ilburgi*, meus hic fœtus nunc prodit in auras,
Et ſe ſub veſtro nomine tollit humo.
Præpetibus pennis auſus ſe credere cœlo,
Nil metuens Syrtes, Icariaſque vias.
Cauſa mea eſt melior. quia mecum *Gravia* trânat
Nubila, & auſpicio candidiore favet.
Et tuus hic mecum graditur per inania Phœbus,
Gaudet ubi ſacra lege coire Tori.
Et rurſum veteres oculo ſpectare triumphos,
Cum præda Auriaco Ganda vel Hulſta foret.
Sed, nunc *Plus* thalami fines protollitis *Ultra*,
Diceris & pulchra prole toroque Pater.
In Te, *Magne Virûm*, faveat Fortuna labori,
Inque tuos ſemper Littera teſtis erit.

Con-

Digitized by Google

Conſultiſſimo Viro,

D. CORNELIO SCHAGEN,
J. U. & Med. Doct.
Syndico & Senat. Alcmar.

SIc Tibi, Magne Virûm, videor ſine fronte Poëta,
Et niſi per titulos ambitione rapi.
Regia quæ non eſt ad Honoris ſemita templum:
Unde omnis longo debet abeſſe pudor.
Da veniam: ſæcli ſic me malus abſtulit error:
Sponte ſuâ Muſis Janua nulla patet.
Ergò, Mecœnas, ſequimur, quò non ſit eundum.
Sed, malo, ad palmam ſpontè feratur equus.

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO SCHAGEN-HOOCHLAND,
Cos. & Senatori Alcmariano.

H*Oochlandi,* Tua ſint nobis hîc Numina præſto,
Dum ſua Pieridum præmia poſcit honor.
Cujus ab Auſpicio major fiducia ſurgit,
Et poterit Phœbo pulchrior ire dies.
Publica, Gymnaſium, res eſt. Tu, Magne Senator,
Otia da Muſis liberiora meis.
Ne cum Lernæis luctandum in pulvere Circi,
Annonæque premat nos diuturna lues.
In Te magna mei pars inclinata laboris;
In Te quid pulchri littera noſtra locat.

Ampliſſimo Viro,

D. GUILIELMO CORENIO, JC.
Dynaſtæ Dition. Neob. Senat. Alcm.

ADſpice, CORENI, quid portet Epiſtola monſtri,
An forſan Batavâ digna ſit aure legi.

Digitized by Google

Utraque teſtatur quos pagina fecit amicos,
Materiâ numeros ſuppeditante ſuos.
Nec ſatis eſt nobis, uno decurrere campo:
Pro re, proque loco ſymbola dictat amor.
Qui modò Pimplæos cum Phœbo ſcandimus axes;
Mox iterum vatem Muſa pedeſtris habet.
Miſcemus pariter docti commercia rerum,
Inventumque novâ Relligione placet.
Falle diem noſtris ſacris, ô chare CORENI,
Neuhuſiumque tuum pectoris abde ſinu.

AD EUNDEM.

HIc Tibi, CORENI, felix eluxerit Annus,
Sitque Tuis multi fons & origo boni.
Ut condas longos charâ cum Conjuge ſoles;
Filius & multâ Pallade, clarus agat.
Filiaque in plenos adoleſcens nubilis annos,
Quod tua lætetur Mater & ægra Soror!

Ampliſſimo Viro,

D. CORNELIO van der GEEST, JC.

Senatori & Secretario Alcm.

ERgò age, moroſum, Vates, ſuſpende Tribunal,
Et paullum ſolitus ceſſet in arte labor.
Neuhuſius tecum jam gaudet jungere dextram,
Et *Corneliadem* demeruiſſe ſibi.
Qui nunc Magnatum meritis ſuffragia quærit,
Inter quos, GEESTI, nomina magna geris.
Unum oro, ſacrum ob Phœbum, Suadæque medullam,
Officii ratio ſtet Tibi pulchra mei.
Et, quando, proceres inter, Schola noſtra loquetur,
Dignetur Vatem Calculus iſte tuus.

Ampliſ-

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO BAERT, JC.

Senatori & Scabino.

QUæ meus in multos calamus digeſſit amicos,
Hic unâ coram cernere fronte potes.
Pieridum ſacras in ſæcula mittimus artes,
Nec patimur, cedant Nomina veſtra rogis.
Reſpice Muſarum faſces & Fata, Senator,
Ut meliore ſui ſorte Palæmon agat.
Talibus auſpiciis floret Reſpublica: quando
Sunt Mecœnatum Numina, Phœbe, tibi.

Ampliſſimo Viro,

D. JOANNI STEENHUYSEN, BAERTS.

Senatori Alcmariano.

INter honoratæ, *Steenhuſi*, nomina Gentis,
Ingenuis fas eſt Vatibus eſſe locum.
Quorum cum Superis certant Inſignia, Lauri,
Quas Pietas juxta Nomina, celſa locat.
Auſpiciis, *Vir Magne*, tuis quod ſæpe probaſti,
Cum petere Aonidum tecta laremque ſoles.
Annue nunc nobis etiam, poſt pulpita nota;
Et placeat noſtrâ ſcripta tabella manu.

Conſultiſſimo Viro,

D. HENRICO DRUYFF,

Advoc. & Senat. Alcmar.

DEliciæ noſtræ, *Druyffi*, Phœbique corona,
Et nunc in Batavis gloria prima Mei:
Accipe, ſed facilis, veteris dictata Magiſtri,
Et placeant, Genio quæ placuere meo.
Utque ſoles, oro, Senecam præferre Neroni,
Sic nunc officiis utere ritè tuis.

Argumenta dabit Vobis provincia dura,
Res anguſta foris, difficiliſque labor.
Poſſum, jure, tuis ſtudiis incumbere, *Druyſſi*,
Cuî vitæ & morum regula prima fui.
Diî faciant, tuus in melius nitatur Apollo,
Et majora Tibi, tempore, præſtet honor.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO NEOSTADIO, JC.

SENATORI ALCMAR.

Ad Comitia Holland. Deputato.

SIc etiam nobis vellit *Neoſtadius* aurem,
Et pulchrè in Vatum tempora teſtis adeſt.
Cujus præclaræ quondam ſub nomine Gentis
In Batavis iterum Muſa renata fuit.
Juſtitiaque pium cœpit florere tribunal,
Et legum pœnas ritè timere nefas.
Salve, *Magne Virûm* : quo nunc ſub Judice Apollo,
Pieridumque magis floruit artis honor.
Nunc hæc in ſeros protrudis dona nepotes,
Et pretium es noſtro grande decuſque foro.
Exprimit has artes animumque illuſtrior Alter,
Pluribus & ſtatuis non caret illa domus.
Hoc optem ! meus ex illo quid ſpiritus igne
Hauſerit, ut fama non minor eſſe queam.

Nobiliſſimo Viro,

D. PETRO WALTA,

Illuſtr. ac Præpp. DD. Ordd.

General. multis meritis & annis

DEPUTATO.

SIc etiam Heroum, pennis ſublimibus acta,
Auſa eſt porticibus noſtra Thalia loqui.

Et

Et Batavos ultra calamo perrumpere nubes,
 Inque Deûm medias ſe penetrare domos:
Inde tuos in rure Lares & adire labores,
 Tollit ubi cœlo machina tanta caput.
Et ſe *Friſorum* majeſtas explicat omnis,
 Inque ſuo Virtus conſpicienda ſinu.
Hic inter doctas Nymphas, virideſque Napæas,
 Alloquitur magnum Littera noſtra Jovem.
Carceribus fac currat equus, ſpatiumque furori,
 Concede Aoniis, *Vir Generoſe*, ſacris.

Illuſtri Viro,

JACOBO CATZIO, Equiti,

Magno Holland. Syndico,

& ad

Britannos Legato.

cIↄ. Iↄc. lii.

SIſte gradum, Catzi: cœlo non creditur iſti.
 Integra non Batavûm lintea puppis habet.
Iſtaque finitimos meritò veſtigia terrent:
 Cum vix hinc ſiccà morte redire licet.
Dira Thyeſtææ fervent hîc fercula menſæ,
 Et ſua non raro ſanguine ſtagnat humus.
Hîc trux in Dominos acuit Mezentius iras,
 Carnificiſque manu cæſa Tiara jacet.
Non tam Scylla vorax, non ſic infeſta Charybdis,
 Stymphalicæque domus plus feritatis habet.
Ergò animam dubiis noli committere ventis,
 Et nunc hyberno ſidere inire viam.
Canitiemque tuam primo objectare furori,
 Parcere qui neſcit Regibus ipſe ſuis.

AD EUNDEM.

OMnia tuta Tibi ſpondes terraque marique,
 Dum pia Legatus munia juſſus agis.
Inque Caledonias properas ſecurior oras,

Utilior Patriæ Rebus ut eſſe queas.
Unanimeſque tuæ Genti ſociare Britannos,
Ut Pax ſit nobis tutior inde domi.
In medio ponis lites, & ſceptra Potentum,
Nec ſecum Batavus diſputat illa tuus.
Terrarum populos qui Pacem poſcimus omnes,
Et nulli volumus bella movere manu.
Ad Libertatem, tranquilla & in otia nati,
Et non offenſis lædere quemque ſuis.
Hæc nunc in ſeros eat ut Fortuna Nepotes,
Divinâ Ingenii Catzius urget ope.

AD EUNDEM
EX ANGLIA REDUCEM.

SIc benè Fœdifragos linquis poſt terga Britannos,
Et nobis, Catzi, Numine dexter ades.
Bella licet tecum portes, pro Pace, Batavis,
Et nil, quàm lituos, vulnera, vimque crepes.
Non hæc temperies Legati pendet ab ore,
Quando animos rabies, atraque bilis agit.
Quæque ſuæ toties Patriæ vox blanda locuta eſt,
Protinus hæc viſa eſt felle diſerta ſuo.
Non ſumus in cauſa, Batavi, quod ſanguine pleno
Æquora noſtra ſuo mox Tameſiſque fluent.
Antè, Fides, quàm te violet, tuta Otia, Pacem,
Per genua, &, flexo poplite, Belga rogat.
Irrita ſpes omnis, neque reſpicit Albion ullum:
Unde diu Pietas fugerat, atque Pudor.
Fœda ſuperſtitio ſacros exſtinxerat ignes,
Mentiturque ſuum jam ſibi quiſque Deum.
Nec mirum, ut quondam, Phario de more vetuſto
Hîc quoque adorandus ſis, Crocodile, Deus.
Sed tandem, ſpero, evincet bona cauſa Tonantem,
Ipſe eris & canibus præda, Britanne, tuis.
Quàm benè, quod, Catzi, videas poſt terga Secures,
Et rurſum dicas: Belgica, Te teneo!

cIↄ. Iↄc. LIII.

Nobi-

Nobiliſſimo Viro,

D. JANO ab EGMOND à NIEUBURCH, J C:

Conſuli Alcmariano.

M*Agne Virûm*, cujus manat Facundia labris,
Et fons Ingenii Numine largus ineſt:
Romulidæque ſuo ſaturarunt nectare totum,
Et Themis ex multis millibus una colit:
Hic etiam noſtro ſpatium concede furori,
Afflatique Deo reſpice Vatis opus.
Aonas in montes quem pridem duxit Apollo,
Inque ſuis ſacris fecit habere locum.
Bis ſeni Faſces, & Lato purpura Clavo
Pieridum prohibent conticuiſſe Lyram.
Auguſtæque Domus Veſtræ, Cognomina tanta,
In ſeros Batavis uſque legenda dies.

Ampliſſimo Viro,

D. PIBONI à DOMA,

Ad Comitia Belgicorum Ordinum.

Legato.

HIc etiam nobis ſua nomina commodat orbis
Qui ſtupuit nomen, *Maxime Doma*, tuum.
Cum Procerum nuper mediis conſeſſibus aulam
Suada tua attonitam fulmine & ore daret.
Et Tibi tunc ſoli Dicenti aſſurgeret uni
Purpura tot Regum, Curiaque iſta Patrum.
Magne Virûm! dedit hanc nobis provincia laudem,
Ut Te ritè mea voce Poëta canam.
Iiſdem qui tecum ſignis Aquiliſque Minervæ
Olim militiæ caſtra ſequutus eram.
Nunc pariter Sparta inſignes & Apollinis arte
Finitimos inter Nomina clara ſumus.
In teſtem veteris Recti, charique Cleanthis,
Hæc Tibi Amicitiæ pignora, *Doma*, damus.

Nobiliſſimo Viro,

D. JOHANNI à NIENBURCH, JC.

Scabino Alcmariano.

EXſpectat, *Neoburge*, tuos mea Littera plauſus,
Quam Tibi Filiolus, porrigit, ecce, manu.
Quæ tantò veſtras intrat ſecurior arces,
Tu quantò Phœbum diligis ipſe magis.
Cuî Latium, & veteres coram luſtrare Quirites
Contigit, atque oculis iſte probatus honos.
Et cui tot vivos aperit Sapientia fontes,
Inque ſuo eſt habitu conſpicienda Themis.
Unde ſibi pulchros, Batavo hæc ſpectante Nepote,
Poſteritas fructus utilitate metet.
Magne Virûm, Latias auſim Tibi mittere Muſas,
Qui plenum Latio Numine pectus habes.

Illuſtri Viro,

D. JOHANNI à WYNBERGEN, JC.

SENATORI.

Et Acad. Hardervic. CURATORI.

SIc quoque per medios mea Muſa effuſa Sicambros,
Auſa eſt in titulos ire ſuperba tuos.
Sub ſpecie ut veteris Recti, officioque pudoris
Ingentis meriti ſit memor illa Tui.
Quo pridem potuit ſub judice major haberi,
Et propiore ſuis Vatibus eſſe loco.
Inque triumphalem cum Phœbo ſcandere currum,
Unde ſibi conſtans fama tuliſſet opem.
Sed, viſum eſt Fatis aliter, Batavæque Minervæ:
Sub quâ nos modico fine palæſtra tenet.
Nec ſpernenda Togæ nobis hîc munia: Quare
In Latio pudeat nomen habere foro.
Argumenta meis numeris *Wynbergius* addit,
Neuhuſium ex toto dum jubet eſſe ſuum.

Illuſtri

Digitized by Google

Illuſtri Viro,

D. JACOBO CATZIO, JC.

EQUITI, &c.

MAgne Virûm, quod adhuc felix Tibi ſpondeat
æther;
Quod vitâ incolumi ſuperes, vegetaque ſenectâ,
Et coram Auriaco Populi tueâre ſalutem
Conſiliis, Batavi & Muſæ lætamur ovantes.
Nos quoque non animis fracti, aut ſudoribus almæ
Palladis, Almeriam Latiali nectare Pubem
Tingimus, & Patriæ damus incrementa Nepotum.
Vivimus ingenio ſenſimque adoleſcimus. Unum
Hoc opus, hic labor eſt, factis extendere famam,
Et paullùm nos tollere humo. Tu, maxime Vatum,
Thymbræo non Patre minor, Catzi Inclyte, noſtro
Plaude libens Genio, ac ſpatium concede furori.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ HONERDO, JC.

Patrono ſuo.

PRæferimus magni Titulos & Nomen *Honerdi*:
Cur magè ſe ſolitâ Littera tollit humo.
Non adverſa meis, oro, ſint Numina Muſis,
Clarior ex illo Numine Muſa mea eſt.

Nobiliſſimo Viro,

D. REINERO CASEMBROTIO, JC.

Et SENATORI.

SPonte ſuâ veſtram, *Caſebroti*, currit ad ædem
Littera: vix aliquo læſa pudore ſui.
Dant veniam Muſæ nobis. Animoſior auſim
Cur Proceres inter Naſſoviosque loqui.

AD

AD EUNDEM.

SIc redit ad longo non viſam tempore Matrem
Filius, & gaudet carcere liber equus.
Cui nunc à Muſis pridem data plena poteſtas,
Publicaque applauſum porticus ipſa tulit.
Scilicet in lævâ Juveni nunc parte mamillæ
Plus ſalit, & ſtimulos ipſe miniſtrat HONOR.

Illuſtri Viro,

D. DANIELI HEINSIO,

EQUITI, &c.

SAncte Pater Vatum, Tibi nunc has ſtruximus āras,
Litteraque hæc meritò jam tibi thure litat.
Dic, tuus ut paullum quoque ceſſet Delius antro,
Ut poſſit vacuo Littera noſtra legi.
Prima ſed auſpicio decurrit pagina ſcævo,
Quà memor Aſcanii redderis uſque Tui.
Quæ ne quid noceant, cingamus baccare frontem;
Tutus in Elyſiâ valle *Foreſtus* agit.

Celeberrimo Viro,

MARCO ZUERIO BOXHORNIO,

Eloquentiæ & Hiſtoriarum Profeſſori.

MAteriam nobis famæ BOXHORNIUS auget,
Quando nos Genio de meliore probat.
Hoc unum doleo, ac plenum facit eſſe pudoris,
Quod mihi ſit Suadæ res nimis arcta domi.
Et non una pium Vatem deterreat unda,
Quæ ſinat ex vero dicere poſſe virum.

Digitized by Google

Ad Nobiliſſimum Virum,

D. THOMAM ab EGMOND à NIEUBURCH,

Conſulem & Scholarcham,

EPIGRAMMATA SACRA,

Pro Auſpicio anni CIↃ. IↃC. LII.

I.

DUm novus exoritur ſtellis rutilantibus Æther,
Et Phœbus fræno liberiore ruit:
Quàm cupiam Vates nunc in mea ſacra renaſci,
Et Clario Muſas teſte probare meas!
Quas inter, *Neoburge,* Tuum plaudente Minervâ,
Hîc primo nobis limine nomen adeſt.
Sed, decus Ingenii ſpatioſum anguſta coarctat
Pagina; Mæoniis verſibus illud eget.
Nec monſtrare queo, quæ ſentio pectore tantum,
Quæque ſuis mecum ſunt moritura rogis.
Oceano meritorum, ac magnæ molis acervò
Obruor, & numeris munera veſtra carent.

II.

Nunc voto & precibus fervent Delubra Deorum,
Nunc Pietas animos relligioſa tenet.
Et, quæ per totidem ſiluere oracula ſoles,
Nunc hæc ore ſuo cuncta ſacella tenent.
Quiſque ſuis vitiis animos & pectora purgat,
Auſpicioque ſuo Numinibuſque placet.
Propoſitumque ſedet, non irritare Potentes,
Offenſiſque ſuis aut violare Deum.
Exemplis oſtende fidem, caſtiſſima turba:
Arguit exemplum, non bona verba, fidem.

III.

Nos alio Iſacidæ Pietatem teſte probamus;
Nec fas eſt ficto thure litare Deis.
Purum animum, puraſque manus, & pectora pura

Nos

Nos tibi, Cœlipotens, Pallade teſte, damus.
Deterior non vita mea eſt, quam vota fuerunt:
Reſpondent vitæ votaque cuncta ſuæ.
Quaque Deum colimus nunc relligione Poëtæ,
Sic etiam exemplo turba modeſta ſumus.
Et, quo nunc ritu genua incerare Deorum
Convenit, hoc ſuperûm ritè probamus ope.

IV.

Optime Mecœnas, aperit dum Lucifer Annum,
Confecitque ſuam ſueta per aſtra viam:
Hoc recto vultu Superos, hoc pallidus opto,
Ut Tibi ſint cœli Numina prona diu.
Auſpiciiſque tuis, vaſto quæ credita Ponto,
In portum veniat publica cymba ſuum.
Et non à gelido ſurgant Aquilone procellæ,
Unde ſibi Batavus triſtia damna ferat.
Omnia ſed Fati decurrant Legibus æquis,
Et nos, Te nobis ſoſpite, Phœbus amet.

V.

Poſt triſtes Hyadas, Fatum & miſerabilis anni,
Aurea fac redeant ſæcula, Jane Pater!
Et tandem incipiant longi procedere menſes,
Cumæa nobis vaticinante bonum;
Ac Lacheſis ſerò niſi falcem libret in ictus,
Dans Mecœnati tempora cana meo.
Soſpite Quo Natum faciat Cornelia Patrem,
Gracchioloſque ſibi ſedula Mater amet.
Et circum blandos videat cunabula flores,
Inſcriptos olim Nomine DULCIS AVI.

In

In
MERITA AURIACA
Nobiliſſimi Viri,
D. JOHANNIS FORESTI, JC.
Senatoris ſummi.
POETÆ EXIMII.

CErnimus *Auriacas* hîc pulchro in carmine Lauros,
Alteraque Auguſtæ clara trophæa Domus.
Olim quas Batavis ferro *Mauritius* urbes,
Subdidit, ac latè ſtrenuus arma tulit.
Ipſumque Æacidem longinquo ut fregerit orbe,
Non uno Oceano tunc famulante ſibi.
Belgica Libertas quos ſolo vindice contra
Tot Bellorum acies intemerata ſtetit.
Hæc calamo, *Foreſte*, tuo nunc acriter urges,
Cum Ducis *Auriaci* facta ſtupenda canis.
Sic cum laudato creſcit laudantis arena,
Cumque ſuo Vates Principe Victor ovat.

AD EUNDEM.
Cum Librum XIII. *Æneidos ſcripſiſſet.*

ANtiquæ Veneres ſic priſcâ in veſte revertunt
In Batavis, Cyrrhæque iterum manare lepôres
Incipiunt. Docet hoc excellens vena *Foreſti*,
Muſarum Legumque Patris. Quo Vindice major
Surgit honos Rutilûm Regi, regnoque Latino.
Et Juturna ſui Fratris felicibus urnam
Adſpergit lacrymis: gaudens in fonte renaſci
Tunc Numico, ut fidum Turni teſtetur amorem.
Credite: non noſtra ex toto deferbuit ætas,
Aut obtuſa adeo geſtamus pectora Belgæ,
Ut non ſæpè aliquid Divis & Apolline dignum
Proſiliat, nobis & pulcher origine Cæſar

Naſca-

Digitized by Google

Naſcatur. Nunquam deêrit mens enthea Vatum,
Si Mecœnatum dederit favor otia Muſis.

IN EJUSDEM
HISPANUM REDUCEM.

HIc legis, ô Lector, Siculo majora tyranno,
Quæque tuus quondam Belga ſub hoſte tulit.
Quàm crudelis Iber laxârit fræna furori,
Cum nondum poto ſanguine, plenus erat.
Innumeraſque ſuis viduaret civibus urbes,
Tanquam ſi nihili res, Homo, nata foret.
Cum jam deficeret conſumpta in compede ferrum,
Inque ſuum doluit flebile Lictor opus.
Hæc Tibi *Foreſtus* vivis incudibus ornat,
Exemplo ut diſcas, Belga, cavere tibi.

IN EJUSDEM
EFFIGIEM.

TAlis erat magni facies generoſa *Foreſti*,
Hiſpanis quando jure timendus erat.
Qui, par Mæonio, fortem ſe librat in ictum,
Et calamo Vates belli diſertus agit.

ALIUD.

Omnibus ardor ineſt, titulis ornare *Foreſtum*,
Illius & multa cingere fronde comas:
Fruſtra materies ſed Famæ quæritur Illi,
Materiem famæ ſufficit Ipſe Sibi.

ALIUD.

Vos, quibus Heroum mos eſt in imagine vultûs
Ducere, & æternas ſculpere in ære notas:
Nemo *Foreſtum* ex vobis bene ſculpſerit unquam;
Effigiem Æterni ſculpſit at Ipſe Sibi!

Digitized by Google

IN EJUSDEM
OBITUM.

HIc nunc, quod doleant Batavi, Vateſque Batavûm,
Præcipiti nimium morte *Foreſtus* obit.
Æternumque ſilet tantæ Facundia Suadæ,
Cur Phœbus Tripodes oderit ipſe ſuos.

ALIUD.

Auriacum nuper Batavæ fleviſtis Athenæ,
Belgica præſidiis cum foret orba ſuis,
Foreſtum merito nobis nunc flemus ademptum,
Muſa patrociniis cum ſiet orba ſuis.

ALIUD.

Poſt factum Patriæ *Foreſti* à funere vulnus,
Maxima, *Vryburgi*, vulnera facta Tibi.
Qui propiore pium tangebas ſanguine Vatem,
Et plus Hunc aliis jure dolere potes.

Apotheoſis
EJUSDEM.

FOreſtum in terris ſatis eſt potuiſſe videri.
Hinc cognata ſibi Numina & Aſtra petit.
Sub pedibuſque ſuis hoc totum calcat inane,
Et, Vates, alios hic canit ore Deos.

Ad
DANIELEM HEINSIUM.

NObile par Vatum, dum Fata Deuſque ſinebant,
Heinſius in terris atque *Foreſtus* erant.
Nobile par Vatum, cum Fata Deuſque jubebunt,
Heinſius in cœlis atque *Foreſtus* erunt.

Ad

Ad

THEODORUM VRYBURCH.

TErra vale. Sequimur vates Te, magne *Foreſte*,
Lactea quâ cœli ſemita ſignat iter.
Hîc miſer intactum Paridi ſe oppignorat Atrêus,
In cœlo vatem ſors ſua digna manet.
cIↃ. IↃC. LI. XX. *Decemb.*

Clariſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THEODORO à VRYBURCH,

MED. DOCT.

Conſuli, & Scholarchæ. Alcm.

Pro Auſpicio

Anni cIↃ. IↃC. LII.

I.

SIc abeunt noſtræ paulatim tempora vitæ,
Et ſubitò mundi gloria vana fugit.
Vivendoque umbram, & fumos captamus inanes,
Fortunæ ſpolium, reſque caduca ſumus.
Et nihil eſt infra Solem, Lunæque labores,
Quod non interitum ſentit adeſſe ſuum.
Deſcendunt ſtatuæ. Atque aliis mox lampada noſtram
Tradimus, inque vicem ſors ſua quemque manet.
Solùm felices, quod, poſt hæc lubrica rerum,
Nobis in cœlo vita decuſque fiet.

II.

Fruſtra mortalis dextrâ ſibi computat annos,
Atque optat vitæ ſtamina longa ſuæ.
Præcipites cuncti rapimur Phlegetontis ad umbras,
Et nullum in terris non ſua Parca manet.
Permutant dominos faſces & ſceptra potentum,
Alternantque ſuas gloria ſorſque vices.

Quod

Digitized by Google

Quod docet exemplo facies toto orbe ſecunda,
Et, quæ de Capreis miſſa tabella fuit.
Eheu! quàm noſtro paſſim quoque ducimur unco,
Et pœnam à nobis exiget acta dies.

III.

Quæ portenta dedit nobis non proximus annus,
Cum furerent damnis cuncta elementa ſuis!
Et mors Heroum magnorum invaderet aulas,
Dejiceretque ſuis grandia ſaxa jugis.
Quod pridem Auriaci magnas poſt Principis urnas,
Oſtendit funus, Clare *Foreſte*, tuum.
Omnipotens Pater! ex alto nunc ſiſte furorem,
Nec patere, ut ſemper ſæviat iſta manus.

IV.

Tempora nunc aliis Saturno digna revertunt,
Et facie ridet ſplendidiore polus.
Me miſerum atratæ circumſtant agmine Curæ,
Nec planctu, aut lacrymis nox vacat ulla mihi.
Cum mea, ſed falsò, toties me amplectitur uxor,
Candidaque infelix colla Sichæus amo.
Figite, Felices Vos, læto in poſte coronas;
Flebile nos vates pangimus ore melos.

V.

Tandem etiam ſacrâ poſſet cum luce reverti
Multa domi nobis copia, multa foris.
Et Batavûm Genti melior Fortuna renaſci,
Albionum & populo mitior ire dies.
Noſtraque poſt triſtes urnas revireſcerè Laurus,
Nec Fati ſemper me meminiſſe mei.
Et, pro ſpe noſtra, compleri vota Tuorum,
Iſtaque ſub Phœbo luxuriare domus.
Auguror hæc vates. Vellit modò Cynthius aurem,
Qui cœlo, juſſit lætiùs ire diem.

Am-

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO SAECKEMA, JC.

In Supr. Cur. Friſ SENATORI.

PRiſca ſodalitii tecum mihi jura, Senator,
Et vero quondam teſte probata fides.
Nunc pariter Phœbo & ſtudiis diſtamus uterque,
Nec Muſas eadem ſcena & arena manet.
Tu nova Friſiacis Judex oracula pandis,
Et Patriæ meritò diceris eſſe Pater:
Nos, huc ad Batavûm fines Aquilonibus acti,
Paſcimus Aonidum læta per arva gregem.
Sub Jove diverſo ſic nati rebus agendis;
Ut ſint perpetuo ſacræ in honore Deæ.
Hoc pridem cœlo, quam cernis, Epiſtola prodit;
Vultque tuas audax illa ſubire manus.
Viſere qui nuper noſtras dignatus Athenas,
Et conviva meo ſub Lare lætus eras.
Accipe *Neuhuſii* Latias nunc, *Saeckma*, Camœnas
Cecropio Pallas cui dedit ore loqui.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOHANNI COCCEJO.

Th. Doct. & Profeſſori Batavo.

F*Riſia* quàm nuper, Te diſcedente, dolebat,
Hoc gaudet Batavus, Te veniente, magis.
Scenica Doctorum ſic eſt fortuna virorum,
Et facimus ludos materiemque joci.
Inque pilæ morem nunc huc, nunc pellimur illuc,
Nec ſtatio eſt aliquo certa tenaxque loco.
Hoc illud verè pulchrum & monſtrarier: *Hic eſt*:
Si poteris multis poſſe placere ſimul.
Quæ, *Cocceje*, Tibi penè uni fama relicta eſt,
Non uni ut populo fama ſit iſta ſatis.

Ampliſ-

Ampliſſimo Viro,

D. MATTHIÆ à VIERSEN, JC.

Senatorii Ordinis Præſidi.

EN mea *Vierſenio* ſurgit ſub nomine Pallas,
Et nos in titulos area major habet.
Cujus honoratæ virtus & gloria Gentis
Materiem Vati non ſinit eſſe rudem.
Cuî Cytharam merito magnus ſuſpendit Apollo,
Cumque ſuis hederis penſa Minerva tulit.
O Muſis Auguſta Domus! ſæcliſque futuris
In totidem Lauros quæ ſatis ipſa ſibi.
Quæ poterit nunquam faſtis eradere Livor,
Nomina, vel ſerus rodere dente dies.
His ergò in Batavis turgeſcit pagina nobis
Sideribus! Quibus eſt *Friſia* tota minor.

Nobiliſſimo Viro,

D. HENNINGIO ANDREE, JC.

Senatori Friſio.

HIc liceat vati, *Andrée*, tua dicere facta,
Inque ſuos numeros grande referre decus.
Qui potes Æmylios tabulâ jactare capaci,
Totque Equitum titulos connumerare domi.
Quos inter magnus *Genitor* tuus æthere toto
Eminet, ac plauſum poſteritatis habet.
Quem tua nunc humeris & honore Atlanta juventus
Excipit, & Generis das documenta tui.
Par Magno Patri Soboles: Par gloria Phœbo,
Et noſtri in Friſiis Lumina rara ſoli.
Quorum præſidiis olim mea Laurea famam
Rettulit, ac Proceres inter amata fuit.
In teſtem tantorum operum, cur, Magne Senator,
Poſtuma *Neuhuſii* ſcripta Parentis habe.

Ampliſſimo Viro,

D. AHASSUERO à VIERSEN, JC.

Ærarii Præfecto, & Synd. Leoverd.

EN veterem nunc *Neuhuſium* poſt buſta, renatum,
  Ad Rheni ripas ſcribere verba Tibi.
Et ſua *Vierſenio* depromere pectora totum,
  Illi quo nemo junctior antè fuit:
Sive ſales repetas intra pomœria natos,
  Seu mordente joco ſeria multa domi.
Cujus Tu toties minuens per carmina curas
  Ægrotanti animo pharmaca docta dabas.
Hic, quantum potuit, veros penſavit amores,
  Et dat Amicitiæ pignora, teſte rogo.
Exſtinctam nobis nunc lampada tradidit illam,
  Quos juſſit memores jugiter eſſe Tui.

Clariſſimo Viro,

D. BERNHARDO SCHOTANO, JC.

Profeſſori Batavo.

PIerides, vos hæc Batavo portate Lyceo,
  Clarus ubi Aſtrææ luce *Schotanus* agit.
Dicite: *Neuhuſii* ſunt hoc in faſce Libelli,
  Et pulchrum Aoniæ ſedulitatis opus.
Illud opus gemino Fratrum ſub ſidere crevit:
  Illud jam noſtra tradimus, ecce, manu.
Et Te ritê Deæ ſolenni voce jubemus
  Unà nobiſcum vivere poſſe diu.

Ampliſſimo Viro,

D. JOHANNI GUALTHERO, JC.

Ærarii Præf. & ad Comitia Deputato.

HIc legis, ad Rheni quæ ſcripta eſt Littera ripas,
  Affectumque tui Patris, ad inſtar, habes.

Hic

Hîc potes inferias perſolvere ritè propinquis,
Et quondam Fratris viſere buſta tui.
Cumque novis titulis tædas ſpectare jugales,
Legitimum ſeræ Poſteritatis opus.
Et tot in excelſa præconia cernere gente,
Quæ veſtra in Patriam cura laborque tulit.
Hæc, *Gualthere*, tuis pluteis monumenta repone,
Quæ Friſiis Genitor poſt ſua buſta dedit.

Clariſſimo Viro,

D. JOHANNI LINDANO,

MED. D.

Profeſſori Batavo.

CLarus erat quondam Friſio, *Lindane*, ſub axe,
Propter communem Pallada, noſter amor.
Fatum, credo, mihi tales invidit honores,
Ut ſint tot tacito luſtra peracta pede.
Nunc Batavo juncti pariter ſub ſidere Vates
Rurſus amicitiæ lege coire decet.
Et ſacris coram Muſis ſancire laborem,
Nec porrò ſolitas continuare moras.
Ergò, ſeu culpa eſt, ſeu Fati injuria longa,
Supplicium certo pignore quiſque luet.
Cauſa rei eſt melior, facinus cum ſponte fatemur,
Et non errorem diſſimulare pudet.
Nec poteris non eſſe reus. Peccavimus Ambo.
Sed major poſt hac culpa tacentis erit.

Clariſſimo Viro,

D. BERNHARDO FULLENIO,

COGNATO.

Profeſſori Friſio.

F*Ulleni*, meus in Friſiam rate tendit Apollo,
Vultque Tibi priſco more & amore loqui.
Suſcipe Pieridum Nymphas amplexibus illis,

Et nos à Batavis noſtraque lætus habe.
Sic Tu *Neuhuſium* coram vidiſſe putabis,
Cujus nunc Genius trans mare verba facit.
Agminibus ſpatiiſque ſuis ingentibus errans
Jam numeros pangit, jam pede liber agit.
Omnia *Fullenio* pandens ſub cortice parvo,
Cum Quo tot coram cædere verba ſolet.

Clariſſimo Viro,

D. ADRIANO HEREBORD,

Profeſſori Batavo.

ADſpice Socraticos ſudores inter & artes
Quid tenuis portet cura, ſcholæque labor.
Iſta rudes animos informat Epiſtola: mores
Ingenuæ pubis nec ſinit eſſe feros.
Vos tonitru & dirum fulmen quaſſatis Olympo,
Et ſtrepitus tanto major abolla facit.
Pulvere ſic Circi ſacro ſudamus uterque,
Publicaque Aoniâ penſa juvamus ope.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ Alcmar. & Scholarchæ.

EN, Reverende Pater *Knyffi*, quæ ſcribere Vatem
Nomina juſſit amor, ceraſque implere capaces
Quadrivio. Tuus hîc ſplendor ſeſe æquore toto
Exerit, ac pulchrè radias in imagine ſacra
Pieridum. Quando nuper, ſub Apolline dextro
Aonidum inciperes colles fulcire labantes,
Et Latio præferre facem; Divûmque potentum
In titulos grandire gradum. Nos, auſpice Phœbo,
Hæc canimus, laudiſque tuæ calcamus arenam,
Ac toties ſumus in Batavos hinc ore diſerto.
Materies auguſta mihi eſt. Tu, Clare Scholarcha,
Si placeant hæc ſacra Tibi, Delubraque vatum,
Hinc magis adſpira ſacro modulamine Muſas.

Reve-

Digitized by Google

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. JOHANNI SNELLIO,

Eccleſiaſtæ Alcmariano.

QUi rarò inter nos, Muſa prohibente, loquuti
Hactenus, hîc multis copia nata loqui.
Annorumque ſimul totam depromere ſylvam,
Et tecum verbis pluribus eſſe domi.
Sæpius ergò aliis quæ Littera noſtra loquuta eſt,
Nunc eadem loquitur littera ſola Tibi.
Sortiti ſic grande bonum, ſi ſiſtere detur,
Quà tua vix, *Snelli*, Bibliotheca vacat.

In Conſulatum

Ampliſſimi Doctiſſimique Viri,

D. THEODORI à VRYBURCH,

Med. D. Senat. Cos. Scholarchæ Alcm.
cIↄ.Iↄc.XLVI. XIII. *Kal. Aug.*

ERgò age, felici curru Capitolia ſcande,
Commiſſumque Tibi grande capeſſe decus.
Almeriæ Proceres inter cape, CONSUL, honores,
Et triplici longùm munere ſoſpes age.
Sic totum nobis FORESTUM fata redonant;
Exſtinctoque, iterum, Daphnide, Daphnis adeſt.
Auguſti rediêre dies. Redit inclyta Muſis
Gloria, & antiquo Fas in honore viget.
Jam Pimplea ſuas nunquam marceſcere lauros
Sentiet; hîc Phœbo grandis arena patet.
Ipſa favet Conſi ſacris Lucina: tribunal
Quæ prole & titulis afficit æqua ſuis.
Implevit pia vota Deus. Tu, noſtra voluptas,
VRYBURGI, in cœlum non niſi ſerus eas.

AD EUNDEM.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. XLI.

INter Amicorum tot verba & vota precantum,
Neuhuſii taceat ſola Thalia, nefas.
Sed paucis. Fera conglaciant nunc ſidera Cirrham;
Nunc prohibet carmen ſcribere, frigus iners.
Hoc unum Tibi, *Vryburgi* doctiſſime, Jano
Teſte, precor: felix proximus annus eat.
Totaque ſe vobis de cœlo flumina pandant,
Unde tuis laribus non niſi mella fluant.
Et vivant in honore Deæ, Te Præſide, noſtræ;
Ac Phœbi ſemper ſit tibi cura tui.
Lætaque proveniant, ſacra cum luce, *Sioni*
Tempora, Chriſtiadum poſt mala tanta chori.
Et benè Naſſoviis, bene vortant omnia Belgis,
Cunctaque *Vryburgo* proſpera, cuncta mihi.

Clariſſimo Viro,

D. BERNARDO SCHOTANO, J.C.

In Lugd. Batt. Acad. Antecesſori & Rectori Magnifico.

Cum gravi morbo cubans examen Juridicum ederet.

HActenus ore tuo triplex Oràcla Lyceum
Hauſerat, & Themidos pectore plenus eras.
Nunc coram AURIACO Suadæ vis enthea ceſſat,
Menſque reformidat ferre ſubacta jugum?
Diî prohibete minas. Nec tam obſcæva veritales
In Batavis Phœbo triſtis, & atra dies.
Si furor eſt cunctas Helicone arceſſere Muſas,
Paulatim mundi grande fatiſcet opus.
Unum oro, SCHOTANE Pater: Tibi ſuppetat ætas
Longior, ac famæ ſis ſatur ipſe tuæ.
Quem nunc Elyſiis penè in convallibus umbræ,
Dictantem leges obſtupet ipſa THEMIS.

ALIUD.

Digitized by Google

ALIUD.

Quod Chaos antiqui Juris digeſſit in orbem
Fuſius, & multos in vada cæca tulit:
Hoc, *Vir Magne*, tuus labor in compendia miſit,
Ad Themidem ducat ne via longa nimis.
Multa manu reſecas, quæ barbarus intulit horror,
Et grandem in rivos contrahis Oceanum.
Utile ſic dulci miſces. Jus faſque reponis,
Auſonii vindex, in ſua ſceptra, fori.
Auſpicioque tuo Batavis Aſtræa revertit,
Purior & priſcis fontibus exit honos.

EPIGRAMMA

In

Natalem Octogeſimum Tertium

Nobiliſſimi Viri,

D. REINERI CASEM-BROOT, JC.

Senatoris Batavi.

Ipſis Kalendis Jan. cIɔ. Iɔc. LIII.

QUis dubitet, VIR MAGNE, tuis conatibus Æther
Annuat, & felix ſitque SENECTA Tibi?
Qui cum Bicipiti numeras Natalia JANO,
Et coram Cunis cernis adeſſe DEOS.
Nec poteras ſine teſte DEO, ſine Numine naſci;
Aut dubiam hanc vitæ ſolus inire viam.
Aſt, *Phœbo* naſcente, ſimul tua ſtamina lætus
Incipere, & juxta Numina ferre gradum.
Crede mihi, haud fruſtra eſt, naſci concordibus Aſtris,
Et vitam ordiri penſaque, teſte DEO.
Arcanum, Lucina, mones. Natalibus iſtis
Unà cum *Phœbo* nata *Minerva* ſuo eſt.

Digitized by Google

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. LUCÆ VINCKIO.

Eccleſiaſtæ Alcmariano.

NUnc etiam Batavus jactat tua Nomina, *Vincki*,
Suſpenditque ſuis iſta trophæa tholis.
Nos humiles ſequimur tua per veſtigia vates,
Nomina qui faſtis ſcribimus iſta ſuis:
Obſequium Pietaſque placet. Parſque illa laborum
Utilis, ingenui prodit amoris opus.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. VERNERO ENSCHEDE,

Eccleſiaſtæ Alcmariano.

CLare VIR, Almeriæ nuper decus addite terris,
Et noſtræ, poſt tot vota, SIONIS Honor:
Accipe *Neuhuſii* quoque, Phœbo interprete, dextram,
Nec culpam in ſacris vatibus eſſe puta.
Qui licet officiis non primus in æquore viſus;
Haud minus hoc primus tangor amore tui.
Pro Te, proque Tua, ſanctæque Penatibus urbis,
Ad cœlum ſupplex vota preceſque dedi.
Enſchede, cum chara poſſis ut *Conjuge* longùm
Vivere, & in Thalamo proſperiore frui.
Et nobis tantò Tædis felicior eſſe,
Qui jam parte mei triſtis & orbus ago.
Vovimus hæc nuper taciti, penetralibus imis,
Et pars hæc priſcæ Relligionis erat.
Nunc aliâ natas tibi ſiſtimus æde Camœnas,
Qualia poſteritas Nomina ſera leget.
Utraque Sacra tuis animis oculiſque parantur,
Qui totis cupio viribus eſſe tuus.

Clariſ-

Clariſſimo Viro,

D. HENRICO KOLDE,

HISTORIOGRAPHO FRISIÆ,

&

Gymnaſii Leowerdiani RECTORI.

cIↄ. Iↄc. LII. *Idib. Maji.*

SIc iterum prodit *Genitor* de faucibus Orci,
Et vult in Friſiis Te quoque teſte loqui.
Fatidicoſque ſuos rurſum enarrare labores,
Ut nos hinc doceat ritè timere Deum.
Quas ſolitus ſecum in vivis expendere curas,
Et verſare ſua nocte dieque manu.
Salve, Magne Virûm, tanti Succeſſor Honoris,
Quem juvat hunc titulis Neſtora pone ſequi.
Quemque tuis humeris jam nunc Atlanta Magiſtrum
Excipis, & gemina Lampade clarus agis.

Nobiliſſimo Viro,

D. THEODORO à NIENBURCH. JC.

OPtime *Niburgi*, ſæcli melioris imago,
Hîc etiam in nobis otia falle, rogo.
Et lege Perithous fido quid ſcribat Oreſti,
Quæque ſodalitii nomine dictet amor.
Argumenta mihi, varia eſt farrago loquendi,
Seria cumque jocis multa libellus habet.
Triſtia cum lætis permiſcet Epiſtola verbis,
Et Mimum in ſcena Proteaque alter ago.

Nobiliſſimo Viro,

D. PHILIPPO LANSCHOT, JC.

ADVOCATO.

TU Juris nodos & Legum Ænigmata ſolvis,
Fortia, *Lanſchoti*, natus ad arma fori.

Nos animos Juvenum, molleſque incudibus annos,
Fingimus & Muſis otia ſacra damus.
Teſſera militiæ ſic nos & purpura jungunt,
Officio at longè diſtat uterque ſuo.
Nos tamen hîc auſi Themidos tentare profundum,
Inque ſuos numeros ſollicitare Togam.
Annue, *Lanſckoti*, noſtræque ignoſce Thaliæ,
Et tenerum caſti ſuſcipe Vatis opus.

Doctiſſimo Viro,

D. JOHANNI STEENHUSIO, JC.

Ex vet. Diſcipl. dilecto.

EN Tibi, *Steenhuſi*, priſcæ virtutis imago,
Quæ mihi Calliope, poſt tria luſtra, dedit.
Quando te primum, noſtræ concreditus arti,
Formandum Phœbo ſub mea ſacra dares.
Et nunc in majus famam ſudoribus auges,
Ingenii pulchre dans documenta tui.
Hic canimus Vates digniſſima nomina Muſis,
Inque triumphali veſte Senatus ovat.
Quas inter Lauros ſtatuam Tu ſponte mereris,
Quem non in Faſces Ambitio ulla rapit.

Clariſſimo Viro,

D. HENRICO BRUNONI,

Pro-Rectori Hornano.

ITe, meæ Muſæ, teretem *Brunonis* ad aurem,
Omnes Pegaſidum qui bibit unus aquas.
Ipſaque jam dudum perrupit in atria Phœbi,
Furtim quà Muſis ſuſtulit omne decus.
Et ſibi jam ſoli theſauros colligit iſtos,
Unde, ſuo cenſu, quæque ſuperba foret.
Ite, meæ Muſæ, teretem *Brunonis* ad aurem,
Si quoque quid nobis hic ſalis eſſe putet.

Digitized by Google

RESPONSIO.

ITe, mei verſus, divini Vatis ad aurem,
Ut vos Pegaſcis irriget unus aquis.
Ut vos trita ſibi perducat in atria Phœbi,
Ut vobis illinc conferat omne decus:
Ut tenui afflatu verſus vos vertat in iſtos,
Ipſa quibus Clio jure ſuperba foret.
Ite, mei verſus, divini Vatis ad aurem,
Ut bene vos mutet, ſi nihil eſſe putet.

HENRICUS BRUNO.

Ampliſſimo Viro,

D. GERARDO KETH, JC.

Senatori & Scholarchæ Harlingano.

PRiſca mihi Tecum Fidei ſunt vincula, *Ketſi.*
Et non à parvo tempore junctus amor.
Qui Batavos etiam Vatem comitaris ad axes,
Et non immemorem me ſinis eſſe Tui.
Egregium ſanctumque Virum qui nomine præſtas
Semper, & in Muſas pectora fida geris.
Hæc peto, Mecœnas, qua quondam fronte ſolebas,
Iiſdem nunc oculis fronteque noſtra legas.
Et maneat longùm, duretque in ſæcla Nepotum,
Quæ ſemel auſpiciis cœpta Minerva tuis.

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO ab EGMOND

à NIEUBURCH,

A Septennii convictu chariſſimo.

Ne Tempeſtatibus ſe objiceret.

AUdin' Hyperboreâ notus ut bacchetur ab Arcto,
Diluviique novis ferveat æther aquis?
Tu non crede animam ventis, atque imbribus atris,

Subſidatque prius pontus & unda, precor.
Quam vehit hæc Argo, nimis eſt pretioſa ſaburra,
Nec minus Auriaco continet illa ſibi.
Nos tecum imbelles rapiamur in omnia Muſæ;
Nos lateri, Vates, proxima turba ſumus.
Conſultum non eſt Aquilonibus ire per altum,
Cum ſtupet in Furias Nereus ipſe ſuas.
Hæc, *Neoburge*, tuos nequeant ſi ſiſtere curſus,
Quæſo, tuam ſiſtat *Cornelia* una fugam.

ALIUD.

Ut feliciter Sponſam domum ducat.

CUm benè junxiſti facilem tibi lege Dionem,
Et ſatis eſt thalami firma tenaxque fides,
Hucades, ô *Neoburge*, tuâ cum Conjuge felix,
Et clarum noſtris Civibus adde decus.
Hîc ſua ſunt Cereri quoque dona, & vitis Iaccho;
Hîc ſatis in cenſum Schermera dotis habet.
Miſceri fas eſt cognatis Numina terris,
Amſtela nec cunctis uſque morandus erit.
Illâ ſe Soceri prudentia jactet in aula,
Æquora cum ſternit molibus alta ſuis.
Hîc fœcunda dabit Mater *Cornelia* prolem,
Confundetque ſuum nobile ſtemma genus.

ALIUD.

In miſſionem novæ Edit. Epiſtolarum.

N*Ienburgi* generoſe, tuam nunc mitte Dianam,
Retiaque Idaliis tendere, mitte, Feris.
Contemplare meas, oro, pro tempore Muſas,
Et ſpatium Phœbo det furor iſte tuus.
Iſtâ qui ſolitus decurrere mactus arenâ,
Inque meis caſtris Principis eſſe loco.
Quicquid Apollineæ per brumam impenderis arti,
Crede mihi, facilis ſarciet illud Hymen.
Utilitas aliqua eſt, noſtras coluiſſe Sorores:
Sic *Corneliada* baſia docta dabis.

Clariſſi-

Clariſſimo Viro,

D. ANDREÆ à SCHAGESTEYN, JC.

Advocato & Exſcab. Alcmar.

INter tot Themidos curas, Vadimonia, lites,
Has quoque Litterulas, Clare Scabine, lege.
Invenies illic pulchræ *Molevlitidos* ignes,
Et, quæ tunc Veneri vota Poëta dedi.
Sic, quam, jure tuo, thalamis abſcondis amantem,
Illam, jure ſuo, Littera noſtra canit.

AD EUNDEM.

QUi modò, *Schageni*, cecini tibi lætus amores,
Nunc Thalamis iſtis triſtis amaror ineſt.
Effertúrque rogo veſtræ pars optima vitæ,
Deliciaſque tuas terra ciniſque tegit.
Illa *Molevlitiæ* facies generoſa ſepulchro
Clauditur, & putris vermibus eſca datur.
Hos ego jam pridem Manes & funera paſſus:
Conjuge cum charâ, prô dolor! orbus eram.
Diffluimus fruſtra lacrymis noctemque diemque:
En! præfert noſtras Mors quoque certa faces.
Auſpicium Æterni, jactura eſt corporis. Olim
Hæc caro cum *Chriſto* noſtra reſurget ovans.

Ipſo Exequiarum die XII. *Decemb.*
cIↃ. IↃc. LI.

Nobiliſſimo ac Felici
Aggerum Petteniorum Inſtauratori

D. CORNELIO SONNEVELDIO, JC.

ERgò etiam major Neptuno & fluctibus audit,
SONVELDI, tuus iſte labor. Dum frangitur æquor
Molibus, & noſtris avertis mœnibus hoſtem
Oceanum. Fruſtra jactas miracula, Nile;
Et victam, Pellæe, Tyrum. Nos Nerea totum
Aggeribus nudis, & ſolâ vincimus arte.

Digitized by Google

Neptunus loquitur.

QUi pridem, cum Fratre, notis bacchabar & undis,
Ac penitus toto litore rector eram:
Jam mea fatales eludunt Numina dextræ,
Et vix dum pelagi limine tutus ago.
Audax Iapeti genus, & furor ipſe Batavûm:
Auſi Nereïdum qui violare domos.
PETTENUM, monumenta mei dabis æqua furoris;
Unde mihi toties clara trophæa tuli.
Hìc ſolitus Scythiæ montes & hiatibus ornos,
Ipſaque Tænariis mergere ſaxa vadis.
Nunc Ego, ſed meritas poſcet Rhamnuſia pœnas,
Ipſe meis regnis hoſpes & exul ago.

ALIUD.

VIncite jam Belgæ, Populos ſub ſole remoto,
Et toties vobis ritè Triumphus eat:
Plus facimus. noſtris manibus qui Tethyos undas
Frangîmus, & Veſtæ mœnia tuta damus.
Quod probat exemplis SONVELDI maſcula virtus,
Quando operi fortes commodat ipſe manus.

Conſultiſſimo Viro,

D. ÆGIDIO ab OUDESTEYN,

ADVOCATO.

SCripſimus hæc facili nobis dictante Minerva,
Et ſpeciem vacuæ Littera mentis habet.
Alcinoi quales habitus Autumnus habebat,
Et varia inducto Luna colore nitet.
Huc etiam advertat meus *Oudeſtenius* aurem:
Cuî puro quondam pocula lacte dedi.
Et primus rectam ſignavi ad Pallada metam,
Inque ſuis caſtris Ductor & Author eram.
Ægide nunc multa cui firmum pectus & *ære*,
Et pulchra in Latio gloria parta Togæ.

Clariſ-

Clariſſimo Viro,

D. JANO ERASMIO,

COLLEGÆ.

MAgne Vir, Eloquiis Suadâ torrentior ipſâ,
Et Latios inter gloria prima Patres,
Accipe *Neuhuſii* circum pia tempora Lauros,
Quas illi multa texuit arte labor.
Qui tua perpetuis hîc mandat nomina faſtis,
Et Tecum exoptat poſt ſua buſta loqui.

Conſultiſſimo Viro,

HENRICO NEUHUSIO, FRATRI.

Advocato & Synd. Worc.

POſt Tibi continuo comites in faſce libellos;
Et centum laſſi jurgia rauca fori,
Hîc etiam in noſtros potes exſpatiarier hortos,
Si vacat, & campo liberiore frui.
Materiamque mei pariter, magnique *Parentis*
Cernere inoffenſo verba diſerta pede.
Quæ mihi relligio tacitis fuit abdere luſtris,
Aut mecum obſcuro preſſa tenere ſinu.
Sic iterum inferias ſolvo. Vitamque Parenti
Nunc reddo, vitam qui dedit ante mihi.

Reverendo Viro,

D. ALBERTO NYENHUYS,

Avunc. totos LX. *annos V. D. M.*

MAgni Myſta Dei, plauſu dignare Camœnas,
Et faciant parvam pulpita ſacra moram.
Quem nunc canities, atque octogeſima dudum
Pulſat hyems, ſenio corripiente gradum.
Et cui noſtra queant non amplius arma placere,
Nunc alium Genio præmeditante Deum.

Ultima

Ultima nunc, oro, faxis: Qui mortis in umbra
Uſque etiam haud noſtri non potes eſſe memor.

Reverendo, Clariſſimo Viro,

D. JOHANNI PICARD. Cognato,

Theologo & Medico.

POſt cineres noſtros, & amicæ *Conjugis* urnas,
Hæc, Cognate, Tibi munera prima fero.
Munera chartarum, & folium fortaſſe Sibyllæ,
Quod facili huc illuc cardine ventus agit.
Magna parte tamen meruit labor iſte favorem,
Et poterit plauſus forte merere tuos.
Quippe, leges illic plena jam margine libri:
Roxialis Thalamos quà Brederoa ſubit.
Et pater ipſe tuus Muſarum in colle triumphet,
Propugnetque ſacrum ritè Sionis opus.
Illo Te cupiam noſtras adamare Camœnas
Nomine, & in Cenſus iſta referre tuos.

Clariſſimo Viro,

D. JOHANNI ANSTA, M. Doct.

Archiatro Harlingano.

MAgne Vir, in Friſiis clarum & memorabile nomen,
Et Phœbo meritis gloria prima tuis:
Accipe nunc, Batavo quod Vates ſomniat axe,
Si quando afflata eſt mens propiore Deo.
Neuhuſioque tuo currenti in Martis arena,
Cum plauſu, ſtimulos ſubde facemque tuam.
Nomine ſub veſtro toties cui pagina currit,
Auſpiciiſque tuis prodit in ora Virûm.
Qui niſi Mæoniam ſolitus depoſcere palmam,
Et cui plus noſtris præſtat Apollo domi.
Tolle tuum, precor, Hippocratem, doctumque Cleanthem:
Dum Tecum hîc paucis verſibus, *Anſta*, loquor.

Reve-

Reverendo Viro,

D. GUALTHERO PICARD,

In Eccleſ. Groning. V. D. M.

TU ducis lætos, charâ cum *Conjuge*, ſoles,
Et magna in Friſiis dote maritus agis:
Nos triſtes, charâ ſine *Conjuge*, ducimus annos,
Et partim in Batavis pulvis & umbra ſumus.
Sic vitæ ſcena & Fatis diſtamus uterque:
Uxorem ille Toro poſſidet, ille rogo.
Hoc faxit Deus! ut, donis cœleſtibus aucti,
Sortem quiſque ſuam ferre patique queat.
Materiem tanti luctus levat una Thalia:
Unde aliqua eſt noſtris hic medicina malis.
Tu, *Cognate*, meos animo miſerate dolores,
Interdum alloquio triſtia corda leva.

Præſtantiſſimo Viro,

D. GOTHOFREDO KINNEMA,

Ab Arte ad Martem eunti.

NUper apud Batavos placuit tibi ſolus Amyntas;
Aonidumque chori non malè cultor eras.
Nunc alium verſas in aperto pulvere Martem,
Proque Togæ ſtudiis Pallada miles amas.
Ut Patriæ rebus poſſis nec inutilis eſſe,
Et Divorum aras aſſerere atque focos.
Sarcina nec gravis eſt, Vatem geſtare ſub armis,
Et geminos una jungere mente Deos.
Talis Pellæus, ſumpta Rex ipſe Tiara,
Defenſus Muſis & pugione ſimul.
Sic, Cognate piis gladiis atque artibus uſus,
Egregie patrias res tueare domi.

Doctiſ-

Doctiſſimo Reverendo Viro,

D. JOHANNI ROLDANO,

Eccleſiaſtæ Enchuſano.

DUm canis ingentem per pulpita ſacra Tonantem,
Fortè tuos intrat noſtra Thalia Lares.
Da veniam, *Cognate*, peto, ſi in limine peccet,
Et non officiis uſa ſit illa ſatis.
Proxima Nereïdum potuit loca Muſa timere,
Et rabiem hîc veſtri non benè ferre maris.
Promptius expediet Domini mandata: Penates
Olim cum melius noverit illa tuos.
Quando non ſacras tunc perturbabimus aras,
Protinus admoniti conditione loci.
Nunc cape palantem, facilis *Roldane*, Thaliam,
Quæque mihi Phœbus dictat ab ore ſuo.

Doctiſſimo Viro,

D. JOANNI BRUNONI,

Eccleſiaſtæ Egmondano.

NOmina defuncti quàm ſint mihi chara Parentis,
Hæc mea non uno Littera teſte probat.
Illius exequias lacrymis adſperſimus udis,
Nec tumulo vates verba coëmpta dedi.
Ergò venturis nunc ſcribit Epiſtola ſæclis:
Brunonem ex toto non potuiſſe mori.

Doctiſſimo Reverendo Viro,

D. JOHANNI MONACHIO, V. D. M.

Avunculo.

TU quamvis majore animo myſteria volvas,
Et coram doceas, Clare Vir, ore Deum:
Non tamen hîc aliena Tibi procudimus arma,

Qui

Qui Phœbo & Muſis dedita turba ſumus.
Teque tuoſque cano Latiâ generoſus arenâ,
Et rem divinam Numine tactus ago.
Jam calamo Vates, Magnatum miſſus in aulam,
Jam Patriæ cauſas ante tribunal agens;
Aut in Coniugii tædas dilapſus, amores
Gratulor, aut carmen Præfica triſte cano.
Materies non una mihi eſt. Tu fronte ſerenâ,
Cum vacat à ſacris, otia noſtra lege.

Clariſſimo Viro,

D. ABRAHAMO van der BRUGGE,

Doctori Medico.

SIſte gradum, *Bruggi*; ſuſpende Machaona doctum,
Hic Tibi nunc alio Numine Numen adeſt.
Pieridum turmas hîc pulchro oſtendimus albo,
Jamque etiam in terris nuncia Fama ſumus.
Non tot mandatis Procerum Cyllenius unus
Sufficit. In partem nos labor ille vocat.
Sic quoque *Neuhuſius* pedibus talaria nectit,
Officiumque Jovis jam famulantis agit.

Clariſſimo Viro,

D. JOANNI GESTERANO, M. D.

Archiatro Alcmariano.

HIc, *Geſtrane*, tuas mea Muſa ebuccinat artes,
Atque inter clarum poſtuma nomen habes.
Qui meritò nobis primâ dicende Camœnâ,
Si tuus hoc fieri fortè tuliſſet Amor.
Sed, mihi tunc medium Phœbus confecerat orbem,
Cum tua Gertrudis baſia primà daret.
Da veniam Vati, veſtros turbare penates,
Pignoraque à tali Judice velle legi.

Reve-

Reverendo, Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ Alcmariano,

ET

SCHOLARCHÆ.

Epigrammata Sacra,

Pro Auſpicio Anni CIↃ.IↃC.LII.

I.

Accipe nunc iterum nati Cunabula *Jeſu*:
  Mittere quo majus munere nemo poteſt.
Quos cum Natales toties vos ore diſerto
  Dicitis: hæc eadem ſacra Poëta cano.
Nec Phœbum cupio cauſam ignorare ſalutis,
  Abſentemque meis artibus eſſe Deum.
Iiſdem qui auſpiciis moderamur fræna theatri,
  Et ſæcli vitiis hoſtis; uterque ſumus.
Quare ſolennes hic Christo ponimus aras,
  Et volumus Vates non minus eſſe pii.

II.

Prima meas tangit Batavûm Res anxia curas,
  Aurea cui cœlo ſæcla redire velim.
Et tutâ veteres agitari in Pace triumphos,
  Et florere ſuo colle Sionis opes.
Cuî placidos inter Zephyros ſe præbeat æther,
  Vitaque ſub fagi tegmine dulcis eat.
Aut Bellona ſuos iterum trux commodet enſes,
  Si ſatis Hiſpano non ſit habenda fides.
Sed, non ex illa metuo mihi parte periclum,
  Et Batavis, ſpero, Diî meliora dabunt.

III.

Altera pro charis ſtimulat me cura Britannis:
  Quos nunc adverſi fluminis æſtus agit.

Ocea-

Oceanuſque minax, & inundat ſanguinis æquor,
Et plus Riphæo vertice frangit hyems.
Nunc ubi carpento vehitur per cæſa virorum
Corpora, & in proprios Mars furit ipſe lares.
Hæc ut Sole novo rabies ſubſidat & ira,
Nunc ſua tranquillus Numina Belga rogat.

IV.

Addimus his noſtræ Muſas & Palladis urbem,
Quæ ſibi perpetuus mœnia Phœbus amat.
Et quo ſub cœlo prudentia rara Catones,
Tot cognata ſuis laudibus ora, videt.
Mirandumque ſui rerum Natura paratum,
Artificiſque Dei nobile cernit opus.
Hîc, utinam! noſtro major ſiet area Phœbo,
Et ſemper Pallas Templa Laremque colat.
Tu nunc, *Jane*, fave. Nec ſpes ut fallat amantem,
Teſtetur certâ proximus Annus ope.

V.

Claudimus hîc rivos. Anni jam ſcena peracta eſt;
Et tot Fatorum per mala finis adeſt.
Hinc alius nobis franget ſubſellia Phœbus,
Et meliora ſuis otia Daphnis aget.
Pieridumque chorus, poſt penſa infanda laborum,
Inveniet ſolito lætiùs ire diem.
Omine quod nobis Fauſto ut promittat Olympus,
Hic prece jam ſuperos noſtra Thalia rogat.

In Effigiem
EJUSDEM.

TAlem Te, KNYFFI, Polycletus ſculpſit in ære,
Sic aliquid vivi Numinis inſtar habes.
Pulchrum Animum, & Mores ductos meliore metallo
Artificis potuit ſculpere nulla manus.
Cuî Patrum nuper chorus aſſurrexerat omnis,
Staret ab Auſpiciis cum pia cauſa tuis.

Et

Digitized by Google

Et coram AURIACO, Chriſti Legatus ad aulam,
Aſſereres noſtræ grande Salutis opus.
Sic nunc, poſt Rheni ripas, ALCMARIA gaudet
Præſidiis Tanti ſartaque tecta Viri.
Magne DEI Vates! Meritarum Encomia laudum,
Livor ubi ceſſat, poſthuma Fama dabit.

EFFIGIES
Incomparabilis Viri,
DANIELIS HEINSII,
EQUITIS, &c.

CErnitis? Hic mundi Phœnix, ille alter Apollo,
Heinſius, ut pingi corpore & ore poteſt.
Parte ſui meliore, Animo, tranſcendit Olympum,
Jamque diu Divos inter & aſtra fuit.
Qui plures doctè ſcripſit, quàm viximus annos;
Et, prætextatus, Neſtore major erat.
Livor abi. Palmam Batavæ meruiſtis Athenæ,
Nec regio Vatem viderat ulla parem.

Ampliſſimo Viro,
D. THEODORO VRYBURGIO,
MED. D.
Conſuli Alcmariano.

HAs foribus, *Vryburge*, tuis ſuſpende coronas,
Cypria quas docta texuit ipſa manu.
Et nuper Divûm Thalamis ſuſpendit Apollo,
Auſpicio lætus Numinis ipſe ſui.
Quas Tu cum tacitis oculis & mente pererras,
Ipſe tui Generis Nomina celſa legis.
Et ſeges iſta Virûm prodit ſub luminis auras,
Sub quibus hic felix otia civis agit.
Et manibus defenſa olim, ac victricibus armis
Libertas Batavûm, Relligioque ſtetit.

Hinc

Hinc nova progenies, & clarus origine ſanguis
In Patriam Julos Aſcanioſque dabit.
Filiolis, Faxit Generos modò Juppiter æquus,
Proxima debetur pagina, fortè, tuis.
Incendit Cytherea ſuos ad Carmina Vates,
Et furor in pretio eſt ſæpè laborque pius.
Afflatumque juvat Genii melioris ab œſtro
Ire per Heroum grandia facta modis.
Et titulos inter Procerum, & connubia caſta
Nympharum, ſolidum fallere ritè diem.

Doctiſſimo Viro,

JOHANNI NEUHUSIO.

RAra mihi lætam prætexit Epiſtola Laurum;
Quam legis, à Capreâ miſſa palude venit.
Diſſimiliſque mihi facies aperitur in illis,
Ut ſolet Autumni fallere ſæpe dies.
Cum non æquales oſtendit Cynthius orbes,
Nec cœlo pluvias una minatur Hyas.
Accipe, & humanos hinc, Frater, diſce figuras,
Quamque illud totum, *Vivere*, triſte, *Nihil*.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOHANNI PICARD,

Med. Doct. & Theologo.

Cum Patriæ ſuæ Antiquitates ederet.

QUid veteres, *Picarte*, ſuâ tellure Gigantes
Elicis, & Pyrrhæ ſæcla redire facis?
Iſti nunc ſileant Manes incudibus Ætnæ,
Quos dudum rapuit fulmen & ira Jovis.
Non genus Alcidæ Saliis in finibus ortum;
Terraque non homines educat iſta malos.
Mitius hic cœlum nobis, & mollior Æther:
Qui non hanc ſobolem ſuſtinet eſſe ſibi.
Ergo omnis Vatum mentita eſt pagina nobis,
Et certam Siculi non habuere fidem;

Si,

Digitized by Google

Si, *Picarte*, tuis ſcriptis eviceris illud,
Cyclopas Saliis finibus eſſe ſatos.
Tu tamen in famam prodi, venæque ſecundæ
Nobile fac multâ luce fruatur opus.
Et, novus Inventor, priſcis Annalibus ævi
Erue, quo poſſis Teſtis habere fidem.

Clariſſimo Viro,

HENRICO NEUHUSIO, JC.

FRATRI.

Advocato & Penſionario Worcumano.

INtonuit totum nuper Tarpejus in annum,
Libera nec lacrymis hora dieſque fuit.
Non aliter quam ſi Pyrrhæ nova monſtra redirent,
Et fureret priſco, Deucalione Deus.
Publica mutabant toties in funere veſtem,
Nec ſatis in pœnam *Carolus* unus erat.
Belgica ſe regum tantorum miſcuit urnis,
Crinibus effuſis totaque triſtis erat.
His adjunge meos in charâ *Conjuge* Manes,
Et pridem noſtræ Funera nata domi.
Sperandum, cum Sole novo, Fata aſpera ceſſent,
Et melior nobis luxerit axe dies.
Inque vicem ponat tonitrus, ac fulmina tollat
Omnipotens: cœlum lætiùs ire jubens.

Reverendo Viro,

D. FEIKONI OEDSONIDÆ,

In Eccleſ. Leoverd. Paſt. fideliſ.

O *Edſoni*, tua me Pietas, & neſcia quemquam
Fallere mens, memorem nunc facit eſſe Tui,
Et, Batavos ultra, veſtras inviſere Muſas,
Antiquamque Tibi teſte probare fidem.
Qualia, cum paucis, animi commercia ſolus
Inter ſumma Boni culmina jure locas.

Neuhu-

Digitized by Google

Neuhuſium hîc cernis, ſua nunc poſt buſta, renatum,
Poſt cineres ipſos, nomina chara tibi.
Quem toties vivum & per pulpita voce diſertum
Obſtupuit Templis ipſa Minerva ſuis.
Succurretque ſimul, quæ nobis dogmata quondam
Ad vitæ dederit tunc melioris iter.
Et, qui ſic ſtudiis teneris fuit utilis olim,
Poſt ſua non etiam funera gratus erit?

Doctiſſimo Viro,

D. AUGUSTINO HARINGIO,

Optime merito Præceptori.

ERgò avibus dextris ad priſtina ſacra revertor,
Et ſolito vobis farre litare libet.
Quæque alio paſſim ſub ſidere victima cæſa eſt,
Victima nunc aris cæditur illa tuis.
Offerimus patrio lectas de more Camœnas,
Qualia ſub Batavo ſidere Phœbus amat.
Et ſibi delicias non ſpernit noſter Amyntas,
Inque ſui pretio Pollio dectus habet.
Hæc etiam gelido poſſint ſub *Friſidos* axe,
Otia ſi fuerint, fortè placere Tibi:
Qui teneros nobis duxiſti pollice mores,
Ingenioque rudi ſemina prima dabas,
Ne dubita: fixus nobis radicitus hæres,
Et mens hæc ſacro flagrat amore Tui.

Doctiſſimo Viro,

JOHANNI NEUHUSIO, V. D. M.

Fratri.

DUm Phlegetontæas Alecto ardeſcit in iras,
Et Furiis nullum dant elementa locum:
Tu validis contra Satanam nunc viribus urges,
Suſcipis inque humeros Hercule majus opus.
Compedibus Stygium ut poſſis frænare Draconem,
Et felix tantis obvius ire malis.

Digitized by Google

Fortem poſce animum, Frater, terrore carentem,
Ut ſpolium victor de Babylone feras.
Et populum ædificans CHRISTI, cum fœnore multo,
Depoſitum domino reddere grande queas.
Et nunc in *Morrhâ*, poſt tædia lucis iniquæ
Ætatis longæ ſit tibi facta *mora*.

Clariſſimo Viro,

D. JANO BORGESIO,

Theologo, in Illuſtri Gymn. Groning. Rectori.

His etiam Pietas tabulis generoſa Parentis
Inſeruit nomen, poſt ſua Fata, tuum.
Qualia nos tacitis, Cinerum cuſtodibus, urnis,
Et damnare ſitu, Relligio ipſa vetat.
In vos, inque pios Manes injurius eſſem,
Et facerem immeritò ſtigmata, Phœbe, Tibi.
Ad quod non facinus ſatis eſt, ſi culeus unus,
Cum ſerpente uno, ſimiaque una ſiet.
Ergò hæc è Batavis, *Borgeſi*, mittimus oris,
Et volumus Fidei templa ſubire tuæ.

Doctiſſimo Viro,

D. NICOLAO JUNGIO, Affini.

V. D. M.

ERgò inter medios planctus, atraſque cupreſſos
Fratris *Alexandri*, Littera nata mea eſt.
Dumque alius famam ſcribendo captat inanem,
Hic nimium triſti funere raptus obit.
Sic Homines ſumus, & ſtatio quibus illa peracta eſt,
Gratuito tantùm fœnore vita data eſt.
Quod ſatis Aonides non uno hîc teſte probabunt:
Materiam Parcâ ſuppeditante mali.
Fruſtrà nos miſeri gemino ſub ſole triumphos
Ducimus, aut magnas accumulamus opes.

Hoc

Hoc nos felices ſaltem, ut, poſt nobile Lethum,
 In Cœlo exiſtat, noſtra Corona, Deus!

AD EUNDEM.

Kal. Jan. cIↃ.IↃC.LII.

NUbe unâ involvit, *Jungi*, ſe proximus Annus,
 Communiſque fuit Lerna, ſegeſque *Mali*.
Ceu Superi vellent mundo properare ruinam,
 Et nos iratis mergere rurſus aquis.
Ut meliore diem auſpicio nova Cynthia promat,
 Hoc ſupplex orat Belgica tota Deum.
Et poſſint nitidi nobis luceſcere ſoles,
 Qui ſint optati cauſa ſegeſque *Boni*.

Doctiſſimo Viro,

D. HENRICO MONACHIO,

Cognato, Theologo.

SEu Te Moſa Pater, ſeu te, Cognate *Monachi*,
 Fortè tenet riguis Iſala lætus aquis:
Mittimus hos animi teſtes ad limina nota,
 Unde Tibi faciles ad mea ſacra manus.
Et, pro jure peto, quocunque ſub axe moraris,
 Ne nos prætereant tecta Lareſque tui.
Vivimus incerti, ſed, certam in funeris horam,
 Et, dum quis ceſſat ſcribere, forſan abit.
Quod ſatis incertis Aquilonibus edocet annus,
 Exempliſque ſuis mors inopina probat.
Scribe, nec officium longas hinc differ in horas:
 Officii certam non habet hora fidem.

Doctiſſimo Viro,

D. NICOLAO BRAMIO,

Apothecario Clariſſimo.

NON Tibi odoriferos hîc, *Brami*, mittimus Indos,
Aut Arabum meſſes, pinguia thura, damus.
Sunt Caſiæ nobis molles & Cinnama, Muſæ
Qualia cum Phœbo munera Daphnis amat.
Hæc Tibi de Ponto, vel Colchide mittit Iaſon,
Et Natura ſuo parturit alma ſinu.
Diſſimiles igitur. Flores nos fingimus iſtos:
Vobis Parnaſſus totus & Hybla domi eſt.
Sed, patere, ut ſerpam Vates hos inter odores,
Vobiſcum & calcem Lilia miſta Roſis.

Doctiſſimo Viro,

D. ANDREÆ WINCKELIO,

Eccleſiaſtæ in Abbekerck, ex vet. Diſciplinâ dilecto.

EN Tibi, *Winckeli*, noſtros in imagine vultus,
Promiſſumque tuis artibus illud opus:
Quod ſub nominibus magnis tituliſque Virorum
In lucem prodit, nec timet ire foras.
Hîc tua venturis etiam præconia ſæclis
Scribimus, & teſtes in tua ſacra ſumus.
Hîc legis, & paſſim veteris veſtigia Muſæ,
Quæ quondam ſtudiis ubera plena dedit.
Parte aliqua invenies lacrymas & funera Charæ
Conjugis: Officium hîc ſponte dolentis agis.
Poſthumaque adglomerant ſe magni ſcripta *Parentis*,
Quodque mihi reliquum fecerat inde rogus.

In

Digitized by Google

In Albo
EJUSDEM.

WInckeli, tua te Pietas, Doctrina, decuſque
Æternum in terris vivere jure ſinent.
Molitur dignum tanta Virtute theatrum,
Præ reliquis Virtus cui placet una, *Deus*.
Perfer: & in magnos conatus erige mentem:
Eſt ſemper Pietas utilis ipſa ſibi.

Doctiſſimo Viro,
D. OLPHARDO BELIDA,
DISCIPULO.
Et in Recturam Harlinganam Succeſſori.

DIſpare nos Fato felices vivimus Ambo,
Et pulchrum eſt, vario Numine, Cuique Suum.
Vobis divitias grandes Cyllenius adfert,
Multaque dat terris commoda, multa mari.
Nos hic Almeriæ trahimus data penſa Minervæ,
Et turba in Lauros ambitioſa ſumus.
Tu, juxta Phœbum, titulis & Honoribus auctus
In patriæ præſtas nomina magna foro.
Nos procul à clavo Muſæ, ſuffragia nulli
Vendimus, & Batavis nomina muta ſumus.
Diſpare vivamus Fortuna & moribus Ambo,
Contenti rebus: Sors ſua cuique placet.

Ampliſſimo Viro,
D. VENTIDIO RICCE,
Dynaſtæ Pormerendano.
CONVICTORI.

EN Tibi, *Ventidi*, à ſolita nunc munus arena,
Et noſtri in ſacram Pallada amoris opus.
Quod pridem Almeriæ dextro ſub ſidere natum

Ingenio magnos tollit ad Aſtra Viros.
Et Tecum, juxta Batavæ Præconia Gentis,
Cumque Tuis, ultra Vertice ſcandit humum.
Quare age, Palladias intra tua tecta Puellas
Accipe, & antiquam ritè tuere Fidem.
Qui toties animum Muſis candore probaſti,
Inter delicias & mihi primus eras.

Præſtantiſſimo Viro,

D. JOANNI à SANE,

Reip. Monachodamenſis Scabino.

CONVICTORI.

QUid tuus in ſeros nunc Vates moliar annos,
Hæc Te, Care mihi, Pagina, *Sane*, docet.
Qui meritò primum annumeras Te Heroibus iſtis,
Et non obſcurum Nomen in ære refers.
Attentamque meis præbens Virtutibus aurem
Non raro meritus carmine & ore cani.
Ergò cum dederit Vobis pius otia Conſus,
Interdum Nobis hora locuſque vacet.
Complexuque tuo ſit fas & amoribus uti,
Et paullum curas diſſimulare foris.

Doctiſſimo Viro,

D. PETRO CUPERO,

Collegæ Conjunctiſſimo.

DUm ſtrepit aſſiduò circum aures garrula pubes,
Siſypheuſque ſuo creſcit in orbe labor:
Alternis admitte meas ad pulpita Muſas,
Ut poſſis animo liberiore frui.
Qui non te ducam vaga per triſcurria rerum,
Nec Feſcenninis moribus apta dabo.
Illa leves ſubeant animos; mihi Muſa pudica eſt;
Verſibus & caſtis eſſe Poëta volo.
Ut, quales aliis formamus imagine mores,

Digitized by Google

Hos primum in nobis noſtra juventa probet.
In Batavûm hîc ferimur titulos & Apollinis arcem,
Materieſque meam non ſubit una manum.
Quæ, *Cupere*, tuis oculis & acumine luſtres,
Neuhuſii ex animo Te pia Muſa rogat.

RESPONSIO.

DUm ſtrepit aſſiduo circum aures garrula pubes,
Siſypheuſque meo creſcit in orbe labor.
Alternis admitto tuas ad pulpita Muſas,
Ut poſſim Genio liberiore frui.
Non tu me duxti vaga per triſcurria rerum,
Nec Feſcenninis moribus apta dabis.
Illa leves ſubeunt animos. Tibi Muſa pudica eſt;
Verſibus & caſtis eſſe Poëta ſtudes.
Ut, quales aliis formas imitamine mores,
Hos in te primum tota juventa probet.
In Batavûm hîc ferris titulos, & Apollinis arcem,
Materieſque tuam non ſubit una manum.
Hæc, Reinere *meis oculis & acumine luſtro,*
Sic utinam pergas, te mea Muſa rogat.

PETRUS CUPERUS.

Præſtantiſſimis Juvenibus,

DD.

LAURENTIO & JACOBO CLOCKIIS,

SS. LL. Studioſiſſimis.

NObile Par Fratrum, *ClockI,* divina propago
Palladis, & noſtræ Lumina clara Scholæ:
Accipite hæc lætis animis à Socrate veſtro,
Et nunquam curæ cura ſit iſta levis.
Ingenio ſolum ac Virtute extendimus ævum,
Unde in perpetuum fama decuſque manet.
Cætera ſunt fumis & inani proxima vento:
Sola ſuum neſcit Laurus honorque rogum.
Sic mecum cineres ultra cum Caſtore, Pollux,
In cœlum raperis non Ganymede minor.

AD EOSDEM.

C*Lockiada*, noſtris non ſunt hæc tempora Muſis
Commoda: nec Vati nunc licet ire foras.
Improba cogit Hyems nidum ſervare calentem,
Quando adverſa nimis Juppiter Aſtra facit.
Tunc adero Vobis, ſpero, Tirynthius alter,
Cœperit ut primum mitius ire dies.
Et, domita glacie, ponent ſe immania venti
Murmura; Threicio nec fremat axe Notus.
Nunc facilis venia eſt contractis frigore Muſis,
Ipſaque tempeſtas non ſinit eſſe reum.

Nobiliſſimo Juveni,

GWALTHERO LANSCHOT,

Lugdunenſi. Convictori. SS. LL. Stud.

DA veniam tardè ſacris properantibus iſtis,
Quæ tuus, at fruſtrà, ſpectat & urget amor.
Aëris eſt vitium, qui longo frigore Pontum
Vinxerat, & ſolita non dabat ire via.
Nunc glacie fracta, & Phœbo propiore Batavis,
Sponte ſua carpit Littera noſtra viam.
Et tecum primis gaudet congreſſibus uti,
Qui ſolitus noſtras totus amare Deas.
Sic intermiſſas, *Lanſchoti*, pendimus horas,
Abſtulerit Brumæ ſi quid avara dies.

Præſtantiſſimo Juveni,

GERBRANDO BERGHOUTIO,

Monachodamenſi. Convictori. SS. LL. Stud.

B*Erchouti*, Soboles magni generoſa Parentis,
Et quondam Phœbi gloria prima mei:
Nunc age, pro nobis, cauſas in Apollinis urbe,
Legatique vices experiare, precor.
Et Magni *Heinſiada* præclarum limen adito,

Box-

Boxhornique meo nomine viſe Larem.
Vivere me dices, *Berchouti*, Heroibus illis,
   Et Phœbo, juxta Pallada, ritè frui.
Quod modò *Neuhuſii*, ſacra addicente Camœna,
   Littera centenis teſtibus ipſa docet.

Egregio Studioſiſſimoque Juveni,

JACOBO LANSTIO, Edamenſi,

SS. LL. S. Convictori.

EN lacrymas fletuſque pios, chariſſime *Lanſti*,
   Quos tuus in noſtro funere fudit amor.
Qui nunc hîc tecum, Thalami Conſorte peremptâ,
   Fatorum triſtes ploro gemoque vices.
Sed mea cum multis habeo communia damna,
   Inque tuos aliquid partior inde ſinus.
Nec plorare veto quemquam mea vulnera ſecum:
   Cum forſan Fatis inde levamen erit.
Sic pulchrè nobis veterem teſtaris amorem,
   Et vis nunc animo non minus eſſe pius.
Dî Tibi, cum reliquis, oro, qui Funera noſtra
   Sparſiſtis Lacrymis, dent ſupereſſe diu.
Et nequeat veſtro pariter ſervire dolori,
   Qui ſatis in propriâ morte doloris habet.

Præſtantiſſimo Juveni,

PETRO WIBO, Hornano:

CONVICTORI.

SIve novis nuptis lætas in poſte Coronas
   Figis, & officium Fratris amantis agis;
Sive ſacras Phœbi ſupplex te ſternis ad aras,
   Et tuus antiqua ſudet in arte labor:
Hîc paullùm jubeo ſolitas Te ſiſtere curas,
   Ac Muſis tota mente vacare meis.
Ut, cum lecta tibi veteris ſint verba Magiſtri,
   Inde aliqua agnoſcas juris & eſſe tui.
Lubrica quæ poſſit, cum fructu imitarier ætas,

Digitized by Google

Et Pietas factis ipſa probare ſuis.
Non ultrà teneo. Tua nunc ad ſacra reverte,
Et Phœbo totos littore pande ſinus.

Præſtantiſſimo Juveni

NICOLAO OUTCLAES,

Edamenſi, Convictori.

NUper eras noſtris, *Outclaſi*, gloria Muſis:
Quem nunc, chara ſibi pignora, Rhenus habet.
Aut forſan Batavi nunc es pars magna Lycei,
Amſtelaque Aoniis fontibus ora rigat.
Quoque loco fueris dulces ad Phocidos undas,
Neuhuſii ſemper ſit Tibi cura tui.
Qui ſolet à veteri convictu & amore Minervæ,
Eque ſuo miſſos totus amare ſinu.
Hæc, quæ nunc dubiis Fatorum credimus auris,
Invenient tutum, Numine ducta, larem.
Inter Apollineas ſi forſan ſederis artes,
Littera nam veſtras tentat adire manus,
Hunc breviter præſta nobis, ſacra inter, honorem,
Quæ dixit Batavis Littera noſtra, legas.

IngenioſiſſimoJuveni,

CORNELIO KNYFFIO,

Addicentibus Auſpiciis, in Indiam Orientalem profecturo.

DUm Patri, & Patriæ, *Knyffi*, Chariſque propinquis
Extremum dicis, forſitan, ore, *Vale*:
Hoc unum à Nobis monumentum & pignus amoris,
Tot ſub ſideribus, pectoris abde ſinu.
Ut, ſi fortè meos oculos non videris unquam,
Hæc Tibi ſit fidei teſſera viva meæ.
Neuhuſiumque tuum portes terraque marique,
Officii & monitus illius uſque memor.
Cætera, quæ verſas animo, bene proſperet æther,

Et

Et lateri cuſtos excubet ipſe Deus.
Ut, poſt ingentem trajectum puppibus orbem,
Ad Patrium redeas, ſoſpite Patre, Larem.
Et novus Æſonides, poſt raptum ex Colchide vellus,
Tunc iterum in Batavis auctus honore ſies.

cIↃ. IↃC. LII.

ALCMARIA TRIUMPHANS.

Sive Gratulatio

DE

VICTORIIS BELGICIS

EXPUGNATO HULSTO.

cIↃ. IↃC. XLV. *5. Novemb.*

AURIACUS.

SIc, FREDERICE, Tuo rurſus ſub nomine Belga
Plaudit, & in triviis claſſica læta ſonant.
Iò Triumphe, novus cœpit labor eſſe Poëtis;
Lætitieſque ſui vix capit ipſa fidem.

ALIUD.

Auſpicio majora geris. Clementia cœli
Ipſa Tibi terris & famulatur aquis.
Poſt PATREM, FRATREMque tuum, TE PRINCIPE, victrix
Hiſpani ejurat Belgica jure jugum.

ALIUD.

Quod Tibi progenies Heroum, Roma, Camilli;
Quod quondam Patriæ Lumina tanta ſuæ:
Hoc, Pater AURIACUS, Belgis. Quo ſoſpite nunquam
Otia defuerint Civibus alma ſuis.

ALIUD.

Deficiunt apices, nec habet victoria finem:
Quod ſatis exemplis Hontaque & HULSTA docent.

Aa 6 Dom-

Dommala teſtaris veterum monumenta laborum,
Inque tuum toties, Moſa, diſerte malum.

ALIUD.

Tu, FREDERICE, cave caput objectare periclis:
Quæ proſtant pretiis corpora, miles habet.
Plus eſt, AURIACI, fatum properare, triumphis
Innumeris: tanti Breda nec ipſa fuit.

AD BELGAS.

AUrea nunc verè ſunt ſæcula. Pulchrior auro
AURIACO rurſum Laurea parta Duci.
Felices BELGÆ! quibus, uno ſæpius anno,
Fronde novâ toties Laurus honoſque viret.

ALIUD.

Jam nobis ſordet veteris victoria SASSÆ.
Texitur ad priſcas jamque corona recens.
SPINOLA prælufit. Mox fractum mœnibus HULSTUM
Imbelles Batavo ſubdit inerme manus.

ALIUD.

Aut gravida enixa eſt Belgas Bellona ſub armis;
Aut Thetis in mediis fluctibus hunc genuit.
A teneris belli ſtudiis aſperrimus audit:
Id ſibi depoſcat Veſta, vel Unda geri.

ALIUD.

Si quondam Batavo lævâm objectavimus aurem:
Dic ubi nunc armis, vel rudis aure ſiat?
Auribus, atque armis quod non rudis amplius ille eſt;
Hoc docet exemplo ſub juga miſſus Iber.

ALIUD.

Belgica jam dudum ſpatioſum impleverat orbem,
Inque ſui invidiam creverat aucta fatis.

Tellu-

Tellurem, ſoliſque vias quod proferat ultra
Imperium: hoc ſoli vendicat Illa Deo.

HULSTA.

ERgò iterum veteres HULSTÆ migrare coloni,
Cogimur, & trepidæ credere terga fugæ.
Fruſtra poplitibus flexis ſudamus ad aram;
Occludunt aures Numina noſtra ſuas.

ALIUD.

Quo res ſumma loco, Cives? communis Erinnys,
Cocytuſque ſuis omnia turbat aquis?
Jam quoque Tarpeji nutant faſtigia ſceptri?
AURIACUS palmam cum Jove victor habet?

ALIUD.

Nos facies Trojæ, & Cannæ infelicis imago;
Alteraque in Morinis Ilia facta ſumus.
Annua NASSOVIO ſpondet victoria lauros,
Jamque ſuis numeris penè trophæa carent.

ALIUD.

Fulmina Salmonei, tonitruſque imitabar Olympi;
Et feci partes ſic ſatis HULSTA meas.
Da veniam nobis, ANTVERPIA: non mea culpa eſt,
Olim ſi ſubeas tu quoque victa jugum.

ALIUD.

Una ſalus, tutâm à Batavis expoſcere pacem:
Hæc una eſt noſtris ara reperta malis.
Contra cœlicolûm furor eſt bellare catervas.
Pro Batavo pugnat fortiter ipſe Deus.

ANTVERPIA.

NUper terror eram non uni ANTVERIA mundo.
Eheu! nunc miſeram terror & error agit.

Digitized by Google

Sic manibus fruſtra vittas, & verba precantum
Præferimus: cœlo ſurdaque turba ſumus.

Aliud.

Qui mihi, qui toties portavit divitis Indi
Scaldis opes; nullam jam mihi portat opem.
Deſeruit nudam. poſitæque in limine lethi
Suſtinet haud modico fonte levare ſitim.

Aliud.

In me delicias, res, & ſpem Maurus habebat:
Quæ regni fueram pars ego magna ſui.
At nunc, quod plaudunt Batavi, Fortuna receſſit.
Nunc mihi non unum mors facit una metum.

Aliud.

Ut gravior vaſtum decimis non fluctibus æquor
Fluctus habet, rabido cum furit ore Notus:
Sic me non, Hulsti poſt mœnia victa Batavo,
Hoc illo gravius vulnere vulnus habet.

Aliud.

Quid Tripoda, ô Civis; quid conſulis antra Sibyllæ?
Actum eſt in Flandris. Ilicet, ire licet.
Non ſumus Hiſpano curæ, trans Herculis orbem;
Jam pudet & Panem ſollicitare Deum.

Gandavum.

Viderat Auriacus, Gandæ ſub mœnibus altis,
Illius auguſti ruris & urbis opes.
Et dixit: Fortuna, tuis ſatis uſa trophæis:
Nunc iſto fulgent noſtra trophæa loco.

Aliud.

Quis furor, infandi jurare in verba tyranni,
Cuî cura eſt juris nulla, timorque Dei?
In Batavis agimus priſco pro more Quiritum,
Hîc tibi non dabitur Punica, Ganda, fides.

Aliud.

ALIUD.

Si vis Marte ferox toti inclareſcere mundo,
Loricæ & meritis addere ſacra Togæ:
Cùm Batavis Flandros ſtabili fac fœdere jungas:
Hîc etiam Flandris Orphëus alter erit.

ALIUD.

Hactenus Auſoniis ſervitum matribus ibas;
Nec Libertatis ſpes erat ulla tibi.
Excute triſte jugum. Mauro parere recuſa:
Hîc tu cum Batavis ſceptra tenere potes.

ALIUD.

Venit ſumma dies, maturaque fata Philippo.
Extremùm à nobis, Bætica terra, vale.
Hos dudum tellus Tarteſſia ſenſerat ignes;
Exemplo hoc rurſum comprobat HULSTA ſuo.

DUINKERKA.

QUid Tibi nunc, DUINKERKA, animi ſub rege PHILIPPO,
Cum res ſic anceps falleret aura tuas?
Illic vicinas cum Gallia vinceret urbes;
Cingeret hîc portus Belgica claſſe tuos?

ALIUD.

Scilicet, ærumnis tunc deformata jacebas,
Et querulus totâ planctus in urbe fuit.
Securos potuit tum nemo ducere ſomnos;
Nemo Panitio ritè litare Deo.

ALIUD.

Nil, ais, heu miſeræ quàm, VINCI, denique reſtat!
Ipſa ſibi tutum non habet ara locum.
Occidimus. Reſtat, quod inani nomine vivam,
Fabulaque in Belgis turpiter acta legar.

ALIUD.

ALIUD.

Ut cerva infelix lethalibus icta ſagittis
Corripit incertam teſqua per hirta fugam:
Sic ego, tacta recens cœlo, exhorreſcere cœpi,
Et poſitum volui nomen in igne meum.

ALIUD.

Extremum hunc, Hiſpane, mihi concede laborem:
Jam nequeo in Morinis utilis eſſe tibi.
I nunc, Heſperiam propriis tutare columnis.
Iſta ſibi victor Pergama Gallus habet.

GREVELINGA.

POrtus ego Heſperiæ, populis & portus Eois;
Perque vagos fluctus libera vela dabam.
Diripior jam tota domi. Galloque ſub hoſte
Inviſum didici ferre ſubacta jugum.

ALIUD.

Regia puppis eram validâ fundata carinâ;
Illa ſed infeſtis obruta puppis aquis.
Diſce malo alterius jam nunc, DUINKERKA, timere:
Impendet capiti dira procella tuo.

ALIUD.

Mœnia quæ toties vallumque objecimus hoſti,
Hic intra vallum mœniaque hoſtis agit.
Gallus habet muros, ſpolioque incedit onuſtus:
Libera quæ fueram, ſic fero ſerva jugum.

ALIUD.

Quin potius pacem Batavos oremus, amici:
In bellis non eſt amplius ulla ſalus.
Deficimus cuncti, lentoque perurimur igne:
Utque ſolet, miſeris jam medicina nocet.

ALIUD.

Actum eſt, Poſteritas. ſi antro immugit Apollo;
Incumbitque mihi peſtis & ira Deûm.
Et certum: alterutri Flander parere coactus,
Pareat AURIACO, vel, LUDOVICE, Tibi.

HISPANO-BRABANTUS.

ERigis audaces an adhuc BRABANTIA criſtas;
Et nondum finem faſtus inanis habet?
Fabula mutata eſt. Perſonam inferre theatro
Judice nunc alio reſque locuſque monet.

ALIUD.

Adſpicis, ut totis flagrent incendia Tungris;
Et Nemetum populo non bene tuta fides?
Liviaque infelix, vaſtata & Waſia tota:
Attonituſque Jovis fulmine Scaldis agat?

ALIUD.

Nunc memora ERNESTOS Rurmondæ ad mœnia cæſos:
Hoc tanto Erneſti conſtat, Ibere, rogus.
Aut jam Calloæ pugnas annalibus infer:
Hîc plus Calloâ vincimus. HULSTA perit.

ALIUD.

AURIACOS poſthac ſaturatos ſanguine Delphos
Objicis, horrendi criminis illud opus?
Aut iſtos Albâ damnatos judice Patres?
Hîc tibi cum multo fœnore pœna redit.

ALIUD.

Poſſe Lycaonias nobis obtrudere menſas,
Et tot NASSOUM corpora rapta Ducum:
Nunc luere incipies primùm. Vindicta paratur
In cœlis: BABYLON, jam tua fata vides.

Nobi-

Digitized by Google

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT à NIEUBURCH,

In Illuſtri Batavorum conſeſſu Conſiliario.

NOndum omnis, *Batavi*, nobis Fortuna peracta eſt,
Hîc ſolitam à cœlis fert Deus almus opem.
Contra tentârit cunctas hic Dæmonis artes
Tartarus, & Stygius de Phlegetonte labor.
Stamus adhuc talo recto, validiſque columnis,
Ut medio Rupes fulmine tacta Jovis.
Hîc ad Carpathium currentes navibus axem,
Occiduas illic puppe adeunte domos.
Tot Populis nobis in mutua Fœdera junctis;
Sceptrorum haud uno conciliante fidem.
Quamvis non illâ liceat ſpe vivere tantum;
Sæpe etiam tacito gurgite Scylla latet.
In pretio Regum tamen eſt hæc Purpura. Et uſum
Illud amicitiæ nobile pignus habet.
Inprimis, Authore DEO, ſtat Belgica puppis,
Et tuta eſt, cœlo vindice, noſtra Salus.
Quo, dubio Martis toties in pulvere, Belgæ
Vicimus, & forti geſſimus arma manu.
Qui nos in tantos unus dedit ire Triumphos,
Et per tot terras vertice ad aſtra tulit.
O utinam! ſeri vivant hæc ſæcla Nepotes,
Et ſors non facilem moverit illa pedem.
Et, quæ molimur cives terraque marique,
Eventus fidis teſtibus illa probet.
Lilia mixta Roſis, clarique Inſigne Leonis
Perpetuæ inter ſe fœdera pacis agant.
Sic Libertatis, ſic Relligionis avitæ
Per totidem populos gloria major erit.
Tuque mei, NEOBURGE Pater, pars intima ſenſus,
Hanc etiam in dubio dirige mente ratem.
Cujus ab Auſpiciis PROCERUM Tibi credita cura eſt:
Unus ad hoc pulchrum ritè repertus opus.

Diî

Digitized by Google

Dii Tibi dent longùm Patriæ ſupereſſe Saluti,
Et toties Annos accumulare Novos.
Kal. Jan. cIↃ. IↃC lvi.

Ampliſſimo Viro,

D. THEODORO VRYBURGIO,

Med. Doct.

Coſ. & Scholarchæ, &c.

Tempus adeſt, Superi, Felicia dicere Jano,
Auſpicioque ſacros concelebrare dies.
Et ſolenne meis Muſis perſolvere Carmen:
Quo Patriæ eveniat ſartaque tecta ſalus.
Noſtraque Libertas, tantis ſudoribus empta,
Intemerata ſuum tollat ad aſtra caput.
Et Belgæ Unanimes, coëuntes fœdus in unum,
Conſocient firmâ pace fideque manus.
Sic nihil Heſperii metuemus Sceptra Tyranni;
Res erit in tuto, Cymbaque noſtra, vado.
Et, quæ per Batavas nuper Contagio terras
Serpſerat, haud nobis ſit metuenda magis.
Sat luimus Muſæ innocuæ perjuria Gentis;
Amſtelaque, in parvas ſic ſatis unus eras.
Ne nobis Ganges claudatur, & oſtia Nili;
Aut propriis Pallas finibus exul eat.
Gloria Belgarum ſtat defenſoribus iſtis,
Nec nobis neutrâ hîc parte carere licet.
Ille Arabum gazis, atque horrea frugibus implet;
Hæc validas leges ſcribit & arma Foro.
Inprimis ſit læta ſeges per florea rura
Muſarum, & ſemper vernet Apollo novus.
Almeriique habitet virtus ſub mœnibus altis,
Et Pietas illis relligioſa Scholis.
In quibus Aſcanius tuus eſt pars maxima nobis,
Moliturque ſuo nomina pulchra loco.
Digna Deo res eſt, teneram informare juventam
Moribus, atque animos erudiiſſe feros.
Barbariemque ſuis latebris ac ſtirpibus imis

Eruere,

Eruere, & puro cernere Sole diem.
Quale opus in noſtris incudibus uſque moramur,
Auſpiciiſque tuis vult ſapienter agi.
Unum oro, tua ſit nobis prudentia ſemper
Prævia, & ad laudum præmia læta pharus.
Teque tuis vitâ incolumi, ſæpe aureus aſtra
Per duodena ſuis Solque recurrat Equis!
Kal. Jan. CIↃ. IↃC. LVI.

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO,

Alcm. Paſt. Pr. & Gymnaſii Publ. Curatori.

SOLE novo lætos modulamur carmine plauſus,
Cunctorum & felix Iò per ora ſonat.
Lætitieſque animi totâ diffunditur urbe,
Propitiatque ſibi Numina quiſque Deûm.
Noſtra nec in præſens poterit tacuiſſe Thalia,
Indictos ſacros nec ſinit ire dies.
Ne, quod in Auſpiciis alius nunc fecerit anni,
Illa ſuum officium turpiter una neget:
Quippe Deûm ſoboles, nati melioribus aſtris,
Nos ſumus, & Phœbi relligioſa cohors.
Qui toti Iſacidûm ſacras ſudamus ad aras,
Et devota Diis libaque & exta damus.
Per nemus Elyſium ſemper capita alta ferentes:
Queis Pater Aonidum præſidet ipſe jugis.
Magne Virûm, KNYFFI, tua nunc mihi major imago,
Et Pietas verſu dicere digna venit.
Ad quæ ſolenni jam tempore Muſa Poëtam
Impulit, & puro pectore cogit amor.
Ut, quoties Titan ſua per veſtigia fertur,
Atque anni aſſuetas itque reditque vias,
Tu toties, famâ incolumis, vegetaque ſenectâ
Annua nobiſcum, Feſta ſuperſtes agas.
Nec quicquam Ingenii vivo de robore ponas,
Damnaque vel læſi corporis ulla feras.
Et ſpatiante ſuis duodena per aſtra quadrigis

Luci-

Lucifero, toties Tu quoque lætus oves.
Afflatuſque Deo propius, per celſa Tonantis
Atria divino fulmine victor agas.
Et Populi Cenſor, Caſtigatorque malorum
Ipſe tuo poſſis prævius ire gregi.
Juſſerat hæc ſacro jam pridem Delius antro,
Et dixit: Felix proximus annus erit.

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LVI.

Nobiliſſimo Viro,

D. THOMÆ ab EGMONDT, à NIEUBURCH,

Illuſtribus & Præpp. Ordd. Holl. & Weſt-Fr. à Conſiliis.

SCHOLARCHÆ Alcm. &c.

AUrea ſic nobis, *Mecœnas*, ſæcla revertunt;
De cœlo melius Numen & Omen adeſt.
Poſtque graves Hyemes, & Martis ſidus iniquum,
Vivimus in Batavis liberiore polo.
Sollicitis animi curis, poſt terga, revinctis,
Vix capiente ſui poſteritate fidem.
Omnibus abſterſis lacrymis à cordibus imis,
Et Genio priſcos jam modulante jocos.
Nam noſtra in dubias nuper delata Charybdes
Hæſerat infeſtis naufraga puppis aquis.
Quæ nunc, poſt pelagi furias, toto æquore ſupra eſt,
Libera per terras & ſpatiatur aquas.
Felices! ſua Chriſtiadæ bona ſi benè nôrint,
Et ſortem poſſint ferre patique ſuam.
Ne benè compoſitis rebus Diſcordia ſeſe
Miſceat, & Fratrum ſic malè duret amor.
Concordeſque animos Lis aut Vis improba turbet,
Inque ſui demens viſcera civis eat.
Nos, cum Sole novo, Pacem imploramus amicam,
Et rigidi, Vates odimus arma, fori.
Optamuſque Deos Belgarum in vota faventes,
Cymbulaque in placidis iſta feratur aquis.
Et poſſint noſtræ, Vobis authoribus, Artes

Ferrè

PIIS MANIBUS
Cl. Viri,
D. BERNHARDI SCHOTANI, JC.
Profeſſoris Batavi.

SIc vitæ, SCHOTANE, ſuæ quoque veſpera venit;
Sic jam defeſſo ponitur haſta Tibi.
Poſtquam Naſſovias ſatis eſt decoraſſe Camœnas,
Et Themidem luci reſtituiſſe ſuæ.
Non moreris totus: Quem Pallas vivere fecit;
Et cujus cineres fama perennis alit.
Corpora Terrigenûm ſtrictâ Proſerpina falce
Demetit. Hac ſolùm parte nocere poteſt.
Cætera ſunt nulli Fatorum ſubdita legi;
Parſque, Animus, melior libera ſemper agit.
Æternùm Tibi parta quies ſub vertice ſacro
Muſarum, Batavæ gloria prima Scholæ.
Floſque tuæ quondam Gentis, ſub Friſidos axe,
Non uni Populo victima triſtis abis.
Virtutumque feres gemino ſub ſidere teſtem,
Et ſemper Batavo rite colendus eris.
cIↃ. IↃC. LIII.

Ampliſſimo Doctiſſimoque Viro,
D. THEODORO à VRYBURCH,
Cos. & Scholarchæ.

QUàm nihil eſt, Hominum ſub cælo fidere rebus,
Et vitæ dubiâ conditione frui!
Naſcimur è terris primùm, ſpes anxia matrum,
Herba velut riguâ ſurgit & exit humo.
Mox tacito cuncti rurſum denaſcimur ævo,
Ceu levis in fumos ſolvitur aura ſuos.
Debemur morti nos noſtraque. Purpura nedum
Ipſa ſuis Dominis continuata manet.
Adſpice Te ſortemque tuam, *Clariſſime Conſul;*
Inve-

Digitized by Google

Invenies, quàm ſit ſors tua plena malis.
Luxiſti nuper ſupremo funere Natam,
Inque domo totâ non niſi planctus erat.
Et Lauri, & Lacrymæ, in foribus triſtiſque Cupreſſus,
Tantaque tunc animi ſigna dolentis erant.
Nos quoque per ſimiles caſus Fortuna ſequuta eſt,
Diſcimus & quàm ſit ſors quoque noſtra nihil.
Prima mei Thalami fax eſt extincta. Viciſſim
Nunc aliæ nobis perplacuere faces.
Inviti rapimur nunc huc, nunc cogimur illuc,
Votaque conſiſtunt non niſi noſtra parum.
Has inter curas annos numeramus & aſtra,
Ipſaque propoſitis mens minus æqua ſuis.
Donec tot ſaturis rerum, fractiſque ſenectâ
Mors aperit nobis regna foreſque ſuas.
Macti animis ſimus Vates. Non noſtra caduca eſt
Sors unquam. Cœlo Muſa Deuſque beat.

Kalend. Januar. CIↃ.IↃC. LV.

Nobiliſſimo Viro,

D. CORNELIO à SONNEVELT, JC.

Secundùm CONSULI,

Auſpiciis Illuſtriſſ. PRINCIPIS AURIACI.

CIↃ.IↃC. XLV.

Plaudimus Aonides Muſæ, Reſpublica quando
Palladiâ claros promovet arte viros.
Et non plebeculæ fidit ſe Purpura rerum,
Indocileſque tenent publica ſceptra manus.
Pro Clavi ſapimus doctæ moderamine Muſæ,
Et ſequimur Genium quiſque forumque ſuum.
Salve læta dies! quâ nunc SONVELDIUS Heros
Auriaco nobis Judice Conſul adeſt.

Ampliſ-

Digitized by Google

Ampliſſimo Viro,

D. PETRO PAWIO,

Senatori Alcmariano, &c.

AD nova jam Titan redivivus Signa revertit,
  Et ſubitò nobis tempus & Annus abit.
Paulatim morimur, taciti ſque ſeneſcimus horis;
  Reſque Homines nihili ridiculæque ſumus.
Anni cuncta domant. Rebuſque infenſa vetuſtas
  Omnia ſub leges imperat ire ſuas.
Æternum ſub ſole nihil. Spes tanta nepotum
  Corruit, & fruſtra Pergama celſa locat.
Ipſaque majeſtas regnorum, & purpura Regum
  Obſequiis parent, Parca ſevera, tuis.
Dividit hîc unâ nobis mors omnia lance:
  Hîc pariter dites nos inopeſque ſumus.
Hîc vehitur mediis Irus permixtus Achivis,
  Atque idem imperium, ſceptra, Ligoque valent.
Hæc ſolum à noſtris ſuperant ſolaria buſtis,
  Suſpexiſſe animis grandia facta Dei:
Et vitam duxiſſe piam. Medicina ſalutis
  Amiſſæ, eſt iterum nubere, Chriſte, Tibi.
Tu vivos latices nobis; Tu ducere ſuccos
  Nectaris æterni cœlicolûmque facis.
Et jam de domito Satanâ victoria noſtra eſt;
  Nec vis Electis ulla nocere poteſt.
Tu porrò, Pater, ex alto res adſpice noſtras,
  Et curam Chriſti pro grege fidus age.
Tu Patriæ Patrem Auriacum Pavioſque tuere,
  Almeriæque diu floreat Urbis honos.
Tu Batavis dona Pacem æternoſque triumphos,
  Ac felix nobis proximus Annus eat.

Trid. Kal. Jan. CIↃ. IↃC. XLVII.

Digitized by Google

Ingenuo Adoleſcenti,

BERNHARDO SOMERO, Cognato.

In Gymnaſio Fliſſingano Diſcipulo rari ingenii ac induſtriæ.

SIdere felici nuper tua tradita nobis
Littera, & in fidas illa recepta manus.
Impreſſitque meis penitus tua charta medullis
Oſcula, quæ dulci nectare plena ſui.
Ante annos quoque grata ſuos, non illius ævi;
Auſpiciis ipſis candidiora ſuis.
Quales miramur tantillo in corpora ſenſus,
Et nos in Batavis uſque ſtupemus opes.
Chare DEO, Patrique tuo ſpes, optime Fili,
Ingenii ſpecimen nobilioris habes.
Promittiſque tuis, cum ſerâ ætate, beatas
Ruris Apollinei pulcher Iulus opes.
Unde decus nomenque tuum plus ſe exeret ultra,
Ipſaque Poſteritas Pallade major erit.
Et nova SOMERI ſe gloria, rapta quadrigis,
Per Morinûm terras clarior uſque feret.
Hæc Sparta eſt ornanda Tibi ſudoribus æquis,
Macte Puer! ſolâ hac itur ad aſtra viâ.
cIↄ. Iↄc. LV. *Kal. Octob.*

CL. VIRO,

D. HENRICO NEUHUSIO, JC.

Advocato Friſiæ. P. W.

cIↄ. Iↄc. L.

HENRICE, Aonidum ſacris & Apolline docto,
Nec tantum Fratris nomine juncte mihi:
Hoc precor, ad ſacri Vobis Natalia Jani,
Ut novus ex votis Annus & Aſtra fluant.
Ac deſideriis felix reſpondeat æther,
Annuat & facie candidiore polus.

Utque

Utque diu titulos & opes Leowerdia donet,
Urbs pariter Phœbo, & clara Leone ſuo.
Nos Batavûm ad pulchras Arces & regna vocati:
Almeriæque mihi ſidera ſola placent.
Dulcis & alma Quies ubi noſtras reſpicit artes;
Et ſine Fratrum odiis, & ſine lite Forum.
Ingenuiſque licet ſtudiis ubi prodere Famam,
Et ſolito vitam degere more meo..
Nec quidquam rerum de Libertate mearum
Perdere, & alterius ferre patique jugum.
Non mihi Naſſovides tanti, non purpura tota
Friſiadum, ut caream thure fociſque meis.
His tandem exſpecto placidas ſub mœnibus umbras;
Hîc Vates gratâ contumulabor humo.
Solus ubi Phœbus Lauroque auroque refulget,
Ac toties noſtrum Pollio Daphnin amat.

AD EUNDEM.

In Obitum

UXORIS.

VIderat in terris tua res quàm lubrica, CONJUX,
Et nihili prorſus, quamque caducus Homo:
Præcipitentque ſui mortalia cuncta ruinam,
Et ſtent in Caſus omnia prona ſuos.
Quare agite, ô Superi, *Dixit*, me ſolvite vinclis,
Et facite, ut vitâ proſperiore fruar.
Pœnituit du[illegible]m carnis compage teneri,
Inque diem totidem damna neceſque pati.
Audiit æterno Natam complexus amore,
Luminaque & Lethes ſopiit imbre DEUS.
Cœleſtemque animam mortis terrore carentem
Tranſtulit ætherei pulchra ſub aſtra Poli.

Clariſſimo Viro,

D. THEODORO VRYBURGIO,

Medico Eminentiſſimo

CONSULI & SCHOLARCHÆ Alcmariano.

Cum remitterem ad Ipſum Medicum Patavinum.

ITe Patavinæ propria ad proſcenia Muſæ,
  Hippocratemque tuum, *Mercurialis*, adi.
Neuhuſio ſeritur nihil iſtis artibus, Artes,
  Atque aliam noſter Pallada Phœbus amat.
Inſtrumenta damus Morum, vitæque tenendæ,
  Et morbos animi ritè levamus ope.
Corporibus certant alii præſcribere legem,
  Utque homines valeant, ars tua, Phœbe, valet.
Nos nihil in peſtem, ſtygias aut coximus iras:
  Ingeniis ſolùm pharmaca docta damus.
Ut tuus Aſcanius, Batavo cum flore juventæ,
  A noſtrâ multùm ſedulus arte trahat.
Ergò Patavinæ procul hinc, procul ite, Camœnæ,
  Hippocratemque tuum, *Mercurialis*, adi.

cIↃ. IↃC. LIII. *Kal. Aug.*

AD EUNDEM.

EN Tibi, *Mecœnas*, Collegæ CONSULIS urnas,
  Tactaque cœleſti fulmine Templa Jovis.
Quales exuviæ jam me fecere Poëtam,
  Ut cogar lacrymis ora rigare meis.
Qui noſtræ toties convello ſacra Minervæ,
  Publica me quoties ſcena forumque vocat.
Seu dolor irritet me ſcribere triſtia: ſive
  Materia invitet pangere dulce melos.
Promptus ad arma feror. Nolim tamen eſſe diſertus,
  Optime Mecœnas, ut tua Fata canam.
Aut nunc TROMPIADÆ rapiar per vulnera Vates:
  Quo liceat nobis omine in Hoſte frui!

cIↃ. IↃC. LIII. VI. *Id. Aug.*

ALIUD.

ALIUD.

SI vacat à veſtro Plutone & Apolline, CONSUL,
Fac oculos videat noſtra Thalia tuos.
Ut, non tacta diu Muſarum limina, rurſum
A vultu recreent ſe redivia tuo.
Et coram cernas, quas nobis ſtruxeris arces,
Quumque habitet noſtro proxima Muſa Toro.

Ampliſſimo Viro,

D. PETRO SCHILDER, JC.

Curiæ Brab-Belgicæ Senatori, &c.

POſt heſterna tuæ convivia læta SORORIS,
Et toties noſtrâ ducta Falerna manu,
Nunc in Muſarum divertere caſtra, SENATOR;
Ad Pylademque juvat ſcribere verba meum.
Poſt epulas & vina vide, quid Littera portet;
Iſtaque nunc noſtris dilue ſacra Jocis.

cIↃ. IↃC. LIII. *Kal. Sept.*

AMNESTIA

ANGLICANA.

SCripſimus hæc nuper Martis crudelis ad aram,
Talia cum Pietas Vatibus arma daret.
Nunc alia in Batavis pendent anabathra tigillis,
Totaque mutata eſt ſcena, fideſque Fori.
Pro Satyrâ, & mordente joco, poppyſmata dantur
Blandula, & hîc populo vox niſi grata ſonat.
Auſpiciiſque piis CROMVELLIUS audiet olim,
FRONDE SACRA evinctus tempora, noſter AMOR.

cIↃ. IↃC. LIV.

Digitized by Google

CL. VIRO,

D. LUCÆ VINCKIO,

In Eccl. Alcmarianâ Theologo Eminentiſſimo.

ULterius ſic gliſcit amor: Suſpendimus una,
Et foris, & veſtræ Nomina tanta domi.
Ut, qui pectoribus Natorum vivit in imis,
Nuſquam etiam ex oculis abſit & ille tuis.
Da veniam Vati, lacrymas qui irritat amando,
Et toties vobis vulnera cruda facit.

AD EUNDEM.

Cum munuſculo reducem ad Liberos.

AD Te etiam, VINCKI, paraſitus venerit infans?
Et, res ad tenues cernere, cura tua eſt?
Muneribus tantis nos TROMPI opponimus urnas,
Et Patriæ, triſtes, buſta rogoſque damus.
Si non, quod Lector, forſan modò judicet æquus,
Triſtia, pro lætis, reddere, grande nefas.
Sed, vetat illa tuus generoſo in pectore candor,
Quo coram, haud facilè eſt, criminis eſſe reum.
cIↃ. IↃC. LIV.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO NEOSTADIO, JC.

Conſuli Alcmariano, SOCERO.

M*Agne Socer*, dilecte mihi penetralibus imis,
Et mecum ſancto fœdere juncte DEI,
Hæc nunc Thura fero, noſtris ſolennia Muſis
Munera; *Cornelii*, præmia clara tui.
Qui nunc illuſtrem in Gentis ſe tollit honorem,
Et Proavûm titulis non cupit eſſe minor.
Nec non & Superos votis precibuſque fatigo,
Ut Tibi cum Phœbo tempora læta fluant.

Ut

Ut noſtros ſpectet felix Fortuna Penates,
　Utque tuam maneant proſpera multa Domum.
Et, poſt tot viduas noctes, vitæque labores,
　Et portum noſter tangat & intret Amor!

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LV.

Bonis Avibus ac itineri,

Cl. Poëtæ,

HENRICI BRUNONIS.

MOx Phœbi inviſo ſudans ſub pondere, BRUNO,
　Siſypheâ totus compede vinctus eras.
Liberior Bruto nunc, BRUNO, es, Pallada tecum
　Nunc ipſam ad Morinos, poſt tua terga, trahis.
Heroumque lares veterum tot lætus adibis,
　Ipſe animi, factus juris & ipſe tui.
Non equidem invideo. Dolor imis oſſibus hæret,
　Illò quod nequeam puppibus ire comes.
Et coram, *Hagenios*, illuſtria nomina Vatum,
　Cernere, & auſpiciis clarior eſſe tuis.
Vade, Deûm ſoboles. Et, ſi non noſcimur Illi,
　Me totum Almeriæ noverit eſſe ſuum.

cIↃ. IↃC. LV. VIII. *Kal. Octob.*

Ad

Clariſſimum Virum,

D. ABRAHAMUM van der BRUGGE,

MED. D.

Apud inclytos Hagienſes.

ELOQUII titulos, Phœbique in pulvere Faſces
　Imperii obtulerat ſpontè *Potentis* amor.
Et ſplendore Togæ, ſacrique in parte Senatus,
　Collegam Aonides me voluere ſibi.
GELDRIA prima favet, noſtræ molimine Famæ,
　Et nos Illuſtri gaudet habere loco.
FRISIA, poſt annos bis ſenos, auget honores,

Et patrio revocat me quoque jure domum.
Neutra tamen potuit noſtras arceſſere Muſas;
Aut trahere in partes officioſa ſuas.
Plus Batavi tenerum in Vatem potuêre Potentes,
Plus mihi terrarum hîc angulus iſte placet.
Dulcis ubi requies, & Pax invitat ad Artes,
Jamque animo toties liberiore fruor.
Spemque meæ video paulatim adoleſcere Gentis,
Et totidem numero pignora chara tori.
Omnia debemus, fateor, nutricibus iſtis;
Depoſcitque ſibi Patria prima locum.
Et nimium placita eſt tantæ fiducia famæ,
Soli quæ merito debita Fama venit.
Diîque meæ teſtes fidei, quòd pectus in imum,
Qui datus eſt plauſus, ceſſerit iſte mihi.
Una tamen tantis plus eſt ALCMARIA votis,
Quæ me tot vinclis obligat eſſe ſuum.
Et facilè hoc patiar ſub cœlo ferre ſenectam,
Æternumque meis invigilare ſacris.
Applaudas, ô BRUGGI, meis Conatibus iſſes,
Nec pridem ad FRISIOS me rediiſſe voles.

cIↄ. Iↄc. LVI. *Idib. Jun.*

Ad

Eminentiſſimum Juvenem,

HENRICUM PICARDT,

De Jure Tutelari Diſputaturum.

PICARTI Domus, ac tituli Nomenque decuſque
Jam dudum patulis inſonuêre tubis.
Et, Procerum in medio, fulgent hac ſtirpe Suorum
Aoniâ inſignes Nobilitate Viri.
Quos THEMIS, & pulchro commendat honore MINERVA
SANCTIOR, & meritis tollit ad aſtra ſuis.
His LEPIDIS, illis, in Curribus, Æmylianis,
HENRICE, inferior non cupis ire gradu.
GUALTERI Auſpiciis Magni Patris, indole tantâ
Con-

Conſpicui; Et pennâ non morientis Avi.
Macte novis, *Cognate*, Avibus! Tibi dexter Apollo
Propitiet faciles in tua vota vias.
Et, per tot ſalebras, per tot prærupta locorum,
Muſarum aſſiduus te comitetur amor.
Quarum *Tutelâ* & clypeo ſeptemplice tectus
Perfugium poſſis *Tutor* & eſſe reis.
Ac toties ſcelerum laqueis, & fraude Potentûm
Implicitis fidas addere ritè manus.
ILLUSTRIS de quo tandem GRONINGA triumphet,
Et ſecum tacitus gaudeat ipſe PATER.

cIↃ. IↃC. LVI. *Id. Aug.*

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. PETRO PRÆLINO,

Eccl Alcm. Paſt. fideliſſimo.

ACcipe, ſed facilis, noſtros, PRÆLINE, labores,
Quos pridem prælo noſtra Thalia dedit.
Prælucere tuum eſt, in ſacra valle Sionis,
Et Populum verbis erudiiſſe DEI.
Prælucere meum eſt, in ſacrâ valle Minervæ,
Artibus atque animos erudiiſſe rudes.
Almeriæ Muſis ſic prælucemus uterque,
Et volumus noſtrâ non ſine luce mori.
Sic porrò nobis felix præluxerit Aſtrum,
Lux noſtra ut mediis luxerit in tenebris.

cIↃ. IↃC. LVI. X. *Kal. Decemb.*

Extemporaneum

In

INTERFECTOREM,

PRINCIPIS AURIACI,

DELPHIS.

TUnc ſcelus in ſummo ſtetit, & vis improba cœlum

Digitized by Google

Terruit, ac Stygiis ſeſe penetravit ab undis
Tiſiphone: quando multo madefacta cruore
Delphica Laurus erat. Naſſoaque corpora letho
Conciderent, ſanguiſque pius, ceù flumina ripis,
Manaret. Cum non potuit Tarteſſia pubes
Auriaci perferre jubar, tituloſque triumphis
Hoc Authore datos. Ergò dat juſſa ſuperba
Carnifici trux Alba ſuo, per tela, per ignes
Occupet Auriacum, purgetque hac peſte tribunal.
Rumpite ſegnitiem, *dixit*, generoſa propago
Trojugenûm, furiaſque iſtas avertite ſummis
Imperiis. Iterumque meos Fortuna ſecundans
Inceptus, famam Austriaci determinet aſtris.
Tuque, ô Lictor, ades vinclis ac carcere toto,
Et Duc magnanimam nunc in tua retia rara
Hanc prædam. talique velis parêre Philippis
Auſpicio. Tunc ritè tuos Naſſovia Virtus
Ibit in amplexus. tunc cuncta obſtacula tolles,
Vimque datam ſceleri, ac toto dominabimur Orbe.
Cernimus Auriacæ ut volitent per rura phalanges,
Et turbent mea caſtra foris, Bœtimque Tagumque.
Quæ formidatos nobis opponere faſces
Adſuetæ, à Batavo Vires & robora ſumunt
Nomine. Guilielmi latus appete fortiter enſe,
Sitque nefas iſtâ rurſum de ſtirpe renaſci
Hectora. Sic Regi Heſperio ſua regna manebunt
Ampla ſatis, Victorque ducum ſe æquabit Olympo.
Dixerat. Hic Diras omnes, arteſque doloſque
Advocat in medium. Furit implacabile vulgus,
Devotumque caput ſceleri ſpem provocat auſis.
In manibus fervet ferrum, telumque retorquet
In pectus, Guilielme, tuum. Sic iſta Tyranni
Fida manus *Patriæ Patrem* proſternit ad aras.
Hîc videas oculis coram, mirabile dictu!
Auriaci exſangues Manes, & pulvere circum
Fœdatos latè crines, haſtamque trementem.
Sternitur infelix Batavæ tutela ſalutis
Vulneribus crudis, Vitamque & lumina linquit.
Inde per Europam jam deſperare ſalutem

Fert

Fert animus. Nubeſque novæ per Belgica rura
Cimmeriis terrent tenebris. Immania ſentit
Vulnera Libertas. juxta dejecta ſerenos
Relligio vultus, Fati ſolamina quærit.
In cladem ſtant prona ſuam Delubra Tonantis,
Et Pietas & cana fides. Res tota Batavûm,
Exitio vicina, ruit. Nec jam amplius ulli
Atlantes dubiis rebus ſuccurrere viſi.
Heu! malè tunc procul à terris commiſſa carina
Belgarum, ut tantus cœpit crebreſcere fluctus,
Immaniſque furor crudelis fervere Iberi.
Diîque Deæque omnes perdant cruciatibus Orci
Funeris authorem tanti. Neque Juppiter unquam,
In cœlis ferre hæc animis immania poſſet,
In ſcelus, & ſcelerum promptus ſævire Magiſtros.

In Conſulatum Quartum

Ampliſſimi Viri,

D. THEODORI VRYBURGII,

SCHOLARCHÆ, *&c.*

NOn eadem placuêre meis ſuffragia Muſis,
 Quando ſub dubio Judice Conſul erat.
Exiit in lucem felici Nomen ab urnâ,
 Iſtaque non lævo ſidere nata dies:
Reddita ſplendori quo Curia, Pallas honori,
 Almeriæ Pietas, Relligioque Scholis.
Plaudite Pierides: noſter jam regnat Apollo.
 Res cecidit votis dextera tota meis.
Sed, capis invitus, quos plurimus ambit, honores,
 Mecœnas; ſæcli gloria prima tui.
Qui, ſi Fata volent, quod publica vota negabunt,
 In tacitâ cuperes vivere valle Tibi:
Dulcis ubi vitæ requies, portuſque ſenectæ:
 Exciperet curas, canitiemque tuam.
At non, Velle, tuum eſt: Qui rebus natus agendis.
 Nec fas hîc humeris excutere illud onus.

Digitized by Google

Accipe lætus onus, quod ter cum laude tuliſti.
Debetur Laurus ſæpius iſta Tibi.
clↄ.Iↄc.LV. VII. *Kal. Jan.*

ROSA SEROTINA.

Autumnalis.

V*Ita mea*, Autumni primo quam frigore mittis,
Si ſpectes anni tempora, Sera Roſa eſt.
Effigies tamen illa Animi mihi verna; nec unquam
Ille mihi ſerus, crede, repertus Amor.
Nil mihi vobiſcum eſt, violæ; nil maſcula Thura,
Thure omni ac violis pulchrior illa Roſa eſt.
Hoc optem: nunquam mihi ſit Flos iſte caducus;
Floreat aſt Vati ſemper honore novo.
Non hæc Alcinoi nata eſt Roſa Phæacis horto:
Cyprigenæ nata eſt hæc Roſa pulchra ſinu.
Quam nolim in Batavis totidem mutare Hyacinthis;
Munditiis totidem non, Cleopatra, tuis.
Nec tanti nobis gazis Tarteſſia tota eſt,
Omnis & auriferi ripa beata Tagi:
Es quanti noſtris, Flos ô pulcherrime, Muſis:
Qui Dominæ nobis traderis, ecce, manu.
Ludere quem facio quando præcordia circum,
Baſia ſic Illi jam dare plena velim.
Amplexuque meo blandis hærere lacertis,
Et Veneris ſacro jungere more Roſas.
Præſtringis nimio mentem fulgore Poëtæ:
In quem tu ſolido plus adamante vales.
Non aliter, quàm ſi tenebris, Aurora, fugatis,
Luce tuâ retegas candidiore polum.
Illa, Pudicities, facies tua. Floſculus ille
Penelopes tabula eſt ingenioſa meæ.
Qui meruit ſeros nunquam flacceſcere in annos,
Occiduiſque olim marcidus eſſe comis.
Quæ quoties noſtrâ tractaris, purpura, dextrâ,
Das animo toties pabula læta meo.
Quotque animas ſuccis halas fragrantibus intus,
Pigno-

Pignora das animi tot mihi fida tui.
Omen ineſt lætum roſeis ſub frondibus iſtis,
Et non occultis res caret illa notis.
Quot folia hîc parvo viridique in cortice cernis,
Crede mihi, toties nomen Amantis habes.
Aureus imber erat, qui te, dulciſſime Florum,
In Dominæ ſacras miſerat antè manus.
Aureus imber erit, cum, poſt tot triſtia rerum,
Sit mihi fas Dominæ parte jacere Tori.
Vita mea, in tales eſto fœcunda coronas,
Et veniant roſei ſic mihi ſæpè dies.
Sparge Roſas, oro, ventura in tempora Brumæ:
Frigore cum ſteterint flumina, ſparge Roſas.
Tunc mihi non durum, Saturni à frigore lædi;
Nec Dominæ vigiles ante cubare fores.
Tunc avidus pergam ſacras ſudare per artes,
Tunc pro parte aliquâ, Te, *mea Vita*, fruar.

ROSA LAUREATA,

Vernalis.

NOndum triſtis hyems noſtros exſtinxit amores,
Aut Veneris pulchræ deperiêre Roſæ.
Affectuſque animi nondum cum frigore friget.
Quodque jugum ſolitus ferre, referre juvat.
Ecce Roſas Lauroſque novas, quas parturit Æther,
Quæque ſuo Vati Præmia Flora dedit.
Delicias iſtas pro tempore Bruma removit,
Et paullùm latuit ſub nive flamma ſuâ.
Nunc ſeſe in veteres habitus Natura reſolvit;
Nunc aperit blandos Ver geniale ſinus.
Quando animis iterum ac membris calor æſtuat imis;
Et ſua non ſegnis ſigna Cupido tenet.
Præſentitque novum ſub pectore Phyllis amorem,
Ut complexa ſuum Demophoonta fuit.
Nec facilè, ad primam Fato revoluta figuram,
Optet nunc fieri truncus & arbor iners.
Veris amor blandi tetigit præcordia Phœbi;

Jam ſequimur ſtimulos quiſque faceſque ſuas.
Senſerat hunc pridem Veris *mea Vita* calorem,
Cum per rura ſuos ferret, amœna gradus.
Et *dixit*: nova mî facies cum Solibus iſtis,
Incendiſque jecur fomite, Phœbe, novo.
Et meus hîc adſit purâ cum mente Sacerdos,
Hîc cupiam ſeros vivere nupta dies.
Alcinooſque ſimul defigens lumen in hortos,
Inde legit noſtris laurea ſerta comis.
Temporibuſque meis digitis has implicat herbas,
Officii memores fertque refertque notas.
Hac tali cuperet pingi mihi fronde ſenectam,
Et ſibi perpetuus conſtet & ille color.
Talibus expugnat tacitos Virguncula ſenſus,
Vimque meæ menti, & vulnera blanda facit.
Et *mox*: tantarum confuſus imagine rerum,
Dic mihi, quid reddi vis, *mea Vita*, Tibi?
Purus amor, dos prima mihi. Dos altera Phœbi
Carmina, & ingenii nobilioris opes.
Iſta Tibi totidem pro Lauris dona rependo,
Nec meliore animi dote litare queo.
Cætera ſunt Fatorum. Et nos ſperamus in uno
Numine. Fortunæ pars neque læva ſumus.

Ad
Virum & Vatem eximium
HENRICUM BRUNONEM,
CUM
Salomonem ſuum ederet.

NOn hîc Bilbilicæ, Lector, legis otia chartæ,
Aut olim nebulas ex Helicone datas.
Hæc meliore tibi decurrit pagina ſucco:
Ventilat hîc alio Spiritus igne facem.
Purus amor *Sponſi Sponſam* hîc circumligat ulnis,
Et pulchrum in vero pignus Amante vides.
Hîc Solymæ quoque Fata notas, luctuſque piorum:
Non

Non unâ nobis bella parata manu.
Dignum opus, ut Batavam poſſit prodire ſub auram,
Et noſtras aures erudiiſſe rudes.
Poſt ſacros numeros, & magni Carmen Ieſſæ,
Sic etiam eſſe cupis non Salomone minor.
Macte animis, BRUNO! Genio DEUS annuat iſti,
Et perge Auſpiciis talibus eſſe pius.

cIↃ. IↃc. LVII. *Non. Jan.*

Reverendo Clariſſimoque Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ Alcmariano.

LUce novâ redeunte polo, *Clariſſime Knyffi,*
Officii Muſas admonet illa ſui.
Et vult cum Phœbo Vatum ferveſcere curas,
Thuraque ſuccendi relligioſa Scholis.
Ut ſine labe ſuos apponat candidus annos,
Ac rurſum læto tramite ſignet iter.
Tempore tam dubio rerum, fatiſque ſiniſtris,
In certam nulli cum datur hora fidem.
Omniaque inſano paſſim concuſſa tumultu
In luctum & lacrymas exiliumque ferunt.
Et Libertatem juxta ſacer ordo Senatus,
Iſacidûmque cohors vulnera mœſta dolet.
Hæc nos hora monet ſacris advolvier aris,
Et graviter læſum poſcere Numen opem.
Ne nos in Scyllam totos abſorpſerit Orcus,
Aut totidem in ſcopulos cæca Charybdis agat.
Nec furor armorum Batavis hinc ingruat atrox,
Et flagrent ſignis bella cruenta ſuis.
Albion infelix nec noſtras deſtruat arces,
Iſtaque Majorum Pergama pacta manu.
Et Tu, *Jane Pater,* Jano ſpondente ſerenum,
In Pylii poſſis vivere ſæcla ſenis.
Unde meæ referant olim ſolatia Muſæ,
Pieridumque ſalus auctior eſſe queat.

Kal. Januar. cIↃ. IↃc. LIV.

IN

IN HONOREM
Doctiſſimi & Præſtantiſſimi Juvenis,
D. GERARDI BRAMII,
Cum in Illuſtri Friſiorum Academiâ, Med. Doctor ſalutaretur.

cIↃ. IↃC. LV. V. *Kalend. Julii.*

IN Batavis nuper, BRAMI, ſpolia ampla tuliſti,
Et lauro hîc unâ non modò dignus eras.
Dignus Apollineâ Vates de fronde Coronâ,
Muſarum & Myſtis proximus ire gradu.
Hos etiam applauſus, LINDANO teſte, merebas;
Nec poterant aliter pulpita noſtra loqui.
Nunc Patriam Ingenii vis illa & vena beabit,
Inque meos Friſios iſte revertet honor.
Et circum HARLINGÆ degent hæ littora Muſæ,
Olim quæ noſtræ littora ſacra Togæ.
Huc reduces ſpectate Deas à ſole Batavo
Friſiadæ, & Phœbo victima læta cadat.
JUDICIBUS tantis Ponti hîc guſtare venena,
Et miſcere datur pharmaca tuta manu.
Morborum omne genus certo compeſcere puncto,
Securumque ſui corporis eſſe mali.
Magnus amor JUVENI, cauſas penetrare latentes,
Scrutarique ſoli viſcera, vimque poli.
Omnibus impulſus ſtimulis ad ſacra Minervæ,
Inque tuas audax ſcandere, Phœbe, domos.
Non facilè hîc totos animos deſpondeat æger,
Auxilium Hic ægris dexter, opemque feret.
Nec Tibi peſtiferum metuas ſub corde dolorem,
Hic eſt, lenitur cujus ab arte dolor.
Hujus ad incudem veniat nodoſa Podagra,
Et Quartana ſuo quem coquit igne gravi.
Herbarum Hic doctus Vires, uſumque medendi,
Anticyras totas, Helleborumque tenet.
Ille novas dabit Exuvias, roburque ſenectæ,

Et.

Et Fati terror, mortis & horror erit.
Felices illi! Quorum natalia, BRAMI,
Extendi veſtrâ longiùs arte queunt.

IN OBITUM
Chariſſimæ Uxoris
HENRICI NEUHUSII, JC.
Fratris.

SIc petimus geminis cœleſtia ſidera pennis,
Et fruimur multum nunc propiore DEO.
Parte aliâ è terris noſtri migrante ſub axem,
Parte aliâ in terras jam redeunte ſuas.
Non hæc infelix eſt permutatio vitæ,
Si quando ex ipſo funere vita redit.
Nobis carceribus mundi ac fœtore relictis,
Inque ſuo vitâ depereunte ſitu:
Conjugibus noſtris longè ſuper æthera vectis,
Si ſit in Elyſiâ valle reperta ſalus.
Idib. Feb. CIↃ. IↃC. LIII.

IN EFFIGIEM
Reverendi & Doctiſſimi Viri,
D. ADRIANI SNELLII, MED. D.
Eccleſ. Alcm. Paſt.

QUod mortale, Tui eſt, SNELLI, ſic pinxit Apelles,
Ingenii at dotes pingere nemo poteſt.
Quo dudum pretio Diis Te immortalibus infers,
Et Batavi, vives, dum ſtabit orbis honor.
Almeriæ cives, ſapite hoc ſub Judice Verum;
Hic Vos ex vero nam docet ore DEUM.

ALIUD.

SIc ſolet ad Populum, Almeriæ ſub mœnibus altis,
SNELLIUS ingentem voce tonare Deum:
Enthea vis animi latet imis fixa medullis.

Hic

Digitized by Google

Hîc oculos tantum, mutaque membra vides.
Illa Viri virtus, pulchra & facundia Linguæ,
Ex toto in pluteis conſpicienda ſuis.

IN EFFIGIEM

Clariſſimi & Doctiſſimi Viri,

D. MARTINI BRUNONIS,

Scholarchæ & Paſtoris Ibidem.

CErnitis hîc vivos oculos, Brunonis & ora;
Qualis Christiadum ſacra docere ſolet.
Nonne animum hoc etiam credas in corpore pulchrum,
Et quid divinæ mentis ineſſe Viro?
Hoc toties ſacris loquitur Sapientia Roſtris
Hoc Batavis toties Suada diſerta probat.

Ad Reverendum Virum,

D. JOHANNEM KNYFFIUM,

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. lv.

VIr dilecte Deo, Knyffi, dilecte Camœnis,
Mecœnas: nunc ſacra iterum ſolennia nobis;
Et ſoles rediere novi. quo tempore læti
Iſacides toti mundo gratantur honores,
Auguſtumque diem & Cunas naſcentis Iesu.
Sola triumphantis Solymæ quæ gaudia dici
Jure queunt. Sponſæque Dei ſperata voluptas
Unica, & in dubiis ſecurum Rebus aſylum.
Nil ubi Cecropides, ubi nil Judæus Apella
Invenit, ut ſibi tranquillæ Solatia mentis,
Et tantum Cœli poſſit promittere pignus.
Nos illi ſumus à cœlo, poſt ſæcla, Nepotes,
Quos Superûm labor à multâ caligine rerum,
Et vitiis facit immunes. Quos, arduus Æther,
Intuitus miſeros lapſus, Hominumque ruinam,
Collectis rurſum tabulis, à morte reduxit.

Digitized by Google

Pierides, Vos hæc feris tranſcribite ſæclis
Tempora, & in memores faſtos atque acta referte
Tantæ molis opus. Majeſtatemque ſupremi
Numinis, expreſſam in CHRISTO IMMANUELE videte.
Tuquę Patris Magni Vates, Phœbique Sacerdos,
O KNYFFI, toties nobis penetralibus imis
Iſta cane; ac ſolitis ſeſe Facundia taxet
Fluminibus, quando ſacram vox perſonat Ædem,
Et NATI nobis PUERI gratâris amores.

In auſpicatiſſimas nuptias

Clariſſimi, Doctiſſimique Viri,

D.D. REINERI NEUHUSII, JC.

Gymnaſii Alcmariani Rectoris;

Et Lectiſſimæ, Ornatiſſimæque Virginis,

ODILIÆ NEOSTADIÆ.

Celebratas prid. Cal. Martias.

M.DC.LV.

PRocul hinc recedite, concavæ curis genæ,
Et vix labante ſuſtinens collo caput,
Recede, pallor, carnifex amantium,
Maneſque ad imos ire ſecurus velis,
NEUHUSIOque linquito NEUSTADIAM,
NEUSTADIÆque linquito NEUHUSIUM.
Habet, peractum eſt. Sternitur Genio torus:
Benè vertat, auſpex inquit, & tabulas jubet
Relegi notatas. Eruditi jurgiis
Ferventius certant Poëtæ dulcibus.
Dicaxque Feſcenninus adjicit jocos
Selectiores Obſtrepunt, & occinunt
Teneræ diu laſcivius puellulæ.
Jam ſalva res eſt, ſoſpes eſt certè Venus:
Nam teſte cœlo vivit. En rediit vigor,
Et nitida tingens ora purpureus rubor.
Ne, SPONSE, ceſſes; optimos vitæ dies

Effiue-

Effluere prohibe. Reſtitue exhauſtum genus.
Ecce æra Paphium rauca cantant claſſicum.
Aquilâque pugnam ſignifer motâ vocat.
Celerato greſſum. Sudor atque algor prement;
Natoſque natorumque dum natos leges.

J. Eraſm.

Nobiliſſimæ Lectiſſimæque Virginis,

D. ODILIÆ NEOSTADIÆ, *Sponſæ*,

Ad Clariſſimi undiquaque Viri,
ICti, ac Poëtæ,

D. REINERI NEUHUSII,

Gymnaſiarchæ Alcmariani, *Sponſi*, ædes
Domumductio.

Alcmariæ, prid. Cal. Martias
cIↃ. IↃC. LV.

DUcite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam;
Juno favet domiduca; nihil niſi carmina deſunt,
NEUHUSIO dicenda. Neget quis carmina vati?
Belga neget vates Belgarum carmina Phœbo?
Ducite rite domum, mea carmina, ducite Sponſam:
Alter amor Phœbi Daphne jam Belgica Belgæ,
Moribus, ingenio, Generis ſplendore, pudore
Ingenuo patrias inter clariſſima Nymphas,
NEUHUSII quæ corde novos accenderat ignes,
Flammâ tacta pari, parilem reſpexit amorem.
Ducite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam.
Ingenuus tardat pudor & ſperata moratur
Gaudia, Sponſe, palam Tibi, clam ſibi gaudia lecti.
Phoſphore, conde diem, REINERE, quid ipſe moraris?
Noctifer eſto Tibi, toti ceù Lucifer orbi.
Almerius Tibi deſeruit nunc Heſperus Oetam.
Carminibus ſuccende faces, mihi lampada trade,
ODILIÆ quæ monſtret iter, quâ ſemita ducit.

Ducite

Ducite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam.
Promat Sponſa diem blandis NEOSTADIA ocellis,
Et facili riſu vultuſque nitente ſereno
Siderei tandem procedat Conjugis aſtrum,
Et tandem, quò fata trahunt, veſtigia ducat.
NEUHUSII atque NEOSTADII nectantur in unum,
Ut genus amborum ſe ſanguine ſcindat ab uno.
Ducite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam.
Ipſe Pater Conſul, prætor trahit ipſe Cupido,
Cypris Acidalios init hinc, novat inde calores,
Omnis Hymen Hymenæe domus canat; omnis & unà
Frondibus Almerii nemoris reſpondeat Echo.
Ducite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam.
Frontibus, aut fallor, ſed non ego fallor, amœnis
Committetur amor; Locus & jocus omnia ſpondent.
Auguror, hæ nugæ vitalia ſeria ducent.
Ducite ritè domum, mea carmina, ducite Sponſam.
Jam ſatis eſt; jam verborum ſubducite ſummam.
Summa rei ſimul & voti ſit & omnis & una,
Ut SPONSO ſimul & SPONSÆ reſpondeat æther.
Annuit hic, non abnuit hæc: hinc itur, & illuc.
Parcite, ritè venit jam, parcite, carmina, Sponſa.

HENRICUS BRUNO.

Clariſſimo Ampliſſimoque Viro,

D. THEODORO VRYBURGIO,

MED. D.

Senat. & Coſ. Alcmariano.

SCHOLARCHÆ, &c.

Quando FILIUM *haberet ſub noſtra inſtitutione*

CIↃ. IↃC. LIV. *&c.*

CRas, Aurora ſuos ubi primos extulit ortus,
Pieridum, *Conſul*, ſit Tibi cura, rogo.
Et noſtrum in ſacris ſudorem examine pende,

Et

Et quàm ſit Batavis utilis ille labor.
Fervet opus ſub honore tuo. Quid cætera turba
Judicet, haud vortat noſtra Thalia manum.

ALIUD.

SIc tuus Aſcanius geminos bis finiit annos,
Quo mecum Cereris ſacra fidemque probat.
Virtuti ſemper vixit. nulloque labore
Fractus, per durum ſæpè cucurrit iter.
Hinc properat cœptis majoribus ire per altum,
Et dat ſponte ſuâ colla manuſque jugo.
Plaude bonis Avibus, *Mecœnas*. Omine dextro
Sic Tibi Natorum in nomine creſcit Honor.

ALIUD.

CYrrha ſuos aperit latices hîc flumine vivo,
Et fas eſt, ſacram hoc fonte levare ſitim.
Fruge Cleantheâ modò Filius inſerat aures,
Et ſolers noſtro vivere more velit.
Sic erit, illius lambant ut tempora Lauri,
Atque illo Pallas Vate ſuperſtes agat.

ALIUD.

KNYFFIUS à terris procul & moderamine ſacro,
Trans Batavûm fines, & mare raptus agit.
Theſſalici coram cernit monſtra horrida Ponti,
Crudeles ubi nunc intonuêre noti.
Nec tumidum patitur pelagus dare carbaſa retro,
Et ſic infeſtas ſcindere puppe vias.
Scilicet eſt etiam toties trânantibus undas
Utile, non faciles ſemper habere Deos.
Noſter Apollo tamen, quamvis cuſtodibus illis
Nunc careat, veſtrâ nititur unus ope.
Curia fulta tuis monitis, & nomine ſolo
Apta dabit Muſis tempora & arma ſuis.

ALIUD.

Digitized by Google

ALIUD.

OMnia felici reſpondent ſidere Muſis,
Et nullo titubat menſque manuſque modo.
Knyffius unus erat, Quem Pallas noſtra dolebat
Tunc tecum Aoniis nuper abeſſe ſacris.
Publica lex vetuit tunc noſtram aperire palæſtram,
Noſque uſi campo liberiore ſumus.
Neglectumque nihil, quod non bona corriget hora,
Et tuus excuſet Knyffiadæque favor.

ALIUD.

NUnc cœlum ridet, nunc & ſine nubibus æther,
Nunc niveos promit Phœbus ab axe dies.
Ungula quadrupedum nunc campos impete trudit,
Curribus atque rotis ſemita cuncta calet.
Sunt, qui trânando fluvios ſua tempora fallunt;
Sunt, qui avibus ponunt retia rara, plagas.
Qui turbare feras docti, ſeu fallere viſco,
Et canibus, vaſtos qui populantur agros.
Luxuriare pecus cernis convallibus imis
Et Satyros nudos ducere dulcè choros.
Illic Pegaſidum fertur per gramina turba,
Quæ ſtudio peragit deſidioſa nihil.
O ſi nunc liceat ſuſpendere Pallada noſtram,
Et facere, ut ceſſent penſa, laborque gravis!
Servitio ſed non licet ulli exire Sororum,
Ipſe Deûm præfert lampada ritè labor.

ALIUD.

VIſa mihi Pomona tua eſt. Spes ampla colonis,
Et præda hîc oculis pulchra reperta meis.
Tunc quoque, da veniam nobis, pro more, Poëta
De totidem natis oſcula plena tuli.

ALIUD.

NIl tuus in cenſum Muſis nunc Filius adfert;
Pallade ſuſpenſâ jamque Poëta tacet.
Majus opus fervet, vicino examine, nobis:

Et

Et non eſt ſolis verſibus iſte locus.
Plus Tibi Muſa volet, non uni dedita curæ.
In varias artes nunc labor iſte vocat.
Da veniam Vati, *Mecœnas*. Nolle Poëtam
Nunc agere, hoc Nato non ſine jure datur.

ALIUD.

AUreus iſte imber glebas nunc frangit inertes,
Et ſudore ſuo digna colonus habet.
Plus eſt fertilibus campis agriſque paternis,
Aſcanii multâ meſſe & honore frui.

ALIUD.

SIc tuus in clivum Aſcanius nunc totus anhelat,
Et Phœbo tandem proximus ire parat.
Spem cape, *Mecœnas*. Tuus hîc quoque gliſcit Apollo.
Atque olim, hic nobis ſurculus, arbor erit.

ALIUD.

PETRE, tuum carmen cudi meliore monetâ,
Debet, & ingenio plus placuiſſe meo.
Plus Muſis placuiſſe novem, Vatumque furori,
Judicioque tui plus placuiſſe Patris.
Nunc anni vernant. Ætas maturior illud
Poſtulat. Hoc rogo te per mea ſacra, PETRE.

ALIUD.

PHœbe fave. Tua ſacra vocant in gaudia Muſas,
Et torrente novo fortiùs urget amor.
Tam ſudum nobis jam promittentibus aſtris,
Et pecude in læto luxuriante ſolo.
Hoc eſt, orbe novo, ſub primis Patribus ævum;
Hæc ſunt Indigetum priſtina ſæcla Deûm.
Quæ curæ, quæ dura ſilex, quod Numen in auro,
Te, *Vir Magne*, queat detinuiſſe domi?
Et non, ſuſpenſo Plutone & Pallade mecum
Admoneat propere jam foris ire gradu?

ALIUD.

Aliud.

MEcœnas, vivo ſic fingo pollice Natum,
Ut fieri Vates Te quoque teſte queat.
Sæpè manuduco, & coram veſtigia figo,
Nobiſcum ut recto tramite tutus eat.
Sæpè etiam iratus damno mala verba juventæ,
Et nolo ut labem parva tabella trahat.
Nec Tu collaudes, quòd noſtros non ſapit ungues.
In magnis opus eſt arte manuquè ſimul.
Difficiles aditus ſunt primæ Palladis. Inde
Vaſta per ora Virûm ſemita lata patet.

Aliud.

RUrſus in Oceanum magnum dat vela Minerva,
Et longè terras poſt ſua terga videt.
Nec prius in Latium veniet, ſedeſque quietas,
Quàm nova per Batavos gramina campus alat.
Pierides, votis noſtris date proſpera rerum,
Tuque mihi ſolito ſidere, Caſtor, ades.
Tu puppis: Tu prora mihi; Tu portus & aura,
Typhis & Automedon Tu mihi ſolus eris.

Aliud.

EN Tibi divinum ſic pulchrâ in veſte Maronem:
Dignus, quem capiat Conſulis ipſa manus.
Majus opus nunquam mortalis dextera vidit,
Quod cerebro exſculpſit Juppiter ipſe ſuo.
Nos fungi ſumus. Et tanti faſtigia Vatis
Non niſi de longo cernere mente licet.
Aſcanius tuus hac mecum decurrit arenâ,
Et ſua ſub tanto præmia Vate feret.

Aliud.

SIc iterum nobis faciunt exordia Muſæ,
Et Phœbo major meſſis amorque venit.
Paulatimque ferent ſeſe ad faſtigia rerum,
Quæ tenui hîc tantum ſerpere rore vides.

Adde novis plantis largum feliciter imbrem
    De cœlis, oro, magne potenſque Deus.

ALIUD.

SOrdida quæ vulgus celebrat convivia Bacchi,
    Prò pudor! & Muſis cauſa fuêre mali.
At non in melius cuîquam hæc mutare poteſtas,
    Ut liceat Muſis & ſine labe frui?
Degeneres Batavi! quibus hæc eſt cura ſuperſtes
    A Satanæ tenebris, Panitioque Deo.

ALIUD.

ULtima debetur Natæ reverentia Veſtræ,
    Et poſthac triſti ſiſtimus ore loqui.
Nec vult in lacrymas toties dolor iſte citari,
    Qui dolor in cœli gaudia totus abit.
Pierides noſtræ poſtremum hoc munus ovanti
    Dant manibus puris pectoribuſque piis.

ALIUD.

OPtime VRYBURGI, non ultima gloria Vatum,
    Quando erit, ut tecum cominus ore loquar?
Ac totidem redimam officiis tot damna dierum,
    Quæ me viſa tuis diſſociare ſacris?
Crede, meis non eſt tardis hæc culpa Camœnis:
    Innocuas prorſus quas decet eſſe Deas.
Nec quicquam noſtros, temerè interturbat amores,
    In furias audax Cypridos iſte puer.
Penè pudor Vatem Templis ſemovit ab iſtis,
    Quæ toties Vati Templa patére ſolent.
Pande fores iterum. Genua incerare Deorum
    Mens agit, & ſupplex dat Tibi Muſa manus.

ALIUD.

FRigore nunc duro patimur diſpendia Muſæ,
    Et Vatum facta eſt frigore vena minor.
Non tamen à cœlo lædant ſic frigora Muſas,
    Frigeat in noſtram ut Pallada noſter amor.

ALIUD.

ALIUD.

ERipiunt ipſis Batavis cœlumque diemque
Jam nunc imperiis Numina ſæva ſuis:
Noſtra tamen nullo conſiſtit frigore Muſa,
Inque pios Vates nil fera Bruma valet.

ALIUD.

ABſtulerat noſtros verſus Tibi ſidus iniquum,
Officioque minus dextra parata fuit.
Plurimus error erat, Phœbo indignante, ſub iſto
Auſpicio, & Vatem ſpes ſua fallit iners.
Culpa tamen minor eſt, quàm factum pœna ſequatur,
Stultaque mens illi, non ſcelerata fuit.
Hoc ego nunc coëo, *Mecænas*, fœdere tecum,
Ne poſthac latebras carmina noſtra petant.

ALIUD.

ACcipe Filioli natas per frigora Muſas,
Et devota Tibi pignora mentis habe.
Si non officium reſpondet ad omnia Vatis,
Excuſent Vatem Frigora dura tuum.

ALIUD.

AUdin' ut horrendo tonitru cœlum omne remugit,
Fulminibuſque ſuis æther & igne micet?
Hoc caveant Superi, ne tanta tonitrua nobis
Quid monſtri in Batavis, quidve furoris alant.
Chriſtiades, orate Deum, nunc poplite flexo,
Ut cœlo nobis proſpera cuncta fluant.
Floreat & Pietas, cum Libertate Batavûm,
Relligioque ſuum tollat ad aſtra caput.

ALIUD.

INtonat in Batavis rurſum Bellona flagello,
Prælia Mavortis quiſquis & arma crepat.
Si rurſum pugnent Batavi, quis noverit illud,
An bella hæc Batavo bella futura ſatis?

Nos Batavûm optamus genti, terraque marique
 Poſſit ut in pulchrâ vivere Pace diu.

ALIUD.

CRas ſibi colloquium poſcunt Phœbeïa ſacra:
 Quorum Tu princeps cura ſaluſque mihi.
Addixit dextris avibus ſua KNYFFIUS ora,
 Et volet Aoniis ſe annumerare ſacris.
Tu, ſi Fata Tibi dederint, & Apollinis aula,
 Fac noſtris ſacris pars quoque magna fies.

ALIUD.

NOn bene, *Mecœnas*, nobis cum corpore noſtro
 Convenit. Hæc tremulâ ſcripſimus ipſa manu.
Dira minaxque febris penetralia percoquit intus,
 Jamque minus Phœbo mens generoſa vacat.
Scilicet hæc Sponſi titulis & amoribus apta!
 Hæc Veneris pulchrè ſunt monumenta meæ!

ALIUD.

EXiit à noſtro jam rurſum corpore febris,
 Et meliore mihi ſanguine vena fluit.
Non benè Pieridum turbæ Rex convenit æger.
 Hîc opus eſt firmis viribus, atque manu.
Diî facite, ut porrò felix reſpondeat æther,
 Et mens in ſano corpore ſana fiet!

ALIUD.

ADſpice, quæ dederint Bacchi ſolemnia Muſis
 Damna piis. Quantum noceant convivia vulgi,
Et maleſana fames, ventriſque immanis hiatus,
Per populos. Utinam! nuſquam veſtigia priſci
Exſtarent ſceleris. Sed mens ſibi conſcia recti,
Et Pietatis amor cœlo deſcendat ab alto.
Sic non innocuas Muſas cenſura Potentum
Læderet, atque extra culpam foret ipſa Minerva.

ALIUD.

ALIUD.

FIlius in Veris flores & gaudia ſperat,
Nos Veneris forſan ſera ſenecta manet.
Sed mihi ver poterit lætum, crudamque ſenectam,
Et donare animi robora firma Deus.

ALIUD.

ITe meæ Veneres, Paphiæ commercia turbæ;
Me nunc, poſt Venerem, pulchrior urit amor.
Odilia una meos nuper ſuccenderat ignes,
Nunc etiam Pallas ſubdit & ipſa faces.

ALIUD.

POſt, Hymenæe, tuas nebulas Helicone petitas,
Nunc poſtliminiò ſeria Pallas aget.
Afflatuſque Deo, & motu propiore caleſcens,
Mecum agito ſolers grande ſalutis opus.
Deque Jove & ſuperis melior quid ſentiat orbis,
Hoc unum noſtram Pallada ſcire volo.

ALIUD.

PRælia Palladiâ mox committentur in æde,
Et major noſtro in pulvere pulvis erit.
Aſcanio quarè jam non vacat eſſe Poëtæ,
Bella movens animo fervidiora ſuo.
Tunc Tibi, *Mecœnas*, Muſis ſubmittere faſces
Fas erit, & meritis præmia ferre ſuis.

ALIUD.

TU donas nobis, inſcriptos nomina Regum,
Mecœnas, flores; Nos Tibi verba damus:
Qualia non toto permutem verba Tonante,
Veſpere ſub ſero nec dabis, Inde, mihi.
Plus nobis Licinis; plus eſt Pallante, ſupellex:
Atria quæ Phœbi ſplendidiora facit.
Sic ſumus ergò pares. Tu paſcere ſedulus auro
Pieridum turmas; Nos dare verba Tibi.

Digitized by Google

ALIUD.

UNius ex Aſtri ſubitâ caligine, Vulgus
Totius ac urbis penè quievit opus.
Degenereſque animi paſſim incerare Deorum
Jam genua, & viſi thura parare focis.
Teius Ipſe Pater tantas præſenſerat umbras,
Extremus mundo ceù foret iſte dies.
Vixque ſuo eloquio Lucis ſatis eſſe locique
Cimmeriaque polum, Templaque nube tegi.
Non ſtupet iſta animus, verum qui prêndere cauſas,
Et didicit cœli ſcandere mente vias.
Forſitan hoc aliquid, *Mecœnas* optime, damni,
Deliquium Muſis, Aſcanioque dedit.
Qui majora ſuis poſthac conatibus addat;
Hoc velit, & patrius juſſerit ipſe labor.

ALIUD.

ISte etiam Nemeſi furtim ſubducitur Annus,
Inque novos iterum pergimus ire dies.
Quis ſcit, an adjiciat plures his Juppiter annos,
Et non hic nobis ultimus annus eat?
Incertum eſt, qualis noſtri ſit Terminus ævi:
Hic etiam vitæ Terminus eſſe poteſt.
Ergò animos fortes Fatum ſumamus in ipſum,
Ac nobis fas ſit, non ſine laude Mori.
Corporis exuvias ubi nox abſumpſerit una,
In cœlis iterum vita perennis erit.

ALIUD.

KNYFFIUS hos animi teſtes modò deferet Hagas,
Et volet hoc nobis officio eſſe pius.
Collegæque tuo, magni NEOBURGIDOS aulæ,
NEUHUSII Tecum vota legenda dabit.
Interpres ſic fidus eat, pars magna Sororum,
Et noſtri cauſam ritè Patronus agat.
Tu clavum in Pelagi medio, *Palinure*, tenebis,
Et contra fluctus remige doctus ages.

Nos

Digitized by Google

Nos animi ſemper meritis, tibicine firmo,
Nitimur, & Phœbo ſub Duce vela damus.

ALIUD.

QUamvis ſæva tuos infeſtent tela Penates,
Et verras triſti Syrmate rurſus humum;
Abſit, noſtra tamen poſtponi luctibus iſtis
Numina, & Aonias inde dolere Deas.
Conſuetum eſt, nunc poſſe mori juveneſque ſeneſque:
Quâ non in vita certior ulla via eſt.
Felices! omnes ſi mors hæc terminet urnas,
Tiſiphoneque ſuum jam grave ſiſtat opus.

ALIUD.

VRYBURGI à thalamis longè abſint pocula Lethes;
Et nulla hos turbet vis inimica Lares.
Plenus amor, superûmque favor, felicibus Aſtris,
Aſſiduò hanc intrent, inhabitentque Domum.
Et Natos natorum, iſtâ de ſtirpe renatos
Uſque, ſuis meritis ritè Batavus amet!

ALIUD.

FILIUS Oceani ſcopulos emenſus & undas,
Securuſque ſuo navigat Ille mari.
Te, Palinure, tamen, cujus non una Carina
Commiſſa eſt Curæ, Carbaſa plura vocant.
Quæ quoque decurrant Pelagi feliciter undas,
Et, tam propitio Numine, vela levent.
Adde manum clavo, Palinure, & in æquore Teucrûm
Dirigat errantes ars tua docta rates.
Sic quoque, poſt viridi partas Parnaſſide Lauros,
Roſtrata eſt Muſis parta Corona meis.

ALIUD.

PUrius it nobis, pulſâ caligine, cœlum,
Et tandem Batavis ſolvitur acris hyems.
Inque vicem redeunt blandi, poſt frigora, ſoles;
Naturæ & facies redditur ipſa ſibi.
Qualia, *Mecœnas*, optem Te ducere ſæcla

Æternùm, & noſtro in pulvere Phœbus amat.
Ergò, ſi fas eſt, pulchri ſub imagine Veris,
Cras etiam noſtræ Te quoque ſiſte domi.

ALIUD.

CRas Te Muſa citat ſacræ ad Delubra Minervæ,
Qua Divûm fuimus pars modò magna ſacris.
Totius ut Phœbi pateat Tibi ritè receſſus;
Et quid agant Muſæ, Curia tota ſciat.
Lege tamen veſtrâ, placidus ſi affulſerit æther,
Martia tempeſtas & ſinat ire foras.

ALIUD.

JAm Sol Nemei tranſcendit terga Leonis,
Et cuncta à flammis incaluêre ſuis.
Aret ager, plenæque ſitim patiuntur ariſtæ,
Ac penè in nimiùm vertitur iſte labor.
Nec ſatis hoc. Furit Ætnæis crudelis ab undis
Tiſiphone; occultum terraque virus alit.
Et tacitè incipiunt violentæ ſerpere febres,
Nec Mortis ſimplex protenus ire genus.
Funera præludunt plebeïa. Fortè, Potentum
Vis etiam major Funera magna dabit.
Diî meliora Piis! Noſter, ſine labe, Cytheron
Explicat audaces Aſtra ſub ipſa manus.
Nec metuit mortiſque minas Mens enthea Vatum.
Illis nec pudor eſt in ſtatione mori.
Sic facit intrepidos Superûm præſentia. Nunquam
Eſt animi fortis, quem ſubit inde timor.
Lætior Auguſto patet hic ſub ſidere porta,
Et cras hîc Tecum vellet Apollo loqui.

V. *Auguſti* CIↃ. IↃC. LVI.

IN

Digitized by Google

IN OBITUM
Eximiæ Lectiſſimæque Virginis,
CATHARINÆ à VRYBURCH;
Pro pio ſolamine
AD
Mœſtiſſimum Patrem
D. THEODORUM à VRYBURCH,
MED. DOCT.
Coſ. & Scholarcham Alcm. &c.
cIↃ. IↃc. LV.

PArs Ego magna tui luctus, *Clariſſime Conſul*,
Nec poſſum gemitus non dare ritè meos.
Dum video lacrymas pleno torrente meare,
Tuque tuâ nimium Conjuge mœſtus ages.
Et mox ad plures triſti *Catharina* feretro
Exportanda tuâ, Filia prima, domo.
Filia, quæ major ſexu, & virtutibus annos
Præveniens, rarâ dote fideque fuit.
Filia, quæ, tantos animo complexa Penates,
Una Patri & Matri ſpeſque decuſque fuit.
Filia, quæ multâ Pietate & Moribus æquis,
Et caſtâ exemplum Virginitate fuit.
Quam non una Venus donis cœleſtibus ornans
Artifici in laudem ſculpſerat ipſa manu.
Quam toties volui Lauro decorare poëta,
Materiem læti carminis, atque tori.
Aſt aliter viſum eſt ſuperis Trans ætheris alti
Qui ſpatia hanc propriam nunc voluere ſibi,
Nec paſſi in terris pulchrum hoc decus eſſe perenne,
Unde procul mundi debuit eſſe manus.
M*agne Virûm*, magnæ Natæ Tibi gratulor urnam,
Soli quæ CHRISTO nubere digna fuit.
Tales nos erimus, qualis jacet illa cupreſſo:
Hæc eſt Viventum gloria, ritè Mori.

Digitized by Google

EPITAPHIA
In
EANDEM.

PATER.

DEliciæ quondam noſtræ, CATHARINA, fuiſti;
Nunc in Deliciis es, CATHARINA, DEO.
Permutat ſic ſcena vices. Terreſtria nuper
Qui fuimus, cœli pars modò magna ſumus.

MATER.

Prima mihi nomen *Matri Patrique* dediſti,
O tam dilecti ſpes, CATHARINA, tori.
Ubera ſed fruſtra preſſabas, Filia, Matris,
Atque ipſum hoc nocuit nunc mihi ventris onus.

FRATER.

Vulnus grande mihi nuper, Germana, dediſti.
Nec ſatis in lacrymas tunc erat una ſoror.
Tota domus pullo jam tunc ſquallebat amictu,
Et ſolitæ in cœlo vix micuere faces.
Ominor. in terris cum nox ſic ingruit atra,
Purior in cœlis Fax, CATHARINA, tua eſt.

DEFUNCTA.

Quid mihi vobiſcum eſt, infelix gloria mundi?
In cœlis mea nunc gloria ſola, DEUS.
Quæ, nunc à terris pennis ſublimor acta,
Virtutum famâ celſa ſub aſtra feror.

POETA.

Hîc, CATHARINA, tui manes in pace quieſcunt,
In CHRISTI tandem læta recepta ſinum.
Hîc procul ex alto rides ludibria Mundi,
Et ſibi quod fallax ſperet amantis amor.
Jamque potes vero, VRYBURGIA, nomine dici:
Quæ nunc cum ſuperis gaudia vera tenes.

Et

Et cui LIBERTAS ultrò contingit ovanti;
Proque Viro Sponſum ſe dedit ipſe DEUS.

Ad Cl. Virum,

D. REINERUM NEUHUSIUM, J C.

Gymnaſiarcham Alcmarianum.

CUM

Obitum UXORIS *chariſſimæ deploraret.*

NUper in exceſſum venerandi patris, acerbum
Tam mihi, maturus quàm fuit ille patri,
Patris in exequias, cujus mihi ſemper oberrat
Funus adhuc oculis, funus adhuc animo,
Sparſiſti lacrymas, præclare Poëta, canoras,
Sparſiſti leſſus voce manuque tuos.
Carminibus meritas retuliſſem carmine grates,
Officio, vates officioſe, meo;
Sed ſilui, fateor, luctu obluctante, laborque,
Quicquid tentabam ſcribere, vanus erat.
Perdiderat mea dextra chelyn, mea lingua loquelam,
Mens animum, gemitus verba doloris erant.
Tu tenui veniam vati nequiiſſe disertè,
Tu veniam mœſto da, nequiiſſe loqui.
Quin veniam, memini, veniam, REINERE, dediſti:
Scis, non neglectu me ſiluiſſe tui.
Nunc miſer exſtinctâ dum Conjux Conjuge ploras,
Quæ tuus unus amor, quæ tuus ignis erat,
Dum gemis HOPTILLÆ Cineres, tumuloque ſepultos
Amplexus, riſus, oſcula, verba gemis,
Dum tua, pars animæ, præclara BOETHIA, dumque
Semianimi rapta eſt altera vita Tibi,
Dum tua ferali mutatur tota cupreſſo,
Omnis & in taxum ſqualida laurus abit,
Brunonis Muſam depoſcis, amice, viciſſim,
Solamen poſcis, dulcis Amice, meum.
Da veniam, ô iterum precor, ô iterumque iterumque
Muſa mihi nunc, ô Optime, muta mihi eſt.

Condoluiſſe foris potero tunc carmine demum,
Cum primùm potero dedoluiſſe domi.

HENRICUS BRUNO.

Ad Clariſſimum Fratrem,

REINERUM NEUHUSIUM, JC.

CUM

Obitum UXORIS BOETHIÆ *lugeret*.

QUid, Frater REINERE, doles crudelia Fata?
Vimque Deûm adverſam, & contraria Numina votis
Incuſas? Dum chara Tibi ſejungitur Uxor,
Et rurſum inſeritur nova per connubia CHRISTO.
Non eſt, crede mihi, mors hæc; aut Funus acerbum,
Quod pateris: CONJUX tua, pro mortalibus auris,
Si Jovis ambroſia veſcatur, & ætheris aura.
Corpus humo, magnæ matri debemus, Olympum
Altera pars melior ſcandit. Qua protinus acti
In ſublime, humilem mox fruſtra deſuper orbem
Quærimus: unde juvat nequicquam ad tarda reverti,
Corpora. Nos hîc in mediis convallibus orci,
Heu! quoties gemimus ſub iniquo faſce laborum,
Et patimur ſine fine malum. Mors optima rerum,
Quas homini noviſſe datum eſt. Nam tranſitus iſte
Hinc nos à pœnis peccati, & crimine multo
Eripit, Elyſiiſque jubet conſiſtere campis.
Ergò minor tuus eſt luctus, Chariſſime Frater.
Qui propiore Deum nexu jam tangis amorum.
Cujus, noſtra ſoror, divina *Boëthia*, CHRISTI
Vivit in amplexu, vitæ & ſtatione peractâ
His iterum nolit Sponſum mutare latebris.

HENRICUS NEUHUSIUS, JC.
& Advoc.

Ex

Ex veteris convictus memoriâ
& affectu.

NEuhusi, quàm chara Tibi, quàm lecta medullis,
Et nuper pleni Numinis Uxor erat!
Nobiſcum tacitæ toties ſtupuêre Camœnæ:
Quando etiam veſtri pars ego magna Laris:
Digna Jovis Thalamo Conjux! Si Juppiter orbem
Incolere, atque hominum vivere more volet.
Hanc Pietas longè noſtri ſecreverat ævi
Moribus, & magna parte levarat humo.
Candoris pulchri exemplum, vitæque pudicæ,
Et fax fœmineos inter amata choros.
Omni dote potens. Seu pulchri corporis artus;
Sive animi expendas munera rara boni.
Quid de tot gemmis, de tot Virtutibus ergò,
Neuhusi, ac tanta perdere dote putas?
Nil perdis. Nihil iſtorum mors atra ſepulchris
Claudit, in hoc Orcus nil quoque juris habet.
Corpus humum, matremque petit Vis enthea mentis
Exitium nunquam ferre, morique poteſt.
Hæc oculis animi ſpectas. Hæc lance beata
Æſtimat in cœlis aligerûmque chorus.
Sic qui raptus obit, vitæ ſtatione peracta,
Coram oculis haurit contuituque Deum.
Illò ſeſe infert, Divina Boethia, Conjux,
Excuſſitque ſuum, libera carne, jugum.

Andræas Winkelius. V.D.M.

ALIUD.

NUnc, ô Calliope, mœſtis ſingultibus ora
Fas pulſare tibi. Cecidit digniſſima Phœbo
Altera Juno parens. Cujus temone ſub æquo,
Heu! quondam noſtri ſudarunt ritè labores,
Dote pudicitiæ moniti. Clariſſime Vatum,
Neuhusi, quantos ſenſiſti jure dolores!
Vulnera quanta Tibi tunc ſunt ſub corde relicta,
Cum Te tam læti thalami fortuna fefellit!

Hæc facies, hæc ſcena tua eſt, ô magne Virorum,
NEUHUSI, Dilecte mihi. Diſpendia ſortis
Conſiliis moderare piis. Qui ſæcula priſca
Si tecum in trutina pendas ac lancibus æquis,
Nil Tibi flere novum evenit. Mors omnia verſat:
Omnia nata ſemel paribus damnanda tenebris.
Flere tamen nimium, ſinit haud prudentia, Vatem,
Et Pietas: quæ ſola DEO ſe jactat alumno,
Exempliſque Virum te pulvere poſcit in illo.
Chara Tibi CONJUX nunc veſcitur Ætheris aura
Aligerûm in media turba, Divûmque corona.
Nunc immortali cœleſtis munere mellis
Paſcitur, & ſaturo nectar deſtillat ab ore,
Ambroſiaſque dapes carpit, tandem inclyta cœli
Atria, & auguſtos metitur lumine campos.
Perque domos Superûm ſacris evecta quadrigis
Altiùs, humanos ridet ſecura labores,
Et quicquid ſub ſole placet. Certamine pulchro
Eminet, & Lauro in cœlis victrice triumphat.

GUALTHERUS LANSCHOT.
J. U. D.

ALIUD.

NEUHUSI, Phœbi interpres Legumque ſacerdos,
Cujus ad Eloquium noſtra Minerva ſtupet:
Et quo Majeſtas ſub Judice major habetur
Muſarum, & Batavis clarior extat honos:
Pone modum lacrymis, ſævos compone dolores,
Qui Te ſollicitum nocte dieque tenent.
Ne querere æternùm, quàm ſint Tibi ſæva Tonantis
Numina! Quæ Thalami ſit tibi rapta comes!
Aut pete in amplexus, Quam nunc amplectitur æther;
Quam vult eſſe loco jam meliore Deus.
Fruſtrà eſt, NEUHUSI, lacrymas opponere Fatis;
Quam luges, tua non, ſed fuit illa Dei.
Si Lacheſis pulchros placidoſque incîdit amores,
Debitor es. Repetit, quam dedit antè Deus.
Felicem nunc aſtra tenent: ubi Numine coram,

Ange-

Angelicos inter verſat amœna choros,
Et cum Chriſtiadum graditur per templa Camœnis,
Permutans aliis otia noſtra Roſis.
Sat vixit, cui vita proba eſt. Quamque improba terra
Non meruit, cœlo hæc invenit ipſa locum.
Tu, qui ſæpè aliis vivendi mite dediſti
Conſilium, ſis nunc utilis ipſe Tibi.
Et potes, & poteris non æquos ferre dolores,
Qui toties mundum dicis inane Nihil.

Jacobus Lanst. J.U.D.

Aliud.

MAgne Vir, à Cujus locuples facundia Linguâ
In Batavis vivo fulmine & ore tonat;
Cujus ad exemplum Aonides accendimur omnes,
Et cupimus Phœbo proximiore frui.
Mutarunt Tibi Fata vices. Et pulpita læta
Pieridum triſtes ingemuêre rogos.
Uxor amans Tibi jam medio ſubducitur ævo,
Et viduo, ante dies, imprimis ora toro.
Qualem nulla dies thalamo reparare Maritam,
Altera nec Cypriæ reddere cura poteſt.
Quæ formare Larem vivâ Virtute ſolebat,
Dum formanda tibi ſacra juventa foris.
Et toties curas animi, poſt Pallada, fregit,
Et, poſt tot nubes fronte ſerena fuit.
Magne Virûm! ſunt hæc Superûm moderamina juſta:
Tu tantæ æternum Conjugis eſto memor.

Petrus Wibo. J.U.D.

Aliud.

SIc abit in tetricas nubes & nubila tandem
Natus Homo; prorſuſque nihil ſunt optima rerum,
Quas hîc in terris tantis ſudoribus urget.
Neuhusi, Tibi fœminei conceſſerat æther
Florem animi, ſexuſque decus. Sed, debita morti
Penelope tam pulchra fuit. Quam rarior ætas,
Quam Pietas rigidis nequiit ſubducere Fatis.
Diſcimus exemplo, quam res ſit lubrica, Mundus;

Et

Et ſcenæ quàm ludus iners, & inania cuncta
Sub ſole, & Cœli convexo, Fluminis inſtar,
Præcipiti in caſum lapſu dimittimur Orco,
Et tenuis bullæ in morem evaneſcimus omnes.
Hoc ſupereſt: dare Virtuti poſt funera teſtem,
Et famæ, ac veterum pulchrè meminiſſe laborum.
Macte Virûm! Fer Divini mandata Parentis
Forti animo: intrepidumque rogis oppone Catonem,
Nec ſuccumbe minor, Divina BOETHIA carnem
Exuit, & veros in CHRISTO agnoſcit amores.

NICOLAUS OUTCLAES. J.U.D.
cIↄ. Iↄc. LV.

ALCMARIA LITERATA.

ERgò novem Muſis *Alcmaria* noſtra ſuperbit,
Atque illic ſummâ Pallas in arce ſedet.
Barbarieſque iſtâ feliciter exulat Urbe,
Et tandem cuncti turba diſerta ſumus.
Priſcus Honos, Faſceſque illic & purpura Patrum:
Permeſſi à vivo flumine tota ſapit.
Quæ res invidiâ nunquam, aut Livore carebit,
Et pulchrè Batavum tollet in aſtra decus.
Scilicet antiqui rediêre in ſceptra Catones,
Et rarâ ad clavum nobilitate Viri.
Qui propriâ in Populum pandunt Oracula voce,
Legibus armati, Juſtiniane, tuis.
Pierides, veſtris narrate Nepotibus iſta:
ALMERIA IN SOLA PALLADE PONIT OPES.

CARMEN VERNALE.

CEſſit hyems, gelidæ cœlo ceſſêre pruinæ;
Nunc alium nobis ventilat aura Jovem.
Non Boreas Aquiloque truci circumvolat umbrâ,
Præcipiteſque Noti prælia fronte gerunt.

Pax

Pax habet Æoliam. Non claſſem triſtis Orion,
Arcturuſque ſuo ſidere turbat aquas.
Æquora tuta ſilent; tacitéque ſtrepentibus undis
Rara procelloſam verberat unda ratem.
In ſua cum Geminis redierunt cornua Tauri,
Et lætos aperit Ver geniale ſinus.
Nunc terris ſua vita redit, cœlique calore
Concipiunt animas pinguia rura ſuas.
Parturiunt Elementa ſimul. Naturaque rerum
Solvitur in fœtus luxurioſa novos.
Najades hîc, illic, vitreas ad fluminis undas,
Theſtylis in læto gramine paſcit oves.
Mollibus & Zephyris, gratiſſima Filia Veris,
Elyſios pulchrâ veſte coronat agros.
Hæc inter reſonat volucrum concentibus æther,
Et limoſa ſuis rana coaxat aquis.
Adſpicis, ut petulans Cytherea invitet Adonim,
Detineatque ſuum mollis Eliſa Virum.
Omnia prætendunt vitæ ſocialis amorem,
Et nihil eſt cui non jam ſuus ardor ineſt.
Aëre tam blando, Veriſque tepentibus auris
Quis non Idaliam Cyprida blandus amet?
Et ſua candidulis ſubmittat colla lacertis,
Proliferique ferat ſemina læta Tori?

Doctiſſimo Juveni,

D. THEOTANDO HOBMA, Friſio.

Patriam repetenti ex Batavis.

QUando nunc iterum Friſios petis, *Hobma*, Penates,
A tergo fidus ſum comes ecce, Tibi.
Ponè ſequor Vatem Vates, terrâque marique,
Et pariter tecum Friſidos arva peto.
Sed pennis animi ligno me credo doloſo,
Corpora non auſus credere noſtra rati.
Illâ parte mei poteris mandata referre,
Cum dices cunctis: *Neuhuſio eſſe bene.*
Atquè illum tali ſub climate vivere Cœli,

Semper

Semper ubi ex merito Vatibus exſtat honos.
Non dubium, *Camminga* tuus lætabitur iſtud:
Ille ſuæ Patriæ floſque decuſque Virûm.
Et noſtri memor, à teneris, applaudet ovanti,
Fortuniſque abſens annuet ipſe meis.
I, felix, Vates, pelago, ventoque favente,
Et multum Friſiis dic bona verba meis.
Quos ſuperi ſervent, oro. Auſpiciiſque ſecundis,
De Cœlo facilis proſperet uſque Deus.
In reditu, *Neptune*, tibi cadet hoſtia. Vatem
Cum reddas Batavo, *Neuhuſiumque* ſibi.

IV. *Kal. Juliis.*
CIↃ. IↃC. LXV.

In Auſpicatum Natalem
Reverendi, Clariſſimi Viri,
D. PETRI SCHACKII, *Eccl. Alcm. Paſt.*
Cum annum Æt. ſuæ XXX. *ingred.* VIII. *Aprilis.*

DUm redeunt iterum Soles & Sidera Mundo,
Et facies pulchri candida Veris adeſt,
Unà etiam nobis, quod Dii voluere faventes,
SCHACKIADÆ pulchrum nomen honoſque redit;
Nataleſque Viri tanti Lux illa redonat,
Quæ *terras aperit*, quæ *Venerique* ſacra eſt.
Menſe ſuo *bis quarta dies.* Quæ gratior exit,
Quod frugum atque anni Spem melioris alat.
Felices mundi Soles. Vos tempora vitæ
Hæc regite, & longâ ducite penſa manu.
Nec facilè immutent triſtes ea gaudia luctus,
Gaudia quæ SCHACKII nomine quiſquis habet.
Ut dubitem Laribus propriis auguſtior hic ſit,
An toti Alcmariæ lætior ille dies.
Perpetuum hunc optem nobis Natalis honorem,
Unde tibi tantis, CHRISTE, renatus honor.
Et ſancti patuère magis delubra Sionis,
Et plus quam ſolito ridet Apollo meus.

MDC. LXII.

In

In
Natalem Sexageſimum
Reverendi, Clariſſimi Viri,
D. JOHANNIS KNYFFII, Eccl. Alcm. Paſt.
Qui dies illuſtri Alcmariæ ſacer, pulſo feliciter à mœnibus Regis Hiſpaniarum exercitu.

OMnibus es felix numeris, *Clariſſime Knyffi*,
Et pars eſt vitæ nulla ſiniſtra tuæ.
A teneris, credo, Naturæ filius albæ
Natus, &, exemplo Numinis, uſque potens:
Qui foris innumeros hinc, indè agnoſcis amicos,
Fortunæque vides clara Trophæa domi.
Pignoribus læti Thalami florentibus illic:
Quorum nunc paſſim Sidera lambit Honos.
Crediderim, haud ultra tranſcendere vota Parentum,
Nec majus quidquam Numina poſſe dare.
Sexaginta annos ſtetit hæc fortuna tuorum,
Inque dies pulchrè gliſcit Honoris Honor.
De Cœlo poſſis an poſcere plura, nec auſim
Dicere. Votorum ſumma peracta Tibi eſt.
Hoc ego pro famâ, pro tanti Nominis addo
Auſpiciis, vitæ ut terminus iſte tuæ
In totidem Octobres felix ſe extendat. Et unà
Cum populo toties, Iò Triumphe, canas.

AD EUNDEM.

CHare *Socer*, *Knyffi*, rurſum duodena per Aſtra
Confecit curſus Cynthia blanda ſuos.
Et nos ad ſenium tacitè properamus & umbras,
Paulatim hâc vitâ deficiente ſibi.
Exigit hoc Pietas igitur, cognataque Virtus,
Hunc tecum pariter ducere ritè diem:
Et, cum Luce Novâ ſolennia condere vota,
Ut lux hæc Patriæ proſpera ſemper eat.

Et,

Et, nobis, vitâ incolumi, ſapientior ætas
  Multa domi portet commoda, multa foris.
Nec ſors hæc uno præſens ſe terminet ævo:
  Cuî ſpatium deceat ſub Jovis aſtra dari.
Atque ultra terras animis melioribus actis,
  Sit terra hæc vilis, mundus & ipſe, nihil.
Ante tamen Lacheſis noſtros trux ſolverit artus,
  Hæc precor: *eveniat pulchra ſenecta Tibi.*
Et quo, præ multis, animi tu robore polles,
  Hoc etiam longum robore ſoſpes agas.
Almeriamque tuis illuſtres dotibus Urbem
  Quæ te, pro meritis officioſa colit.
Virtutum & pretiis dignis, ac laudibus ornans,
  In Cœlum Ingenii provehit acta tui.
Vive diu, Vir chare mihi; Vir chare Batavis;
  Vir, niſi poſt ipſum Neſtora, digne mori.
Prid. Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LXIII.

AD EUNDEM.

SIc iterum, KNYFFI, redeuntis terminus Anni
  In Batavis multo mactat honore Forum.
Noſque ſuperfundit tanto fortuna paratu,
  Hæc ſit ut ad numeros pene referre, pudor.
Publica res agitat fido ſub tegmine pacem,
  Et nuſquam, externo jam niſi ab hoſte, metus.
Pacatoſque domi cernit ſibi quiſque Penates,
  Et fas eſt genio vivere cuîque ſuo.
Qualia nunc omnes cupiamus tempora nobis
  Currere, & haud alias ferre patique moras.
Ut Scyllas ſcopuloſque extra ſic vivere detur,
  Et facili currat Cymbula noſtra ſalo.
Chriſtiadûm populus, modò vita & vivida Virtus
  Huic conſtet, ſemper Numine tutus erit.
Nec deêrit quicquam rebus ſolerter agendis,
  Sive domi verſent otia, ſive foris.
At ſi luxuries nobis dominetur, & ipſa
  Peſtis, avarites, ambitioque trahant,
Ilicet excutimur curſu, cumuloque bonorum,
  Et placidam venti deſtituere ratem.

Nos

Nos igitur, pulchrâ virtutum in ſede locati,
Servemus ſacrum Relligionis opus.
Vos alii, fallax quos mundi cura remordet,
Fortunæ in fragili ponite cuncta ſinu.
Nos meliore luto geniti, & cœleſtibus orti
Auſpiciis, uni credimus acta Deo.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXII.

AD EUNDEM.

DUm redit *Almeriæ*, felici Sidere, Titan,
Bis quarto Octobris, clarior axe, *dies*,
Auſpicio Cœli dextro, fatiſque benignis,
Natales numeras &, *Socer ipſe*, tuos.
Sexaginta annis annus ſuperadditur unus,
Canitieſque Tibi major honoſque venit.
Sed, Tu dum lætis hinc, inde amplexibus erras
Inter tot Thalami pignora blanda tui,
Enumeratque ſuos Urbs noſtra hæc clara Triumphos,
Et, quondam, forti parta trophæa manu,
Belgica, prô ! ſciſſis vadit proſtrata capillis,
Et tutas optet res magis eſſe ſuas.
Quæ nunc in mediâ mortis convalle tenetur,
Ac conclamatas res videt eſſe ſuas.
Non ſatis adverſum validos munita tyrannos,
Et tot Mavortis fulmina ſtare potens.
Tu, *Superûm Rector*, totus cui ſervit Olympus,
Et ſtant ad nutus Aligerûmque chori,
Reſpice res Batavûm fractas; &, Numine læſo,
Non iræ ſemper des alimenta tuæ.
In melius converte animum. Miſerère Sionis,
Nec patere, in tantas incidat illa feras :
Quæ Patrium limen, rugientis more Leonis,
Diripere infeſtis, unguibus uſque parant.
Cœleſtes oppone Aquilas conatibus iſtis,
Et fac, in certæ fœdera pacis eant
Sic dabitur, coram noſtræ *Natalibus Urbis*,
Natalem Soceri concelebrare diem.

Honori

Honori Nuptiarum,

Ampliſſimi, Conſultiſſimi Viri,

D. PIBONIS à DOMA, Sponſi.

Præpp. Fr. Ordd. à ſecretis.

ET

Lectiſſimæ, magnæque Proſapiæ

TETTIÆ à JELTINGA. Sponſæ.

DOMA, *Decus Patriæ Procerum, Columenque Minervæ,*
Quàm Tibi felici cœlitus Aſtra favent!
Cui nunc, poſt duplicis Thalami diſpendia & umbras,
Jungitur hîc iterum pulchra decenſque Venus.
JELTINGA *de Stirpe* VENUS: *Quam priſca Parentum*
Inſeruit tantis Gloria ritè ſacris:
Ut ſtupeat meritò de Te nunc Friſia, SPONSE,
Quod toties iſtâ ſorte beatus agas.
Tanquam, cum Superis æternùm Fœdere pacto
Conjugii nunquam ſit Tibi vana fides.
Magne Virûm! precor, has Tædas benè vortat Olympus,
Ut faciles habeas iſto in amore Deos.
Et JELTINGA *tuos in longùm paſcat amores,*
Nec Tu JELTINGA *deſtituâre tuâ.*
Ambo Animis, Ambo Fortunæ dotibus aucti,
Vivendo Pylios exſuperate dies.

MDC. LXVI.

Paſſ

Digitized by Google

Poſt habitam Orationem, in Mortem

Nobiliſſimi & Doctiſſimi Viri,

D. ADAMI FORESTI, Med. Celeberrimi.

Coſ. & Senat. Alcm. Publ. Ær. Præf.

Cum Amici me donaſſent BIBLIIS, *quibus Ipſe in vitâ ſemper uſus. Habitu funebri.*

FORESTI ſacros Cineres & grande cadaver
Flevimus Almeriæ ſub juga celſa Scholæ,
Et tanti Vires Animi, pro parte virili
Diximus. Aonidum ritè ſtupente choro.
Atratas quando Muſas induximus omnes,
Viſaque ſunt Vatem pulpita flere ſuum.
Dicere ſed ſummam rerum, Lauroſque comaſque
Victrices, Batavæ non potuere Deæ.
Inferior fuit excelſis Virtutibus iſtis
Tunc tota Eloquiis rapta Thalia ſuis.
Et, memini, noſtræ Majeſtas protinus Urbis
Haud potuit lacrymis abſtinuiſſe ſuis.
Quippe VIRI Virtus, & conſcius ardor Honeſti
Ipſo tunc Phœbi pellice dignus erat.
Alcmaria, eſt tuus iſte labor, tuus iſte Triumphus,
Quod Tanti in Te ſint condita membra VIRI.
Nos ſpolium pulchrè legimus de Manibus iſtis,
Atque hinc ſunt Muſis pacta trophæa meis.
Sacra Viri teneo, DIVINA Volumina VERBI,
Quæ verſare manu nocte dieque ſolet.

Ad memoriam Anni CIↃ. IↃC. XXXIX.

Con-

Digitized by Google

Conſultiſſimo Viro,

D. JOHANNI LEONARDO, BLASIO, Advocato

Cum regias Conſtitutiones, Commentaria recognita, P. Rebuffi, *ederet.*

POſt benè Bronchorsti ſcriptos in honore triumphos,
Manibus & tanti fixa Trophæa Viri,
Blasiadem magni tangit nunc cura *Rebuffi*:
Quem vult Regali in Syrmate Jura loqui.
Et toti, ad phaleras doctas, oſtendere muncto
Quid valeat Latii cura laborque Fori.
Magne Blasi, in laudes Tibi non ſatis unicus orbis;
Sed potes in multo plurimus orbe loqui.
Ingenio calamoque tuo tot rebus agendis
Auſpicio natus candidiore poli.
Macte Virûm! neſcis humiles Qui ſerpere myrtos
Inter, honoratum fer ſuper Aſtra Caput.
Ut Batavi ſpectent, atque his ſublimior Atlas,
Huic tanto quantum debeat YA Viro.

Alcmariæ Nonis Julii.
CIↃ. IↃC. LXVI.

Ad

Illuſtrem Heroa,

D. ANTONIUM STUDLER, Equitem,

Dominum in Bergen, Senatorem *Reip. Alcmarianæ, &c.*

QUid precer Heroum Soboli, nunc ſole ſereno;
Aut Tibi pro digno munere, *Jane*, feram?
Quando pii Vates quoque nunc, pro more vetuſto,
Talibus officiis ſæcula noſtra beant.
Hoc, *Studlere*, precor: domus ut tua proſpera ſemper,
Et plus innumeris dotibus aucta fiet:
Ut ſeri in Batavos veniant ſic inde Nepotes,

Qui

Digitized by Google

Qui poſſint, vivo Te, celebrare Deum.
Et Patriæ prodeſſe ſuæ, pro parte virili,
Ac tandem meriti ſcandere honoris ebur.
Virtuteſque tuæ, Phœbeæ Lampadis inſtar,
In noſtrâ emineant urbe, foroque diu.
Ut non *Ambitio* in vulgo dominetur, & ira,
Tempeſtas miſeris quæ nocet uſquè reis.
Nec ſumat priſcos innata *Superbia* faſtus,
Fœdaque *Avarities*, *Luxurieſque* nocens.
Adverſum quæ monſtra tuus nos ſervet Apollo,
Ægide non unâ qui benè cinctus erit.
His pariter votis votum Reſpublica jungit,
Inter quæ ſacrum, ſaxaque mille ſedet.
Infeſtis nobis, ſine cauſa & jure, Britannis;
Undè gravis trepidos concutit aura lares.
Diîque Deæque omnes Batavo date tela Leoni,
His hoſtem ut telis opprimat ille ſuum.
Sepibus in noſtris mala ne proſerpat Erinnys,
Et ducat rimas publica cymba ſuas.
Fœdifragos, *Pater Omnipotens*, in retia ducas,
Et laqueis ipſi depereantque ſuis.
Sic felix nobis de cœlo alluxerit annus,
Delubriſque tuis victima multa cadet.

cIↃ. IↃC. LXV.

STRENA
Ad
Nobiliſſimum Virum,
D. THOMAM ab EGMONT à NYEN-BURCH,
Coſ. Alcm. &c.

DUm Pudor & pietas, *Mecænas*, Nomina priſca
Virtutum Heu! noſtrum deſeruere Forum;
Tu ſolus ſtas mole tuâ, pro more Catonis:
Fallere Quem potuit Vis mala nulla Virum.
O utinam! multos Tales hæc viderit ætas,
Qui tua ſic ferrent clara per acta pedem.

Sed nunc degenerant hac à Virtute Nepotes,
 Inque dies cunctos vilior orbis abit.
Et pauci ſuperant, quos Juppiter æquus amârit,
 Ac dignos cœlo judicet Ille ſuo.
O *mores*, novus Arpinas, ô *Tempora*! jure
 Dixerit. ô vitæ ferrea ſæcla meæ!
Omnipotens! precor ex animo, Pius ardor Honeſti
 Ingenuo Batavos urat amore meos!
Et tandem à Vitiis abeat ſecurior Orbis,
 Alcmariæque Novus pulchrior Annus eat!
Tuque Viros inter, Titulis melioribus auctos,
 Mecœnas, Pylii ſæcula vive Senex!
Kal. Jan. cIↃ. IↃc. LXVIII.

Nobiliſſimo Viro,

D. JOANNI à NYEN-BURCH,

Ad Præpp. Ordd. Gen. Deputato.

Cos. & Scholarchæ Alcm.

Nyburgi Batavos inter, Qui, Sideris inſtar
 Illuſtri Proavûm Nobilitate nites,
Hæc precor ex animo Vates, per vota, Tonantem,
 Ut Tibi ter felix proximus Annus eat!
Et commiſſa tuis pridem Reſpublica curis,
 Soſpite Te longùm, tollat in aſtra caput!
Inque Piis Roſtris Pietas ſua nomina ſervet,
 Perpetuò ac vigeat nobile Pacis opus!
Nullaque Tiſiphones veteris portenta reſurgant,
 Quæ Solymæ turbent Templa Laremque meæ.
Subſidant triſtes hinc, inde, minantibus Aſtris,
 In cœlis Hyades, Pleïadeſque truces!
Muſarumque Domus, Fatis concuſſa malignis,
 Poſt Martis Furias, floreat aucta magis!
Et veteris Recti in terras deſcendat imago;
 Simplicitaſque ſuo ſtet bene fulta gradu!
Ne trepident iterum Unanimes in fœdera Gentes,
 Et celerem arripiat Paxque Fideſque fugam!
Kal. Jan. cIↃ. IↃc. LXVIII.

Reve-

Reverendo, Doctiſſimoque Viro,

D. PETRO REKKIO.

Eccl. Alcm. M. & Gymn. Curatori.

HOc doleo Tecum, Vir Prudentiſſime, REKKI,
Quod tantum in terras ſparſerit Hydra mali.
Cuî tua non Pietas, non dogmata noſtra mederi,
Nec potis Angelici eſt turba diſerta Chori.
Quà data porta, ruit ſcelerum veſana Cupido,
Et vetitum ſerpit corda per ima nefas.
Ambitioque potens omni ſe miſcuit Aulæ:
Unde probi Mores nunc abiêre diu.
Ut rara in terris ſit res & ſemine Phœnix,
Qui priſcâ referat ſimplicitate Virum.
O utinam! cum SOLE NOVO, ſe hæc ſiſtat Erinnys,
Et Veteris Recti tempora rurſus agant!
Ut Pudor & Pietas, Divini & norma Catonis,
Pro ſolito pulchrè pectora noſtra regant!
Optime Amicorum, REKKI, contrarius ito
Nobiſcum his Monſtris, Tartareoque gregi.
Nec patere has Orco Furias Hydraſque renaſci,
Unus Qui priſcæ es Simplicitatis amans.

Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXVIII.

Illuſtri Viro,

D. JACOBO van der MOERE,

Domino in Herencaſpel.

EN Tibi pro Strenæ quos mittit munere *Verſus*
Filius, & numeris *Vota* revincta ſuis.
Quæ ne deſpicias in primâ ætate juventæ,
Hoc tuus in NATUM ſuaſerit ipſus amor.
Nos eadem cum Sole novo, Tibi, Magne Toparcha,
Munera, per *Verſus*, officioſa damus.
Et petimus, per *Vota*, Deum, Tu, *Nobilis Heros*,
In Batavis teneas debita Sceptra manu.

Et, ſupra Vulgus, Fato qui Natus, in omni
 Obtineas meritum poſteritate Decus.
Muſarumque novæ creſcant Te judice, Lauri,
 Siſque meæ Alcmariæ Luxque jubarque novum.

Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LXVIII.

In Obitum

Conſultiſſimi, & Ampliſſimi Viri,

D. JOHANNIS GUALTHERI,

Viri Conſularis, Cognati.

GUaltheri triſtes obitus & Funera magna
 Urbs meritò Friſiæ clara LEONE dolet.
Quæ ſibi Lethales inferri Numinis ictus
 Hoc Tali, ſentit, depereunte Viro.
Quem dignata ſuis toties Aſtræa theatris,
 Et juſſit ſacro CONSULIS ore loqui.
Præfulgens toti Populo, ceù Sidere pulchro,
 Majeſtate ſuæ Palladis atque Togæ.
In Batavis etiam, trans ipſas Tethyos undas,
 Nos Tanti afflixit mors inopina Viri.
Qui Patriæ caſus, & acerba pericla Potentum
 Non habeo propriis inferiora malis.
Vivite, Prælustres, FRISORUM in Gente, Nepotes,
 Et Vos, Qui Muſis eſtis Aſyla meis.
Nec rurſum, cum Sole novo, nova Vulnera & ictus
 Fatales Patriæ noſter Apollo ferat.
Vindictamque ſuam mox altera præparet Hydra,
 Pejorem & CAROLO Se LUDOVICUS agat!

cIↄ. Iↄc. LXVIII.

In
Triſtem Obitum
Ingenuæ Virtutis, Animique Generoſi
Adoleſcentis,
BALTHASARI COYMANS,
In
Gymnaſio Alcmariano
Diſcipuli Studioſiſſimi.
CONVICTORIS DILECTISSIMI.
CIↃ.IↃC.LXVIII. XXII. *Jan.*

SIc mihi COYMANNUM, primævo in flore Juventæ,
  Delicias Phœbi, mors inopina rapit.
Cujus erant Mores, quales Saturnia quondam
  Poſcebant Templis Aurea Sæcla ſuis.
Dignus, ut in Batavis, JUVENIS, maturior annis,
  Vixiſſet Pylii Tempora longa ſenis.
BALTHASAROſque novos in Publica ſacra dediſſet,
  Spemque ſuæ Patriæ, Nomina clara Domûs.
Qui ſic Siſyphio movit ſub Faſce lacertos,
  Ut tulerit ſtudio noctem hyememque pari.
Nulli unquam cedens Oneri. Flagrantior ibat
  Adverſum in montem, Caucaſeaſque nives.
Vos, quibus, ô SOCII, vegeto ſtant robore Vires
  Vos, ô Vos tali diſcite more, Mori.
COYMANNUS Vos Morte ſuâ, Vos Voce, Fideque
  Inſtruit, & vitæ prætulit Ipſe facem.
Et Cunctos monuit, Monita ut ſua ſancta ſequuti
  Ingentem colerent pectore & ore DEUM.
Felix, ô nimiùm Felix! qui, Funere tali
  COYMANNE, in Cœlis, corpore liber, ovat.
Et non ſe vitiis, ſcelerumque adjungit Erinni,
  Quæ Mundi hic in ſe lubricus Orbis habet.

Digitized by Google

AD EUNDEM.

NOn tantum feſſi, tardique ſenilibus annis,
Et vitæ ſaturi, quibus eſt ſua frigida nervis
Segnities, triſti letho mittuntur ad Orcum;
Sed vegetæ vires animi, corpuſque juventæ,
Et ſucci plenum, floſque ipſe tenacior ævi
Arbitrio paret Mortis, Lacheſique ſupremæ.
Hoc, *Coymanne*, doces vitæ melioris in ortu:
Qui Stygias poteras haud evitare Charybdes,
Et contra leges Parcarum inſiſtere quicquam.
Nobis nuper eras fraterno more Sodalis
Dilectus, Conviva pius, Collega, Comeſque;
At Te nunc magnæ Matris Vis major ad alta
Aſtra vocat, voluitque tuo nos ore carere,
Adſpectuque ſacro. Salve, ſalve, Inclyta proles,
Iſacidûm, *Coymanne* chori! Cuî pulchrior æther
Nunc, coram CHRISTO, complexum atque oſcula jungit.
Nos tua non unquam monita, & divinitus acta
Alloquia, in terris, rapidis mandabimus Euris,
Sed, cum teſte DEO, ſervabimus oſſibus imis.

Suffridus à Burmania. Nob. Fr.

Ad
Conſultiſſimum Virum,
D. PETRUM SCHAGEN,
Urbi Alcmarianæ à Secretis, Sponſum,
Cum Eminentiſſimâ Virgine
MARIA BRUNING.

SIc tandem, Tibi, SCHAGENI, nunc Conjuge ductâ,
Artificis cernis facta ſtupenda Dei.
Naturæ & ſcrutatus opus, tacitoſque receſſus,
Hinc diſces, quo ſit Numine natus Homo.
Res miranda Tibi non tantum, SPONSE, Tuæque;
Terrigenûm aſt toti res memoranda choro:

Quâ

Quâ placuit nos ſorte Deo, Cœloque creari,
 Atque hominum in majus creſcere poſſe Genus.
Salvete, illuſtres animæ, par nobile Amantûm,
 Qui Proavûm pulchrâ ſtirpe, domoque ſati.
Hoc à Vate pio, ſub ſacra ſilentia noctis,
 Cum primâ Thalami diſcite luce, precor.
Ut Vos unus amor, Vos unus junxerit ardor;
 Ut Vos una Fides uniat, una Salus.
Sic nunc, quæ Vobis pariter miranda videntur,
 Eventu fient non memoranda ſatis.
Atque hoc Auſpicio, quæ nondum cernitis Ipſi,
 Poſteritas grates debeat uſque ſibi.

cIↃ. IↃC. LXVII.

Illuſtri Viro,

D. ANTONIO STUDLER,

Equiti, &c.

Pierides, Vobis noſtri hæc debetur imago,
 In vivis quarum pars Ego nuper eram.
Ingenio Vatum patet ingens area cœli,
 In terris tantùm corporis umbra manet.
Exuvias iſtas, ceù raptam funere prædam,
 Committo Auſpiciis, *Magne Toparcha*, tuis.

cIↃ. IↃC. LXIII. *Kal. Jun.*

Clariſſimo Viro,

D. CORNELIO SCHREVELIO,

Med. Doctori, &

Gymnaſiarchæ Lugd-Batt.

SCHREVELI, tuus, ecce, Lares nunc intrat Apollo,
 Inque domo ſacris vult comes ire tuis.
Tu noli ingenuos à Limine pellere Vates,
 Illos ſed toto pectoris abde ſinu.
NEUHUSII venit umbra tui; ſine corpore, Imago.
 Vultque tuum juxta pendulus eſſe latus.

Semper in hoc Phœbi vultu qui fixus oberrat,
Inque iſto magni quid legit ore Viri,
SCHREVELI, Clario pateat tua janua Vati,
Atque illinc Muſas, ſit pudor, ire foras.
cIↃ. IↃc. LXIII.

Ampliſſimo Viro,

D. JOHANNI BOURICIO, JC.

Senatori Friſio.

PEnè nefas, cano capite, informique ſenectâ,
Jam circum Thalămos plectra movere, puto.
BOURICIUM tamen haud rigidum ſic eſſe Catonem
Quis putet, ut Thalamis debita ſacra neget?
Hoc auſim ſolo ſub judice ludere Vates;
Ire & in alterius, non ſine jure, Toros.

Ampliſſimo Viro,

D. H. de BLAU, JC.

Penſionario Leoverdienſi.

DA veniam, BLAVI, quod, ſparſus tempora Canis,
Sic tamen Officium & munus Amantis agam.
Milities quondam fuit hæc mea. Plaudite Muſæ.
Et ſua nunc etiam non amet arma ſenex?
cIↃ. IↃc. LXIV.
x. *Kal. Julii.*

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO HOOCHLANT,

Conſuli Alcmariano.

LUſtra meæ vitæ Alcmariæ ſunt quinque peracta,
Alteraque hæc facta eſt Patria penè mihi.
Quod de me tanti teſtantur jure labores,
Et plus quam centum Nomina clara Virûm.

Quos

Quos inter vixêre tuo de ſanguine nati, (mus.
HOOCHLANDI quondam Speſque decuſque Do-
Nunc extrema vocant noſtræ nos penſa THALIÆ,
Carceribuſque ſuis miſſus anhelat equus.
Da vitæ ſpatium, paucos da, Juppiter, annos,
Ut Vates pulchro fine coronet opus.
Tuque meas ſolito affectu ut dignêre Camœnas,
Hoc Te, quam mitto, muta tabella rogat.
cIↃ. IↃC. LXIV. *Idib. Jan.*

Ampliſſimo Doctiſſimoque Viro,

D. PETRO à VRYBURCH, JC.

Cum à moribundi PARENTIS ſui ore
Novum Teſtamentum Græcum, in Folio,
Regiis Typis, mihi legaretur.

CErnis in extremis PATER ut confinibus ævi,
Neuhuſium puro corde & amore colat?
Qui, dum cum mortis vinciis luctatur & umbris,
Immemor haud noſtri ſic tamen eſſe cupit.
Neuhuſium, Dixit, plenâ Tu voce ſaluta,
Qui, noſtri quanto junctus amore mihi,
Cum Superi vitam in terris tribuêre beatam
Ducere, cum Phœbo, Pieridumque Choro.
Ille mei Vates ſtomachi, pia Numina faxint,
Longiùs in terris ille ſuperſtes agat.
Nec tam crudeli, quo me videt eſſe peremptum
Funere, ſic ſimili funere raptus eat.
Ille meos caſus vero de pectore flebit,
Inque meos cineres veraque thura dabit.
Optime NATORUM, in vivis, Chariſſime PETRE,
Jam moriens oculos quando Ego claudo meos;
Nec fas eſt tractam cœlo producere vitam
Amplius, Extremum eſt, quod quoque mando Tibi:
NEUHUSIUM dona DIVINI hoc CODICE VERBI,
Unô quo conſtat CODICE tota Salus.

Supra omnes Vatum tabulas Hic celſior exit,
Et nullum invenit cuî mea Muſa parem.
cIↄ. Iↄc. LXIV.

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO SCHAGEN, *Hoochlant,*

Conſuli & Senatori Alcm.

Cum Clariſſimi Viri,

D. JANI ERASMII, *Opera poſthuma mitterem.*

SIc iterum exſurgit nobis à Manibus imis
Illuſtre ERASMI Nomen, honoſque Viri.
Et vult Almeriæ quoque nunc prodeſſe juventæ,
Quando etiam mediis vox ſilet iſta rogis.
Ut proprium hoc magnis Animis, poſt fata, Nepotes
Protegere, in ſerâ poſteritate, ſuos.
Mecœnas, placeat Tibi nunc ERASMIUS, illo,
Quo quondam eſt habitus, more & amore Tibi.
NEUHUSIUMque tuum, magis iſto nomine, faxis
Teſtibus & Muſis, jure fideque colas.
Alcmariæ. cIↄ. Iↄc. LXIII.
V. *Kal. Jan.*

Clariſſimo Doctiſſimoque Viro,

D. SIMONI van VEEN, JC.

Prætori in Grootebroeck, Cognato.

ACcipe NEUHUSII vivos in imagine vultus,
Ac ſpolium noſtri funeris illud habe.
Sic poterit tecum, mens quando in Pace quieſcit,
Et ſilet os ſacrum, corporis umbra loqui.
Parte aliquâ exiguâ Tu nos ſuſpende: puellas
Inter Pieridas, Caſtalidumque choros.
Regius hîc Vatum locus eſt, famuliſque Minervæ:
Nolo Ego quo vulgus, penſilis eſſe modo.
cIↄ. Iↄc. LXIII.

RESPON-

RESPONSIO.

Accipio veſtros, vivos in imagine vultus,
Et ſpolium clari Funeris illud amo.
Sic poterit mecum, mens quando in pace quieſcit,
Et ſilet os Veſtrum, corporis umbra loqui.
Parte aliquâ exiguâ ſuſpendam hæc æra: puellas
Inter Pieridas, Caſtalidumque choros.
Regius hîc vatum locus eſt, famuliſque Minervæ:
Non Tu, quo vulgus, penſilis eſto modo.

SIMON van VEEN.

Reverendo Doctiſſimoque Viro,

D. ARNOLDO BORNIO,

Eccl. Alcm. Miniſtro fideliſſimo.

N*Euhnſium* meritò carpis, Clariſſime BORNI,
Quod nunquam à durâ Pallade liber agat.
Da veniam, *Vir Magne*, mihi. Sic noſter Apollo
Imperat. Et Vatem haud una catena ligat.
Muſarum Phœbique domus, magna Atria divûm,
Ipſâ Flaminiâ, ſunt habitata Tibi.
Atria vix humilis quò noſtra intrare Thalia,
Vim magni metuens Numinis, auſa fuit.
Muta tabella tamen, nullo ſuffuſa pudore,
Illò, pro Domino, promovet uſque gradum.
Inveni ſic arte viam, certuſque ſalutem:
Quâ fâxim, coram Te quoque ſemper agam.
Corporis umbra mei Tecum pro voce loquetur,
Et, quoties jubeas, annuet iſta Tibi.

cIↃ. IↃC. LXVIII. *Idib. Jan.*

Digitized by Google

Ampliſſimo Viro,

D. ADRIANO SEEWENHUSEN,

Conſuli Alcmariano.

ACcipe NEUHUSII primam ſine labe ſenectam,
Et placeat Pallas Faſcibus illa tuis.
Cujus amor multis retrò mihi cultus ab annis,
Et perſpecta fides cum pietate fuit.
Zeuxidis ut placeat labor hic, mutæque labellæ,
Hoc, SEEWENHUSI, noſtra Thalia rogat.

Anno CIↃ. IↃC. LXII. *Non. Julii.*

Reverendo Viro,

D. JOANNI KNYFFIO,

Eccleſiaſtæ Alcmariano, &c.

CErnis in his tabulis, KNYFFI, quot thura quot-annis,
Pro Te, proque tuâ vota ſalute feram.
Quot precibus cauſam Batavûm defendere coner,
Et magnum nobis demeruiſſe Deum?
Omnia quæ vovi, toties labentibus annis,
Hæc dare Knyffiadæ proximus annus amet.

Ampliſſimo Viro,

D. HENRICO DRUYFF, JC.

Supr. HOLL. ZEEL. Curiæ

SENATORI.

EN Tibi NEUHUSIUM, veteris monumenta Magiſtri,
Notum à tot Luſtris nomen & ora Viri.
Qui petit in vivis hoc à Te, Magne SENATOR,
Ut poſſit Tecum, poſt ſua fata, loqui.

Et,

Digitized by Google

Et, ſi fas tantis accedere Vatibus Umbram,
Quos tenet in Roſtris nobilis HAGA ſuis.
cIↄ. Iↄc. LXIII. *Non. Aug.*

Conſultiſſimo Viro,

D. CORNELIO SCHAGEN,

Penſionario Alcmariano.

EN Tibi NEUHUSIUM. Quantum mutatus ab illo,
Cum primùm Almeriæ tecta Laremque ſubit?
Cuî nunc Cycnæis tecum eſt coma candida plumis,
Et, forſan, vitæ fila peracta ſuæ.
Hæ tabulæ, hi vultus, exordia prima ſenectæ,
Oro, ne poſſint diſplicuiſſe Tibi.
cIↄ. Iↄc. LXIII. *Kal. Julii.*

BREMA LIBERATA,

Ab

Obſidione Suecorum.

BRema potens, pollenſque Opibus; *Brema* inclyta factis,
Quæ nulli cedis RELLIGIONE, FIDE,
Nunc ô, nunc offer Divina tomacula Templis,
Et, quæ pollicita es, maſcula Thura, DEO.
Vincula dempta tuis tandem Cervicibus. Et non
Amplius hæc circum Mœnia Miles agit.
Libera Regna tenes, Pacemque in ſæcla tenebis,
Devinctus Tibi dum Fœdere CÆSAR erit.
Redde DEO grates, URBS INCLYTA. Reddita, *Brema*,
Eſt Tibi LIBERTAS Præſidio una DEI.
cIↄ. Iↄc. LXVI.

Digitized by Google

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO van der MOERE,

Toparchæ in Herencaſpel.

PRo Fragis, nobis Cannenſi ex clade relictis,
Dat *fragiles* Verſus noſtra Thalia Tibi:
Et munus, cui nulla ſubeſt *Fragrantia*, Vulgi
Judicio, & Veſtrâ ſic gravitate minus.
Allevat hoc, forſan, pretium *Fax utraque Amantum*,
Et par eſt grates reddere *Breda* Tibi.
Kal. Maji. cIↃ.IↃC. LXVII.

Conſultiſſimo Viro,

D. NICOLAO SPLINTER, Advocato,

Nuper Convictori & Diſcipulo.

EN, tuus ut vivo, Splintere, Magiſter in ære,
Invidiam contra, ſplendidus ora refert!
Et nunc, in Batavis, tantis ſe Heroibus addit:
Lumine quos Pallas reſpicit æqua ſuo.
Da veniam mutis tabulis. Nos cura Nepotum,
Et chari Vates Principibuſque ſumus.
cIↃ.IↃC. LXIII. *Idib. Sept.*

Conſultiſſimo Viro,

D. JACOBO MYROPIO, Advocato,

Nuper Convictori, Cognato.

NOn ſumus, ut quondam, facie vultuque ſereno,
Purpura cum noſtras tingeret ipſa genas.
Ille decor melior rugas nunc duxit aniles,
Floſque meæ vitæ, ceu levis aura, fugit.
Tu tamen haud ſpernas tardâ gravitate ſenectam,
Neve minus placeant tempora ſparſa nive.

Aſſur-

Aſſurgas canis iſtis, Veteriſque Magiſtri
Dum tabulam ſpectas, Illius eſto memor.
cIↃ. IↃC. LXV.

Doctiſſimo Viro,

D. JOANNI FOECKLERO,

Collegæ Conrectori.

En Tibi Cygnæas imitantia tempora plumas,
Et, fortaſſe, mei proxima ſigna rogi.
Quales exuvias, nos quando ceſſimus umbris,
Poſteritas tecum grata memorque canet.
Da partem exiguam nobis in Apollinis æde,
Quâ lateat tantùm corporis umbra mei.
cIↃ. IↃC. LXIII.

Conſultiſſimo Viro,

PETRO LOTIO, Advocato.

Corporis exuvias hîc tantùm cernere fas eſt,
Exuvias animi noſtra Thalia dabit.
Sic Ego Lotiadæ potero non corpore tantùm;
Aſt animi inprimis parte placere mei.
Corpora debemus morti nos noſtraque. Solùm
Ingenii pretium, poſt tua Fata, manet.
cIↃ. IↃC. LXV.

Ampliſſimo Viro,

D. GUALTHERO BRANT,

Amico Veteri.

Hîc oculos, hîc ora vides conſtantis Amici,
Qui Te, quique Tuos pectore totus amat.
Hoc uno nobis reſponde in amoribus iſtis,
Ut noſtri hæc placeat Corporis umbra Tibi.
Et, quando hos Lethi vis ultima fregerit artus,
Hæc

Hæc Tecum poſſit muta Tabella loqui.
Neuhuſii quoties Tu Nomina legeris illic,
Et toties pro Te, ſic puta, vota leges.
Kal. Martiis. cIↄ. Iↄc. LXIV.

Epithaphium

Super inopinatâ morte, Doctiſſimi Juvenis

THEOTARDI HOBMA,

SS. LL. & Phil. Candidati,

Infeliciter aquis ſubmerſi.

IBat ad exequias Naſſoï Principis Hobma,
Nec ſatis exequias noverat Ipſe ſuas.
Tempus erat Brumæ. pedibus talaria nectens,
Heu! miſer in mediis corpora mergit aquis.
Quid Fati accuſem leges? Fuit, Ordine fixo
Cœlituum, poſitus Terminus iſte rogis.
Quem nulli fas eſt Vatum ſuperare precando,
Cum ſemel à ſummâ ponitur ille manu.
Deſiit eſſe meus, Qui primos inter amicos;
Hobma, decus Juvenum, deſiit eſſe meus.
cIↄ. Iↄc. LXIV.
XXV. *Decembris.*

Doctiſſimo Viro,

D. JOANNI FOECLERO,

Collegæ Conrectori.

HActenus in Batavis Soles, ſine nube, ſerenos
Duximus, & voti ſumma peracta fuit.
Omnibus Oceani nobis famulantibus undis,
Unde ad nos dives copia fluxit opum.
Sed nunc, avertat flagrans quod Numinis ardor,
Sidera terrigenis nil niſi triſtè canunt.
Bellorum lituis hinc, inde ſtrepentibus aures
Jam circum; pulſâ pace fideque foro.
Omnibus in noſtrum populis jurantibus orbem;
Vix

Vix uno furias nunc cohibente ſuas.
Ut ceſſet Vindicta DEI, FOECLERE, precamur
Suppliciter magnum nocte dieque Deum.
Qui frænare potens iratas Tethyos undas,
Et ſolo nutu ponere bella Ducum.
Quo facili nobis, pronoque in verba precantum,
Omnia ſic Fato proſperiore fluent.
Et, rurſum nobis, præſente hac nube remotâ,
Optati venient, candiduliqué dies.
Quos Vobis, Muſiſque precor, fortique Batavo,
Et meritò invidiam, dire Britanne, tibi.

Kal. Jan, CIↃ. IↃC. LXV.

Conſultiſſimo Viro,

HENRICO NEUHUSIO,

Supr. Friſ. Curiæ Advocato,

Penſionario Worcumenſi, &c.

NOn ſum, qualis eram, *Frater*, vernantibus annis,
Tunc mihi cum roſeas pingeret aura genas.
Nunc ſapimus patruos, & nil juvenile recordor
Amplius: Ingenio fitque ruina meo.
Nunc mores alios ætas addiſcit & artes,
Nunc ignava mihi frigore torpet hyems.
Nunc Curæ ſubeunt animos, & ruga ſenilis
Dedecorat canis tempora fracta ſuis.
Quod de me loquitur facies vel muta tabellis;
Artificiſque nihil peccet ut ipſa manus.
Cætera ſunt fati. Nam, quæ mihi vita peracta eſt,
Acta eſt virtutum non ſine teſte mihi.
Securique ſumus, quid portet Veſpera ſera.
Cum morimur, lætis altera vita redit.

CIↃ. IↃC. LXV. XXI. *Octob.*

Ad

Ad

Clariſſimum & Doctiſſimum Virum,

D. PETRUM SCHACKIUM, *Cum, ab Eccleſiâ Alcmarianâ ad Illuſtrem Eccleſiam Amſtelodamenſem concederet.* CIↃ. IↃC. LXVII.

TAndem ſumma tenes, SCHAKI, faſtigia rerum,
  Atque Aquilæ in morem, ſub pede cuncta vides.
PLUS ULTRA non ire datur. Stas vertice in ipſo:
  Unde, niſi à Terris, ipſa ſub Aſtra via eſt.
Delicium Humani Generis Te jure Batavus
  Nominat, & Suadæ donat honore ſuæ.
De Quo certârunt Proceres non Unius Urbis,
  Et pretium voluit quiſque parare ſibi.
Deſinet in pugnas poſthac tuus ire Batavus:
  Invenit finem nunc ea pugna ſuum.
SCHACKIUS, in tutos portus, Latiumque receptus,
  Hinc poterit vitâ liberiore frui.
Et non, more pilæ, Populis ſic ludus haberi,
  Perpetuò & curis ſe cruciare novis.
Vos SOLYMÆ turres, Tuque ingens Porta SIONIS,
  AMSTELA, SCHAKIADÆ Limina pande tuo.
Ut, Quem non noſtræ modicus capit ambitus Urbis,
  Hunc capiat tantò major ut Orbis Honor.
Eloquioque ſuo, circum præcordia ludens,
  Tot Populi afflictis mentibus addat Opem.

AD EUNDEM

Ultimum Vale.

I Nunc Amſtelias ad ripas, Inclyte SCHACKI,
  Et totum tecum fer ſapientis onus.
Munera divinæ Suadæ, pretiumque potentis
  Eloquii, & Magni Myſtica Sacra Dei.
Fer quoque NEUHUSII tecum haud ignobilis Um-(bram,
  Qui toties laudes prædicat ore tuas.
Et toties ſimilis quem Sors & Sparta vocavit,

Devin-

Devinctumque ſibi Muſa nec una tenet.
Amſtela Te, SCHACKI, Te *Leida* vocavit & *Haga*,
Dedita in Officium nomina tanta tuum.
Franica me Vatem voluit, claruſque *Sicamber*,
Et proprium optabat me *Leovarda* ſibi.
Hoc uno tandem in diverſum ſcindimur hamo,
Amſtela quod Vitæ ſit Tibi certa Quies:
At nos *Almeriæ* teneant quod mœnia clauſos,
Atque hîc, Laus Superis! ſit mihi certa quies.

Alcmariæ CIↃ. IↃC. LXVII.
Idibus Junii.

Reverendo Viro,

D. JOHANNI KNYFFIO.

DUm ſalvus ſoſpeſque redis, Pater optime, KNYFFI,
Almeria in reditus gaudet amica tuos.
Et noſtra inprimis ſolemni in Veſte *Thalia*
Aonidumque Tibi dedita turba Chori.
Soſpes ades, *Vir chare* mihi, regione Sicambrûm,
Et felix intra tecta Laremque tuum.
Nec facile hinc iterum, ad Lethum, luctuſque Tuorum,
Abſtrahat à nobis Te glacialis Hyems.
Neve oppleta piis lacrymis Eccleſia Chriſti
Conſpectu careat, contuituque tuo.
Sed, nunc cum Phœbo nobis, mundoque renato,
Almeriæ in majus floreat aucta SION.
Pierideſque meæ, toties labentibus annis,
Pro Thalamis faciant annua ſacra tuis.
Et nos in longùm læti vivamus uterque,
Multaque ſint vobis proſpera, multa mihi.
Donec ad extremum vitæ pervenimus ambo,
Et fas ſit Patriæ ritè Deoque mori.

AD EUNDEM.

UT novus hîc Annus fauſto Tibi ſidere currat,
Et multis ſcateat, luxurietque bonis.
Hoc nunc NEUHUSIUS puro de corde precatur,

Qui

Qui Te; quique tuos relligioſus amat.
Vive diu, Vir chare, Deo, Patriæque. Diuque
Almeriæ ſacrum ſic bene paſce Gregem.
Muſaque ſe veſtris facilem concredat in ulnis,
Quæ ſine te cupiat vix ſupereſſe ſibi.
Et plures redeant cœlo feliciter anni,
Qui ſecum portent gaudia mille Tibi.
cIↃ. IↃC. LXII. *Kal. Julii.*

Clariſſimo Viro,

D. PETRO LOTIO, JC.

Advocato Cur. Supr. HOLL.

In

Miſſionem THALIÆ.

MAgni magna Patris Soboles, Clariſſime LOTI,
In Batavis noſtri maxime Myſta Fori,
Poſt Themidos lites, & rauci jurgia Codri,
Diſpungat curas noſtra THALIA tuas.

In Miſſionem SUADÆ.

SIc loquitur mediis de Roſtris noſtra Juventus,
Et vult Principibus ſe ſociare Viris.
Tu, LOTI, lætis oculis dignare Quirites,
Et THEMIDI placeat SUADA tenella tuæ.
cIↃ. IↃC. LXV. *Kal. Apr.*

Strenæ

Digitized by Google

Strena

Pro ADRIANO de BERGEN,

Ad

Heroa inclytum,

D. ANTONIUM STUDLER, Equitem,

Senatorem Alcm.

CHare *Pater*, dilecte mihi penetralibus imis,
Et *Mater*, ſacro ſanguine juncta mihi,
Ex animo precor, ut Vobis ſit proximus Annus
Felix, & placido ſidere fauſtus eat.
Nullaque ſe noſtris Bellona immiſceat aulis,
Quæ modò non uno turbat ab axe Larem.
Omnia ſed lætis jungat Concordia vinclis,
Ut longum proprio luceat igne Focus.
Viderit hoc etiam Generoſus ad oſtia Rheni
Patruus, & Patriæ gaudeat Ille bono.
Et *Fratris* Fortuna eadem portetur ad aures,
Cuî grata eſt mecum Belgica, crede, ſalus;
Quamvis à nobis variâ regione remotus,
Et, procul hinc, Druidum ſub Jove mactus agat.
Alme Deus, Pacem votis Te poſcimus omnes,
Otiaque in Batavis, Halcyonumque dies.
Noſtraque ſe tandem, ſpatiis propioribus, ultra
Oceanum & terras, Muſa ſub aſtra ferat.

Kal. Jan. 1665.

ALIUD.

CHare *Pater*, cum *Matre*, precor, cum *Fratre*, *Sorore*,
Cum *Generoque* tuo, proſpera multa Tibi.
Tamque diu vive in terris, cum *Matre*, *Sorore*,
Natis, *Fratre* tuo, ut ſis ſatur Ipſe *Tui*.

AD EUNDEM.

UT novus hic lætis ineat Succeſſibus Annus,
Atque iiſdem Auſpiciis exeat iſte Tibi.

Id

Digitized by Google

Id mea, *Mecœnas*, ſacro vovet ore Thalia,
Ingentemque rogat per pia vota Deum.
Et pridem veſtro cecinit quod Carmen amoris,
Hoc nunc in STRENAM mittere carmen amat.
cIↄ. Iↄc. LXIII.

Ampliſſimo Viro,

D. JACOBO SCHAGEN, HOOCH-LANT,

Conſuli creato.

HOOCH-LANDI, Proceres inter, pars maxima noſtros,
Gratulor Alcmariæ Sceptra, Decuſque Tibi.
Ut poſſis longùm, vitâ currente, potentes
Juxta Collegas, nobile ferre jugum.
Et Patriæ prodeſſe tuæ, prodeſſe Minervæ,
NEUHUSIIque pios protegere uſque Lares.
Prid. Natal. Chriſti.
cIↄ. Iↄc. LXIII.

Clariſſimo Doctiſſimoque Viro,

D. JANO FOECLERO,

Collegæ Con-Rectori,

SOl novus exoritur, rurſum creſcentibus Horis,
Jamque ſuos Phœbus celſius urget equos.
Ut ſpes ſit Muſis, pulſâ caligine Brumæ,
Auroræ reduces clarius ire dies.
O utinam! cum Sole novo, nova gaudia Belga
Nata ſibi fauſto viderit eſſe Polo.
Ut tandem ponat ſtrictos Mars impius enſes,
Et Pax in terris exerat alma Caput.
Sic poſſent, victo ſi non ex Hoſte trophæa,
Compoſito ſtatui læta trophæa, Mari.
Quod mecum, *Foeclere* imis penetralibus optas,
Cuî, ſcio, quàm tecum *Publica* chara *Salus*.
Kal. Jan. cIↄ. Iↄc. LXVII.

Reve-

Reverendo, Conſultiſſimo,

Clariſſimoque Viro,

D. JOANNI RECKIO,

Eccleſiæ Alcm. Paſt. vigilantiſſ.

Cum effigiem mitterem.

SIc benè NEUHUSIUM manibus dum ſculpit Apelles,
Artificis peccat nil, puto, docta manus.
Omnia ſic reddens ad vivum, ut vivere credas
Virtutem in tabulis, ingeniumque Viri.
Stulte, quid in muto damus inſpicienda metallo
Corpora? & à vili hac vivere parte lubet?
Pars, Animus, melior, ſi æterno exſtaret in ære,
Hæc foret effigies Vatibus æqua magis.
Et placeat, meritò, plus hæc Tibi muta tabella,
In quâ *Mens* pateat nobilis ipſa Viri.

CIƆ. IƆC. LXVII.

Doctiſſimo Viro,

JANO FOECKLERO,

Collegæ.

UT, *Foecklere*, novo vires cum ſidere ſumas,
Ingentem precor hoc pectore & ore Deum.
Quem penes eſt, Hominis lapſam reparare ſalutem,
Et dare de tenebris lumina clara ſuis.
Illi Te ſolum, chariſſime, crede, Virorum,
Sitque hic in dubiis Anchora ſacra malis.
Sic, ſpero, ſi vera fides corroboret ægrum,
Tempeſtas breviter deſinet illa mali.
Fortem animum retine, mediis tranquillus in undis,
Propoſitique tenax maſcula corda gere.

CIƆ. IƆC. LXII.

Digitized by Google

AD EUNDEM.

QUod, *Foechlere*, meis Muſis, Laribuſque precaris,
Illa tuis Muſis, & precor, uſque Lari.
Ut Batavo, & nobis ſit felix proximus Annus,
Pieridumque ferat præmia digna labor.
Foechlerusque ſuæ *Foecheridos* erret in ulnis,
Cumque ſuâ Conjux Conjuge ſoſpes agat.
Atque interveniant iſti non ulla ſereno
Nubila, nec quicquam triſte queratur Amor.
Diſpare qui Fato, quàm Vates, vivitis Ambo,
Nec tantis animum frangitis uſque malis.
Purus amor, puri veniant ad baſia fontes,
Et Thalamis iſtis non niſi mella fluant.
Sic vortat bene ſemper amor. Quodque unicus opto;
Proſpera ſint Veſtris gaudia mille Toris.

cIↃ. IↃC. LXIV.

AD EUNDEM.

TEmpora ſic redeunt nobis ſolennia JANI,
Paulatim & vitæ terminus ipſus adeſt.
Nos tamen in longas ſpem vitæ ducimus horas,
Nec ſatis attenti ad ſubdola penſa ſumus.
Nos toties, Collega, novas jam carpſimus uvas,
Jam bibimus toties ore Falerna novo.
Cuncta monent momenta Hominem, mortem eſſe propinquam,
Extremum & Fati pergere lege diem.
Unuſquiſque dies igitur, cum pondere juſto,
Expendi debet, judicioque ſuo.
Chriſtiadæ nunquam Stygis exhorreſcimus undas,
Cum Morimur, Lucrum Mors habet ipſa ſuum.
Sed nos in Carnis cum ſimus carcere, amorem
Quis vitæ in terris ponere ritè queat?
Vivendi Spatium petimus, qui vivimus, omnes,
Et juvat in longum nos trahere uſque moras.
Nec ratio hîc pugnat Divini Numinis ipſa,
Sit modò conformis ſi mea vita Deo.
Ergò omnes alacri ſtudio Te, JANE, colamus,

Et

Et fâxis, felix proximus ANNUS eat.
Et ſe quiſque probet tali in Statione paratum,
In quâ ſub ſignis militet ipſe Dei.
Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXVIII.

AD JANUM.

INvenies multos tam bruto pectore, Lucem
Qui nunquam cupiant, JANE, videre tuam.
Tempora ſed malint tardè procedere, & Annos,
Orbe novo, curſus non reparare ſuos.
Vis Cauſam? tales culpæ mens conſcia terret,
Anxietaſque animi nocte dieque premit.
Tanquam perpetuus tortor, tanquam Ixion alter,
Impia qui ſurdo verbere corda ferit.
Kal. Jan. cIↃ. IↃC. LXVII.

In Natalem XXXIV.
Reverendi, Clariſſ. Doctiſſimi Viri,
D. PETRI SCHACKII,
Eccl. Alcm. Paſt. celeberrimi.

BIs quarto TAURI ſub ſidere blandula Mater
SCHACKIADÆ, in cunis, ubera plena dedit.
Hunc STULINGA diem numeret meliore lapillo,
Et meritò primas collocet inter opes.
Et, cum Vate pio, toties exclamet ad Aſtra:
O utinam! redeat ſæpius iſte dies
Quo liceat nobis lætos diffundere vultus,
Et Magnum, in cœlis, concelebrare DEUM.
VIII *Aprilis.*
cIↃ. IↃC. LXVII.

Reverendo, Doctiſſimoque Viro,

D. GEORGIO van den HEUWEL,

Eccleſiaſtæ,

Cum Alcmariæ concionaretur ex Pſ. 99. v. 5.

SIc mea Divinis ſtrinxiſti pectora verbis,
Ut vix ſim vitæ, juris & ipſe mei.
Et dubitem, num ſit melius mox ire ſub aſtra,
Quàm mundi his tenebris, carceribuſque premi.
O utinam! liceat Roſtris Te cernere in illis
Sæpius, & tantos aure probare ſonos.
Ipſe *Cherubinos* inter, *Seraphinaque* Sacra
Sic fierem ſacri pars Ego magna Chori.
Clare Virûm! in laudes propera ſic ire Tonantis,
Eloquioque tuo concelebrare DEUM.
cIↃ. IↃC. LXVII. XVII. *Julii.*

STRENA

Ad

Clariſſimum Virum,

D. REINERUM NEUHUSIUM.

MOs vetus eſt JANI *dare Munera ſacra Calendis,*
Annus ut Auſpicio proſperiore fluat.
Ergò nè veterem tollant oblivia morem,
NEUHUSI, *in ſtrenam Carmina pauca damus.*
Sit Tibi, qui nunc eſt animus, Vir Magne, perennis,
Cæteraque haud meritis inferiora tuis.
Et Schola Te longùm Docto Rectore fruatur,
Donec Neſtoreos vixeris uſque dies.
Vive diu, Vir Clare, tuis digniſſime factis,
Et Batavis pulchram, quod facis, affer opem.
Hoc tuus ex animo Muſas Burmania teſtor,
Quæ poterunt ſine Te non ſupereſſe diu.
Suffridus à Burmania
Nobilis Friſiæ.
cIↃ. IↃC. LXVIII. *Kal. Jan.*

In

In Obitum
Ingenui & ingenioſi Adoleſcentis,
PETRI HULSHOUT,
Coſ. Hag. Fil.

SIc meus ad manes, Cineresque *Hulſhoutius* ivit,
Vix vitæ impleret cum duo Luſtra ſuæ.
Quo puero, charoque mihi nunc pignore, nemo
Aoniam pubem pulchrior inter erat.
Ingenio exſuperans animum, curaſque viriles,
Et ſapiens annos dotibus ante ſuos.
Non facilè è noſtris, *Hulſhonti*, exire medullis
Illa tibi laudum debita fama poteſt.
Cujus apud memorem Veſtigia ſerà Magiſtrum,
Spiritus hos artus dum reget, uſque manent.
Ut ſæpè in votis mihi ſit, Te poſſe renaſci,
Aut tibi ſint multi ſedulitate pares.
Vos, Juvenes, quorum *puer* hic convictibus uſus,
Farre pio memores illius eſte rogi.
Et non in longum vitæ differte pudorem,
Cum nulli in terris ſit ſua vita diu.
Felix! qui terras ultra, notaſque Cupreſſos,
Nomen ab æternâ poſteritate tulit.
Plaude tuo *Nato*, PATER, & gratare ſalutem:
Cui nunc à pueris incipit ipſa *Salus*.
cIↄ. Iↄc. LX.

Digitized by Google

In mortem

Chariſſimæ filiolæ

SARÆ NEUHUSI, Defunctæ

Alcmariæ ClƆ. IƆC. LXI. V. Novemb. Annorum XII.

Graſſantibus per Univerſam Bataviam Febribus infeſtiſſimis.

SIc etiam ALMERIÆ *mediis in luctibus auget*
FILIA *nunc luctus, & me minus eſſe diſertum*
Eſſe volet, fato alterius. Sua pallida pandens
Ora manuſque mihi, tremuliſque amplexibus ulnas,
Hæc in verba potens rigidam vix ſolvere linguam:
CHARE PATER, qui corde meo mihi charior ipſo,
Et mundi ſupra quidvis dilectior, oro,
Hoc unum, Chare, oro, PATER, per viſcera, perque
Illud, quod tibi dulce meum; per jura, fidemque
Divinæ Genetricis; & omnia ſacra, medullas
Perque meas, ut non aliorum in funere ſemper,
Communeſque rogos tibi ſit facundia tanta;
Sint lacrymæ, planctuſque foris. De Vulnere noſtro
Nunc agitur, propriosque citat Mors improba Manes.
Quando, chara tuo lateri, *Pater Optime*, chara
Eripior nunc *Nata* tibi. Nec jam amplius hiſce
Hiſce oculis coram liceat ſervare Parentem.
Nec blandas tetigiſſe genas. Lux ultima venit,
Quâ fractos artus, & membra exhauſta dolore
Deſeruit color, & corpus, ſine viribus ullis,
Egelidus, torpor, friguſque immane coërcet.
Extremùm, *Pater alme*, Vale. Tua FILIA, nata
Sic tua jam cœlos adeo. Et ſuper ardua mundi
Nunc poſita, & Terras, &, quæ terreſtria, cuncta
Deſpiciens, pedibus nubes & ſidera calco.
Mitte ſupervacuum peregrinis addere honorem
Jam toties, araſque novas de marmore Vates
Erigere: antè pio decoràris Carmine Buſta

FILIO-

Digitized by Google

FILIOLÆ, SARÆque tuæ nomenque decuſque
Hæreat æternis, cinerum cuſtodibus, urnis.
Salve, SARA, poli mediâ nunc parte recepta,
Humanis erepta malis! Digniſſima ſalve
Nata mihi, quondam! quæ nunc in flore juventæ
Exſtincta: Antè tuos turpis corruperit annos
Improbitas, animumque bonum vis fregerit ævi
Deterior. Tantò & major, Cœleſtibus acta
Auſpiciis, Hominum tot rides frivola tecum,
Et nunc Elyſiis felix in vallibus erras:
Omnibus abſterſis lacrymis, omnique dolore
Libera, per ſacros orbes, tutoſque viarum
Anfractus, lætis ſpatiis ſuccedis Olympi.

In Mortem

FILIOLÆ, GEERTRUDÆ NEUHUSI,

Menſium VII.

Defunctæ Alcmariæ CIↃ. IↃC. LXVI.
XVIII. Sept. ad

Matrem mœſtiſſimam,

ADRIANAM KNYFFIAM.

QUid fles *Filiolam* teneram Tibi, *Mater*, ademptam,
Et lacrymis violas nocte dieque torum?
Maſcula Tu nimis es, quàm nunc, ut pectore fracto,
Filiolæ doleas parva ſepulchra tuæ.
Tu *prudens* nimis es, quàm Te rationis egentem,
Fatorum opponas legibus, atque DEO.
Sume animos, ADRIANA, novos. Et *Maſcula* porrò,
Et *prudens* mediis ſemper ineſto malis.
Scripſiſti cœlo civem, digniſſima Mater,
Et pro parte tenes ſic quoque tecta poli.
Filia tunc periit, quando vis dira Britanni
Imminet exitiis, & jugulo ipſa tuo.
Ut liceat verè gratâri mortis honorem
His, quibus ad cœlum janua recta patet.
Ante tuos oculos, forſan, *Geertrudula* dextram

 Hoſti-

Hoſtilem poterat, per fera bella, pati.
Quæ nunc, in gremium CHRISTI, ſecura, recepta,
Bellorum nuſquam tela minaſque timet.
Nobis in mediis Fatorum errantibus undis,
Inter tot lituos, Albionumque dolos,
Sume animos, ô *Chara Uxor.* Spe vivimus Ambo,
Et cum vere novo ſpargite ſemen humo.
Nondum effœtus ager. Pluviâ rigat arva colonus,
Officiumque facit Fœmina Virque ſuum.

AD

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum Virum-Juvenem,

D. JOHANNEM BRANT,

ALCMARIANUM,

CUM

In Illuſtri Acad. Lugd. Batav. Juris Utriuſque
DOCTOR *ſalutaretur.*

NOndum inter Martis Furias, Spes deſiit omnis
PIERIDUM; aut Noſtras Sidus fatale Camœnas
Reſpicit. In mediis flammis, rerumque tumultu
Tollit MUSA caput. Tantoque auguſtius urit
ALMERIÆ ingenuos Juvenes pius ardor HONESTI.
Exemplo quod ritè probat, ſub Judice Docto,
BRANTIUS. A noſtrâ pridem Qui PALLADE ſacros
Hauſerat igniculos: PATRIÆ ſervatus in uſum,
Et Magni tot Vota PATRIS. Decus uſque ſuorum
Et Columen. Salve, Juvenum pulcherrime! rarum
Sedulitate tua Lumen Qui & Lampada præfers
Magnanimis ſacræ THEMIDOS Cultoribus Aulæ.
Cujus ab ingenio, Felix, hoc tempore, meſſis!
Ingens Præſidium ſperabit cauſa Clientum,
Et penè exhauſtum nunc fido ATLANTE Tribunal.
Invidet has LAUROS meritò Tibi ſegnior ætas.
Et quorum erubuit non hos perferre labores
Mens humilis. Macte Ingenio, Doctiſſime BRANTI!

Macte

Macte TOGA! Auſpiciis qui nunc Illuſtrior exis
In populum, ac toto Virtutum vertice ſupra es;
Speſque Decuſque Tuis! Quem, cum ſacer ordo SENATUS,
Et Batavûm PROCERES Turbæ inſeruêre Quiritum,
Accipiet reducem VICTRIX ALCMARIA Civem.

cIↄ. Iↄc. LXVIII.

GRATULATIO NUPTIALIS,

AD

Ampliſſimum & Conſultiſſimum Virum,

D. JACOBUM à COREN,

ALCMARIANUM,

Illuſtris Territorii Neoburgiani

PRÆTOREM.

&

Generoſiſſimam ac Eminentiſſimam

VIRGINEM

MACHTHILDAM van THYEN.

DEërat *Almeriæ* Tibi Sponſa, Uxorque, CORENI?
Noſtrateſque Tibi non placuêre Deæ?
Nec ſatis in Cenſu; nec par fuit ulla ſupellex,
Ut reſponderet Cenſibus æqua tuis?
Omnibus Unus eras Meritis acceptus Avorum,
Et pulchrâ ingenii nobilitate tui.
Exemplum veteris Recti, caſtique Pudoris:
Ut vix hîc votis ulla negaſſet opem.
Sed non hîc MACHTHILDIS erat, Spes tanta Nepo-(tum!
Quam Tibi nunc *Sociam* deſtinat ipſe Deus.
HAGA tuos habuit, benè quod lætêris, Amores,
CORENI. Eſt *Hagis* Anchora Jacta Tibi.
Machthildis Tibi ſola fuit ducenda Marita;
Machthilda in Thalamos ſola reperta tuos.
Ne dubita. Auſpiciis Superûm *Connubia* conſtant,
Nec quicquam hîc, cæco Numine, caſus agit.

 Mach-

Digitized by Google

Machthildis Tibi Sponſa datur, Cœleſtibus Aſtris,
Quæ tibi monſtrarunt, nocte ſilente, viam.
Machthildis Generoſa tuo ſervata Cubili,
Ut Curas Animi leniat Una tui.
Machthildis formoſa, tuis amplexibus una
Debita, divino nubit amore tuo.
Et fruſtra fuit in laqueos hîc ducere Prædam;
Nulla fuit laqueis obvia Præda tuis.
Almeriis dabitur Muſis hæc ſola Voluptas,
Machthilda ut Tecum, *Sponſe*, remigret Hagis.
Et nos hîc faciat mirari ingentia Dona,
De Cœlo impertit quæ tibi Dona *Deus*.
MDC. LXVIII.

LAURENTALIA

In Nuptias
Reverendi & Doctiſſimi Viri,
D. LAURENTII CNOLLII, V.D.M.
Sponſi,
&
Ornatiſſimæ Præſtantiſſimæque Virginis,
FEMELLÆ LYDIÆ,
Sponſæ,
Celebratas in Grootebroeck, CIↃ. IↃC. LXVIII. *Kal. Julii.*

VIx Pacis cecinêre tubæ, Mavorſque catenas
Senſerat, & Templis otia, JANE, tuis:
Exoſus Belli, en! Furias, acieſque Britannûm,
In Venerem prudens GNOLLIUS arma parat.
Et LAUROS mediis ponit Convallibus Idæ,
LYDIA quas poſſit carpere pulchra manu.
Quæ bello & lituis longè certamina præſtant,
Atque ipſi haud poterunt diſplicuiſſe DEO.
Qui contracta ſuâ ſanxit Connubia dextrâ,
Terrigenaſque jubet fœdera inire Tori.

Atque

Atque aliam ex aliâ generando creſcere Prolem,
Humanumque novâ ſurgere ſtirpe Genus.
LYDIA, ne trepides igitur, cùm CNOLLIUS in Te,
Ille comes lateri, maſculus ire paret.
Ne trepides, præſto ſunt LAURENTALIA Vobis,
Et PAX ipſa ſuas ſuſcitat igne Faces.
Aurea nunc verè redierunt Sæcula Belgis,
Et ſponte ad Thalamos Ver geniale vocat.
Nunc creſcent LAURI, nunc formoſiſſimus annus,
LYDIA nunc melius concipere ipſa poteſt.
CNOLLIADÆ Fabiique novi ut naſcantur in hortis,
Pythagoraſque ſuas ipſe miniſtret opes.
LYDIA, quid ceſſas? ſunt LAURENTALIA Vobis,
LAURUS & ipſa domi, LAURUS & ipſa foris.
Sanguineus Scythicum Mavors procul ibit in orbem,
Et hoſt hac BATAVOS libera regna manent.
LYDIA, ne ceſſes Cyprias ardeſcere in iras,
Et pugnâ hac tali lædere ſæpe Virum.
Sic fiet, ſacras circum GENS LYDIA menſas
Hoc felix Thalami ritè coronet Opus.

Nobiliſſimo Viro,

D. JACOBO van der MOERE,

Toparchæ in Herencaſpel.

SIc tuus Aſcanius, Thyrſo correptus Honeſti,
Offert primitias ad tua ſacra ſuas.
Teſtari ut poſſit primævo in flore juventæ,
Ætas quos fructus ſerior inde dabit.
Tu cape, *Mecœnas*, felicis ſemina venæ,
Atque tuos plauſus plauſibus adde meis.

Non. Febr. 1668.

Digitized by Google

Ad

Reverendum, Clariſſ. & Doctiſſ. Virum,

D. JOANNEM RECCIUM, Eccleſiaſten & Scholarcham Alcm.

Cum, poſt gravem morbum, cupientiſſimâ Eccleſiâ, priſtinæ Valetudini eſſet reſtitutus.

PEnè tuas, nuper, RECCI, ploravimus umbras,
Et triſti, heu! nobis Funere raptus eras.
Cum, propior Fatis, vicinâ in morte jaceres,
Ultimus & vitæ viſus adeſſe dies.
Reſtituit tandem Te nobis juſtior Æther,
Fataliſque Tibi nec fuit iſte dies.
Vivis, Iò, Vivis, RECCI! Convallibus Orci,
Et mediâ nobis de Styge Victor ades.
Fortior in vires hinc & felicior ibis,
Servatus toties Cœlipotentis ope.
Agnoſcens in Te magni Genitoris amorem,
Qui Te nunc Nobis reddidit, atque Tuis.
Nos meritas ſacris Lauros appendimus Aris,
Et tanti immemores nolumus eſſe Boni.

cIↃ.IↃC.LXVIII. XXIII. *Julii.*

Ad

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum Virum,

D. JACOBUM GEUSIUM, Doct. Med. & SS. Miniſt. Cand.

Clariſſimi Viri,

D. FRANCISCI ARCÆI,

Librum de curandis Vulneribus,

Et Chirurgicis obſervationibus editurum.

A*Rcæi* à tenebris arcet dum GEUSIUS artes,
Rem dignam Ingenio, atque Hercule digna facit.
Non uno in Circo quærens & Pulvere famam,
Altiùs ingreditur clara per ora Virûm.

Vulnera

Vulnera mox ſanans *Animæ*, mox *Corporis* ægri:
Hinc referens *Hominem*; plenius inde *Deum*.
Hoc eſt Ingenio, factiſque extendere famam,
Et nunquam in ſerâ poſteritate Mori.
Macte animo, GEUSI! Geminâ tua nomina in Arte
Præpetibus pennis tolle ſub Aſtra poli.
cIↃ. IↃC. LXVIII. *Kal. Julii.*

Ad

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum Virum-Juvenem,

D. ADRIANUM BAART, Alcmarianum,

Cum in Inclytâ Acad. Batavâ

J. U. D. ſalutaretur.

SIc iterum in Campum meus exſpatiatur Apollo,
Et vult *Alcmariæ* clarior eſſe THEMIS.
Qui, Batavos inter, non inferiora ſequuti,
Nomina tot Muſis conſpicienda damus:
Ut nunquam pulchri deſit cuſtodia Recti,
Nec ſe deſtitui jure queratur Honor.
Illuſtrem Phœbo Themidique hîc BAARTIUS addit
Materiem, & ſacro in pectore Victor ovat.
Exemploque docet, vigilata quid Otia poſſint,
Et multum ſtudiis addita multa dies.
In melius poſthac, Batavi, confidite Roſtris.
Pulchrior, en! Vobis Pallas ad iſta venit.
Non his, ut pridem, Exuviis, & Gorgone ſævâ,
Tartareæ eructans Flumina plena necis.
Sed, Ramum in Dextris portans Felicis OLIVÆ,
Majeſtate potens Numinis atque Togæ.
BAARTIUS hæc primus nobis dat Signa Triumphi,
Poſt clauſum JANI Limen, & arma Ducum.
Plaudite, Pierides! Gladios mutamus aratris,
Proque truci Galeâ PILEA miles amat.
cIↃ. IↃC. LXVIII. XIII. *Julii.*

Digitized by Google

Ad Clariſſimum Virum,

D. REINERUM NEUHUSIUM, JC.

Rectorem ſuum.

RUrſus optatam, Auſpicio ſecundo,
Attigit curru volitante metam,
Et novus celſo radiis refulget
Phœbus Olympo.
Nos Tibi primos, Venerande Rector,
Ponimus fructus avidi Laborum,
Et tuis Muſis, Laribuſque Vates
Fauſta precamur.
Sint Dies Anno redeunte feſti;
Et procul Votis mala Scæva noſtris
Abſit; æternetque tuam TALLIAM
Fama ſuperſtes!
Tolle præclarum caput inter Aſtra,
Neſtoris longam ſuperans ſenectam.
Et Tori pulchram Sotiam ADRIANAM,
Numina ſervent!

MATTHIAS ROTTERDAM.
Kal. Jan. CIↃ. IↃC. LXVI.
1. *Claſſ. Aud.*

AD EUNDEM.

CLare Vir, ingenuâ formas Qui Pallade pubem,
Plurimaque & Batavûm das monumenta Scholis,
Hoc, cum Sole Novo, Jani ſub ſacra precamur,
Ut Tibi contingat proſpera vita diu.
Et prodeſſe queas, Tibi quæ commiſſa, Juventæ,
Et regere Auſpiciis ſacrum Helicona tuis.
Sic poterit totum Tibi ſe debere Batavum,
Et meritis nomen tollere ad aſtra tuum.
Magne Deus, toties Soles dic ire ſerenos,
Præſentemque diem Cynthia ſæpe ferat!

FERDINANDUS à CEULEN.
Kal. Jan. CIↃ. IↃC. LXVIII.
3. *Claſſis Auditor.*

In

In

Faces Nuptiales,

à

Clariſſimo Doctiſſimoque Viro,

D. REINERO NEUHUSIO, JC.

Illuſtris Gymn. Alcm. Rectore, Eccleſiæque ibidem Seniore, atque Ornatiſſima Lectiſſimaque Virgine,

ADRIANA KNYFFIA,

Sponſis, feliciter Alcmariæ inciſas, die XII. *Apr.* 1665.

HENDECASYLLABI.

PRomiſi (inficias quid ibo) verſu
Tuas dicere nuptias: Sed, eheu!
Me Cygni Veneris remiſſiori
Ad declivia non ferunt volatu.
Qua per Phocidos arva deſtinatam
Monſtrant purpuream viam columbæ:
Tamen cum Venus alma mollicellos
Et verſus amet illa blandicellos,
Queis non eſt reperire blandiores,
Aut ad Cypridis orſa lectiores,
Tuis conſecro nuptiis Phaleucos,
Et Sanco & Veneri ſacros Phaleucos.
Rector, Sponſe, Poëta, Tu boni, Tu
Æqui conſule, dum nec expolito
Arcti pollicis ungue lævigatos
Phaleucos Tibi mitto, qui nec ungues
Demorſos ſapiunt, nec eruditum
Antiquæ genium ferunt Camœnæ.
NEUHUSI, *Batavæ jubar Minervæ,*
Phœbi præſidium, medulla Suadæ,
Stator Pallados, utrinſque Juris

Doctor, noſter amor, decuſque noſtrum,
Qui Muſas colis omnibus Dearum
Modis omnibus elegantiores,
Immo quidquid & elegantiorum
Elegantius elegantiarum eſt,
Quàm rectè facis, ò Amice, tandem!
Dum captum prius egeris dolorem
(Quem parit tibi funerata Conjux:)
Et caves viduas jacere noctes,
Et joco vacuos habere ſoles,
Dum jungis tibi floridam puellam,
Formâ ſcitulâ & integrâ ADRIANAM,
Cui eſt gratia luculenta formæ,
Cuî ſtat dos animique corporiſque,
Cuî frons marmore purius renidet,
Cuî fulgent geminæ faces, Ocelli
Tali compoſiti decôre, ut hos Tu
Poſſes indigetare nec protervos,
Nec poſſes etiam minus ſeveros.
Et Tu KNYFFIA, *Virgo, Nympha, Sponſa,*
Paternæ Pietatis æſtimatrix,
Maternæ Probitatis æmulatrix,
Multum edocta domeſticos ad uſus,
Quam Tu Numinis experire Vires!
Quàm felix Veneris ſubis Catervam!
Quàm das augurium ipſa nunc, boniſque
Muſis jugiter occupabis annos!
Dum Cypris Tibi contulit Maritum,
Et de tot Tibi ſegregavit Illum,
Et de tot Tibi copulavit Illum
Virum multiſcium, Virum ſerenum,
Quem totum facis uſtulare flammis,
Quem totum deamare deſtinatam
Exemplis facis omnibus Maritam,
Quem vis indolis armat invidendæ,
Mortaleiſque ſupra, ſupraque Cœlos
Olim Quem vehet inſolente niſu.
O ſancti redivivi amoris ignes!
Queis Vos uritis intus, & intus uri

Queis

Queis vobis volupe eſt, & uſtulari
Vitæ continuos avetis annos:
Sed, quid pluribus immoror Poëta?
Vos intrate novos Tori receſſus,
In queis alter & alteri placetis.
Tu Juno domiduca, Tu jugalis
Et Regina triformis, alma Conjux,
Verticordaque Tu Venus præito,
Ut præs inclyta procreationis.
Proles Uraniæ, ſaluber Hymen,
Qui Viro dare Virginem, Virumque
Laboras dare Virgini, jugalem,
Cinge tempora ſutili coronâ
Suaveolentis amaraci, manuque
Luteum cape flammeum; ſiniſtrâ
Tædam concute pineam, Venique
Et Tu muſtea turba maſculorum
Innupti Juvenes, novis maritis
Prælucete Faces (notate) quinque,
Nec major numerus, minorve quinto
Tam felix habet omen in maritis.
Sed quid pluribus immoramur uſque?
Quod facti reliquum eſt, amice Sponſe,
Hoc de nocte tuum eſt. Tibi virago
Viro ducta domum eſt. Faces ſub oſtro
Eſt incidere nunc tuum novatas.
Noctem, Sponſe, voca, diemque ſuga,
Nuces ſparge Marite. Da virile,
NEUHUSI, *indicium. Heſperus reſplendet,*
Atque Oetam Tibi deſerit jocoſum.
Tu, REINERE, *Virum Vir uſque præſta*
Ramum carpe latente ſed ſpeluncâ.
Fac diſcingere virginale vinclum.
Nec Te, qui cupidâ, Marite, lætos
Captas aure ſonos, timeſcat illa.
At ſi Pancratiaſta vis haberi,
Decretoria ad arma proſilito.
Aſt amica Venus, potenſque Juno,
Quæ mox oſtia claudit, & puellas

Im-

Digitized by Google

Immixtus pueris procul relegat,
Vellunt auriculam, jubentque menſes
Exſpectare novem, novamque certò
Spondent materiam meo phaleuco.
Sed nî deſtituet favoris aura,
Non certè ſtipulâ fritinnienti
Hiſcam molliculos domi phaleucos;
At vadam altiùs, & potentiores
Inſlabo lituos, ut eniteſcat
Cœlo Conjugium favente Veſtrum,
Atque utrinque Deo jubente Cœptum.

Tuorum amorum & affectus in
Muſas æſtimator.
J. L. Blasius J C.

Ad

Clariſſimum Virum,

D. J. L. BLASIUM,

Poëtam & Advocatum.

Cum de novis Nuptiis mihi gratulatus fuiſſet.

cIↃ. IↃC. LXV.

Quàm bene, quod Vatem Vates impellis ad arma;
Inque pios Thalamos ritè ſequâre comes.
Qui, niſi *Blaſiadæ* vivacibus ignibus uſtus,
Arſiſſem Cyprio, forſan, ab igne minus.
Quo Duce nunc auſim ſublimior ire per altum,
Et bis tentato credere vela mari.
Non ipſas metuens Scyllas, cæcaſque Charybdes,
Quas illud, dubiis fluctibus, æquor habet.
Pergimus Auſpiciis Vatum Generoſa Batavûm
Nomina, & in partes ipſa Adriana venit.
Tu porrò noſtris, Blasi ô Doctiſſime, ſacris
Adde Deos teſtes, Pieridaſque tuas.

Digitized by Google

AD LECTOREM.

PAlladias artes, propriaque in ſede Minervam,
Sit pudor, ô Lector, quærere velle foris.
Alcmaria has artes pleno tibi flumine promit,
Cernis ubi natam de Jove ritè Deam.
Inclyta Nobilium domus eſt ALCMARIA. Soli
Cuî Natura nequit fingere, credo, parem.
Ipſaque de Latio quò Suada invitat alumnos,
Et Superûm eſt, Muſis condere tecta, labor.
Quò tot Virtutes ſeriem coïere ſub unam,
Ordine quot numerat Curia clara Viros.
Ac placidis Legum vinclis ubi ſepta juventus
Jam facile aſſuevit dogmata noſtra pati.
Credite Poſteritas, uſquam ſi pulchrior Ida eſt,
Alcmaria eſt verè vallibus Ida ſuis.

cIↃ. IↃc. LIX. *Non. Jan.*

Præſtantiſſimo Juvenum,

Et

Diſcipulorum quondam primo,

D. THEOTARDO HOBMA, Friſio.

Ad Carmen miſſum de

Laude Poëtices.

DUm canis hîc ſacros, Divûm commercia, Vates,
Non proprias laudes negligis, *Hobma*, tuas.
Quaſque mihi tribuis Lauros, has ipſe Poëta
Attribuis Lauros, cum ratione, Tibi.
Inferior nullo, cudis qui nobile Carmen;
Victurus Genio ſæcula multa ſuo.
Sed, vereor, duret ne hæc vena in ſæcula multa,
Excedas juvenis cum ſatis ipſe ſenes.

Nam

Nam rarò ætatis maturæ præmia cepit,
Cujus prætexta, & prima juventa ſapit.
cIↄ. Iↄc. LXIV.

Anno ſequenti obiit, glacie ſubmerſus. Vide paullò ante Carmen in obitum.

Clariſſimo Doctiſſimoque Viro,
D. CORNELIO BOSCH, Eccl. Alcm. Paſt.
Vigilantiſſimo, cum Ipſi offerrem
SUADAM ALCMARIANAM.

HÆc eſt Almeriæ, quam cernis, Suada Minervæ,
Sic ſolet in Roſtris noſtra Juventa loqui.
Dicendi formas priſcorum imitata Quiritum,
Et quondam Latium quos dedit ore ſonos.
Tu BOSCHI facunde, rudes haud ſpreveris annos:
Barbaries nobis ſic quoque prima fuit.
Illa ſeges tandem vires à tempore ſumet,
Et, nunc qui tener eſt ſurculus, arbor erit.

In miſſionem THALIÆ.

HÆc mea, ſi fas eſt ſic dicere, pulchra THALIA eſt;
Et verè Ingenii Filia prima mei.
A teneris facta eſt quæ nunc maturior annis,
Et tandem Ipſius munia Matris agit.
In partus toties utero fœcunda novatos,
Nomina vix capiens, progeniemque ſuam.
Si grave non fuerit, BOSCHI, dignarier illam
Amplexu, atque intra limen habere tuum,
Rem facies Phœbo dignam, gratumque Parenti
Officium, & ſtudiis non aliena tuis.

AD

AD EUNDEM.

Cum offerrem Effigiem meam.

SCulptori placuit vivos in imagine vultus,
Et partem noſtri reddere in ære ſuo.
Non has ambitio nugas mihi dictat inanes.
Conſuetudo Togæ ſic jubet, atque fori.
Ut, quorum ingenii ſpectant monumenta nepotes,
Horum etiam mereat corporis umbra locum.
Tu, BOSCHI Venerande, meos cum cernis ocellos,
Hos Tibi tunc oculos dic placuiſſe diu.

CIↃ. IↃC. LXVIII.

Ad

Reverendum & Clariſſimum Virum,

D. ANDRÆAM POSTHUMIUM, Eccl. Alcm.

Paſt. Digniſſimum. Cum Ipſi offerrem
THALIAM meam.

ACcipe, POSTHUMI, noſtram, Generoſe, THALIAM,
Et placeat Muſis hæc quoque Muſa tuis.
Quæ tali auſpicio patulas itura ſub auras,
Hinc etiam doctis plus placitura Viris.
Accipe Pieridum numeros, precor, aure benignâ,
Atque aliquid nobis Vatis ineſſe puta.
Lucem aliunde petit. Propriis non auſa lacertis
Credere ſe dubiis noſtra Thalia notis.
Neuhuſius, qua parte poteſt, tuus eſſe laborat,
Teque optat totum demeruiſſe ſibi.
Ob tacitos, quos, credo, dedit naturá receſſus,
Et fatale animi, neſcio, quale decus.
Namque eſt ingenuis animis hæc inſita Virtus,
Ut ſimilis ſimilem quærat & inde ſibi.

AD EUNDEM.

AUrea ſint Batavis ut ſæcula, Pace ſub altâ,
Oras, *Poſthumi*, nocte dieque Deum.
Aurea ſint Muſis ut tempora & otia noſtris,

Suppli-

Suppliciter petis hoc, per pia vota, Deum.
Ardor ineſt ſacris, quæ fundis pectore, votis,
Et vis hæc animi Numine plena tui eſt.
Cur meritò Tibi nos, *Poſthumi*, aſſurgimus omnes,
Servari & Precibus credimur uſque tuis.

AD EUNDEM,

Cum offerrem ipſi Effigiem meam.

RIdiculum eſt multis, exſculpere corpus in ære,
Ingenii eſt nullas ſculpere ritè notas.
Da veniam mihi, *Poſthumi*, ſi vivere vultu,
Parte mei, in ſerâ poſteritate velim.
Nil nocet, Hoſpitium, quo paullò viximus ante,
Corporis hunc noſtri ſculpere in ære Larem.
Ingenio at Livor ſi non ſatis addidit alas;
Non mea, ſed ſæcli culpa, malumque fuit.

cIↄ. Iↄc. LXVIII.

Ad

Doctiſſimum & Præſtantiſſimum Virum,

D. JOHANNEM THEOD. STEEN-HUSEN, JC.

Illuſtris Reip. Alcmarianæ Senatorem Deſignatum.
Diſcipulum.

HOc juvat, & ſacram delectat ſæpè Thaliam,
Quod videam à noſtrâ Nomina tanta manu
Ad Clavum Imperii, ſumma & faſtigia duci,
Publicaque ingeniis fræna tenere ſuis.
Quos inter, STEEN-HUSE, novâ cum lampade fulges,
Per mea, Vir, nimium viſcera, chare mihi.
Qui nunc, quod quondam tenero Tibi noſtra Minerva
Prædixit, Populo Ductor & Author agis.
Auſpice, perge, Deo par vivere Faſcibus iſtis,
Et Tibi commiſſum ritè tuere Forum.

cIↄ. Iↄc. LXVI.

Con-

Digitized by Google

Conſultiſſimis & Doctiſſimis Viris,

D. CORNELIO SEEWENHUSIO, J.U.D.

D. PETRO SCHAGEN. J.U.D.

Illuſtri Reip. Alcmarianæ à SECRETIS,

Diſcipulis.

EGregii Juvenes, nati melioribus Aſtris,
Spes Phœbi quondam deliciumque meum.
Nunc in Honore novo poſiti, ſummoque Senatu,
Et noſtri, in Batavis, Sidera rara Fori.
Hæc etiam, memini, primævo in flore juventæ,
Tunc me de Vobis certa monebat Avis.
Gratulor Auſpiciis iſtis felicia Divûm
Numina, & æternæ Proſperitatis Opes.
Almeriamque meam non unâ in parte beatam
Judico, quæ Tales ad ſua ſacra Viros
Deſtinat, & primâ natis à Stirpe Suorum
Concredit taciti SCRINIA tota Fori.

cIↃ. IↃc. LXVII.

Ad

Præſtantiſſimum & Doctiſſimum Virum,

D. DAVIDEM COLTERMAN,

In Senatorem Illuſtris Reip. Alcmarianæ

Electum. Diſcipulum.

NOndum effœta ſibi queritur Reſpublica, credo,
Viſcera, dum Muſis, aurea meſſis ineſt.
Et ſuperant in honore Viri, quos ſanctior ætas,
Deque luto finxit ſic meliore DEUS.
COLTERMANNE, tuis Pater hic Virtutibus Orbis
Integer, & Patriæ ſpes rediviva tuæ:
Quem nunc Ordinibus Magnatûm Illuſtribus addit
Alcmaria, & Civem vendicat eſſe ſuum.
NEUHUSIUS ſua nunc ſuffragia talibus addit
Auſpiciis, tanto lætus Honore Tui.

Sec

Securaſque ſuas poſthac magis eſſe Camœnas
Admonet, & Phœbi tutius eſſe ſacris,
cIɔ. Iɔc. LXVIII.

Conſultiſſimo Prudentiſſimoque Viro,

D. BARTHOLDO STEEN-HUSEN, BAARTS.

Scab. Præſidi, & Senatori Alcm.

Cum THALIAM Ipſi mitterem.

NOſtra THALIA Tuos auſa eſt intrare Penates,
Vir Themidos, cunctis conſpiciende ſacris.
Auſa manus, Muſaſque tuas, ſine fronte, ſubire,
Et cupiens tanto à JUDICE poſſe legi.
Non quod ab antiquo referat quid Numine Vatum,
Sed quod ſe magnis miſceat illa Viris.
Per Patrios manes, per viſcera ſacra Sororum,
STEENHUSIO ut placeat noſtra Thalia, precor.
Et contra dentem nimium Livoris iniqui
Doctorum ſemper protegat acta Virûm.
Kal. Novemb.
cIɔ. Iɔc. LXVIII.

Ampliſſimo, Conſultiſſimoque Viro,

D. BARTHOLDO STEEN-HUSEN, BOELES.

Senatori Alcmariano.

In Miſſionem Thaliæ & Poëmat. Juvenil.

QUæ Juvenis quondam luſi per amœna vireta
FRISIADUM, & BATAVIS proxima rura meis,
Hæc oculis ſpectanda tuis, *Vir Maxime*, dono,
Officio ut poſſim Te meruiſſe meo.
Qui ſolitus ſacras ex vero pendere Muſas,
Dignari & titulo ſplendidiore Scholas.
Quæ Virtus eſt ſumma Virûm, ſanctique Senatus
Gloria, & auguſtæ poſteritatis Honor.
Ex animo Superos oro, ſedemque Tonantis,
Ut ſit tantorum copia magna Virûm:
A Quorum

A Quorum Auſpiciis ſurgat Prudentia major,
Et Pietas ſeris uſque probetur Avis.
Kal. Novemb, cIↄ. Iↄc. LXVIII.

Ampliſſimo Viro,

D. JOHANNI à TEYLINGEN,

Reip. Alcm. Senatori deſignato.

Olim Diſcipulo.

FElices Atavos, Felicia ſæcla Nepotum!
Eſt quibus Aonidum paſcere cura gregem.
Et Batavûm ſacras inferre Penatibus aras;
Omnia Conſiliis, & regere Arte ſuâ.
Viderat hæc prudens oculis Alcmaria nuper,
Cum, TEYLINGE, Tibi ſceptra fidemque daret.
Et nollet ſine Lege regi, ſine Judice tanto;
Pallade ſed geminâ teſte ſuperba loqui.
Hæc toties, memini, non mens Tibi læva Poëtæ,
Neuhuſinſque tuus dixit in aure tuâ.
Vive memor ſacri, precor, ô TEYLINGE, laboris,
Daque roſas tumulo, da violaſque meo!
Idib. Novemb. cIↄ. Iↄc. LXVIII.

In

Triſtem Obitum

Præſtantiſſimæ Piiſſimæque Matronæ,

WISKIÆ à KINNEMA.

Ampliſſimi Prudentiſſimique Viri,

D. LIVII à SCHELTINGA, Prætoris Friſii,

In Achtcaſpalis CONJUGIS *Chariſſimæ.*

SIc etiam, SCHELTINGA, tuos Mors atra Penates
Infeſtat, Magnæque Domus ſe Gaudia ſiſtunt,
Et meritò plorare tuum eſt. Cum, CONJUGE tantâ
Vi Superûm Tibi ſubductâ, nunc, Turturis inſtar,
Sylvarum in latebris, ſocii diſpendia Lecti

Inge-

Ingemis, & fruſtra ſolitis amplexibus ardes
WISKIADÆ in Thalamos. Tecum, COGNATE, dolores
Hos patior, partemque tui circumfero luctus
In Batavis. Muſaſque meas Mortalia tangunt,
Et lacrymæ hic teſtes rerum: Quas, flumine largo,
Diffundit KINMANA DOMUS, SCHELTINGAque Proles;
Haud uno ſic deficiens ſub Faſce Laborum.
Magne Virûm, Quàm jure doles has corde Cupreſſos
Fatales! Triſtiſque vides contraria votis
Sidera, & à Cœlis Tonitru non ſimplice tangi
Teque tuoſque Lares. Ubi non de divite Cenſu,
Jugeribuſque tuis, per flammam, aut ignibus hauſtis,
Conquerimur: Fortuna ſibi quæ vendicat uni;
Sed, quod non fragiles has res, ac frivola ſpectat,
CONJUGII de Clade agitur, de Fœdere rupti
Sanguinis, & charis NATIS à Morte relictis,
Ac SCHELTINGANA totâ de Stirpe Nepotum.
Sic placuit, COGNATE, Deo; ſic Fata tulerunt
Aſpera. Sic poſitus Cunctis Mortalibus ævi
TERMINUS. Et nulli fas has abrumpere Leges:
Quas Natura ſemel nodo devinxit aheno.
De nobis potius, Qui vitæ hac veſcimur aurâ,
Inter Terrigenas, ſupereſt, quod ritè queramur,
Et non in Cœlum caput attollamus & Aſtra,
Ambitione Fori. Tua terras tranſiit Uxor,
Et facta eſt pars magna Chori Cœleſtis. Et inde
Sub pedibus calcat, quos hîc captamus, Honores.
Felix ſorte ſuâ KINMANÆ Gloria Stirpis,
WISKIA! Quæ pulchrâ Virtutum Dote ſuperba
In Cœlis, coram CHRISTO, Turbâque PIORUM,
Viſibus humanis tantò majora meretur.

In Nuptias

Ampliſſimi & Conſultiſſimi Viri,

D. CORNELI GROENENDYC, Supr. Holl.

& Weſt-Fr. Curiæ à Secretis.

Et

Eminentiſſimæ Lectiſſimæque Virginis,

MARIÆ LEMAIRE, *Cognatæ.*

CHARE mihi, ſacriſque meis, ante omnia, Muſis,
GROENDICI, Tibi VIRGO datur LEMAIRIA. Pulchra
Moribus Ingenii, Fortunæ & nomine pulchra,
Almeriæ Nymphas inter, Batavûmque puellas.
Haud potuit, mihi crede, Tibi contingere Cœlo
Spes optata magis; Famæ aut fiducia major,
In terris. *Animi* hinc Dos optima, primaque rerum,
Caſta Pudicities, Sponſi ſe amplexibus offert.
Parte aliâ Egregii *Sponſæ* ſe *Corporis* addit
Majeſtas: meritò ſolvendi cauſa Pudoris.
Et rectà in Thalamos ipſam quoque Pallada ducens.
Felices Ambo! Qui nunc, natalibus altis,
Et Procerum de Stirpe genus, tot Dotibus aucti,
Fortunæque bonis, pulchros ſociatis Amores
In Batavis. Ipſo tutæ ſub tegmine Pacis.
OMNIPOTENS, Te, Sponſe, ſuis, Te, Sponſa, lacertis
Ambiat, & ſacris iſtis Complexibus addat
Auſpicium Cœleſte ſuum. Ut, labentibus annis,
Conjugio à tali, GROENDICI Gloria major
Nominis, ac creſcat LEMAIRIA Gloria major.

CIↃ. IↃC. LXVIII. *Idib. Novemb.*

Reverendo, Clariſſimo, Doctiſſimoque Viro,

D. ARNOLDO BORNIO, Eccleſiaſtæ

Alcmariano.

MItto Tibi noſtræ, BORNI, tria Fercula menſæ,
Fercula, quæ Genio ſic placuere meo.
Elige, quod placeat. Dubia hic Tibi cœna paratur;
Nec ſcio, num ſapiant, quæ ſapuere mihi.
Tres coram hîc Veneres. Mihi quæ formoſa videtur,
Deformis fuerit, forſitan, illa Tibi.
Elige, quod tabulis dignum præfigiet iſtis:
Judicii Paridis ne videare reus.

In Effigiem.

Tolle manum tabulis, Pictor, ſileaſque Poëta,
Hoc Opere es, Pictor, Tuque, Poëta minor.
BORNIADEM nemo felicius exprimet unquam,
Quàm Dotes Animi BORNIUS Ipſe ſui.
Qui benè Dicendo, Suadâque potentior omni,
Ferrea tot Populi pectora & ora movet.
Sparge ſacras, FONS UBER, aquas. Et, Numinis inſtar,
Iſacidum pleno Flumine Corda riga.

aliud.

Hic eſt, qui ſacrum Batavis Helicona recludit,
BORNIUS, & pleno FONTE miniſtrat aquas:
Unde bibunt iſti, non quos ſitis arida torquet
Corporis, Æthereæ ſed ſitis urit aquæ.
FLUMINA, quæ mediâ recreant in morte jacentes,
Et pretium Vitæ ſpemque Salutis habent.

aliud.

Ut primùm BORNI Facies in publica venit,
Pierides omnes obſtupuêre Deæ.
Et, plena irarum, Pallas ſic protinus infit:
Hîc, Lector, noſtri cominus ora vides.
Haud patimur ſculpi tâles in imagine vultus.
Si vacat, hoc ipſo ſculpite in ære Deam.

Alcmariæ CIↃ. IↃC. LXVIII. *Idibus Decemb.*

In

IN OBITUM

Nobiliſſimi & Excellentiſſimi Viri,

D. VALERI à CAMMINGA.

Illuſtris Inſulæ Amelandiæ

DOMINI, &c.

Ad FILIUM UNICUM

FRANCISCUM DUCONEM

à

CAMMINGA.

Paternæ Virtutis & Fortunarum

Heredem. Diſcip. IV. *Claſſ. eminentiſſ.*

PRô dolor! Antiquo FRISORUM à Sanguine REGUM
Majeſtas, CAMMINGA, perit. Primuſque Potentum,
Divinâ Virtute Senex, Vi Mortis acerbæ
Tollitur, & ſummo PATRIAM in mœrore relinquit.
Exemploque ſuo, quàm ſit ſors lubrica rerum;
Quam mundi ſit inanis Honor; quàm frivola cuncta,
Et facile inclinent Faſces & Sceptra regentûm
In caſum, lapſumque, docet. Felicia nobis
In terris Monita, & Divûm Prognoſtica! tales
Si nos, in vivis, Obitus, ac Fata notemus:
In quibus ingenui proſtant Veſtigia Recti,
Et veræ Pietatis amor. Sacra ipſa Tonantis,
Simplicitate rudi, Priſcæ Virtutis Imago.
Omnia in Hoc Uno concurrere ATLANTE videmus,
Quæ tantùm, pro parte, aliis. Qui ſolus & unus
Poſſedit, geminus quicquid Sol viderit uſquam
Pulchrum Homini, & Cœlo tribuit Natura creatrix.
Cuî non, quod Vulgo, placuit, cum Fœnore, Cenſus
Improbus; aut raptæ, per vim, ſine nomine juſto,
Divitiæ. Sed, ſola fuit tranquilla poteſtas
In pretio, Vitæque labor non irritus actæ,
Ad Præcepta Dei. Qui ſummâ in laude ferebat

Ingenuâ excultas animas à Palladis arte,
Phœbeiſque Sacris. Non hos, quos turpior uſus,
Nobilitate novâ titulus commendat inermis,
Omnia deſpiciens præter Virtutis honorem,
Et quas Ingeniis addit Sapientia dotes.
Tu, Fili Generose, memor ſis illius actus
Extremi. Patremque refer Virtutibus iiſdem
Ex toto, non parte tui. Deus, Optimus Author,
De meliore Tibi luto Præcordia finxit.
Ut, quantum Auſpiciis Patriis Amelandia perdat,
Auſpiciis tantùm ipſa tuis Amelandia creſcat.
Macte animis! Tibi quos, pulchrè, Deus indidit ignes
Ex alto, Patriæ hos ſacris Penetralibus infer.
Et flammâ meliore calens, *Virtute Paternâ*,
Aggredere, ô, majus Famæ, Francisce, Theatrum
Sedulitate tuâ. Et, quæ primo in flore juventæ
Pollicitus nobis, tandem, vergentibus annis,
Omine Felici, ſumma ad faſtigia tolle.
Sic fiet, Domus iſta, ſuis modò preſſa tenebris,
Et lacrymas inter triſtes, planctuſque Suorum,
Nunc luget viduata, Diem, melioribus Aſtris,
Viderit exortum Cœlis. Quo pulchrior inde
Creſcet Honos, Camminga, tuus. Famâque Nepotum
Sanguinis Auguſti ſeriem inter nubila condes.

Alcmariæ CIↃ. IↃC. LXVIII.
Menſe Decembri.

1.004.088

Synopſis

Synopſis

R E R U M,
&
A M I C O R U M,

Ad quos ſcripſit Author

In

T H A L I A.

A.

ANtonii Studler. *Equ. Toparchæ Berg.* Obitus. pag. 10
Amores ſæculares. 210. *Natales* 168, 14, 19, 240, 250, 284, 296, 297
Adamo Foreſto. 32, 64.
Adriano Snellio 42, 46, 53, 70, 123, 133, 138, 140, 247
Adriano Seewen-huſen. Cos. Alcm. *Nuptiæ.* 105
Adriano Hereboord. 340
Amneſtia Anglicana. 389
Adriani Schagen Diſput. de jure Emphyt. 162
Nuptiæ. 272
Andræ Schagenſteyn *Nuptiæ.* 174. *Obitus.* 227
Antonio Myropio. 249
Andræ Winckelio. 183. *Nuptiæ.* 204, 255
Arnoldo van der Graeff. Cos. Alcm. 248
Ad Britannos. Ad Batavos. Ad Legatos. 308
Ahaſſuero à Vierſen. *Nuptiæ.* 68
Arnoldi Bardeſii *Obitus.* 135
Antonii Danburch *Nuptiæ.* 162
Alexandri Picard *Obitus.* 58
Arnoldo Bornio. Eccl Alcm. 443. In Effigiem. 450
Ægydii Schagen *Nuptiæ.* 58
Ægydii ab Oudeſteyn. 240
Alcmaria literata. 424

Adriano Baart J. U. D. deſignato. 467.
Andrææ poſthumio Eccl. Alcm.

B.

BOxhornii *Obitus.* 143, 308
Bernardi Homoet *Nuptiæ.* 205, 280
Borchardo Cnippingio. 273
Breda loquitur. 307
Sub adventum Legatorum. 309
Bernhardo Somero. 386
Britannia fugiens. 116
Brema liberata. 445
Bartholdo Steenhuſen Baarts. 478
& Steenhuſen Boeles. *ibid.*

C.

COrnelii à Teylingen *Cos. Alcm.* 9
Obitus. Nuptiæ. 94, 165, 233, 238
Cornelii Schagen *Penſ. Alcm. Obitus.* 20
Caſparis Barlæi *Obitus.* 113, 29
Cornelio Boſch. Eccl. Alcm. 474
Carolo Patino, Med. Pariſ. 81
Cornelii Kinnema Senat. Fr. *Obitus.* 136
Claudii Salmaſii *Manes.* 159
Carolo II. Britann. Regi. 220
Cornelio Neoſtadio. 224
Cornelio Trompio. 300
Cornelii ab Egm. à Nieuburch *Obitus.* 19
Cornelio Sonnevelt. Cos. Alcm. 25. *Obitus.* 103
Clementi Dono. 45
Cornelii Seewen-huſen *Nuptiæ.* 73
Catharinæ van der Graeff. *Obitus.* 103
Chriſtiani Conſtantini Romphii, *Doctoratus* Pariſiis. 167
Chriſtiano Moll. Legato. 171
Cornelii Schagen Hoochlant, *Doctoratus. Nuptiæ.* 246
Cornelii van der Lyn, *Diſcipuli, Obitus.* 258

Cœnani

Cœnam ſacram aditurus. 231
Catharinæ Vryburgiæ *Mors.* 417
Coymanni, diſcipuli *Obitus.* 437

D.

DAnielis Heinſii *Manes.* 160 *Effigies.* 328, 333, 348
Dominico Vogelſang. 194
Davidi Coltermanno. 477

E.

ERneſti ab Aylua *Obitus.* 21
Expugnatio Hulſtæ. 371
Engelberto van der Mylen. 307
Exceſſus Guilielmi Princip. Friſ. Gubern. 1

F.

FEyonis Scheltema Præt. Friſ. *Obitus.* 16
Fax Coruſca. 294
Feiconi Oedſonidæ. 360
Frederico Scherthuſio. 228

G.

GUidoni Patino *Prof. Regio.* 78, 84
Geldolphi Stuling *Nuptiæ.* 79
Gerbrandi Berckhout *Doctoratus.* 124
Gualtheri Lanſchott, *Doctoratus.* 125, 368
Gerbrandi Scutteri *Nuptiæ.* 147
Guilielmi III. PR. AUR. *effigies.* 213
Gerardo Bramio. 400
Gualthero Brant. 447

Digitized by Google

H.

HENR. FRED. Friſ. Gub. *Obitus.* 276
Henrico Druyff. Senatori ſupr. Curiæ. *Sponſo* 118, 148, 221, 444
Henrici Brunis *Jobus redivivus.* 238
Obitus. 266
Henrico Neuhuſio. 386. In *obitum* Uxoris. 387, 402
Henrico Kolde. 345
Henrico Blau *Penſ. Friſ.* 292, 440
Henrico Picart. 256, 264

I.

IAcobo à Teylingen. *Coſ. Alcm.* 3, 71, 40, 61, 65, 69, 251
Iacobo van der Moer, *Domino in Herencaſpel.* 86, 312, 220, 279, 435, 446, 465
Ioanni Bourieio *Senatori Friſiæ.* 82, 222
Ioanni Blaſio. J C. 313, 432
Ioanni à Wynbergen, *Senat. Geld.* 326
Ioannis Foreſti *Merita Auriaca.* 331
Iohanni Coccejo *Prof. Th.* 336
Ioannis à Nieuburch. *Coſ. Alcm. Nuptiæ Cromhoutiæ.* 3. *Nuptiæ Gravianæ.* 152, 17, 23, 57, 61, 65, 69, 75, 189, 305
Ioannis Geſterani *Obitus.* 18. *Nuptiæ.* 156
Iacobo Catſio. 46, 329, 327
Iacobo Corenio. 35
Ioannis Coetenburgii *Nuptiæ.* 37
Ioanni Knyffio. 43, 85, 111, 141, 187, 244, 260, 268, 289, 303, 356, 380
Ioannis Brunonis *Nuptiæ.* 52
Iacobo Petrejo. 52
Ioannis Gualtheri Coſ. Leov. *Nuptiæ.* 71. *Obitus.* 436
Ioanni Chriſtenio *Prof. Amſtel.* 74
Ioannis Ianſſonii *Obitus.* 76
Iohannis Anth. van der Linden *Prof. Med. Obitus.* 88

Ioannis

Ioannis Snellii *Eccl. Alcm. Obitus.* 100
In *Opera Ciceronis*, ad Th. Schrevelium. 108
Iacobi Triglandii *Nuptiæ.* 120
Iano ab Egm. à Nieub. *Coſ. Alcm.* 128
Ioannis Henrici Vinckii *Obitus.* 132
Ioanni Brunoni. 139, 188
Iacobi ab Oudeſteyn *Nuptiæ.* 178
Ioannis Knyff, Iunioris, *Nuptiæ.* 205
Iacobo à Veen. *Prat. Alcm.* in *Obitum* Uxoris. 216
Iacobi à Vryburch *Nuptiæ.* 225
Ioanni Foeclero. 234, 365, 447, 449, 454, 456
Iacobi Cotenii *Doctoratus.* 237. *Nuptiæ.* 463
Ioannis Steenhuſen, Baarts, *Coſ. Alcm. Obitus.* 270
Ielconi ab Eyſinga *Nob. Fr.* 299
Iani Eraſmii *Obitus.* 259
Ioanni Roldano. 354
Iohanni Reccio. 466
Iano Borgeſio. 362
Ioanni à Sane. 366
Iacobo Sch. Hooglant Coſ. Alcm. 440, 442, 454
Iacobo Myropio. J C. 446
Iacobo Geuſio. 486

L.

LUDOVICO Gall. Regi. 277, 284
Lucæ Vinckio *Paſt. Amſtel.* 122
Laurentii Kaiſer. *Doctoratus.* 182
Laurentio Cnoll. *Sponſo.* 464

M.

MArtinii Trompii *Manes.* 160. *Effigies.* 403
Martino Brunoni. 146. *Obitus.* 163
Michaëli Ruyter. *Archithal.* 274
Matthæi Schoôff. *Nuptiæ.* 293
Matthiæ à Vierſen. *Senat. Friſ.* 337

N.

Nicolao Jungio. 184
Nicolao Outclaes. 370
Nicolao Splinter. J C. 446
Nuptiæ Anthoris tertiæ. 469

O.

Diliæ Neoſtadiæ Uxoris p. m. *Obitus.* 404
In *Ejuſdem* Mortem. H. Bruno & Convictores. 419, 420

P.

Ierii Winſemii *Eloq. Prof. Obitus.* 30, 140
Petro Paeu *Cos. Alcm.* 59, 68, 385
Philippi Lanſchott. *Nuptiæ.* 24
Petro Schaackio *Paſt. Amſtel.* 88. *Nuptiæ.* 192. *Vocatio Amſtel. Hag. Leid.* 266, 278, 426, 450, 457
Pax Britannica. 157
Pax Hiſpanica. 92
Peſtilentia Alcmariana. 90
Piboni à Doma. *ſup. Fr. Curiæ Senat. Nuptiæ Ayſmanæ.* 150. *Obitus Uxoris Tademanæ.* 172, 181, 262, 351, 450. *Nuptiæ Jeltinganæ.* 430
Petri à Sane *Doctoratus.* 175
Petri Langereis *Nuptiæ.* 193
Petri Prælini *Eccl. Alcm. Obitus.* 213
Petro Reckio, *Scholarchæ.* 435
Petro à Vryburch *Senat. Alcm.* 223, 236, 268, 440
Pax Britanno Batava. 311
Petro Valta *Nob. Friſ.* 322
Petro Schilder. *Senatori.* 389
Principis Guiel. Auriaci interfector. 393
Petri Schagen, Secret. Alcm. *Nuptiæ.* 438
Petro Lotio. J.C. 452

R. Roma-

Digitized by Google

R.

ROmani de Hooghe *Doctoratus.* 87, 226
Roſa Serotina, amores. 396
Roſa Laureata. 397

S.

SImoni à Veen. Prætori. 223, 442
Schermeræ Laus. 257
Senatoribus Alcmarianis. 315. &c.
Simonis Cnollii *Obitus.* 208
Saræ Filiolæ *obitus.* 460. *Geertrudæ* Filiolæ *obitus.* 461

T.

THEODORI à VRYBURCH, *Conſulis Alcm. Obitus.* 12. *Nuptiæ Filiæ* 110, 129, 131, 137, 144, 195, 198, 200, 218, 241, 242, 253, 304, 334, 342, 358, 370, 383
Triumphus Danicus. 207
Theodori Schagen *Obitus* in Galliis. 209
Thomæ Honerdo. 225
Tameſis expugnatus. 302
Theodoro Baart, *Præt Friſ.* in *Nuptias.*
Theocardo Hobma. 425

V.

VAlerii à Camminga, Domini in Amelant, *Effigies.* 228
Verneri ab Enſchede *Obitus.* 77, 336
Ventidio Ricce. 361
Vrbis Londini incendium. 301
Vernale Carmen. 424
Vitskiæ Kinnema *Obitus.* 479

Z.

ZEemannorum Doctoratus. 214

Errata

Errata

THALIÆ.

pag. 16. linea 7. pone. *Quem.*
p. 74. l. 20. p. *cœlitus.*
p. 107. l. 19. p. *Æolias.*
p. 130. l. 25. p. *compreſſu.*
p. 238. l. 15. p *rareſcere.*
p. 274. l. 8. p. *Cannenſem.*
p. 292. l. 12. p. *In cœlo.*
p. 355. l. 26. ante *dicende*, p. *ō.*
p 386. l. 7. p. *corpore.*
p. 389. l. 6. p. *Quamque.*
p. 391. l. 13. p. *Hug.*
p. 399. l. 27. p. *jacta.*
p. 392. l. 20. p. *iſtis.*
p. 396. l. 5. p. *vera.*
p. 448. l. 5. p. *Epitaphium.*
p. 432. l. 10. p. *mundo.*

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google